

वीर सेवा मन्दिर
दिल्ली

क्रम संख्या

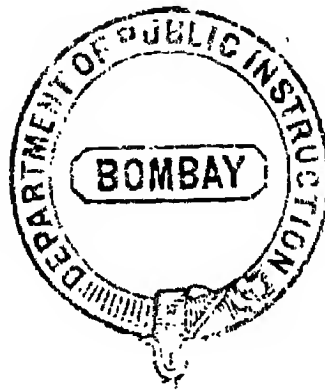
काल नं०

खण्ड

AMARAKOSA,

WITH

COMMENTARY AND INDEX.

सटीकामरकोशः
शब्दानुक्रमणिकासमेतः

Price One Rupee.

The Department of Public Instruction, Bombay.

AMARAKOŚA,

WITH

THE COMMENTARY OF MAHEŚVARA

ENLARGED BY

RAGHUNATH SHASTRI TALEKAR.

REVISED, ENLARGED, AND IMPROVED

FROM

CHINTAMANI SHASTRI THATTE'S EDITION OF 1882,

BY

VAMANACHARYA JHALAKTKAR,

UNDER THE SUPERINTENDENCE OF

Dr. RAMKRISHNA GOPAL BHANDARKAR,

LATE PROFESSOR OF ORIENTAL LANGUAGES, PUEBLO COLLEGE.

FIFTH EDITION. 10,000 Copies.

Registered for Copy-right under Act XXV. of 1867.

Bombay:

GOVERNMENT CENTRAL BOOK DEPÔT.

1896.

All rights reserved.

Price One Rupee.

BOMBAY:
PRINTED AT THE "TATVA-VIVECHAKA" PRESS

अथ

नामलिङ्गानुशासनं नाम कोशः

अमरसिंहविरचितः

नलेकरोपाह्वयुनाथशास्त्रिणा प्रपञ्चिनया महेश्वरकृतामरविवेकाख्यटीकया
समन्वितः पूर्वं द्वाशीत्यधिकाष्टादशशतीमिते १८८२ ख्रिस्ताब्दे
थत्तोपनामकचिन्तामणिशास्त्रिणा शोधितो मुद्रणेन

प्रसिद्धिमुपगतः, स एवेदानीं

दक्षिणकालेजसंज्ञकविद्यालयस्थसंस्कृतादिप्राच्यभाषाप्रधानाध्याप-
कस्य डाक्टर (पण्डित) भाण्डारकरोपाह्वयस्य

रामकृष्णस्य

निदेशमनुवर्तमानेन झळकीकरोपनाम्ना

वामनाचार्येण

पुनः सूक्ष्मया रीत्या रसोद्भूतः, पूर्वं चिन्तामणिशास्त्रिकृतया पाठान्तराद्वसंनिवेशनेन
स्वपरिवर्धिनया वर्णानुपूर्व्यनुसारिण्या कोशस्थशब्दानुक्रमणिकया
सनायीकृतश्च ।

स च

मुंबापुरीवर्तिराजकीयग्रन्थशालाधिकारिणा पुनः प्रकाशितः ।

शकाब्दाः १८१७ ख्रिस्ताब्दाः १८९६.

मूल्यमेकं रूपकम् ।

इदं पुस्तकं मोहमय्यां 'तत्त्वदिवेचक'—नामि
मुद्रणालये मुद्रितम्.

सूचना.

अस्यां हि शब्दानुक्रमिकायां यो यः शब्दः स्वमस्तके तिर्यग्रेखाद्वयवान् स तत्रैव टीकायां द्रष्टव्यः । यद्यपि शब्दानुक्रमिका यत्तोपनामकचिन्तामणिशास्त्रिकृताऽऽसीत्- तथाऽपि तत्र कोशस्थानां केशचिच्छब्दानामसमावेशेनापूर्वैस्तेषां शब्दानां समावेशनविधया तत्पूर्तिं कृतवता मया (झळकीकरोपनाम्ना भट्टशामनाचार्येण) संशोधिता पाठान्तरस्थशब्दसं- निवेशेन प्रपञ्चिता चेति बोध्यम् । किं च मूलग्रन्थोऽपि कलियुगस्याष्टनवत्यधिकत्रिचत्वारिं- शच्छतीमिते संवत्सरे (४३९८) [ख्रिस्त १२९७ वर्षे] हस्तलिखितेन ताडपत्रपुस्तकेन सह, टीकाग्रन्थोऽपि रामाश्रम्यादिटीकाभिः सह संवादित इति द्रष्टव्यम् ॥

अथ प्रस्तावना.

अयं हि नामलिङ्गानुशासनं नाम कोशः अमरसिंहेन विरचितः, “इत्यमरसिंहकृतौ नामलिङ्गानुशासने”—इति प्रत्येककाण्डसमाप्तौ स्वयमेव लिखितत्वात् । परं तु अयममरसिंहः कदाऽऽसीदिति प्रश्नस्योत्तरतया खृस्ताब्दानामेकादशशतकस्य (सन् ११००) चरमभागात्पूर्वमेवासीत्—इत्येतावन्मात्रमवश्योच्यते । यत उक्तमिनाब्दकालिकेन मम्मटेन काव्यप्रकाशे सप्तमोऽध्याये (३२८ पृष्ठे) “देवतानि पुंसि वा”—इत्यमरकोशप्रतीकोऽधारीति । मम्मटस्योक्तमिनाब्दकालिकत्वं तु अस्मःकृतायां काव्यप्रकाशटीकायां बालबोधिन्याख्यायामुपोद्घातप्रकरणे निर्णीतमिति तत एव द्रष्टव्यम् । केचित्तु, विक्रमसमकालिकोऽयममरसिंह इति वदन्ति, तच्चानुपदमेव स्पष्टं भविष्यति ।

अयममरसिंहो बौद्ध एव । तदुक्तं व्याख्यासुबाल्या (‘रामाश्रमी’—इति प्रसिद्धया) भानुदीक्षितकृतया व्याख्यायां समेतस्यामरकोशस्याङ्कितपुस्तके पण्डितशिवदत्तशर्मणा—“अयममरसिंहः कदा किंजातीयः कुत्रत्यं महीमण्डलं मण्डपांचकरोति न निश्चितम् । परंतु [‘अमरं निर्जलं देवास्त्रिंशं विबुधाः सुराः’—इत्यादिना] देवतामान्यतामान्युक्ता देवविशेषनामारम्भे ‘सर्वज्ञः सुगतो बुद्धो धर्मराजस्तथागतः । समन्तभद्रो भगवान् मारजिहो-कजिज्जिनः’—इत्यादिना बुद्धनाम्नां लेखनेन बौद्धत्वमवसीयते । केचित्तु—‘धन्वतरिः क्षयणकोऽमरसिंहशङ्खवेतालमण्डवटखरैकालिदासाः । ख्यातो वराहमिहरो नृपतेः सभायां रत्नानि वै वररुचिर्नैव विक्रमस्य ॥’—इति वैक्रमनवरत्नव्यापकश्लोकनो विक्रमसमकालकत्वममरसिंहस्य वदन्ति । परे तु—‘इन्द्रश्चन्द्रः काशकृष्णाऽऽपिशली शाकटायनः । पाणिन्यमरजैनेन्द्रा जयन्त्यष्टौ च शाब्दिकाः ॥’—इति पद्यानुरोधेन पाणिनिसमन्तभद्रयोरन्तरालमवश्यं भ्रुवते ॥ अत्रेदं बोध्यम्—इदं न क्रमबोधकम्, पाणिनिमहाभाष्यप्रवृत्तिसमकालकनिष्पत्तिकचान्द्रव्याकरणकर्तृचन्द्राचार्यस्य पाणिनितः प्रारम्भत्वात् । अस्य व्याकरणत्वं तु ‘अमरसिंहो हि पापीयान् सर्वं भाष्यमचूचुरत्’—इति पद्यात्सकलभाष्यतत्त्वज्ञत्वस्य (संपूर्णमहाभाष्यतत्त्वज्ञत्वस्य) प्रतीतेः प्रतीतमेव । इत्थं भङ्ग्यन्तरेणोक्तस्तु बौद्धत्वेन सकलवैदिकविरुद्धत्वात्”—इति ।

बौद्धत्वादेव नानार्थवर्गे ‘धर्मराजौ जिनयमौ’—इति श्लोके जिनशब्दस्य पूर्वनिपातेन निर्देशोऽमरसिंहेन कृतः । तथाहि—‘जिनयमौ’—इत्यत्र ‘तापसपर्वतो’—इत्यादाविव “अल्पात्तरम्” (२।२।३४)—इत्यादेः सूत्राणामप्राप्त्या “अभ्यर्हितं च”—इति वार्तिकेनैव जिनशब्दस्य पूर्वनिपातः । अभ्यर्हितत्वं च पूज्यत्वम्, तच्च बौद्धानां मते बुद्धापरपर्यायस्य जिनस्य देवविशेषत्वात्पष्टमेव । यद्ययममरसिंहो बौद्धो न स्यात्, किंतु वेदानुसार्येव स्यात्तदा वैदिकमते जिनापेक्षया यमस्यैवाभ्यर्हितत्वात् छन्दोभङ्गाद्यभावाच्च ‘यमजिनौ’—इत्येव वदेत् ।

किंचास्य बौद्धत्वे बहवः प्राचीना अमरकोशटीकाग्रन्था अप्यानुकूल्यं भजन्ते ।

प्रस्तावना.

तथाहि—‘यस्य ज्ञानदयासिन्धोः’—इति प्रथमश्लोकव्याख्यानावसरे ‘हे वाच. ज्ञानसिन्धोः ज्ञानदयाभ्यां सिन्धुरिव सिन्धुस्तस्य अगाधस्य यस्य अनघाः गुणाः सन्ति स भगवान् श्रिये अमृताय च सेव्यतामाराध्यताम्’—इत्यभिप्रायकं विस्तरेणान्वयं प्रदर्श्य, विशेष्यानिर्देशप्रयुक्तदोषपरिहारायोक्तं रायमुकुटीकारेण—“अत्रानुक्तोऽपि वाक्ये लक्ष्यार्थो ज्ञानदयादिभिः स्फुटं प्रतीयते । यथा—‘अयमुदयति मुद्राभञ्जनः पद्मिनीनामुदयगिरिवनालीबालमन्दारपुष्पम्’—इत्यादावनुक्तोऽपि सूर्य उदयतिना पद्ममुद्राभञ्जनादिना च लक्ष्यते । अन्ये तु—कचिद्विशेषणमपि विशेष्यप्रतिपत्तिकरम्, यथा—‘निधानगर्भामिव सागराम्बरम्’—इति । एवमिहापि ज्ञानदयासिन्ध्वादिविशेषणं विशेष्यप्रतिपत्तिकरमित्यदोष इत्याहुः । इह तु बुद्धादिपदोद्देशे कृते दक्षिणापथपथिकसार्थानामनुपादेयता स्यात्, कृष्णादिपदोद्देशे त्वनुपादेयत्वात् तत्कालबलितमदोद्भूराणां बौद्धानामित्युभयसाधारण्येनोपादेयतार्थं मुख्यानुदेशः ”—इति ।

अमरदीपिकायामप्युक्तम्—“समुद्रपक्षे सर्वज्ञानलक्षणां धियं बुद्धिं रान्ति गृह्णन्तीति धीराः देवाः । बुद्धपक्षे भो धीराः पण्डिताः स बुद्धः सेव्यताम्”—इति ।

त्रिकाण्डरहस्ये रामनाथेनाप्युक्तम्—“यदाऽसौ कविरमरासिंहो ग्रन्थमेतं चकार तदानीमनादृतवेदपथानां मदोद्भूराणामतिप्राबल्यमासीत् । अत एव कृष्णादिपदोद्देशे तेषामनुपादेयता स्यात्, बुद्धादिपदोद्देशे तु दक्षिणापथप्रवृत्तानामनुपादेयता स्यादित्युभयेषां तत्रोपादेयतार्थमस्य मङ्गलश्लोकस्य तादृशी गूढार्थता ”—इति ।

अमरकोशोद्धाटने क्षीरस्वामिनाऽपि—“यस्य भगवतो ज्ञानदयोः बोधकरूपयोः सिन्धोः समुद्रयेव गम्भीरस्य अनघाः निष्पापाः गुणाः क्षान्त्यादयो बोधिपक्ष्याः सप्तत्रिंशत्”—इति प्रथमश्लोकव्याख्यानावसरे उक्त्वा द्वितीयश्लोकस्यावतरणं दत्तम्—“इति ग्रन्थारम्भेऽभीप्सितसिद्धिहेतुं जिनमनुस्मृत्य श्रोतृप्रोत्साहनार्थं स्वप्रवृत्तिप्रयोजनं साभिधेयमादिवाक्येनाह समाहृत्येति ”—इति ।

एवं च यत्तूक्तं भानुदीक्षितेन “स्वामी तु (क्षीरस्वामी तु) ‘जिनमनुस्मृत्य’—इति स्मरणलक्षणं मङ्गलमाह, तन्न । जिनवाचकपदस्यात्रादर्शनात् । सामान्यशब्दानां जिनलक्षणविशेषपरत्वेन व्याख्यानस्य वैदिकानामनुचितत्वात्, अमरकर्तुः (नामलिङ्गानुशासनकर्तुः) जैनत्वे प्रमाणाभावाच्च ”—इति, तत्तु अनादेयमेव । जिनवाचकपदानुपन्यासे कारणस्य प्राचीनै रायमुकुटीकारादिभिरुक्तस्योपदर्शितत्वात्, सामान्यशब्दानां जिनलक्षणविशेषपरत्वेन व्याख्यानस्य बौद्धग्रन्थव्याख्याने प्रवृत्तानां वैदिकानामपि उचितत्वात् । प्रकृतग्रन्थकर्तुर्जैनत्वे प्रमाणस्य प्रागुपपादितत्वाच्चेति विचारिभिर्विचार्यम् ।

यद्यपि केनचित्कविना कोशपरिगणनावसरे ‘अमरोऽयं सनातनः’—इत्युक्तम्, तथा हि—

“मेदिन्यमरमाला च त्रिकाण्डो रत्नमालिका ।
रन्तिदेवो भागुरिश्च व्याडिः शब्दार्णवस्तथा ॥
द्विरूपश्च कलिङ्गश्च रभसः पुरुषोत्तमः ।
दुर्गोऽभिधानमाला च संसारावर्तशाश्वतौ ॥

विश्वो बोधालितकैव बाचस्पतिहलायुधौ ।

हारावली साहसाङ्को विक्रमादित्य एव च ॥

हेमचन्द्रश्च रुद्रभाष्यमरोऽयं सत्तातनः ।

पते कोशाः समाख्याताः संख्या वक्षिषतिः स्मृता ॥”—इति ।

तथापि तत्र ‘सनातनः’—इत्यस्य विश्वहेमचन्द्राद्यपेक्षया प्राचीनो नतु व्याडिभागुर्याद्य-
पेक्षयेत्यर्थः । प्रकृतकोशापेक्षया पूर्वं बहूनां कोशानां विद्यमानत्वात् । “समाहृत्यान्यतन्त्राणि”—
इति (१ पृष्ठे) वदताऽमरसिंहेन स्वयं स्पष्टीकृतत्वात् । व्याडेः परमप्राचीनत्वे प्रमाणं तु
महावर्षपतञ्जल्यादिप्रणीतं महाभाष्यादिकम् । तथा हि—“संग्रहे एतत्प्राधान्येन परीक्षितम्”—
इति महाभाष्यम् (१ अ०, १ पा०, १ आ०) । संग्रहे इति । ग्रन्थविशेषे इति कैयटः ।
ग्रन्थविशेष इति । संग्रहो व्याडिकृतो लक्षलोकसंख्यो ग्रन्थ इति प्रसिद्धिरिति नागोजी-
भट्टकृतं विवरणम् (महाभाष्यप्रदीपोद्घोतः) । किं च, ऋग्वेदप्रातिशाख्ये “व्याडेः सर्वत्रा-
भिधानलोपः”—इति शौनकोक्तिरपि प्रमाणमिति द्रष्टव्यम् ।

अथ यान्यमरकोशटीकासु अन्यत्र च कोशानां कोशकाराणां वा नामान्युपलभ्यन्ते
तान्यत्र बालप्रतिपत्त्यर्थं वर्णक्रमेण लिख्यन्ते—

अजयः १, अनेकार्थध्वनिमञ्जरी २, अभिधानचिन्तामणिः । (हेमचन्द्रकृतः) ३, अभि-
धानमाला ४, अमरदत्तः ५, अमरमाला (अमरसिंहकृता) ६, अरुणः ७, इन्दुकोशः
८, उत्पलिनी ९, ऊष्मविवेकः १०, एकाक्षरकोशः (जैनपुरुषोत्तमदेवकृतः) ११, क-
लिङ्गः १२, कल्पतरुः १३, कल्पद्रुः (केशवकृतः) १४, कात्यः १५, कात्यायनः
१६, कोशसारः १७, गङ्गाधरः १८, गोवर्धनकोशः १९, चन्द्रकोशः २०, चरककोशः
२१, तारपालः २२, त्रिकाण्डशेषः (जैनपुरुषोत्तमदेवकृतः) २३, त्रिविक्रमः २४, दामोदर-
कोशः २५, दुर्गकोशः २६, देशिकोशः २७, द्विरूपकोशः २८, धनजयः २९, धनपालः
३०, धन्वन्तरिः ३१, धरणीकोशः (धरणीदासकृतः) ३२, धर्मदासः ३३, नानार्थध्व-
निमञ्जरी ३४, नानार्थरत्नमाला (भास्करकृता) ३५, नामनिधानम् ३६, नाममाला
३७, नामलिङ्गानुशासनम् (अमरसिंहकृतम्) ३८, पदरत्नावली ३९, पालकोशः ४०, पुद्ग-
लकोशः ४१, भट्टमल्लः ४२, भरतमाला ४३, भागुरिकोशः ४४, भुग्नकोशः ४५, भोगी-
न्द्रकोशः ४६, मङ्गुकोशः ४७, महीपकोशः ४८, माधवकोशः ४९, मुकुटः ५०, मुक्तावली
(श्रीधरकृता) ५१, मुनिकोशः ५२, मेदिनी ५३, यादवः ५४, रत्नकोशः ५५, रत्नमाला
(दण्डाधिनाथोपनामक-इरुगप्पकृता) ५६, रत्नमाला (हलायुधकृता) ५७, रन्तिदेवः
५८, रभसः ५९, राजदेवः ६०, राजमुकुटः ६१, रुद्रकोशः ६२, वररुचिः ६३, वाचस्पतिः
६४, विक्रमादित्यः ६५, विश्वकोशः ६६, विश्वप्रकाशः ६७, विश्वरूपः ६८, विश्वलोचनः
६९, वैजयन्ती ७०, बो[बो] पालितः ७१, व्याडिः ७२, शब्दरत्नावली (मथुरेशकृता)
७३, शब्दार्णवः ७४, शब्दार्थचिन्तामणिः ७५, शाश्वतः ७६, शुभाङ्कः ७७, संसारवर्तः
७८, सज्जनकोशः ७९, सर्वधरः ८०, साहसाङ्कः ८१, सुधा ८२, सुभूतिकोशः
८३, सोमनन्दिः ८४, हरकोशः ८५, हारावली (जैनपुरुषोत्तमदेवकृता) ८६,—इति ॥

शब्दकोशरोपनामा

मह्वामनाचार्यशर्मा.

अथ
सटीकामरकोशस्य
प्रथमं काण्डम्.

यस्य ज्ञानदयासिंधोरगाधस्यानघा गुणाः ॥
सेव्यतामक्षयो धीराः स श्रिये चामृताय च ॥ १ ॥
समाहृत्यान्यतंत्राणि संक्षिप्तैः प्रतिसंस्कृतैः ॥
संपूर्णमुच्यते वर्गेर्नामलिङ्गानुशासनम् ॥ २ ॥
प्रायशो रूपभेदेन साहचर्याच्च कुत्रचित् ॥
स्त्रीपुंनपुंसकं ज्ञेयं तद्विशेषविधेः क्वचित् ॥ ३ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ वंदे तं परमानंदं वामार्धेनोमया युतम् ॥ रज्जौ भुजंगव-
द्यत्र विवरीवृत्यते जगत् ॥ इह खलु श्रीमदमरसिंहशिकीर्षितस्य नामलिङ्गानु-
शासनस्य निर्विघ्नपरिसमाप्त्यर्थं कृतं मंगलं ग्रंथादौ शिष्यशिक्षार्थं निबध्नाति ।
यस्येति । भो धीराः अगाधस्यातिगंभीरस्य ज्ञानकरुणयोः समुद्रस्य यस्य अनघा
निर्मला गुणाः क्षांसादयः सन्ति सोऽक्षयः श्रिये संपत्तये अमृताय मोक्षार्थं
च भवद्भिः सेव्यतामाराध्यताम् ॥ १ ॥ चिकीर्षितं प्रतिजानीते । समाहृ-
त्येति । अन्येषां तंत्राणि शास्त्रान्तराणि “नामलिङ्गानुशासनानि” समाहृत्य
एकत्र कृत्वा संक्षिप्तैः अल्पविस्तरबह्वर्थैः प्रतिसंस्कृतैः प्रतिपदं प्रकृतिप्रत्ययवि-
चारेण कृतसंस्कारैः वर्गेः सजातीयसमूहैः संपूर्णं सांगोपांगं नाम्नां स्वरित्या-
दीनां लिङ्गानां च स्त्रीपुंनपुंसकाख्यानां अनुशासनं व्युत्पादकं शास्त्रमुच्यते ।
मयेति शेषः ॥ २ ॥ अथ वक्ष्यमाणशास्त्रस्य तावत्परिभाषामाह त्रिभिः
श्लोकैः । प्रायश इति । अत्र प्रायशः बाहुल्येन रूपभेदेन आकारविशेषेण
स्त्रीपुंनपुंसकं ज्ञेयम् । यथा । लक्ष्मीः पद्मालया पद्मा । पिनाकोऽजगवं धनुः ।
तथा, कुत्रचित्साहचर्याच्छब्दान्तरसाभिध्याल्लिङ्गं ज्ञेयम् । यथा । अश्वयुग-
म्बिनी । ब्रह्मात्मभूः सुरज्येष्ठः । वियद्विष्णुपदम् । अत्र संदिग्धानि अश्वयु-
ग्ब्रह्मवियन्ति अभिन्यात्मभूविष्णुपदसाहचर्यात्स्त्रीपुंनपुंसकलिङ्गानि । तथा,

भेदाख्यानाय न द्वंद्वो नैकशेषो न संकरः ॥

कृतोऽत्र भिन्नलिंगानामनुक्तानां क्रमादृते ॥ ४ ॥

त्रिलिंग्यां त्रिविविति पदं मिथुने तु द्वयोरिति ॥

निषिद्धलिंगं शेषार्थं त्वन्तथादि न पूर्वभाक् ॥ ५ ॥

स्वरव्ययं स्वर्गनाकत्रिदिवत्रिदशालयाः ॥

सुरलोको द्योदिवौ द्वे स्त्रियां क्लीबे त्रिविष्टपम् ॥ ६ ॥

कचित् तद्विशेषविधेः लिंगविशेषोक्तेः । यथा । भेरी स्त्री दुन्दुभिः पुमान् । क्लीबे त्रिविष्टपम् ॥ ३ ॥ भेदेति । अत्रास्मिन् ग्रंथेऽनुक्तानामव्युत्पादितानां भिन्नलिंगानामसमानलिंगानां नाम्नां भेदाख्यानाय लिंगभेदं समाख्यातुं द्वंद्वो न कृतः । यथा । कुलिशं भिदुरं पविः । न तु 'कुलिशभिदुरपवयः' इति । तथा, एकशेषोऽपि न कृतः । शिष्यमाणलिंगस्यैव प्रतीतेः । यथा । नभः खं श्रावणो नभाः । न तु 'खश्रावणौ तु नभसी' इति (१) । तथा, क्रमादृते क्रमं विना संकरोऽपि भिन्नलिंगानां मिश्रीभावोऽपि न कृतः । साहचर्येण लिंगनिश्चयाभावप्रसंगात् । किं तु स्त्रीपुंनपुंसकानि क्रमेण पठितानि । यथा । स्तवः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिः । न तु स्तुतिः स्तोत्रं स्तवो नुतिरिति । अत्र प्रायशो रूपभेदेनेत्याद्युक्तरीत्या येषां लिंगं व्युत्पादितं तेषां तु भिन्नलिंगानामपि स्थलांतरे द्वंदादयः कृताः । यथा । अप्सरोयक्षरक्षोगंधर्वकिन्नराः । मातापितरौ पितरौ ॥ ४ ॥ त्रिलिंग्यामिति । त्रिलिंग्यां लिंगत्रयसमाहारे त्रिविविति पदमुक्तम् । यथा । त्रिषु स्फुलिंगोऽग्निकणः । स्फुलिंगशब्दो लिंगत्रयेऽपि वर्तत इत्यर्थः । तथा, मिथुने स्त्रीपुंसयोर्द्वयोरिति पदम् । यथा । बहेर्द्वयो-ज्ज्वालकीलौ । तथा, निषिद्धलिंगं शेषार्थम् । यत्र लिंगं निषिद्धं तत्र तदवशिष्टं लिंगं ज्ञेयम् । यथा । व्योमयानं विमानोऽस्त्रीत्यत्र स्त्रीलिंगे निषिद्धे विमानस्य पुंनपुंसकविधिः । तथा, तुशब्दः अंतो यस्य तत्त्वन्तम् । अथशब्दः आदिर्यस्य तदथादि । इदं द्वयं पूर्वभाक् न भवति पूर्वेण न संबध्यते । यथा । पुलोमजा शर्चीद्राणी नगरी त्वमरावतीत्यत्र नगरीति त्वन्तं पदमिन्द्राण्या न संबध्यते कित्त्वमरावत्या संबद्धम् । तथा, नित्यानवरताजस्रमप्यथातिशयो भर इत्यथादि पदं न पूर्वभाक् । किं तु भरस्य पर्यायः ॥ ५ ॥ स्वरिति । स्वः स्वर्गः नाकः । न कं सुखं अकं दुःखं तत् न विद्यते यस्मिन् । न आदिति प्रकृतिभा-

अमरा निर्जरा देवास्त्रिदशा विबुधाः सुराः ॥
 सुपर्वाणः सुमनसस्त्रिदिवेशा दिवौकसः ॥ ७ ॥
 आदितेया दिविषदो लेखा अदितिर्नन्दनाः ॥
 आदित्या ऋभवोऽस्वप्ना अमर्त्या अमृतांशसः ॥ ८ ॥
 बर्हिर्मुखाः क्रतुभुजो गीर्वाणा दानवारयः ॥
 वृन्दारका दैवतानि पुंसि वा देवताः स्त्रियाम् ॥ ९ ॥
 आदित्यविश्ववसवस्तुषिताभास्वरानिलाः ॥
 महाराजिकसाध्याश्च रुद्राश्च गणदेवताः ॥ १० ॥

वाक्मलोपो न । त्रिदिवः त्रिदशालयः सुरलोकः द्यौः द्यौः त्रिविष्टपम् इति
 नव नामानि स्वर्गस्य । तत्र स्वरित्यव्ययं स्वरादिनिपातमव्ययमिति सूत्रात् ।
 लिङ्गसंख्याकारकाभाववादिसर्थः । द्यौर्दिवौ द्वे स्त्रीलिङ्गे । द्यौर्गोवदाद्यः । द्यौः
 दिवौ दिवः द्युभ्यामित्यादिरपरः । त्रिविष्टपं ह्रीवे नपुंसके एव । त्रिदशालयादयः
 सुरसदनादिशब्दोपलक्षकाः । एवमुत्तरत्रापि अर्थसाम्येन पञ्चाशन्तराणि
 स्वयमूहानि । स्त्रियौ ह्रीवे इत्यपि पाठः ॥ ६ ॥ अमराः निर्जराः देवाः
 त्रिदशाः विबुधाः सुराः सुपर्वाणः सुमनसः त्रिदिवेशाः दिवौकसः “दिवो-
 कसः” ॥ ७ ॥ आदितेयाः दिविषदः लेखाः अदितिर्नन्दनाः आदित्याः
 ऋभवः अस्वप्नाः अमर्त्याः अमृतांशसः ॥ ८ ॥ बर्हिर्मुखाः । बर्हिरग्निः मुखं
 येषाम् । क्रतुभुजः गीर्वाणाः “गीर्वाणाः” दानवारयः वृन्दारकाः दैवतानि
 देवताः इति षड्विंशतिनामानि देवानाम् । व्यक्तिबाहुल्याद्बहुवचनप्रयोगः ।
 विकल्पेन दैवतशब्दः पुंसि । यथा दैवतमिदं दैवतोऽयमिति । देव एव देवता
 स्वार्थे तत् ॥ ९ ॥ अथ संचचारिण आह । आदित्येति । आदित्या द्वादश
 प्रोक्ता विश्वे देवा दश स्मृताः । वसवश्चाष्ट संख्याताः षट्त्रिंशत्तुषिता मताः
 ॥ १ ॥ आभास्वराश्चतुःषष्टिर्वाताः पञ्चाशदनकाः । महाराजिकनामानो द्वे शते
 विंशतिस्तथा ॥ २ ॥ साध्या द्वादश विख्याता रुद्रा एकादश स्मृताः ॥ आदिता
 द्वादश । विश्वेदेवा दश । वसवोऽष्टौ । तुषिताः षट्त्रिंशत् । आभास्वराः
 चतुःषष्टिः । अनिला एकोनपञ्चाशत् । महाराजिकाः विंशत्यधिकशतैर्द्वयम् ।
 साध्या द्वादश । रुद्रा एकादश । एता गणदेवताः । अत्र तुषिताश्च गणा
 बौद्धपातञ्जलादौ द्रष्टव्याः ॥ १० ॥ देवयोनीनाह । विद्येति । विद्याधरा
 जीमूतवाहनादयः । अप्सरसो देवांगनाः । यक्षाः कुबेरदयः । रक्षांसि माय-

विद्याधराप्सरारोयक्षरक्षोगंधर्वकिन्नराः ॥
 पिशाचो गुह्यकः सिद्धो भूतोऽमी देवयोनयः ॥ ११ ॥
 असुरा दैत्यदैतेयदनुजेंद्रारिदानवाः ॥
 शुक्रशिष्या दितिसुताः पूर्वदेवाः सुरद्विषः ॥ १२ ॥
 सर्वज्ञः सुगतो बुद्धो धर्मराजस्तथागतः ॥
 समंतभद्रो भगवान्मारजिल्लोकजिज्जिनः ॥ १३ ॥
 षडभिज्ञो दशबलोऽद्वयवादी विनायकः ॥
 मुनीन्द्रः श्रीघनः शास्ता मुनिः शाक्यमुनिस्तु यः ॥ १४ ॥
 स शाक्यसिंहः सर्वार्थसिद्धः शौद्धोदनिश्च सः ॥
 गौतमश्चार्कबंधुश्च मायादेवीसुतश्च सः ॥ १५ ॥

विनो लंकादिवासिनः । गंधर्वास्तुंबुरुप्रभृतयो देवगायनाः । किन्नरा अश्वादि-
 मुखा नराकृतयः । पिशाचाः पिशिताशा भूतविशेषाः । गुह्यकाः मणिभद्रादयः ।
 “निधिं रक्षन्ति ये रक्षास्ते स्युर्गुह्यकसंज्ञकाः ।” सिद्धाः विश्वावसुप्रभृतयः ।
 भूताः बालग्रहादयो रुद्रानुचरा वा । जातावेकवचनानि । एते देवयोनि-
 सङ्गा इत्यर्थः । विद्याधरोऽप्सर इत्यपि पाठः । भिन्नलिंगत्वादग्रेऽनभिधाना-
 दसमास इति रामाश्रम्याम् ॥ ११ ॥ असुराः “आसुराः” दैत्याः दैतेयाः
 दनुजाः इंद्रारयः दानवाः शुक्रशिष्याः दितिसुताः पूर्वदेवाः सुरद्विषः इति
 दश नामान्यसुराणाम् ॥ १२ ॥ सर्वज्ञः सुगतः बुद्धः धर्मराजः तथागतः । तथा
 सत्यं गतं ज्ञातं यस्य । समंतभद्रः भगवान् मारजित् लोकजित् जिनः ॥ १३ ॥
 षडभिज्ञः दशबलः अद्वयवादी विनायकः मुनीन्द्रः श्रीघनः शास्ता मुनिः इत्य-
 ष्टादश बुद्धस्य । शाक्यमुनिः ॥ १४ ॥ शाक्यसिंहः सर्वार्थसिद्धः शौद्धो-
 दनिः गौतमः । गौतमस्य शिष्यः गौतमः । तस्येदमित्यण् । अर्कबंधुः मायादे-
 वीसुतः इति सप्त नामानि बुद्धावांतरभेदस्य शाक्यमुनेः । षडभिज्ञः । षट्
 अभितः ज्ञायमानानि यस्य । दिव्यं चक्षुः श्रोत्रं परिचितज्ञानं पूर्वनिवा-
 सानुस्मृतिः आत्मज्ञानं वियद्गमनं कायव्यूहादिसिद्धिश्चेति इमानि षट्
 ज्ञायमानानि । दश बलानि यस्य दशबलः । दानं शीलं क्षमा वीर्यं ध्यानप्र-
 णाबलानि च । उपायः प्रणिधिर्ज्ञानं दश बुद्धबलानि चेति ॥ १५ ॥ ब्रह्मा
 आत्मभूः सुरज्येष्ठः परमेष्ठी पितामहः हिरण्यगर्भः लोकेशः स्वयंभूः चतुराननः

ब्रह्मात्मभूः सुरज्येष्ठः परमेष्ठी पितामहः ॥
 हिरण्यगर्भो लोकेशः स्वयंभूश्चतुराननः ॥ १६ ॥
 धाताऽब्जयोनिर्दुहिणो विरिचिः कमलासनः ॥
 स्रष्टा प्रजापतिर्वेधा विधाता विश्वसृद्धिधिः ॥ १७ ॥
 (“नाभिजन्मांडजः पूर्वो निधनः कमलोद्भवः ॥
 सदानंदो रजोमूर्तिः सत्यको हंसवाहनः” ॥ १॥) (१)
 विष्णुर्नारायणः कृष्णो वैकुण्ठो विष्टरश्रवाः ॥
 दामोदरो हृषीकेशः केशवो माधवः स्वभूः ॥ १८ ॥
 दैत्यारिः पुंडरीकाक्षो गोविंदो गरुडध्वजः ॥
 पीतांबरोऽच्युतः शार्ङ्गी विष्वक्सेनो जनार्दनः ॥ १९ ॥
 उपेंद्र इन्द्रावरजश्चक्रपाणिश्चतुर्भुजः ॥
 पद्मनाभो मधुरिपुर्वासुदेवस्त्रिविक्रमः ॥ २० ॥
 देवकीनंदनः शौरिः श्रीपतिः पुरुषोत्तमः ॥
 वनमाली बलिध्वंसी कंसारातिरधोक्षजः ॥ २१ ॥

॥ १६ ॥ धाता अब्जयोनिः दुहिणः “दुषणः” विरिचिः “विरिचः”
 कमलासनः स्रष्टा प्रजापतिः वेधाः विधाता विश्वसृद् विधिः इति विश-
 तिर्ब्रह्मणः ॥ १७ ॥ विष्णुः नारायणः “नारायणः” कृष्णः वैकुण्ठः
 विष्टरश्रवाः दामोदरः । दाम उदरे यस्य । हृषीकेशः । हृषीकाणामिन्द्रिया-
 णामीशः । केशवः माधवः स्वभूः ॥ १८ ॥ दैत्यारिः पुंडरीकाक्षः गोविंदः
 गरुडध्वजः पीतांबरः अच्युतः शार्ङ्गी । शृंगस्य विकारो धनुः यस्यास्ति
 सः । विष्वक्सेनः “विश्वक्सेनः” जनार्दनः ॥ १९ ॥ उपेंद्रः इन्द्रावरजः
 चक्रपाणिः चतुर्भुजः पद्मनाभः मधुरिपुः वासुदेवः त्रिविक्रमः ॥ २० ॥ देव-
 कीनंदनः शौरिः “सौरिः” श्रीपतिः पुरुषोत्तमः वनमाली बलिध्वंसी
 कंसारातिः अधोक्षजः ॥ २१ ॥ विश्वंभरः कैटभजित् विधुः श्रीवत्सलाञ्छनः ।
 श्रीयुक्तो वत्सः श्रीवत्सः केशावर्तविशेषः लाञ्छनं चिह्नं यस्य । उक्तं च

विश्वंभरः कैटभजिद्विधुः श्रीवत्सलप्रच्छन्नः ॥
 (पुराणपुरुषो यज्ञपुरुषो नरकांतकः ॥ २२ ॥
 जलशायी विश्वरूपो मुकुंदो मुरमर्दनः ॥) (१)
 वसुदेवोऽस्य जनकः स एवानकदुंदुभिः ॥ २३ ॥
 बलभद्रः प्रलंबघ्नो बलदेवोऽच्युताग्रजः ॥
 रेवतीरमणो रामः कामपालो हलायुधः ॥ २४ ॥
 नीलांबरो रौहिणेयस्तालाङ्को मुसली हली ॥
 संकर्षणः सीरपाणिः कालिंदीभेदनो बलः ॥ २५ ॥
 मदनो मन्मथो मारः प्रद्युम्नो मीनकेतनः ॥
 कंदर्पो दर्पकोऽनंगः कामः पंचशरः स्मरः ॥ २६ ॥
 शंबरारिर्मनसिजः कुसुमेषुरनन्यजः ॥
 पुष्पधन्वा रतिपतिर्मकरध्वज आत्मभूः ॥ २७ ॥

हरिवंशे । श्रीवत्सेनोरसि श्रीमान् रोमजातेन राजता । शुशुभे भगवान् कृष्णः ।
 पुराणपुरुषः यज्ञपुरुषः नरकांतकः ॥ २२ ॥ जलशायी विश्वरूपः मुकुंदः
 मुरमर्दनः । इति षट्चत्वारिंशद्विष्णोः । अस्य कृष्णस्य जनकः पिता वसु-
 देवः । वसुदेव एव आनकदुंदुभिः द्वे कृष्णपितुः ॥ २३ ॥ बलभद्रः प्रलंबघ्नः
 बलदेवः अच्युताग्रजः रेवतीरमणः रामः कामपालः हलायुधः ॥ २४ ॥
 नीलांबरः रौहिणेयः तालाङ्कः मुसली “मुषली” हली संकर्षणः सीरपाणिः
 कालिंदीभेदनः बलः । इति सप्तदश बलरामस्य ॥ २५ ॥ मदनः मन्मथः
 मारः प्रद्युम्नः मीनकेतनः कंदर्पः दर्पकः अनंगः कामः पंचशरः स्मरः
 ॥ २६ ॥ शंबरारिः “शंबरारिः” मनसिजः कुसुमेषुः अनन्यजः पुष्प-
 धन्वा रतिपतिः मकरध्वजः आत्मभूः । इत्येकोनविंशतिर्मदनस्य नामानि
 ॥ २७ ॥ “अरविदमशोकं च चूतं च नवमल्लिका ॥ नीलोत्पलं च पंचैते
 पंचबाणस्य सायकाः ॥ १ ॥ उन्मादनस्तापनश्च शोषणः स्तंभनस्तथा ॥
 संमोहनश्च कामस्य पंच बाणाः प्रकीर्तिताः ॥ २ ॥” ब्रह्मसूः ऋष्यकेतुः
 “ऋष्यकेतुः विश्वकेतुः ऋषकेतुरित्यपि पाठास्तस्मै” । अनिरुद्धः उषापतिः

ब्रह्मसूत्रैक्यकेतुः स्यादनिरुद्ध उवापतिः ॥

लक्ष्मीः पद्मालया पद्मा कमला श्रीहरिमिया ॥२८॥

इन्दिरा लोकमाता मा क्षीरोदतनया रमा ॥

(“भार्गवी लोकजननी क्षीरसागरकन्यका”) ॥ (१)

शंखो लक्ष्मीपतेः पांचजन्यश्चक्रं सुदर्शनम् ॥ २९ ॥

कौमोदकी गदा खड्गो नंदकः कौस्तुभो मणिः ॥

(चापः शार्ङ्गं मुरारेस्तु श्रीवत्सो लांछनं स्मृतम् ॥३०॥

“अश्वाश्च शैव्यसुग्रीवमेघपुष्पबलाहकाः ॥

सारथिर्दारुको मंत्री ह्युद्धवश्चानुजो गदः” ॥३१॥) (२)

गरुत्मान्गरुडस्ताक्षर्यो वैनतेयः खगेश्वरः ॥

नागांतको विष्णुरथः सुपर्णः पन्नगाशनः ॥ ३२ ॥

शंभुरीशः पशुपतिः शिवः शूली महेश्वरः ॥

ईश्वरः शर्व ईशानः शंकरश्चंद्रशेखरः ॥ ३३ ॥

इति चत्वारि प्रमुक्तान्नोः । लक्ष्मीः पद्मालया पद्मा कमला श्रीः हरि-
मिया ॥ २८ ॥ इन्दिरा लोकमाता मा क्षीरोदतनया । क्षीराब्धितनया इत्यपि
पाठः । रमा । इत्येकादश लक्ष्म्याः । लक्ष्मीपतेर्विष्णोः शंखः पांचजन्यः ।
तस्य चक्रं सुदर्शननामकम् । “सुदर्शनः” ॥ २९ ॥ तस्य गदा कौमोदकी ।
कुमोदक इति श्रीविष्णोर्नाम तस्येयं कौमोदकी तस्येदमित्यण् ङीप् दुर्गसंमतो-
ऽयमर्थः । “कौमोदकी” । तस्य खड्गः नंदकः । तस्य मणिः कौस्तुभः । तस्य
चापः शार्ङ्गम् । अस्योरःस्थलांछनं श्रीवत्सः ॥ ३० ॥ अस्य अश्वाश्च शैव्य-
सुग्रीव-मेघपुष्प-बलाहकाश्चत्वारः । दारुकः सारथिः । मंत्री उद्धवः ।
अनुजः गदः । तदुक्तम् । गदो भ्रातरि विष्णोश्च आमये नायुधे गदा ।
एकैकम् ॥ १ ॥ गरुत्मान् गरुडः ताक्षर्यः वैनतेयः खगेश्वरः नागांतकः विष्णु-
रथः सुपर्णः पन्नगाशनः इति नव नामानि गरुडस्य ॥ ३१ ॥ शंभुः ईशः
पशुपतिः शिवः शूली महेश्वरः । ईश्वरः शर्वः “सर्वः” ईशानः शंकरः चंद्र-
शेखरः ॥ ३२ ॥ भूतेशः खंडपरशुः गिरीशः गिरेः कैलासस्य ईशः ।

भूतेशः खंडपरशुर्गिरीशो गिरिशो मृडः ॥
 मृत्युंजयः कृत्तिवासाः पिनाकी प्रमथाधिपः ॥ ३३ ॥
 उग्रः कपर्दी श्रीकंठः शितिकंठः कपालभृत् ॥
 वामदेवो महादेवो विरूपाक्षस्त्रिलोचनः ॥ ३४ ॥
 कृशानुरेताः सर्वज्ञो धूर्जटिर्नीललोहितः ॥
 हरः स्मरहरो भर्गरूप्यंबकस्त्रिपुरांतकः ॥ ३५ ॥
 गंगाधरोऽधकरिपुः क्रतुध्वंसी वृषध्वजः ॥
 व्योमकेशो भवो भीमः स्थाणू रुद्र उमापतिः ॥ ३६ ॥
 (“अहिर्बुध्न्योऽष्टमूर्तिश्च गजारिश्च महानटः ॥”) (१)
 कपर्दोऽस्य जटाजूटः पिनाकोऽजगंव धनुः ॥
 प्रमथाः स्युः पारिषदा ब्राह्मीत्याद्यास्तु मातरः ॥ ३७ ॥
 विभूतिर्भूतिरैश्वर्यमणिमादिकमष्टधा ॥
 उमा कात्यायनी गौरी काली हैमवतीश्वरी ॥ ३८ ॥

गिरीशः । गिरिर्यस्यास्ति अथवा गिरौ शेते । मृडः मृत्युंजयः कृत्तिवासाः
 पिनाकी प्रमथाधिपः ॥ ३३ ॥ उग्रः कपर्दी श्रीकंठः शितिकंठः कपालभृत्
 वामदेवः महादेवः विरूपाक्षः त्रिलोचनः ॥ ३४ ॥ कृशानुरेताः सर्वज्ञः धूर्जटिः
 नीललोहितः हरः “हरः” स्मरहरः भर्गः “भर्ग्यः” व्यंबकः त्रिपुरांतकः
 ॥ ३५ ॥ गंगाधरः अधकरिपुः क्रतुध्वंसी वृषध्वजः व्योमकेशः भवः भीमः
 स्थाणुः रुद्रः उमापतिः इत्यष्टचत्वारिंशन्नामानि शिवस्य । ईशितुं शीलमस्येश्वरः ।
 ईष्टे तच्छील ईशानः ॥ ३६ ॥ अस्य शंभोः जटाजूटः कपर्दनामा । अस्य धनुः
 अजगवम् । “अजकवम्” तदेव पिनाक इत्यपि । अस्य पारिषदाः
 परिषदि साधवः “पारिषदाः” प्रमथाः । ब्राह्मीत्याद्याः “ब्रह्मा-
 ण्याद्याः” मातरः । यथाहुः । ब्राह्मी माहेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा ।
 बाराही च तथेन्द्राणी चामुंडा सप्त मातरः इति ॥ ३७ ॥ विभूतिः भूतिः
 ऐश्वर्यं इति त्रीणि ऐश्वर्यस्य । तत्तु अणिमा महिमेत्यादिभेदैरष्टविधम् ॥
 “ते चाष्टौ भेदा यथा । अणिमा माहिमा चैव गरिमा लघिमा तथा । प्राप्तिः

शिवा भवानी रुद्राणी शर्वाणी सर्वमंगला ॥
 अपर्णा पार्वती दुर्गा मृडानी चंडिकांबिका ॥ ३९ ॥
 (आर्या दाक्षायणी चैव गिरिजा मेनकात्मजा ॥) (१)
 विनायको विघ्नराजद्वैमातुरगणाधिपाः ॥ ४० ॥
 अप्येकदंतहेरंबलंबोदरगजाननाः ॥
 कार्तिकेयो महासेनः शरजन्मा षडाननः ॥ ४१ ॥
 पार्वतीनंदनः स्कंदः सेनानीरग्निभूर्गुहः ॥
 बाहुलेयस्तारकजिद्विशाखः शिखिवाहनः ॥ ४२ ॥
 षाण्मातुरः शक्तिधरः कुमारः क्रौंचदारणः ॥
 (शृंगी भृंगी रिटिस्तुंडी नंदिको नंदिकेश्वरः ॥ ४३ ॥
 “कर्ममोटी तु चामुंडा चर्ममुंडा तु चर्चिका ॥”) (२)
 इंद्रो मरुत्वान्मघवा बिडौजाः पाकशासनः ॥
 वृद्धश्रवाः शुनासीरः पुरुहूतः पुरंदरः ॥ ४४ ॥

प्राकाम्यमीशित्वं वशित्वं चाष्ट सिद्धयः ॥ अणोर्भावः । महतो भावः, येन ब्रह्मांडे
 न माति । गुरोर्भावः । लघोर्भावः । प्राप्तिरंगुल्यग्रेण चंद्रादेः । प्रकामस्य भाव
 इच्छानभिघातः । ईशिनो भावः प्रभुत्वं येन स्थावरा अप्याज्ञाकारिणः ।
 वशिनो भावः येन भूमावपि उन्मज्जननिमज्जने ।” उमा कात्यायनी गौरी
 काली “काला” हैमवती ईश्वरी “ईश्वरा” ॥ ३८ ॥ शिवा “शिवी” भवानी
 रुद्राणी शर्वाणी सर्वमंगला अपर्णा पार्वती दुर्गा मृडानी चंडिका अंबिका ॥ ३९ ॥
 आर्या दाक्षायणी गिरिजा मेनकात्मजा इत्येकविंशतिः पार्वत्याः ॥ विनायकः
 विघ्नराजः द्वैमातुरः गणाधिपः ॥ ४० ॥ एकदंतः हेरंबः लंबोदरः गजाननः
 इत्यष्टौ गणेशस्य । कार्तिकेयः महासेनः शरजन्मा षडाननः ॥ ४१ ॥ पार्वतीनंदनः
 स्कंदः सेनानीः अग्निभूः गुहः बाहुलेयः तारकजित् विशाखः शिखिवाहनः ॥ ४२ ॥
 षाण्मातुरः शक्तिधरः कुमारः क्रौंचदारणः “क्रौंचदारणः” इति सप्तदश
 स्कंदस्य । शृंगी भृंगी रिटिः तुंडी नंदिकः नंदिकेश्वरः इति षण्णामानि नंदिनः ।
 शृंगी भृंगीत्यर्थं स्तेपकमिति केचित् ॥ ४३ ॥ इंद्रः मरुत्वान् मघवा “मघवान्”

जिष्णुर्लेखर्षभः शक्रः शतमन्युर्दिवस्पतिः ॥
 सुत्रामा गोत्रमिद्वजी वासवो वृत्रहा वृषा ॥ ४५ ॥
 वास्तोष्पतिः सुरपतिर्बलारातिः शचीपतिः ॥
 जंभभेदी हरिहयः स्वाराण्णमुचिसूदनः ॥ ४६ ॥
 संक्रंदनो दुश्च्यवनस्तुराषाण्मेघवाहनः ॥
 आखंडलः सहस्राक्ष ऋभुक्षास्तस्य तु प्रिया ॥ ४७ ॥
 पुलोमजा शचीदाणी नगरी त्वमरावती ॥
 हय उच्चैःश्रवाः सूतो मातलिर्नंदनं वनम् ॥ ४८ ॥
 स्यात्प्रासादो वैजयंतो जयंतः पाकशासनिः ॥
 ऐरावतोऽभ्रमातंगैरावणाभ्रमुवल्लभाः ॥ ४९ ॥
 द्वादिनी वज्रमस्त्री स्यात्कुलिशं भिदुरं पविः ॥
 शतकोटिः स्वरुः शंबो दंभोलिरशनिर्द्वयोः ॥ ५० ॥

विद्वौजाः पाकशासनः वृद्धश्रवाः शुनासीरः “द्वितालव्यः द्विदंत्यश्च” पुरुदूतः
 पुरंदरः ॥ ४४ ॥ जिष्णुः लेखर्षभः शक्रः शतमन्युः । शतं मन्यवो यज्ञाः यस्य ।
 मन्युर्दैन्ये क्रतौ कुषीति विश्वः । दिवस्पतिः सुत्रामा “सुत्रामा” गोत्रमित्
 वजी वासवः वृत्रहा वृषा ॥ ४५ ॥ वास्तोष्पतिः सुरपतिः बलारातिः शचीपतिः
 जंभभेदी हरिहयः स्वाराद् नमुचिसूदनः ॥ ४६ ॥ संक्रंदनः दुश्च्यवनः तुराषाद्
 मेघवाहनः । आखंडलः सहस्राक्षः ऋभुक्षाः इति पंचत्रिंशदिद्रस्य । तत्र स्वाराद्
 जकारांतः । तुराषाद् हांतः । ऋभुक्षा नांतः पथिवत् । तस्यैद्रस्य प्रिया तु पुलो-
 मजेत्युत्तरेण संबंधः ॥ ४७ ॥ पुलोमजा शची “दंत्यादिरापि” इंद्राणी । इति
 त्रयमिद्रमिषायाः । इंद्रस्य नगरी तु अमरावती । तस्य स्वश्च उच्चैःश्रवाः । तस्य
 सारथिर्मातलिः । तस्योपवनं नंदनम् ॥ ४८ ॥ इंद्रस्य प्रासादो गृहविशेषः वैज-
 यंतनामा । जयंतः पाकशासनिः द्वे इंद्रपुत्रस्य । ऐरावतः अभ्रमातंगः ऐरावणः
 अभ्रमुवल्लभः इति चत्वारि ऐरावतस्य ॥ ४९ ॥ द्वादिनी वज्रं कुलिशं भिदुरं
 “भिदिरं” पविः शतकोटिः स्वरुः “संतोऽपि” शंबः “संबः । शंबः । तालव्या
 अग्निर्दंत्याश्च संबस्रकरपांसव इत्युष्मविवेकः” दंभोलिः अशनिः इति दक्षकं
 वज्रस्य । तत्र द्वादिनी स्त्री वज्रमस्त्री पुनपुंसकलिङ्गम् । पव्यादयः पुंसि ।

व्योमयानं विमानोऽस्त्री नारदाद्याः सुरर्षयः ॥
 स्यात्सुधर्मा देवसभा पीयूषममृतं सुधा ॥ ५१ ॥
 मंदाकिनी वियद्वंगा स्वर्णदी सुरदीर्घिका ॥
 मेरुः सुमेरुर्हेमाद्री रत्नसानुः सुरालयः ॥ ५२ ॥
 पंचैते देवतरवो मंदारः पारिजातकः ॥
 संतानः कल्पवृक्षश्च पुंसि वा हरिचंदनम् ॥ ५३ ॥
 सनत्कुमारो वैधात्रः स्वर्वेद्यावश्विनीसुतौ ॥
 नासत्यावश्विनौ दस्त्रावाश्विनेयौ च तावुभौ ॥ ५४ ॥
 स्त्रियां बहुष्वप्सरसः स्वर्वेद्या उर्वशीमुखाः ॥
 हाहा हूहूश्चैवमाद्या गंधर्वास्त्रिदिवौकसाम् ॥ ५५ ॥

अशनिर्द्वयोः स्त्रीपुंसयोः ॥ ५० ॥ व्योमयानं विमानः द्वे विमानस्य । तत्र विमानः
 पुंसि स्त्रीवे च । नारददेवलाद्याः सुरर्षयः एकम् । सुधर्मा देवसभा इति द्वे देवस-
 भायाः । पीयूषं “पेयूषं” अमृतं सुधा त्रीण्यमृतस्य ॥ ५१ ॥ मंदाकिनी वियद्वंगा
 स्वर्णदी सुरदीर्घिका चत्वारि मंदाकिन्याः । मेरुः सुमेरुः हेमाद्रीः रत्नसानुः
 सुरालयः पंचकं कनकाचलस्य ॥ ५२ ॥ मंदारः परिजातकः संतानः कल्पवृक्षः
 हरिचंदनं पंचैते देवतरवः । तत्र हरिचंदनं स्त्रीपुंसोः ॥ ५३ ॥ सनत्कुमारः
 “सनत्कुमारः” वैधात्रः द्वे सनकादेः । स्वर्वेद्यौ अश्विनीसुतौ नासत्यौ अश्विनौ
 दस्त्रौ आश्विनेयौ इति षट् अश्विनीकुमारयोः । तावुभौ यमलौ अत एव द्विवचनम्
 ॥ ५४ ॥ उर्वशीमुखाः उर्वशीमेनकारंभेत्याद्याः अप्सरसः स्वर्वेद्या इति चोच्यते द्वे ।
 “धृताची मेनका रंभा उर्वशी च तिलोत्तमा । मुकेशी मंजुघोषाद्याः कथ्यन्तेऽप्स-
 रसो बुधैः” ॥ अत्र अप्सरसःशब्द एकस्यामपि व्यक्तौ बहुवचनांतः स्त्रीलिङ्गः ।
 अप्सरा इत्यपि प्रयोगदर्शनात्प्रायशो बहुत्वम् । हाहाः हूहूः एवमाद्यौ येषां ते
 तथा दिवौकसां देवानां गंधर्वाः गायना एकैकम् । आद्यशब्दासुं बुरुविश्रावमुचि-
 त्रयममृतयः । हाहाशब्दस्य रूपं तु हाहाः हाहौ हाहाः हाहां हाहौ हाहान्
 हाहाभ्यामित्यादि “हाहाः सांतोऽपि, गंधर्वो हाहसि प्रोक्त इति रत्नकोशात्”
 हूहूशब्दस्य द्वितीयैकवचनं हूहूमित्यादि द्रष्टव्यम् । “हहा इत्यादिह्रस्वः हुहुइत्यु-
 भयद्वयश्च । गीतमाधुर्यसंयमौ विख्यातौ च हहाहुह इति व्यासोक्तेः” ॥ ५५ ॥

अग्निर्वैश्वानरो वह्निर्वीतिहोत्रो धनंजयः ॥
 कृपीटयोनिर्ज्वलनो जातवेदास्तनूनपात् ॥ ५६ ॥
 बर्हिः शुष्मा कृष्णवर्त्मा शोचिष्केश उषर्बुधः ॥
 आश्रयाशो बृहद्गानुः कृशानुः पावकोऽनलः ॥ ५७ ॥
 रोहिताश्वो वायुसखः शिखावानांशुशुक्षणिः ॥
 हिरण्यरेता हुतभुग्दहनो हव्यवाहनः ॥ ५८ ॥
 सप्तार्चिर्दमुनाः शुक्रश्चित्रभानुर्विभावसुः ॥
 शुचिरप्यित्तमौर्वस्तु वाडवो वडवानलः ॥ ५९ ॥
 वह्नेर्द्वयोज्ज्वालकीलावर्चिर्हेतिः शिखा स्त्रियाम् ॥
 त्रिषु स्फुलिङ्गोऽग्निकणः संतापः संज्वरः समौ ॥ ६० ॥

अग्निः वैश्वानरः वह्निः वीतिहोत्रः । वीति भक्ष्यं पुरोडाशादि हूयतेऽस्मिन् ।
 धनंजयः कृपीटयोनिः । कृपीटस्य जलस्य योनिः, कृपीटमुदरे जले इति रत्न-
 कोशात्, कृपीटं योनिरस्येति वा । ज्वलनः जातवेदाः तनूनपात् ॥ ५६ ॥ बर्हिः
 शुष्मा कृष्णवर्त्मा शोचिष्केशः उषर्बुधः आश्रयाशः “आशयाशः” बृहद्गानुः
 कृशानुः पावकः अनलः ॥ ५७ ॥ रोहिताश्वः “लादिरपि” वायुसखः शिखा-
 वान् अशुशुक्षणिः । आशु शीघ्रं आशु ब्रीहिं वा शु क्षणोति क्षणु हिंसायाम् शु
 इति पूजार्थमव्ययम् । हिरण्यरेताः हुतभुक् दहनः हव्यवाहनः ॥ ५८ ॥ सप्तार्चिः
 “काली कराली मनोजवा सुलोहिता सुधूम्रवर्णा स्फुलिङ्गिनी विश्वदासौख्याः
 सप्त बर्होजिह्वाः” । दमुनाः “दमूनाः” शुक्रः चित्रभानुः विभावसुः । विभा
 मभा वसुः धनं यस्य सः । शुचिः अप्यित्तं इति चतुर्विंशदग्निनामानि । बर्हिः
 शुष्मेति संघातो विगृहीतं च नाम । ‘शुक्रो वैश्वानरो बर्हिर्वर्हिः शुष्मा तनूनपा-
 दिति शब्दार्णवात्’ । बर्हते वर्धत इति बर्हिः । “इदंतः सांतोऽपि” शुष्यत्वेन
 शुष्मा “नांतः अदंतोऽपि” । और्वः “ऊर्वः बहुत्वे ऊर्वाः” । वाडवः वडवानलः
 त्रयं वाडवाग्नेः ॥ ५९ ॥ ज्वालः कीलः अर्चिः “इदंतोऽपि” हेतिः शिखा पंचकं
 बह्वर्चिषि । तत्र ज्वालकीलौ स्त्रीपुंसयोः । अर्चिः स्त्रीपुंसकयोः । हेतिशिखे
 स्त्रियाम् । स्फुलिङ्गः अग्निकणः द्वे अग्नेः कणिकायां त्रिषु लिङ्गत्रये । संतापः
 संज्वरः द्वे अग्नेः संतापे ॥ ६० ॥ धर्मराजः पितृपतिः समवर्ती परेतराद् कृतांतः

(“उल्का स्यान्निर्गतज्वाला भूतिर्भसितभस्मनी ॥

क्षारो रक्षा च दावस्तु दवो वनहुताशनः ॥१॥”)(१)

धर्मराजः पितृपतिः समवर्ती परेतराट् ॥

कृतांतो यमुनाभ्राता शमनो यमराज्यमः ॥ ६१ ॥

कालो दंडधरः श्राद्धदेवो वैवस्वतोऽंतकः ॥

राक्षसः कौणपः क्रव्यात्क्रव्यादोऽश्रप आशरः ॥६२॥

रात्रिचरो रात्रिचरः कर्बुरो निकषात्मजः ॥

यातुधानः पुण्यजनो नैर्ऋतो यातुरक्षसी ॥ ६३ ॥

प्रचेता वरुणः पाशी यादसांपतिरप्पतिः ॥

श्वसनः स्पर्शनो वायुर्मातरिश्वा सदागतिः ॥ ६४ ॥

पृषदश्वो गंधवहो गंधवाहानिलाशुगाः ॥

समीरमारुतमरुज्जगत्प्राणसमीरणाः ॥ ६५ ॥

नभस्वद्वातपवनपवमानप्रभंजनाः ॥

(प्रकंपनो महावातो झंझावातः सवृष्टिकः ॥६६॥)(२)

यमुनाभ्राता शमनः यमराट् यमः ॥ ६१ ॥ कालः दंडधरः श्राद्धदेवः । श्राद्धस्य देवः पितृपतित्वात् । वैवस्वतः अंतकः इति चतुर्दश नामानि यमस्य । राक्षसः कौणपः “कोणपः” क्रव्यात् । क्रव्यं मांसं अत्ति इति क्रव्यात् । क्रव्यादः अश्रपः अस्रं रक्तं पिबति “अश्रपः” आशरः आ शृणाति हिनस्तीत्याशरः “आशिरः” ॥ ६२ ॥ रात्रिचरः रात्रिचरः कर्बुरः “कर्बरः” निकषात्मजः यातुधानः “जातुधानः” पुण्यजनः नैर्ऋतः यातु रक्षः पंचदश राक्षसस्य । तत्र यातुरक्षसी नपुंसके ॥ ६३ ॥ प्रचेताः वरुणः “वरणः” पाशी यादसांपतिः । षष्ठ्या अलुक् । अप्पतिः पंचकं वरुणस्य । श्वसनः स्पर्शनः वायुः मातरिश्वा । मातरि अंतरिक्षे श्वयति संचरति श्वलुक्षन्निति निपातनात् सप्तम्या अलुक् । सदागतिः ॥ ६४ ॥ पृषदश्वः । पृषन्मृगभेदोऽश्वो वाहनमस्य । गंधवहः गंधवाहः अनिलः आशुगः समीरः मारुतः मरुत् जगत्प्राणः “जगत् प्राण इति पदद्वयमपि” समीरणः ॥ ६५ ॥ नभस्वान् वातः “वातिः” पवनः पवमानः प्रभंजनः विंशतिर्नामानि वायोः ।

प्राणोऽपानः समानश्चोदानव्यानौ च वायवः ॥
 शरीरस्था इमे रंहस्तरसी तु रयः स्यदः ॥ ६७ ॥
 जवो ऽथ शीघ्रं त्वरितं लघु क्षिप्रमरं द्रुतम् ॥
 सत्वरं चपलं तूर्णमविलंबितमाशु च ॥ ६८ ॥
 सतते ऽनारताश्चांतसंतताविरतानिशम् ॥
 नित्यानवरताजस्रमप्यथातिशयो भरः ॥ ६९ ॥
 अतिवेलभृशात्यर्थातिमात्रोद्गाढनिर्भरम् ॥
 तीव्रैकांतनितांतानि गाढबाढदृढानि च ॥ ७० ॥
 क्लीबे शीघ्राद्यसत्त्वे स्यान्निष्पेषां सत्त्वगामि यत् ॥
 कुबेरस्यंबकसरवो यक्षराहुह्यकेश्वरः ॥ ७१ ॥

प्रकंपनः महावातः द्वयं महावायोः । स एव सवृष्टिकः संज्ञावात इत्युच्यते ॥ ६६ ॥
 प्राणः अपानः समानः उदानः व्यानः इमे पंच शरीरस्था वायुभेदाः । तथा
 चोक्तम् । हृदि प्राणो गुदे ऽपानः समानो नाभिमंडले । उदानः कंठदेशे
 स्याद्व्यानः सर्वशरीरग इति ॥ अन्नप्रवेशनं मूत्राद्युत्सर्गोऽन्नादिपाचनम् । भाषणा-
 दिनिमेषाश्च तद्व्यापाराः क्रमादमी इत्यपि ॥ एकैकम् । रंहः तरः रयः स्यदः
 ॥ ६७ ॥ जवः पंचकं वेगस्य । शीघ्रं त्वरितं लघु क्षिप्रं अरं द्रुतं सत्वरं चपलं तूर्णम्
 अविलंबितम् आशु एकादश त्वरितस्य । “[रंह आदयः सवेगगतिवचनाः । शीघ्रा-
 दयस्तु धर्मवचना एव । अत एव शीघ्रं पचतीति प्रयोगो न तु जवं पचतीति ।
 वस्तुतस्तु वेगाख्यगुणपरा रंहः प्रभृतयः शीघ्रायदस्तु कालाल्पत्वपरा इति]”
 ॥ ६८ ॥ सततं अनारतं अश्चांतं संततं अविरतं अनिशं नित्यं अनवरतं अजस्रं
 इति नवकं नित्यस्य । “सततं क्रियांतैरव्यवधानम् अतिशयस्तु पौनःपुन्यं इति
 भेदः” अतिशयः भरः ॥ ६९ ॥ अतिवेलं भृशं अत्यर्थं अतिमात्रं उद्गाढं निर्भरं
 तीव्रं एकांतं नितांतं गाढं बाढं दृढं इति चतुर्दश अतिशयस्य ॥ ७० ॥ शीघ्रादि
 क्लीबं त्वरितमित्यारभ्य दृढशब्दपर्यंतं क्लीबे नपुंसकलिङ्गे यदुक्तं तच्च असत्त्वे
 द्रव्यवृत्तित्वाभावे एव ज्ञेयम् । यथा शीघ्रं कृतवान् । भृशं मूर्खः । भृशं याति ।
 एषां शीघ्रादीनां मध्ये यत्सत्त्वगामि द्रव्यवृत्ति तत् त्रिषु तस्य द्रव्यस्य यल्लिङ्गं
 तदेवास्त्वैत्यर्थः । यथा शीघ्रा वेनुः । शीघ्रो वृषः शीघ्रं गमनम् । भरातिशययोः
 सत्त्वगामित्वं नास्ति । नित्यं पुंस्त्वम् । “कचित् भेद्यगामीति पाठस्तस्य विशे-
 ष्यगामीत्यर्थः” । कुबेरः स्यंबकसखः यक्षराद् गुह्यकेश्वरः ॥ ७१ ॥ मनुष्यवर्मा ।

मनुष्यधर्मा धनदो राजराजो घनाधिपः ॥
 किन्नरेशो वैश्रवणः पौलस्त्यो नरवाहनः ॥ ७२ ॥
 यक्षैकपिंगैलविलंश्रीदपुण्यजनेश्वराः ॥
 अस्योद्यानं चैत्ररथं पुत्रस्तु नलकूबरः ॥ ७३ ॥
 कलासः स्थानमलका पूर्वमानं तु पुष्पकम् ॥
 स्यात्किन्नरः किंपुरुषस्तुरंगवदनो मयुः ॥ ७४ ॥
 निधिर्ना शेवधिर्मेदाः पद्मशंखादयो निधेः ॥ (१)
 इति स्वर्गवर्गः ॥ १ ॥

द्योदिवौ द्वे स्त्रियामभ्रं व्योम पुष्करमंबरम् ॥
 नभोऽंतरिक्षं गगनमनंतं सुरवर्त्म खम् ॥ १ ॥
 वियद्विष्णुपदं वा तु पुंस्याकाशविहायसी ॥
 (विहायसोऽपि नाकोऽपि द्युरपि स्यात्तदव्ययम् ॥ २ ॥
 “तारापथोऽंतरिक्षं च मेघाध्वा च महाबिलम्” ॥) (२)
 इति व्योमवर्गः ॥ २ ॥

मनुष्यस्येव धर्मो आचारः श्मश्रुलोमादिर्यस्य । धनदः राजराजः घनाधिपः
 किन्नरेशः वैश्रवणः पौलस्त्यः नरवाहनः ॥ ७२ ॥ यक्षः एकपिंगः ऐलविलः
 “ऐडविलः ऐडविडः” श्रीदः पुण्यजनेश्वरः सप्तदश कुबेरस्य । अस्येति प्रत्येकं
 संबध्यते । अस्य कुबेरस्योद्यानं चैत्ररथम् । अस्य पुत्रो नलकूबरः ॥ ७३ ॥ अस्म
 स्थानं कैलासः । अस्य पूर्णगरं अलका । अस्य विमानं पुष्पकं “पुष्पकः”
 इत्येकैकम् । किन्नरः किंपुरुषः तुरंगवदनः मयुः चत्वारि किन्नरमात्रस्य ॥ ७४ ॥
 निधिः शेवधिः द्वे सामान्यनिधेः । ना पुंलिङ्गः । काकाभिबहुभयत्रास्य संबंधः ।
 पद्मः शंखः इत्यादयो निधेर्मेदाः । आदिशब्दान्मकरकच्छपादयः । “महापद्म
 पद्मश्च शंखो मकरकच्छपौ । मुकुंदकुंदनीलाश्च सर्वश्च निधयो नमः” एकैकम् ॥
 इति स्वर्गवर्गः ॥ १ ॥ द्यौः द्यौः अभ्रं व्योम पुष्करं अंबरं नभः अंतरिक्षं “अंत-
 रीक्षं” गगनं अनंतं सुरवर्त्म खम् ॥ १ ॥ वियत् विष्णुपदं आकाशं विहायः
 विहायसः नाकः द्युः इत्येकोनविंशतिरारकशस्य । तत्र द्योदिवौ स्त्रीलिङ्गे ।

दिशस्तु ककुभः काष्ठा आशाश्च हस्तिश्च ताः ॥
 प्राच्यवाचीप्रतीच्यस्ताः पूर्वदक्षिणपश्चिमाः ॥ १ ॥
 उत्तरा दिगुदीची स्यादिदं तु त्रिषु दिग्भवे ॥
 (“अवाग्भवमवाचीनमुदीचीनमुदग्भवम् ॥
 प्रत्यग्भवं प्रतीचीनं प्राचीनं प्राग्भवं त्रिषु ॥१॥ ”)(१)
 इंद्रो वह्निः पितृपतिनैर्ऋतो वरुणो मरुत् ॥ २ ॥
 कुबेर ईशः पतयः पूर्वादीनां दिशां क्रमात् ॥
 (“रविः शुक्रो महीमूनुः स्वर्भानुर्भानुजो विधुः ॥
 बुधो बृहस्पतिश्चेति दिशां चैव तथा ग्रहाः ॥१॥ ”)(२)
 ऐरावतः पुंडरीको वामनः कुमुदोऽजनः ॥ ३ ॥
 पुष्पदंतः सार्वभौमः सुप्रतीकश्च दिग्गजाः ॥
 करिण्योऽभ्रमुकपिलापिंगलानुपमाः क्रमात् ॥ ४ ॥
 ताम्रकर्णी शुभ्रदंती चांगना चांजनावती ॥
 क्लीबाव्ययं त्वपदिशं दिशोर्मध्ये विदिक् स्त्रियाम् ॥५॥

आकाशविहायसी क्लीवपुंसोः । विहायसनाकौ पुंसि । द्युरव्ययं अलिङ्ग-
 मित्यर्थः । शेषं क्लीबे ॥ इति व्योमवर्गः ॥ २ ॥ दिशः ककुभः काष्ठाः
 आशाः हरितः पंचकं दिशाम् । ताः पूर्वदक्षिणपश्चिमाः क्रमेण प्राच्यवाची-
 प्रतीच्यः स्युः । यथा पूर्वा दिक् प्राची । दक्षिणा दिग्वाची (अपाची) ।
 पश्चिमा दिक् प्रतीची एकैकम् ॥१॥ या उत्तरा दिक् सोदीची एकम् । दिश्य-
 मित्येकं दिग्भवे । दिगादिभ्य इति यत्प्रत्ययः, तन्निषु वाच्यलिङ्गम् । यथा
 दिश्यो हस्ती । दिश्या हस्तिनीत्यादि । इंद्रादयोऽष्टौ क्रमात्पूर्वादीनां दिशां
 पतयः एकैकम् ॥ २ ॥ ऐरावत इत्यष्टौ क्रमादिग्गजाः पूर्वादिदिशां धारका
 गजा इत्यर्थः ॥ ३ ॥ अभ्रमुः कपिला पिंगला अनुपमा ॥ ४ ॥ ताम्रकर्णी
 शुभ्रदंती “शुभ्रदंती” अंगना (अंजना) अंजनावती एता अष्टौ करिण्यः क्रमा-
 दिग्गजानां स्त्रिय इत्यर्थः । एकैकम् । अपदिशं विदिक् इति द्वयं दिशोर्मध्ये
 दिग्द्वयमध्यभागे । तत्रापदिशं क्लीबाव्ययं नपुंसकं अव्ययं चेत्यर्थः । विदिक्

अभ्यंतरं त्वंतरालं चक्रवालं तु मंडलम् ॥
 अभ्रं मेघो वारिवाहः स्तनयित्नुर्बलाहकः ॥ ६ ॥
 धाराधरो जलधरस्तडित्वान्वारिदोऽबुभृत् ॥
 घनजीमूतमुदिरजलमुग्धूमयोनयः ॥ ७ ॥
 कादंबिनी मेघमाला त्रिषु मेघभवेऽभ्रियम् ॥
 स्तनितं गर्जितं मेघनिर्घोषे रसितादि च ॥ ८ ॥
 शंपाशतद्रुदाह्रादिन्यैरावत्यः क्षणप्रभा ॥
 तडित्सौदामनी विद्युच्चंचला चपला अपि ॥ ९ ॥
 स्फूर्जथुर्वज्जनिर्घोषो मेघज्योतिरिरमदः ॥
 इंद्राबुधं शक्रधनुस्तदेव ऋजुरोहितम् ॥ १० ॥
 वृष्टिर्वर्षं तद्विघातेऽवग्राहावग्रहौ समौ ॥
 धारासंपात आसारः शीकरोऽबुकणाः स्मृताः ॥ ११ ॥

स्त्रियाम् । यान्यासामंतरालानि प्रदिशो विदिशश्च ता इत्यमरमालायाम् ॥ ६ ॥
 अभ्यंतरं अंतरालं द्वे अंतरवकाशस्य । चक्रवालं मंडलं द्वे मंडलस्य । अभ्रं मेघः
 वारिवाहः स्तनयित्नुः बलाहकः ॥ ६ ॥ धाराधरः जलधरः तडित्वान् वारिदः
 अबुभृत् घनः जीमूतः मुदिरः । मुदिरः कामुकाभ्रयोरिति विश्वमेदिन्यौ । जल-
 मुक् धूमयोनयः इति पंचदश मेघस्य ॥ ७ ॥ कादंबिनी मेघमाला द्वे मेघवृन्दस्य ।
 अभ्रियमित्येकं मेघभवे तच्चिषु । यथा अभ्रिया आपः । अभ्रिय आसारः । अभ्रियं
 जलम् । स्तनितं गर्जितं रसितं आदिशब्दात् ध्वनितादि त्रयं मेघनिर्घोषे ॥ ८ ॥
 शंपा शतद्रुदा ह्रादिनी ऐरावती क्षणप्रभा तडित् सौदामनी । सुदाम्नाऽद्रिणा
 एकदिक् । अथवा सुदाम्नि मेघे वा भवा । अणप्रत्ययः । सुदामा तु पुमान्वा-
 रिधरपर्वतभेदयोरित्युक्तत्वात् । “सौदामिनी” विद्युत् चंचला चपला दशकं
 विद्युल्लतायाः । चपलापि चेति पाठः ॥ ९ ॥ स्फूर्जथुः वज्जनिर्घोषः “वज्जनि-
 ष्येषः” द्वयमक्षनिर्घोषस्य । मेघज्योतिः इरमदः द्वे मेघज्योतिषः “बीज इति
 प्रसिद्धस्य” । इंद्राबुधं शक्रधनुः ऋजुरोहितम् । ऋजु च तत् रोहितं च इति त्रीणि
 मेघप्रतिफलता रविस्मर्यो धमुराकारेण भाति तस्य धनुषः ॥ १० ॥ वृष्टिः वर्षं
 द्वयं मेघवर्षणस्य । अवग्राहः अवग्रहः । “अवे ग्रहो” इति वा घञ् । पक्षे अप् । द्वयं

वर्षोपलस्तु करका मेघच्छन्नेऽस्ति दुर्दिनम् ॥
 अंतर्धा व्यवधा पुंसि त्वंतर्द्विरपवारणम् ॥ १२ ॥
 अपिधानतिरोधानपिधानाच्छादनानि च ॥
 हिमांशुश्चंद्रमाश्चंद्र इंदुः कुमुदबांधवः ॥ १३ ॥
 विधुः सुधांशुः शुभ्रांशुरोषधीशो निशापतिः ॥
 अञ्जो जैवातृकः सोमो ग्लौर्मृगांकः कलानिधिः ॥ १४ ॥
 द्विजराजः शशधरो नक्षत्रेशः क्षपाकरः ॥
 कला तु षोडशो भागो बिंबोऽस्त्री मंडलं त्रिषु ॥ १५ ॥
 भित्तं शकलखंडे वा पुंस्यर्धोऽर्धं समंऽशके ॥
 चंद्रिका कौमुदी ज्योत्स्ना प्रसादस्तु प्रसन्नता ॥ १६ ॥
 कलंकांकौ लाञ्छनं च चिह्नं लक्ष्म च लक्षणम् ॥
 सुषमा परमा शोभा शोभा कांतियुतिश्छविः ॥ १७ ॥

तद्विधाते वर्षनिरोधे । धारासंपातः आसारः द्वयं मेघधाराणां निरंतरपतनस्य ।
 शीकर इत्येकं अंशुकणानाम् । “ दंतादिरप्ययम् ” ॥ ११ ॥ वर्षोपलः करका
 द्वे यत्प्रथमवृष्टौ मेघोदकं कठिनं सदुपलवत्पतति तस्य । दुर्दिनमित्येकं मेघ-
 च्छन्ने दिने । “ रात्रेरप्युपलक्षणम् ” । अंतर्धा व्यवधा अंतर्दिः अपवारणम्
 ॥ १२ ॥ अपिधानं तिरोधानं पिधानं आच्छादनं अष्टकमाच्छादनस्य । तत्र
 अंतर्धाव्यवधे स्त्रियाम् । अंतर्दिः पुंसि । हिमांशुः चंद्रमाः चंद्रः इंदुः कुमुद-
 बांधवः ॥ १३ ॥ विधुः सुधांशुः शुभ्रांशुः ओषधीशः निशापतिः अञ्जः
 जैवातृकः । जीवयतीति अंतर्भावितण्यर्थः । आतृकन् प्रलयः । सोमः “ सोमा ”
 ग्लौः मृगांकः कलानिधिः ॥ १४ ॥ द्विजराजः शशधरः नक्षत्रेशः क्षपाकरः
 इति विशति नामानि चंद्रस्य । चंद्रमंडलस्य षोडशो भागः कलासंज्ञः । एकम् ।
 बिंबः मंडलं द्वे बिंबस्य ॥ १५ ॥ भित्तादिचतुष्कं शकलस्य । तत्र भित्तं नपुं-
 सकम् । शकलखंडे स्त्रीवपुंसोः । अर्धः पुंस्येव । यथा कंबलस्यार्धः खंड
 इत्यर्थः । वाच्यलिङ्गोऽपि । यथा अर्धा शाटी अर्धः पटः अर्धं वस्त्रम् । अर्धमि-
 त्येकं समे विभागे तत्रपुंसकमेव । चंद्रिका कौमुदी ज्योत्स्ना प्रयं चंद्रमया-
 याम् । प्रसादः प्रसन्नता द्वयं नैर्मल्यस्य ॥ १६ ॥ कलंकाः अंकः लाञ्छनं चिह्नं
 लक्षणं लक्षणं चिह्नं चिह्नस्य । सुषमेत्येकं परमायाः शोभायाः । शोभा कांतिः

अवश्यायस्तु नीहारस्तुषारस्तुहिने हिमम् ॥
 प्रालेयं मिहिकां चाथ हिमानी हिमसंहतिः ॥ १८ ॥
 शीतं गुणे तद्वदर्थः सुषीमैः शिशिरो जडः ॥
 तुषारः शीतलः शीतो हिमः सप्तान्यलिंगकाः ॥ १९ ॥
 ध्रुव औत्तानपादिः स्यादगस्त्यैः कुंभसंभवः ॥
 मैत्रावरुणिरस्यैव लोपामुद्रा सधर्मिणी ॥ २० ॥
 नक्षत्रमृक्षं भं तारा तारकाप्युडु वा स्त्रियाम् ॥
 दाक्षायण्योऽश्विनीत्यादितारा अश्वयुगश्विनी ॥ २१ ॥
 राधा विशाखा पुष्ये तु सिध्यतिष्यौ श्रविष्ठया ॥
 समा धनिष्ठा स्युः प्रोष्ठपदा भाद्रपदाः स्त्रियः ॥ २२ ॥

द्युतिः छविः चत्वारि शोभामात्रस्य । शोभा कांतिरित्यत्राभिरुद्धा कांतिरि-
 त्यपि पाठः ॥ १७ ॥ अवश्यायः नीहारः तुषारः तुहिनं हिमं प्रालेयं मिहिका
 (मिहिका) सप्तकं हिमस्य । हिमानी हिमसंहतिः द्वे महतो हिमस्य । एवमु-
 क्तलिंगा अवश्यायादयः ॥ १८ ॥ नपुंसकलिंगः शीतशब्दश्च गुणे स्पर्शवि-
 शेषे एव नतु गुणिनि । सुषीमः (सुषिमः सुशीमः) शिशिरः जडः तुषारः
 शीतलः शीतः हिमः एते सप्त तद्वदर्थः तद्वच्च शीतगुणवानर्थो येषां ते तथा
 ते चान्यलिंगकाः विशेष्यनिघ्नाः । तुषारहिमशीतशब्दा निरुद्धलक्षणया गुणि-
 न्यपि वर्तत इत्युभयत्र पठिताः ॥ १९ ॥ ध्रुवः । औत्तानपादिः द्वे उत्तानपा-
 दपुत्रस्य । अगस्त्यः कुंभसंभवः मैत्रावरुणिः । “मैत्रावरुणः । और्वशेयागस्त्य-
 मैत्रावरुणास्त्वाग्निमारुताः इति नामनिधानात्” त्रयमगस्त्यस्य । अगस्तिरि-
 तापि । अथागस्त्यः कुंभयोनिरगस्तिः कलशीमुत इति शब्दार्णवः । अस्या-
 गस्त्यस्य सधर्मिणी पत्नी लोपामुद्रा एकम् ॥ २० ॥ नक्षत्रं ऋक्षं भं तारा
 तारका उडु इति षट् नक्षत्रमात्रस्य । उडु स्त्रीनपुंसकयोः । अपिशब्दात्तारकापि
 तथा । नक्षत्रे चाक्षिमध्ये च तारकं तारकापि चेति शाश्वतः । अश्विनीत्या-
 दितारा अश्विन्यादिसप्तविंशति नक्षत्राणि दाक्षायणीसंज्ञकानि । एकम् । अश्व-
 युक् अश्विनी द्वे अश्विन्याः ॥ २१ ॥ राधा विशाखा द्वे विशाखायाः । पुष्यः
 सिध्यः तिष्यः त्रयं पुष्ये । श्रविष्ठा धनिष्ठा द्वे धनिष्ठायाः । श्रविष्ठया समा
 श्रविष्ठानुव्येसर्वः । प्रोष्ठपदाः भाद्रपदाः द्वयं पूर्वाभाद्रपदोत्तराभाद्रपदाम् । पूर्वे

मृगशीर्षं मृगशिरस्तस्मिन्नेवाग्रहायणी ॥
 इल्वलास्तच्छिरोदेशे तारका निवसन्ति याः ॥ २३ ॥
 बृहस्पतिः सुराचार्यो गीष्पतिर्धिषणो गुरुः ॥
 जीव आंगिरसो वाचस्पतिश्चित्रशिखंडिजः ॥ २४ ॥
 शुक्रो दैत्यगुरुः काव्य उशना भार्गवः कविः ॥
 अंगारकः कुजो भौमो लोहितांगो महीसुतः ॥ २५ ॥
 रौहिणेयो बुधः सौम्यः समौ सौरिशनैश्वरौ ॥
 तमस्तु राहुः स्वर्भानुः सैहिकेयो विधुंतुदः ॥ २६ ॥
 सप्तर्षयो मरीच्यत्रिमुखाश्चित्रशिखंडिनः ॥
 राशीनामुदयो लग्नं ते तु मेषवृषादयः ॥ २७ ॥

प्रोष्ठपदे द्वे उत्तरे च द्वे एवं चतुःसंख्याकत्वाद्बहुवचनम् । स्त्रियः स्त्रीलिङ्गाः
 स्युः ॥ २२ ॥ मृगशीर्षं “शीर्षं इत्यापि पाठः” मृगशिरः आग्रहायणी त्रयं
 मृगशीर्षस्य । तस्य मृगशीर्षस्य शिरोदेशे याः पंच तारा निवसन्ति ता इल्वलाः
 (इन्वकाः) एकम् ॥ २३ ॥ बृहस्पतिः सुराचार्यः गीष्पतिः धिषणः गुरुः
 जीवः आंगिरसः वाचस्पतिः चित्रशिखंडिजः नवकं बृहस्पतेः । चित्रशिखंडी
 अंगिराः तज्जः ॥ २४ ॥ शुक्रः दैत्यगुरुः काव्यः उशनाः भार्गवः कविः षट्
 शुक्रस्य । उशनेति सांतम् ऋदुशनेत्यनङ् । अंगारकः कुजः भौमः लोहितांगः
 महीसुतः पंचकं मंगलस्य ॥ २५ ॥ रौहिणेयः बुधः सौम्यः त्रयं बुधस्य ।
 सौरिः “शौरिरपि” “सौरः” शनैश्वरः द्वे शनेः । तमः राहुः स्वर्भानुः सैहिके-
 केयः विधुंतुदः पंच राहोः । तमः सांतं क्लीबे पुंसि च क्वचित् । “अदंतः ।
 स्वर्भानुस्तु तमो राहुरिति पुंस्कांडे रत्नकोशामरमालयोर्दर्शनात्” ॥ २६ ॥
 मरीच्यत्रिमुखाः सप्तर्षयश्चित्रशिखंडिसंज्ञाः एकम् । मुखशब्दात्पुलहपुलस्तादयः
 सप्तर्षयः । “ते यथा । मरीचिरंगिरा अत्रिः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः । वसिष्ठ-
 श्चेति सप्तैते ज्ञेयाश्चित्रशिखंडिनः ॥” राशीनामुदयो लग्नमित्युच्यते । एकम् ।
 मेषवृषादयो राशयः स्युः एकम् । आदिना मिथुनकर्कटकादयः । “मेषो
 वृषोऽथ मिथुनं कर्कटः सिंहकन्यके । तुला च वृश्चिको धन्वी मकरः कुम्भमी-
 नकौ” ॥ २७ ॥ मूरः (मूरः) सूर्यः अर्यमा आदित्यः द्वादशात्मा दिवाकरः

सूरसूर्यार्यमादित्यद्वादशात्मदिवाकराः ॥
 भास्कराहस्करब्रध्नप्रभाकरविभाकराः ॥ २८ ॥
 भास्वद्विवस्वत्सप्ताश्वहरिदश्वोष्णरश्मयः ॥
 विकर्तनार्कमार्तंडमिहिरारुणपूषणः ॥ २९ ॥
 द्युमणिस्तरणिमित्रश्चित्रभानुर्विरोचनः ॥
 विभावसुर्ग्रहपतिस्त्विषांपतिरहर्पतिः ॥ ३० ॥
 भानुर्हंसः सहस्रांशुस्तपनः सविता रविः ॥
 (“पद्माक्षस्तेजसां राशिश्छाया नाथस्तमिस्रहा ॥
 कर्मसाक्षी जगच्चक्षुर्लोकबंधुस्त्रयीतनुः ॥ १ ॥
 प्रद्योतनो दिनमणिः खद्योतो लोकबांधवः ॥
 इनो भगो धामनिधिश्चांशुमाल्यञ्जिनीपतिः” ॥ २ ॥)
 माठरः पिंगलो दंडश्चंडांशोः पारिपार्श्वकाः ॥ ३१ ॥
 सूरसूतोऽरुणोऽनूरुः काश्यपिर्गरुडाग्रजः ॥
 परिवेषस्तु परिधिरुपसूर्यकमंडले ॥ ३२ ॥

भास्करः अहस्करः ब्रध्नः प्रभाकरः विभाकरः ॥ २८ ॥ भास्वान् विवस्वान्
 सप्ताश्वः हरिदश्वः उष्णरश्मिः विकर्तनः अर्कः मार्तंडः (मार्तांडः) मिहिरः
 (महिरः) अरुणः पूषा ॥ २९ ॥ द्युमणिः तरणिः मित्रः चित्रभानुः विरो-
 चनः विभावसुः ग्रहपतिः त्विषांपतिः अहर्पतिः ॥ ३० ॥ भानुः हंसः सह-
 स्रांशुः तपनः (तापनः) सविता रविः इति सप्तत्रिंशत्सूर्यस्य । “चंडांशुरपि ।
 चंडांशोः पारिपार्श्वका इति वक्ष्यमाणत्वात्” । माठरः पिंगलः दंडः इति
 चंडांशोः पारिपार्श्वकाः परितः पार्श्वे विद्यमानाः । यत उक्तं सौरतंत्रे । शक्रो-
 ऽस्य वामपार्श्वे तु दंडाख्यो दंडनायकः । वह्निस्तु दक्षिणे पार्श्वे पिंगलो वाम-
 भागतः ॥ यमो ऽपि दक्षिणे पार्श्वे भवेन्माठरसंज्ञयेति । एकैकम् ॥ ३१ ॥ सूर-
 सूतः अरुणः अनूरुः काश्यपिः गरुडाग्रजः पंचकं अरुणस्य । परिवेषः “ताल-
 व्यांतोऽपि । वेष्टने परिवेशः स्याद्भानोः सविधमंडल इति रभसे” । परिधिः
 उपसूर्यकं मंडलं चत्वारि परिवेषस्य सूर्यमभितः कदाचिद्दृश्यमानस्य कुंडला-

किरणोऽस्त्रमयूखांशुगभस्तिघृणिरंश्मयः ॥

भानुः करो मरीचिः स्त्रीपुंसयोर्दीधितिः स्त्रियाम् ॥ ३३ ॥

स्युः प्रभारुमुचिस्त्विद्भाभाच्छविद्युतिदीप्तयः ॥

रोचिः शोचिरुभे क्लीबे प्रकाशो द्योत आतपः ॥ ३४ ॥

कोष्णं कवोष्णं मंदोष्णं कदुष्णं त्रिषु तद्वति ॥

तिग्मं तीक्ष्णं खरं तद्वन्मृगतृष्णा मरीचिका ॥ ३५ ॥

॥ इति दिग्वर्गः ॥ ३ ॥

कालो दिष्टोऽप्यनेहाऽपि समयोऽप्यथ पक्षतिः ॥

प्रतिपदे इमे स्त्रीत्वे तदाद्यास्तिथयो द्वयोः ॥ १ ॥

कारणेजोविशेषस्य । परिवेषसाहचर्यात्परिधिः पुंसि ज्ञेयः । मंडलं परिवेषश्च
परिधिश्चोपसर्ग्यकमिति भागुरिः ॥ ३२ ॥ किरणः उल्लसः मयूखः अंशुः गभस्तिः
घृणिः । णिर्धिति इति घृणिः । 'घृ क्षरणदीप्तयोः' 'घृ मेचने' वा । रश्मिः [घृष्णिः
वृष्णिः वृष्णिः] भानुः करः मरीचिः दीधितिः एकादश किरणस्य । मरीचिः
स्त्रीपुंसयोः । द्वयोर्मरीचिः किरणो भानुरुल्लसः करः पदमिति शब्दार्णवः । मरी-
चिर्मुनिभेदे ना गभस्तावनपुंसकमिति मेदिनी च । दीधितिः स्त्रियाम् । स्त्रिया-
मित्यस्य काकाक्षिशूलकन्यायेनोत्तरश्लोकेऽप्यन्वयः ॥ ३३ ॥ प्रभा रूक् रुचिः
त्विद् भा भाः छविः द्युतिः दीप्तिः रोचिः शोचिः इत्येकादश प्रभामात्रस्य । तत्र
दीप्यंतानि स्त्रियां स्युः । रोचिः शोचिः सांते क्लीबे । द्विवचनं तु रोचिषी
शोचिषी । भाः सांतः । प्रकाशः द्योतः आतपः इति त्रयं सूर्यप्रभायाः । प्रभामा-
त्रस्येत्येके ॥ ३४ ॥ कोष्णं कवोष्णं मंदोष्णं कदुष्णं चतुष्टयमीषदुष्णे । इदं धर्ममात्रे
रूपभेदात्क्लीबे । तद्वति धर्मिणि त्रिषु वाच्यलिंगमित्यर्थः । तिग्मं तीक्ष्णं खरं
त्रयमत्युष्णस्य । तद्वत्कोष्णवत् । धर्मे क्लीबं । धर्मिणि त्रिषु । मृगतृष्णा मरी-
चिका द्वयं मृगजलस्य । मरुदेशादौ सिकतासु प्रतीच्छुरिताः सूर्यकिरणाः
जलाकारेण भांति तस्य जलाभासस्येत्यर्थः ॥ ३५ ॥ इति दिग्वर्गः ॥ ३ ॥ कालः ।
कालो मृत्यौ महाकाले समये यमकृष्णयोरिति कोशांतरे । अन्यार्थेऽपि काल-
शब्दः । दिष्टः अनेहा समयः चत्वारि कालस्य । अनेहा सांतः । ऋदुशनेख-
नञ् । पक्षतिः पक्षस्य मूलम् । पक्षतिस्तु भवेत्पक्षमूले च प्रतिपत्तिर्थाविति ।
प्रतिपत् इमे द्वे प्रथमतयेः । तदाद्याः प्रतिपदाद्यास्तिथय इत्युच्यन्ते एकम् ।

घस्रो दिनाहनी वा तु क्लीबे दिवसवासरौ ॥
 प्रत्यूषोऽहर्मुखं कल्यमुषःप्रत्यूषसी अपि ॥ २ ॥
 ("व्युष्टं विभातं द्वे क्लीबे पुंसि गोसर्ग इष्यते" ॥)(१)
 प्रभातं च दिनांते तु सायं संध्या पितृप्रसूः ॥
 प्राह्वापराह्ममध्याह्नास्त्रिसंध्यमथ शर्वरी ॥ ३ ॥
 निशा निशीथिनी रात्रिस्त्रियामा क्षणदा क्षपा ॥
 विभावरीतमस्विन्यौ रजनी यामिनी तमी ॥ ४ ॥
 तमिस्रा तामसी रात्रिज्यौत्स्नी चंद्रिकयान्विता ॥
 आगामिवर्तमानाहर्मुक्तायां निशि पक्षिणी ॥ ५ ॥

तिथिशब्दः द्वयोः स्त्रीपुंसयोः । तथा च प्रयोगः । सकलो निशि पूर्णिमाति-
 थीनुपतस्थेऽतिथिरेकिका तिथिरिति ॥ १ ॥ घस्रः दिनं अहः दिवसः वासरः
 पंचकं दिवसस्य । तत्र दिवसवासरौ क्लीबपुंसोः । प्रत्यूषः अहर्मुखं कल्यं
 (काल्यं) उषः (ऊषः उषा) " उषा प्रभातं गोसर्ग इति त्रिकांडशेषः " ।
 प्रत्यूषः (प्रत्यूषः) " उषः प्रत्यूषसि क्लीबं पितृप्रस्वां च योषिति । " प्रभातं षट्
 प्रभातस्य । तत्राद्यः प्रत्यूषोऽदंतःपुंसि क्लीबे च । " प्रत्यूषोऽहर्मुखे वसाविति
 मेदिनी । " कल्यं तालव्यांतम ॥ २ ॥ दिनांतः सायं " सायः " संध्या " संध्या ।
 संध्या पितृप्रसूः संधेति शब्दार्णवः " । सम्यक् ध्यायंत्यस्यामिति संध्या ।
 पितृप्रसूः चत्वारि दिनांते । तत्र सायमिसव्ययं नपुंसकलिङ्गं वा । " सायः कांठे
 दिनांते चेति मेदिन्यादिषु साय इत्युक्तत्वात्सायमिति मांताव्ययस्याव्ययवर्गे
 बक्ष्यमाणत्वाद्वा सायोऽदंतः पुंस्येव " । प्राह्वादयः समाहृताः त्रिसंध्यं ज्ञेयम् ।
 " आबंतो वेति पाक्षिकी क्लीबता । पक्षे त्रिसंध्या " एकम् । तत्र प्राहः पूर्वाहः ।
 शर्वरी (शार्वरी) ॥ ३ ॥ निशा निशीथिनी रात्रिः (रात्री) " रात्री रात्रिस्तम-
 स्विनीति शब्दार्णवः " त्रियामा क्षणदा क्षणमुत्सवं निर्व्यापारस्थितिं वा ददाति ।
 क्षपा विभावरी तमस्विनी रजनी (रजनिरपि) यामिनी तमी " तमा तमिः "
 द्वादश निशायाः ॥ ४ ॥ या तामसी तमोयुक्ता रात्रिः सा तमिस्रा एकम् । या
 चंद्रिकया चंद्रप्रकाशेन अन्विता युक्ता रात्रिः सा ज्यौत्स्नी एकम् । ज्यौत्स्नी
 ज्योतिष्मती रात्रिज्यौत्स्ना चंद्रप्रसः प्रभेति शाश्वतः । पूर्वापरदिनाभ्यां युक्तायां

गणरात्रं निशा बह्व्यः प्रदोषो रजनीमुखम् ॥
 अर्धरात्रनिशीथौ द्वौ द्वौ यामप्रहरौ समौ ॥ ६ ॥
 स पर्वसंधिः प्रतिपत्पंचदश्योर्यदंतरम् ॥
 पक्षांतौ पंचदश्यौ द्वे पौर्णमासी तु पूर्णिमा ॥ ७ ॥
 कलाहीने सानुमतिः पूर्णे राका निशाकरे ॥
 अमावास्या त्वमावास्या दर्शः सूर्येदुसंगमः ॥ ८ ॥
 सा दृष्टेदुः सिनीवाली सा नष्टेदुकला कुहूः ॥
 उपरागो ग्रहो राहुग्रस्ते त्विदौ च पूष्णि च ॥ ९ ॥

रात्रौ पक्षिणीति नामैकम् । पक्षाविव पक्षौ पूर्वोत्तरादिवसौ यस्याः सा पक्षिणी ।
 पक्षिणी पक्षतुल्याभ्यामहोभ्यां वेष्टिता निशेति स्मरणात् ॥ ६ ॥ बह्व्यो निशाः
 गणरात्रं स्यात् । एकं रात्रिसमुदायस्य । प्रदोषः रजनीमुखं द्वे रात्रेः पूर्वभा-
 गस्य । अर्धरात्रः निशीथ इति द्वे रात्रिमध्यसमयस्य । यामः प्रहरः द्वे अहो-
 रात्राष्टमांशस्य ॥ ६ ॥ प्रतिपत्पंचदश्योर्यदंतरं स संधिः पर्वत्यन्वयः । यदाह रुद्रः ।
 दर्शमतिपदोः संधौ ग्रंथिप्रस्तावयोरपि । पर्व क्लीबे विजानीयाद्विषुवत्प्रभृतिष्व-
 पीति ॥ पर्वसंधिरिति चतुरक्षरं वा एकम् । द्वे अमापूर्णिमे पक्षांतौ पंचदश्यौ
 द्वयं पक्षांततितथ्योः । द्वित्वाद्विवचनम् । नतु नित्यम् । पौर्णमासी पूर्णिमा । द्वे
 शुक्लपक्षांततितथ्यौ ॥ ७ ॥ सा पूर्णिमा कलाहीने चंद्रे सति अनुमतिरित्युच्यते
 एकम् । सैव पूर्णिमा पूर्णे निशाकरे सति राका एकम् । या पूर्वा पौर्णमासी
 सा अनुमतियोत्तरा सा राकेति श्रुतिः । अमावास्या अमावस्या । अमावस्यद-
 न्यतरस्याम् । पा० । अमा सह वसतः अस्यां चंद्रार्कौ । अमोपपदाद्विसेराधिक-
 रणे ण्यत् । वृद्धौ सत्यां पाक्षिको ह्रस्वश्च निपात्यते । “अमावसी अमावासी
 अमामासी अमामसी । अप्यमावस्यमावासी चामामास्यप्यमामसीति शब्दा-
 र्णवः । नामैकदेशे नामग्रहणादमापि” । दर्शः सूर्येदुसंगमः चत्वारि कृष्णपक्षां-
 सतितथ्येः ॥ ८ ॥ सा अमावास्या दृष्टेदुश्चेदृष्ट इंदुर्यस्यां सा सिनीवाली एकम् ।
 सैव नष्टेदुकला नष्टा इंदुकला यस्यां सा कुहूः “कुहुः” एकम् । या पूर्वामा-
 वास्या सिनीवाली योत्तरा सा कुहूरिति श्रुतिः । अयमर्थः । चतुर्दश्या अंतिम-
 प्रहरः अमावास्याया अष्टौ प्रहराश्चेति नवप्रहरात्मकश्चंद्रक्षयकालः शास्त्रसिद्धः ।
 तत्राष्टप्रहरद्वये चंद्रस्य सूक्ष्मता । अंतिमप्रहरद्वये कृत्स्नक्षयः । अतोऽमावास्या-
 या आद्यप्रहरः सिनीवालीसंज्ञः । अंत्यप्रहरद्वयं कुहूसंज्ञम् । मध्यमप्रहरपंचकं

सोपप्लवोपरक्तौ द्वावभ्युत्पात उपाहितः ॥
 एकयोक्त्या पुष्पवंतौ दिवाकरनिशाकरौ ॥ १० ॥
 अष्टादश निमेषास्तु काष्ठा त्रिंशत्तु ताः कला ॥
 तास्तु त्रिंशत्क्षणस्ते तु मुहूर्तो द्वादशास्त्रियाम् ॥ ११ ॥
 ते तु त्रिंशदहोरात्रः पक्षस्ते दश पंच च ॥
 पक्षौ पूर्वापरौ शुक्लकृष्णौ मासस्तु तावुभौ ॥ १२ ॥
 द्वौ द्वौ मार्गादिमासौ स्यादृतुस्तैरयनं त्रिभिः ॥
 अयने द्वे गतिरुदग्दक्षिणार्कस्य वत्सरः ॥ १३ ॥

दर्शसंज्ञमिति । राहुणा चंद्रे सूर्ये च ग्रस्ते सति तस्य ग्रासस्योपरागः ग्रह इति
 नामद्वयम् ॥ ९ ॥ सोपप्लवः उपरक्तः इति द्वे राहुग्रस्तस्येदोः सूर्यस्य वा । अभ्यु-
 त्पातः उपाहितः इति द्वे वह्निकृतोपसर्गस्य । ग्रहणे सति कदाचिदाग्नेयमंडला-
 दुत्पन्नो भवति तस्येत्येके । धूमकेत्वाख्यस्योत्पातस्येत्यपरे । एकयोक्त्याऽपृथ-
 ग्वचनेन पुष्पवंतावित्युक्तौ सूर्याचंद्रमसौ ज्ञेयौ एकम् । एकयोक्त्येति वचनात्पु-
 ष्पवंत इति पुष्पवानिति वा सूर्यः चंद्रो वा न वक्तव्यः । यथा रोदसी इत्ये-
 कयोक्त्या द्यावापृथिव्यौ उच्येते । पुष्पवंतशब्दो मतुवंतोऽकारांतश्च । धरणी-
 धरशिखरस्थितपुष्पवंताभ्यामित्यादिप्रयोगदर्शनात् ॥ १० ॥ निमेषोऽक्षिस्पं-
 दकालः । अक्षिपक्ष्मपरिक्षेपो निमेषः परिकीर्तित इत्युक्तम् । अष्टादश निमेषा
 मिलित्वा एका काष्ठा भवति । त्रिंशत्काष्ठाः मिलित्वा एका कला । ताः कला-
 स्त्रिंशन्मिलित्वा एकः क्षणः । ते क्षणाः द्वादश मिलित्वा एको मुहूर्तः क्लीब-
 पुंसोः ॥ ११ ॥ ते त्रिंशन्मुहूर्ता एकोऽहोरात्रः । अह्ना सहिता रात्रिरहोरात्रः ।
 “अत्र अहश्च रात्रिश्च तयोः समाहार इति विग्रहः साधुः, अन्यथा अजभाव-
 प्रसंगात् । अहःपूर्वाद्रात्रिशब्दादुद्वेग एवाज्जिधानात् ।” तेऽहोरात्राः पंचदश-
 संख्याका एकः पक्षः । पक्षो द्विविधः शुक्लः कृष्णश्चेति । तत्र मासस्य पूर्वः
 शुक्लः कृष्णस्त्वपरः । यतः शुक्लादिक्रमेण प्रायशो मासप्रवृत्तिः । तावुभौ पक्षा-
 वेको मासः । चांद्रेण मानेनेदमुक्तम् ॥ १२ ॥ मार्गादी द्वौ द्वौ मासौ ऋतुरेकः
 स च हेमंतादिसंज्ञः । माघादीत्यपि पाठः । माघाद्युपक्रमस्तु अयनारंभवशा-
 न्ज्ञेयः । तैर्ऋतुभिस्त्रिभिरेकमयनम् । तद्विधा सूर्यगतिभेदात् । अर्कस्योदयमिति
 उत्तरायणम् अयते गच्छति अर्कः अनेन । अय गतौ ल्युट्, पूर्वपदात्संज्ञायामन

समरात्रिदिवे काले विषुवद्विषुवं च तत् ॥
 ("पुष्ययुक्ता पौर्णमासी पौषी मासे तु यत्र सा ॥
 नाम्ना स पौषो माघाद्याश्वैवमेकादशापरे ॥ १ ॥") (१)
 मार्गशीर्षे सहा मार्ग आग्रहायणिकश्च सः ॥ १४ ॥
 पौषे तैषसहस्यौ द्वौ तपा माघेऽथ फाल्गुने ॥
 स्यात्तपस्यः फाल्गुनिकः स्याच्चैत्रे चैत्रिको मधुः ॥ १५ ॥
 वैशाखे माधवो राधो ज्येष्ठे शुक्रः शुचिस्त्वयम् ॥
 आषाढे श्रावणे तु स्यान्नभाः श्रावणिकश्च सः ॥ १६ ॥
 स्युर्नभस्यप्रौष्ठपदभाद्रभाद्रपदाः समाः ॥
 स्यादाश्विन इषोप्याश्वयुजोऽपि स्यात्तु कार्तिके ॥ १७ ॥
 बाहुलोजौ कार्तिकिको हेमन्तः शिशिरोऽस्त्रियाम् ॥

इति णत्वम् । दक्षिणा गतिस्तु दक्षिणायनम् । एवं द्वे अयने एको वत्सरः ॥ १३ ॥
 विषुवत् विषुवं "विषुपं विषुणः विषुवः । विषुवान्समरात्रिवासर इति पुंस्कांटे
 बोधालितः" द्वयं समं रात्रिदिवं यस्मिन्तास्मिन्काले तुलासंक्रांतौ मेषसंक्रांतौ
 च दिनरात्री समे भवतः तस्य कालस्येत्यर्थः । रात्रिदिवशब्दः अचतुरविचतुरे-
 खादिना साधुः । "पुष्यनक्षत्रयुक्ता पौर्णमासी पौषी ज्ञेया सा पौषी यस्मिन्मासे
 वर्तते स नाम्ना पौषः मघायुक्ता पौर्णमासी यत्र स माघः स आद्यो येषां ते ।
 अपरे पौषादन्ये एकादश मासा एवमुक्तरीत्या ज्ञेयाः" एकैकम् । मार्गशीर्षः
 सहाः मार्गः आग्रहायणिकः चत्वारि मार्गशीर्षस्य ॥ १४ ॥ पौषः तैषः सहस्यः
 त्रीणि पौषस्य । तपाः माघः द्वे माघस्य । फाल्गुनः तपस्यः फाल्गुनिकः त्रयम् ।
 चैत्रः चैत्रिकः मधुः त्रयम् ॥ १५ ॥ वैशाखः माधवः राधः त्रीणि । ज्येष्ठः शुक्रः
 द्वे । शुचिः आषाढः द्वे । श्रावणः नभाः सातः । श्रावणिकः त्रीणि ॥ १६ ॥
 नभस्यः प्रौष्ठपदः भाद्रः भाद्रपदः चत्वारि । आश्विनः इषः आश्वयुजः त्रीणि ।
 कार्तिकः ॥ १७ ॥ बाहुलः ऊर्जः कार्तिकिकः चत्वारि । ऋतुभेदानाह । हेमन्त
 इत्येक ऋतुः । शिशिर इत्यपरः । स च पुनपुंसकलिङ्गः एकैकम् । वसन्तः पुष्प-

वसन्ते पुष्पसमयः सुरभिर्ग्रीष्म उष्मकः ॥ १८ ॥

निदाघ उष्णोपगम उष्ण ऊष्मागमस्तपः ॥

स्त्रियां प्रावृट् स्त्रियां भूमि वर्षा अथ शरत्स्त्रियाम् ॥ १९ ॥

षडमी ऋतवः पुंसि मार्गादीनां युगैः क्रमात् ॥

संवत्सरो वत्सरोऽब्दो हायनोऽस्त्री शरत्समाः ॥ २० ॥

मासेन स्यादहोरात्रः पैत्रो वर्षेण दैवतः ॥

दैवे युगसहस्रे द्वे ब्राह्मः कल्पौ तु तौ नृणाम् ॥ २१ ॥

मन्वंतरं तु दिव्यानां युगानामेकसप्ततिः ॥

समयः सुरभिः ग्रीष्मः वसन्तस्य । ग्रीष्मः उष्मकः (ऊष्मकः) ॥ १८ ॥ निदाघः
नितरां दहन्तेऽत्र । दह भस्मीकरणे । हलश्चेति घञ् । न्यङ्कादित्वात्कुत्वम् । उष्णो-
पगमः उष्णः ऊष्मागमः “ऊष्मागमः” तपः इति सप्तकं ग्रीष्मस्य । तपो ऽकारांतः
पुंसि । प्रावृट् वर्षणं वृट् प्रकृष्टा वृट् यत्र वृषु सेचने नहिवृतीति दीर्घः । वर्षाः
द्वे वर्षतोः । तत्र प्रावृट्शब्दः षांतः स्त्रियाम् । वर्षाशब्दस्तु स्त्रीलिङ्गो भूमि नितं
बहुवचनांत इत्यर्थः । शरदित्येक ऋतुः स स्त्रीलिङ्गो ऽकारांतः ॥ १९ ॥ अमी
हेमन्तादयः षडपि ऋतवः ऋतुसंज्ञकाः । ऋतुशब्दः पुल्लिङ्गः । ते च हेमन्तादयः
मार्गशीर्षादिमासानां षड्विंशत्यैः क्रमाद्भवन्ति । उक्तं च । आदाय मार्गशीर्षाच्च
द्वौ द्वौ मासावृत्तुर्मत इति । संवत्सरः वत्सरः अब्दः हायनः शरत् समाः षट्कं वर्षस्य ।
तत्र हायनांता अस्त्रियाम् । समाः स्त्रियां बहुत्वे च । समां समां विजायते इत्ये-
कत्वेऽपि दृश्यते ॥ २० ॥ मानुषेण मासेन एकः पैत्रोऽहोरात्रः । तत्र कृष्णा-
ष्टम्या उत्तरार्धे दिनारंभः शुक्लाष्टम्या उत्तरार्धे रात्र्यारंभः । तथा मानुषेण वर्षेण
दैवतः देवानामहोरात्रः । तत्रोत्तरायणं दिनम् । दक्षिणायनं रात्रिः । मानुषाणां
यत्कृतादि युगचतुष्टयं तदैवं युगं ज्ञेयम् । एवं दैवे द्वे युगसहस्रे ब्राह्मोऽहोरात्रः ।
अयमर्थः—उक्तानां देवताहोरात्राणां षष्ठ्यधिकशतत्रयेण दिव्यं वर्षम् । दिव्यै-
र्द्वादशभिर्वर्षसहस्रैर्मानुषचतुर्गुणं तच्च देवानामेकं युगं तत्सहस्रं ब्रह्मणो दिनं तच्च
भूतानां स्थितिकालस्तावसेव रात्रिर्भूतानां प्रलयकाल इति । अत उक्तं तौ कल्पा-
विति । ये द्वे दैवे युगसहस्रे तौ नृणां कल्पौ स्थितिप्रलयकालावित्यर्थः ॥ २१ ॥
दिव्यानां युगानां या एकसप्ततिरेकाधिका सप्ततिः तन्मन्वंतरम् । मनूनां स्वायं-
भुवचाष्टपादीनामंतरमवकाशो ऽवधिर्वा । तैश्चतुर्दशभिर्ब्रह्मणो दिनं भवति एकम् ।

संवर्तः प्रलयः कल्पः क्षयः कल्पांत इत्यपि ॥ २२ ॥
 अस्त्री पंकं पुमान्पाप्मा पापं किल्बिषकल्मषम् ॥
 कलुषं वृजिनैनोऽघमंहो दुरितदुष्कृतम् ॥ २३ ॥
 स्याद्धर्ममस्त्रियां पुण्यश्रेयसी सुकृतं वृषः ॥
 मुत्प्रीतिः प्रमदो हर्षः प्रमोदामोदसंमदाः ॥ २४ ॥
 स्यादानंदथुरानंदः शर्मशातसुखानि च ॥
 श्वःश्रेयसं शिवं भद्रं कल्याणं मंगलं शुभम् ॥ २५ ॥
 भावुकं भविकं भव्यं कुशलं क्षेममस्त्रियाम् ॥
 शस्तं चाथ त्रिषु द्रव्ये पापं पुण्यं सुखादि च ॥ २६ ॥
 मतल्लिका मचर्चिका प्रकांडमुद्धतल्लजौ ॥

संवर्तः प्रलयः कल्पः क्षयः कल्पांतः पंच प्रलयस्य ॥ २२ ॥ पंकं पाप्मा पापं
 किल्बिषं कल्मषं कलुषं वृजिनं एनः अघं अंहः "अंधः" दुरितं दुष्कृतं द्वादश
 पापस्य । तत्र पंकं क्लीबपुंसोः । पाप्मा नकारांतः पुंसि । शेषं क्लीबे ॥ २३ ॥ धर्मं
 पुण्यं श्रेयः सुकृतं वृषः पंचकं सुकृतस्य । तत्र धर्मः क्लीबपुंसोः । वृषः पुंसि ।
 मुत् प्रीतिः प्रमदः हर्षः प्रमोदः आमोदः संमदः ॥ २४ ॥ आनंदथुः दुनदि समृद्धौ
 द्वितोऽयुच । आनंदः शर्म शातं "दंत्यादिर्वा" सुखं द्वादश हर्षस्य । तत्र प्रीति-
 साहचर्यान्मुदपि स्त्रियां दकारांतः । श्वःश्रेयसम् । श्वः आगामि श्रेयो यत्र । श्वसो
 वमीयःश्रेयस इत्यच् । शिवम् । शिवं च मोक्षे क्षेमे च महादेवे सुखे जले ।
 शिवो योगांतरे वेदे गुग्गुलौ बालके हरे इति विश्वः । भद्रं (भंदं) "भंदं भद्रं
 शिवं तथेति त्रिकांडशेषः" कल्याणं मंगलं शुभम् ॥ २५ ॥ भावुकं भविकं भव्यं
 कुशलं क्षेमं शस्तं द्वादश कल्याणमात्रस्य । तत्र क्षेमं शस्तं च पुन्नपुंसकयोः ।
 श्वःश्रेयसमिति चतुरक्षरम् । पापपुण्यशब्दौ तथा सुखादिशब्दाः श्वःश्रेयःशिव-
 भद्रादयः शस्तांताः द्रव्ये विशेष्ये वर्तमानास्त्रिषु विशेष्यलिङ्गा इत्यर्थः । यथा
 पापा स्त्री । पापः पुमान् । पापं कुलमित्यादि ॥ २६ ॥ मतल्लिका मचर्चिका
 प्रकांडं "प्रकांडः पुंस्यपि । प्रकांडो न स्त्री विटपे मूलशाखांतरे तरोः । शस्त
 इति भेदिनी । अस्त्री प्रकांडो विटपे तरुस्कंधप्रशस्तयोरिति रभसः ।" उद्धः
 तल्लजः अमूनि पंच प्रशस्तवाचकानि । एते तु पंच नित्यं द्रव्ये एव लिङ्गा-

प्रशस्तवाचकान्यमून्ययः शुभावहो विधिः ॥ २७ ॥
 दैवं दिष्टं भागधेयं भाग्यं स्त्री नियतिर्विधिः ॥
 हेतुर्ना कारणं बीजं निदानं त्वादिकारणम् ॥ २८ ॥
 क्षेत्रज्ञ आत्मा पुरुषः प्रधानं प्रकृतिः स्त्रियाम् ॥
 विशेषः कालिकोऽवस्था गुणाः सत्त्वं रजस्तमः ॥ २९ ॥
 जनुर्जननजन्मानि जनिरुत्पत्तिरुद्भवः ॥
 प्राणी तु चेतनो जन्मी जंतुजन्युशरीरिणः ॥ ३० ॥
 (जातिर्जातं च सामान्यं व्यक्तिस्तु पृथगात्मता ॥) (१)
 चित्तं तु चेतो हृदयं स्वांतं हन्मानसं मनः ॥ ३१ ॥
 ॥ इति कालवर्गः ॥ ४ ॥

तरेण सामानाधिकरण्येऽपि स्वर्लिंगं न जहति । प्रशंसावचनैश्चेति कृष्णसर्पवा-
 प्यश्वादिवत् नित्यसमासः । यथा प्रशस्तो ब्राह्मणो ब्राह्मणमताल्लिका । प्रशस्ता
 गौर्गोमचर्चिका । गोप्रकांडम् । ब्राह्मणोद्भूतः । कुमारीतल्लजः । अयः एत्यनेन
 सुखम् । इण् गतौ घप्रत्ययः । शुभावहो विधिः शुभोत्पादकं दैवं सोऽय उच्यते
 अयोऽकारांतः एकम् ॥ २७ ॥ दैवं दिष्टं भागधेयं भाग्यं नियतिः । नियम्यतेऽनया
 क्तिन् । नियतिर्नियमे दैवे इति विश्वः । विधिः । षट्कं प्राक्तनकर्मणः । नियतिः
 स्त्री । विधिः पुंसि । हेतुः कारणं बीजं त्रयं हेतुमात्रस्य । हेतुः पुंसि । यदादिका-
 रणं तन्निदानं एकमुपादानकारणस्य ॥ २८ ॥ क्षेत्रज्ञः क्षीयते इति क्षेत्रं शरीरं
 तज्जानाति । ज्ञा अवबोधने, आतो नुपेति कः । आत्मा पुंसि स्वभावेऽपि प्रयत्नम-
 नसोरपि । धृतावपि मनीषायां शरीरब्रह्मणोरपि ॥ १ ॥ पुरुषः त्रयं शरीराधिदैव-
 तस्य । प्रधानं प्रकृतिः द्वे सत्त्वादिगुणसाम्यावस्थायाः । यः कालिको विशेषः
 कालकृतो देहादेर्विशेषः यौवनादिरवस्थोच्यते एकम् । सत्त्वं रजः तमः एते
 गुणाः प्रकृतेर्धर्माः एकैकम् । रजस्तमसी सांति ॥ २९ ॥ जनुः जननं जन्म जनिः
 उत्पत्तिः उद्भवः षट्कं जन्मनः । जनुः सांतम् । जनिः स्त्री । प्राणी चेतनः जन्मी
 जंतुः जन्युः शरीरी षट्कं प्राणिनः ॥ ३० ॥ जातिरित्यादि पद्यं केचिदत्र पठेति
 “इति टीकाकारेण लिखितं परंतु मूल एवैतत्पद्यं दृश्यते ।” जातिः जातं
 सामान्यं त्रयं घटत्वादिजातेः । व्यक्तिः व्यज्यतेऽनया व्यक्तिः । अंजू व्यक्त्यादौ

बुद्धिर्मनीषा धिषणा धीः प्रज्ञा शेमुषी मतिः ॥
 प्रेक्षोपलब्धिश्चित्संवित्प्रतिपज्ज्ञप्तिचेतनाः ॥ १ ॥
 धीधारणावती मेधा संकल्पः कर्म मानसम् ॥
 (“अवधानं समाधानं प्रणिधानं तथैव च ॥”) (१)
 चित्ताभोगो मनस्कारश्चर्चा संख्या विचारणा ॥ २ ॥
 (“विमर्शो भावना चैव वासना च निगद्यते ॥”) (२)
 अध्याहारस्तर्क ऊहो विचिकित्सा तु संशयः ॥
 संदेहद्वापरौ चाथ समौ निर्णयनिश्चयौ ॥ ३ ॥
 मिथ्यादृष्टिर्नास्तिकता व्यापादो द्रोहचिंतनम् ॥
 समौ सिद्धांतराद्धांतौ भ्रांतिर्मिथ्यामतिभ्रमः ॥ ४ ॥

क्तिन् । पृथगात्मता द्वे घटादिव्यक्तेः । चित्तं चेतः हृदयं स्वातंत्र्यं हृत् मानसं मनः
 सप्तकं चित्तस्य । हृत् दकारांतः ॥ ३१ ॥ इति कालवर्गः ॥ ४ ॥ बुद्धिः मनीषा
 मनस ईषा । ईष गत्यादिषु, शकंध्वादिः । धिषणा धीः प्रज्ञा शेमुषी शेः मोहस्तं
 मुष्णाति । मुष स्तेये । शीङ्गो विच् । मूलविभुजेति मुषेः कः । मतिः प्रेक्षा उपलब्धिः
 चित् संवित् प्रतिपत् ज्ञप्तिः चेतना चतुर्दश बुद्धेः । तत्र चित् तांतः । संवित्
 प्रतिपत् च दांतः ॥ १ ॥ या धारणावती धीः सा मेधा एकम् । यन्मानसं कर्म
 मनोव्यापारः स संकल्पः एकम् । “अवधानादि त्रयं समाधानस्य” । चित्ता-
 भोगः मनस्कारः द्वे मनसः सुखादौ तत्परतायाः । चर्चा संख्या विचारणा त्रयं
 प्रमाणैरर्थपरीक्षणस्य ॥ २ ॥ “विमर्शादित्रयं पूर्वानुभूताविस्मरणस्य” । अध्या-
 हारः तर्कः ऊहः त्रयं तर्कस्य । “अपूर्वोत्प्रेक्षणं तर्कः” । विचिकित्सा विपूर्वा-
 कितेः सञ्ज्ञतादकारः । संशयः संदेहः द्वापरः द्वौ परौ प्रकारौ यस्य पृषोदरादि-
 त्वादात्मम् । चत्वारि संशयज्ञानस्य । यथा स्थाणुर्वा पुरुषो वेति संशयः । निर्ण-
 यः निश्चयः द्वे निश्चयज्ञानस्य ॥ ३ ॥ मिथ्यादृष्टिः नास्तिकता द्वे परलोकाभाववार्ति-
 दः
 ज्ञानस्य । नास्ति परलोक इति मतिर्यस्य तस्य भावो नास्तिकता । व्यापा-
 दः
 द्रोहचिंतनम् द्वे परद्रोहचिंतनस्य । सिद्धांतः राद्धांतः द्वे सिद्धांतस्य । सि-
 द्धः
 अंतो निर्णयो यस्य स सिद्धांतः । भ्रांतिः मिथ्यामतिः भ्रमः त्रयमय-
 यार्थ-
 ज्ञानस्य । स्थाणौ पुरुषोऽयमिति ज्ञानं भ्रांतिः । स्थाणुर्वा पुरुषो वा-
 यमित्त-

संविदागूः प्रतिज्ञानं नियमाश्रवसंश्रवाः ॥
 अंगीकाराभ्युपगमप्रतिश्रवसमाधयः ॥ ५ ॥
 मोक्षे धीर्ज्ञानमन्यत्र विज्ञानं शिल्पशास्त्रयोः ॥
 मुक्तिः कैवल्यनिर्वाणश्रेयोनिःश्रेयसामृतम् ॥ ६ ॥
 मोक्षोऽपवर्गोऽथाज्ञानमविद्याहंमतिः स्त्रियाम् ॥
 रूपं शब्दो गंधरसस्पर्शाश्च विषया अमी ॥ ७ ॥
 गोचरा इन्द्रियार्थाश्च हृषीकं विषयीन्द्रियम् ॥
 कर्मेन्द्रियं तु पाय्वादि मनोनेत्रादि धीन्द्रियम् ॥ ८ ॥

नेककोटिकं ज्ञानं संशयः । स्थाणौ स्थाणुरिति ज्ञानं निश्चयः ॥ ४ ॥
 संवित् आगूः प्रतिज्ञानं नियमः आश्रवः संश्रवः अंगीकारः अभ्युपगमः
 प्रतिश्रवः समाधिः दशकं अंगीकारस्य । तत्र संवित् आगूश्च स्त्रियाम् ।
 “आगूर्बधूवत् । आग्वौ आग्व इत्यादि । पक्षे धूर्वत् आगुरौ आगुर इत्यादि”
 ॥ ५ ॥ मोक्षविषये या धीर्बुद्धिः तत् ज्ञानं एकम् । मोक्षशास्त्रादन्यत्र शास्त्रे
 शिल्पे चित्रादौ च धीर्विज्ञानमुच्यते । “मोक्षनिमित्तं शिल्पशास्त्रयोर्धीर्ज्ञानम् ।
 अन्यनिमित्तं या तयोर्धीः सा विज्ञानमिति वा ” । विज्ञानं कर्मणि
 ज्ञाने इति हैमः । एकम् । मुक्तिः जन्ममरणाभ्यां मोचनं मुच्लृ मोक्षणे क्तन् ।
 मुक्तिर्मोचनमोक्षयोरिति हैमः । कैवल्यं निर्वाणं श्रेयः । अतिशयेन प्रशस्यं
 ईयसुनि प्रशस्यस्येति श्रादेशः । निःश्रेयसम् । अचतुरेति निपातनादच् ।
 अमृतम् ॥ ६ ॥ मोक्षः अपवर्गः अष्टकं मोक्षस्य । अज्ञानं अविद्या अहंमतिः ।
 अहंमथाना मतिः । अहमिति विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययं अहंकारार्थकम् । त्रय-
 मज्ञानस्य । रूपं शब्दः गंधः रसः स्पर्शः एते पंच विषया इति गोचरा इति
 इन्द्रियार्था इति चोच्यन्ते त्रयम् ॥ ७ ॥ हृषीकं विषयि इन्द्रियं इन्द्रस्यात्मनो
 लिङ्गम् । त्रयं चक्षुरादेरिन्द्रियस्य । विषयि नांतम् । पायूपस्थादि कर्मेन्द्रिय-
 मुच्यते । आदिना वागादि । “तद्यथा । पायूपस्थं पाणिपादौ वाक्चेर्तीन्द्रिय
 संग्रहः । उत्सर्ग आनंदादानगत्यालापाश्च तत्क्रिया इति” । मनोनेत्रादि
 धीन्द्रियमुच्यते । आदिना श्रोत्रादि । “मनः कर्णस्तथा नेत्रं रसना च त्वचा
 सह ॥ नासिका चेति षट् तानि धीन्द्रियाणि प्रचक्षते” एकम् ॥ ८ ॥ रस-
 भेदानाह । तुवरः “दीर्घादिराषि कुवरोऽपि” कषावः द्वे तुवरस्य माक-
 तभाषया तुवट इति ख्यातस्य । मधुराद्याः पृथक् पृथक् ज्ञेयाः । एवं तुव-

तुवरस्तु कषायोऽस्त्री मधुरो लवणः कटुः ॥
 तिक्तोऽम्लश्च रसाः पुंसि तद्वत्सु षडमी त्रिषु ॥ ९ ॥
 विमर्दोत्थे परिमलो गंधे जनमनोहरे ॥
 आमोदः सोऽतिनिर्हारी वाच्यलिङ्गत्वमागुणात् ॥ १० ॥
 समाकर्षी तु निर्हारी सुरभिघ्राणतर्पणः ॥
 इष्टगंधः सुगंधिः स्यादामोदी मुखवासनः ॥ ११ ॥
 पूतिगंधिस्तु दुर्गंधो विस्रं स्यादामगंधि यत् ॥
 शुक्लशुभ्रशुचिश्चेतविशदइयेतपांडराः ॥ १२ ॥

राधाः षडपि रसा उच्यन्ते । तत्र तुवरो हरीतक्यादौ प्रसिद्धः । मधुरो जलादौ
 प्रसिद्धः । लवणः सैधवादौ प्रसिद्धः । कटुर्मरीचादौ प्रसिद्धः । एवं तिक्तो
 निर्बादौ । अम्लस्तिक्तित्वाद्यदौ “अम्बुं” । रस्यन्ते आस्वाद्यन्ते इति रसाः ।
 कर्मणि घञ् । अमी तुवराद्याः षडपि रसमात्रे वर्तमानाः पुंसि । तद्वत्सु
 रसवत्सु वर्तमानास्त्रिषु वाच्यलिङ्गा इत्यर्थः । “तुवरकषायौ नपुंसकावपि
 अस्त्रीत्युक्तत्वात्” ॥ ९ ॥ विमर्दोत्थे संघर्षणादिनोत्पन्ने जनमनोहरे गंधे
 परिमल इत्येकम् । विमर्दग्रहणेन जातिपद्मादेर्निरासः । योऽतिनिर्हारी अत्यं-
 तसमाकर्षी स गंध आमोद उच्यते । “कस्तूरिकायामामोदः कर्पूरे मुखवा-
 सनः । वकुले स्यात्परिमलश्चंपके सुरभिस्तथेति शब्दार्णवः” एकम् । इतः
 परं आगुणाद्गुणाः शुक्लादय इति वक्ष्यमाणाद्गुणशब्दात्प्राक् वाच्यलिङ्गत्वं
 अभिधेयानुसारेणत्रिलिङ्गत्वम् ॥ १० ॥ समाकर्षी निर्हारी द्वे दूरनिपातिनो
 गंधद्रव्यस्य । निर्हर्त्यवश्यं मनो निर्हारी । सुरभिः घ्राणतर्पणः इष्टगंधः सुगंधिः
 चत्वारि शोभनगंधयुक्तस्य । शोभनो गंधोऽस्य सुगंधिः । आमोदी मुखवा-
 सनः इति द्वे यन्मुखं वासयति तस्य तांबूलादेः ॥ ११ ॥ पूतिगंधिः दुर्गंधः
 द्वे अनिष्टगंधयुक्तस्य । पूतिर्दुष्टः गंधो यस्य सः । यदामगंधि तद्विस्रं एकं
 अपक्वमांसादिगंधस्य । आमोऽपक्वमलस्तस्येव गंधो यस्य तत् । उपमाना-
 चेतीत् । शुक्लः शुभ्रः शुचिः श्वेतः विशदः इयेतः पांडरः ॥ १२ ॥ अबदातः
 सितः गौरः अवलल्लः “वल्लोऽपि” वष्टिभागुरिरित्यनेनाल्लोपपक्षे । धवलः
 अर्जुनः हरिणः पांडुरः । नगपांसुपांडुश्चयेति रः । पांडुः षोडश नामानि
 शुक्लस्य । “तत्रार्जुनार्जुनानि त्रयोदश नामानि शुक्लस्य । हरिणादीनि त्रीणि पीत-

अवकातः सितो गौरो ज्वलक्षो धवलोऽर्जुनः ॥
 हरिणः पांडुरः पांडुरीषत्पांडुस्तु धूसरः ॥ १३ ॥
 कृष्णे नीलासितश्यामकालश्यामलमेचकाः ॥
 पीतो गौरो हरिद्राभः पालाशो हरितो हरिः ॥ १४ ॥
 लोहितो रोहितो रक्तः शोणः कोकनदच्छविः ॥
 अव्यक्तरागस्त्वरुणः श्वेतरक्तस्तु पाटलः ॥ १५ ॥
 श्यावः स्यात्कपिशो धूम्रधूमलौ कृष्णलोहिते ॥
 कडारः कपिलः पिंगपिशंगौ कद्रुपिंगलौ ॥ १६ ॥

मिश्रशुद्धस्येति विभागः साधुः । शब्दार्णवे तु । श्वेतस्तु समपीतोऽसौ रक्तेतर-
 जपारुचिः । वल्लस्तु सितः शावः कदलीकुसुमोपमः ॥ अर्जुनस्तु सितः कृष्ण-
 लेशवान् कुमुदच्छविः । पांडुस्तु पीतभागार्धः केतकीधूलिसन्निभ इत्युक्तम् ।
 हरिणौ पांडुसारंगविति हैमः । ईषत्पांडुः धूसरः । “धूसरस्तु सितः पीतले-
 शवान् वकुलच्छविरिति शब्दार्णवः ।” द्वे ईषद्वलस्य ॥ १३ ॥ कृष्णः नीलः
 असितः श्यामः कालः श्यामलः मेचकः । “मेचकः कृष्णनीलः स्यादतसीषु-
 ष्यस्तन्निभ इति शब्दार्णवः” । सप्तकं नील्यादिगतवर्णस्य । पीतः गौरः हरि-
 द्राभः त्रयं पीतस्य । पालाशः “पालाशोऽपि” हरितः हरित् त्रयं शिरीषादिपत्र-
 गतवर्णस्य । हरिचांतः ॥ १४ ॥ लोहितः रोहितः रक्तः त्रयं रक्तस्य । यः कोकन-
 दच्छविः रक्तोत्पलाभः स शोण इत्येकम् । योऽव्यक्तराग ईषद्रक्तः सोऽरुणः ।
 “अरुणः कृष्णलोहित इत्यमरमाला” एकम् । यः श्वेतमिश्रो रक्तः स पाटल
 इत्येकम् ॥ १५ ॥ श्यावः कपिशः द्वे धूसरारुणवर्णस्य । कपिर्मेकटः तद्रङ्गो-
 ऽस्त्यस्य कपिशः । धूम्रः धूमलः कृष्णलोहितः त्रयं कृष्णमिश्रलोहितवर्णस्य ।
 कडारः कपिलः पिंगः पिशंगः कद्रुः पिंगलः चतुर्णः पिंगलवर्णस्य । अयमसंत-
 गौरवालकस्य केशेषु प्रसिद्धः । पिंगा गौरोचना पांडुरिति कात्यः । “शब्दार्णवे
 तु सितपीतहरिद्रक्तः कडारस्तृणवद्विवत् । अयं तद्रक्तपीतांगः कपिलो गोवि-
 भूषणः । हरितांशोऽधिकोऽसौ तु पिशंगः पद्मधूलिवत् । पिशंगस्त्वासिन्नाये-
 शास्तिशो दीपशिखादिषु । पिंगलस्तु परच्छायः पिंगे मुहुरांगसंभवदित्युक्तम्”
 ॥ १६ ॥ चित्रं किर्मीरः “किर्मीरः” कल्पायः शबलः एतः कर्बुरः चतुर्णः कर्बुरस्य
 विचित्रवर्णस्येत्यर्थः । शुक्लादयः गुणे गुणमात्रे वर्तमानाः पुंसि । चित्रं तु रूप-

चित्रं किंभीरकल्माषशबलैताश्च कर्बुरे ॥

गुणे शुक्लादयः पुंसि गुणिलिंगास्तुतद्वति ॥ १७ ॥

इति धीवर्गः ॥ ५ ॥

ब्राह्मी तु भारती भाषा गीर्वाण्वाणी सरस्वती ॥

व्याहार उक्तिर्लपितं भाषितं वचनं वचः ॥ १ ॥

अपभ्रंशोऽपशब्दः स्याच्छास्त्रे शब्दस्तु वाचकः ॥

तिङ्मुखंतचयो वाक्यं क्रिया वा कारकान्विता ॥ २ ॥

श्रुतिः स्त्री वेद आम्नायस्त्रयी धर्मस्तु तद्विधिः ॥

भेदात्पुंसकम् । यथास्य पटस्य शुक्लं रूपम् । तद्वति गुणवति वस्तुनि वर्तमाना गुणिलिङ्गाः अभिधेयलिङ्गाः । गुणवचनेभ्यो मतुपो लुक् इति गुणिनि वर्तमानत्वम् । तत्पत्त्याख्याने गुणगुणिनोरभेदाच्चिर्बाहः इति महायाप्ये । यथा शुक्ला आदी शुक्लः पटः शुक्लं वस्त्रम् । रोहितादीनां स्त्रीत्वे तु वर्णादनुदात्तासोपभासो न इति स्त्रीष्या तकारस्य नकारश्च । यथा इयेनी इयेता । रोहिणी रोहिता । लोहिनी लोहितेत्यादि ॥ १७ ॥ इति धीवर्गः ॥ ५ ॥ ब्राह्मी ब्रह्मण इवम् । ब्राह्मी-ऽच्चात्तद्विति टिलोपः स्त्रीप् । भारती भाषा गीः “गिरापि । ब्रह्मणी वचनं वाचा जल्पितं गदितं गिरेति शब्दार्णवः । गीर्धणिर्गिरेति त्रिकांडशेषः । तत्र गिरा वाणीति पाठः ।” वाक् वाणी सरस्वती व्याहारः उक्तिः लपितं भाषितं वचनं वचः त्रयोदश नामानि वचनस्य । तत्रापि सरस्वत्यंतानि वचनाधिष्ठाया देवताया अपि । व्याहारादीनि त्वधिष्ठेयस्यैव । गीः रेफात्ता ॥ १ ॥ अपभ्रष्टः शब्दः गावीगोणीत्यादिः अपशब्दः सोऽपभ्रंश इत्युच्यते एकम् । शास्त्रे व्याकरणादौ यो वाचकः स शब्द इत्युच्यते एकम् । यथा ओतश्रोतर्त-तूर्त्त वाचकः पट इति । तिङ्मुखंतचयः तिङंतसुखंतपदसमूहो वाक्यम् । कर्त्त-र्ण्यत्, कर्त्तेशब्दसंज्ञकमिति कुत्वम् । तिङंतचयो यथा पचति भवति पाको भव-तीत्यर्थः । मुखंतचयो कर्त्ता । कर्त्तृत्वसिद्धिर्द्विदं हि महात्मनाम् । कारकान्विता कार-कैः संबद्धा क्रिया वाक्यमुच्यते । यथा देवदत्त नामभिरस्य शुक्लदंढेन । अत्रान्वि-तत्वं आकांक्षायोग्यतासन्निधिवशाज्ज्ञेयम् ॥ २ ॥ श्रुतिः वेदः आम्नायः त्रयी चत्वारि वेदस्य । अत्र लिंगसंकारो न दोषाय स्त्रीति विशेषविधानात् त्रयस्य व्याख्यायमानत्वाच्च । तद्विधिः वैदिको विधिर्मानादिः धर्म इत्युच्यते । वेदवृ-

त्रियामृक्सामयजुषी इति वेदास्त्रयस्त्रयी ॥ ३ ॥

शिक्षेत्पादि श्रुतेरंगमोकारप्रणवौ समौ ॥

इतिहासः पुरावृत्तमुदात्ताद्यास्त्रयः स्वराः ॥ ४ ॥

आन्वीक्षिकी दंडनीतिस्तर्कविद्यार्थशास्त्रयोः ॥

आख्यायिकोपलब्धार्था पुराणं पंचलक्षणम् ॥ ५ ॥ (१)

प्रबंधकल्पना कथा प्रवहिका प्रहेलिका ॥

लत्वात्स्मृत्युक्तोऽपि विधिर्धर्म एव । यदाह गौतमः । श्रुतिस्मृतिविहितो धर्म इति । केचिच्च लिंगसंकरो वा भूदिति त्रयीधर्म इति समस्तं पदमाहुः । “विद्या-
नमृष्यबुः साक्षां त्रयीधर्मं विदुर्बुधाः” ॥ त्रयीशब्दे विशेषं दर्शयन्वेदवेदानमि-
धत्ते । ऋक् ऋच्यते स्तूयते देवा अनया । ऋच् स्तुतौ संपदादित्वात् किप् ।
साम यजुः इति त्रयो वेदामिलितास्त्रयी ज्ञेया । तत्र ऋक्शब्दः स्त्रीलिंगः ॥ ३ ॥
शिक्षा कल्पो व्याकरणमित्यादि वेदस्यांगं ज्ञेयम् । “शिक्षा कल्पो व्याकरणं
निरुक्तं उच्योतेषां गतिः ॥ छंदोषचित्तिरित्येष षडंगो वेद उच्यते । प्रसंगादिद-
मप्युच्यते । वेदानामष्टौ विकृतयः । जटा माला शिखा रेखा ध्वजो दंडो रथो
यन्त्रः ॥ अष्टौ विकृतयः प्रोक्ताः क्रमपूर्वा महर्षिभिः ॥ षट् शास्त्राण्याह । गौत-
मस्य कणादस्य कपिलस्य पतंजलेः । व्यासस्य जैमिनेश्चापि दर्शनानि षड्वे-
दि ॥ चतुर्दश विद्याः । अंगानि वेदाश्चत्वारो मीमांसा न्यायविस्तरः । धर्मशास्त्रं
पुराणं च विद्या शेताश्चतुर्दश” ॥ “कल्पः कल्पसूत्रम्” । ओंकारः प्रणवः द्वे ।
इतिहासः इतिहेति पारंपर्योपदेशोऽव्ययं तदास्तेऽस्मिन् । आस उपवेशने अधि-
कृत्ये घञ् । पुरावृत्तं द्वे पूर्वचरितस्य महाभारतादेः । उदात्तः अनुदात्तः स्वरितः
इति त्रयः स्वरा उच्यन्ते एकम् ॥ “उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरितश्च स्वरास्त्रयः । चतुर्वि-
धप्रचितो नोक्तो यतोऽसौ छान्दसः स्मृतः” ॥ ४ ॥ आन्वीक्षिकीत्येकं तर्कविद्यायां
गौतमादिप्रणीतायाम् । दंडनीतिरित्येकं अर्थशास्त्रे बृहस्पत्यादिप्रणीतो “अर्थस्य
भूष्यभेदेः शास्त्रम्” । आख्यायिका उपलब्धार्था द्वयं अनुभूतार्थप्रतिपादकस्य
वाक्यदत्तादेः । यत्पंचलक्षणं तत्पुराणमुच्यते । “सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वंत-
राणि च ॥ वंश्यानुचरितं चैव पुराणं पंचलक्षणम्” ॥ ५ ॥ प्रबंधस्य वाक्यविस्तर-
स्य वा कल्पना रचना सा कथा एकं नाटकरामायणादेः । प्रवहिका “प्रव-

स्मृतिस्तु धर्मसंहिता समाहृतिस्तु संग्रहः ॥ ६ ॥

समस्या तु समासार्था किंवदन्ती जनश्रुतिः ॥

वार्ता प्रवृत्तिर्वृत्तांत उदंतः स्यादथाह्वयः ॥ ७ ॥

आख्याहे अभिधानं च नामधेयं च नाम च ॥

हूतिराकारणाह्वानं संहूतिर्वहुभिः कृता ॥ ८ ॥

विवादो व्यवहारः स्यादुपन्यासस्तु वाङ्मुखम् ॥

उपोद्घात उदाहारः शपनं शपथः पुमान् ॥ ९ ॥

हिका" प्रहेलिका द्वयं यथापरैः संदिह्यते तादृशगुप्ताभिधानस्य । यथा । पानीयं पातुमिच्छामि त्वत्तः कमललोचने ॥ यदि दास्यासि नेच्छामि नो दास्यासि पिबाम्यहमिति । "यदुक्तम् । व्यक्तीकृत्य कमप्यर्थं स्वरूपार्थस्य गोपना । यत्र बाह्यार्थसंबद्धं कथ्यते सा प्रहेलिकेति" । या मन्वादिभिः प्रणीता धर्मसंहिता "धर्मबोधार्थं रचिता संहिता" सा स्मृतिः । वेदार्थस्मरणपूर्वकं रचितत्वात्स्मृतिरित्यर्थोऽपि । स्मरतेः क्तिन् एकम् । समाहृतिः संग्रहः । "विस्तरेणोपदिष्टानामर्थानां सूत्रमाख्ययोः । निबन्धो यः समासेन संग्रहं तं विदुर्बुधाः" द्वयं संग्रहग्रन्थस्य ॥ ६ ॥ या समासार्था पूरणीयार्था कविशक्तिपरीक्षणार्थमपूर्णतयैव पठ्यमानार्था वा सा समस्या । यथा शतचंद्रं नभस्तलम् । तत्पूरणं यथा । दामोदरकराघातविह्वलीकृतचेतसा । दृष्टं चाणूरमल्लेनेति । "समस्या त्वसमासार्थेति पाठे तु अपरिपूर्णार्थेत्यर्थः ।" किं वदन्ती "किंवदन्तिः" जनश्रुतिः जनेभ्यः श्रूयते । कर्मणि क्तिन् । द्वे चतुरक्षरे नामनी लोकप्रवादस्य । वार्ता प्रवृत्तिः वृत्तांतः उदंतः चत्वारि यथास्थितलोकवृत्तकथनस्य । आह्वयः ॥ ७ ॥ आख्या आह्व अभिधानं नामधेयम् । भागरूपेति नामशब्दात् धेयप्रत्ययः । नाम षट्कं नाम्नः । हूतिः आकारणा आह्वानं त्रयं आह्वानस्य । या बहुभिः कृता हूतिः सा संहूतिः एकम् ॥ ८ ॥ विरुद्धो वादः विवादः व्यवहारः । "वि नानाऽर्थेऽव संदेहे हरणं हार उच्यते । नानासंदेहहरणाव्यवहारः प्रकीर्तित इति कात्यायनः ।" द्वे ऋणदानादिनिमित्तविविधवादस्य । उपन्यासः वाङ्मुखं वाचोमुखमिव मुखमुपक्रमः द्वे वचनारंभस्य । उपोद्घातः उदाहारः द्वे प्रकृतसिद्धयर्थचितनस्य । तदुक्तम् । चितां प्रकृतसिद्धयर्थामुपोद्घातं प्रचक्षत इति । "उपोद्घातादि द्वे वक्ष्यमाणोपयोग्यवर्णनस्येति वा ।" शपनं शपथः द्वयम् ॥ ९ ॥ प्रश्नः अनुयोगः पृच्छा त्रयं प्रश्नस्य । प्रतिवाक्यं उत्तरं

प्रश्नोऽनुयोगः पृच्छा च प्रतिवाक्योत्तरे समे ॥
 मिथ्याभियोगोऽभ्याख्यानमथ मिथ्याभिशंसनम् ॥ १० ॥
 अभिशापः प्रणादस्तु शब्दः स्यादनुरागजः ॥
 यशः कीर्तिः समज्ञा च स्तवः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिः ॥ ११ ॥
 आम्रेडितं द्विस्त्रिरुक्तमुच्चैर्घुष्टं तु घोषणा ॥
 काकुःस्त्रियां विकारो यः शोकभीत्यादिभिर्ध्वनेः ॥ १२ ॥
 अवर्णाक्षेपनिर्वादपरीवादापवादवत् ॥
 उपक्रोशो जुगुप्सा च कुत्सा निंदा च गर्हणे ॥ १३ ॥
 पारुष्यमतिवादः स्याद्गर्त्सनं त्वपकारगीः ॥
 यः सनिंद उपालंभस्तत्र स्यात्परिभाषणम् ॥ १४ ॥

द्वे प्रतिवचनस्य । मिथ्याभियोगः अभ्याख्यानं द्वे “शतं मे धारयसीत्याद्यसत्या-
 क्षेपस्य” । मिथ्याभिशंसनम् ॥ १० ॥ अभिशापः द्वे सुरापानादिमिथ्यापापोद्भाव-
 नस्य । अनुरागजः गुणानुरागोत्थः शब्दः प्रणाद इत्युच्यते एकम् । यशः कीर्तिः ।
 कीर्तिः प्रसादयशसोर्विस्तारे कर्दमेऽपि चेति हैमः । समज्ञा “समज्ञा समाज्ञा
 चेति पाठांतरम्” त्रयं कीर्तयः । स्तवः स्तोत्रं स्तुतिः नुतिः चत्वारि स्तुतेः ॥ ११ ॥
 द्विवारं त्रिवारं चोक्तं आम्रेडितमुच्यते । यथा “सर्पः सर्प इति” एकम् । उच्चै-
 र्घुष्टं घोषणा द्वे उच्चैर्घोषस्य । शोकभीतिकामादिभिर्ध्वनेर्यो विकारः सा काकुः
 एकम् ॥ १२ ॥ अवर्णः “वर्णः प्रशंसा तद्विरुद्धोऽवर्णः” आक्षेपः निर्वादः ।
 परीवादः “परिवादः” अपवादः उपक्रोशः जुगुप्सा कुत्सा निंदा गर्हणं दश
 निंदायाः । अपवादवदिति वत्प्रत्ययेन अवर्णादीनामुपक्रोशस्य चैकलिंगत्वं
 ज्ञापितम् । उपक्रोशांता अवर्णादयः पुंसीति तार्त्पयम् ॥ १३ ॥ पारुष्यं पुरुषो
 निष्ठुरभाषणं पुरुष एव पारुष्यम् । स्वार्थे ष्यञ् । अतिवादः द्वे निष्ठुरभाषणस्य ।
 अपकारगीः अपकारार्थकं भाषणं “चौरोऽसि त्वां घातयिष्यामीत्यादि” तद्ग-
 र्त्सनमुच्यते एकम् । कस्यांचित् व्यक्तौ क्रोधपूर्वकं दोषप्रतिपादनमुपालंभः यः
 सनिंदः निंदायुक्त उपालंभस्तत्र परिभाषणमित्येकम् । “उपालंभो द्वेषा । गुणा-
 विष्करणपूर्वको निंदापूर्वकश्च । आद्यो यथा । महाकुलीनस्य तव किमुचितमिदम् ।
 द्वितीयस्तु बंधकीमुतस्य तवोचितमेवेदमिति । तत्र यो द्वितीयः स परिभाषणम्”

तत्र त्वाक्षारणां यः स्यादाक्रोशो मैथुनं प्रति ॥

स्यादाभाषणमालापः प्रलापोऽनर्थकं वचः ॥ १५ ॥

अनुलापो मुहुर्भाषा विलापः परिदेवनम् ॥

विप्रलापो विरोधोक्तिः संलापो भाषणं मिथः ॥ १६ ॥

सुप्रलापः सुवचनमपलापस्तु निहवः ॥

(“ चोद्यमाक्षेपाभियोगौ शापाक्रोशौ दुरेषणा ॥

अस्त्रीचाटुचटुश्लाघा प्रेम्णा मिथ्याविकथनम् ॥ १७ ॥ ”) (१)

संदेशवाग्वाचिकं स्याद्वाग्भेदास्तु त्रिषूत्तरे ॥ १७ ॥

रुशती वागकल्याणी स्यात्कल्या तु शुभात्मिका ॥

अत्यर्थमधुरं सात्वं संगतं हृदयंगमम् ॥ १८ ॥

॥ १४ ॥ मैथुनं प्रति परस्त्रीपुरुषसंयोगेन निमित्तेन य आक्रोशस्तत्र आक्षारणे-
त्येकम् । “आक्षारणमिति क्लीबमपि” । आभाषणं आलापः द्वे अन्योन्यसंबोध-
नपूर्वकभाषणस्य । यदनर्थकं वचः स प्रलापः इत्येकम् ॥ १५ ॥ अनुलापः मुहु-
र्भाषा द्वे बहुशो भाषणस्य । विलापः परिदेवनं द्वे रोदनपूर्वकभाषणस्य । विप्र-
लापः विरोधोक्तिः द्वे अन्योन्यविरुद्धभाषणस्य । मिथः परस्परं उक्तिप्रत्युक्ति-
युक्तं यद्भाषणं स संलापः “आलापस्तु एकेनापि क्रियते” ॥ १६ ॥ सुप्रलापः
सुवचनं द्वे सुभाषितस्य । अपलापः निहवः द्वे गोपनकारिवचनस्य । यथा तन्मि-
थ्येति प्रतिवादिनि निहवः । “चोद्यादित्रयमद्भुतप्रभस्य । शापादित्रयं शाप-
वचनस्य । चाट्टिति त्रयं प्रेम्णा मिथ्याभाषणस्य” । संदेशवाक् वाचिकं द्वे दूता-
दिमुत्तेन संदिश्यमानवचनस्य । उत्तरे अतः परं वक्ष्यमाणाः वाग्भेदाः “रुशत्या-
दयः” सम्यगन्तास्त्रिषु त्रिलिङ्गाः ॥ १७ ॥ यथा रुशन् शब्दः रुशद्वचनम् । या अक-
ल्याणी वाक् सा रुशती एकं तांतम् । या शुभात्मिका वाक् सा कल्या “काल्यापि”
एकं तालव्यांतम् । यदतिशयेन मधुरं तत्सात्वं एकम् । संगतं हृदयंगमं द्वे संब-
द्धवचनस्य ॥ १८ ॥ निष्ठुरं परुषं द्वे कर्कशवचनस्य । ग्राम्यं अश्लीलं द्वे शिथि-
लवचनस्य । “अश्रीकारकभंडादिवचन इत्यर्थः ।” यत्प्रियं सखं वचनं तत्र सूनु-
तमिषेकम् । तदुक्तं रभसे । सूनुतं मंगलेऽपि स्यात्प्रियसखे वचस्यापि । यत्पर-

निष्ठुरं परुषं ग्राम्यमश्लीलं सूनृतं प्रिये ॥

सत्येऽथ संकुलक्लिष्टे परस्परपराहते ॥ १९ ॥

लुप्तवर्णपदं ग्रस्तं निरस्तं त्वरितोदितम् ॥

अंबूकृतं सनिष्ठैवमंबुदं स्यादनर्थकम् ॥ २० ॥

अनक्षरमवाच्यं स्यादाहतं तु मृषार्थकम् ॥

२ ("सोल्लुंठनं तु सोत्प्रासं भणितं रतिकूजितम् ॥

श्राव्यं हृद्यं मनोहारि विस्पष्टं प्रकटोदितम् ॥ १ ॥") (१)

३ अथ म्लिष्टमविस्पष्टं वितथं त्वनृतं वचः ॥ २१ ॥

सत्यं तथ्यमृतं सम्यगमूनि त्रिषु तद्वति ॥

स्परेण पराहतं "माता मे बंध्येतिवत्" पूर्वापरविरुद्धं तत्र संकुलं क्लिष्टमिति नाम-
द्वयम् । यथा पश्यस्यचक्षुः स शृणोत्यकर्णः ॥ १९ ॥ यत् लुप्तवर्णपदं असंपूर्णोच्चा-
रितं वचस्तद् ग्रस्तमित्येकम् । ग्रस्तं ग्रासीकृतेऽपि स्यालुप्तवर्णपदोदिते इत्युक्तम् ।
यच्चरितोदितं तन्निरस्तं एकम् । सनिष्ठैवं लालायुक्तं तदंबूकृतमुच्यते । अंबू इति
च्यंतम् । "सनिष्ठैवमपि" एकम् । यदनर्थकं अर्थशून्यं तदंबुदं स्यात् एकम् ।
"अवध्यमपि । अवध्यमवभाहं स्यादनर्थकवचस्वपीति दर्शनात्" ॥ २० ॥ अन-
क्षरं "न प्रशस्ताक्षराणि यस्मिन् । अक्षराणामप्राशस्त्यं चार्थद्वारकं तच्च वचनान-
र्हम्" अवाच्यं द्वे वक्तुमनर्हस्य वचसः । मृषार्थकं असंताभूतार्थकं तत् आहतं
ज्ञेयम् । यथा । एष बंध्यासुतो याति स्वपुष्पकृतशेखरः । मृगतृष्णांभसि स्नातः
शशशृंगधनुर्धर इति । एकम् । "सोल्लुंठनादि द्वे सोपहासवचनस्य । भणितादि
द्वे रतिसमयकूजितस्य । मणितमित्यपि पाठः । श्राव्यादि पंच स्पष्टवचनस्य ।"
म्लिष्टं । क्षुब्धस्वांतेति निपातनादिङभावः । अविस्पष्टम् । "अत्र म्लिष्टमित्यो-
ष्ठ्यादिपाठः एव दृश्यते । म्लिष्टं त्रिष्वव्यक्तवाचीति मेदिनी । द्वे अव्यक्तवच-
नस्य । " यदनृतं वचः । यथा सत्यापि धने नास्ति धनमिति ताद्वितयमित्यु-
च्यते एकम् ॥ २१ ॥ सत्यम् । सत्यं कृते च शपथे तथ्ये च त्रिषु तद्वतीतिरमसः ।
तथ्यं ऋते सम्यक् चत्वारि सत्यस्य । सम्यक् चकारांतः । पूर्वं वाग्भेदास्तु त्रिषू-
त्तर इति वचनवृत्तित्वेन सत्यादीनां त्रिलिङ्गत्वमुक्तम् । यथा सत्यः शब्दः सत्या
वाक् सत्यं वचनमिति । इदानीं वक्तुवृत्तित्वेन एषां त्रिलिङ्गत्वमाह अमूनीति ।

शब्दे निनादनिनदध्वनिध्वानरवस्वनाः ॥ २२ ॥
 स्वाननिर्घोषनिर्द्वादनादनिस्वाननिस्वनाः ॥
 आरवारावसंरावविरावा अथ मर्मरः ॥ २३ ॥
 स्वनिते वस्त्रपर्णानां भूषणानां तु शिञ्जितम् ॥
 निक्काणो निक्कणः क्काणः क्कणः क्कणनमित्यपि ॥ २४ ॥
 वीणायाः क्कणिते प्रादेः प्रक्काणप्रक्कणादयः ॥
 कोलाहलः कलकलस्तिरश्वां वाशितं रुतम् ॥
 स्त्री प्रतिश्रुत्प्रतिध्वाने गीतं गानमिमे समे ॥ २५ ॥

॥ इति शब्दादिवर्गः ॥ ६ ॥

निषादर्षभगांधारषड्जमध्यमधैवताः ॥
 पंचमश्चेत्यमी सप्त तंत्रीकंठोत्थिताः स्वराः ॥ १ ॥

तद्वति सत्यवति त्रिषु । यथा मत्या स्त्री मत्यः पुमान् मत्यं कुलमिति । शब्दः
 निनादः निनदः ध्वनिः ध्वानः रवः स्वनः ॥ २२ ॥ स्वानः निर्घोषः निर्द्वादः
 नादः निस्वानः निस्वन आरवः आरावः संरावः विरावः सप्तदश शब्दमात्रस्य ।
 वस्त्रपर्णानां स्वनिते शब्दे मर्मर इत्येकम् । “ मर्मरो वस्त्रभेदे च शुष्कपर्णध्वनौ
 तथा । पुंसि स्त्रियां पुनः प्रोक्ता मर्मरी पीतदारुणीति मेदिनी ” ॥ २३ ॥ भूषणानां
 नूपुरादीनां स्वनिते शिञ्जितमित्येकम् । “ तालव्यादि ” । निक्काणः निक्कणः क्काणः
 क्कणः क्कणनं पंच वीणादिस्वनितस्य ॥ २४ ॥ प्रादेरुपसर्गात् ये प्रक्काणः प्रक्कण
 इत्यादयस्ते वीणाया एव क्कणिते नान्यत्र । “ आदिशब्दादुपक्कणादयः ” । कोला-
 हलः कलकलः द्वे बहुभिः कृतस्य स्पष्टशब्दस्य । तिरश्चां पक्षिणां रुतं शब्दः
 वाशितं एकम् । तालव्यमध्योऽयम् । प्रतिश्रुत्प्रतिध्वानः द्वे प्रतिशब्दस्य । गीतं
 गानं द्वे गायनस्य ॥ २५ ॥ इति शब्दादिवर्गः ॥ ६ ॥ स्वरभेदानाह । निषादः । निषादः
 स्वरभेदेऽपि चंडाले धीवरांतरे इति विश्वः । ऋषभः गांधारः षड्जः । नासां कंठमुर-
 स्तालुजिह्वां दंतांश्च संस्पृशन् । षड्जः स जायते यस्मात्तस्मात्षड्ज इति स्मृतः । मध्यमः
 धैवतः पंचमः इत्यमी तंत्रीभ्यः कंठेभ्यश्चोत्थिताः सप्त स्वरा ज्ञेयाः एकैकम् ।
 तत्र निषादं नर्दति गजाः । ऋषभं गावः । गांधारं अजादयः । षड्जं मयूराः ।

काकली तु कले सूक्ष्मे ध्वनौ तु मधुरास्फुटे ॥

कलो मंद्रस्तु गंभीरे तारोऽत्युच्चैस्त्रयस्त्रिषु ॥ २ ॥

✓ (“नृणामुरसि मध्यस्थो द्वाविंशतिविधो ध्वनिः ॥

स मंद्रः कंठमध्यस्थस्तारः शिरसि गीयते ॥१॥”)(१)

समन्वितलयस्त्वेकतालो वीणा तु वल्लकी ॥

विपंची सा तु तंत्रीभिः सप्तभिः परिवादिनी ॥ ३ ॥

ततं वीणादिकं वाद्यमानदं मुरजादिकम् ॥

वंश्यादिकं तु सुषिरं कांस्यतालादिकं घनम् ॥ ४ ॥

मध्यमं कौचाः । धैवतमश्वाः । पंचमं कोकिलाः । तदुक्तं नारदेन । षड् रौति मयूरस्तु गावो नर्दति चर्षभम् । अजाविकौ तु गांधारं कौंचो नर्दति मध्यमम् ॥ १ ॥ पुष्पसाधारणे काले कोकिलो रौति पंचमम् । अश्वस्तु धैवतं रौति निषादं रौति कुंजर इति ॥२॥ सूक्ष्मे कले काकलीत्येकं स्त्रीलिङ्गम् । ईषत् कलः काकली । ईषदर्थे चेति कोः कादेशः । गौरादिः । “काकलीरपि” कलेरिन् । साधूदितं काकलीभिः कुलीनैरिति प्रयोगः । मधुरः श्रुतिमुखः । स चासौ अस्फुटोऽव्यक्ताक्षरः एतादृशे ध्वनौ कल इत्येकम् । गंभीरे ध्वनौ मंद्र इत्येकम् । अत्युच्चैर्ध्वनौ तार इत्येकम् । त्रयः कलमंद्रतारास्त्रिषु ॥ २ ॥ यः समन्वितलयः सम्यगन्वितोऽनुगतो लयो गीतादिसाम्यं यत्र स एकताल उच्यते । “एकः समस्तालो मानमस्येकतालः” एकम् । वीणा वल्लकी विपंची त्रयं वीणायाः । सा वीणा तु सप्तभिस्तंत्रीभिरुपलक्षिता परिवादिनी । सुप्यजाताविति णिनिः । परिवदत्यवश्यम् ॥ ३ ॥ यद्वीणादिकं वाद्यं तत्तत्तमुच्यते । आदिना सैरंध्रीरावणहस्तकिन्नर्यादि । हेमचन्द्रकोशेऽपि । शिवस्य वीणा नालंबी सरस्वत्यास्तु कच्छपी । नारदस्याथ महती गणानां तु प्रभावती । विश्वावसोस्तु बृहती तुंबरोस्तु कलावतीत्यादि । यन्मुरजादिकं मृदंगादिकं आदिना पटहादि । आनक्षते मुखे चर्मणा बद्धयते तदानदमुच्यते । वंश्यादिकं “वंशी वेणुस्तेन वंश्यादिकमित्येव (२) ।” आदिना शंखादि । तत्सुषिरं ज्ञेयम् । “सुषिरशब्दो दंत्यादिः । प्राचीनास्तु तालव्यादिरपीत्याहुः ।” यत्कांस्यमयतालादिकं आदिना घंटामल्लर्यादि तन्नं ज्ञेयं एकैकम् ॥ ४ ॥

१ इदं पद्यं तालपत्रपुस्तकेऽपि नास्ति ॥ २ अतएव ‘वंशीरवः’—इति ‘वंशीकलेन बहिजेन’—इति च प्रयोगः । वंशादिकमिति पाठस्तु गमाश्रमीसम्मतः ॥

चतुर्विधमिदं वाद्यं वादित्रातोद्यनामकम् ॥
 मृदंगा मुरजा भेदास्त्वंकपालिङ्गयोर्ध्वकास्त्रयः ॥५॥
 स्याद्यशःपटहो ढक्का भेरी स्त्री दुंदुभिः पुमान् ॥
 आनकः पटहोऽस्त्री स्यात्कोणो वीणादिवादनम् ॥६॥
 वीणादंडः प्रवालः स्यात्ककुभस्तु प्रसेवकः ॥
 कोलंबकस्तु कायोऽस्या उपनाहो निबन्धनम् ॥७॥
 वाद्यप्रभेदा इमरुमहुडिडिमझर्झराः ॥

इदं ततादिकं चतुर्विधं वाद्यं वादित्रातोद्यनामकम् । वादित्रं आतोद्यं च नाम
 यस्य तत् । यदाह भरतः । तत्तं चैवावनद्धं च घनं सुषिरमेव च । चतुर्विधं
 तु विज्ञेयमातोद्यं लक्षणान्वितिमिति । मृदंगाः मुरजाः “पुरात्वेष्टनाज्जाताः”
 द्वे मृदंगस्य । बहुविधत्वाद्बहुवचनम् । अंक्यः आलिङ्ग्यः ऊर्ध्वकः । “निर्व-
 कारमपि” एते त्रयः मृदंगस्य भेदाः । अंक एव निधाय वादनादंक्यः ।
 आलिङ्ग्य वादनादालिङ्ग्यः । ऊर्ध्वकृतेन मुखेन वादनादूर्ध्वकः । किञ्च ।
 हरीतक्याकृतिस्त्वंकयो यवमध्यस्तथोर्ध्वकः । आलिङ्ग्यश्चैव गोपुच्छसमानः
 परिकीर्तित इति ॥ ५ ॥ यशसे य आदौ पटहो वाद्यते स यशःपटहः । स
 एव ढक्केत्युच्यते । द्वे ढक्कायाः । भेरी “भेरिः” दुंदुभिः । दुंदुं इति शब्देन
 भाति । द्वे दुंदुभेः । “भेर्यामानकदुंदुभी इत्यपि पाठः ।” आनकः पटहः द्वे
 पटहस्य । “अस्त्रीति पूर्वान्वयि । पटहो ना समारंभे आनके पुनपुंसकमिति
 भेदिनी ।” वीणादि वाद्यते येन तदनुराकृति काष्ठं कोण उच्यते । कोणो
 वाद्यप्रभेदे स्याद्वीणादीनां च वादने । एकदेशे गृहादीनामस्यैव लघुदेऽपि
 चेति भेदिनी ॥ ६ ॥ वीणाया दंडः प्रवालः एकम् । ककुभः प्रसेवकः द्वे
 वीणादंडादथो दारुमयं भांडं शब्दगांभीर्यार्थं यच्चर्मणाच्छाद्यते तस्य ।
 “वीणाप्रांतस्थवक्रकाष्ठविशेषस्येत्यन्ये ।” अस्या वीणायाः कायः तंवीर-
 हितो दंडादिसमुदायः कोलंबक इत्युच्यते एकम् । यत्र वीणायाते तंभ्यो
 निबन्ध्यते तत् निबन्धनं उपनाह इत्युच्यते एकम् ॥ ७ ॥ इमरुमभृतयो वाद्य-
 विशेषा ज्ञेयाः । तत्र इमरुः कापालिकादीनां वाद्यम् । स एव विपुल्लो महुः ।
 डिडिमः दंबडी इति प्रसिद्धः । झर्झरः झांगड इति प्रसिद्धः । मर्दलो मृदंगस-
 दस्यो वाद्यभेदः । पणवोऽप्येकः । अन्ये च हुडुकगोमुखादयः संति । नर्तकी

मर्दलः पणवोऽन्ये च नर्तकीलासिके समे ॥ ८ ॥

विलंबितं द्रुतं मध्यं तत्त्वमोघो घनं क्रमात् ॥

तालः कालक्रियामानं लयः साम्यमथास्त्रियाम् ॥ ९ ॥

तांडवं नटनं नाट्यं लास्यं नृत्यं च नर्तने ॥

तौर्यत्रिकं नृत्यगीतवाद्यं नाट्यमिदं त्रयम् ॥ १० ॥

भ्रुकुंसश्च भ्रुकुंसश्च भ्रुकुंसश्चेति नर्तकः ॥

स्त्रीवेषधारी पुरुषो नाट्योक्तौ गणिकाज्जुका ॥ ११ ॥

भगिनीपतिरावुत्तो भावो विद्वानथावुकः ॥

जनको युवराजस्तु कुमारो भर्तृदारकः ॥ १२ ॥

लासिका । “वाच्यलिङ्गत्वात् नर्तको लासकः समाविति पुंस्त्वनिर्देशो कर्तव्ये स्त्रीलिङ्गनिर्देशो ङीष्ठापोर्विवेकार्थः” द्वे नर्तक्याः ॥ ८ ॥ कर-
चरणादिभिर्यद्विलंबितं नृत्यादिकं तत्तत्त्वमित्युच्यते एकम् । यत् द्रुतं शीघ्रं
नृत्यादिकं तत् ओघ इत्युच्यते एकम् । यन्मध्यं न विलंबितं नापि द्रुतं
तत्तन्मित्युच्यते एकम् । कालक्रिययोर्मानं नियमहेतुस्ताल इत्युच्यते एकम् ।
गीतवाद्यपादादिन्यासानां क्रियाकालयोः साम्यं लय इत्युच्यते एकम् ॥ ९ ॥
तांडवं तंडुना प्रोक्तम् । अण् ओर्गुणः । नटनं नाट्यं लास्यं नृत्यं “नृत्तं”
नर्तनं षट् नृत्तस्य । तत्र तांडवं स्त्रीवेषधारी । नृत्यगीतवाद्यमितीदं त्रयं मिलित्वा
तौर्यत्रिकमिति नाट्यमिति चोच्यते । “तूर्यं मुरजादि तत्र भवं तौर्यम् ।
तौर्बोषलक्षितं त्रिकमिति विग्रहः” द्वे ॥ १० ॥ यः स्त्रीवेषधारी नर्तकः
पुरुषः तत्र भ्रुकुंसः भ्रुकुंसः भ्रुकुंसः भ्रुवोर्भुवा वा कुंसो भाषणं शोभा वा
यस्य इति त्रयमित्यर्थः । नाट्योक्तौ नाट्यप्रकरणे । अधिकारोऽयम् ।
मार्गमहारात् । अज्जुकादिसंज्ञायाः नाट्यादन्यत्र प्रयोगो नास्तीत्यर्थः ।
या भगिका सा अज्जुका एकम् ॥ ११ ॥ भगिन्याः पतिः आवुत्त
इत्युच्यते । “आवुत्तोऽपि” एकम् । यो विद्वान्स भाव इत्युच्यते । भाव-
यवीति भाव इति योगव्युत्पत्त्या नाट्यादन्यत्राप्येतादृशानां प्रयोगे न दोषः ।
एकम् । जनकस्तु आवुक इत्युच्यते । एकम् । युवराजस्तु कुमारः भर्तृदा-
रकः द्वयम् ॥ १२ ॥ राजा । भर्तृदारकः देवः द्वयं राज्ञः । तस्य राज्ञः सुता

राजा भट्टारको देवस्तत्सुता भर्तृदारिका ॥

देवी कृताभिषेकायामितरासु तु भट्टिनी ॥ १३ ॥

अब्रह्मण्यमवध्योक्तौ राजशालस्तु राष्ट्रियः ॥

अंबा माताऽथ बाला स्याद्वासूरार्यस्तु मारिषः ॥ १४ ॥

अंतिका भगिनी ज्येष्ठा निष्ठा निर्वहणे समे ॥

हंडे हंजे हलाहाने नीचां चेटीं सर्षीं प्रति ॥ १५ ॥

भर्तृदारिका एकम् । कृतोऽभिषेको यस्यास्तस्यां राश्यां देवीत्येकम् । इतरासु राज्ञीषु भट्टिनीत्येकम् । भट्टिनी द्विजभार्यायां नाट्योक्त्यां राजयोषितीति रभसः “अत्र विशेषः शब्दार्णवे । गणिकानुचरैरञ्जुकेति नाम्ना नृपेण सा । युवराजस्तु सर्वेण कुमारो भर्तृदारकः । भट्टारको वा देवो वा वाच्यो भृत्यजनेन सः । ब्राह्मणेन तु नाम्नैव राजन्नित्युषिभिः स च । कवस्य राजन्निति वा विदूषक इमं वदेत् । अभिषिक्ता तु राज्ञाऽसौ देवीत्यन्या तु भोगिनी । भट्टिनीत्यपरैरन्या नीचैर्गोस्वामिनीति सेति ” ॥ १३ ॥ अब्रह्मण्यमवध्योक्तौ ब्राह्मणादेरुक्तौ दोषोक्तिकरणे अब्रह्मण्यमित्येकम् । राज्ञः शालः राष्ट्रिय उच्यते एकम् । अंबा माता द्वे नाट्योक्तावित्यधिकारस्य प्रायिकत्वादंबादीनामन्यत्रापि प्रयोगो ज्ञेयः । बाला वासूरिति द्वे कुमार्याः । आर्यः । “कर्तव्यमाचरन् काममकर्तव्यमनाचरन् । तिष्ठति प्राकृताचारो यः स आर्य इति स्मृत इति वसिष्ठः ।” मारिषः मर्षणात्सहनान्मारिषः । हिंसानिवारकत्वाद्वा । “मार्षकः । आर्ये मारिषमार्षकाविति शब्दार्णवः ” द्वे आर्यस्य ॥ १४ ॥ या ज्येष्ठा भगिनी सा अंतिका । अन्ता माता सैव । “अंतिका । अंतिका चांतिका तथेति द्विरूपकोशः ” एकम् । निष्ठा निर्वहणं द्वे “मुखं प्रतिमुखं गैर्भावमर्शनिर्वहणाख्याः पंच नाटके संघयः तत्र पंचमस्य संघेः ” । प्रस्तुतकथासमाप्तेरित्यन्ये । “निर्वहणं तु स्त्री संहारश्च समापन इति शब्दार्णवः । समे इति समानार्थे । न तु समानलिङ्गे शब्दार्णवे लिंगभेददर्शनात् । ” नीचां प्रत्याहाने हंडे इत्येकम् । चेटीं प्रति आदाने हंजे इत्येकम् । सर्षीं प्रत्याहाने हला । “हलधातोर्षाहुलकादाप्रत्ययः । हलाब्ध-ष्टावन्तोऽपि सस्त्रीपर्यायः । तत्र पचाद्यच् । बाला चासुः सस्त्री इत्येति निष्ठादेवोपालितात् । ” अमूनि त्रीण्यन्ययानि ॥ १५ ॥ “अंगस्य स्थानात्सर्वान्तरे

अंगहारोऽंगविक्षेपो व्यञ्जकामिनयौ समौ ॥
 निर्वृते त्वंगसत्त्वाभ्यां द्वे त्रिष्वङ्गिकसात्त्विके ॥ १६ ॥
 शृंगारवीरकरुणाद्भुतहास्यभयानकाः ॥
 बीभत्सरौद्रौ च रसाः शृंगारः शुचिरुज्ज्वलः ॥ १७ ॥
 उत्साहवर्द्धनो वीरः कारुण्यं करुणा घृणा ॥
 कृपा दयाऽनुकंपा स्यादनुक्रोशोऽप्यथो हसः ॥ १८ ॥
 हासो हास्यं च बीभत्सं विकृतं त्रिष्विदं द्वयम् ॥
 विस्मयोद्भुतमाश्चर्यं चित्रमप्यथ भैरवम् ॥ १९ ॥
 दारुणं भीषणं भीष्मं घोरं भीमं भयानकम् ॥

नयनं” अंगहारः “अंगुल्यादिविन्यासः” अंगविक्षेपः द्वे नृत्यविशेषस्य ।
 व्यञ्जकः अभिनयः द्वे हस्तादिभिर्मनोगतार्थप्रकाशनस्य । अंगेन निर्वृते निष्पन्न
 कर्मणि आंगिकम् । “भ्रूविक्षेपादि” । सत्त्वेन अंतःकरणेन निर्वृते सात्त्वि-
 कम् । निर्वृतेऽक्षछूतादिभ्य इत्यनेन आंगिकसात्त्विकशब्दौ उगंतौ । “तद्यथा ।
 स्तंभः स्वेदोऽथ रोमांचः स्वरभंगोऽथ वेपथुः । वैवर्ण्यमश्रुमलय इत्यष्टौ
 सात्त्विका गणाः ।” इमे द्वे अपि त्रिषु ॥ १६ ॥ नाटके हि रसाः अष्टावे-
 वोक्तास्तानाह । शृंगारः । शृंगारो गजमंडने । सुरते रसभेदे च शृंगारं नाग-
 संभवे इति हैमः । वीरः करुणः अद्भुतः हास्यः भयानकः बीभत्सः रौद्रः एते-
 ऽष्टौ रसा ज्ञेयाः । रस्यंते इति रसाः । रस आस्वादने । “चशब्दाच्छांतोऽपि
 नवमः । वात्सल्यं दशमः” शृंगारः शुचिः उज्ज्वलः त्रयं शृंगारस्य ॥ १७ ॥
 उत्साहवर्द्धनः । उत्साहेन वर्धते उत्साहं वर्धयति वा नन्धादिः । वीरः द्वे वीर-
 स्य । कारुण्यं करुणा घृणा । घृणा तु स्याज्जुगुप्सायां करुणायामिति हैमः ।
 कृपा दया अनुकंपा अनुक्रोशः सप्तकं करुणस्य । हसः ॥ १८ ॥ हासः हास्यं
 त्रयं हासस्य । बीभत्सं विकृतम् । “वैकृतोऽपि । विकृतोऽप्याग्रहायण्यामग्र-
 हायणमिति शब्दार्णवः ।” द्वे बीभत्सस्य । इदं द्वयं रसे पुंसि तद्वति त्रिषु ।
 विस्मयः अद्भुतम् । इदमव्ययम् । आश्चर्यं चित्रं चत्वारि अद्भुतस्य । भैरवम्
 ॥ १९ ॥ दारुणं भीषणं भीष्मम् । भीष्मो रुद्रे च गांगेये राक्षसे च भयंकर
 इति हैमः । घोरं भीमं भयानकं भयंकरं प्रतिभयं नवकं भयानकस्य । रौद्रं उग्रं
 द्वे रौद्रस्य । अमी अद्भुतादय उग्रांताश्चतुर्दश शब्दाः रसे पुंसि । शृंगारवीरेत्या-

भयकरं प्रतिभयं रौद्रं तूयममी त्रिषु ॥ २० ॥
 चतुर्दश दरस्त्रासो भीतिर्भीः साध्वसं भयम् ॥
 विकारो मानसो भावोऽनुभावो भावबोधकः ॥ २१ ॥
 गर्वोऽभिमानोऽहंकारो मानश्चित्तसमुन्नतिः ॥
 (“दर्पोऽवलेपोऽवष्टंभश्चित्तोद्रेकः स्मयो मदः ॥”) (१)
 अनादरः परिभवः परीभावस्तिरस्किया ॥ २२ ॥
 रीटावमाननावज्ञावहेलनमसूक्ष्णम् ॥
 मंदाक्षं ह्रीस्त्रपा व्रीडा लज्जा साऽपत्रपाऽन्यतः ॥ २३ ॥
 क्षांतिस्तितिक्षाऽभिध्या तु परस्य विषये स्पृहा ॥

दिश्लोके पुंस्त्वदर्शनात् । अभिन्नलिङ्गानामेव द्वंद्वप्रतिज्ञानात् । तद्वति तु त्रिषु
 वाच्यलिङ्गाः ॥ २० ॥ रसानुक्त्वा तदनुगुणत्वेनोच्चावचान् भावानभिधत्ते ।
 दरः । दरः स्याद्भगवर्तयोरिति । त्रासः भीतिः भीः साध्वसं भयम् । “भिया ।
 स्याद्दर्वेनमृतीया च गर्हा चाथ भयं भियेति शब्दार्णवः ।” षट् भयस्य । मानसः
 मनःसंबन्धिविकारः भाव उच्यते एकम् । “भावयति करोति रसानिति भावः”
 यो भावबोधकः चित्तविकारस्य प्रकाशकः कटाक्षादिः सोऽनुभाव इत्युच्यते
 एकम् ॥ २१ ॥ गर्वः अभिमानः अहंकारः त्रयं गर्वस्य । “अहमिति करण-
 महंकारः ।” चित्तस्य समुन्नतिः परस्मादुत्कर्षचित्तनेनौन्नत्यं मान उच्यते एक-
 म् । “गर्वादयः पंचापि पर्याया इति तु युक्तम् । दर्पादि षट् मदस्य ।” अना-
 दरः परिभवः परीभावः । उपसर्गेति घञि बहुलं दीर्घः । तिरस्किया ॥ २२ ॥
 रीटा अवमानना अवज्ञा अवहेलनं असूक्ष्णं (असूक्ष्णमित्यपि) नवकमना-
 दरस्य । मंदाक्षं ह्रीः त्रपा व्रीडा लज्जा पंच लज्जायाः । घञि व्रीडोऽपि । गह्व-
 रराट्कश्च उत्कंठबाणकरकाश्च समामयाश्चेति स्त्रीपुल्लिङ्गकथने रभसः । सा लज्जा-
 ऽन्यतः परस्मात् चेदपत्रपा एकम् ॥ २३ ॥ क्षांतिः तितिक्षा । तिजेः क्षमाक्षं
 सन् अप्रत्ययः टाप् । द्वे पराभ्युदयसहनस्य । परस्य विषये परकीयधने
 स्पृहाऽभिध्या । “परस्य विषयस्पृहेत्यपि पाठः । तत्र परस्य विषयविषयि-
 णीच्छेत्यर्थः ” एकम् । अभिचारेण ध्यानं अभिध्या । अक्षांतिः ईर्ष्या

अक्षान्तिरीष्याऽमूया तु दोषारोपो गुणेष्वपि ॥ २४ ॥
 वैरं विरोधो विद्वेषो मन्युशोकौ तु शुक् स्त्रियाम् ॥
 पश्चात्तापोऽनुतापश्च विप्रतीसार इत्यपि ॥ २५ ॥
 कोपक्रोधामर्षरोषप्रतिघा रुद्रक्रुधौ स्त्रियौ ॥
 शुचौ तु चरिते शीलमुन्मादश्चित्तविभ्रमः ॥ २६ ॥
 प्रेमा ना प्रियता हार्दं प्रेम स्नेहोऽथ दोहदम् ॥
 इच्छा कांक्षा स्पृहेहा तृष्णांछा लिप्सा मनोरथः ॥ २७ ॥
 कामोऽप्रमिलाषस्तर्षश्च सोऽत्यर्थं लालसा द्वयोः ॥
 उपाधिर्ना धर्मचिन्ता पुंस्याधिर्मानसी व्यथा ॥ २८ ॥
 स्याच्चिन्ता स्मृतिराध्यानमुत्कण्ठोत्कलिके समे ॥

द्वे पराभ्युदयासहनस्य । गुणेष्वपि दोषारोपः अमूया । कंठ्यादियगंतादकारः ।
 एकम् ॥ २४ ॥ वैरं विरोधः विद्वेषः त्रयं वैरस्य । मन्युः शोकः शुक् त्रयं
 शोकस्य । शुक् चांता । पश्चात्तापः अनुतापः विप्रतीसारः त्रयं पश्चात्तापस्य
 ॥ २५ ॥ कोपः क्रोधः अमर्षः रोषः प्रतिघः रुद्र क्रुध् सप्तकं क्रोधस्य । तत्र
 रुद्र चांता स्त्रियौ स्त्रीलिङ्गे । “रुद्रक्रुधौ टाबंतावपि । क्रोधो नामः क्रुधा रूपेति
 शब्दार्णवः ॥ ” शुचौ शुद्धे चरिते आचरणे शीलं एकम् । उन्मादः चित्तवि-
 भ्रमः द्वे चेतसोऽनवस्थिते ॥ २६ ॥ प्रेमा प्रियता हार्दं प्रेम स्नेहः पञ्च प्रेम्भः ।
 तत्र प्रेमा ना पुमान् स्नेहश्च । लिङ्गस्योक्तत्वात् संकरो न दोषाय । प्रेम स्त्रीषु ।
 दोहदं इच्छा कांक्षा स्पृहा ईहा तृष्णांछा लिप्सा मनोरथः ॥ २७ ॥ कामः
 अप्रमिलाषः तर्षः द्वादश स्पृहायाः । तत्र दोहदं मर्मिणीच्छावाभिच्छामात्रेऽपि
 दोहदम् । तृष्णांछा । स तर्षो महोद्योऽलालसा । द्वयोः स्त्रीपुंसयोः । उपाधिः
 धर्मचिन्ता द्वे धर्मचिन्तनस्य । तत्रोपाधिः पुंसि । आधिः मानसी व्यथा द्वे मनः पी-
 डायाः । आधिरुच्यते पुंसि ॥ २८ ॥ चिन्ता स्मृतिः आध्यानं त्रयं स्मरणस्य ।
 उत्कण्ठा उत्कलिका द्वे उत्कण्ठायाः । “चिन्ता तु स्मृतिराध्यानं स्मरणं सस्पृहे
 पुनः । उत्कण्ठोत्कलिके तस्मिन्नाभिध्या वृक्षयोरपीति शब्दार्णवः । ” उत्साहः
 अध्यवसायः द्वे उत्साहस्य । येन कृत्वा असाध्यसाधनेऽप्युद्यतो भवति । स

उत्साहोऽध्यवसायः स्यात्सवीर्यमतिशक्तिभाक् ॥२९॥

कपटोऽस्त्री व्याजदंभोषधयश्छद्मकैतवे ॥

कुसृतिर्निकृतिः शाठ्यं प्रमादोऽनवधानता ॥ ३० ॥

कौतूहलं कौतुकं च कुतुकं च कुतूहलम् ॥

स्त्रीणां विलासविब्वोकविभ्रमा ललितं तथा ॥ ३१ ॥

हेला लीलेत्यमी हावाः क्रियाः शृंगारभावजाः ॥

उत्साहोऽतिशक्तिभाक् सातिशक्तिश्चेद्वीर्यमुच्यते । “अतिशयशक्तिर्वीर्या इति त्वमरमालायां स्त्रीत्वम्” एकम् ॥ २९ ॥ कपटः व्याजः दंभः उपाधिः छद्म कैतवम् । कितवस्य कर्म । युवादित्वादण् । कैतवं द्यूतदंभयोरिति हैमः । कुसृतिः निकृतिः शाठ्यं नव शाठ्यस्य । “शठ कैतवे । कपटः पुनपुंसकयोः ।” प्रमादः अनवधानता द्वे कर्तव्यानवधानस्य ॥ ३० ॥ कौतूहलं कौतुकं कुतुकं कुतूहलं चत्वारि कौतुकस्य । विलासः विब्वोकः विभ्रमः ललितम् ॥ ३१ ॥ हेला लीला अमी स्त्रीणां शृंगारभावजाः शृंगाररससमुद्भूताः क्रियाश्रेष्ठाः षडमी हावा उच्यन्ते एकैकम् । तत्र रामा-नयनवदनभ्रूभृतीनां यः कश्चिदुत्पद्यते विशेषः स विलासः । गर्वाभिमानसंभूतो विकारोऽनादरात्मको विब्वोकः । वाग्वस्त्रभूषणादीनां स्थान-विपर्यासो विभ्रमः । सकलांगसमीचीनविन्यासो ललितम् । अवगण-नापूर्वकमभिनयप्रदर्शनं हेला । प्रियभूषणवचनाद्यनुकृतिर्लीला । “तत्र रामादिलीलांतस्य मूलं त्वेवम् । विलासोऽग्रे विशेषो यः प्रियाप्तावासनादिषु । विब्वोकोऽभिमतप्राप्तावपि गर्वादनादरः । चित्तवृत्त्यनवस्थानं शृंगाराद्विभ्रमो मतः । अनाचार्योपदिष्टं स्याल्ललितं रतिचेष्टितम् । स्याद्भावसूचको हावो हेलास्यैवानुभावनम् । प्रौढेच्छा मुरते हेलेति वा । प्रियस्यानुकृतिर्लीला श्लिष्टा वाग्वेषचेष्टितैः । इतिशब्दात्मकारार्थादन्येऽपि ज्ञेयाः । लीलां विलासो विच्छित्तिर्विभ्रमः किलकिंचितम् । मोहयितं कुट्टमितं विब्वोको ललितं तथा । विहृतं चेति मतव्या दश स्त्रीणां स्वभावजा इति नाटकरत्नकोशः । विच्छित्तिः । मंडनानादरन्यासो विच्छित्ती रूपदर्पतः । किलकिंचितम् । हर्षा-दुदितगीतादिव्यामिश्रं किलकिंचितम् । मोहयितम् । मोहयितं प्रियं स्मृत्वा मांगभंगं विजृम्भणम् । कुट्टमितम् । दुःखोपचारः सौख्येऽपि हर्षात्कुट्टमितं

द्रवकेलिपरीहासाः क्रीडा लीला च नर्म च ॥ ३२ ॥
 व्याजोऽपदेशो लक्ष्यं च क्रीडा खेला च कूर्दनम् ॥
 घर्मो निदाघः स्वेदः स्यात्प्रलयो नष्टचेष्टता ॥ ३३ ॥
 अवहित्थाकारगुप्तिः समौ संवेगसंभ्रमौ ॥
 स्यादाच्छुरितकं हासः सोत्प्रासः स मनाक् स्मितम् ॥ ३४ ॥
 मध्यमः स्याद्विहसितं रोमांचो रोमहर्षणम् ॥
 क्रंदितं रुदितं क्रुष्टं जृम्भस्तु त्रिषु जृम्भणम् ॥ ३५ ॥

मतम् । विहृतम् । वक्तव्याभाषणव्याजाद्विहृतं दर्शितेति गतम् । ” द्रवः केलिः
 परीहासः । “परिहासः । उपसर्गस्य घञीति बहुलं दीर्घः” । क्रीडा लीला
 “लीलेत्यत्र खेलेति केचित्” नर्म षट्क्रं क्रीडामात्रस्य । केलिः पुंसि । भिन्न-
 लिंगानां द्वंद्वभावात् ॥ ३२ ॥ अभीप्सितार्थसिद्धयर्थमर्थांतरानुष्ठानं व्याजः ।
 घञ् । अजेर्वीभावो न । तत्र व्याजः अपदेशः लक्ष्यमिति त्रयं स्वरूपाच्छा-
 दनस्य । “लक्ष्यमपि । लक्ष्यं स्यादपदेशेऽपि शरव्येऽपि नपुंसकमित्युक्तम् ।
 “व्याख्यायां च न ना लक्षं क्लीबं व्याजशरव्ययोरिति मूर्द्धन्याते रभसः ।”
 क्रीडा खेला कूर्दनं त्रयं बाललीलायाः । घर्मः निदाघः नितरां दह्यतेऽने-
 नेति । स्वेदः त्रयं स्वेदस्य । प्रलयः नष्टचेष्टता द्वे परिस्पंदनाशस्य ॥ ३३ ॥
 अवहित्था आकारगुप्तिः द्वे “शोकादिजनितमुखग्लान्यादेः” आकारगो-
 पनस्य । संवेगः संभ्रमः द्वे हर्षादिना कर्मसु त्वरणस्य । सोत्प्रासः साभिप्रायो
 हासः । “उत्प्रासेनाधिक्येन क्षपणेन वा सहित इति वा” । आच्छुरितक-
 मुच्यते एकं “परमस्यामर्षजनकसशब्दहासस्य ।” स हासो मनाक् ईषत् चेत्स्मि-
 तमुच्यते । “ईषद्विकसितैर्दतैः कटाक्षैः सौष्ठवान्वितम् । अवेक्षितद्विजद्वारमुत्त-
 मानां स्मितं भवेत्” ॥ ३४ ॥ स हासो मध्यमश्चेदनल्पाधिकस्तर्हि विहसितं
 स्यात् । “आकुंचितकपोलाक्षं सस्वनं निःस्वनं तथा । प्रस्तावोत्थं सानुराग-
 माहुर्विहसितं बुधाः ॥ ” एकम् । रोमांचः रोमहर्षणम् । “पुलककंठकरो-
 मविक्रियारोमोद्गमाश्चात्रैव” द्वे रोमोद्गमस्य । क्रंदितं रुदितं क्रुष्टं त्रीणि
 रुदितस्य । जृम्भः जृम्भणं द्वे जृम्भिकायाः “जंभई इति ख्यातायाः ।” तत्र
 जृम्भस्त्रिषु ॥ ३५ ॥ विमलंभः विसंवादः द्वे वंचनायुक्तभाषणस्य । “अंगी-
 कृतासंपादनस्येति वा ।” रिगणं “रिखणं” स्खलनं द्वे स्वधर्मादेश्वलनस्य ।

विप्रलम्भो विसंवादो रिङ्गणं स्वलनं समे ॥
 स्यान्निद्रा शयनं स्वापः स्वप्नः संवेश इत्यपि ॥ ३६ ॥
 तंद्री प्रमीला भ्रूकुटिर्भ्रूकुटिर्भ्रूकुटिः स्त्रियाम् ॥
 अदृष्टिः स्यादसौम्येऽक्षिण संसिद्धिप्रकृती त्विमे ॥ ३७ ॥
 स्वरूपं च स्वभावश्च निसर्गश्चाथ वेपथुः ॥
 कंपोऽथ क्षण उद्धर्षो मह उद्धव उत्सवः ॥ ३८ ॥

॥ इति नाट्यवर्गः ॥ ७ ॥

अधोभुवनपातालं बलिसद्य रसातलम् ॥
 नागलोकोऽथ कुहरं सुषिरं विवरं बिलम् ॥ १ ॥
 छिद्रं निर्व्यथनं रोकं रंध्रं श्वभ्रं वपा सुषिः ॥

“ बालानां हस्तपादगमनस्येत्यन्ये ” । राङ्गणं इति लौकिकभाषायां प्रसिद्धम् । निद्रा शयनं स्वापः स्वप्नः संवेशः पंचकं निद्रायाः ॥ ३६ ॥ तंद्री “ तंद्रीः तंद्रा ” प्रमीला द्वे निद्राया आदौ अंते च यदालस्यं तस्य । “ अत्यंतश्रमादिना सर्वेन्द्रियासामर्थ्यस्येति वा । ” भ्रूकुटिः भ्रूकुटिः भ्रूकुटिः । भ्रूवोः कुटिः कौटिल्यम् । “ पृषोदरादित्वाटकारे भ्रूकुटीत्यपि । ” त्रयं क्रोधादिजनितभ्रूवक्रतायाः । भ्रूकुंसवत् प्रैरूप्यम् । असौम्येऽक्षिण सरोषे चक्षुषि अदृष्टिरित्येकम् । असौम्ये असुंदरे वा विरुद्धा दृष्टिरदृष्टिः कूरदृष्टिरित्यर्थः । संसिद्धिः प्रकृतिः ॥ ३७ ॥ स्वरूपं स्वभावः निसर्गः पंच स्वभावस्य । “ इमे इति द्वयोः स्त्रीत्वबोधनार्थमुक्तम् । वेपथुः कंपः द्वे कंपस्य । क्षणः । क्षणः कालविशेषे स्यात्पर्वण्यवसरे मदे । व्यापारविकलत्वे च परतंत्रत्वमध्ययोरिति द्वैमः । उद्धर्षः महः उद्धवः उत्सवः पंच उत्सवस्य । महोऽदंतः ॥ ३८ ॥ इति नाट्यवर्गः ॥ ७ ॥ अधोभुवनं अधश्च तद्भुवनं च । पातालं बलिसद्य रसातलं नागलोकः पंच पातालस्य । कुहरं सुषिरं “ तालव्यादिरपि ” । विवरं बिलम् ॥ १ ॥ छिद्रं निर्व्यथनं रोकं रंध्रं श्वभ्रं “ तालव्यादि ” । वपा उप्यते यत्र । भिदादित्वादङ् । स्त्रियाम् । सुषिः “ सुषिः ” एकादश छिद्रमात्रस्य । सुषिः स्त्री । भुवि यत् श्वभ्रं तत्र गर्तोऽवट इति द्वयम् । “ गर्तो-

गार्तावटौ भुवि श्वभ्रे सरंध्रे सुषिरं त्रिषु ॥ २ ॥
 अंधकारोऽस्त्रियां ध्वातं तमिस्रं तिमिरं तमः ॥
 ध्वाते गाढेऽधतमसं क्षीणेऽवतमसं तमः ॥ ३ ॥
 विष्वक् संतमसं नागाः काद्रवेयास्तदीश्वरः ॥
 शेषोऽनंतो वासुकिस्तु सर्पराजोऽथ गोनसे ॥ ४ ॥
 तिलित्सः स्यादजगरे शयुर्वाहस इत्युभौ ॥
 अलगर्दो जलव्यालः समौ राजिलडुंडुभौ ॥ ५ ॥
 मालुधानो मातुलाहिर्निर्मुक्तो मुक्तकंचुकः ॥
 सर्पः पृदाकुर्भुजगो भुजंगोऽहिर्भुजंगमः ॥ ६ ॥

ऽवटे कुकुंदरे इति हैमः । गर्तेऽपि । शठकृसरगर्तशुंगा इति स्त्रीपुंसप्रकरणे
 रभसात् । अवटिरितीदंतोऽपि ” सुषिरमित्येकं सरंध्रे रंभ्रयुक्ते वस्तुनि ।
 “सुषिरमपि ” तत् त्रिषु वाच्यलिङ्गम् ॥ २ ॥ अंधकारः ध्वातं तमिस्रं तिमिरं
 तमः पंचक्रमंधकारस्य । तत्रांधकारः क्लीवपुंसोः । गाढे ध्वाते सातिशये
 तमसि अंधतमसमित्येकम् । क्षीणे ध्वातेऽवतमसमित्येकम् ॥ ३ ॥ विष्वक् तमः
 सर्वव्यापि ध्वातं संतमसमुच्यते । अंधतमसावतमससंतमसशब्दा अकारांताः ।
 अवसमंधेभ्य इत्यनेन समासांतोऽच् । एकम् । नागाः काद्रवेयाः द्वे नागानाम् ।
 तदीश्वरः नागानामीशः शेषोऽनंत इति चोच्यते द्वयम् । वासुकिः सर्पराजः
 द्वे नागराजस्य । गोनसः “गोनासगोनसाविति त्रिकांडशेषः ” ॥ ४ ॥
 तिलित्सः द्वे पाणस इति प्रसिद्धस्य । अजगरः शयुः वाहसः इति त्रयं अज-
 गरस्य आर इति ख्यातस्य । अलगर्दः “अलगर्दः ” जलव्यालः द्वे जलस-
 र्पस्य “पाणसर्प, विरोळे इत्यादिप्रसिद्धस्य । ” राजिलः “राजीलः ”
 डुंडुभः “तवर्गतृतीयादिरपि ” द्वे निर्विषस्य द्विमुखसर्पस्य “मालुङ्ग, महा-
 ङुळ, दुतोंडे ” इति ख्यातस्य । निर्मुक्तो निर्विषः सर्पो राजिलः परिकी-
 र्तिता इत्यभिधानात् ॥ ५ ॥ मालुधानः मातुलाहिः द्वे सद्राकारचित्रसर्पस्य
 “आधोलें, दिवड इति ख्यातस्य ” । निर्मुक्तः । निर्मुक्तस्त्यक्तसंगे स्यान्मु-
 क्तकंचुकभोगिनीति कोशांतरेऽपि । मुक्तकंचुकः द्वे त्यक्तकंचुकस्य ।
 “अत्र कंचुकस्त्वक् । ” सर्पः पृदाकुः भुजगः । भुजेन कौटिल्येन गच्छति ।
 भुजंगः अहिः भुजंगमः ॥ ६ ॥ आशीविषः “आशीर्विषोऽपि आशीस्तालु-

आशीविषो विषधरश्चक्री व्यालैः सरीसृपः ॥
 कुंडली गूढपाच्चक्षुःश्रवाः काकोदरः फणी ॥ ७ ॥
 दर्वीकरो दीर्घपृष्ठो दंदशूको बिलेशयः ॥
 उरगः पन्नगो भोगी जिह्वगः पवनाशनः ॥ ८ ॥
 ("लेहिहानो द्विरसनो गोकर्णः कंचुकी तथा ॥
 कुंभीनसः फणधरो हरिर्भोगधरस्तथा ॥ १ ॥
 अहेः शरीरं भोगः स्यादाशीरप्यहिदंष्ट्रिका ॥") (१)
 त्रिष्वाहेयं विषास्थ्यादि स्फटायां तु फणा द्वयोः ॥
 समौ कंचुकनिर्मोकौ क्ष्वेडस्तु गरलं विषम् ॥ ९ ॥
 पुंसि क्लीबे च काकोलकालकूटहलाहलाः ॥
 सौराष्ट्रिकः शौक्लिकेयो ब्रह्मपुत्रः प्रदीपनः ॥ १० ॥
 दारदो वत्सनाभश्च विषभेदा अमी नव ॥

गता दंष्ट्रा तथा विद्धो न जीवति । तत्र विषमस्येति " । विषधरः चक्री
 व्यालः । व्यालो दुष्टगजे सर्पे खले श्वापदसिंहयोरिति विश्वमेदिन्यौ ।
 " व्याडोपि " सरीसृपः कुंडली गूढपात् चक्षुःश्रवाः काकोदरः फणी ॥७॥
 दर्वीकरः दीर्घपृष्ठः दंदशूकः बिलेशयः उरगः पन्नगः भोगी जिह्वगः
 पवनाशनः पंचविंशतिः सर्पस्य ॥ ८ ॥ " लेलिहानाद्यष्टौ सर्पमात्रस्य । भोग
 इति सर्पशरीरस्यैकम् । आशीरित्यादि द्वे सर्पदंष्ट्रायाः " । यद्विषास्थ्यादि
 अहिभवं तत् आहेयमुच्यते एकम् । स्त्रियाम् आहेयी । स्फटा " फटा "
 फणा द्वे फणायाः । द्वे अपि स्त्रीपुंसयोः । कंचुकः निर्मोकः । " निश्चयेन
 मुच्यते इति " द्वे सर्पत्वचः । क्ष्वेडः गरलं विषं " पुंलिङ्गमपि । पुंसि क्लीबे
 चेति विषेणापि संबध्यत इत्युक्तत्वात् ।" त्रयं विषमात्रस्य ॥९॥ काकोलः
 कालकूटः हलाहलः सौराष्ट्रिकः शौक्लिकेयः ब्रह्मपुत्रः प्रदीपनः ॥ १० ॥
 दारदः वत्सनाभः अमी काकोलाद्या नव स्थावरविषभेदाः । तत्र " काको-
 लादि त्रयं क्लीबपुंसोः । काकोलः काकमेचकः । कालकूटः पृथुमालिदैत्यर-
 क्तोद्भवः । हलाहलस्तालपत्राकृतिः । हालाहलं हालहलं हलाहलमित्यापि तत्प-

विषवैद्यो जांगुलिको व्याघ्रालङ्घितुण्डिकः ॥ ११ ॥

इति पातालभोगिवर्गः ॥ ८ ॥

स्यान्नारकस्तु नरको निरयो दुर्गतिः स्त्रियाम् ॥

तद्भेदास्तपवनावीचिमहारौरवरौरवाः ॥ १ ॥

संघातः कालसूत्रं चेत्याद्याः सत्त्वास्तु नारकाः ॥

प्रेता वैतरणी सिंधुः स्यादलक्ष्मीस्तु निर्ऋतिः ॥ २ ॥

र्यायाः । “ हालाहलं हालहलं वदंत्यपि हलाहलमिति द्विरूपकोशः । गोनास-
गोनसौ हालाहलं हालहलं विषमिति त्रिकांडशेषः । ” सुराष्ट्रदेशे भवः सौरा-
ष्ट्रिकः । “ सारोष्ट्रिक इत्यपि ” शुक्लिकायां भवः शौक्लिकेयः “ सोमल
इति प्रसिद्धः ” । ब्रह्मणः पुत्रः ब्रह्मपुत्रः । यद्याज्ञवल्क्यः । त्वं विष ब्रह्मणः
पुत्रः सत्यधर्मे व्यवस्थित इति । ” प्रदीपयति जठरमिति प्रदीपनः । दरदि देशे
भवो दारदः वत्सनाभः “ वचनाग इति प्रसिद्धः ” । विषवैद्यः जांगलिकः द्वे
विषहारवैद्यस्य । “ जांगुली विषविद्यामधीते वेद वा । उक्तं च । परीक्षितं
समश्रीयाज्जांगुलीभिर्भिषग्वृत इति । ” व्यालग्राही अहितुण्डिकः अहेस्तुण्डं मुखं
तेन दीव्यतीति ठक् । इति द्वे सर्पग्राहिणः “ गारुडीति प्रसिद्धस्य ” ।
“ व्यालग्राह्याहितुण्डिक इति पाठः । तत्र आहितुण्डिक इति ” ॥ ११ ॥ इति पाता-
लभोगिवर्गः ॥ ८ ॥ नारकः नरकः निरयः दुर्गतिः चत्वारि नरकस्य । नर-
कभेदानाह । तपनः अवीचिः न विद्यते वीचिः सुखं यत्र । वीचिः स्वल्पतरंगे
स्यादवकाशे सुखेऽपि चेति विश्वः । महारौरवः रौरवः ॥ १ ॥ संघातः
(संहार इत्यपि पाठः) कालसूत्रं इत्याद्यास्तपनादिनरकभेदाः । आद्यशब्दा-
त्तामिस्रकुंभीपाकादयः । तप्यते अनेन तपनः । जलवत् भासमानोऽप्यश्मपृष्ठ-
रूपत्वात् वीचयो यत्र सोऽवीचिः । रुरवो नाम क्रव्यादा अतिकूरास्तत्सं-
बंधी महानरको महारौरवः । रुरवः सर्पेभ्योऽतिहिंसा जंतुविशेषास्तत्सं-
बंधी रौरवः । सम्यक् हन्यते यत्र संघातः । कालरूपाणि सूत्राणि यत्र तत्का-
लसूत्रं एकैकम् । नारकाः नरके भवाः सत्त्वाः प्राणिनः प्रेता उच्यन्ते एकम् ।
नारकी सिंधुर्नदी वैतरणी ज्ञेया । विगतस्तरणिर्यत्र तत्र भवा । विगता तर-
णिर्नौर्यत्र वा एकम् । नारक्यलक्ष्मीरशोभा निर्ऋतिः उच्यते । निर्गता
ऋतिर्घृणा यस्याः । ऋतिर्गतौ घृणायां च श्रद्धायां च शुभेऽपि चेति रभसः ।

विष्टिराजूः कारणा तु यातना तीव्रवेदना ॥

पीडा बाधा व्यथा दुःखमामनस्यं प्रसूतिजम् ॥ ३ ॥

स्यात्कृष्टं कृच्छ्रमाभीलं त्रिष्वेषां भेद्यगामि यत् ॥

इति नरकवर्गः ॥ ९ ॥

समुद्रोऽब्धिरकूपारः पारावारः सरित्पतिः ॥

उदन्वानुदधिः सिंधुः सरस्वान्सागरोऽर्णवः ॥ १ ॥

रत्नाकरो जलनिधिर्यादःपतिरपापतिः ॥

तस्य प्रभेदाः क्षीरोदो लवणोदस्तथाऽपरे ॥ २ ॥

एकम् ॥ २ ॥ विष्टिः आजूः द्वे नरके हठात्मक्षेपस्य । “ निर्मूल्यकर्मकरणे इति मुकुटः । ” भद्राख्यकरणस्येत्यन्ये । विष्टिः कर्मकरेऽमूल्ये भद्राजूपरेणेषु चेति हैमः । ” आजूवेतनयोर्विष्टिरिति शाश्वतः । कारणा यातना तीव्रवेदना त्रयं नरकपीडायाः । पीडा बाधा । “ आबाधेति वा छेदः । आबाधा वेदना दुःखमिति हलायुधः । व्यथा दुःखं आमनस्यं “ अमानस्यम् । प्रसूतिजममानस्यं कृच्छ्र-कष्टं कलाकुलमिति वाचस्पतिः । अत्र अमानसो भाव इति । मानस्याद्विन्न-मिति वा विग्रहः । ” प्रसूतिजम् ॥ ३ ॥ कष्टं कृच्छ्रं आभीलं नव दुःखस्य । अत्र नवापि दुःखस्येत्येके । “ पीडादिचतुष्कं मनःपीडायाः । आमनस्यादि द्वयं वैमनस्यस्य । कष्टादि त्रयं शरीरपीडाया इति भेदः ” । एषां मध्ये यदुःखादिकं भेद्यगामि विशेष्यवृत्ति तत् त्रिषु । यथा । सेयं सेवा दुःखा च बहुरूपा । सोऽयं दुःखः सुतोऽगुणः । सर्वं दुःखं विवेकिन इति । भेद्यगामित्वाभावे तदुक्तलिङ्गमेव ॥ इति नरकवर्गः ॥ ९ ॥ समुद्रः । समीचीना उद्रा जलचराविशेषा यस्मिन् । सह मुद्रया मर्यादया वर्तते इति वा । वोपसर्जनेति सहस्य सः । अब्धिः अकूपारः पारावारः “ पारापारः ” सरित्पतिः उदन्वान् उदधिः सिंधुः । “ सिंधुर्वमथुदेशाब्धिनदे ना सरिति स्त्रियामिति विश्वमेदिन्यौ । ” सरस्वान् सागरः अर्णवः । अर्णांसि उदकानि यत्र संति । अर्णसो लोपश्चेति ॥ १ ॥ रत्नाकरः जलनिधिः यादःपतिः अपांपतिः पंचदश समुद्रमात्रस्य । तस्य समुद्रस्य प्रभेदाः । क्षीरोदः लवणोदः । तथा अपरे दध्युदघृतोदसुरो-देभूदस्वादूदाः । “ लवणेभ्युसुरार्पादिक्षीरजलाः समा इत्याद्युक्तेः ”

आपः स्त्री भूमि वार्वारि सलिलं कमलं जलम् ॥

पयः कीलालममृतं जीवनं भुवनं वनम् ॥ ३ ॥

कंबंधमुदकं पाथः पुष्करं सर्वतोमुखम् ॥

अंभोऽर्णस्तोयपानीयनीरक्षीरांबुशंबरम् ॥ ४ ॥

मेघपुष्पं घनरसस्त्रिषु द्वे आप्यमम्मयम् ॥

भंगस्तरंग ऊर्मिर्वा स्त्रियां वीचिरथोर्मिषु ॥ ५ ॥

महत्सूलोलकल्लोलौ स्यादावर्तोऽभसां भ्रमः ॥

पृषंति बिंदुपृषताः पुमांसो विप्रुषः स्त्रियाम् ॥ ६ ॥

एकैकम् ॥ २ ॥ आपः वाः वारि “वारं” सलिलं “सरिलं । सरिलं सलिलं जलमिति वाचस्पतिः ।” कमलं जलं पयः कीलालम् । कीलालं रुधिरे तोय इति कोशांतरम् । अमृतं जीवनं भुवनं वनम् ॥ ३ ॥ कंबंधं “कमं-धमिति वा” उदकं “दकमित्यपि । प्रोक्तं प्राज्ञैर्भुवनममृतं जीवनीयं दकं वेति हलायुधः । कं दकं जलमिति त्रिकांडशेषः । अस्मिन्पक्षे कंबंधं च दकं पाथ इति पाठः ।” पाथः पुष्करं सर्वतोमुखम् । सर्वतो मुखानि यत्र सर्वदिग्गमनत्वात् । अंभः अर्णः तोयं पानीयं नीरं “नारं” क्षीरं अंबु शंबरं “संबरमिति दंसादि” ॥ ४ ॥ मेघपुष्पं घनरसः सप्तविंशतिर्जलस्य । तत्र आपः स्त्रियां बहुत्वे च नित्यम् । वाः रेफांता । पूर्वोत्तरसाहचर्यात्स्त्रियां क्लीबे च । घनरसः पुंसि । शेषं क्लीबे । “अमुनि आपः सांतं क्लीबे च । वारं नारमित्युभयमक्लीबम् । अत्र सर्वत्र संसारावर्तः प्रमाणम् । नारं घनरसः पुमानिति शब्दार्णवः । घनर-समिति क्लीबमपि । घनरसमंबु क्षीरमिति रत्नकोशात् ।” कृपीटं कांडमस्त्री स्याज्जीवनीयं कुशं विषमित्यपि । आप्यं अम्मयं द्वे जलविकारस्य त्रिषु “आप्या अम्मयी इत्यादि ।” भंगः तरंगः ऊर्मिः वीचिः चत्वारि लहर्याः । वा स्त्रिया-मिति ऊर्मिणा वीचिना च संबध्यते काकाक्षिवत् । ऊर्मिरेव स्त्रीपुंसयोः वीचिस्तु नित्यं स्त्रीत्येके ॥ ५ ॥ महत्सु ऊर्मिषु उल्लोलः कल्लोल इति द्वयम् । अंभसां भ्रमः मंडलाकारेण भ्रमणं आवर्तः स्यात् एकम् । भोंवरा इति लौकिकभाषायाम् । पृषंति बिंदवः पृषतः विप्रुषः चत्वारि जलबिंदूनाम् । तत्र पृषत् क्लीबे बिंदुपृषतौ पुंसि । विप्रुट् स्त्री ॥ ६ ॥ चक्राणि । “वक्राण्यपि । वक्रः शनैश्चरे पुंसि पुटभेदे

चैक्राणि पुटभेदाः स्युर्भ्रमाश्च जलनिर्गमाः ॥

कूलं रोधश्च तीरं च प्रतीरं च तटं त्रिषु ॥ ७ ॥

पारावारे परार्वाची तीरे पात्रं तदंतरम् ॥

द्वीपोऽस्त्रियामंतरीपं यदंतर्वारिणस्तटम् ॥ ८ ॥

तोयोत्थितं तत्पुलिनं सैकतं सिकतामयम् ॥

निषद्वरस्तु जंबालः पंकोऽस्त्री शादकर्मौ ॥ ९ ॥

जलोच्छ्वासाः परीवाहाः कूपकास्तु विदारकाः ॥

नपुंसकम् ।” पुटभेदाः भ्रमाः जलनिर्गमाः चत्वारि यानि चक्राकारेण जलान्यधो
यांति तेषाम् । “चक्रादिद्वयं चक्राकारेण जलानामधो यानस्य । भ्रमादि द्वयं
जलनिःसरणजालकस्य । नद्यादौ अधःस्थजलस्योर्ध्वनिःसरणस्येति वा मतम् ।”
कूलं रोधः तीरं प्रतीरं तटं पंच तीरस्य । रोधः सांतम् । “अदंतोऽपि । रोधः
प्रोक्तश्च रोधसीति संसारावर्तः ।” तटं त्रिलिङ्गम् ॥ ७ ॥ परं च अर्वाक् च परार्वाची
तीरे क्रमेण पारावारे उच्येते । नद्याः परतीरं पारं अर्वाक्तीरं आवारमित्यर्थः ।
एकैकम् । तयोः पारावारयोः अंतरं मध्यं पात्रमुच्यते । पात्रं तु कूलयोर्मध्ये
पर्णे नृपतिमंत्रिणि । योग्यभाजनयोर्यज्ञभांडे नाट्यानुकर्तरीति हैमः । एकम् ।
वारिणोऽतर्मध्ये यच्छटं तत् दीप इति अंतरीपमिति चोच्यते । अस्त्रियामित्यु-
भाभ्यां संबध्यते । द्वे । “द्विर्गता आपोऽत्र स द्वीपः । अपां अंतर्गतं अंतरीपम् ।
द्वीपांतरीपशब्दयोः समासांतोऽच् । उभयत्रापि द्व्यंतरूपेतीकारः । (बेट इति
प्रसिद्धम्) ॥ ८ ॥ तोयोत्थितं तोयक्रमेणोत्थं तत्पुलिनमुच्यते एकम् । सैकतं
सिकतामयं द्वे बालुकाप्रचुरस्थानस्य । निषद्वरः जंबालः पंकः शादः कर्मः
पंच कर्मस्य । तत्र पंकः पुन्नपुंसकयोः ॥ ९ ॥ जलोच्छ्वासाः परीवाहाः
“परीवाहाः ।” द्वयं निर्गममार्गैः प्रवृद्धं जलं परिवहति तेषाम् । तथा च
प्रयोगः । उपार्जितानां वित्तानां त्याग एव हि रक्षणम् । तडागोदरसंस्थानां
परीवाहा इवांभसामिति । जलप्रवृद्धिरेव परीवाह इत्येके । कूपका विदारकाः
द्वे शुष्कनद्यादौ हि जलार्थं गर्ताः क्रियन्ते तेषाम् । स्रोतोद्विधाकारिणः शिला-
दयः कूपका इत्येके । नौतार्ये नावा तारितुमर्हे जलादौ नाव्यम् । एकम् ।
तत् त्रिषु । नौः तरणिः तरिः त्रयं नौकायाः । तरीरित्यपि लक्ष्मीवत् ।

नाव्यं त्रिलिंगं नौतार्ये स्त्रियां नौस्तरणिस्तैरिः॥१०॥

उडुपं तु प्लवः कोलः स्रोतोऽबुसरणं स्वतः ॥

आतरस्तरपण्यं स्याद्द्रोणी काष्ठांबुवाहिनी ॥ ११ ॥

सांयात्रिकः पोतवणिक्कर्णधारस्तु नाविकः ॥

नियामकाः पोतवाहाः कूपको गुणवृक्षकः ॥ १२ ॥

नौकादंडः क्षेपणी स्यादरित्रं केनिपातकः ॥

अभिः स्त्री काष्ठकुडालः सेकपात्रं तु सेचनम्॥१३॥(१)

“कृदिकारादिति ङीषि तरणी तरी इत्यपि । तरणी तरीति हैमः” ॥ १० ॥
 उडुपं प्लवः कोलः त्रयमल्पनौकायाः “होडी पडांव इति ख्यातायाः ।”
 स्वतो यदंबुसरणं जलगमनं तत्स्रोत उच्यते । सांतमेकम् । “तालव्यादिरपि ।”
 आतरः तरपण्यं द्वे नद्यादितरणे देयमूल्यस्य । काष्ठांबुवाहिनी काष्ठमयी
 जलवाहिनी सा द्रोणी उच्यते । “द्रुणिः द्रोणिः” काष्ठमुपलक्षणं पाषाणादेः ।
 एकं द्रोणी इति ख्यातस्य ॥ ११ ॥ सांयात्रिकः । “समुदितानां गमनं द्वीपां-
 तरगमनं वा संयात्रा सा प्रयोजनमस्यास्तीति । प्रयोजने ठक् इकादेशः ।”
 पोतवणिक् पोतेनोपलक्षितो वणिक् । मध्यमपदलोपी समासः । द्वे नौकया
 वाणिज्यकारिणः । कर्णधारः नाविकः द्वे अरित्रं धृत्वा यस्तारयति तस्य ।
 नियामकाः पोतवाहाः द्वे पोतमध्यस्थितकाष्ठाग्रे दुष्टजंत्वादिज्ञानाय स्थित्वा
 ये नियंतुं शक्तास्तेषाम् । कूपकः गुणवृक्षकः गुणानां रज्जूनां वृक्षः द्वे
 रज्ज्वाद्याधारमध्यस्तंभस्य “कुवा, डोलकाठी” इति ख्यातस्य ॥ १२ ॥
 नौकादंडः क्षेपणी “क्षेपणिः क्षिपणीरिति च” द्वे नौकावाहकदंडस्य “बल्हें”
 इति ख्यातस्य । अरित्रं केनिपातकः । के जले निपातो यस्य । हलदंतेति
 सप्तम्याः अलुक् । द्वे कर्णस्य “सुकाणूं इति ख्यातस्य” । अभिः “अभी-
 खपि” काष्ठकुडालः “काष्ठकुडालः” द्वे पोतादेर्मलापनयनार्थं काष्ठकुडालस्य
 “कुडती इति ख्यातस्य” । सेकपात्रं सेचनं द्वे चर्मादिरचितस्य जलोत्स-
 र्जनपात्रस्य “बालदी डोल इति ख्यातस्य ।” यानपात्रं तु पोतोऽन्धिभवे त्रिषु
 समुद्रियम् । सामुद्रिको मनुष्योऽन्धिजाता सामुद्रिका च नौरिति कचित् ॥ १३ ॥
 नावोऽर्धे अर्धनावमित्येकम् । तत्क्रीडे । नावो द्विगोरर्धाच्चेति टच् । अतीतनौके

ह्रीवेऽर्धनावं नावोऽर्धेऽतीतनौकेऽतिनु त्रिषु ॥
 त्रिष्वागाधात्प्रसन्नोऽच्छः कलुषोऽनच्छ आविलः ॥ १४ ॥
 निम्नं गभीरं गंभीरमुत्तानं तद्विपर्यये ॥
 अगाधमतलस्पर्शं कैवर्तं दाशधीवरौ ॥ १५ ॥
 आनायः पुंसि जालं स्याच्छणसूत्रं पवित्रकम् ॥
 मत्स्याधानी कुवेणी स्याद्वडिशं मत्स्यवेधनम् ॥ १६ ॥
 पृथुरोमा झषो मत्स्यो मीनो वैसारिणोऽडजः ॥
 विसारः शकुली चाथ गंडकः शकुलार्भकः ॥ १७ ॥
 सहस्रदंष्ट्रः पाठीन उलूपी शिशुकः समौ ॥
 नलमीनश्चिलिचिमः प्रोष्ठी तु शफरी द्वयोः ॥ १८ ॥

नौकामतीत्य वर्तमाने मनुष्यादौ अतिनु । अतीता नौर्येन । नपुंसकद्रस्वः ।
 एकम् । त्रिलिङ्गम् । अतः परं अगाधात् अगाधशब्दमभिव्याप्य त्रिषु वाच्य-
 लिङ्गा इत्यर्थः । प्रसन्नः अच्छः द्वे निर्मलस्य । कलुषः अनच्छः आविलः
 त्रयं मलमिश्रस्य ॥ १४ ॥ निम्नं गभीरं गंभीरं त्रीणि गंभीरस्य “खोल इति
 ख्यातस्य” । तद्विपर्यये गंभीरादितरस्मिन् उत्तानमित्येकम् । उद्गतस्तानो
 विस्तारो यस्मात् । अगाधं अतलस्पर्शं द्वे अत्यंतगंभीरस्य । कैवर्तः दाशः
 “दासः” धीवरः त्रयं कैवर्तस्य ॥ १५ ॥ आनायः । आनीयते मत्स्या
 अनेन । जालमानायेति निपातनात् घञ् । जालं द्वे जालस्य । शणसूत्रं
 पवित्रकं द्वे शणसूत्रजालस्य । मत्स्याधानी कुवेणी द्वे मत्स्यबंधनकरंडिकायाः ।
 वडिशं “वडिशा वडिशी । त्रयोऽपि लभ्या वा” । मत्स्यवेधनं द्वे मत्स्य-
 वेधनस्य गळ इति ख्यातस्य ॥ १६ ॥ पृथुरोमा झषः मत्स्यः मीनः वैसा-
 रिणः अंडजः विसारः शकुली अष्टौ मत्स्यस्य । गंडकः “गंडकः” शकु-
 लार्भकः द्वे मत्स्यविशेषस्य । गर इति प्रसिद्धस्य ॥ १७ ॥ सहस्रदंष्ट्रः पाठीनः
 द्वे बहुदंष्ट्रस्य मत्स्यविशेषस्य । उलूपी शिशुकः द्वे शिशुमाराकारमत्स्यस्य ।
 नलमीनः “नलयोरभेदाज्जडमीनोऽपि” । चिलिचिमः “चिलिचिमिः ।
 नलमीनश्चिलिचिमिरिति बोधालितः” द्वे जलतृणचारिमत्स्यविशेषस्य वेगसा
 इति प्रसिद्धस्य । प्रोष्ठी शफरी द्वे सहरी इति ख्यातस्य शुभ्रमत्स्य-

क्षुद्राण्डमत्स्यसंघातः पोताधानमथो ज्ञषाः ॥
 रोहितो मद्रुरः शालो राजीवः शकुलस्तिमिः ॥ १९ ॥
 तिर्मिगिलादयश्चाथ यादांसि जलजंतवः ॥
 तद्देदाः शिशुमारोदशंकवो मकरादयः ॥ २० ॥
 स्यात्कुलीरः कर्कटकैः कूर्मैः कमठकच्छपौ ॥
 ग्राहोऽवहारो नक्रस्तु कुंभीरोऽथ महीलता ॥ २१ ॥
 गंडूपदः किंचुलको निहाका गोधिका समे ॥

विशेषस्य । पुंसि तु प्रोष्ठः शफरः ॥ १८ ॥ क्षुद्राश्च ते अण्डमत्स्याश्च तेषां
 संघातः पोताधानमुच्यते एकम् । अथो ज्ञषा मत्स्यविशेषा वक्ष्यन्ते न तु
 पर्यायाः । रोहितः रोही इति प्रसिद्धस्य । मद्रुरः मंगरा इति प्रसिद्धः । शालः
 “शालोऽपि” चक्रांकितो मत्स्यः । राजीवः राया इति प्रसिद्धः । शकुलः
 “अतिवेगवान् सौरा इति प्रसिद्धः” । तिमिः ॥ १९ ॥ तिर्मिगिलः ।
 आदिशब्दान्नद्यावर्तादयोऽन्ये । एकैकम् । यादांसि जलजंतवः द्वे जलचरमा-
 त्रस्य । तद्देदाः जलजंतूनां विशेषाः । शिशुमारः शिरस इति ख्यातः ।
 “शिशुमारोऽबुसंभूतजंतौ तारात्मकेऽच्युत इति विश्वमेदिन्यौ ।” उद्रः हूद
 इति प्रसिद्धः । शंकुः । सफू इति प्रसिद्धः । मकरो मगर इति प्रसिद्धः ।
 आदिशब्दाज्जलहस्त्यादयः ॥ २० ॥ कुलीरः “कुलिरः” कर्कटकः “कर-
 कटः कर्कटः कर्कडः । कर्कडः कुलिरे इति हैमः” द्वे कुरल्ले “खंकडा” इति
 ख्यातस्य । कूर्मः कमठः कच्छपः “अन्यत्र कच्छपीत्यपि पाठः । कच्छपी
 वल्लकीभेदे हुलौ क्षुद्रगदांतरे । पुंसि निध्यंतरे कूर्मे मल्लबंधांतरेऽपि चेति
 विश्वमेदिन्यौ ।” त्रीणि कांसव इति प्रसिद्धस्य । ग्राहः अवहारः द्वे गोह
 “नाडेसावज” इति ख्यातस्य । अवह्रियतेऽनेनेति । अवहाराधारावाया-
 नामुपसंख्यानमिति घञ् । कर्तरि णो वा । “अत्र अवराह इति पर्यायांतरं
 दृश्यते तत् अवपूर्वकाद्रह साग इत्यस्मात् घञि बोध्यम् । अवहारस्तु युद्धा-
 दिविश्रांतौ ग्राहचोरयोरिति हैमः ।” नक्रः कुंभीरः द्वे नक्रस्य ग्राहविशेषस्य
 “सुसर इति ख्यातस्य ।” कुंभी हस्ती तमीरयाति कुंभीरः । महीलता ॥ २१ ॥
 गंडूपदः किंचुलकः “किंचिलिकः किंचुलुकः” त्रीणि जलचरभेदस्य कंचू
 “काडू, दानवार, गांडोळ” इति ख्यातस्य । गंड्वो ग्रंथयः पदान्यस्य गंडू-

रक्तपा तु जलौकायां स्त्रियां भूमि जलौकसः ॥ २२ ॥
 मुक्तास्फोटः स्त्रियां शुक्तिः शंखः स्यात्कंबुरस्त्रियौ ॥
 क्षुद्रशंखाः शंखनखाः शंबूका जलशुक्तयः ॥ २३ ॥
 भेके मंडूकवर्षाभूशालूरप्लवददुराः ॥
 शिली गंडूपदी भेकी वर्षाभ्वी कमठी डुलिः ॥ २४ ॥
 महुरस्य प्रिया शृंगी दुर्नामा दीर्घकोशिका ॥
 जलाशया जलाधारास्तत्रागाधजलो ह्रदः ॥ २५ ॥
 आहावस्तु निपानं स्यादुपकूपजलाशये ॥

पदः । निहाका गोधिका द्वे जलगोधिकायाः “पाण्यांतील घोरपड इति ख्यातायाः ।” रक्तपा जलौका जलौकसः त्रीणि जलू इति ख्यातस्य । तत्र जलौकसः स्त्रीत्वे बहुत्वे च नित्यम् । “ओक उचः क इति निपातितोऽदंत ओकशब्दः । जलौका तु जलौकाः स्याज्जलूका च जलौकसीति संसारावर्ताद्बहुवचनं प्रायिकम् । जलौकापि जलौकाः स्याज्जलूका जलजंतुकेति तारपालोऽपि” ॥ २२ ॥ मुक्तास्फोटः मुक्ताः मौक्तिकानि स्फुटंति यत्र । स्फुट विकसने । शुक्तिः द्वे शुक्तिकायाः । शंखः कंबुः द्वे शंखस्य । “पुन्रपुंसकौ ।” क्षुद्रशंखाः शंखनखाः “शंखनकाः” द्वे सूक्ष्मशंखानाम् । जलशुक्तयः जलमात्रजाः शुक्तयः शंबूका उच्यंते । “शंबुकः शांबुकः शंबुः” एकं क्षुद्रशुक्तिकानाम् । शंबुकः स्त्रीपुंसयोः । “शंबुका न नपुंसके इति मेदिनी । शंबुकः शंबुकः शंबुपूर्वः कांतस्तु सर्वदा । ककारेण विना शेषो दृश्यते ग्रंथविस्तर इत्युत्पलिनी” ॥ २३ ॥ भेकः मंडूकः वर्षाभूः शालूरः । “परिसरकृकलासस्वेदसालूर इत्यूष्मविवेकादंत्यादिरपि ।” प्लवः ददुरः षट् भेकस्य । शिली गंडूपदी द्वे स्वल्पगंडूपदजातेः । भेकी वर्षाभ्वी “वर्षाभूः” द्वे क्षुद्रभेकजातेः । कमठी डुलिः द्वे कूर्म्याः ॥ २४ ॥ महुराख्यस्य मत्स्यविशेषस्य प्रिया स्त्री शृंगीत्युच्यते एकम् । दुर्नामा “दुर्नाम्नी” दीर्घकोशिका द्वे जलूकाकारस्य जलचरविशेषस्य । जलाशयाः जलाधाराः द्वे तडागादीनाम् । तत्र जलाशयेष्वेव वक्ष्यमाणा विशेषाः । अगाधमतलस्पर्शं जलं यस्य स जलाशयो ह्रद उच्यते एकम् ॥ २५ ॥ उपकूपजलाशये कूपसमीपे यो जलाशयः कूपोद्धृतांबुस्थापनीयशिलादिरचितो गर्तः यत्रसं जलं मुखेन

पुंस्येवाऽंधुः प्रहिः कूप उदपानं तु पुंसि वा ॥ २६ ॥
 नेमिस्त्रिकाऽस्य वीनाहो मुखबंधनमस्य यत् ॥
 पुष्करिण्यां तु खातं स्यादखातं देवखातकम् ॥ २७ ॥
 पद्माकरस्तडागोऽस्त्री कासारः सरसी सरः ॥
 वेशंतः पल्पलं चाल्पसरो वापी तु दीर्घिका ॥ २८ ॥
 खेयं तु परिखाधारस्त्वंभसां यत्र धारणम् ॥
 स्यादालवालमावालमावापोऽथ नदी सरित् ॥ २९ ॥

गावः पिबन्ति तत्र आहावः निपानं इति द्वे । अंधुः प्रहिः कूपः उदपानं
 चत्वारि विहीर इति ख्यातस्य । तत्रोदपानं पुंसि वा ॥ २६ ॥ अस्य कूपस्य
 नेमिः अंते रज्ज्वादिधारणार्थं दारुयंत्रं सा त्रिका । त्रिका कूपस्य नेमौ
 स्यात्त्रिकं पृष्ठधरेऽस्त्रियामिति विश्वमेदिन्यौ । एकं “ हातराहाट इति
 ख्यातस्य । ” अस्य कूपस्य पाषाणादिभिर्यन्मुखनिबंधनं नंदीपट इति ख्यातं
 स वीनाह उच्यते । “ विनाहः ” एकम् । पुष्करिणी खातं द्वे पुष्करिण्याः ।
 अखातं देवखातकं “ अखातो देवखातक इति पुंस्कांडेऽमरदत्तात्पुंस्यपि ”
 द्वे अकृत्रिमखातस्य । “ देवद्वारस्थजलाशयस्येत्यन्ये ” ॥ २७ ॥ पद्माकरः
 तडागः कासारः सरसी सरः पंच तडागस्य । तत्र तडागे तटाक इति पाठः ।
 स पुत्रपुंसकयोः । “ तटाकतडागावपि । अत्र पद्मादि द्वे सपद्मागाधजला-
 शयस्य । कासारादित्रयं कृत्रिमपद्माकरस्येत्यपि मतम् ” । सरसी स्त्री । सरः
 सांतम् । वेशंतः पल्पलं “ पल्पलः ” । वेशंतः पल्पलोऽस्त्रीति वाचस्पतिः ।
 अल्पसरः त्रीणि स्वल्पसरसः । वापी “ वापिः । वाप्यां वापिरपि स्मृतेति
 द्विरूपकोशः ” । दीर्घिका द्वे दीर्घीति ख्यातायाः “ अवरोहणवापिकायाः ”
 ॥ २८ ॥ खेयं परिखा द्वे दुर्गाद्वहिर्यत्परितः खातं क्रियते तस्य चर इति
 प्रसिद्धस्य (खंदक इत्यापि प्रसिद्धिः) । यत्र अंभसां धारणं क्षेत्रादिसेकार्थं
 जलानां संग्रहणं स आधार उच्यते एकम् “ धरण, बांद इति ख्यातस्य । ”
 यदुक्तम् । अपां धारणमाधारस्तदल्पं चालवालकमिति । आलवालं “ अल-
 वालं ” आवालं आवापः त्रीणि वृक्षादिमूले समंततोऽंभसो धारणार्थं यद्वे-
 ष्टनं तस्य “ अळें इति ख्यातस्य । ” नदी सरित् ॥ २९ ॥ तरंगिणी शैव-
 लिनी तटिनी द्वादिनी “ इदिनी ” धुनी स्रोतस्विनी “ स्रोतस्वती ” द्वीप-

तरंगिणी शैवलिनी तटिनी ह्रीदिनी धुनी ॥
 स्रोतस्विनी द्वीपवती स्रवंती निम्नगापगा ॥ ३० ॥
 (“कूलंकषा निर्झरिणी रोधोवक्रा सरस्वती” ॥
 गंगा विष्णुपदी जह्नुतनया सुरनिम्नगा ॥) (१)
 भागीरथी त्रिपथगा त्रिस्रोता भीष्मसूरपि ॥ ३१ ॥
 कालिंदी सूर्यतनया यमुना शमनस्वसा ॥
 रेवा तु नर्मदा सोमोद्भवा मेकलकन्यका ॥ ३२ ॥
 करतोया सदानीरा बाहुदा सैतवाहिनी ॥
 शतद्रुस्तु शुतुद्रिः स्याद्विपाशा तु विपाद् स्त्रियाम् ॥ ३३ ॥

वती स्रवंती निम्नगा आपगा । अपां समूहो आपं तेन गच्छति । समूहे
 अण् । गमेर्हः “अपगेति ह्रस्वादिरपि । विद्यादगारमागारमपगामापगाम-
 पीति द्विरूपकोशः ।” द्वादश नद्याः ॥ ३० ॥ “कूलंकषादिसरस्वत्यंतानि
 चत्वार्यपि नद्याः” । गंगा विष्णुपदी जह्नुतनया सुरनिम्नगा भागीरथी त्रिप-
 थगा त्रिस्रोताः भीष्मसूः अष्टौ भागीरथ्याः । त्रिस्रोताः सांता ॥ ३१ ॥
 कालिंदी सूर्यतनया यमुना शमनस्वसा चत्वारि यमुनायाः । शमनस्वसा
 ऋदंता । रेवा नर्मदा सोमोद्भवा । सोमात् सोमवंशजात्पुरुवरस उद्भवति ।
 अच् । तेनावतारितत्वात् । अथवा सोमाद्बुद्धाद्भवति । मेकलकन्यका “मेख-
 लकन्यका” चत्वारि नर्मदायाः । “मेकलो ऋषिरद्विर्वा तस्य कन्यका” ॥ ३२ ॥
 करतोया सदानीरा द्वे गौरीविवाहे कन्यादानोदकाज्जातायाः । “यदुक्तम् ।
 प्रथमं कर्कटे देवी त्र्यहं गंगा रजस्वला । सर्वा रक्तवहा नद्यः करतोयांषुवा-
 हिनीति ।” बाहुदा सैतवाहिनी द्वे कार्तवीर्यार्जुनेन याज्वतारिता तस्याः ।
 “बाहुदस्य कार्तवीर्यस्येयं बाहुदा ।” शतद्रुः शुतुद्रिः । द्वे शतरुद्रेति
 देशभाषया प्रसिद्धायाः । शुतुद्रीत्यपि पाठः । शुतुद्रि (२) स्तोममिति
 श्रुतेः पाठात् । वसिष्ठशापभयाच्छतधा हुता शतद्रुः । विपाशा विपाद्
 द्वे पाशमोचिनीति ख्यातायाः । वसिष्ठं विपाशयतीति विपाद् शकारांता
 ॥ ३३ ॥ शोणः हिरण्यवाहः द्वे नदविशेषस्य “शोणानदीति प्रसिद्धस्य ।”

शोणो हिरण्यवाहः स्यात्कुल्याऽल्पा कृत्रिमा सरित् ॥
 शरावती वेत्रवती चंद्रभागा सरस्वती ॥ ३४ ॥
 कावेरी सरितोऽन्याश्च संभेदः सिंधुसंगमः ॥
 द्वयोः प्रणाली पयसः पदव्यां त्रिषु तूत्तरौ ॥ ३५ ॥
 देविकायां सरय्यां च भवे दाविकसारवौ ॥
 सौगंधिकं तु कल्लारं हल्लकं रक्तसंध्यकम् ॥ ३६ ॥
 स्यादुत्पलं कुवलयमथ नीलाबुजन्म च ॥
 इंदीवरं च नीलेऽस्मिन्सिते कुमुदकैरवे ॥ ३७ ॥
 शालूकमेषां कंदः स्याद्वारिपर्णी तु कुंभिका ॥
 जलनीली तु शेवालं शैवलौऽथ कुमुद्वती ॥ ३८ ॥

याऽल्पा कृत्रिमा सरित्सा कुल्या । तालव्यांतम् । एकम् । “कुल्या नदी
 कुल्यमस्थि कुल्या वारिप्रणालिकेति धरणेर्नदभिन्नोऽपि । शरावती वेत्रवती
 चंद्रभागा “चांद्रभागा चांद्रभागी चंद्रभागी । चंद्रभागा चांद्रभागा चांद्र-
 भागी च सा मता । चंद्रभागी च सैवोक्तेति द्विरूपकोशः ।” सरस्वती ॥ ३४ ॥
 कावेरी एते पंच सरिद्विशेषाः । एकैकम् । अन्याश्च सरितः कौशिकीगंडकी-
 चर्मण्वतीगोदावेण्याद्याः संतीति शेषः । संभेदः सिंधुसंगमः । द्वे नदीमेल-
 कस्य नदीसंगमस्य । “संभिद्यंते मिलत्यत्र संभेदः ।” पयसो जलस्य
 पदव्यां निर्गमनमार्गे मकरमुखादिरूपा प्रणालीत्येकम् । तत् द्वयोः पुंसि
 तु प्रणालः ॥ ३५ ॥ उत्तरौ दाविकसारवौ त्रिषु । देविकायां नद्यां भवं
 दाविकम् । सरय्यां नद्यां भवं सारवम् । दांडिनायनेति निपातनात्सारवशब्दः
 साधुः । एकैकम् । स्त्रियां तु दाविकी सारवी । सौगंधिकं कल्लारं “कल्लारं”
 संध्याविकासिनः शुक्लसरोजस्य । हल्लकं रक्तसंध्यकं द्वे रक्तकल्लारस्य ।
 रक्तान्संधीन् अकति रक्तसंध्यकम् ॥ ३६ ॥ उत्पलं कुवलयं द्वे कुमुदस्य ।
 “कमलसाधारणस्येत्यन्ये । कुवलं तूत्पलं कुवमिति त्रिकांडशेषः ।” नीले-
 ऽस्मिन्नुत्पले नीलांबुजन्म इंदीवरं इति द्वे । “इंदिवरं इंदीवारं इत्यपि ।”
 सिते शुभ्रेऽस्मिन्नुत्पले कुमुदं कैरवं द्वे । “कैरवस्य हंसस्येदं प्रियं कैरवम्”
 ॥ ३७ ॥ एषां उत्पलविशेषाणां कंदः शालूकं स्यात् एकम् । वारिपर्णी
 कुंभिका द्वे जलकुंभीति ख्यातायाः । जलनीली शेवालं शैवलः “शैवालः ।

कुमुदिन्या नलिन्यां तु बिसिनी पद्मिनीमुखाः ॥
 वा पुंसि पद्मं नलिनमरविदं महोत्पलम् ॥ ३९ ॥
 सहस्रपत्रं कमलं शतपत्रं कुशेशयम् ॥
 पंकेरुहं तामरसं सारसं सरसीरुहम् ॥ ४० ॥
 बिसप्रमूनराजीवपुष्करांभोरुहाणि च ॥
 पुंडरीकं सितांभोजमथ रक्तसरोरुहे ॥ ४१ ॥
 रक्तोत्पलं कोकनदं नालो नालमथास्त्रियाम् ॥
 मृणालं बिसमब्जादिकदंबे खंडमस्त्रियाम् ॥ ४२ ॥
 करहाटः शिफाकंदः किंजल्कः कैसरोऽस्त्रियाम् ॥

शेवालश्चापि शैवालः शेवलो जलनीलिका ।” त्रयं शेवाळ इति ख्यातस्य ।
 कुमुद्वती ॥ ३८ ॥ कुमुदिनी द्वे कुमुदिन्याः “कुमुदयुक्तदेशस्य च ।” नलिनी
 “नडिन्यपि । नडाः संसत्रेति नडिनी ।” बिसिनी पद्मिनी त्रयं कमलिन्याः ।
 मुखशब्दात्सरोजिनीप्रभृतयः । पद्मं नलिनं अरविदं महोत्पलम् ॥ ३९ ॥ सहस्रपत्रं
 कमलं शतपत्रं कुशेशयं पंकेरुहं तामरसं सारसं । सरसीरुहम् ॥ ४० ॥ बिस-
 प्रमूनं राजीवं पुष्करं अंभोरुहं षोडश कमलस्य । वा पुंसीति षोडशभिरपि
 संबध्यते । तत्र पुंडरीकं सितांभोजं द्वे सितकमलस्य । रक्तसरोरुहम् ॥ ४१ ॥
 रक्तोत्पलं कोकनदं त्रयं रक्तकमलस्य । कोकनदमिति रक्तकुंदेऽपि वर्तते ।
 यदाहुः । रक्ताब्जे रक्तकुंदे च बुधैः कोकनदं स्मृतमिति । नालः नालम् ।
 “नाला नाली च” द्वे पद्मादिदंडस्य । मृणालं बिसम् । “मृणाली मृणालः
 विशम् । मृणालं नलदे क्लीबं पुंनपुंसकयोर्विश इति विश्वः ॥ मृणाले तु विशं
 बिसमिति द्विरूपकोशः ।” द्वे मृणालस्य भिसे इति ख्यातस्य ॥ अस्त्रियां
 क्लीबपुंसोः । अब्जादिकदंबे कमलादीनां समूहे खंडमित्येकमस्त्रियाम् । “शंडः
 षंडः ।” तालव्यो मूर्द्धन्योऽब्जादिकदंबे षंडशब्दोऽयम् । मूर्द्धन्य एव वृषभे
 पूर्वाचार्यैर्विनिर्दिष्ट इत्यूष्माविवेकः ॥ ४२ ॥ करहाटः शिफाकंदः द्वे पद्ममू-
 लस्य । “शिफा मूलतरुप्ररोहस्तत्सहितः कंदः । कंदो मूलमिदं । शिफेति
 च कंदमिति च पृथक् नामनी इत्येके । किंजल्कः कैसरः “केशरः” द्वे
 कैसरस्य । संवर्तिका नवदलं द्वे पद्मादीनां नवपत्रस्य । बीजकोशः वराटकः ।

संवर्तिका नवदलं बीजकोशो वराटकः ॥ ४३ ॥

इति वारिवर्गः ॥ १० ॥

उक्तं स्वव्योमदिकालधीशब्दादि सनाढ्यकम् ॥

पातालभोगि नरकं वारि चैषां च संगतम् ॥ १ ॥

इत्यमरसिंहकृतौ नामलिङ्गानुशासने ॥

स्वरादिकाण्डः प्रथमः साग एव समर्थितः ॥ २ ॥

वराटकः पद्मबीजकोशे रज्जौ कपर्दके इति कोशांतरम् । द्वे बीजकोशस्य ।
बीजानां कमलाक्षणां कोशः पात्रं अथवा आधारः बीजकोशः ॥ ४३ ॥
इति वारिवर्गः ॥ १० ॥ उक्तान् वर्गान्संग्रहेणोपसंहरति उक्तमिति । मया
स्वव्योमादिकमुक्तम् । शब्दादीति । रसगंधादिग्रहणार्थमादिशब्दः । एषां
स्वर्गादीनां संगतं संबंधवशात्प्राप्तं देवासुरमेघादिकं तच्चोक्तम् ॥ १ ॥
इतीति । एवममरसिंहस्य कृतौ नाम्नां लिङ्गानां चानुशासने स्वरादिशब्दानां
काण्डः समूहः सांगः अंगोपांगसहितः प्रथमः समर्थितः कथितः ॥ २ ॥
श्रीमत्समरविवेके महेश्वरेण विरचिते एवं प्रथमः स्वरादिकाण्डः समाप्तः ॥ १॥

इति सटीकामरकोशस्य

प्रथमं काण्डं समाप्तम् ॥

अमरकोशप्रथमकाण्डस्य वर्गानुक्रमेण श्लोकसंख्या.

वर्गीकाः	वर्गनामानि.	मूलश्लोकाः	क्षेपकश्लोकाः	
	आदौ परिभाषायाः श्लोकाः	५	०	
१	स्वर्गवर्गस्य	६९॥	३॥	
२	व्योमवर्गस्य	२	॥	मूलश्लोकाः, क्षेपकश्लोकाः, एवम् । २८२ १८ ३००
३	दिग्वर्गस्य	३५	४॥	
४	कालवर्गस्य	३१	१॥	
५	धीवर्गस्य.....	१७	२॥	
६	शब्दादिवर्गस्य	२५	२	
७	नाश्ववर्गस्य	३८	१॥	
८	पातालभोगिवर्गस्य	११	१॥	
९	नरकवर्गस्य	३॥	०	
१०	वारिवर्गस्य	४३	॥	
	अनुक्रमश्लोको	२	०	

अथ
सटीकामरकोशस्य
द्वितीयं काण्डम्.

वर्गाः पृथ्वीपुरक्ष्माभृद्वनौषधिमृगादिभिः ॥
नृब्रह्मक्षत्रविट्शूद्रैः सांगोपांगैरिहोदिताः ॥ १ ॥
भूर्भूमिरचलाऽनन्ता रसा विश्वंभरा स्थिरा ॥
धरा धरित्री धरणिः क्षोणिर्ज्या काश्यपी क्षितिः ॥ २ ॥
सर्वसहा वसुमती वसुधोर्वी वसुंधरा ॥
गोत्रा कुः पृथिवी पृथ्वी क्ष्माऽवनिर्मेदिनी मही ॥ ३ ॥
(“विपुला गह्वरी धात्री गौरिला कुंभिनी क्षमा ॥
भूतधात्री रत्नगर्भा जगती सागरांबरा ॥ १ ॥”)(१)

श्रीगणेशाय नमः ॥ वर्गा इति । इह वक्ष्यमाणेऽस्मिन्काण्डे अंगैर्मृच्छाखानग-
रादिभिरुपांगैर्मृत्तत्वावेशादिभिः सहितैः पृथ्वीपुरादिशब्दैर्वर्गा उदिताः ।
वक्तुमारब्धा इत्यर्थः । तत्र क्ष्माभृच्छैलः । मृगादिभिरित्यादिशब्देन पक्षिणां
संग्रहः । “यद्वा मृगानन्ति पुनः पुनः स मृगादी सिंहः । अस्मिन्नर्थे ताच्छील्ये
णिनिः” ॥ १ ॥ भूः भूमिः अचला न चलतीत्यचला । अथवा अचलाः
पर्वताः संति अस्याम् । अर्शआद्यच् । अनन्ता रसा विश्वंभरा स्थिरा धरा
धरित्री धरणिः क्षोणिः “क्षोणी क्षौणिः क्षौणी” ज्या काश्यपी क्षितिः ॥ २ ॥
सर्वसहा वसुमती वसुधा उर्वी वसुंधरा गोत्रा कुः पृथिवी । “पृथ्वी । पृथ्वी
पृथिवी पृथ्वीति शब्दार्णवः ।” पृथ्वी क्ष्मा अवनिः “अवनी” मेदिनी
मही “माहिः” इति सप्तविंशतिर्नामानि भूमेः । अत्र भूमी-धरणीत्यादयो
जीवंता अपि । कृदिकारादकितन इति गणसूत्रात् ॥ ३ ॥ “विपुलेखेकादश्च
भूमेश्च १” ॥ १ ॥ मृत् मृत्तिका । मृदस्तिकन् । द्वे मृदः । मृत्ता मृत्तना ।

मृन्मृत्तिका प्रशस्ता तु मृत्सा मृत्स्ना च मृत्तिका ॥
 उर्वरा सर्वसस्याढ्या स्यादूषः क्षारमृत्तिका ॥ ४ ॥
 ऊषवानूषरो द्वावप्यन्यलिङ्गौ स्थलं स्थली ॥
 समानौ मरुधन्वानौ द्वे खिलाप्रहते समे ॥ ५ ॥
 त्रिष्वथो जगती लोको विष्टपं भुवनं जगत् ॥
 लोकोऽयं भारतं वर्षं शरावत्यास्तु योऽवधेः ॥ ६ ॥
 देशः प्राग्दक्षिणः प्राच्य उदीच्यः पश्चिमोत्तरः ॥

सस्त्री प्रशंसायाम् । द्वे प्रशस्तमृदः । प्रशस्ता मृत्तिका त्वित्यन्वयः । कृष्ण-
 भूमः कृष्णमृत्स्यादुदग्भूम उदङ्मृदि । पांडुभूमः पांडुमृच्चेत्यापि पठ्यते । सर्वैः
 सस्यैराढ्या मृत्तिका उर्वरेत्युच्यते एकम् । ऊषः क्षारमृत्तिका द्वे क्षारमृत्ति-
 कायाः । ऊषोऽदंतः ॥ ४ ॥ ऊषवान् ऊषरः द्वयं क्षारमृद्विशिष्टस्य । द्वावप्य-
 न्यलिङ्गौ । यथा ऊषवती ऊषरा वा स्थली । ऊषरं स्थलमित्यादि । स्थली
 अकृत्रिमस्थानस्य । “कृत्रिमा तु स्थला । स्थलमुभयसाधारणम् ।” मरुः
 धन्वा द्वे मरुदेशस्य । निर्जलोऽयम् । म्रियते पिपासया यस्मिन्मरुः । खिलं
 अप्रहतं द्वे अकृष्टस्य क्षेत्रादेः । न प्रहन्यते हलादिभिरप्रहतम् । “समे समा-
 नार्थे” त्रिषु लिङ्गेषु इत्यर्थः ॥ ५ ॥ जगती लोकः विष्टपं “पिष्टपम्” । जगत्स्या-
 त्पिष्टपे क्लीबं वायौ ना जंगमे त्रिषु । जगती भुवने क्षमायां छंदोभेदे जनेऽपि
 च । लोकस्तु भुवने जने इति मेदिनी । “विष्टपः पुमानिति बोपालितः ।”
 भुवनं जगत् पंच भूतलस्य । “एकं महाभूतं पृथिवी । पंचमहाभूतविषयैर्द्रिया-
 त्मकं जगदिति पृथ्वीजगतोर्भेदः ।” अयं जंबुद्वीपवर्तौ दृश्यमानो लोकः
 भारतनामकं वर्षं ज्ञेयम् । “उक्तं च । उत्तरं यत्समुद्रस्य हिमाद्रेश्चैव दक्षिणम् ।
 वर्षं तद्भारतं नाम भारती यत्र संततिरिति ।” भरतस्य राज्ञ इदं भारतम् ।
 “वर्षशब्दः पुंलिङ्गोऽपि । पुन्रपुंसकयोर्वर्षं जंबुद्वीपाब्दवृष्टिष्विति रुद्रः । वर्षो-
 ऽस्त्री भारतादौ च जंबुद्वीपाब्दवृष्टिष्विति मेदिनी ।” एकम् । एवमित्थावृता-
 दीन्यष्टौ वर्षाण्यन्यान्यपि । शरावत्या अवधेः ॥ ६ ॥ यः प्राग्दक्षिणः प्राक्स-
 हितो दक्षिणो देशः स प्राच्य इत्येकम् । शरावत्या अवधेयः पश्चिमोत्तरः पश्चि-
 मसहित उत्तरो देशः स उदीच्य इत्येकम् ॥ प्रसंतः अंतं प्रतिगतः म्लेच्छ-
 देशः द्वे शिष्टाचाररहितस्य कामरूपादेः । “यदुक्तम् । चातुर्वर्ण्यव्यवस्थानं

प्रत्यंतो म्लेच्छदेशः स्यान्मध्यदेशस्तु मध्यमः ॥ ७ ॥

आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्मध्यं विंध्यहिमालयोः ॥

नीवृज्जनपदो देशविषयौ तूपवर्तनम् ॥ ८ ॥

त्रिष्वागोष्ठान्नडप्राये नड्वान्नड्वल इत्यपि ॥

कुमुद्वान्कुमुदप्राये वेतस्वान्वहुवेतसे ॥ ९ ॥

शाद्वलः शादहरिते सजंबाले तु पंकिलः ॥

जलप्रायमनूपं स्यात्पुंसि कच्छस्तथाविधः ॥ १० ॥

यस्मिन्देशे न विद्यते । तं म्लेच्छविषयं प्राहुरार्यावर्तमतः परमिति ।” मध्य-
देशः मध्यमः द्वे । एतत्परिमाणं तु । हिमवद्भिर्ध्ययोर्मध्यं यत्प्राग्विनशनादपि ।
प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदेशः प्रकीर्तित इति ॥ विनशनं तीर्थभेदः । “कुरु-
क्षेत्रम्” ॥ ७ ॥ आर्यावर्तः पुण्यभूमिः द्वे विंध्यहिमाचलयोरंतरस्य । उक्तं
च । आसमुद्राच्च वै पूर्वादासमुद्राच्च पश्चिमात् ॥ तयोरेवांतरं गिर्योरार्यावर्तं
विदुर्बुधा इति । “हिमप्रधानोऽगः हिमागः । हिमेनाल्यते हिमालः । अल
भूषणादौ घञ् । हिमागयोरित्यपि पाठः ।” नीवृत् जनपदः द्वे जनैर्वास्य-
मानराष्ट्रस्य मगधादेः । नीवृत्पुंसि साहचर्यात् । नियतं वर्ततेऽस्मिन्नीवृत् ।
नहिवृत्तीति दीर्घः । जनः पदं वस्तु यत्र । “जानपदोऽपि । भवेज्जनपदो
जानपदोऽपि जनदेशयोरिति विश्वमेदिन्यौ ।” देशः विषयः उपवर्तनं त्रीणि
ग्रामसमुदायलक्षणस्य देशमात्रस्य ॥ ८ ॥ अथ गोष्ठशब्दमभिव्याप्य वक्ष्य-
माणाः त्रिषु । त्रिषु लिङेषु इत्यर्थः । नड्वान् नड्वलः द्वे नडप्राये नडबहुले
देशे । कुमुद्वानित्येकं कुमुदप्राये । वेतस्वानित्येकं बहुवेतसे । बहवो वेतसा
वानीरा यत्र तस्मिन् देशे । तदस्मिन्नस्तीत्यर्थे कुमुदनडवेतसेभ्यो ऋतुप् ॥ ९ ॥
शादैर्बालतृणैर्हरिते देशे शाद्वल इत्येकम् । शादाः संत्यस्मिन् शाद्वलः । एतौ
मध्यटवर्गीयौ । वैदूर्यमणिशाड्वलाविति द्विरूपकोशात् । शाड्वल इत्यपि
पाठः । सजंबाले कर्दमयुक्ते देशे पंकिल इत्येकम् । जलप्रायं अनूपं द्वे जल-
बहुलदेशस्य । अनुगता आपोऽत्र अनूपम् । अनूपदेशलक्षणम् । नानाद्रुमल-
ताबीरुभिर्झरप्रांतशीतलैः ॥ वनैर्व्याप्तमनूपं तत् सस्यैर्व्रीहियवादिभिः ॥ तथा-
विधः अनूपसदृशः कश्चिन्नद्यादेरुपांतदेशः कच्छ इत्युच्यते । एकम् । कच्छ-
शब्दस्य पुंसीति विशेषस्त्रिष्विति पूर्वोक्तस्य वाचनार्थः । कच्छ इत्यनूपस्यैव

स्त्री शर्करा शर्करिलः शर्करः शर्करावति ॥
 देश एवादिमावेवमुन्नेयाः सिकतावति ॥ ११ ॥
 देशो नद्यंबुवृष्ट्यंबुसंपन्नव्रीहिपालितः ॥
 स्यान्नदीमातृको देवमातृकश्च यथाक्रमम् ॥ १२ ॥
 सुराज्ञि देशे राजन्वान् स्यात्ततोऽन्यत्र राजवान् ॥
 गोष्ठं गोस्थानकं तत्तु गौष्ठीनं भूतपूर्वकम् ॥ १३ ॥
 पर्यंतभूः परिसरः सेतुरालौ स्त्रिया पुमान् ॥
 वामलूरश्च नाकुश्च वल्मीकं पुन्रपुंसकम् ॥ १४ ॥
 अयनं वर्त्म मार्गाध्वपंथानः पदवी सृतिः ॥

पर्याय इति केचित् । “कच्छम् । कच्छमनूप इति बोधालितः” ॥ १० ॥
 शर्करा शर्करिलः द्वे वालुकायुक्तदेशे । तत्र शर्करा स्त्री । शर्करः शर्करा-
 वान् द्वे वालुकायुक्तस्य देशादेः । आदिमौ शर्कराशर्करिलौ देशे एव, देशे
 लुषिलचौ चेति नियमात् । एवं सिकतावत्युन्नेया ऊहनीयाः । तथाहि ।
 सिकताः सिकतिल इति द्वे सिकतायुक्तस्य देशस्य । सैकतः सिकतावान्
 द्वे वालुकायुक्तस्य देशादेः । तत्र सिकताः नित्यं स्त्रियां बहुत्वे च । “अत्र
 शर्करासिकताशब्दौ द्वावपि बहुवचनांताविति केचित्” ॥ ११ ॥ देश इति ।
 नद्यंबुभिर्वृष्ट्यंबुभिश्च संपन्नैर्व्रीहिभिः पालितो देशः क्रमेण नदीमातृको देव-
 मातृकश्च स्यात् । नद्यंबुजातसस्यर्द्धितो नदीमातृकः । वृष्ट्यंबुजातसस्यर्द्धितो
 देवमातृक इत्यर्थः । देवो मेघे सुरे राज्ञीति विश्वः । एकैकम् ॥ १२ ॥ धर्म-
 स्त्रीलः शोभनो राजा यत्र स सुराजा तस्मिन्देशे राजन्वान् एकम् । राज-
 न्वान्सौराज्ये इति निपातितो राजन्वान्शब्दः । ततोऽन्यत्र राजमात्रयुक्ते
 देशे राजवान् एकम् । गोष्ठं गोस्थानकं द्वे गवां स्थानस्य । तत् गोष्ठं भूत-
 पूर्वकं चेत् गौष्ठीनमित्युच्यते । पूर्वं यत्र गाव आसन् तत्स्थानं गौष्ठीनमित्यर्थः ।
 गोष्ठात्सञ्ज भूतपूर्वं इति सञ् । एकम् ॥ १३ ॥ पर्यंतभूः परिसरः द्वे नदी-
 पर्षतादीनामुर्ध्वसमुच्चैः । सेतुः आलिः “आली” द्वे सेतोः “पूल इति
 ख्यातसञ्ज ।” स्त्रीलिङ्गायामालौ सेतुः पुमानित्यन्वयः । वामलूरः नाकुः
 वल्मीकं श्रीणि कल्पीकस्य ॥ १४ ॥ अयनम् । अयतेऽनेन । अय कर्त्तौ ।

सरणिः पद्धतिः पद्या वर्तन्येकपदीति च ॥ १५ ॥

अतिपंथाः सुपंथाश्च सत्पथश्चार्चितेऽध्वनि ॥

व्यध्वो दुरध्वो विपथः कदध्वा कापथः समाः ॥ १६ ॥

अपंथास्त्वपथं तुल्ये शृंगाटकचतुष्पथे ॥

प्रातरं दूरशून्योऽध्वा कांतारं वर्त्म दुर्गमम् ॥ १७ ॥

गव्यूतिः स्त्री क्रोशयुगं नल्वः किष्कुचतुःशतम् ॥

घंटापथः संसरणं तत्पुरस्योपनिष्करम् ॥ १८ ॥

अयनं पथि गेहेऽर्कस्योदग्दक्षिणतो गताविति हैमः । वर्त्म मार्गः अध्वा
पंथाः “पथः । वाटः पथश्च मार्गश्चेति त्रिकाण्डशेषः ।” पदवी “पदधिः ।”
सृतिः सरणिः । “शरणिः पथि चावलाविति तालव्यादावजयात्तालव्या-
दिरपि । डीपंतोऽपि” पद्धतिः “पद्धती” पद्या पादाय हिता पद्या । तस्मै
हितमिति यत् । वर्तनी “वर्तनिः वर्त्मनिः । वर्त्मनिर्वर्त्मनी पथीति हैमः ।”
एकपदी द्वादश मार्गस्य ॥ १५ ॥ अतिपंथाः सुपंथाः सत्पथः त्रयं अर्चिते-
ऽध्वनि शोभने मार्गे । व्यध्वः दुरध्वः विपथः कदध्वा कापथः “कुपथो-
ऽपि” पंच दुर्गमस्य । तत्र कदध्वा नांतः ॥ १६ ॥ अपंथाः अपथं द्वे
अमार्गस्य । शृंगाटकं चतुष्पथं द्वे चव्हाटा इति ख्यातस्य । दूरश्चासौ शून्यश्च
दूरशून्यः । छायाजलादिर्वर्जितो दूरस्थोऽध्वा मार्गः प्रातरमित्युच्यते ।
एकम् । यदुर्गमं चोरकंटकाद्युपद्रवयुक्तं वर्त्म मार्गः कांतारमित्युच्यते । पुंसि
कांतारः । कांतारोऽस्त्री महारण्ये बिले दुर्गमवर्त्मनीति मेदिनी । एकम् ॥ १७ ॥
क्रोशयुगं गव्यूतिरित्युच्यते । “क्रोशो धनुःसहस्रे द्वे धनुर्हस्तचतुष्टयम् ।
द्वाभ्यां धनुःसहस्राभ्यां गव्यूतिः पुंसि भाषितमिति शब्दार्णवात्पुंस्त्वपि ।
स्त्री तु गव्यूतम् । धन्वंतरसहस्रं तु क्रोशः क्रोशद्वयं पुनः । गव्यूतं स्त्री तु
गव्यूतिर्गोवृत्तं गोमतं च तदिति वाचस्पतिः ।” किष्कूपां हस्तानां चतुःशतं
“चतुःशती वा” नल्व इत्युच्यते । चतुःशतहस्तमितं स्थानं नल्वसंज्ञकमित्यर्थः ।
एकम् । घंटापथः संसरणं द्वे राजपथमात्रस्य । घंटोपलक्षितगजादीनां पंथाः
घंटापथः । “दशधन्वंतरो राजमार्गो घंटापथः स्मृत इति चाणक्यः” ।
तत्संसरणं पुरस्य नगरस्य चेदुपनिष्करमित्येकम् । बुधैः संसरणं वर्त्म गजा-

(“ द्यावापृथिव्यौ रौदस्यौ द्यावाभूमी च रोदसी ॥
 दिवस्पृथिव्यौ गंजा तु रुमा स्याल्लवणाकरः ॥ १ ॥ ”) (१)
 इति भूमिवर्गः ॥ १ ॥

पूः स्त्री पुरीनगर्यौ वा पत्तनं पुटभेदनम् ॥
 स्थानीयं निगमोऽन्यत्तु यन्मूलनगरात्पुरम् ॥ १ ॥
 तच्छाखानगरं वेशो वेश्याजनसमाश्रयः ॥
 आपणस्तु निषद्यायां विपणिः पण्यवीथिका ॥ २ ॥

दीनामसंकुलम् । पुरस्योपस्करं चोक्तमिति भुयः ॥ १८ ॥ “ द्यावेत्यादीनि पञ्च
 द्विवचननामानि द्यावाभूम्योः । गंजेत्यादि त्रयं क्षारसमुद्रस्य । गंजा खनौ
 सुरागृहे । रुमा सुग्रीवदारेषु विशिष्टलवणाकर इति मेदिनी । गंजारुमे
 स्त्रियाम् । ” ॥ १ ॥ अंगोपांगापेक्षया भूमिरेवात्र प्रधानमिति भूमिवर्ग इति
 व्यपदेशः । एवमन्यत्रापि मंतव्यम् ॥ इति भूमिवर्गः ॥ १ ॥ पूः पुरी “ पुरिः ”
 नगरी पत्तनं “ पट्टनं ” पुटभेदनं स्थानीयं निगमः सप्तकं नगरस्य । पूः पुरौ ।
 पुरीनगर्यौ वा स्त्रियौ । पक्षे पुरं नगरम् । केचिदत्र भेदं चकुर्यथा । यत्रानेक-
 शिल्पिनोऽनेकवणिगादिव्यवहारस्तत्पुरादिसंज्ञम् । यत्र राजा तदनुचराश्च
 संति तत्पुरं पत्तनादिसंज्ञम् । यत्प्राकारादिवेष्टितं विस्तीर्णं पुरं तत्स्थानी-
 यादिनामकमिति । यन्मूलनगरादन्यत्पुरं तच्छाखानगरमित्यन्वयः । एकम् ।
 मूलनगरं राजधानी ॥ १ ॥ वेश्याजनस्य समाश्रयो निवेशस्थानं वेश इत्यु-
 च्यते । द्वे वेश्यानिवासस्य । “ तालव्यांतम् । नेपथ्ये गृहमात्रे च वेशो
 वेश्यागृहेऽपि चेति तालव्यांते रभसः । गृहमात्रे गणिकायाः सन्नानि वेशो
 भवेत्तु तालव्यः । तालव्यो मूर्द्धन्योऽलंकरणे कथित आचार्यैरित्यूष्म-
 विवेकः । ” आपणः निषद्या द्वे क्रय्यवस्तुशालायाः । हट्टवणिकपथपण्यजिरा-
 दिकमपि । विपणिः “ विपणी ” पण्यवीथिका द्वे क्रय्यवस्तुशालापक्तेः ।
 चत्वार्यपि हट्टस्येखन्ये । विपणिः स्त्री । “ आपणादि द्वयं हट्टस्य बाजार
 इति प्रसिद्धस्य । विपणीति द्वयं हट्टशून्यविक्रयस्थानस्येखपि मतम् ” ॥ २ ॥
 रथ्या । रथं वहतीति तद्ग्रहति रथयुगेति यत् । प्रतोली विशिखा त्रीणि

रथ्या प्रतोली विशिखा स्याच्चयो वप्रमस्त्रियाम् ॥
 प्राकारो वरणः सालः प्राचीनं प्राततो वृतिः ॥ ३ ॥
 भित्तिः स्त्री कुड्यमेडूकं यदंतर्न्यस्तकीकसम् ॥
 गृहं गेहोदवसितं वेडम सद्य निकेतनम् ॥ ४ ॥
 निशांतपस्त्यसदनं भवनं गारमंदिरम् ॥
 गृहाः पुंसि च भूम्येव निकाय्यनिलयाः ॥ ५ ॥
 वासः कुटी द्वयोः शाला सभा संजवनं त्विदम् ॥
 चतुःशालं मुनीनां तु पर्णशालोऽटजोऽस्त्रियाम् ॥ ६ ॥

ग्रामाभ्यंतरमार्गस्य । चयः वप्रं द्वे परिखोद्धृतमृत्तिकाकूटस्य । “प्राकाराधारस्य वा ।” प्राकारः वरणः सालः “शालः । तालव्यो नृपक्षयोः शालो वृक्षे वृत्तौ द्रुमेदे च । तालव्यदंत्य उक्तस्तथा स्त्रियां वृक्षशाखायामित्यूष्मविवेकः । सालो वरणसर्जयोरिति रभसः ।” त्रयं यष्टिकाकंटादिरचितवेष्टनस्य । नगरादेः प्रांतभागे या वृतिः वेष्टनं वेणुकंटादीनां तत्प्राचीनमित्युच्यते । “प्राचीरमित्यपि ।” एकम् ॥ ३ ॥ भित्तिः कुड्यं द्वे भित्तेः । तत्कुड्यं अंतर्न्यस्तकीकसं चेदेडूकसंज्ञम् । “एडूकं एडोकम् । भवेदेडोकमेडुकमिति द्विरूपकोशः ।” एकम् । अंतर्न्यस्तानि कीकसानि अस्थीनि दाढ्यार्थं यत्र तत् । कीकसं कठिनद्रव्यस्योपलक्षणम् । गृहं गेहं उदवसितं वेडम सद्य निकेतनम् ॥ ४ ॥ निशांतं पस्त्यं “वस्त्यं वसेस्तिः तत्र साधुरिति यत् ।” सदनं “सादनम् ।” सदनं सादनं सममिति द्विरूपकोशः । भवनं अगारम् “आगारम् । विद्यादगारमागारमपगामापगामपीति द्विरूपकोशः ।” मंदिरं गृहाः निकाय्यः निलयः आलयः षोडश गृहस्य । तत्र गृहशब्दः बहुत्वे निसं पुंसि च । “स्त्रीवेऽपि ।” ॥ ५ ॥ वासः कुटी शाला सभा चत्वारि सभागृहस्य । “तत्र कुटो द्वयोः स्त्रियां तु कुटी कुटिश्च । कुटः कोटे पुमानस्त्री घटे स्त्रीपुंसयोर्गृहे इति मेदिनी । गृहादिसभांतानि विंशतिर्नामानि गृहस्येत्यन्ये ।” संजवनं चतुःशालम् । चतसृणां शालानां समाहारः द्वे अन्योन्याभिमुखशालाचतुष्कस्य “चौसोपी, चौपट, चौक इति प्रसिद्धस्य” । पर्णशाला उटजः द्वे मुनिगृहस्य । “उटजस्तृणपर्णादिरिति देशिकोशः” ॥ ६ ॥ चैत्यं आय-

चैत्यमायतनं तुल्ये वाजिशाला तु मंदुरा ॥
 आवेशनं शिल्पिशाला प्रपा पानीयशालिका ॥ ७ ॥
 मठश्छात्रादिनिलयो गंजा तु मदिरागृहम् ॥
 गर्भागारं वासगृहमरिष्टं सूतिकागृहम् ॥ ८ ॥
 (“कुट्टिमोऽस्त्री निबद्धा भूश्चंद्रशाला शिरोगृहम्” ॥)(१)
 वातायनं गवाक्षोऽथ मंडपोऽस्त्री जनाश्रयः ॥
 हर्म्यादि धनिनां वासः प्रासादो देवभूभुजाम् ॥ ९ ॥
 सौधोऽस्त्री राजसदनमुपकार्योपकारिका ॥
 स्वस्तिकः सर्वतोभद्रो नंद्यावर्तादयोऽपि च ॥ १० ॥

तनं द्वे यज्ञायतनभेदस्य । वाजिशाला मंदुरा द्वे अश्वशालायाः “पागा इति
 ख्यातायाः । आवेशनं शिल्पिशाला “शिल्पशालेत्यपि पाठः ।” तत्र
 शिल्पस्य शालेति ।” द्वे स्वर्णकारादीनां शालायाः । प्रपा पानीयशालिका
 द्वे जलशालायाः “पाणपोही इति प्रसिद्धायाः” ॥ ७ ॥ छात्रादिनिलयैः
 शिष्यादीनां गृहं मठ इत्युच्यते । “छात्रोऽन्तेवास्यादिर्येषां परिव्राजकक्षपण-
 कादीनां तेषां निलय इति वा ।” आदिना कापालादिसंग्रहः । गंजादिद्वयं
 मद्यस्थानस्य । गर्भागारं वासगृहं द्वे गृहमध्यभागस्य माजघर इति प्रसिद्धस्य ।
 अरिष्टं सूतिकागृहम् । “सूतकादीनामत्वविकल्पात्सूतकागृहम्” द्वे प्रसव-
 स्थानस्य । “चत्वारोऽपि पर्याया इत्यन्ये । पाषाणादिनिबद्धा भूः स कुट्टिम
 इत्येकम् । फरसबंदी, भूमिगृह, तळघर इति प्रसिद्धस्य । चंद्रादिद्वयं गृहोप-
 रितनगृहस्य उपरमाडी, अटाळी, गच्ची इत्यादिप्रसिद्धस्य ॥ ८ ॥ वातायनं
 गवाक्षः द्वे गवाक्षस्य “झरोका इति प्रसिद्धस्य” । मंडपः जनाश्रयः द्वे मंड-
 पस्य । तत्र मंडपः क्लीबपुंसोः । धनिनां धनवतां वासः गृहं तत् हर्म्यादि ।
 आदिना स्वस्तिकाट्टालिकादेर्ग्रहः । देवानां राज्ञां च गृहं प्रासाद इत्येकम्
 ॥ ९ ॥ सौधः । सुधया लिप्तः । सुधा तु भिष्यादिरंजनार्थं यत् श्वेतद्रव्यम् ।
 राजसदनं उपकार्या उपकारिका चत्वारि राजगृहस्य । स्वस्तिकादय ईश्व-
 रसन्धानां राजगृहाणां प्रभेदाः स्युः । तत्र चतुर्द्वारतोरणः स्वस्तिकः । उपर्यु-
 परिगृहं सर्वतोभद्रः । वर्तुलाकृतिर्नैद्यावर्तः ॥ १० ॥ विस्तीर्णः सुंदरो विच्छ-

विच्छेदकः प्रभेदा हि भयंतीश्वरसम्पन्नाम् ॥
 रुधमारं भूभुजामंतःपुरं स्यादवरोधनम् ॥ ११ ॥
 शुद्धांतश्चावरोधश्च स्याददृष्टः क्षौममस्त्रियाम् ॥
 प्रघाणप्रघणालिंदा बहिर्द्वारप्रकोष्ठके ॥ १२ ॥
 गृहावग्रहणी देहल्यंगणं चत्वरजिरे ॥
 अधस्तादारुणि शिला नासा दारूपरि स्थितम् ॥ १३ ॥
 प्रच्छन्नमंतद्वारं स्यात्पक्षद्वारं तु पक्षकम् ॥
 वलीकनीध्रे पटलप्रांतेऽथ पटलं छदिः ॥ १४ ॥

दकः । “विच्छेदकः” आदिना रुचकवर्द्धमानादिग्रहः । भूभुजां राज्ञां
 रुधमारं स्त्रीगृहं तत् अंतःपुरं अवरोधनम् ॥ ११ ॥ शुद्धांतः अवरोधः
 चत्वारि । अदृष्टः क्षौमं “क्षौमं” द्वे हर्म्वादिपृष्ठस्य “उपरिगृहस्य माढी इत्या-
 दिख्यातस्य ।” गृहविशेषस्येत्येके । प्रघाणः प्रघणः । प्रविशद्विर्जनैः पादैः
 प्रकर्षेण हन्यते स प्रघणः प्राघाणश्च । हन्धातुः । अलिदः “आलिदः ।
 गृहैकदेशे आलिदः प्रघाणः प्रघणस्तथेत्यमरमाला ।” त्रीणि द्वाराद्विर्हर्षः
 प्रकोष्ठकस्तत्र ओटा इति प्रसिद्धस्य । “द्वारप्रकोष्ठाद्विर्द्वाराग्रवर्तिचतुष्क-
 स्येति वा पाहिरी इति ख्यातस्य” ॥ १२ ॥ गृहावग्रहणी देहली द्वे गृहद्वारा-
 धोभागस्य उंबर इति प्रसिद्धस्य । “देहं गोमयाद्युपलेपं लातीति विगृही-
 तत्वाद्वहद्वाराधोभागस्य उंबरओटा उंबरठा इति ख्यातस्य ।” अंगणं “अंग-
 नम् । अंगनं प्रांगणे याने कामिन्यामंगना मतेति नांतवर्मे विश्वः” चत्वरं
 अजिरं त्रीणि प्रांगणस्य । शिलेत्येकं द्वारस्तंभाधःस्थित काष्ठस्य । “शिली ।
 तलदारु शिल्यधोऽपि नासा दारुध्वंसस्य यदिति बोपालितात् ।” नासे-
 त्येकं “दंत्यांतम्” द्वारस्तंभोपरि स्थितस्य दारुणः “मस्तकपट्टी गणेशपट्टी
 इति प्रसिद्धस्य” ॥ १३ ॥ प्रच्छन्नं अंतद्वारं द्वे गुप्तद्वारस्य सिद्धकीसंज्ञस्य ।
 पक्षद्वारं पक्षकं द्वे पार्श्वद्वारस्य । मागिलदार इति लोकप्रसिद्धिः । “प्रच्छ-
 न्नमंतद्वारं स्यात्पक्षद्वारं तदुच्यत इति कात्यात् पक्षद्वारं पूर्वान्वयीत्यन्ये ।”
 वलीकम् । “वलीकः पटलं प्रांत इति बोपालितात्पुंस्त्वमपि” । मीध्रं द्वे पट-
 लप्रांते गृहच्छादनस्य “भित्तिबहिर्भागीयस्य वल्लवण पट्टवी इति ख्यातस्य” ।
 पटलं छदिः द्वे छादनस्य “साकार इति ख्यातस्य ।” छदिः सांतं स्त्रियाम् ।

गोपानसी तु वलभी छादने वक्रदारुणि ॥
 कपोतपालिकायां तु विटंकं पुन्रपुंसकम् ॥ १५ ॥
 स्त्री द्वारं प्रतीहारः स्याद्वितर्दिस्तु वेदिका ॥
 तोरणोऽस्त्री बहिर्द्वारं पुरद्वारं तु गोपुरम् ॥ १६ ॥
 कूटं पूर्व्वारि यद्वस्तिनखस्तस्मिन्नथ त्रिषु ॥
 कपाटमरं तुल्ये तद्विष्कंभोऽर्गलं न ना ॥ १७ ॥
 आरोहणं स्यात्सोपानं निश्रेणिस्त्वधिरोहिणी ॥
 संमार्जनी शोधनी स्यात्संकरोऽवकरस्तथा ॥ १८ ॥

छदियौ ॥ १४ ॥ गोपानसी वलभी “वलभिः” । वडभीति मूर्द्धन्यमध्योऽपि ।
 शुद्धांते वडभीचंद्रशाले सौधोर्ध्ववेश्मनीति रभसः “ओको गृहं पिटं चालो
 वडभी चंद्रशालिकेति त्रिकांडशेषः” द्वे छादनार्थं यद्वक्रदारु तत्र । पटला-
 धारभूतवक्रकाष्ठे इत्यर्थः । “पटलाधारवंशपंजरस्य ओमण कडणी वांसा
 इति प्रसिद्धस्य । सज्जा इत्यपि मतम् ।” कपोतपालिका विटंकं द्वे सौधादौ
 काष्ठादिरचितपक्षिगृहस्य ॥ १५ ॥ द्वाः द्वारं प्रतीहारः “प्रतिहारः” त्रयं
 द्वारस्य । तत्र द्वाः स्त्रियां रेफांतः । वितर्दिः “वितर्दी” वेदिका द्वे वेद्याः ।
 “अंशुणादिषु कृतस्योपवेशस्थानस्येति वा ।” वितर्दिः स्त्री । तोरणः बहि-
 र्द्वारं द्वे तोरणस्य “द्वारबाह्यभागस्य ।” पुरद्वारं गोपुरं द्वे नगरद्वारस्य ॥ १६ ॥
 पूर्व्वारि नगरद्वारे मुखेनावतारणार्थं “क्रमनिम्नं” यन्मृत्कूटं क्रियते तत्र हस्ति-
 नख इत्येकम् । कपाटं “कवाटम्” । “कवाटश्च कपाटश्च त्रिषु स्यादरं न
 नेति वाचस्पतिः । कवाटश्चाररमिति त्रिकांडशेषः ।” अरं द्वे कवाड इति
 ख्यातस्य । ते त्रिषु । तत्र स्त्रियां कपाटी अररी । तद्विष्कंभः तस्य कपाट-
 स्यावष्टंभकं यन्मुसलं तद्वर्गलमित्युच्यते । अडसर इति लौकिकप्रसिद्धिः ।
 तत्स्त्रीनपुंसकयोः । स्त्रियां त्वर्गला । “तद्विष्कंभ्यर्गलमिति पाठः” ॥ १७ ॥
 आरोहणं सोपानं द्वे सोपानस्य । पायरी इति ख्यातस्य । “निश्रेणिः ।
 “निश्रेणी इत्यपि । नियता श्रेणिः पंक्तिरत्रेति निश्रेणिः ।” अधिरोहिणी
 द्वयं निसणी “शिडी” इति ख्यातस्य । संमार्जनी शोधनी द्वे “सारणी”
 केरमुणी इति ख्यातस्य । संमार्जन्या निक्षिप्ते निरस्ते केर इति ख्याते संकरः ।
 “संकार इति पाठे कर्मणि घञ् ।” अवकरः इति द्वयम् ॥ १८ ॥ मुखं निःस-

क्षिप्ते मुखं निःसरणं संनिवेशो निकर्षणम् ॥
 समौ संवसथग्रामौ वेश्मभूर्वास्तुरस्त्रियाम् ॥ १९ ॥
 ग्रामांते उपशल्यं स्यात्सीमसीमे स्त्रियामुभे ॥
 घोष आभीरपल्ली स्यात्पक्कणः शबरालयः ॥ २० ॥
 इति पुरवर्गः ॥ २ ॥

महीध्रे शिखरिक्ष्माभृदहार्यधरपर्वताः ॥
 अद्रिगोत्रगिरिग्रावाचलशैलशिलोच्चयाः ॥ १ ॥
 लोकालोकश्चक्रवालस्त्रिकूटस्त्रिककुत्समौ ॥
 अस्तस्तु चरमक्ष्माभृदुदयः पूर्वपर्वतः ॥ २ ॥

रणं द्वे गृहादेर्मुखभूतस्य द्वारप्रदेशस्य “उसदार, पुढीलदार इति ख्यातस्य ।
 निःसरन्त्यनेन निःसरणम् ” संनिवेशः निकर्षणं द्वे समीचीनवासस्थानस्य ।
 “पुरादौ गृहादिरचनापरिच्छिन्नदेशस्येत्यर्थः । संवसथः ग्रामः द्वे ग्रामस्य ।
 वेश्मभूर्गृहभूमिः वास्तुरित्युच्यते द्वे “गृहरचनावच्छिन्नभूमेः” ॥ १९ ॥
 ग्रामांते ग्रामस्य समीपप्रदेशे उपशल्यमित्येकम् । ग्रामांतमुपशल्यमित्यपि
 पाठः । “तत्र ग्रामस्यांतं समीपम्” । सीमा सीमा द्वे ग्रामादेर्मर्यादायाम् ।
 नामन् सीमन्नित्यादि निपातनात् पूर्वो नकारांतः । “उभे द्वे स्त्रियाम्” । घोषः
 आभीरपल्ली “आभीरपल्लिः” द्वे गोपालग्रामस्य तद्गृहस्य वा । कुटीकुग्रा-
 मयोः पल्लिरिति शाश्वतः । शबरस्यालयः पक्कण इत्युच्यते द्वे “भिन्नग्रामस्य”
 शबरो वनचांडालः ॥ २० ॥ इति पुरवर्गः ॥ २ ॥ महीध्रः शिखरी
 क्ष्माभृत् अहार्यः धरः पर्वतः अद्रिः गोत्रः गिरिः ग्रावा अचलः शैलः
 शिलोच्चयः त्रयोदश पर्वतसामान्यस्य ॥ १ ॥ लोकालोकः । लोकालोकौ
 प्रकाशांधकारावत्र स्तः । लोकं दर्शने । चक्रवालः “चक्रवाहः” द्वे सप्तद्वी-
 पवत्सा भूमेः प्राकारभूते गिरौ । त्रिकूटः त्रिककुत् द्वे त्रिकूटाचलस्य । त्रिकूटं
 सिंधुलवणे त्रिकूटः पर्वतांतर इति हैमः । दांतः त्रिककुत् । अस्तः चरमक्ष्मा-
 भृत् द्वे अस्ताचलस्य । “अस्तं क्षिप्तेऽप्यवसिते त्रिषु ना पश्चिमाचले इति विश्व-
 मेदिन्यौ ।” उदयः पूर्वपर्वतः द्वे उदयाचलस्य ॥ २ ॥ हिमवानित्यादयः सप्त

हिमवान्निषधो विंध्यो मात्स्यवान्पारियात्रिकः ॥
 गंधमादनमन्ये च हेमकूटादयो नगाः ॥ ३ ॥
 पाषाणप्रस्तरग्रावोपलाश्मानः शिला दृषत् ॥
 कूटोऽस्त्री शिखरं शृंगं प्रपातस्त्वैतटो भृगुः ॥ ४ ॥
 कटकोऽस्त्री नितंबोऽदेः स्नुः प्रस्थः सानुरस्त्रियाम् ॥
 उत्सः प्रस्रवणं वारिप्रवाहो निर्झरो झरः ॥ ५ ॥
 दरी तु कंदरो वा स्त्री देवखातविले गुहा ॥

पर्वतविशेषाः । आदिना मलयचित्रकूटमंदरादयः । रजताद्रिस्तु कैलास इन्द्रिकी-
 लस्तु मंदरः । अपि किष्किधकिष्किध्यौ वानराणां गिरौ द्वयमित्यपि ज्ञेयाः
 ॥ १ ॥ एकैकम् । पारियात्रिकः । ठक् । “पारियात्रक इत्यपि पाठः ।
 गंधमादन इति पुंलिङ्गोऽप्यन्यत्र । स्याद्रंधमादनो भृंगे गंधके वानरांतरे ।
 स्त्री सुरायां नगे न स्त्रीति मेदिनी” ॥ ३ ॥ पाषाणः प्रस्तरः ग्रावा उपलः
 अश्मा शिला दृषत् सप्त पाषाणस्य । शिलादृषदौ स्त्रियाम् । कूटः शिखरं
 शृंगं त्रयमपि पुंनपुंसकलिङ्गं पर्वताग्रस्य । “अस्त्रीति पूर्वोत्तराभ्यां संबध्यते ।
 शिखरवाची शृंगशब्दः क्लीब एव दृश्यते ।” प्रपातः अतटः भृगुः त्रयं पर्व-
 तास्पतमस्थानस्य । प्रपतत्यस्मिन्प्रपातः । न विद्यते तटोऽत्रेत्यतटः । “प्रपा-
 तस्तु तटो भृगुरित्यपि पाठः । तत्र प्रपत्यते यतस्तटात् स तटो भृगुरिति”
 ॥ ४ ॥ अद्रेनितंबो मध्यभागः कटक इत्युच्यते एकम् । स्नुः प्रस्थः सानुः
 त्रीणि पुंनपुंसकलिङ्गानि समभूभागे पर्वतैकदेशे । तत्र स्नुः पुमानेवेति सर्व-
 धरः । स्त्रौति प्रस्रवत्यंभः स्नुः । प्रतिष्ठतेऽस्मिन्प्रस्थः । सनोति ददाति सुखं
 सानुः । “सानुरस्त्रियौ इत्यपि पाठांतरम् ।” उत्सः प्रस्रवणं द्वे यत्र पानीयं
 निपत्य बहुलीभवति तस्य स्थानस्य । प्रस्रवत्यस्मिन्प्रस्रवणम् । वारिप्रवाहः
 निर्झरः झरः “मृषो दैवादिकात् पित्वादिङि झरा । अच इः झरिः । ङीप्
 झरी च” त्रीणि झरा इति ख्यातस्य । पंचापि पर्याया इत्यन्ये ॥ ५ ॥ दरी
 कंदरः द्वे पर्वतस्य गृहाकारकृत्रिमविवरस्य । पक्षे कंदरा । गुहा गहरं द्वे
 देवसाते अकृत्रिमे विले विलविषये । केचिदेवसातादि पर्यायचतुष्टयमाहुः ।
 यत्कात्यः । देवसाते विलं गुहेति । गहरं विलदंभयोरिति च । केचित्तु

गह्वरं मण्डशैलास्तु च्युताः स्थूलोपला गिरेः ॥ ६ ॥

(“दंतकास्तु बहिस्तिर्यक्प्रदेशान्निर्गता गिरेः ॥”) (१)

खनिः खियामाकरः स्यात्पादाः प्रत्यंतपर्वताः ॥

उपत्यकाद्रेरासन्ना भूमिरूर्ध्वमधित्यका ॥ ७ ॥

धातुर्मनःशिलाद्यदेर्गैरिकं तु विशेषतः ॥

निकुंजकुंजौ वा क्लीबे लतादिपिहितोदरे ॥ ८ ॥

इति शैलवर्गः ॥ ३ ॥

अटव्यरण्यं विपिनं गहनं काननं वनम् ॥

महारण्यमरण्यानी गृहारामास्तु निष्कुटाः ॥ १ ॥

सूक्ष्मस्थूलभेदेन द्वाभ्यां द्वाभ्यां भेदमाहुः । गिरेः सकशाच्युताः पतिता ये स्थूलपाषाणास्ते गण्डशैला इत्युच्यन्ते । “गिरेस्तिर्यक्प्रदेशान्निर्गताः शूलाकारपाषाणास्ते दंतका इत्येकम्” ॥ ६ ॥ खनिः “खानी खानिः । खनिरेव मता खानिरिति द्विरूपकोशः ।” आकरः द्वे रत्नाद्युत्पत्तिस्थानस्य खाण इति ख्यातस्य । पादाः प्रत्यंतपर्वताः द्वे पर्वतसमीपस्थारूपपर्वतानाम् । अद्रेरधः सन्निहिता भूमिरुपत्यकेत्युच्यते एकम् । अद्रेरूर्ध्वा या भूमिः साऽधित्यका एकम् । उपाधिभ्यां सकन्नासन्नारूढयोरिति पाणिनिसूत्रेण सिद्धावेतौ शब्दौ ॥ ७ ॥ अद्रेर्यन्मनःशिलादि स धातुरित्युच्यते । आदिना हरिताल-स्वर्णताम्रादिग्रहः । “तदुक्तम् । सुवर्णरौप्यताम्राणि हरितालं मनःशिला । गैरिकांजनकासीसलोहवज्राः सहिगुलाः । गंधकोऽध्रक इत्याद्या धातवो गिरिसंभवा इति ।” गैरिकं विशेषतो धातुः विशेषेण धातुरित्येव प्रसिद्धमित्यर्थः । एकं गेरू “काव” इति ख्यातस्य । निकुंजः कुंजः द्वे लतादिपिहितोदरे लताद्याच्छादितगर्भे स्थाने । “विकल्पेन द्वे क्लीबे अपि” । आदिना तृणादिग्रहः ॥ ८ ॥ इति शैलवर्गः ॥ ३ ॥ अटवी अरण्यं विपिनं गहनं काननं वनं षड्मरण्यस्य । तत्राटवी स्त्रियाम् । “कृदिकारादिति क्लीबम् । तेनान्यत्राटविरित्यपि ।” महारण्यं अरण्यानी । हिमारण्ययोर्महत्त्वे एव आनुगागमः क्लीबं च । द्वे महतो वनस्य । अरण्यानी स्त्रियाम् । गृहारामाः

आरामः स्यादुपवनं कृत्रिमं वनमेव यत् ॥
 अमात्यगणिकागेहोपवने वृक्षवाटिका ॥ २ ॥
 पुमानाक्रीड उद्यानं राज्ञः साधारणं वनम् ॥
 स्यादेतदेव प्रमदवनमंतःपुरोचितम् ॥ ३ ॥
 वीथ्यालिरोवलिः पंक्तिः श्रेणी लेखास्तु राजयः ॥
 वन्या वनसमूहे स्यादंकुरोऽभिनवोद्भिदि ॥ ४ ॥
 वृक्षो महीरुहः शाखी विटपी पादपस्तरुः ॥
 अनोकहः कुटः शालः पलाशी द्रुमागमाः ॥ ५ ॥
 वानस्पत्यः फलैः पुष्पात्तैरपुष्पाद्वनस्पतिः ॥

निष्कुटाः द्वे गृहसमीपकृत्रिमवनेषु । “कुटाद्रृहान्निष्क्रांता निष्कुटाः” ॥ १ ॥
 यत्कृत्रिमं कृत्या निर्वृत्तं वनं तत्र आरामः उपवनं इति द्वे । वृक्षवाटिकेत्ये-
 कम् अमात्यानां वेश्यानां च यदृहोपवनं तत्र ॥ २ ॥ यद्राज्ञः साधारणं प्रम-
 दाभिरन्यैर्वा सह क्रीडाद्यर्थं वनं तत्र आक्रीडः उद्यानमिति द्वे । “ज्ञेयमा-
 क्रीडमुद्यानमित्यमरमालायामाक्रीडस्यापि क्लीबत्वमुक्तम् ।” अत उद्यानं
 अंतःपुरोचितं राज्ञीनामेव क्रीडायामुचितं चेत्प्रमदवनं स्यात् । ऊन्यापोः
 संज्ञाछंदसोरिति इत्स्वः । एकम् ॥ ३ ॥ वीथी “लीषो विकल्पादन्यत्र
 वीथिरित्यपि ।” आलिः आवलिः पंक्तिः श्रेणी पंचकं पंक्तेः । “आल्या-
 दित्रीणि लीषि दीर्घातान्यपि । श्रेणी इत्स्वांतोऽपि ।” लेखाः “रेखाः”
 राजयः द्वे लेखानाम् । “सांतरा पंक्तिः । निरंतरा लेखा । यथा विप्रपंक्तिः
 भस्मलेखा ।” वनानां समूहे वन्येऽनेकम् । अभिनवोद्भिदि नूतनप्ररोहे अंकुर
 इत्येकम् । “अंकुरः । अंकुरश्चांकुर प्रोक्त इति हलायुधः” ॥ ४ ॥ वृक्षः
 महीरुहः शाखी विटपी पादपः तरुः अनोकहः कुटः शालः “शालः ।
 शालः सर्जतरौ वृक्षमात्रमाकारयोरपीति । शालः पादपमात्रे स्यात्प्राकार
 इति मेदिनीविश्वकोशौ” । पलाशी द्रुः द्रुमः अगमः त्रयोदश वृक्षस्य ॥ ५ ॥
 पुष्पाज्जातैः फलैरुपलक्षितो वृक्षो वानस्पत्यः । एकं आम्नादेः । अपुष्पात्पुष्पं
 विना जातैः फलैरुपलक्षितो वृक्षो वनस्पतिः एकं पनसोदुंबरादेः । द्रुम-
 मात्रेऽपि वनस्पतिः । वनस्पतिर्ना द्रुमात्रे विना पुष्पं फलिद्रुम इति मेदिनी-
 कोशात् । “फलपाक एवांतो यासां ताः ओषध्यः स्युः । एकं व्रीहियवादेः ।
 “ओषधिः फलपाकांता स्यादिति वा पाठः । लीषि ओषधी ।” अवध्यः

ओषध्यः फलपाकांताः स्युरवंध्यः फलेग्रहिः ॥ ६ ॥

वंध्योऽफलोऽवकेशी च फलवान्फलिनः फली ॥

प्रफुल्लोत्फुल्लसंफुल्लव्याकोशविकचस्फुटाः ॥ ७ ॥

फुल्लश्चैते विकसिते स्युरवंध्यादयस्त्रिषु ॥

स्थाणुर्वा ना ध्रुवः शंकुर्ह्रस्वशाखाशिफः क्षुपः ॥ ८ ॥

अप्रकाण्डे स्तंबगुल्मौ वल्ली तु व्रततिर्लता ॥

लता प्रतानिनी वीरुहुल्मिन्युलप इत्यपि ॥ ९ ॥

नगाद्यारोह उच्छ्राय उत्सेधश्चोच्छ्रयश्च सः ॥

“अवंध्यः” फलेग्रहिः फलानि गृह्णातीति फलेग्रहिः । फलेग्रहिरात्मभरिश्चेति सूत्रेणोपपदस्यैत्वं ग्रहेरिन्प्रत्ययश्च निपात्यते । द्वे यथाकालं फलधरस्य ॥ ६ ॥ वंध्यः । “वंध्यः । वंधे साधुः यत्” अफलः अवकेशी त्रयं क्रतावपि फलरहितस्य । फलवान् फलिनः फली त्रीणि सफलस्य । फलिनोऽदंतः । प्रफुल्लः उत्फुल्लः संफुल्लः व्याकोशः “मूर्द्धन्यांतो वा” विकचः स्फुटः ॥ ७ ॥ फुल्लः एतेऽष्टौ विकसिते पुष्पिते स्युः । अवंध्यादयः अवंध्योऽफल इत्यादयो विकसितांताः त्रिषु त्रिलिंग्यां स्युः । स्थाणुः ध्रुवः शंकुः त्रीणि छिन्नविटपस्य प्रकाण्डे वा ना स्थाणुशब्दो विकल्पेन पुंसीत्यर्थः । “रूपभेदात्क्रीबत्वम् । स्थाणुरस्त्रीति वा पाठः । स्थाणुः कीले हरे पुमान् । अस्त्री ध्रुव इति मेदिनी ।” शाखा प्रसिद्धा । शिफा वृक्षमूलम् । ह्रस्वे शाखाशिफे यस्य स क्षुप इत्युच्यते एकम् ॥ ८ ॥ न विद्यते प्रकाण्डो यस्य तस्मिन् स्तंबः गुल्मः इति द्वयम् । वल्ली “सर्वधातुभ्य इन् । वल्लिः वेल्लिः । वल्ली तु वेल्लीः सरण इति वाचस्पतिः” । व्रततिः “प्रततिः व्रतती । प्रततिर्व्रततिस्तथेति हलायुधः ।” लता त्रयं लतायाः । वीरुत् गुल्मिनी उलपः इति त्रयं या प्रतानिनी शाखादिभिर्विस्तृता लता तत्रेत्यर्थः । तत्र वीरुच्छब्दो धातुः स्त्रियाम् ॥ ९ ॥ नगाद्यारोहो वृक्षादीनामुच्चत्वं तत्र उच्छ्रायः उत्सेधः उच्छ्रयः इति त्रयम् । “आरोहो दैर्घ्येऽपि । आरोहो दैर्घ्यं उच्छ्राये स्त्रीकृत्यां मानमिद्यपि । आरोहणे नजारोह इति हैमः । नगाद्यारोह इत्यादिना गिरिदेवालयवादिग्रहः । उत्सेधमिसापि । उत्सेधस्तूच्छये न स्त्री स्त्रीभं संहननेऽपि चेति मेदिनी ।” प्रकाण्डः

अस्त्री प्रकाण्डः स्कंधः स्यान्मूलाच्छाखावधिस्तरोः ॥ १० ॥
 समे शाखालते स्कंधशाखाशाले शिफाजटे ॥
 शाखाशिफाऽवरोहः स्यान्मूलाच्चाग्रं गता लता ॥ ११ ॥
 शिरोऽग्रं शिखरं वा ना मूलं बुध्नोऽघिनामकः ॥
 सारो मज्जा नरि त्वक् स्त्री वल्कं वल्कलमस्त्रियाम् ॥ १२ ॥
 काष्ठं दार्विधनं त्वेध इध्ममेधः समित्स्त्रियाम् ॥
 निष्कुहः कोटरं वा ना वल्लरिर्मंजरीः स्त्रियौ ॥ १३ ॥

स्कंधः इति द्वे तरोर्मूलमारभ्य शाखापर्यंतो यो भागस्तत्र । मूलाच्छाखावधे-
 स्तरोरित्यपि पाठः । “तरोर्मूलस्कंधयोरंतरं प्रकाण्डः” ॥ १० ॥ शाखा लता
 द्वे शाखायाः । स्कंधशाखा शाला द्वे प्रधानशाखायाः । स्कंधात्प्रथमोत्पन्न-
 शाखाया इत्यर्थः । शिफा जटा द्वे तरुमूलस्य “पाळ इति प्रसिद्धस्य ।”
 शाखायाः शिफा मूलं अवरोह इत्युच्यते एकं “पारोगा पारंभी इति प्रसि-
 द्धस्य ।” मूलावृक्षमूलमारभ्याग्रपर्यंतं गता लता गुडूच्यादिरप्यवरोह इत्यु-
 च्यते एकम् । “मूलादूर्ध्वं गता शिफा लता स्यादित्यपि” ॥ ११ ॥ शिर-
 सोऽग्रं शिरोऽग्रं तत् शिखरमित्युच्यते । शिरआदयस्त्रयोऽपि पर्याया इति
 केचित् । शिखरं वा ना पक्षे पुंसीत्यर्थः । मूलं बुध्नः (बध्न इत्यपि) अंघ्रि-
 नामकः पादमूलपर्यायसंज्ञकः ग्रीणि वृक्षादेर्मूलस्य । सारः मज्जा द्वयं वृक्षादेः
 स्थिरांशे “गाभा, नार इति ख्याते ।” तत्र मज्जा नांतः । नरि पुंसि ।
 क्वचिद्वाततोऽपि दृश्यते । “सारो मज्जा समौ त्वक् स्त्रीति पाठः । समौ
 समानलिंगौ ।” त्वक् वल्कं वल्कलं त्रयं त्वचः । तत्र वल्कादिद्वयं क्लीबपुंसोः
 ॥ १२ ॥ काष्ठं दारु । “दारुरित्यन्यत्र । पुन्नपुंसकयोर्दारुरित्युक्तेः” द्वे
 काष्ठमात्रस्य । इधनं एधः इध्मं एधः समित् पंचकं शुष्कस्य तृणकाष्ठादेः ।
 “आद्यत्रयं अग्निसंदीपनतृणकाष्ठादेः जळण इति प्रसिद्धस्य । अंशद्वयं यागादौ
 हूयमानसमिधादेरिति मतम् ।” तत्र आद्य एधःशब्दः सांतः क्लीबे । अन्य-
 स्त्वदंतः पुंसि । समिद्धांतः । निष्कुहः कोटरं द्वे वृक्षगतविवरस्य । कोटरं वा
 ना पक्षे पुमान् । वल्लरिः मंजरीः कृदिकारादक्षितन इति गणसूत्रात् वल्लरी मंजरी
 इत्यपि । द्वे तुलस्यादेरभिनबोद्धिदि “केंसर इति ख्यातस्य” ॥ १३ ॥ पत्रं
 पलाशं छदनं दलं पर्णं छदः पट्टं पत्रस्य । तत्र छदोऽदंतः पुंसि । “पर्णस्त्रिपत्रे

पत्रं पलाशं छदनं दलं पर्णं छदः पुमान् ॥
 पल्लवोऽस्त्री किसलयं विस्तारो विटपोऽस्त्रियाम् ॥१४॥
 वृक्षादीनां फलं सस्यं वृंतं प्रसवबंधनम् ॥
 आमे फले शलाटुः स्याच्छुष्के वानमुभे त्रिषु ॥ १५ ॥
 क्षारको जालकं क्लीबे कलिका कोरकः पुमान् ॥
 स्यादुच्छकस्तु स्तबकः कुङ्गलो मुकुलोऽस्त्रियाम् ॥१६॥
 स्त्रियः सुमनसः पुष्पं प्रसूनं कुसुमं समम् ॥

पर्णं तु पत्रे इति हैमः । पल्लवः किसलयं “किसलयमपि” द्वे पत्रादियुक्ते शाखायाः पर्वणि । तत्र किसलयं पुंसि क्लीबे च । “पुंसि क्लीबे च पल्लव इति तु व्याडिः ।” विस्तारः शाखापल्लवसमुदायलक्षण आभोगः विटप उच्यते एकम् । “विटपो न स्त्रियां स्तंबशाखाविस्तारपल्लव इति मेदिनीकोशात् । शाखायां पल्लवे स्तंबे विस्तारे विटपोऽस्त्रियामिति रभसाच्च । पल्लवादिचतुष्टयमेकार्थकं वा । अत्र यदुक्तं कात्येन । स्कंधादूर्ध्वं तरोः शाखा कटको विटपो मत इति” ॥ १४ ॥ वृक्षादीनामिति पूर्वेणापि संबध्यते । वृक्षादीनां फलं सस्यमित्युच्यते । “तालव्याद्यपि” एकम् । प्रसवः पुष्पादिः बध्यते येन तत् वृंतमुच्यते एकम् । दैठ, “हैख” इति ख्यातस्य । बंधनं पुष्पयोर्वृंतमाह कात्यः । आमे अपक्वे फले शलाटुरित्येकम् । शुष्के फले वानमित्येकम् । उभे शलाटुर्वानं च त्रिषु त्रिलिङ्याम् ॥ १५ ॥ क्षारकः जालकं द्वे नूतनकलिकायाः । तद्वृंतस्येत्येके । तत्र जालकं क्लीबे एव । कलिका कोरकः द्वे अस्फुटितपुष्पस्य कळी इति ख्यातस्य । गुच्छकः स्तबकः द्वे कलिकादिभिराकीर्णस्य पल्लवग्रंथेः । “विकासोन्मुखकलिकाया इति केचित् ।” स्तबके हारभेदे च गुत्सः स्तंबेऽपि कीर्तित इति दंष्ट्रांते रुद्रः । पुष्पादिस्तबके गुच्छ इति तालव्यांते रंतिदेवः । कुङ्गलः मुकुलः द्वे ईषद्विकसितकलिकायाम् ॥ १६ ॥ सुमनसः पुष्पं प्रसूनं कुसुमं समम् । “सर्वसाधुसमानेषु समं स्यादाभिधेयवदिति मेदिनी ।” चत्वारि पुष्पस्य । “कुसुमं सुममित्यपि पाठः । तत्र पुष्पस्य पंच नामानि ।” भूञ्जि स्त्रियां सुमनस इति रत्नकोशः । सुमनाः पुष्पमालत्योः स्त्रियामिति मेदिनीकोशः । मकरंदः पुष्परसः द्वे पुष्पमधुनि । परागः सुमनोरजः द्वे पुष्परेणोः । परागः कौसुमे रेणौ

मकरंदः पुष्परसः परागः सुमनोरजः ॥ १७ ॥
 द्विहीनं प्रसवे सर्वं हरीतक्यादयः स्त्रियाम् ॥
 आश्वत्थवैणवप्लाक्षनैयग्रोधैंगुदं फले ॥ १८ ॥
 बार्हतं च फले जंब्वा जंबूः स्त्री जंबु जांबवम् ॥
 पुष्पे जातीप्रभृतयः स्वलिंगा ब्रीहयः फले ॥ १९ ॥
 विदार्याद्यास्तु मूलेऽपि पुष्पे क्लीबेऽपि पाटला ॥
 बोधिद्रुमश्वलदलः पिप्पलः कुंजराशनः ॥ २० ॥
 अश्वत्थेऽथ कपित्थे स्युर्दधित्थग्राहिमन्मथाः ॥

धूलिस्तानीययोरपि ॥ गिरिप्रभेदे विख्यातावुपरागे च चंदने इति कोशा-
 तरम् ॥ १७ ॥ सर्वं वक्ष्यमाणं वृक्षलतौषधिजातीयं स्त्रीपुंलिंगमपि । अश्वत्थ-
 कपित्थादीनामभिधानं प्रसवे पुष्पे फले मूले च वर्तमानं तद्विहीनं ज्ञेयम् ।
 द्वाभ्यां स्त्रीपुंसाभ्यां हीनं नपुंसकलिंगमित्यर्थः । यथा चंपकं आम्रं मूरणमि-
 त्यादि । तत्र विशेषमाह । हरीतक्याः फलं हरीतकी । आदिना कोशातकी
 कर्कटी द्राक्षेत्यादि । अश्वत्थस्य फलं आश्वत्थम् । वैणोः फलं वैणवम् । प्लाक्षस्य
 फलं प्लाक्षम् । न्यग्रोधस्य फलं नैयग्रोधम् । इंगुद्याः फलं ऐंगुदम् । बृहत्याः
 फलं बार्हतम् । एकैकम् । प्लाक्षादिभ्योऽणिति पुनरपि वधानात् । अश्वत्थादिश-
 ब्देभ्यः फले लुङ् नास्तीत्यर्थः ॥ १८ ॥ जंबूः जंबु जांबवं त्रीणि जंब्वाः फले ।
 जातीयूथिकामल्लिकेत्यादयः पुष्पे वर्तमानाः स्वलिंगा एव स्युर्न तु क्लीबे ।
 तथा जात्याः पुष्पं जाती स्त्री । ब्रीहयः फले स्वलिंगाः । यथा ब्रीहीणां
 फलानि ब्रीहयः पुंसि । एवं माषमुद्गयवादयोऽपि ज्ञेयाः । यथा माषाणां फलं
 माषाः ॥ १९ ॥ विदारी बृहत्यंशुमतीत्याद्या मूलेऽपि स्वलिंगाः । यथा विदार्या
 मूलं विदारी । अपिशब्दात्पुष्पेऽपि स्वलिंगा । पाटला पुष्पे वर्तमाना
 क्लीबे । यथा पाटलायाः पुष्पं पाटलम् । अपिशब्दात्स्वलिंगा । “पाटलः
 कुसुमे वर्णेऽप्याशुब्रीहिश्च पाटल इति शाश्वतात्पुंलिंगोऽपि ।” बोधिद्रुमः च-
 दलः पिप्पलः कुंजराशनः । कुंजरेण अशयते । अश भोजने । कर्मणि ल्युट्
 ॥ २० ॥ अश्वत्थः पंच पिप्पलवृक्षस्य । कपित्थः “अमरमालायां पवर्गमृतीय-
 मध्योऽपि ।” दधित्थः ग्राही मन्मथः दधिफलः पुष्पफलः दंतशाठः सप्तकं

तस्मिन्दधिफलः पुष्पफलदंतशठावपि ॥ २१ ॥
 उदुंबरो जंतुफलो यज्ञांगो हेमदुग्धकः ॥
 कोविदारे चमरिकः कुडालो युगपत्रकः ॥ २२ ॥
 सप्तपर्णो विशालत्वक् शारदो विषमच्छदः ॥
 आरग्वधे राजवृक्षशम्याकचतुरंगुलाः ॥ २३ ॥
 अरेवतव्याधिघातकृतमालसुवर्णकाः ॥
 स्युर्जंबीरे दंतशठजंभजंभीरजंभलाः ॥ २४ ॥
 वरुणो वरणः सेतुस्तिक्तशाखः कुमारकः ॥
 पुन्नागे पुरुषस्तुंगः केसरो देववल्लभः ॥ २५ ॥

कापित्थस्य “कवठ इति प्रसिद्धस्प” ॥ २१ ॥ उदुंबरः “मेदिन्यां त्वर्गतृतीयमध्यः । त्रिकाण्डशेषेऽप्येवमेव” । जंतुफलः यज्ञांगः हेमदुग्धकः चत्वारि उदुंबरस्य उंबर इति ख्यातस्य । उदुंबरे जंतुफल इति सप्तम्यंतपाठोऽपि । कोविदारः चमरिकः कुडालः युगपत्रकः चत्वारि कांचन इति ख्यातस्य ॥ २२ ॥ सप्तपर्णः काण्डे काण्डे सप्त पर्णानि अस्य । विशालत्वक् शारदः “ऊर्ध्वतोऽपि । शारदी तोयपिप्पल्यां सप्तपर्णे चेति दंशांतेषु रुद्रः । शारदोऽब्दे स्त्रियां तोयपिप्पलीसप्तपर्णयोरिति मेदिनी ।” विषमच्छदः चत्वारि सांतवण इति ख्यातस्य । दुरधिगमवस्तुनः प्राकृतसंज्ञयापि व्याख्याने न दोषः । यदुक्तम् । प्रयोजनार्था वचनप्रवृत्तिर्यतस्ततः प्राकृतमित्यदोष इति । किंच । रसवीर्यविपाकेभ्यो मूलात्पुष्पात्फलाद्वलात् । आकाराद्देशकालादेर्वनौषध्यर्थमुन्नयेदिति । आरग्वधः “अरग्वधः अर्ग्वधः । अरग्वधोऽथ शंपाकः कृतमालस्तथाऽर्ग्वध इति रत्नकोशः ।” राजवृक्षः वृक्षाणां राजा राजवृक्षः राजदंतादिबत् परनिपातः । शम्याकः “शंपाकः शंपाकश्च । शंपाकस्तर्कके धृष्टे त्रिषु ना चतुरंगुल इति मेदिनी ।” चतुरंगुलः ॥ २३ ॥ अरेवतः व्याधिघातः कृतमालः सुवर्णकः “सुपर्णकः” अष्टौ बाहवा इति ख्यातस्य । जंबीरः “जंबिरः” दंतशठः जंभः जंभीरः जंभलः “जंभरः” पंचकं जंबेर “लघु इडनिबू” इति ख्यातस्य ॥ २४ ॥ वरुणः वरणः सेतुः तिक्तशाखः कुमारकः पंच बाणवर्णा इति ख्यातस्य । पुन्नागः पुरुषः तुंगः केसरः “केशरः”

पारिभद्रे निंबतरुर्मंदारः पारिजातकः ॥
 तिनिशे स्यंदनो नेमी रथदुरतिमुक्तकः ॥ २६ ॥
 वंजुलश्चित्रकृच्चाथ द्वौ पीतनकपीतनौ ॥
 आम्रातके मधूके तु गुडपुष्पमधुद्रुमौ ॥ २७ ॥
 वानप्रस्थमधुष्ठीलौ जलजेऽत्र मधूलकः ॥
 पीलौ गुडफलः स्रंसी तस्मिंस्तु गिरिसंभवे ॥ २८ ॥
 अक्षोटकंदरालौ द्वावांकेटे तु निकोचकः ॥
 पलाशे किंशुकः पर्णो वातपोथोऽथ वेतसे ॥ २९ ॥
 रथाभ्रपुष्पविदुरशीतवानीरवंजुलाः ॥

देववल्लभः पंचकं उंडी “उंडणी, उंडली” इति ख्यातस्य ॥ २६ ॥ पारिभद्रः
 निंबतरुः मंदारः पारिजातकः चत्वारि निंबतरोः “कडूनिंब इति ख्यातस्य” ।
 तिनिशः स्यंदनः नेमी “नेमिः । पुंलिङ्गस्तिनिशे नेमिश्चक्रमांते स्त्रियामपीति
 रुद्रः ।” रथदुः अतिमुक्तकः ॥ २६ ॥ वंजुलः चित्रकृत् सप्त तिवस इति
 ख्यातस्य । अयं खदिरसदृशः कंटकरहितः । पीतनः कपीतनः आम्रातकः
 “अम्रातकः । कपिचूतोऽम्रातकोऽस्य फले पशुहरीतकीति त्रिकाण्डशेषः ।”
 त्रयं अंबाडा इति ख्यातस्य । मधूकः “मधुकः मधूलः मधुलः” गुडपुष्पः
 मधुद्रुमः ॥ २७ ॥ वानप्रस्थः मधुष्ठीलः पंचकं मोहा इति ख्याते । जलजेऽत्र
 मधूके मधूलक इत्येकम् । अयं पूर्वस्मादीर्घपत्रः । “गिरिजेऽत्र मधूलक इत्यपि
 पाठः । गौरशाको मधूकोऽन्यो गिरिजः सोऽल्पपत्रक इति माधवः । मधू-
 कोऽन्यो मधूलस्तु जलजो दीर्घपत्रक इति स्वामी ।” पीलुः गुडफलः स्रंसी
 त्रीणि पीलुवृक्षस्य “अक्रोड इति प्रसिद्धस्य ।” अयं गुर्जरदेशे प्रसिद्धः ।
 गिरिसंभवे तस्मिन्पीलौ ॥ २८ ॥ अक्षोटः “अक्षोडः आक्षोडः आक्षोटः
 आखोटः” कंदरालः “कर्परालः” इति द्वयं पर्वतपीलोः “डोंगरी आक्रोड
 इति ख्यातस्य ।” अंकोटः “अंखोटः अंकोलः” निकोचकः “निकोटकः”
 द्वे अंकोटस्य “पिस्ते इति ख्यातस्य ।” पलाशः किंशुकः । किञ्चित् शुक
 इव शुकतुंडाभपुष्पत्वात् । पर्णः वातपोथः चत्वारि पलाशस्य । वेतसः
 ॥ २९ ॥ रथः आभ्रपुष्पः विदुरः शीतः “शीतम् । शीतं तुषारवानीरवदु-

द्वौ परिव्याधविदुलौ नादेयी चांबुवेतसे ॥ ३० ॥
 सोभांजने शिशुतीक्ष्णगंधकाक्षीवमोचकाः ॥
 रक्तोऽसौ मधुशिशुः स्यादरिष्टः फेनिलः समौ ॥ ३१ ॥
 बिल्वे शांडिल्यशैलूषौ मालूरश्रीफलावपि ॥
 प्लक्षो जटी पर्कटी स्यान्पग्रोधो बहुपाद्वटः ॥ ३२ ॥
 गालवः शांबरो लोध्रस्तिरीटस्तिल्वमार्जनौ ॥
 आम्रश्रूतो रसालोऽसौ सहकारोऽतिसौरभः ॥ ३३ ॥
 कुंभोलूखलकं क्लीबे कौशिको गुग्गुलुः पुरः ॥

वारद्वयेषु चेत्यजयात् । वानीरः वंजुलः सप्तकं वेतसस्य “वेत इति
 ख्यातस्य ।” परिव्याधः विदुलः नादेयी अंबुवेतसः चत्वारि जलवेतसस्य ।
 नादेयी स्त्री ॥ ३० ॥ सोभांजनः “सौभांजनः शोभांजनः शौभांजनः”
 शिशुः तीक्ष्णगंधकः अक्षीवः “आक्षीवः” मोचकः पंचकं शैगूल “शेवगा,
 शेगट” इति ख्यातस्य । असौ सोभांजनो रक्तो रक्तपुष्पश्चेन्मधुशिशुरित्यु-
 च्यते एकम् । अरिष्टः फेनिलः द्वे रिठा इति ख्यातस्य । “अन्यत्र रिष्टमि-
 त्यपि । रिष्टं क्षेम शुभाभावे पुंसि खड्गे च फेनिल इति मेदिनी” ॥ ३१ ॥
 बिल्वः शांडिल्यः शैलूषः मालूरः श्रीफलः पंचकं बिल्वस्य । प्लक्षः जटी
 “जटिः” पर्कटी “पर्कटिः” त्रयं पिंपरी इति ख्यातस्य । अयं गोमांतक-
 भाषया केळा इति ख्यातः । तत्र जटीपर्कटिनाविन्नंतौ । पर्कटी क्लीपतेति
 कश्चित् । न्यग्रोधः बहुपात् वटः त्रयं वटस्य ॥ ३२ ॥ गालवः शाबरः
 “साबरः” लोध्रः तिरीटः तिल्वः मार्जनः षट् लोध्रस्य । “तत्राद्यौ श्वेत-
 लोध्रे शेषा रक्तलोध्रे इत्येके ।” आम्रः चूतः रसालः त्रयं आम्रस्य । असौ
 आम्रोऽतिसौरभश्चेत्सहकार इत्येकम् ॥ ३३ ॥ कुंभः उलूखलकम् । कंभेति
 संघातविग्रहीतम् । कुंभमिति क्लीबमपि । कार्मुके वारनार्या च कुंभं क्लीबं तु
 गुग्गुलाविति रभसः । कुंभं त्रिवृत्तिगुग्गुलाविति विश्वप्रकाशः । उदूखलमि-
 त्यपि । उदूखलं गुग्गुलौ स्यादुलूखलेऽपि न द्वयोरिति मेदिनी । उलूखले
 गुग्गुलौ च क्लीबमुक्तमुदूखलमिति रुद्रः । अत्र पक्षे कुंभं चोदूखलमिति पाठः
 कर्त्तव्यः । कुंभोलूः खलकम् । कुंभोलूखलकम् । कुंभोलूखलाकारादृक्षकोशा-
 भिर्यातम् । कुंभोलूखलकं कुंभं कुंभोलूखलकं वरमिति वाचस्पतिः । कौशिकः
 गुग्गुलुः “गुग्गुलुः” पुरः पंच गुग्गुलवृक्षस्य । पुरोऽदंतः । शैलुः “शैलुः”

श्लेः श्लेष्मातकः शीत उद्दालो बहुवारकः ॥ ३४ ॥

राजादनं प्रियालः स्यात्सन्नकद्रुधनुःपटः ॥

गंभारी सर्वतोभद्रा काश्मरी मधुपर्णिका ॥ ३५ ॥

श्रीपर्णी भद्रपर्णी च काश्मर्यश्चाप्यथ द्वयोः ॥

कर्कधूर्बदरी कोलिः कोलं कुवलफेनिले ॥ ३६ ॥

सौवीरं बदरं घोंटाऽप्यथ स्यात्स्वादुकंटकः ॥

विकंकतः सुवावृक्षो ग्रंथिलो व्याघ्रपादपि ॥ ३७ ॥

ऐरावतो नागरंगो नादेयी भूमिजंबुका ॥

तिंदुकः स्फूर्जकः कालस्कंधश्च शितिसारके ॥ ३८ ॥

श्लेष्मातकः शीतः उद्दालः बहुवारकः पंच श्लेष्ट “भोंकरी” इति ख्यातस्य ॥ ३४ ॥ राजादनं “राजातनः राजादनः । राजादनं प्रसरको राजातन इति वाचस्पतिः” ॥ प्रियालः “प्रियालश्च प्रियालक इति माधवः ।” सन्न-
कद्रुः धनुःपटः चत्वारि चार इति ख्यातस्य । धनुः पट इति व्यस्तमपि ।
धनुः प्रियाले ना न स्त्री राशिभेदे शराशन इति मेदिनी । पटः प्रियालवृक्षे
ना सुचेले पुन्नपुंसकमिति रभसः । गंभारी “कंभारी” सर्वतोभद्रा
काश्मरी मधुपर्णिका ॥ ३५ ॥ श्रीपर्णी भद्रपर्णी काश्मर्यः सप्त शिवणी
इति ख्यातस्य । काश्मर्योऽदंतः पुंसि । कर्कधूः “कर्कधुः” बदरी कोलिः
“कोली केला” त्रीणि बोर इति ख्यातस्य । तत्र कर्कधूर्द्वयोः स्त्रीपुंसयोः ।
कोलं कुवलं फेनिलम् ॥ ३६ ॥ सौवीरम् । “यञ्चि सौवीर्यम् ।” बदरं
घोंटा षट् बदरीफलस्य । घोंटाशब्दो बदरीसदृशे वृक्षभेदेऽपि वर्तते । बद-
रीसदृशाकारो वृक्षः सूक्ष्मफलो भवेत् । अटव्यामेव सा घोंटा गोपघंटेति
चोच्यत इति सुभूत्युक्तेः” स्वादुकंटकः विकंकतः “वैकंकतः” सुवावृक्षः
सुवायाः वृक्षः सुवा नाम होमपात्रभेदः । ग्रंथिलः व्याघ्रपात् पंच विकंक-
तस्य “वेहली इति ख्यातस्य ।” अयं यक्षियवृक्षभेदः करनाटकभाषया
हलुमाणिका इति ख्यातः ॥ ३७ ॥ ऐरावतः नागरंगः नादेयी भूमिजंबुका
चत्वारि नागरंगस्य नारिंग इति ख्यातस्य । “अत्र पूर्वद्वयं नागरंग्याः
अपरद्वयं भूमिजंब्वा इत्यपि मतम् ।” तिंदुकः “तिंदुकी” स्फूर्जकः काल-
स्कंधः शितिसारकः चत्वारि तेंदू टेंभुरणी इति ख्यातस्य ॥ ३८ ॥ कर्कधुः

काकेंदुः कुलकः काकतिंदुकः काकपीलुके ॥
 गोलीढो झाटलो घंटापाटलिर्मोक्षमुष्ककौ ॥ ३९ ॥
 तिलकः क्षुरकः श्रीमान्समौ पिचुलझावुकौ ॥
 श्रीपर्णिका कुमुदिका कुंभी कैडर्यकट्फलौ ॥ ४० ॥
 क्रमुकः पट्टिकाख्यः स्यात्पट्टी लाक्षाप्रसादनः ॥
 तूदस्तु यूपः क्रमुको ब्रह्मण्यो ब्रह्मदारु च ॥ ४१ ॥
 तूलं च नीपप्रियककदंबास्तु हरिप्रियः ॥
 वीरवृक्षोऽरुष्करोऽग्निमुखी भल्लातकी त्रिषु ॥ ४२ ॥
 गर्दभांडे कंदरालकपीतनसुपार्श्वकाः ॥

कुलकः काकतिंदुकः काकपीलुकः चत्वारि काकतेंदू “काकटेंभुरणी कडुटें-
 भुरणी इति, कुचला, काजरा” इति ख्यातस्य । गोलीढः झाटलः घंटा-
 पाटलिः मोक्षः मुष्ककः पंच घंटापाटलेः “मोरवा इति प्रसिद्धस्य ।” घंटा
 पाटलिरिति नामद्वयं वा ॥ ३९ ॥ तिलकः क्षुरकः श्रीमान् । श्रीमान् तिल-
 कवृक्षे स्यान्मनोज्ञे धनिके त्रिषु इति कोशांतरम् । त्रयं तिलवा “तिलकपुष्प”
 इति ख्यातस्य । पिचुलः झावुकः द्वे झावुकस्य । तिलकभेदोऽयम् । “कोबी
 इति ख्यातेयमिति केचित् ।” श्रीपर्णिका कुमुदिका कुंभी कैडर्यः कट्फलः
 पंच कुंभल “कुंभ्या इति, कायफल” इति ख्यातस्य । कुंभी स्त्री ॥ ४० ॥
 क्रमुकः पट्टिकाख्यः पट्टी लाक्षाप्रसादनः । लाक्षा प्रसीदति अनेन । करणे
 ल्युट् । लोध्रचूर्णेन लाक्षारंगोऽतितरां रज्यत इत्यनुभवसिद्धम् । चत्वारि
 लोहितलोध्रस्य । पट्टिका आख्या यस्य सः । पट्टोऽस्यास्तीति पट्टी । इन्नंतः ।
 “झीषंतो वा ॥” तूदः “नूदः” यूपः क्रमुकः ब्रह्मण्यः ब्रह्मदारु ॥ ४१ ॥
 तूलं “तूलोऽपि” षट्कं अश्वत्थाकारे वृक्षभेदे । “पारसा पिपळ इति
 ख्यातस्य ।” नीपः प्रियकः कदंबः हरिप्रियः । हलिप्रिय इत्यपि पाठः ।
 हलिनः प्रियः । सुराया अधिवासनात् । चत्वारि कळंब इति ख्यातस्य ।
 वीरवृक्षः अरुष्करः अग्निमुखी भल्लातकी चत्वारि “बिबवा, भिलावा इति
 ख्यातस्य” ॥ ४२ ॥ गर्दभाण्डः कंदरालः कपीतनः सुपार्श्वकः पुष्पः पंच
 गजहंढ “खासी पिपरी” इति ख्यातस्य । तितिली “तितिली । अम्लिका

प्रक्षश्च तितिडी चिंचाऽम्लिकाऽथो पीतसारके ॥ ४३ ॥

सर्जकासनबंधूकपुष्पप्रियकजीवकाः ॥

साले तु सर्जकाश्र्योश्वकर्णकाः संस्यसंबरः ॥ ४४ ॥

नदीसर्जो वीरतरुरिद्रुः ककुभोऽर्जुनः ॥

राजादनः फलाध्यक्षः क्षीरिकायामथ द्वयोः ॥ ४५ ॥

इंगुदी तापसतरुर्भूर्जे चर्मिमृदुत्वचौ ॥

पिच्छिला पूरणी मोचा स्थिरायुः शाल्मलिर्द्वयोः ॥ ४६ ॥

पिच्छा तु शाल्मलीवेष्टे रोचनः कूटशाल्मलिः ॥

चाम्लिका चिंचा तितिडीका च तितिलीति चंद्रः ।” चिंचा अम्लिका
 “आम्लीका आम्लिका । तितिडी त्वाम्लिका चिंचा तितिडीका कपिप्रि-
 येति वाचस्पतिः ।” त्रयं चिंचायाः । पीतसारकः ॥ ४३ ॥ सर्जकः असनः
 “आसनः । पीठेभस्कंधयोः ह्रीवमासनं ना तु जीवक इति रुद्रभसौ ।”
 बंधूकपुष्पः प्रियकः जीवकः पट्टं असणा इति ख्यातस्य । “तत्र कटिअसण,
 पालेअसण इति द्वौ भेदौ ख्यातौ ।” सालः “श्यालः” सर्जः काश्यः
 “कार्श्यः” अश्वकर्णकः अश्वस्य कर्ण इव पत्रमस्य । संस्यसंबरः “शस्यसं-
 वरः” पंच शालवृक्षस्य सालई इति प्रसिद्धस्य ॥ ४४ ॥ नदीसर्जः वीरतरुः
 इन्द्रुः ककुभः अर्जुनः पंचकं अर्जुनवृक्षस्य । “अर्जुनसादढा इत्यपि
 वदन्ति ।” राजादनः “राजादनम् । राजादनं क्षीरिकायां प्रियाले किंशु-
 केऽपि चेति मेदिनी ।” फलाध्यक्षः क्षीरिका त्रयं खिरणी इति ख्यातस्य
 ॥ ४५ ॥ इंगुदी तापसतरुः । तापसस्य तरुः । तपस्विन उपयुक्ततरुत्वात् ।
 द्वे इंगुद्याः “हिमणबेट इति ख्यातायाः ।” द्वयोरित्युक्तत्वात्पुंसि तु इंगुदः ।
 भूर्जः चर्मो मृदुत्वक् त्रीणि भूर्जवृक्षस्य । पिच्छिला पूरणी मोचा स्थिरायुः
 शाल्मलिः “शाल्मली शाल्मलः” पंच सांवरी इति ख्यातस्य । द्वयोः स्त्रीपुं-
 सयोः । “स्थिरमायुर्यस्याः स्थिरायुः । षष्टिवर्षसहस्राणि वने जीवति शाल्म-
 लिरिति वचनात्” ॥ ४६ ॥ शाल्मल्या वेष्टे निर्यासे पिच्छेत्येकम् “सांव-
 रीचा ढीक इति ख्यातस्य । काथः कषायो निर्यूषो निर्यासो वेष्टकस्तथेति
 रभसः ।” रोचनः कूटशाल्मलिः द्वे काळी सांवरी इति ख्यातस्य । चिरि-
 बिल्वः “चिरबिल्वः” नक्तमालः “रक्तमालः” करजः करंजकः चत्वारि

चिरिबिल्वो नैक्तमालः करजश्च करंजके ॥ ४७ ॥

प्रकीर्यः पूतिकरंजः पूतिकः कलिमारंकः ॥

करंजभेदाः षड्ग्रन्थो मर्कटचंगारवल्लरी ॥ ४८ ॥

रोही रोहितकः ग्रीहशत्रुर्दाडिमपुष्पकः ॥

गायत्री बालतनयः खदिरो दंतधावनः ॥ ४९ ॥

अरिमेदो विट्खदिरे कदरः खदिरे सिते ॥

सोमवल्कोऽप्यथ व्याघ्रपुच्छगंधर्वहस्तकौ ॥ ५० ॥

एरंड उरूवूकश्च रुचकश्चित्रकश्च सः ॥

चंचुः पंचांगुलो मंडवर्धमानव्यडंबकाः ॥ ५१ ॥

करंजवृक्षस्य ॥ ४७ ॥ प्रकीर्यः पूतिकरजः “पूतीकरजः पूतीकरंजः । पूती-
करंजः सुमनास्तथा कलहनाशन इति रुद्रः ।” पूतिकः “पूतीकः” कलि-
मारंकः “कलिकारक इत्यपि पाठः ।” चत्वारि कांटेकरंज “घाणेरा करंज ”
इति ख्यातस्य । षड्ग्रन्थः मर्कटी अंगारवल्लरी एते त्रयः करंजभेदाः । “अंगार-
वर्णपर्णा वल्लरी अंगारवल्लरी ” ॥ ४८ ॥ रोही रोहितकः ग्रीहशत्रुः दाडि-
मपुष्पकः चत्वारि रक्तरुहिडा इति ख्यातस्य । गायत्री “वह्निगायत्रिणा
तथेति वैद्यकादिग्रन्थेऽपि ” । बालतनयः खदिरः दंतधावनः चत्वारि खदि-
रस्य । “गायत्री त्रियाम् । गायत्री खदिरे स्त्री स्यादिति रभसः । बाल-
पत्रश्चेति प्राचां पाठः । यदाह । खदिरो रक्तसारश्च गायत्री दंतधावनः । कंटकी
बालपत्रश्च जिह्मशल्यः क्षतिः क्षय इति त्रिकाण्डशेषेऽप्येवमेव पाठः ॥ ४९ ॥
अरिमेदः विट्खदिरः द्वे दुर्गंधिखदिरस्य । विट्गंधिः खदिरो विट्खदिरः ।
सिते शुल्लसारे खदिरे कदरः सोमवल्कः इति द्वयम् । व्याघ्रपुच्छः गंधर्व-
हस्तकः ॥ ५० ॥ एरंडः उरूवूकः “ऊरुवुकः रूवूकः रूवुकः” रुचकः चित्रकः
चंचुः पंचांगुलः मंडः वर्धमानः व्यडंबकः “व्यडंबनोऽपि” एकादश एरं-
डस्य । मंडयतीति मंडः कश्चिदमंड इति पदमाह । “आमंड इत्यपि । गंधर्व-
हस्तको मंड । आमंडो व्याघ्रपुच्छक इति तारपालः” ॥ ५१ ॥ याऽल्पा
स्वल्पाकारा शमी स शमीर इत्येकम् । कुटीशमीशुंडाभ्योर इति सूत्रेण
अल्पार्थे शमीशब्दात् रभत्ययः । शमी सक्तुफला “सक्तुफली” शिवा न्य

अल्पा शमी शमीरः स्याच्छमी सक्तुफला शिवा ॥
 पिंडीतको मरुबकः श्वसनः करहाटकः ॥ ५२ ॥
 शल्यश्च मदने शक्रपादपः पारिभद्रकः ॥
 भद्रदारु द्रुकिलिमं पीतदारु च दारु च ॥ ५३ ॥
 पूतिकाष्ठं च सप्त स्युर्देवदारुण्यथ द्वयोः ॥
 पाटलिः पाटला मोघा काचस्थाली फलेरुहा ॥ ५४ ॥
 कृष्णवृन्ता कुबेराक्षी श्यामा तु महिलाह्वया ॥
 लता गोवंदिनी गुंदा प्रियंगुः फलिनी फली ॥ ५५ ॥
 विष्वक्सेना गंधफली कारंभा प्रियकश्च सा ॥
 मंडूकपर्णपत्रोर्णनटकद्वंगटुंकाः ॥ ५६ ॥
 स्योनाकशुकनासर्क्षदीर्घवृंतकुटंनटाः ॥

शम्पाः । पिंडीतकः मरुबकः श्वसनः करहाटकः ॥ ५२ ॥ शल्यः मदनः
 षट्कुं गोळा इति ख्यातस्य । शक्रपादपः पारिभद्रकः । “पारिभद्रस्तु निबद्रौ
 मंदारे देवदारुणि ।” भद्रदारु द्रुकिलिमं पीतदारु दारु ॥ ५३ ॥ पूतिकाष्ठं
 एतानि सप्त देवदारुणि । पाटलिः “पाटली” पाटला मोघा “अमोघा ।
 अलिमिया विशालाग्राऽप्यमोघा पाटलिर्द्वयोरिति वाचस्पतिः ।” काच-
 स्थाली । “काला स्थाली फलेरुहेत्यपि पाठस्तत्र काला स्थाली इति पदद्व-
 यम् । काला तु कृष्णवृन्ताख्या मंजिष्ठा नीलिकासु चेति मेदिनी । स्थाली
 स्यात्पाटलोखयोरिति मेदिनीविश्वप्रकाशौ ।” फलेरुहा ॥ ५४ ॥ कृष्णवृन्ता
 कुबेराक्षी सप्त पाटलायाः “पाटली इति ख्यातायाः ।” तत्र पाटलिर्द्वयोः ।
 श्यामा महिलाह्वया लता गोवंदिनी गुंदा प्रियंगुः फलिनी फली ॥ ५५ ॥
 विष्वक्सेना गंधफली कारंभा प्रियकः द्वादश प्रियंगुवृक्षे “बाघांटी इति
 ख्याते ।” महिलायाः स्त्रियाः आह्वय इव आह्वयो यस्याः सा । महिलायाः
 समग्रनामभिरधीयत इत्यर्थः । तत्र प्रियकः पुंसि । शेषं स्त्रियाम् । मंडूकपर्णः
 पत्रोर्णः नटः कद्वंगः टुंकाः ॥ ५६ ॥ स्योनाकः “श्योनाकः शोणाकः”
 शुकनासः ऋक्षः दीर्घवृंतः कुटंनटः शोणकः “शोनकः” अरलुः “अरदुः”

शोणकश्चारलौ तिष्यफला त्वामलकी त्रिषु ॥ ५७ ॥

अमृता च वयस्था च त्रिलिंगस्तु विभीतकः ॥

नाक्षस्तुषः कर्षफलो भूतावासः कलिद्रुमः ॥ ५८ ॥

अभया त्वव्यथा पथ्या कायस्था पूतनाऽमृता ॥

हरीतकी हैमवती चेतकी श्रेयसी शिवा ॥ ५९ ॥

पीतद्रुः सरलः पूतिकाष्ठं चाथ द्रुमोत्पलः ॥

कर्णिकारः परिव्याधो लकुचो लिकुचो डहुः ॥ ६० ॥

पनसः कंटकिफलो निचुलो हिज्जलोंऽबुजः ॥

काकोदुंबरिका फल्गुर्मलयूर्जघनेफला ॥ ६१ ॥

द्वादश दंडिका “दिंडा” इति ख्यातस्य । कचिदयं टेंडू इति ख्यातः । तिष्यफला आमलकी ॥ ५७ ॥ अमृता वयस्था चत्वारि आमलक्याः । त्रिष्वित्युक्तेः आमलकः आमलकम् । विभीतकः अक्षः तुषः कर्षफलः भूता-वासः कलिद्रुमः षट्कं धाटिंग इति ख्यातस्य । कचिदयं बेहडा इति ख्यातः । त्रिलिंगत्वाद्विभीतकी विभीतकमिति च ॥ ५८ ॥ अभया अव्यथा पथ्या कायस्था “अत्र वयस्थेत्यपि पाठः” पूतना । यस्याः सेवनेनाभ्यंतरस्थमल-नाशे मनुष्यः पूतो भवति । अमृता हरीतकी हैमवती चेतकी श्रेयसी शिवा द्वादश हिरडा इति ख्यातायां हरीतक्याम् ॥ ५९ ॥ पीतद्रुः सरलः पूति-काष्ठं त्रयं सरलस्य “देवदार इति ख्यातस्य ।” द्रुमोत्पलः कर्णिकारः परि-व्याधः त्रयं कर्णिकारस्य “पांगारा इति च ख्यातस्य ।” लकुचः लिकुचः डहुः “डहु” त्रयं ओट इति ख्यातस्य । “क्षुद्रपनसस्येत्यपि मतम्” ॥ ६० ॥ पनसः “फलसः” कंटकिफलः “कंटकफलः” द्वे पनस इति प्रसिद्धस्य । निचुलः हिज्जलः “इज्जलः । निचुलेज्जलहिज्जला इति रभसः ।” अबुजः त्रीणि इजर इति ख्यातस्य जलवेतसभेदस्य । “स्थलवेतसस्येत्यपि कचित् । निचूलः स्थलवेतस इति शब्दार्णवात् । समुद्रफलस्येत्यपि मतम् ।” काको-दुंबरिका फल्गुः मलयूः “मलपूः मलात्पापात्पुनाति । मलापूरित्यपि । मल-धारणे बाहुलकादापूः” जघनेफला चत्वारि काळ उंबर “बोखाडा, सर्वत” इति ख्यातस्य । जघने बुध्ने फलान्यस्या जघनेफला । पूर्वोत्तरसाहचर्यात्फ-

अरिष्टः सर्वतोभद्रहिङ्गुनिर्यासमालकाः ॥

पिचुमदंश्च निबेऽथ पिच्छिलाऽगुरुशिशपा ॥ ६२ ॥

कपिला भस्मगर्भा सा शिरीषस्तु कपीतनः ॥

भंडिलोऽप्यथ चापेयश्चंपको हेमपुष्पकः ॥ ६३ ॥

एतस्य कलिका गंधफली स्यादथ केसरे ॥

बकुलो वंजुलोऽशोके समौ करकदाडिमौ ॥ ६४ ॥

चापेयः केसरो नागकेसरः काचनाह्वयः ॥

जया जयंती तर्कारी नादेयी वैजयंतिका ॥ ६५ ॥

लगुरपि स्त्री । मलयूरिति तालव्यातम् ॥ ६१ ॥ अरिष्टः सर्वतोभद्रः हिङ्गुनि-
र्यासः मालकः पिचुमदः “पिचुमदः” निबः षट्कं निबस्य । हिङ्गुगंधिनिर्या-
सोऽयम् । “हिङ्गुनिर्यास इत्येष निबे हिङ्गुरसेऽपि चेति मेदिनी ।” पिच्छिला
अगुरुशिशपा ॥ ६२ ॥ कपिला भस्मगर्भा चत्वारि शिसवा इति ख्यातस्य ।
अगुरु इति पृथक्पदं वा । “तत्पुत्रपुंसकम् । अगुरु क्लीबे शिशपायामिति
रुद्रः । अगुरुः स्याच्छिशपायामिति विश्वप्रकाशः । शिशपातं त्रयं शिसवा
इति ख्यातस्य । या कपिला कृष्णवर्णपुष्पा सा भस्मगर्भेत्येकमित्यन्ये ।
काळा शिसवा इति प्रसिद्धस्य ।” शिरीषः कपीतनः भंडिलः “भंडिरः
भंडीलः । भंडीलो भंडिरो नेति वाचस्पतिः ।” त्रयं शिरस इति ख्यातस्य ।
चापेयः चंपकः हेमपुष्पकः त्रयं कुडचांषा “सोनचांषा” इति ख्यातस्य
॥ ६३ ॥ एतस्य चंपकस्य कलिका गंधफलीत्येकम् । तथा च प्रयोगः ।
न षट्पदो गंधफलीमजिघ्रदिति । केसरः “तालव्यमध्योऽपि” बकुलः द्वे
औबळ “बकूळ” इति ख्यातस्य । वंजुलः अशोकः द्वे अशोकस्य । करकः
दाडिमः “दाडिबः दालिमः डालिमः । दाडिमसारपिंडीरस्वादम्लशुकबल्लभा
इति रभसः । त्रिकाण्डशेषोऽप्येवम् ।” द्वे दाडिमस्य दाडिब इति ख्यातस्य
॥ ६४ ॥ चापेयः केशरः नागकेशरः । “स्वर्णेभसर्पाख्यो नागकेशरः षट्प-
दप्रिय इति रभसः ।” काचनाह्वयः चत्वारि नागचांषा इति ख्यातस्य ।
काचनाह्वयः स्वर्णपर्यायनामक इत्यर्थः । जया जयंती तर्कारी नादेयी वैजयं-
तिका पंच टाहाकळ “थोर ऐराण” इति ख्यातायाः ॥ ६५ ॥ श्रीपर्णे

श्रीपर्णमग्निमंथः स्यात्कणिका गणिकारिका ॥
 जयोऽथ कुटजः शक्रो वत्सको गिरिमल्लिका ॥ ६६ ॥
 एतस्यैव कलिगेंद्रयवभद्रयवं फले ॥
 कृष्णपाकफलाविग्रसुषेणाः करमर्दके ॥ ६७ ॥
 कालस्कंधस्तमालः स्यात्तापिच्छोऽप्यथ सिंदुके ॥
 सिंदुवारेंद्रसुरसौ निर्गुडौद्राणिकेत्यपि ॥ ६८ ॥
 वेणी गैरा गैरी देवताडो जीमूत इत्यपि ॥
 श्रीहस्तिनी तु भूरुंडी तृणशून्यं तु मल्लिका ॥ ६९ ॥

अग्निमंथः कणिका गणिकारिका जयः पंच नरवेल इति ख्यातस्य । दशा-
 प्येकस्य पर्याया इत्येके । कुटजः शक्रः वत्सकः गिरिमल्लिका चत्वारि
 कुडा इति प्रसिद्धस्य ॥ ६६ ॥ एतस्यैव कुटजस्य फले कलिगं इंद्रयवं भद्र-
 यवमिति त्रीणि । “कलिगः इंद्रयवः । कलिगेंद्रयवः पुमानित्यमरमाला ।
 कलिगा । तत्रैव स्त्रीकाण्डे पाठात् ।” कृष्णपाकफलः अविग्रः “आविग्रः”
 सुषेणः करमर्दकः चत्वारि करमर्दकस्य “करवंद” इति ख्यातस्य । कृष्ण
 पाकं फलमस्य कृष्णपाकफलः ॥ ६७ ॥ कालस्कंधः तमालः तापिच्छः
 “तापिजः” त्रयं तमालस्य । सिंदुकः “सिंधुकः” सिंदुवारः इंद्रसुरसः
 “इंद्रसुरिसः” निर्गुंडी “निर्गुंडी” इंद्राणिका पंच सिंधुवारस्य सिंधुआरी,
 निगुंडी, निर्गुंडी इति ख्यातस्य ॥ ६८ ॥ वेणी गैरा गैरी “खरेत्यपि अग-
 रीत्यपि । देवताडो खरा तीक्ष्णे त्रिषु स्याद्भेदे पुमानिति रभसः ।
 खरागरीति समस्तमपि । मूषिकाविषघ्नत्वाद्गरमागिरतीति गरागरीत्येकं
 पदमपि । तदुक्तम् । जीमूतको देवताडो वृत्रकेशो गरागरीति ।”
 देवताडः जीमूतः पंच देवतालस्य देवताली “देवहंगरी” इति ख्यातस्य ।
 श्रीहस्तिनी भूरुंडी द्वे हस्तिकर्णाभपत्रस्य शाकभेदस्य सिरिहस्तिनी “थोर
 कुरडू” इति ख्यातस्य । तृणशून्यं “तृणशूने गुल्मे साधु । तत्र
 साधुरिति यत् । मल्लिको हंसभेदे स्यात्तृणशून्येऽपि मल्लिकेति रुद्रः ।”
 मल्लिका ॥ ६९ ॥ भूपदी शीतभीरुः “शतभीरुः । मल्लिका शतभी-
 रुश्च गवाक्षी भद्रमल्लिका । शीतभीरुर्मदायंती भूपदी तृणशून्यकमिति

भूपदी शीतभीरुश्च सैवास्फोटौ वनोद्भवा ॥

शेफालिका तु सुवहा निर्गुंडी नीलिका च सा ॥७०॥

सिताऽसौ श्वेतसुरसा भूतवेश्यथ मागधी ॥

गणिका यूथिकांश्च सा पीता हेमपुष्पिका ॥७१॥

अतिमुक्तः पुंड्रकः स्याद्वासंती माधवी-लता ॥

सुमना मालती जातिः सप्तला नवमालिका ॥ ७२ ॥

माध्यं कुंदं रक्तकस्तु बंधूको बंधुजीवकः ॥

वाचस्पतिः । " चत्वारि मल्लिकायाः " मोगरी इति ख्यातायाः । " सैव मल्लिका वनोद्भवा आस्फोटेत्युच्यते । एकं रानमोगरी इति ख्यातस्य । आस्फोतेत्यपि । " आस्फोता गिरिकर्ण्यां च वनमल्लयां च योषितीति मेदिनी । " शेफालिका " शीफालिका " सुवहा निर्गुंडी नीलिका चत्वारि कृष्णपुष्पायाः निर्गुड्याः " राननिर्गुंडी इति ख्यातायाः । इयं श्वेतपुष्पा " ॥७०॥ असौ निर्गुंडी सिता श्वेतसुरसा भूतवेशी इति चोच्यते । " इयं कातरी निर्गुंडी इति ख्याता । " मागधी गणिका यूथिका अंबष्ठा चत्वारि यूथिकायाः जुई इति ख्यातायाः । सा यूथिका पीता पीतपुष्पा चेत् हेमपुष्पिका स्यात् एकम् ॥ ७१ ॥ अतिमुक्तः पुंड्रकः । वासंती वसंते पुष्प्यति कालादिसण् । एवं माधवीत्यपि ज्ञेयम् । माधवी लता पंच कुंदभेदस्य कुसरी इति " कस्तुर-मोगरा, मधुमाधवी इति च ख्यातस्य । " अतिमुक्तादिद्वयं मल्लिकामेदस्येत्येके । " माधवीलतेत्येकं पदमपि । " सुमनाः मालती जातिः " जाती । जाती फले च मालत्यामिति मेदिनी । त्रीणि जातेः जाई " चमेली " मोठी श्वेतजाई, पीतवर्ण जाई " इति ख्यातायाः । तत्र सुमनाः सांतः । " टांब-तोऽपि । सुमनायाश्च पत्रेणेति सुश्रुते दर्शनात् । " सप्तला नवमालिका " नवमल्लिका " द्वे नेवाळी " थोर मोगरा, बटमोगरा बेलमोगरा " इति ख्यातायाः ॥७२॥ माध्यं कुंदं " कुंदः । कुंदो माष्येऽस्त्री मुकुंदभ्रमिनिध्यंतरेषु चेति मेदिनी । " द्वे कुंदस्य । रक्तकः बंधूकः " बंधुक " बंधुजीवकः त्रीणि बंधुकस्य " दुपारी इति ख्यातस्य । " सहा कुमारी तरणिः । धुमणौ तरणिः पुंसि कुमारी नौकयोः स्त्रियामिति रत्नः । त्रीणि कुमारी इति " कदिन्नैवती, लघुरानर्षवती, शैवतीगुलाब " इति ख्यातायाः कुमार्याः ।

सहा कुमारी तरणिरम्लानस्तु महासहा ॥ ७३ ॥

तत्र शोणे कुरवकस्तत्र पीते कुरंटकः ॥

नीली झिंटी द्वयोर्बाणा दासी चार्तगलश्च सा ॥ ७४ ॥

सैरेयंकस्तु झिंटी स्यात्तस्मिन्कुरवकोऽरुणे ॥

पीता कुरंटको झिंटी तस्मिन्सहचरी द्वयोः ॥ ७५ ॥

औद्रपुष्पं जपापुष्पं वज्रपुष्पं तिलस्य यत् ॥

प्रतिहासशतप्रासचंडातहयमारकाः ॥ ७६ ॥

करवीरे करीरे तु क्रकरग्रंथिलावुभौ ॥

अम्लानः महासहा द्वे आबोली इति ख्यातायाः । “तत्राम्लान इत्येकं कुरंटकमात्रस्य । कांटेखेवती, थोर रानखेवती, इसाख्याताया इति केचित्” ॥ ७३ ॥ तत्राम्लाने शोणे रक्ते कुरवक इत्येकम् । “कुरवक इत्यपि ।” तत्राम्लाने पीतपर्णे कुरंटक इत्येकम् । “कुरंटक इत्यपि” । नीली नीलवर्णा या झिंटी तत्र बाणा दासी आर्तगलः “अंतर्गलः” इति त्रयम् । द्वयोरित्युक्तेर्बाण इत्यपि । “नीला झिंटी नीलझिंटी चेत्यपि पाठः” ॥ ७४ ॥ सैरेयकः “सैरीयकः । सैरीयकः सहचरः सैरेयश्च सहाचरः ॥ पीतो रक्तोऽथ नीलश्च कुसुमैस्तं विभावयेत् ॥ पीतः कुरंटको द्वयो रक्तः कुरवकः स्मृतः ॥ नील आर्तगलो दासी बाण औदनपाक्यपीत्युक्तम्” । झिंटी द्वयं झिंटीमात्रस्य कोरांटी इति ख्यातस्य । तस्मिन्सैरेयकेऽरुणे रक्तवर्णे कुरवक इत्येकम् । या पीतपुष्पा झिंटी सा कुरंटक इत्युच्यते । तस्मिन्कुरंटके सहचरीत्यपि । द्वयोरित्युक्तेः । सहचर इत्यपि ॥ ७५ ॥ औद्रपुष्पं जपापुष्पं द्वे जास्वंद इति ख्याते । जवेत्यपि । जवायां तु जपा स्त्रियामिति धर्मदासः । औद्रपुष्पेऽपि वृक्षेऽपि जवाशब्दः प्रकीर्तित इति त्रिकाण्डशेषात् औद्रपुष्पस्य वृक्षस्यापि च जवेत्यभिधानम् । औद्रपुष्पं जवापुष्पं वज्रपुष्पमिति पाठांतरम् । यक्षिलस्य पुष्पं तद्वज्रपुष्पसंज्ञकं एकम् । प्रतिहासः “प्रतीहासः” शतप्रासः चंडातः हयमारकः ॥ ७६ ॥ करवीरः पंचकं करवीरस्य कण्ठेर इति ख्यातस्य । करीरः क्रकरः ग्रंथिलः त्रीणि करीरस्य कारवी “नेवती” इति ख्यातस्य । उन्मत्तः कितवः धूर्तः धत्तूरः “धुस्तूरः धुस्तूरः धूस्तूरः धुतूरः । धुस्तूरस्तु

उन्मत्तः कितवो धूर्तो धत्तूरः कनकाह्वयः ॥ ७७ ॥
 मातुलो मदनश्वास्य फले मातुलपुत्रकः ॥
 फलपूरो बीजपूरो रुचको मातुलुंगके ॥ ७८ ॥
 समीरणो मरुबकः प्रस्थपुष्पः फणिज्जकः ॥
 जंबीरोऽप्यथ पर्णासे कठिजरकुठेरकौ ॥ ७९ ॥
 सितेऽर्जकोऽत्र पाठी तु चित्रको वह्निसंज्ञकः ॥
 अर्काह्वयसुंकाऽऽस्फोटगणरूपविकीरणाः ॥ ८० ॥
 मंदारश्वार्कपर्णोऽत्र शुक्लेऽलर्कप्रतापसौ ॥
 शिवमल्ली पाशुपत एकाष्ठीलो बुको वसुः ॥ ८१ ॥

पुंढरीशो धुस्तुरः कनकाह्वय इति शब्दार्णवः । उन्मत्त उन्मादवति धुतूरमुचु-
 कुंदयोरिति विश्वप्रकाशः । मदनः स्मरवसंतदुभिर्धूस्तूरसिरुक इति मेदिनी । ”
 कनकाह्वयः ॥ ७७ ॥ मातुलः मदनः सप्तकं धत्तूरस्य धोतरा इति ख्यातस्य ।
 कनकाह्वयः स्वर्णपर्यायनामकः । अस्य धत्तूरस्य फले मातुलपुत्रक इत्येकम् ।
 फलपूरः बीजपूरः रुचकः मातुलुंगकः चत्वारि मातुलिगस्य महालुंग इति
 ख्यातस्य ॥ ७८ ॥ समीरणः मरुबकः प्रस्थपुष्पः फणिज्जकः जंबीरः
 “ जंभीरः ” पंच देशांतरे जंबीर इति ख्यातस्य । स्वल्पपर्णस्य पर्णासभे-
 दस्य “ श्वेतमरवा इति च ख्यातस्य । ” पर्णासः कठिजरः कुठेरकः त्रीणि
 पर्णासस्य । “ आजवलेति बावरी इति च ख्यातस्य ” ॥ ७९ ॥ अत्र
 पर्णासे सिते काण्डपुष्पाभ्यां श्वेते अर्जक इत्येकम् । पाठी चित्रकः वह्निसं-
 ज्ञकः । अत्र चित्रकस्य चिता इति ख्यातस्य । तत्र पाठी इमंतः ।
 वह्निसंज्ञको वह्निपर्यायनामकः । अर्काह्वयः वसुकः “ वसुकः ” आस्फोटः
 “ आस्फोटः । आस्फोटस्तु पुमानर्के पर्णे स्यात्कोविदारक इति मेदिनी । ”
 गणरूपः गणाः बहूनि रूपाणि यस्य । नानात्वात् । विकीरणः “ विकि-
 रणः ” ॥ ८० ॥ मंदारः अर्कपर्णः सप्तकं अर्कस्य रुई इति ख्यातस्य ।
 अर्काह्वयः सूर्यपर्यायनामकः । अत्रार्के शुक्ले अलर्कः प्रतापसः इति द्वे ।
 शिवमल्ली प्राशुपतः एकाष्ठीलः बुकः “ बकः । बकस्तु बकचुम्बे स्वात्कट्टे
 श्रीदे च रक्षसीति विश्वप्रकाशः । ” वसुः पंच बुकस्य “ रुईमंदार

बंदा वृक्षादनी वृक्षरुहा जीवंतिकेत्यपि ॥
 वत्सादनी छिन्नरुहा गुडूची तंत्रिकाऽमृता ॥ ८२ ॥
 जीवंतिका सोमवल्ली विशल्या मधुपर्ण्यपि ॥
 मूर्वी देवी मधुरसा मोरटा तेजनी स्रवा ॥ ८३ ॥
 मधूलिका मधुश्रेणी गोकर्णी पीलुपर्ण्यपि ॥
 पाठांबवष्टा विद्धकर्णी स्थापनी श्रेयसी रसा ॥ ८४ ॥
 एकाष्ठीला पापचेली प्राचीना वनतिक्तिका ॥
 कटुः कटंभराऽशोकरोहिणी कटुरोहिणी ॥ ८५ ॥
 मत्स्यपित्त कृष्णभेदी चक्रांगी शकुलादनी ॥
 आत्मगुप्ताऽजहाऽव्यंढा कंडुरा प्रावृषायणी ॥ ८६ ॥

इति ख्यातस्य । थोर बकुळी इति ख्यातस्येत्यपि मतम् ॥ ८१ ॥ बंदा
 वृक्षादनी वृक्षरुहा जीवंतिका चत्वारि वृक्षोपरि जातलताविशेषस्य वेदलं
 “वेदागुळी, बांधे” इति ख्यातस्य । बांडगुळ इत्यपि लौकिकभाषा-
 याम् । वत्सादनी छिन्नरुहा गुडूची “गुडूची” तंत्रिका अमृता ॥ ८२ ॥
 जीवंतिका सोमवल्ली विशल्या मधुपर्णी नव गुडूच्याः “गुळवेल”
 इति ख्यातायाः । मूर्वी “मूर्वी” देवी मधुरसा मोरटा तेजनी स्रवा
 “स्रवा” ॥ ८३ ॥ मधूलिका मधुश्रेणी गोकर्णी पीलुपर्णी दश मूर्वायाः
 मूर इति ख्यातायाः । इयं धनुर्गुणोपयोगिनी । इयं मोरवेल इति प्रसिद्धे-
 लेके । पाठा अंबवष्टा विद्धकर्णी “अविद्धकर्ण्यपि” स्थापनी श्रेयसी रसा
 ॥ ८४ ॥ एकाष्ठीला पापचेली प्राचीना वनतिक्तिका दश पाठायाः पाडली
 “पाहाडमूल” इति ख्यातायाः । कटुः कटंभरा “कटंभरा” अशोको-
 र्हिणी “व्यस्तमपीदं नाम । अशोका कटुरोहिण्यामशोको बंजुलद्रुम इति
 रत्नसः । रोहिणी कटुरोहिण्यामिति रुद्रः । ” कटुरोहिणी ॥ ८५ ॥ मत्स्यपित्ता
 कृष्णभेदी “कृष्णभेदा” कृष्णभेदा चंडरुहेति निर्घंटुः । चक्रांगी शकुलादनी
 अष्टौ केदारकुटकी इति ख्यातायाः । आत्मगुप्ता अजहा “जहा” अव्यंढा
 कंडुरा “कंडूरा । कपिकच्छूश्च कंडुरेर्तीदुः । ” प्रावृषायणी ॥ ८६ ॥ ऋष्य-
 भोक्ता शूकक्षिपिः । “क्षश्चच्छशांक्षिधिराणि च शूकक्षिभिरित्यूष्मदिवे-

ऋष्यप्रोक्ता शूकशिबिः कपिकच्छुश्च मर्कटी ॥
 चित्रोपचित्रा न्यग्रोधी द्रवंती शंबरी वृषा ॥ ८७ ॥
 प्रत्यक्श्रेणी सुतश्रेणी रंडा मूषिकपर्ण्यपि ॥
 अपामार्गः शैखरिको धामार्गवमयूरकौ ॥ ८८ ॥
 प्रत्यक्पर्णी केशपर्णी किणिही खरमंजरी ॥
 हंजिका ब्राह्मणी पद्मा भार्गी ब्राह्मणयष्टिका ॥ ८९ ॥
 अंगारवल्ली बालेयशाकबर्बरवर्धकाः ॥
 मंजिष्ठा विकसा जिगी समंगा कालमेषिका ॥ ९० ॥
 मंडूकपर्णी मंडीरी भंडी योजनवल्ल्यपि ॥
 यासो यवासो दुःस्पर्शो धन्वयासः कुनाशकः ॥ ९१ ॥
 रोदनी कच्छुराऽनंता समुद्रांता दुरालभा ॥

काङ्क्षितालव्या । शूकशिबापि । मर्कटी शूकशिबा चेति वाचस्पतिः । ”
 कपिकच्छुः “कपिकच्छुः” मर्कटी नव कुवली “कुहिरी” इति ख्यातायाम् ।
 मर्कटतुल्यलोमयुक्तत्वान्मर्कटी । यत्स्पर्शेन कंदूरुत्पद्यतेऽतः कंदूरा । चित्रा
 उपचित्रा न्यग्रोधी द्रवंती शंबरी वृषा ॥ ८७ ॥ प्रत्यक्श्रेणी सुतश्रेणी रंडा
 “चंडा । प्रत्यक्श्रेणी वृषा चंडा पुत्रश्रेण्यास्तुपर्णिकेति निघंटुः । ” मूषिक-
 पर्णी दश मूषिकपर्ण्याः उंदीरकानी इति ख्यातायाः । अपामार्गः शैखरिकः
 धामार्गवः “अधामार्गवः । अधामार्गवोऽपामार्गः कोशातकी चेति
 द्वयम् । ” मयूरकः ॥ ८८ ॥ प्रत्यक्पर्णी केशपर्णी “कीशपर्णी । कपिलोम-
 तुल्यानि लोमशानि पर्णान्यस्याः । ” किणिही खरमंजरी अष्टकं अपा-
 मार्गस्य आघाडा इति ख्यातस्य । हंजिका “फंजिका” ब्राह्मणी पद्मा
 भार्गी ब्राह्मणयष्टिका ॥ ८९ ॥ अंगारवल्ली बालेयशाकः बर्बरः वर्धकः नवकं
 भार्ग्याः “भारंग इति ख्यातायाः । ” मंजिष्ठा विकसा “विकषा” जिगी
 समंगा कालमेषिका “कालमेषिका” ॥ ९० ॥ मंडूकपर्णी मंडीरी “मंडिरी ।
 रक्ता मंडिरिका चेतीदुः” भंडी योजनवल्ली नवकं मंजिष्ठायाः । “योजन-
 पर्ण्यपीति पाठः । ” यासः यवासः दुःस्पर्शः धन्वयासः “धनुर्यासः” कुना-
 शकः ॥ ९१ ॥ रोदनी “चोदनी कच्छुरा अनंता समुद्रांता दुरालभा दशकं

पृथ्विपर्णी पृथक्पर्णी चित्रपर्ण्यंघ्रिवल्लिका ॥ ९२ ॥
 क्रोष्टुविन्ना सिंहपुच्छी कलशी धावनी गुहा ॥
 निदिग्धिका स्पृशी व्याघ्री बृहती कंटकारिका ॥ ९३ ॥
 प्रचोदनी कुली क्षुद्रा दुःस्पर्शा राष्ट्रिकेत्यपि ॥
 नीली काला क्लीतकिका ग्रामीणा मधुपर्णिका ॥ ९४ ॥
 रंजनी श्रीफली तुत्था द्रोणी दोला च नीलिनी ॥
 अवल्गुजः सोमराजी सुवल्लिः सोमवल्लिका ॥ ९५ ॥
 कालमेषी कृष्णफला बाकुची पूतिफल्यपि ॥
 कृष्णोपकुल्या वैदेही मागधी चपला कणा ॥ ९६ ॥
 उषणा पिप्पली शौंडी कोलाऽथ करिपिप्पली ॥
 कपिवल्ली कोलवल्ली श्रेयसी वशिरः पुमान् ॥ ९७ ॥

धन्वयासस्य धमासा इति ख्यातस्य । पृथ्विपर्णी पृथक्पर्णी चित्रपर्णी अंघ्रि-
 वल्लिका “अंघ्रिपर्णिकेति पाठः” ॥ ९२ ॥ क्रोष्टुविन्ना सिंहपुच्छी कलशी
 “कलशिः” धावनी “धावनिः” गुहा नवकं सिंहपुच्छ्याः डवला “पिठ-
 षण” इति ख्यातायाः । निदिग्धिका स्पृशी व्याघ्री बृहती कंटकारिका
 ॥ ९३ ॥ प्रचोदनी कुली क्षुद्रा दुःस्पर्शा राष्ट्रिका दशकं कंटकारिकायाः
 रिंगणी इति ख्यातायाः । नीली काला क्लीतकिका ग्रामीणा मधुपर्णिका
 ॥ ९४ ॥ रंजनी श्रीफली तुत्था द्रोणी “तूणी । तूणी नील्यां निषंगे नेति
 मेदिनी । तूणी तु नील्यां तूणा निषंगक इति विश्वप्रकाशः ।” दोला
 “मेला । तुत्था श्रीफलिका मेला सारवाही च रंजनीति निघंटुः” नीलिनी
 एकादश नील्याः । इयं वस्त्रादिरंजनकारिणी कृष्णवर्णा । अवल्गुजः सोम-
 राजी सुवल्लिः सोमवल्लिका ॥ ९५ ॥ कालमेषी “कालमेशी” कृष्णफला
 बाकुची “बागुजी” पूतिफली अष्टकं बाकुंची, बावंची इति ख्यातायाः ।
 “सोमराजीशब्दः स्त्रीषंत इत्यंतश्च ।” कृष्णा उपकुल्या वैदेही मागधी
 चपला कणा ॥ ९६ ॥ उषणा “ऊषणा” पिप्पली “पिप्पलिः” शौंडी
 कोला दशकं पिप्पल्याः । करिपिप्पली कपिवल्ली कोलवल्ली श्रेयसी
 वशिरः । “द्वत्यमध्योऽपि” पंच गजपिप्पल्याः ॥ ९७ ॥ चव्यं “चव्या ।

चव्यं तु चविकां काकचिंचीगुंजे तु कृष्णला ॥
 पलंकषा त्विक्षुगंधा श्वदंष्ट्रा स्वादुकंटकः ॥ ९८ ॥
 गोर्कटको गोक्षुरको वनशृंगाट इत्यपि ॥
 विश्वा विषा प्रतिविषाऽतिविषोपविषाऽरुणा ॥ ९९ ॥
 शृंगी महौषधं चाथ क्षीरावी दुग्धिका समे ॥
 शतमूली बहुसुताऽभीरुरिंदीवरी वरी ॥ १०० ॥
 ऋष्यप्रोक्ताऽभीरुपत्नीनारायण्यः शतावरी ॥
 अहेरु रथ पीतद्रुकालीयकहरिद्रवः ॥ १०१ ॥
 दार्वी पचंपंचा दारुहरिद्रा पर्जनीत्यपि ॥
 वचोग्रगंधा षड्रंधा गोलोमी शतपर्विका ॥ १०२ ॥
 शुक्ला हैमवती वैद्यमातृसिंहौ तु वाशिका ॥

चव्या कोला च चविकेति हेमचंद्रः । "चविका "चविक इति पुलिंगोऽपि ।
 द्वे चव्यस्य चवक इति ख्यातस्य । "केचित् चव्यादिद्वयं पूर्वान्वयीत्याहुः ।
 अत्र पक्षे तुस्थाने चः पाठ्यः । "काकचिंची "काकचिचिः । काकचिचा ।
 गुंजा तु काकचिचायां पटहे च कलध्वनाविति मेदिनी । "गुंजा कृष्णला
 ग्रीणि गुंजायाः । पलंकषा इक्षुगंधा श्वदंष्ट्रा स्वादुकंटकः ॥ ९८ ॥ गोर्कटकः
 गोक्षुरकः वनशृंगाटः सप्तकं गोक्षुरस्य सरांटा इति ख्यातस्य । विश्वा विषा
 प्रतिविषा अतिविषा उपविषा अरुणा ॥ ९९ ॥ शृंगी महौषधं अष्टकं अति-
 विषायाः "अतिविष्व इति ख्यातायाः । "क्षीरावी दुग्धिका द्वे दुग्धी इति
 ख्यातायाः । शतमूली बहुसुता अभीरुः इंदीवरी वरी ॥ १०० ॥ ऋष्य-
 प्रोक्ता अभीरुपत्नी नारायणी शतावरी अहेरुः दशकमपि स्त्रीलिङ्गं सहस्र-
 मूल्याः "शतावरीति ख्यातायाः । "पीतद्रुः कालीयकः "कालेयकः"
 हरिद्रुः ॥ १०१ ॥ दार्वी पचंपंचा "पचंबचेत्यपि" दारुहरिद्रा पर्जनी सप्तकं
 दारुहृज्जद इति ख्यातस्य । वचा उग्रगंधा षड्रंधा गोलोमी शतपर्विका पंचकं
 वचायाः वेखंड इति ख्यातायाः ॥ १०२ ॥ या शुक्ला वचा सा हैमवतीत्ये-
 कम् । वैद्यमाता सिंही वाशिका "दंत्यमध्यापि" वृषः अटरुषः "अटरुषः"

वृषोऽटरूषः सिंहास्यो वासको वाजिदंतकः ॥ १०३ ॥

आस्फोटां गिरिकर्णी स्याद्विष्णुक्रांताऽपराजिता ॥

इक्षुगंधा तु काण्डेक्षुकोकिलाक्षेक्षुरक्षुराः ॥ १०४ ॥

शालेयः स्याच्छीतशिवश्छत्रा मधुरिका मिसिः ॥

मिश्रेयाप्यथ सीहुंडो वज्रः स्नुक् स्त्री स्नुही गुडौ ॥ १०५ ॥

समंतदुग्धाऽथो वेल्लममोघा चित्रतंडुला ॥

तंडुलश्च कृमिघ्नश्च विडंगं पुंनपुंसकम् ॥ १०६ ॥

बला वाट्यालका घंटारवा तु शणपुष्पिका ॥

मृद्रीका गोस्तनी द्राक्षा स्वाद्री मधुरसेति च ॥ १०७ ॥

सिंहास्यः वासकः वाजिदंतकः अष्टकं अटरूपस्य अटुळसा इति ख्यातस्य ॥ १०३ ॥ आस्फोटा “आस्फोता । आस्फोता गिरिकर्ण्यी च वनमल्लथां च योषितीति मेदिनी” गिरिकर्णी विष्णुक्रांता अपराजिता चत्वारि विष्णुक्रांतायाः । इक्षुगंधा काण्डेक्षुः कोकिलाक्षः इक्षुरः क्षुरः पंच कोकिलाक्षस्य कोळमुंदा “तालिमखान्याचें बीं कोलिस्ता” इति ख्यातस्य ॥ १०४ ॥ शालेयः शीतशिवः छत्रा मधुरिका मिसिः । “मिसी मिशिः मिशी । मिशी मिशिरिति तालव्यांत आह सोमनंदी ।” मिश्रेया षट्कं मधुरिकायाः “बडि-शेप” इति ख्यातायाः । सीहुंडः । “वज्रद्रुमः सिहुंडोऽथेति रभसात् इस्वादिरपि ।” शीहुंड इति तालव्यादिरपि । वज्रः स्नुक् स्नुही “स्नुहिः स्नुहा । स्नुही स्नुहा स्नुगिखमरदत्तः ।” गुडा “गुडी । गुडो गोलेषुविकृती स्नुहीगुडिकयोर्गुडेति रुद्रः” ॥ १०५ ॥ समंतदुग्धा षट् वज्रद्रुमस्य “शेर-निवहुंग” इति ख्यातस्य । तत्र स्नुक् हकारांतः स्त्री । “वज्रद्रुः स्नुक् स्नुही गुडेति पाठः ।” वेल्ल अमोघा “मोघापि । कृमिघ्नं तंडुलं मोघेति वाचस्पतिः ।” चित्रतंडुला तंडुलः “तंतुलः । तंतुं कृमिघ्नं लाति ।” कृमिघ्नः विडंगं षट्कं विडंगस्य वावडिंग इति ख्यातस्य ॥ १०६ ॥ बला वाट्यालका द्वे तुपकडी “चिकणा” इति ख्यातस्य । घंटारवा शणपुष्पिका द्वे शणपुष्पिकायाः । “लघुताग इति घागरी इति चेत्येके” मृद्रीका गोस्तनी “गोस्तना” द्राक्षा स्वाद्री मधुरसा पंच द्राक्षायाः ॥ १०७ ॥ सर्वानुभूतिः

सर्वानुभूतिः सरलां त्रिपुटां त्रिवृता त्रिवृत् ॥
 त्रिभंडी रोचनी श्यामापालिद्यौ तु सुषेणिका ॥१०८॥
 काला मसूरविदलाऽर्धचंद्रा कालमेषिका ॥
 मधुकं क्लीतकं यष्टिमधुकं मधुयष्टिका ॥ १०९ ॥
 विदारी क्षीरशुक्लेशुगंधा क्रोष्टी तु या सिता ॥
 अन्या क्षीरविदारी स्यान्महाश्वेतक्षगंधिका ॥ ११० ॥
 लांगली शारदी तोयपिप्पली शकुलादनी ॥
 खरश्वा कारवी दीप्यो मयूरो लोचमस्तकः ॥ १११ ॥

“सरला सरणा” त्रिपुटा “त्रिपुटी । सर्वानुभूतिः सरणा त्रिपुटा रोचनी सरा । त्रिपुटी महती श्यामेति वाचस्पतिः ।” त्रिवृता त्रिवृत् त्रिभंडी रोचनी “रोचनी त्रिवृतादंशोरिति मेदिनी ।” सप्त त्रिवृतायाः “तेंदू, श्वेत-निशोत्तर इति च ख्यातायाः ।” श्यामा पालिदी “पालिधी” सुषेणिका ॥१०८॥ काला मसूरविदला अर्धचंद्रा कालमेषिका सप्त कृष्णवर्णायास्त्रिवृतायाः “काळा तेंदू, निशोत्तर, निगडी, तिधारें इति ख्यातायाः ।” मधुकं क्लीतकं यष्टिमधुकं “यष्टिमधुकं” मधुयष्टिका चत्वारि यष्टिमधुकस्य गोडें कोष्ट “ज्येष्ठमध” इति ख्यातस्य ॥ १०९ ॥ विदारी क्षीरशुक्ला शुगंधा क्रोष्टी चत्वारि शुक्लभूमिकोहोळें इति ख्यातस्य । या सिता शुक्ला विदारी-त्यन्वयः । क्षीरविदारी महाश्वेता ऋक्षगंधिका । ऋक्षान् गंधयति । गंध अर्दने । यद्वा ऋक्षस्येव गंधो यस्याः । त्रीणि कृष्णभूमिकूष्माण्डस्य । अन्येति सितायाः अन्या कृष्णेत्यर्थः । “क्रोष्टी शृगालिका कृष्णविदारी लांग-लीषु चेति मेदिन्यां कृष्णविदारीत्युक्तत्वात् । या सितेत्यत्रासितेति पदच्छेदे मेदिन्यविरोधेन पूर्वं नामचतुष्कं कृष्णभूकूष्माण्डस्य । क्षीरेति त्रयं शुक्लभूकूष्माण्डस्येति वा । असिताया अन्या शुक्लेत्यर्थः” ॥ ११० ॥ लांगली शारदी तोयपिप्पली शकुलादनी चत्वारि शाकभेदस्य मोगुड “जळपिपळी” इति-ख्यातस्य । खरश्वा कारवी दीप्यः मयूरः लोचमस्तकः “लोचमर्कटः” पंच मयूरशिखायाः मोरशेंडा इति ख्यातायाः । “अजमोदा इत्यपि मतम्” ॥ १११ ॥ गोपी “अजादित्वाद्वाप् । गोपा । गोपी श्यामा गोपवल्ली गोपा गोपालिका च सेति वाचस्पतिः” । श्यामा शारिवा “सारिवा”

गोपी श्यामा शौरिवा स्यादनंतोत्पलशारिवा ॥
 योग्यमृद्धिः सिद्धिलक्ष्म्यौ वृद्धेरप्याह्वया इमे ॥ ११२ ॥
 कदली वारणबुसा रंभा मोचांशुमत्फला ॥
 काष्ठीला मुद्गपर्णी तु काकमुद्गा सहेत्यपि ॥ ११३ ॥
 वार्ताकी हिंगुली सिंही भंटाकी दुष्प्रधर्षिणी ॥
 नाकुली सुरसा रास्ना सुगंधा गंधनाकुली ॥ ११४ ॥
 नकुलेष्टा भुजंगाक्षी छत्राकी सुवहा च सा ॥
 विदारिगंधाऽंशुमती सालपर्णी स्थिरा ध्रुवा ॥ ११५ ॥
 तुंडिकेरी समुद्रांता कार्पासी बदरेति च ॥

अनंता उत्पलशारिवा पंच उत्पलशारिवायाः उपरसाळ “उपलसरी” इति
 ख्यातायाः । योग्यं ऋद्धिः सिद्धिः लक्ष्मीः चत्वारि ऋद्धिनामकस्य औष-
 धिविशेषस्य “केवणी, मुरुडशेंग इति च ख्यातस्य ।” इमे योग्यादयश्च-
 त्वारो वृद्धेर्वृद्धिनामकौषधेरप्याह्वयाः स्युः ॥ ११२ ॥ कदली “अजादित्वा
 द्वापि कदला । कदलोऽपि । कदलश्च कदल्यसाविति व्याधिः ।” वारण-
 बुसा “वारणबुषा” रंभा मोचा अंशुमत्फला काष्ठीला षट् कदल्याः । मुद्ग-
 पर्णी काकमुद्गा सहा त्रयं काकमूग “रानमूग” इति ख्यातायाः काकमुद्गा-
 याः ॥ ११३ ॥ वार्ताकी । “पुंस्यपि वार्ताक इति । वार्ता वार्ताकुः ।
 वार्तिगणस्तु वार्तागो वार्ताकः शाकबिल्वक इति रभसः । वार्ता वार्तिगणे
 वृत्ताविति विश्वः । वर्ताकुरेषा गुणसप्तयुक्तेति वैद्यकाच्च ।” हिंगुली सिंही
 भंटाकी दुष्प्रधर्षिणी पंच वार्ताक्याः रानवांगी “डोरली” इति ख्यातायाः ।
 नाकुली सुरसा रास्ना सुगंधा गंधनाकुली ॥ ११४ ॥ नकुलेष्टा भुजंगाक्षी
 छत्राकी सुवहा नव रास्नायाः सुगंसी “सुंगसवेल” इति ख्यातायाः ।
 “रास्नासुगंधयोः स्थाने नागसुगंधेति पाठः ।” विदारिगंधा (१) “विदा-
 रीगंधा” अंशुमती सालपर्णी “शालपर्णी” स्थिरा ध्रुवा पंच सालपर्ण्याः
 षड् “ढवला, सालवण” इति ख्यातायाः ॥ ११५ ॥ तुंडिकेरी समुद्रांता
 कार्पासी “कर्पासी” बदरा चत्वारि कार्पास्याः । सा कार्पासी बन्धा बने
 भवा चेद्भारद्वाजीत्युच्यते एकम् । शृंगी ऋषभः वृषः त्रयं ऋषभारूयौषधि-

१ विदार्याः गन्धः विदारिगन्धः । “व्यापोः संज्ञाछन्दसोर्बहुलम्”—इति ह्रस्वः । सोऽस्त्यस्याः ।

भारद्वाजी तु सा वन्या शृंगी तु ऋषभो वृषः॥११६॥
 गांगेरुकी नागबला झषा ह्रस्वगवेधुका ॥
 धामार्गवो घोषकः स्यान्महाजाली स पीतकः ॥११७॥
 जोत्स्नी पटोलिका जाली नादेयी भूमिजंबुका ॥
 स्याल्लांगलिक्यग्निशिखा काकांगी काकनासिका ११८
 गोधापदी तु सुवहा मुसली तालमूलिका ॥
 अजशृंगी विषाणी स्याद्गोजिह्वादार्विके समे ॥११९॥
 तांबूलवल्ली तांबूली नागवल्लयप्यथ द्विजा ॥
 हरेणू रेणुका कौंती कपिला भस्मगंधिनी ॥ १२० ॥

विशेषस्य “बैलघांटी इति ख्यातस्य” । शृंगीशब्द इन्नंतः ॥ ११६ ॥ गांगे-
 रुकी नागबला झषा ह्रस्वगवेधुका चत्वारि बलाविशेषस्य “ह्रस्वचिकणा
 इति च ख्यातस्य ।” धामार्गवः घोषकः द्वे घोषवल्ल्याः “घोंसाळी,
 दोडकी इति च ख्यातायाः ।” सः घोषकः पीतकः पीतपुष्पश्चेत् महाजाली-
 त्युच्यते एकम् । स्त्रीलिङ्गम् ॥ ११७ ॥ जोत्स्नी “ज्योत्स्ना ।” जोत्स्नी
 पटोली ज्योत्स्नेति हैमः । पटोलिका जाली त्रयं पटोलिकायाः “पढवळी
 इति ख्यातायाः ।” नादेयी भूमिजंबुका द्वे भूजंब्वाः “भुइजांभळी इति
 ख्यातायाः । नादेयी नागरंगे स्याज्जयायां जलवेतसे । भूमिजंब्वां जवार्यां
 च व्यंगुष्ठेऽपि च योषितीति मेदिनी ।” लांगलिकी अग्निशिखा द्वे लांगल्याः
 वागचवका “कळलावी” इति च ख्यातायाः । काकांगी काकनासिका द्वे
 काकजंघाख्यौषधिविशेषस्य “कावळी इति ख्यातस्य” ॥ ११८ ॥ गोधा-
 पदी सुवहा द्वे हंसपादिकायाः “रक्तलाजाळूं इति ख्यातायाः ।” मुसली
 तालमूलिका द्वे मुसळ्याकंद, मुसलकंद इति ख्यातायाः । अजशृंगी विषाणी
 द्वे मेढशिङ्गी इति ख्यातायाः ओषधेः । इयं त्वजशृंगाकारफला बहुक्षीरा
 सकंदका नेत्रौषधिरिति सुभूतिराह । गोजिह्वा दार्विका “दार्विका” द्वे दवळी
 “पाथरी” इति ख्यातस्य क्षेत्रजन्यशाकभेदस्य ॥ ११९ ॥ तांबूलवल्ली तांबूली
 नामवल्ली त्रीणि नागवल्ल्याः “पानवेल इति ख्यातायाः” । द्विजा हरेणुः
 रेणुका कौंती कपिला भस्मगंधिनी षट् रेणुकाख्यगंधद्रव्यस्य “रेणूकबीज
 इति प्रसिद्धस्य” ॥ १२० ॥ एलावालुकं ऐलेयं सुगंधि हरिवालुकं वालुकं पंच

एलावालुकमैलेयं सुगंधि हरिवालुकम् ॥
 वालुकं चाथ पालक्या मुकुंदः कुंदकुंदुरु ॥ १२१ ॥
 बालं ह्रीबेरबर्हिष्ठोदीच्यं केशांबुनाम च ॥
 कालानुसार्यवृद्धाश्मपुष्पशीतशिवानि तु ॥ १२२ ॥
 शैलेयं तालपर्णी तु दैत्या गंधकुटी मुरा ॥
 गंधिनी गजभक्ष्यां तु सुवहा सुरभी रसा ॥ १२३ ॥
 महेरुणा कुंदुरुकी सल्लकी हादिनीति च ॥
 अग्निज्वालासुभिक्षे तु धातकी धातुपुष्पिका ॥ १२४ ॥

बालुकाख्यगंधद्रव्यस्य । “वालुक, कांकडी इति ख्यातस्येत्यपि मतम् ।
 पालकी मुकुंदः कुंदः कुंदुरुः “मुकुंदः कुंदुः कुंदरः” चत्वारि पालकी
 “पोईशाक वस्तुकाकारा पालख” इति च ख्यातस्य ॥ १२१ ॥ बालं
 ह्रीबेरं बर्हिष्ठं उदीच्यं केशांबुनाम पंच वाळा इति ख्यातस्य । “बालः ।
 बालो ना कुंतलेऽश्वस्य गजस्यापि च बालधौ ॥ वाच्यलिङ्गोऽर्धके मूर्खे ह्रीबेरे
 पुष्पपुंसकमिति मेदिनी ।” केशांबु च तयोर्नाम यस्य तत्केशांबुनाम ।
 यावत्केशस्यांबुनश्च नामानि तानि सर्वाणि बालस्यापीत्यर्थः । कालानुसार्यं
 वृद्धं अश्मपुष्पं शीतशिवम् ॥ १२२ ॥ शैलेयं पंच शैलेयस्य फूल “शिला-
 जित” इति ख्यातस्य । तालपर्णी दैत्या गंधकुटी मुरा गंधिनी
 पंच मुरायाः तालिसपत्र “मोरमांशी” इति ख्यातायाः । गजभक्ष्या
 “गजभक्षा” सुवहा सुरभी “सुरभीः । सुरभिः सल्लकीमातृभिन्मुरागोषु
 योषितीति मेदिनी । सुरभीरसेत्येकमपि पदम् ।” रसा ॥ १२३ ॥
 महेरुणा “महेरणा” कुंदुरुकी सल्लकी “शल्लकी सिल्लकी । श्वाविद्-
 दुभेदौ शल्लक्याविति तालव्यादौ रभसः । सल्लकी सिल्लकी हादेति
 रुद्रः ।” हादिनी “हादिनी” अष्ट सालई इति ख्यातायाः । अग्निज्वाला
 “अग्नेज्वालेव, रक्तपुष्पत्वात् ।” सुभिक्षा धातकी धातुपुष्पिका “धातुपु-
 ष्पिका” चत्वारि धातक्याः धायफूल “धायटी” इति ख्यातायाः
 ॥ १२४ ॥ पृथ्वीका चंद्रवाला एला निष्कुटिः “निष्कुटी” बहुला पंचकं
 एलायाः । सा एला सूक्ष्मा सूक्ष्मपरिमाणा चेत् उपकुंचिका तुत्या

पृथ्वीका चंद्रवालैला निष्कुटिर्बहुलाऽथ सा ॥
 सूक्ष्मोपकुंचिका तुत्था कोरंगी त्रिपुटा त्रुटिः ॥१२५॥
 व्याधिः कुष्ठं पारिभाष्यं वाप्यं पाकलमुत्पलम् ॥
 शंखिनी चोरपुष्पी स्यात्केशिन्यथ वितुन्नकः ॥१२६॥
 झटामलाऽज्झटा ताली शिवा तामलकीति च ॥
 प्रपौंडरीकं पौंडर्यमथ तुन्नः कुबेरकः ॥ १२७ ॥
 कुणिः कच्छः कांतलको नंदिवृक्षोऽथ राक्षसी ॥
 चंडा धनहरी क्षेमदुष्पत्रगणहासकाः ॥ १२८ ॥
 व्याडायुधं व्याघ्रनखं करजं चक्रकारकम् ॥
 मुषिरा विद्रुमलता कपोतांघ्रिर्नटी नली ॥ १२९ ॥

कोरंगी त्रिपुटा त्रुटिः “त्रुटी” इति पंच नामानि ॥ १२५ ॥ व्याधिः
 कुष्ठं पारिभाष्यं वाप्यं “व्याप्यं आप्यं” पाकलं उत्पलं षट्कं कटू कोष्ठ
 “गोदं कोष्ठ” इति ख्यातस्य । शंखिनी चोरपुष्पी केशिनी त्रयं चोर-
 बल्ल्याः “चोर शंखाहुली, सांखवेल्” इति ख्यातायाः । वितुन्नकः ॥१२६॥
 झटामला अज्झटा ताली शिवा तामलकी षट्कं भूस्यामलक्याः । झटामलेत्यत्र
 झटेति पृथक् पदं वा । अमलेति छेदः । आह च । तामलक्यामला तालीति ।
 झटा तामलकीति चेति । प्रपौंडरीकं पौंडर्यं “पुंडर्यं” द्वे पौंडर्यस्य । इदं
 शालपर्णीतुल्यपत्रं ज्ञेयम् । स्थलपद्ममिति गौडाः । तुन्नः कुबेरकः ॥ १२७ ॥
 कुणिः “तुणिः” कच्छः कांतलकः नंदिवृक्षः “नंदीवृक्षः” षट्कं नंदिवृक्षस्य
 “नांदरुखी इति ख्यातस्य ।” अयमश्वत्थाकारपत्रः । राक्षसी चंडा धनहरी
 क्षेमः दुष्पत्रः गणहासकः षट्कं चोराख्यगंधद्रव्यस्य “चोरओंवा, किरमाणी
 ओंवा, गठोना, गाठीवनमूल इति ख्यातस्य । गण इत्यप्यस्य नाम” ॥१२८॥
 व्याडायुधं “व्यालायुधं” व्याघ्रनखं करजं चक्रकारकं चत्वारि व्याघ्रनख-
 नामकगंधद्रव्यस्य “लघुनखला, बाघनख इति ख्यातस्य ।” मुषिरा विद्रु-
 मलता कपोतांघ्रिः नटी नली ॥ १२९ ॥ धमनी अंजनकेशी सप्त नली-
 नामकगंधद्रव्यस्य “पवारीति लोके प्रसिद्धस्य । इयं उत्तरपथे प्रसिद्धा ।”

धमन्यंजनकेशी च हनुर्हृद्विलासिनी ॥
 शुक्तिः शंखः खुरः कोलदलं नखमथाढकी ॥ १३० ॥
 काक्षी मृत्स्ना तुवरिका मृत्तालकसुराष्ट्रजे ॥
 कुटन्नटं दशपुरं वानेयं परिपेलवम् ॥ १३१ ॥
 प्लवगोपुरगोनर्दकैवर्तीमुस्तकानि च ॥
 ग्रंथिपर्णं शुकं बर्हिपुष्पं स्थौणेयकुङ्कुरे ॥ १३२ ॥
 मरुन्माला तु पिशुना स्पृक्का देवी लता लघुः ॥
 समुद्रांता वधूः कोटिवर्षा लंकोपिकेत्यपि ॥ १३३ ॥

हनुः हृद्विलासिनी शुक्तिः शंखः खुरः कोलदलं नखं “नखी” सप्त नवा-
 ख्यगंधद्रव्यस्य “नखला” इति ख्यातस्य । अत्र हनुरुदंतः स्त्री, साहचर्यात् ।
 बदरीतुल्यपत्रत्वात्कोलदलम् । आढकी ॥ १३० ॥ काक्षी मृत्स्ना तुवरिका ।
 “वारिका मूलिका तूर्याढकी कुच्छुरा शटीति बोपालितात् तूरिका ।”
 मृत्तालकं “मृत्तालकं” सुराष्ट्रजं षट् तुवरिकायाः तूर इति ख्यातायाः ।
 कुटन्नटं दशपुरम् । “दशपुरमिति दशपूरमिति दशपूरमिति च । दशपूरं
 दशपुरं प्लवनं जीविताद्वयमिति वाचस्पतिः ।” वानेयं परिपेलवम् ॥ १३१ ॥
 प्लवं गोपुरं गोनर्दं कैवर्तीमुस्तकं “कैवर्तीमुस्तकं कैवर्तमुस्तकं” अष्टकं कैवर्ती-
 मुस्तकस्य केवडी, “जलमुस्ता, क्षुद्रमोक्षा, मोथा” इति ख्यातस्य । ग्रंथि-
 पर्णं शुकम् । शुको व्यासमुते कीरे रावणस्य च मंत्रिणि । शिरीषपादपे
 पुंसि ग्रंथिपर्णे नपुंसकम् । बर्हिपुष्पम् “शुकबर्हिमिसेकमपि नाम । बर्हिपुष्पं
 बर्हिः पुष्पं बर्हि पुष्पं चेति पृथगपि ।” स्थौणेयं कुङ्कुरं पंच गंडीवन
 “भटोरा” इति ख्यातस्य ॥ १३२ ॥ मरुन्माला पिशुना स्पृक्का “पृषोदरा-
 दित्वात्सलोपे पृक्कापि” देवी लता लघुः समुद्रांता वधूः कोटिवर्षा लंको-
 पिका दशकं पिङ्गेति ख्यातायाः स्पृक्कायाः । अत्र मरुन्मालेति संघात-
 विग्रहीतम् । यदाह वाचस्पतिः । स्पृक्का तु ब्राह्मणी देवी मरुन्माला लता
 लघुः । समुद्रांता वधूः कोटिवर्षा लंकोपिका मरुत् । मुनिर्माल्यवती माला
 मोहना कुटिला लतेति ॥ १३३ ॥ तपस्विनी जटामांसी जटिला लोमशा
 मिश्री “मिसिः मिषिः मिषी मसिः मषिः मषी मसी” पंच जटामांस्याः ।

तपस्विनी जटामांसी जटिला लोमशा मिंशी ॥
 त्वक्पत्रमुत्कटं भृगं त्वचं चोचं वरांगकम् ॥ १३४ ॥
 कर्चूरको द्राविडकः काल्पैको वेधमुख्यकः ॥
 ओषध्यो जातिमात्रे स्युरजातौ सर्वमौषधम् ॥ १३५ ॥
 शाकारूयं पत्रपुष्पादि तंडुलीयोऽल्पमारिषः ॥
 विशल्याग्निशिखानंता फलिनी शक्रपुष्पिका ॥ १३६ ॥
 स्यादक्षगंधा छगलांत्र्यावेगी वृद्धदारकः ॥

जटेति पृथक्पदं वा । यदाह । मांसी कृष्णजटा हिंसा नलदा जटिला
 मिंशिः । जटा च पिशिनी पेशी कन्यादी च तपस्विनीति । त्वक्पत्रं उत्कटं
 भृगं त्वचं चोचं वरांगकं षट् त्वक्पत्रस्य “दालचिनी” तज इति ख्यातस्य ।
 त्वक्त्वचचोचशब्दाः स्युर्वल्के चर्मणि पत्रक इति धराणिः ॥ १३४ ॥ कर्चू-
 रकः “कर्चूरकः” द्राविडकः द्रविडदेशे जातः । तत्र जात इत्यण् । स्वार्थेकः ।
 काल्पकः वेधमुख्यकः चत्वारि कचर इति ख्यातस्य हरिद्राभस्य । कल्पे
 भवः काल्पकः ओष्ठयमध्यः । “तालव्यमध्योऽपि ।” ओषध्य इति फल-
 पाकांतानां व्रीह्यादीनां जातावेव ओषध्यः स्युः । ओषधिशब्दप्रयोगः स्यादि-
 त्थर्थः । बहुत्वविवक्षायां बहुवचनं न तु नित्यम् । यदा तु ओषधेः रोगहारि-
 त्वमात्रं प्रतीयते न त्वन्यत् तदा औषधशब्दप्रयोगः । ओषधेरजातावित्यण् ।
 न केवलमौषधिरौषधशब्दवाच्या किंतु रोगहरत्वेन घृतक्षौद्रत्रिफलाकल्कादि
 चौषधमिति सर्वमिति विशेषणाज्ज्ञेयम् ॥ १३५ ॥ ॥ यत्पत्रपुष्पादि तच्छा-
 कसंज्ञकं एकं भोजनसाधनस्य पुष्पादेः । आदिना मूलादिग्रहः । उक्तं च ।
 मूलपत्रकरीराग्रफलकाण्डाधिरूढकम् ॥ त्वक् पुष्पं कवचं चैव शाकं दशविधं
 स्मृतमिति । तत्र करीरं वंशांकुरः । काण्डमिष्टुदण्डादि । अधिरूढकं बीजा-
 कुरः । कवचं छत्राकम् । शेषं स्पष्टम् । तंडुलीयः अल्पमारिषः द्वे तांदुली
 “तांदुलजा” इति ख्यातस्य । विशल्या अग्निशिखा अनंता फलिनी
 शक्रपुष्पिका पंचकमग्निशिखायाः “कळलावी इति ख्यातायाः” । शक्रो-
 ऽर्जुनतरुः तत्पुष्पमिव पुष्पं अस्याः शक्रपुष्पी ॥ १३६ ॥ ऋक्षमंषा
 “क्षुब्धगंधा” छगलांत्री “छगलांत्री छगलांढी छगलेति पृथक्पदं वा ।
 छागे तु छगलश्छागी वृद्धादारकयोः स्त्रियामित्वनेकार्यकोशः ।” आवेगी

जुंगो ब्राह्मी तु मत्स्याक्षी वयस्था सोमवल्लरी ॥ १३७ ॥
 पटुपर्णी हैमवती स्वर्णक्षीरी हिमावती ॥
 हयपुच्छी तु कांबोजी माषपर्णी महासहा ॥ १३८ ॥
 तुंडिकेरी रक्तफला बिंबिका पीलुपर्ण्यपि ॥
 बर्बरा कबरी तुंगी खरपुष्पाऽजगंधिका ॥ १३९ ॥
 एलापर्णी तु सुवहा रास्ना युक्तरसा च सा ॥
 चागेरी चुक्रिका दंतशठांबष्ठाम्ललोणिका ॥ १४० ॥
 सहस्रवेधी चुक्रोऽम्लवेतसः शतवेध्यपि ॥
 नमस्कारी गंडकारी समंगा खदिरेत्यपि ॥ १४१ ॥

वृद्धदारकः । वृद्धो दारकोऽस्मात् । वृद्धत्वं दारयति वा वृद्धदारकः । वृद्धेति
 भावप्रधानम् । जुंगः पंच वृद्धदारकस्य “वरधारा, जीर्णफंजी इति
 ख्यातस्य ।” ब्राह्मी मत्स्याक्षी वयस्था सोमवल्लरी “सोमवल्लरिः” चत्वारि
 सोमलतायाः । “यस्याः शुक्लपक्षे पर्णान्युद्भवन्ति कृष्णे च पतन्ति सा सोमवल्लरी ।
 सैव सोमवल्लरी” ॥ १३७ ॥ पटुपर्णी हैमवती स्वर्णक्षीरी हिमावती चत्वारि
 स्वर्णक्षीर्याः “पिसोळा इति ख्यातायाः” । हयपुच्छी कांबोजी माषपर्णी
 महासहा चत्वारि माषपर्ण्याः रानउडीद इति ख्यातायाः ॥ १३८ ॥ तुंडिकेरी
 “तुंडिकेशी” रक्तफला बिंबिका पीलुपर्णी चत्वारि तुंडिकेर्याः तोंडली
 इति ख्यातायाः । बर्बरा “वर्बरा वर्बरी । वर्बरः पामरे केशे चक्रले नीवृ-
 दंतरे । फंजिकायां पुमान् शाकभेदपुष्पभिदोः स्त्रियामिति मेदिनी ।” कबरी
 “कवरी” तुंगी खरपुष्पा अजगंधिका “अजगंधेत्यन्यत्र ।” पंच बर्बरी
 “तिळवणी कानफोदी” इति ख्यातस्य शाकभेदस्य ॥ १३९ ॥ एलापर्णी
 सुवहा रास्ना युक्तरसा चत्वारि एलापर्ण्याः कोलिदण इति ख्यातायाः ।
 चांगेरी चुक्रिका दंतशठा अंबष्ठा अम्ललोणिका “अम्ललोलिका” पंच
 अम्ललोणिकायाः चुका इति ख्यातायाः ॥ १४० ॥ सहस्रवेधी चुक्रः
 अम्लवेतसः शतवेधी चतुष्कमम्लवेतसस्य । “चांगेर्यादयो नव पर्ण्या
 इत्यपि मतम् ।” नमस्कारी गंडकारी “गंडकाली” समंगा खदिरा चत्वारि
 लज्जाकु “लाजाकु” इति मसिद्धायाः ओषधेः ॥ १४१ ॥ जीवंती

जीवन्ती जीवनी जीवा जीवनीया मधुस्रवा ॥
 कूर्चशीर्षो मधुरकः शृंगद्रुस्वांगजीवकाः ॥ १४२ ॥
 किराततिक्तो भूर्निबोऽनार्यतिक्तोऽथ सप्तला ॥
 विमला शातला भूरिफेना चर्मकषेत्यपि ॥ १४३ ॥
 वायसोली स्वादुरसा वयस्थाऽथ मकूलकः ॥
 निकुम्भो दंतिका प्रत्यक्श्रेण्युदुंबरपर्ण्यपि ॥ १४४ ॥
 अजमोदा तूग्रगंधा ब्रह्मदर्भा यवानिका ॥
 मूले पुष्करकाश्मीरपद्मपत्राणि पौष्करे ॥ १४५ ॥
 अव्यथाऽतिचरा पद्मा चारटी पद्मचारिणी ॥

जीवनी जीवा जीवनीया मधुस्रवा “मधुः स्रवेति पदद्वयमपि ।” मधु पुष्परसे सौद्रे मद्ये ना तु मधुद्रुमे । वसंतदैसभिचैत्रे स्याज्जीवन्त्यां तु योषितीति मेदिनी । विश्वप्रकाशोऽप्येवम् । पंच जीवन्त्याः “हरणवेल, हरणदोडी इति ख्यातायाः ।” कूर्चशीर्षः मधुरकः शृंगः द्रुस्वांगः जीवकः पंच जीवकस्य ॥ १४२ ॥ किराततिक्तः “चिरतिक्तश्चिरातिक्तश्च । किरातश्चिरतिक्तश्च भूर्निबहिमकावपीति रभसः ।” भूर्निबः अनार्य-तिक्तः त्रयं किरार्त इति ख्यातस्य । सप्तला विमला शातला “सातला । विमला सातलायां स्यादिति विश्वप्रकाशः ।” भूरिफेना चर्मकषा पंच सप्तलायाः “शिकेकाई इति प्रसिद्धायाः” ॥ १४३ ॥ वायसोली स्वादुरसा वयस्था त्रयं लहानकावळी, काकोली इति च ख्यातस्य । मकूलकः “पृषोदरादित्वादुत्वे मुकूलकोऽपि” । निकुम्भः दंतिका “दंतिजा” प्रत्यक्श्रेणी उदुंबरपर्णी “ऊदुंबरपर्णी ऊदुंबरपर्णी” पंच दंसाः “दांती इति ख्यातायाः ।” यस्याः बीजं जेपाळ इति ख्यातम् ॥ १४४ ॥ अजमोदा उग्रगंधा ब्रह्मदर्भा यवानिका “यमानिका” द्वे यवान्याः ओवा इति ख्यातायाः । “यवानीद्वयस्य द्वे द्वे नामनी इत्यपि मतम् ।” पुष्करं काश्मीरं पद्मपत्रं पद्मवर्णमिति पाठः ।” त्रीणि पौष्करमूले पुष्करमोषधि-विशेषस्तस्य मूले इत्यर्थः ॥ १४५ ॥ अव्यथा अतिचरा पद्मा चारटी पद्म-चारिणी पंच उत्तरदेशे प्रसिद्धायाः पद्मचारिण्याः “स्थलकमलिनी इति

कापिल्यः कर्कशश्चंद्रो रक्तांगो रोचनीत्यपि ॥१४६॥

प्रपुन्नाडस्त्वेडंगजो दद्रुघ्नश्चक्रमर्दकः ॥

पद्माट उरणाख्यश्च पलाण्डुस्तु सुकंदकः ॥ १४७ ॥

लतार्कदुद्रुमौ तत्र हरितेऽथ महौषधम् ॥

लशूनं गृजनारिष्टमहाकंदरसोनकाः ॥ १४८ ॥

पुनर्नवा तु शोथघ्नी वितुन्नं सुनिषण्णकम् ॥

स्याद्वातकः शीतलोऽपराजिता शौणपण्यपि ॥१४९॥

पारावतांघ्रिः कटभी पण्या ज्योतिष्मती लता ॥

वार्षिकं त्रायमाणा स्यान्नायंती बलभद्रिका ॥१५०॥

ख्यातायाः । ” कापिल्यः “कापिल्लः । चंद्रः कर्पूरकापिल्लसुधांशुस्वर्णवारि-
ष्विति मेदिनी । ” कर्कशः चंद्रः रक्तांगः रोचनी “रोचनी ” पंच शुण्डारोच-
नीति ख्याताया रोचन्याः ॥ १४६ ॥ प्रपुन्नाडः “प्रपुन्नालः प्रपुनालः प्रपु-
नाडः प्रपुन्नडः ” एडगजः “एलगजः ” दद्रुघ्नः “दद्रूघ्नः ” चक्रमर्दकः पद्माटः
उरणाख्यः “उरणाक्षः ” षट् टाकला इति ख्यातस्य । पलाण्डुः सुकंदः द्वे
पलाण्डोः “कांदा इति प्रसिद्धस्य ” ॥ १४७ ॥ हरिते हरिद्रणे तत्र पलाण्डौ
लतार्कः दुद्रुमः इति द्वे । महौषधं लशूनं “लशूनं ” गृजनं अरिष्टः महाकंदः
रसोनकः षट् लशुनस्य । रसे आस्वादने ऊन्यते पातकहेतुत्वात् रसोनकः ।
ऊन परिहाणे एरच् घञ् वा । णिलोपः । स्वार्थे कन् । लशुनगृजनयोराकृ-
तिभेदेऽपि रसैक्यात् अभेद इति बहवो मन्यन्ते ॥ १४८ ॥ पुनर्नवा शोथघ्नी
द्वे पुनर्नवायाः “घेदुळी इति देशे प्रसिद्धायाः । ” वितुन्नं सुनिषण्णकं द्वे
सुषुन “कुरडु ” इति ख्यातस्य शाकभेदस्य । वातकः शीतलः अपराजिता
शणपर्णी “सनपर्णी असनपर्णी आसनपर्णी । भवेदसनपर्ण्या च शीतलः
शिशिरेऽन्यवदिति विश्वप्रकाशः । शीतलं पुष्पाशीसे शैलजे मलयोद्भवे ।
पुमानासनपर्ण्या स्याच्छिशिरे वाच्यलिंगकमिति मेदिनी । ” चत्वारि शण-
पर्ण्याः गोकर्णी इति ख्यातायाः । “शीतलवातक इत्येकं पदमिति धन्वंतरि-
राह ” ॥ १४९ ॥ पारावतांघ्रिः “पारावतांघ्री ” कटभी पण्या ज्योतिष्मती
लता पंच ज्योतिष्मत्याः मालकांगोणी इति ख्यातायाः । पारावतांघ्रिः स्त्री ।
वार्षिकं त्रायमाणा त्रायंती बलभद्रिका चतुष्कं त्रायमाणायाः ॥ १५० ॥

विष्वक्सेनप्रिया गृष्टिर्वाराही बदरेत्यपि ॥
 मार्कवो भृंगराजः स्यात्काकमाची तु वायसी ॥१५१॥
 शतपुष्पा सितच्छत्राऽतिच्छत्रा मधुरा मिसिः ॥
 अवाक्पुष्पी कारवी च सरणां तु प्रसारिणी ॥१५२॥
 तस्यां कटंभरा राजबला भद्रबलेत्यपि ॥
 जनी जतूका रजनी जतुकृच्चक्रवर्तिनी ॥ १५३ ॥
 संस्पर्शाऽथ शटी गंधमूली षड्गंधिकेत्यपि ॥
 कर्चूरोऽपि पलाशोऽथ कारवेल्लः कठिल्लकः ॥१५४॥
 सुषवी चाथ कुलकं पटोलस्तिक्तकः पटुः ॥

विष्वक्सेनप्रिया गृष्टिः “गृष्टिः” वाराही बदरा चतुष्कं वाराह्याः “वारा-
 हीकंद डुकरकंद इति ख्यातायाः” । मार्कवः भृंगराजः “भृंगराजाः । भृंग
 इव रजोऽस्य । सांतोऽदंतोऽपि । स्यान्मार्कवो भृंगराजो भृंगराजः सुजागर
 इति रभसात् ।” द्वे माका इति ख्यातस्य । काकमाची वायसी द्वे कावळी
 “काकजंघा” इति ख्यातायाः ॥ १५१ ॥ शतपुष्पा सितच्छत्रा अतिच्छत्रा
 मधुरा मिसिः “मिसी” अवाक्पुष्पी कारवी सप्तकं शोप इति ख्यातायां शत-
 पुष्पायाम् । सरणा “सरणी सारणी । सरणा सरणी चार्वी कटंभरा महाव-
 लेति रुद्रः । रुग्भेदे ना प्रसारण्यां स्वल्पनद्यां च सारणीति मेदिनी ।” प्रसा-
 रिणी ॥१५२॥ कटंभरा “कटंभरा” राजबला भद्रबला पंच प्रसारण्याः (चांद-
 वेल) “कुञ्जप्रसारिणी” इति ख्यातायाः । जनी “जनिः” जतूका “जतुका”
 रजनी “रजनिः” जतुकृत् चक्रवर्तिनी ॥ १५३ ॥ संस्पर्शा षट् चक्रवर्तिन्याः
 चाकवत इति ख्यातायाः । शटी गंधमूली “गंधमूला” षड्गंधिका कर्चूरः
 “कर्चूरः कर्बुरः” पलाशः पंच शम्याः “कापूरकाचरी, आंबेहळद इति
 ख्यातायाः ।” कारवेल्लः कठिल्लकः “कटल्लकः” ॥ १५४ ॥ सुषवी “सुसवी
 सुशवी” त्रीणि कारवेल्लस्य कारली इति ख्यातस्य । कुलकं पटोलः तिक्तकः
 पटुः चत्वारि पटोल “पडवळ” इति ख्यातस्य । कूष्माण्डकः कर्कारुः द्वे
 कूष्माण्डस्य “कोहळा इति ख्यातस्य ।” उर्वारुः “ईर्वारुः ईर्वारुः ईर्वारुः

कृष्णकण्ठकस्तु कर्कारुर्वारुः कर्कटी स्त्रियौ ॥१५५॥

इक्ष्वाकुः कटुतुंबी स्यात्तुंब्यलाबूरुभे समे ॥

चित्रा गवाक्षी गोडुंबा विशाला त्विंद्रवारुणी ॥१५६॥

अशोघ्नः सूरणः कंदो गंडीरस्तु समष्टिला ॥

कलंब्युपोदिका स्त्री तु मूलकं हिलमोचिका ॥१५७॥

वास्तुकं शाकभेदाः स्युर्दूर्वा तु शतपर्विका ॥

एवारुः । उन्मत्तो धुस्तुरिवारुः कर्कटिः स्यादिति पुंस्काण्डे रत्नकोशात् ।”
कर्कटी “कर्कटिः” द्वे कर्कट्याः कांकडी इति ख्यातायाः ॥ १५५ ॥ इक्ष्वाकुः
कटुतुंबी द्वे कटुतुंब्याः “दुध्या कटुभोपळा इति ख्यातायाः । अत्र इक्ष्वा-
कुशब्दः कटुकटुतुंब्युभयसाधारणः । इक्ष्वाकुः कटुतुंब्यां स्त्री सूर्यवंशे नृपे
पुमानिति कोशांतरेऽप्युक्तम् ।” तुंबी “तुंबिः तुंबा” अलाबूः । “अलाबूः
आलाबूः आलाबुः लाबुः लाबूः । अलाबुः स्त्री पिंडफला तुंबिस्तुंबी महा-
फला । तुंबा तु बर्तुलाऽलाबूर्निवे तुंबी तु लाबुकेति वाचस्पतिः । अलाबू-
स्तुंबकः प्रोक्त इति चंद्रः । लाबुकेत्यन्यकोशे । द्वे काळा भोपळा इति
ख्यातस्य ।” अलाबूर्त्स्वांतोऽपि कचित् । चित्रा गवाक्षी गोडुंबा त्रीणि
गोडुंबायाः “कंबडळ इति ख्यातायाः । चित्राऽऽखुपर्णी गोडुंबा सुभद्रा
दंतिकास्तु च । मायायां सर्पनक्षत्रे नदीभेदेषु च स्त्रियामिति मेदिनी । गवाक्षी
त्विंद्रवारुण्यां गवाक्षो जालके कपाविति हैमः । गोडुग्धेति पाठो न दृश्यते
कोशेषु । गोडुग्धेति चिभूड इति प्रसिद्धिवैद्यके” । विशाला इंद्रवारुणी द्वे
इंद्रवारुण्याः “भोटी कंबडळ इति ख्यातायाः ॥ १५६ ॥ अशोघ्नः सूरणः
“तालव्यादिरपि ।” कंदः त्रीणि सूरणस्य । गंडीरः समष्टिला द्वे गंडीरा-
ख्यशाकभेदस्य “कडू सूरण इति ख्यातस्य ।” कलंब्यादयः पंच शाकभेदाः
स्युः एकैकम् । तत्र कलंबी वेण्वाकृतिः । “कलंबी तु शतपर्वा कलंबूर्वा सुवीरुथ
इति वाचस्पतिः । कलंबी शाकभेदेऽपि स्यादंडशरयोः पुमानिति मेदिनी ।”
उपोदिका “उपोदीकापि” (वाळी) “थोरमयाळ पोईमांडवीवेल” इति
प्रसिद्धा । मूलकं मुळ्य इति ख्यातम् । हिलमोचिका देशांतरे हलहंची “चाक-
वत” इति प्रसिद्धा ॥ १५७ ॥ वास्तुकं “बथुवा “चंदनबदुवा” इति
प्रसिद्धम् । “वास्तुकस्य” । दूर्वा शतपर्विका “शतपर्णिका” सहस्रवीर्या

सहस्रवीर्याभार्गव्यौ रुहाऽनन्ताऽथ सा सिता ॥१५८॥

गोलोमी शतवीर्या च गंडाली शकुलाक्षका ॥

कुरुविंदो मेघनामा मुस्ता मुस्तकमस्त्रियाम् ॥१५९॥

स्याद्भद्रमुस्तको गुंद्रा चूडाला चक्रलोच्चटा ॥

वंशे त्वक्सारकर्मारत्वचिसारतृणध्वजाः ॥ १६० ॥

शतपर्वा यवफलो वेणुमस्करतेजनाः ॥

वेणवः कीचकास्ते स्युर्ये स्वनंत्यनिलोद्धताः ॥१६१॥

ग्रंथिर्ना पर्वपरुषी गुंद्रस्तेजनकः शरः ॥

नडस्तु धमनः पोटगलोऽथो काशमस्त्रियाम् ॥१६२॥

भार्गवी रुहा अनन्ता षट् दूर्वायाः ॥ १५८ ॥ सा दूर्वा सिता शुक्ला चेत् तत्र गोलोमी शतवीर्या गंडाली शकुलाक्षका इति चत्वारि । कुरुविंदः मेघनामा मुस्ता मुस्तकं चत्वारि मुस्तायाः । “मोथ इति ख्यातायाः” । मेघनामा मेघ-पर्यायनामकः । “मुस्तकं पुंसि क्लीबे च” ॥ १५९ ॥ भद्रमुस्तकः । भद्र-मिति पृथगपि नाम । “भद्रं स्यान्मंगले हेमिन्नि मुस्तके करणांतरे इति रुद्रः ।” गुंद्रा द्वे मुस्ताविशेषस्य भद्रमुस्तकस्य “नागरमोथा इति ख्यातस्य ।” अस्त्रि-यामिति मुस्तकभद्रमुस्तकाभ्यां संवध्यते । धन्वंतरिरिषं भेदमाह । मुस्तको-ऽबुधरो मेघो घनो राजीवशेरुकः । भद्रमुस्तो वराहोऽब्दो गांमेयः कुरुविंदक इति । चूडाला चक्रला उच्चटा त्रीणि उच्चटामूलस्य “फुरडी इति कोंकणे ख्यातस्य मुस्ताविशेषस्य ।” वंशः त्वक्सारः कर्मारः त्वचिसारः तृणध्वजः ॥ १६० ॥ शतपर्वा यवफलः वेणुः मस्करः तेजनः दशकं वेणोः । ये वेणवः अनिलोद्धताः अनिलेन कीटादिकृतरंघ्रगतवायुनोद्धताः स्वनन्ति शब्दं कुर्वन्ति ते कीचकाः स्युरिलेकम् ॥ १६१ ॥ ग्रंथिः पर्व परुः “परुरुदंतोऽपि । “मज्जा सारो, ग्रंथिः परुः, परागः कुसुमरेणुः”—इति पुंस्काण्डे रत्नकोशात् ।” त्रीणि वंशादिग्रंथेः पेरे इति ख्यातस्य । तत्र ग्रंथिर्ना पुमान् । गुंद्रः तेजनकः शरः “सरः । सरस्तु मुंजो बाणाख्यो गुंद्रस्तेजनकः शर इति वाचस्पतेर्दत्तादिश्च ।” त्रीणि शरस्य । नडः “नलः । अथ पोटगलः पुंसि नले च काशमस्त्रियोरिति मेदिनी ।” धमनः पोटगलः त्रीणि देवनळ इति ख्यातस्य । काशं “कासम्” ॥ १६२ ॥

इक्षुगंधा पोटगलः पुंसि भूमि तु बल्वजाः ॥

रसाल इक्षुस्तद्भेदाः पुंङ्कांतरकादयः ॥ १६३ ॥

स्याद्वीरणं वीरतरं मूलेऽस्योशीरमस्त्रियाम् ॥

अभयं नलदं सेव्यममृणालं जलाशयम् ॥ १६४ ॥

लामज्जकं लघुलयमवदाहेष्टकापथे ॥

नडादयस्तृणं गर्मुच्छ्रयामाकप्रमुखा अपि ॥ १६५ ॥

अस्त्री कुशं कुथो दर्भः पवित्रमथकतृणम् ॥

पौरसौगंधिकध्यामदेवजग्धकरौहिषम् ॥ १६६ ॥

इक्षुगंधा पोटगलः त्रीणि काशस्य “काशं पुन्रपुंसकम् ।” बल्वजा इत्येकं पुंलिङ्गं बहुवचनात् “मोळ, लढाळे, लवा इति ख्यातस्य । एको बल्वज इति भाष्यकारवचनादेकत्वेऽपि ।” रसालः इक्षुः द्वे इक्षोः । पुंङ्कांतरकः इत्यादयस्तस्येक्षोर्भेदाः । आदिना कोशकारादिग्रहः । “स च । इक्षुः कर्कटको वंशः कांतारो वेणुनिस्ततिः । इक्षुरस्यः पौंङ्कश्च रसालः कुसुमारक इति” एकैकम् ॥ १६३ ॥ वीरणं वीरतरं द्वे तृणभेदस्य “काळा वाळा इति ख्यातस्य” । अस्य वीरणस्य मूले उशीरं अभयं नलदं सेव्यं अमृणालं जलाशयम् ॥ १६४ ॥ लामज्जकं लघुलयं अवदाहं इष्टकापथं इति दश नामानि स्युः । लघुलयं इति पृथगपि । लामज्जकं सुवासं स्यादमृणालं लयं लघ्विति सुश्रुतः । अवदाहेष्टमिति अवदाहेष्टकापथमिति चैकैकं पदमिति । नडादयः नडकाशादयः तृणं तृणजातीया इत्यर्थः । “नलादय इत्यपि पाठः । ये च गर्मुच्छ्रयामाकप्रमुखाः । गर्मुच्छ्रयामाकौ तृणधान्यविशेषौ । प्रमुखशब्दाद्वक्ष्यमाणाः कुशादयः कंगुकोद्रवाद्याश्च । तेऽपि तृणजातीयाः । “अत्र प्रमुखशब्दाधीनग्राह्या गृहीतव्याः । अन्यथा कोद्रवादीनां हविष्यत्वापातात् । श्यामाकः श्यामकोऽपि चेति हलायुधाच्छ्रयामकोऽपि ।” एकम् ॥ १६५ ॥ कुशं कुथः दर्भः पवित्रं चत्वारि कुशस्य । तत्र कुशं क्लीबपुंसोः । कतृणं पौरं सौगंधिकं ध्यामं देवजग्धकं रौहिषं षट् गंजाण “रौहि-सगवत” इति ख्यातस्य तृणभेदस्य ॥ १६६ ॥ छत्रा अतिच्छत्रः पालन्नः । पालं क्षेत्रं हंतीति पालन्नः । मालातृणकं “मालाकाराणि तृणान्यस्य ।”

छत्राऽतिच्छत्रपालघ्नौ मालातृणकभूस्तृणे ॥
 शष्पं बालतृणं घासो यवसं तृणमर्जुनम् ॥ १६७ ॥
 तृणानां संहतिस्तृण्या नड्या तु नडसंहतिः ॥
 तृणराजाह्वयस्तालो नालिकेरस्तु लांगली ॥ १६८ ॥
 घोंटा तु पूगः क्रमुको गुवाकः खपुरोऽस्य तु ॥
 फलमुद्वेगमेते च हितालसहितास्त्रयः ॥ १६९ ॥
 खर्जूरः केतकी ताली खर्जूरी च तृणद्रुमाः ॥
 ॥ इति वनौषधिवर्गः ॥ ४ ॥

सिंहो मृगेंद्रः पंचास्यो हर्यक्षः केसरी हरिः ॥

भूस्तृणं पंच वचाकृतेर्जलतृणभेदस्य । “अत्र आद्यत्रयं शेतगवता इति ख्यातस्य ।
 अंत्यद्वयं मालाकारतृणस्येत्यपि मतम् ।” शष्पं “शस्यं” बालतृणं द्वे कोम-
 लतृणस्य । घासः यवसं द्वे गवादीनां भक्ष्यतृणस्य । तृणं अर्जुनं द्वे तृण-
 मात्रस्य ॥ १६७ ॥ तृणानां संहतिः समूहस्तृण्येत्युच्यते एकम् । नडानां
 संहतिर्नड्येत्युच्यते एकम् । तृणराजः तालः द्वे तालस्य । तृणराजाह्वयस्तृ-
 णराजनामकः । नालिकेरः “नारिकेरः नारिकेलः नाडिकेरः नारीकेलः
 नारिकेलिः नारीकेली” लांगली द्वे नारिकेलस्य “नारक” इति ख्यातस्य ।
 लांगली स्त्री ङीष्प्रतः । इन्नंतः पुंसीत्येके ॥ १६८ ॥ घोंटा पूगः क्रमुकः
 गुवाकः “गूवाकः” । गुवाकोऽपि च गूवाक इति तारपालः । खपुरः पंच
 पूगवृक्षस्य “सुपारी, पोफळी इति ख्यातस्य ।” अस्य फलं उद्वेगमित्युच्यते
 एकम् । एते तालनालिकेरपूगास्त्रयः । हितालस्तालभेदः स तु अल्पप-
 रिमाणः तत्सहिताः एवं चत्वारः खर्जूरादयश्चत्वारश्च एवमष्टौ एते तृणद्रुमा
 इत्युच्यन्ते ॥ १६९ ॥ तत्र खर्जूरः खजूर इति ख्यातः । केतकी ङीष्प्रता
 केगत “केतक” इति ख्याता । एवं ताली तालीभेदः । खर्जूरी खर्जूरभेदः ॥
 इति वनौषधिवर्गः ॥ ४ ॥ ॥ सिंहः । दिनस्ति इति सिंहः । हिसि
 हिंसायाम् । मयूरव्यंसकादिः । भवेद्वर्णगणितस्य सिंहो वर्णविपर्यया-
 दित्युक्तम् । मृगेंद्रः पंचास्यः हर्यक्षः केसरी । केसरी तुरगे सिंहे पुत्रागे

(“कंठीरवो मृगरिपुर्मृगदृष्टिर्मृगाशनः ॥
 पुंडरीकः पंचनखचित्रकायमृगद्विषः ॥ १ ॥”) (१)
 शार्दूलद्वीपिनौ व्याघ्रे तरक्षुस्तु मृगादनः ॥ १ ॥
 वराहः सूकरो घृष्टिः कोलः पोत्री किरिः किटिः ॥
 दंष्ट्री घोणी स्तब्धरोमा क्रोडो भूदार इत्यपि ॥ २ ॥
 कपिप्लवंगप्लवगशाखामृगवल्लीमुखाः ॥
 मर्कटो वानरः कीशो वनौका अथ भल्लुके ॥ ३ ॥
 ऋक्षाऽच्छभल्लभल्लूका गंडके खड्गखड्गिनौ ॥
 लुलायो महिषो वाहद्विषत्कासरसैरिभाः ॥ ४ ॥

नागकेसर इत्युक्तम् । हरिः षट् सिंहस्य । केसरी इन्नतः । तालव्यमध्योऽपि ।
 पंचं विस्तृतमास्यमस्य पंचास्यः । “पचि विस्तारे । मुखं पादाश्च पंचास्या-
 नीव यस्येति वा” । कंठीरवो मृगरिपुर्मृगदृष्टिर्मृगाशन इत्यादयोऽप्यस्य
 पर्यायाः ॥ १ ॥ शार्दूलः द्वीपी व्याघ्रः त्रीणि व्याघ्रस्य । तरक्षुः “तरक्षः”
 मृगादनः द्वे कुकुराकृतेः कृष्णरेखाचित्रितस्य मृगविशेषस्य “तरस इति
 ख्यातस्य ॥ १ ॥” वराहः सूकरः घृष्टिः “घृष्टिः” कोलः पोत्री । पोत्रं मुखाग्रं
 अस्ति यस्य । पोत्रं वस्त्रे मुखाग्रे च सूकरस्य हलस्य चेति । किरिः “किरः”
 किटिः दंष्ट्री घोणी स्तब्धरोमा क्रोडः भूदारः द्वादश सूकरस्य । तालव्या-
 दिरपि सूकरः । साहचर्याद्घृष्टिः पुंसि । पोत्रिणौ । दंष्ट्रिणौ । घोणिनौ ।
 स्तब्धरोमाणौ ॥ २ ॥ कपिः प्लवंगः प्लवगः शाखामृगः वल्लीमुखः “बलि-
 मुखः वल्लीमुखः” मर्कटः वानरः कीशः वनौकाः नवकं वानरस्य । वनौ-
 कसौ । “शाखाचारी मृगः शाखामृगः” । भल्लुकः ॥ ३ ॥ ऋक्षः अच्छ-
 भल्लः भल्लूकः “भालूकः भालूकः” चतुष्कमच्छभल्लस्य आस्वल, रीस इति
 ख्यातस्य । “केचन भालु इति ख्यातायाः नामचतुष्कमिति वदन्ति” द्रुस्व-
 मध्योऽपि । भल्लक इति । अच्छभल्लपरिषद्विरहतीति प्रयोगः । अच्छ इति
 च । अच्छः स्फटिकभल्लकनिर्मलेष्विति मेदिनी । गंडकः खड्गः खड्गी । खड्गं
 शृंगं यस्यास्ति । त्रीणि गंडशृंग “गेंडा” इति ख्यातस्य । लुलायः “लुलाप
 इति ओष्ठ्यांतोऽपि” महिषः वाहद्विषन् । वाहानां हयानां द्विषन् । कासरः

स्त्रिया शिवा भूरिमायगोमायुमृगधूर्तकाः ॥

शृगालवंचुकक्रोष्टुफेरुफेरवजंबुकाः ॥ ५ ॥

ओतुर्विडालो मार्जारो वृषदंशक आखुभुक् ॥

त्रयो गौधेरगौधारगौधेया गोधिकात्मजे ॥ ६ ॥

श्वावित्तु शल्यस्तल्लोम्नि शलली शललं शलम् ॥

वातप्रमीर्वातमृगः कोकस्त्वैहामृगो वृकः ॥ ७ ॥

मृगे कुरंगवातायुहरिणाजिनयोनयः ॥

ऐणेयमेण्याश्चर्माद्यमेणस्यैणमुभे त्रिषु ॥ ८ ॥

सैरिभः पंच महिषस्य “गवा इति ख्यातस्य” ॥ ४ ॥ शिवा भूरिमायः
गोमायुः मृगधूर्तकः शृगालः “सृगालः” वंचुकः “वंचकः । वंचकस्तु खले
धूर्ते गृहबभ्रौ च जंबुक इति कोशांतरात् ।” क्रोष्टा फेरुः फेरवः जंबुकः दश
जंबुकस्य कोल्हा इति ख्यातस्य । स्त्रियामिति । पुंव्यक्तावपि शिवाशब्दो निसं
स्त्रीलिंग इत्यर्थः । “चतुष्पदां द्विलिंगता वक्ष्यते तदपवादोऽयम् ।” सृगालो
दंत्यादिरपि । क्रोष्टुशब्दस्य रूपाणि तु क्रोष्टा क्रोष्टारौ क्रोष्टारः । क्रोष्टारं
क्रोष्टारौ क्रोष्टन् । क्रोष्ट्रा कोष्टुनेत्यादि । दीर्घमध्योऽपि जंबूक इति ॥ ५ ॥
ओतुः विडालः “विडालः” मार्जारः वृषदंशक आखुभुक् पंच मार्जारस्य ।
गौधेरः गौधारः गौधेयः एते त्रयः शब्दा गोधिकात्मजे स्थलगोधिकाया
अपसेऽंगार इति ख्याते । “अयं कृष्णसर्पाद्गोधायां घोरपट इति ख्यातायां
चतुष्पाज्जायते । अस्य सर्पस्य दंशेन मानवोऽवश्यं म्रियते” ॥ ६ ॥ श्वावित्
शल्यः द्वे शल्यस्य साळई “साळी” इति ख्यातस्य । श्वानं विध्यति लोम्ना
श्वावित् श्वाविधौ । तस्य शल्यस्य लोम्नि शलली शललं शलं इति त्रीणि ।
शलली स्त्रियाम् । इदं सीमंतोन्नयनादाबुपयुज्यते । वातप्रमीः वातमृगः द्वे
वातमृगस्य वाघूळ इति ख्यातस्य । वातप्रमीरीदंतः पुंसि । रूपाणि तु ।
वातप्रमीः वातप्रम्यौः वातप्रम्यः । वातप्रमीं वातप्रम्यौ वातप्रमीन् । सप्त-
म्येकवचने तु सवर्णदीर्घः । वातप्रमी । स्त्रियां तु लक्ष्मीवत् । कोकः ईहामृगः
वृकः त्रीणि वृकस्य “लाङ्गा इति ख्यातस्य ।” कोक ईहामृगः इत्यपि
पाठः ॥ ७ ॥ मृगः कुरंगः वातायुः “वानायुः वनायुः ।” हरिणः अजि-
नयोनिः पंच हरिणस्य । एण्या हरिण्याश्चर्माद्यं आद्यशब्दात् मांसादि ऐणे-
यमित्युच्यते एकम् । प्राणिरजतादिभ्योऽञ् इत्यञ् । एणस्य तु चर्माद्यं

कदली कंदली चीनश्चमूरुप्रियकावपि ॥

समूरुश्चेति हरिणा अमी अजिनयोनयः ॥ ९ ॥

कृष्णसाररुन्यंकुरंकुशंबररौहिषाः ॥

गोकर्णपृषतैणर्श्यरोहिताश्चमरो मृगाः ॥ १० ॥

गंधर्वः शरभो रामः सृमरो गवयः शशः ॥

इत्यादयो मृगेंद्राद्या गवाद्याः पशुजातयः ॥ ११ ॥

ऐणमित्युच्यते एकम् । उभे ऐणेयं ऐणं च त्रिषु स्पष्टम् ॥८॥ कदली कंदली चीनः चमूरुः प्रियकः समूरुः एते षट् हरिणभेदाः एकैकम् । कदलीकंदल्यौ ङीषंते स्त्रियाम् । स्वामिमते तु इञ्जंतौ पुंसि । अमी षट् हरिणाः वक्ष्यमाणाः कृष्णसारारुन्यंकुरं कुशंबररौहिषाः ॥९॥ कृष्णसारः “कृष्णसारः । कृष्णश्चासौ सारश्च । वर्णो वर्णेनेति समासः । सारः शबलवातयोरिति तालव्यादौ रभसः । ” रुरुः न्यंकुः रंकुः शंबरः “शंबरः संवरः । ” शं वृणोति । वृञ् वरणे । रौहिषः “रौहिषः । रौहिषं कचृणे ज्ञेयं रौहिषो हरिणांतर इति विश्वप्रकाशः । ” गोकर्णः । गोकर्णोऽश्वतरे सर्पे मृगभेदे गणांतर इति हेमचंद्रः । पृषतः एणः ऋष्यः “ऋष्यः । एणः कुरंगमो रिष्यः स्यादृष्यश्चारुलोचन इति त्रिकाण्डशेषात् तत्र रिष्योऽपि । ” रोहितः “लोहितः” चमरः एते द्वादश मृगाः मृगभेदाः एकैकम् । तत्र कृष्णसारः कृष्णवर्णेन मिश्रः कृष्णमृग इति ख्यातः । रुरुर्देशांतरभाषायां भुवार “रोहं” इति ख्यातः । न्यंकुर्नागुण इति ख्यातः “शंबरभेदः” । रंकुः चित्ता “चित्तल जंडियार मृगविशेष” इति ख्यातः । शंबरः सांभा “सांबर” इति ख्यातः । रौहिषः रोही इति ख्यातः । गोकर्णः गौव इति ख्यातः । पृषतः विंदुविशिष्टः पुषिव इति ख्यातः । एणश्चारुनेत्रः । ऋष्यः शीघ्रगामी । रोहितो रक्तवर्णः चमरश्चामरोपयोगिपुच्छः ॥ १० ॥ गंधर्वः शरभः रामः सृमरः गवयः शशः एते षट् मृगभेदाः । “शरभस्तालव्यादिः । ” तत्र गंधर्वो गंधविशिष्टः । शरभो लङ्गीसरा इति प्रसिद्धः । रामो रमणीयरूपो मृगभेदः । सृमरः सरणशीलः । गवयः गवा इति ख्यातः । शशः ससा इति ख्यातः एकैकम् । इत्यादयः गंधर्वादयः आदिशब्दादत्रानुक्ता वनपोतादयो ये च पूर्वोक्ता मृगेंद्राद्याः सिंहाद्याश्चमराताः ये च वर्गीतरे वक्ष्यमाणा गवाद्याः गोहस्त्यश्वादयः ते सर्वे पशुजातयः पशुशब्द-

(“अधोगंता तु खनको वृकः पुं ध्वज उंदुरः ॥ ”) (१)

उंदुरुर्मूषकोऽप्याखुगिरिका बालमूषिका ॥

सरटः कृकलासः स्यान्मुसली गृहगोधिका ॥ १२ ॥

लूता स्त्री तंतुवायोर्णनाभमर्कटकाः समाः ॥

नीलंगुस्तु कृमिः कर्णजलौकाः शतपद्युभे ॥ १३ ॥

वृश्चिकः शूककीटः स्यादलिद्रोणौ तु वृश्चिके ॥

वाच्या इत्यर्थः एकम् ॥ ११ ॥ “अधोगंता खनकः वृकः पुं ध्वज उंदुरः ॥ ” अत्र
क्षेपकश्लोकगतनामानि मूषकस्य । “ उंदुरः मूषकः “ इत्यत्र “ धौपधमु-
षमूषधातुभ्यां कनि मूषकः मूषक इति द्वयम् ” आखुः त्रयं मूषास्य । उंदुरु-
दुरुदुर इति शब्दार्णवे । गिरिका बालमूषिका द्वे स्वल्पमूषकजातेः ।
“ सर्वाखुर्बालमूषिकेति दुर्गः । ” छुछुंदरी गंधमुखी दीर्घतुंडी दिव्यं धिकेति
श्लोकार्थं केचिदत्र पठन्ति । एतन्नामचतुष्टयं मूषकसदृशजातिविशिष्टस्य चिचुं-
द्रीति ख्यातस्य । सरटः कृकलासः “ कृकलाशः कृकुलासः । कृकं शिरो ग्रीवा
कंठं च लासयति ” द्वे सरडा इति ख्यातस्य । मुसली गृहगोधिका “ गृहगो-
लिकेस्यपि पाठः ” द्वे गृहगोधायाः “ पाल इति ख्यातायाः । ” मुसति संशयं
खंडयति शुभाशुभसूचकत्वात् । मुसली डीपंता । मुसलीति तालव्यमध्यापि ।
ज्येष्ठा स्त्री कुड्यमत्स्या च गृहगोधा गृहालिकेति कोशांतरम् ॥ १२ ॥ लूता
तंतुवायः “ तंत्रवायः ” ऊर्णनाभः ऊर्णं तंतुर्नाभौ यस्य । मर्कटकः चत्वारि
ऊर्णनाभस्य “ कोष्ठी कोली इति ख्यातस्य । तत्र लूता नित्यं स्त्री । नीलंगुः
कृमिः “ क्रिमिः । क्रिमिर्ना कृमिवत्कीटे लाक्षायां कृमिले खर इति मेदिनी ।
हुमामये भवेत्पुंसि कीटे च कृमिवत्क्रिमिरिति रभसः । ” द्वे अपि पुंसि क्षुद्र-
कीटमात्रस्य “ कुसुरडा घुले इति ख्यातस्य ” । नीलांगुरिति दीर्घमध्योऽपि ।
“ नीलंगुरपि नीलांगुरिति द्विरूपकोशः । ” कर्णजलौकाः शतपदी द्वे स्त्रीलिङ्गे ।
“ कर्णजलूका ” घोण, गोम बळोजी इति ख्यातायाः । शतं पादा यस्याः
सा । “ कर्णजलौकाः सांता । कर्णजलूका कर्णजलौकेति च टावन्तापि ”
॥ १३ ॥ वृश्चिकः शूककीटः द्वे शूककीटस्य “ ऊर्णादिभक्षकस्य कसर इति
ख्यातस्य । ” शूकं शूकाकारं लोम तद्युक्तसर्वांगः कीटः शूककीटः । अलिः
“ आलिः । ” वृश्चिको दुण आलिः स्यादिति बोधालितः । आली । अथाली

पारावतः कलरवः कपोतोऽथ शशादनः ॥ १४ ॥

पत्री श्येन उलूकस्तु वायसारातिपेचकौ ॥

(“दिवांधः कौशिको घूको दिवाभीतो निशाटनः॥”)(१)

व्याघ्राटः स्याद्भरद्वाजः खंजरीटस्तु खंजनः ॥ १५ ॥

लोहपृष्ठस्तु कंकः स्यादथ चाषः किकीर्दिविः ॥

कलिगभृंगधूम्याटा अथ स्याच्छतपत्रकः ॥ १६ ॥

दार्वाघाटोऽथ सारंगस्तोककश्चातकः समाः ॥

कृकवाकुस्ताम्रचूडः कुकुटश्चरणायुधः ॥ १७ ॥

स्याद्दृशिके भ्रमरे पुमानिति कोशांतरम् । ” द्रोणः “ हुणः ” वृश्चिकः त्रीणि विंचू इति ख्यातस्य विषकीटस्य । तत्रालिरिदंत इन्नंतश्च । पारावतः “ पारा-
पतः । पारापतः कलरवः पत्री श्येनः शशादन इति रभसः । ” कलरवः
कपोतः त्रीणि पारावतस्य पारवा “ खचूतर ” इति ख्यातस्य । पारावतः
कपोतः स्यात्कपोतो विहगांतर इति विश्वः । शशादनः ॥ १४ ॥ पत्री
श्येनः त्रयं ससाणा इति ख्यातस्य । उलूकः वायसारातिः पेचकः त्रयमुलू-
कस्य घूक “ घुबड पेंचापक्षी ” इति ख्यातस्य । “ दिवांधः कौशिकः घूकः
दिवाभीतः निशाटनः पंचकमप्यलूकस्य । ” व्याघ्राटः भरद्वाजः द्वे भरद्वाजस्य
पक्षिणः “ कुकुडकोंब कुंभारकोंबो इति ख्यातस्य । ” खंजरीटः खंजनः द्वे
चलत्पक्षस्य पक्षिविशेषस्य “ ताजवा तय्यर इति ख्यातस्य ” ॥ १५ ॥ लोह-
पृष्ठः कंकः । कंकश्छद्मद्वेजे ख्यातो लोहपृष्ठकृतांतयोरित्युक्तत्वात् । द्वे बाणो-
पयोगिपत्रस्य पक्षिभेदस्य । चाषः “ चासः । इष्टुपक्षिभिदोश्चास इति दंसां-
तेषु रुद्रः । ” किकीर्दिविः “ किकीदीविः किकिदिविः किकिदिवः किकी-
दिवीः किकीदिवः किंकः किकी दिवः । चाषो दिविः किकिः स्मृत इति
व्याडिः । ” द्वे चारगा “ चाष, चास, तास, ” इति ख्यातस्य । कलिगः
भृंगः धूम्याटः त्रीणि फेंचुहार “ मस्तकचूड पक्षी ” इति ख्यातस्य । “ धूम-
समूह इवाटतीति धूम्याटः । ” शतपत्रकः ॥ १६ ॥ दार्वाघाटः द्वे वटफोरा
“ सुतार पक्षी, काष्ठकुट्ट, टांकारी ” इति ख्यातस्य । सारंगः “ शारंगः ।
सारंगश्चातके ख्यातः शबले हरिणेऽपि चेति तालव्यादावजयः ” । तोककः

चटकः कलर्विकः स्यात्तस्य स्त्री चटका तयोः ॥

पुमपत्ये चाटकैरुपत्ये चटकैव सा ॥ १८ ॥

कर्करेटुः करेटुः स्यात्कृकणक्रकरौ समौ ॥

वनप्रियः परभृतः कोकिलः पिक इत्यपि ॥ १९ ॥

काके तु करटारिष्टबलिपुष्टसकृत्प्रजाः ॥

ध्वाक्षात्मघोषपरभृद्वलिभुग्वायसा अपि ॥ २० ॥

(“स एव च चिरंजीवी चैकदृष्टिश्च मौकुलिः ॥”) (१)

द्रोणकाकस्तु काकोलो दात्यूहः कालकंठकः ॥

चातकः त्रीणि चातकस्य । कृकवाकुः ताम्रचूडः कुकुटः चरणायुधः चत्वारि कुकुटस्य “कोंबडें इति ख्यातस्य ” ॥ १७ ॥ चटकः कलर्विकः द्वे चटकस्य “चिमणी इति ख्यातस्य ।” तस्य चटकस्य स्त्री चटकेसेकम् । तयोश्चटकस्य चटकायाश्च पुमपत्ये चाटकैर इत्येकम् । तयोरुपत्ये स्त्रीरूपेऽपत्ये चटकेसेकम् ॥ १८ ॥ कर्करेटुः “कर्कराटुः” करेटुः “करटुः” द्वे अशुभवादिनि पक्षि-भेदे कंकरेट “करढोंक पक्षी” इति ख्याते । “करेटुः कर्करेटुः स्यात्करटुः कर्कराटुक इति रभसः ।” कृकणः क्रकरः द्वे क्ररक इति ख्यातस्य करेटु-भेदस्य । “कृ इति कणति शब्दं करोति । कृकेण कंठेन अणति शब्दं करोति वा ।” वनप्रियः परभृतः कोकिलः पिकः चत्वारि कोकिलस्य ॥ १९ ॥

काकाः करटः अरिष्टः बलिपुष्टः सकृत्प्रजाः ध्वाक्षः आत्मघोषः परभृतः बलि-भुक् वायसः दश काकस्य । “चिरंजीवी एकदृष्टिः मौकुलिः मौकलिरपि । एतदपि त्रयं काकस्य ।” परभृतौ । बलिभुजौ ॥ २० ॥ द्रोणकाकः काकोलः द्वे काकभेदस्य “ढोंबकावळा कृष्णकावळा इति ख्यातस्य ।” द्रोणोऽस्त्रिया-माढके स्यादाढकादिचतुष्टये । पुमान् कृपीपतौ कृष्णकाके स्त्री नीवृदंतर इति मेदिनी । द्रोणः कृपीपतौ कृष्णकाक इति विश्वप्रकाशः । “द्रोणकाको दग्धकाको वृद्धकाको वनाश्रय इति त्रिकाण्डशेषः ।” दात्यूहः “दात्यूहः” कालकंठकः द्वे डाहद “अंधकाक जलकाक ” इति ख्यातस्य । काले वर्षा-काले कंठोऽस्य कालकंठकः । आतापी “आतापी इन्नंतः । आतापिनि भवेच्छिल इति विश्वप्रकाशः ।” चिल्लः द्वे चिल्लस्य घार इति प्रतिशब्दः ।

आतापिचिल्लौ दाक्षाय्यगृध्रौ कीरशुकौ समौ ॥ २१ ॥

कुङ्कु क्रौंचोऽथ बकः कङ्कः पुष्कराहस्तु सारसः ॥

कोकश्चक्रश्चक्रवाको रथांगाह्वयनामकः ॥ २२ ॥

कादंबः कलहंसः स्यादुत्क्रोशकुररौ समौ ॥

हंसास्तु श्वेतगरुतश्चक्रांगा मानसौकसः ॥ २३ ॥

राजहंसास्तु ते चंचुचरणैर्लोहितैः सिताः ॥

मलिनैर्मल्लिकाक्षास्ते धार्तराष्ट्राः सितेतरैः ॥ २४ ॥

शरारिराटिराडिश्च बलाका बिसकंठिका ॥

दाक्षाय्यः गृध्रः द्वे गृध्रस्य गीध इति ख्यातस्य । दाक्षाय्य इति द्वितालव्यसं-
युक्तांलपाठः सर्वत्र दृश्यते । दक्ष वृद्धौ शीघ्रायै च । श्रुदक्षिस्पृहिगृहीताय्यः ।

दाक्षाय्यः । “दाक्षाय्यस्यायं अण् दाक्षाय्यः” । कीरः शुकः द्वे कीरस्य

“रावा, राधु, पोपट इति ख्यातस्य” ॥ कुङ्कु क्रौंचः “कुङ्चः” द्वे

ठेक “कुरकुंचा” इति ख्यातस्य । तत्र कुङ्कु चांतः । कुंचौ । बकः कङ्कः द्वे

कस्य “बगञ्जा इति ख्यातस्य” । के जले दृश्यते शब्दं कुरुते कङ्कः । कङ्क

इति पाठः “अयं पाठः कुत्रास्तीति न दृश्यते । किंतु सर्वत्र कङ्क इत्येव ।”

पुष्कराहः सारसः द्वे पुष्कराहः पद्मपर्यायनामकः । कोकः

“कुकः” चक्रः चक्रवाकः रथांगः चत्वारि रथांगस्य चक्रस्य

के आह्वयाः नामानि तन्नामकः ॥ २२ ॥ कादंबः कलहंसः द्वे कलौ भुज

स चासौ हंसश्च तस्य बदक इति प्रसिद्धस्य । उत्क्रोशः कुररः द्वे कुररस्य

“कुररी इति प्रसिद्धस्य ।” हंसः । भवेद्वर्णागमाद्वंसः । एषोदरादिः । श्वेतग-

रुत् चक्रांगः मानसौकाः चत्वारि हंसस्य । बहुत्वविवक्षायां बहुवचनम् ॥ २३ ॥

ये सिताः देहेन शुक्लाः चंचुचरणैर्लोहितैरुपलक्षिता हंसास्ते राजहंसाः स्युरि-

त्येकम् । चंचुसहिताश्चरणास्तैरिति विग्रहः । अन्यथा प्राण्यंगत्वादेकवचनं

दुर्वारम् । लक्षणे तृतीया । “हंसानां राजा राजहंसः । राजदंतादिषु पाठात्

परनिपातः ।” मलिनैरीषड्भ्रैश्चंचुचरणैस्ते सिता हंसा मल्लिकाक्षा इत्युच्यन्ते ।

एकम् । मल्लिकाकाराणि अक्षीणि येषां ते । “मल्लिकाख्या इत्यपि” ।

सितेतरैः कृष्णवर्णैः चंचुचरणैरुपलक्षितास्ते धार्तराष्ट्राः स्युः । धृतराष्ट्रे भवाः ।

धृतराष्ट्रः घुराणि स्यात्पक्षिपक्षत्रियभेदयोरिति रभसः । एकम् ॥ २४ ॥ शरारिः

समौ पतंगशलभौ खद्योतो ज्योतिरिंगणः ॥ २८ ॥

मधुव्रतो मधुकरो मधुलिणमधुपालिनः ॥

द्विरेफपुष्पलिङ्गभृङ्गषट्पदभ्रमरालयः ॥ २९ ॥

मयूरो बर्हिणो बर्ही नीलकंठो भुजंगभुक् ॥

शिखावलः शिखी केकी मेघनादानुलास्यपि ॥ ३० ॥

केका वाणी मयूरस्य समौ चंद्रकमेचकौ ॥

शिखा चूडा शिखंडस्तु पिच्छबर्हे नपुंसके ॥ ३१ ॥

खगे विहंगविहगविहंगमविहायसः ॥

शकुंतिपक्षिशकुनिशकुंतशकुनद्विजाः ॥ ३२ ॥

पतत्रिपत्रिपतगपतत्पत्ररथाडजाः ॥

पत्रौ अदृश्या सती स्वनति । तथा च प्रयोगः । अदृश्याद्विल्लीस्वनकर्णशूलै-
व । समा इत्यनेन चतुष्टयमेककार्यकमित्युक्तम् । इमा इति स्त्रीत्वनिश्चयः ।
पतंगः शलभः द्वे टोल “दीपपतंग” इति ख्यातस्य । खद्योतः ज्योतिरिंगणः
खद्योतस्य “काजवा इति ख्यातस्य” ॥ २८ ॥ मधुव्रतः मधुकरः मधु-
लिङ्गः मधुपः अली द्विरेफः द्वौ रेफौ नास्ति यस्य । भ्रमरशब्दे प्रसिद्धिः ।
पुष्पलिङ्गः भृङ्गः षट्पदः भ्रमरः अलिः एकादश भ्रमरस्य । अमधुकरे मधुक-
रशब्दो रूढः । मधु किरति विक्षिपतीति वा । मधुलिहौ । पुष्पलिहौ ॥ २९ ॥
मयूरः बर्हिणः बर्ही नीलकंठः भुजंगभुक् शिखावलः शिखी केकी मेघनादा-
नुलासी नव मयूरस्य । बर्हिणोऽदंतः । बर्ही इक्षंतः । भुजंगभुजौ । शिख्यादि-
त्रयमिक्षंतम् । मेघनादमनुलसत्यवश्यं मेघनादानुलासी ॥ ३० ॥ मयूरवाणी
केकेत्युच्यते एकम् । चंद्रकः मेचकः द्वे पिच्छस्य नेत्राकारचिह्नस्य । “बर्हि-
कंठस्य वर्णं मेचकं ब्रुवते बुधा इति काशः ।” शिखा चूडा द्वे मयूरशिखा-
सौ । शिखण्डः पिच्छं बर्हं त्रीणि मयूरपिच्छस्य ॥ ३१ ॥ खगः । खगः
सूर्यदेवे मार्गणे च विहंगमे इति कौशांतरम् । विहंगः विहगः विहंगमः
विहग्याः शकुंतिः पक्षी शकुनिः शकुंतः शकुनः द्विजः ॥ ३२ ॥ पतत्री पत्री
पतङ्गः । पतेन पक्षेण गच्छति । पतन् पत्ररथः अंजः नगौकाः वाजी ।

नगौकोवाजिविकिरविविष्किरपतत्रयः ॥ ३३ ॥

नीडोद्भवा गरुत्मंतः पित्संतो नभसंगमाः ॥

तेषा विशेषा हारीतो महुः कारण्डवः प्लवः ॥ ३४ ॥

तित्तिरिः कुक्कुभो लावो जीवजीवश्चकोरकः ॥

कोयष्टिकष्टिष्टिभको वर्तको वर्तिकादयः ॥ ३५ ॥

गरुत्पक्षच्छदाः पत्रं पतत्रं च तनूरुहम् ॥

स्त्री पक्षतिः पक्षमूलं चंचुस्त्रोटिरुभे स्त्रियौ ॥ ३६ ॥

वाजाः पक्षाः संति अस्य । विकिरः विः विष्किरः पततिः ॥ ३३ ॥ नीडो-
द्भवः गरुत्मान् पित्सन् नभसंगमः सप्तविंशतिः पक्षिमात्रस्य । शकुंतिरिदंतस्य
शकुंतोऽदंतः । विरिखेकाक्षरं नाम । नभसंगम इति पंचाक्षरम् । अथ तेषां
विशेषा वक्ष्यंत इति शेषः । हारीतो देशांतरभाषया हरिल “तिलगिरू पक्षी”
इति ख्यातः । “हारितः इतीकारह्रस्वोऽपि ।” महुः जलकाकः “पाणो
कावळा इति ख्यातः ।” कारण्डवः करडुवा इति ख्यातः । “अयं काकुतुब्धः
दीर्घपादः कृष्णवर्णः ।” प्लवः पुडेरि “पाणकोबडा” इति ख्यातः । “प्ल-
प्लसे पुतौ कपौ । शब्दे कारण्डवे म्लेच्छजातौ भेलकभेकयोः । क्रमनिम्नमह-
भागे कुलके जलवायसे । जलांतरे प्लवं गंधतृणे मुस्तकभिद्यपीति हेमचंद्रः ॥
॥ ३४ ॥ तित्तिरिः “तित्तिरः” । कपोतलावतित्तिरा इति वाचस्पतिः ।
तित्तिर पक्षी इति प्रसिद्धः । कुक्कुभो वनकुक्कुटः लावो लता “लावा पक्षी”
इति प्रसिद्धः । जीवजीवो मयूरतुल्यपत्रकः “जीवं जीवयतीति जीवजीवः
तद्दर्शनेन विषनाशनात् । जीवजीवो जिवाजिवश्चेत्यपि ।” चकोरकश्चकोरः ।
योऽयं चंद्रिकया तृप्यति । कोयष्टिकः कौंढा इति ख्यातः । टिट्टिभकः टिट्टि-
भकः टिट्टिभ इत्यपि । “टिट्टी इति ख्यातः । वर्तकश्चित्रपक्षः पक्षिभेदः
“गांजीण पक्षी इति ख्यातः ।” वर्तिका वटई “वनचटक” इति प्रसिद्धा ।
स्त्रियां वर्तकेत्यपि । आदिशब्दात् सारिका कपिजलादयः । एकैकम् ॥ ३५ ॥
गरुत् पक्षः छदः पत्रं पतत्रं तनूरुहं षट् पक्षस्य । गरुतौ पक्षौ छदौ । पक्षपा-
च स्मृतौ पक्षाविति शुभांकः । “गरुत्पक्षेतरौ छदमिति स्त्रीबकाण्डे
लितः ।” पक्षस्य मूलं पक्षतिरित्युच्यते । “पक्षतीति स्त्रीपंतोऽपि” एकैकम् ॥
चंचुः त्रोटिः द्वे पक्षितुंडस्य । चंचूश्चंचुस्तथा त्रोटिरिति इलायुधः ॥ ३६ ॥

प्रडीनोड्डीनसंडीनान्पेताः स्वगमतिक्रियाः ॥

पेशी कोशो द्विहीनेऽडं कुलायो नीडमस्त्रियाम् ॥३७॥

पोतः पाकोऽर्भको डिभः पृथुकः शावकः शिशुः ॥

स्त्रीपुंसौ मिथुनं द्वंद्वं युग्मं तु युगुलं युगम् ॥ ३८ ॥

समूहो निवहव्यूहसंदोहविसरव्रजाः ॥

स्तोमौघनिकरव्रातवारसंघातसंचयाः ॥ ३९ ॥

समुदायः समुदयः समवायश्च यो गणः ॥

स्त्रिया तु संहतिर्वृदं निकुरंबं कदंबकम् ॥ ४० ॥

प्रडीनं उड्डीनं संडीनं एतास्तिस्त्रः स्वगानां गतिक्रियाः गमनव्यापाराः गति-
विशेषा इत्यर्थः । तत्र प्रडीनं तिर्यग्गमनम् । उड्डीनं ऊर्ध्वगमनम् । संडीनं
संगतगमनम् । पेशी “पेशिः” कोशः “कोषः” अडं त्रयमंडस्य । तत्र पेशी
स्त्री । कोशोऽस्त्रियाम् । अडं द्विहीने लीवे इत्यर्थः । रूपभेदेनैव लीवत्वे सिद्धे
द्विहीन इत्युक्तिः साहचर्येण प्राप्तमस्त्रीत्वं वारयति । “पेशीनां मांसखंडानां
पेशो भांडागारमिति नामैक्यमिति स्वामी ।” कुलायः कुलं पक्षिसंतानं
भीरुः । नीडं द्वे पक्षिगृहस्य “घरटा, खोंपा, कोठे इति प्रसिद्धस्य”
॥ पोतः पाकः अर्भकः डिभः पृथुकः शावकः शिशुः सप्तकं शिशु-
मात्रस्य । “स्त्रियां तु पोती डीवंता । पाका अर्भका डिभा पृथुका एते च
टावंताः ।” स्त्रीपुंसौ मिथुनं द्वंद्वं त्रीणि स्त्रीपुरुषरूपयुग्मस्य । स्त्री च पुमांश्च
स्त्रीपुंसौ । अचतुरविचतुरेति साधुः । द्वंद्वशब्दस्य स्त्रीपुंसपरत्वे कालिदास-
प्रयोगः । द्वंद्वानि भावं क्रियया विचतुरिति । युग्मं युगुलं युगं त्रयं युग्मस्य ।
केचित्तु द्वंद्वयुग्मे इति समस्तं पठित्वा द्वंद्वादिचतुष्टयं समानमाहुः ॥ ३८ ॥
समूहः निवहः व्यूहः संदोहः विसरः व्रजः स्तोमः ओघः निकरः व्रातः वारः
संघातः संचयः ॥ ३९ ॥ समुदायः समुदयः समवायः चयः गणः संहतिः
वृंदं निकुरंबं कदंबकं द्वाविंशतिः समूहस्य । तत्र संहतिः स्त्रियाम् । “वारः
स्वर्गादिदिवसे द्वारेऽवसरवृंदयोः । कुञ्जवृक्षे हरे वारो वारं मद्यस्य भाजन-
मिति विश्वप्रकाशः” ॥ ४० ॥ वृंदभेदाः समुदायविशेषा वक्ष्यंत इति शेषः ।
सयैः सजातीयैः मणिभिर्प्राणिभिर्वा समूहो वर्ग इत्युच्यते एकम् । यथा

वृंदभेदाः समैवर्गः संधसार्यो तु जंतुभिः ॥
 सजातीयैः कुलं यूथं तिरश्चां पुन्नपुंसकम् ॥ ४१ ॥
 पशूनां समजोऽन्येषां समाजोऽथ संधर्मिणाम् ॥
 स्यान्निकायः पुंजराशी तूत्करः कूटमस्त्रियाम् ॥ ४२ ॥
 कापोतशौकमायूरतैत्तिरादीनि तद्रणे ॥
 गृहासक्ताः पक्षिमृगाश्छेकास्ते गृह्यकाश्च ते ॥ ४३ ॥
 इति सिंहादिवर्गः ॥ ५ ॥

मनुष्या मानुषा मर्त्या मनुजा मानवा नराः ॥

स्युः पुमांसः पंचजनाः पुरुषाः पूरुषा नरः ॥ १ ॥

मनुष्यवर्गः शैलवर्गः । सजातीयैर्विजातीयैरपि जंतुभिः प्राणिभिरेव समूहः
 संधः सार्य इति चोच्यते द्वे । यथा पशुसंधः वणिक्सार्यः । सजातीयैर्जंतुभिरेव
 कुलम् । यथा विमकुलम् । कुलं जनपदे गोत्रे सजातीये गणेऽपि चेति
 एकम् । तिरश्चामेव सजातीयानां समूहे यूथम् । यथा मृगयूथम् । एकम् ॥ ४१ ॥
 पशूनामेव वृंदं समज इत्युच्यते एकम् । अन्येषां पश्वतिरिक्तानां वृंदं स्पष्टम् ।
 यथा श्रोत्रियसमाजः एकम् । संधर्मिणां एकधर्मवतां समूहो निकृष्टः ।
 श्रोत्रियनिकायः । पुंजः “पिंजः” राशिः उत्करः कूटं चतुर्वारि धान्यादि-
 राशेः । “कूटं पुन्नपुंसकम्” ॥ ४२ ॥ तद्रणे तेषां कपोतशौकमायूरतैत्तिरादीनां समूहे कापोता-
 दीनि स्युः । यथा कपोतानां समूहः कापोतम् । शुकानां समूहः शौकम् । एवं
 मयमासदः । मयमासां समूहः मयमासम् । तैत्तिराणां समूहस्तैत्तिरम् । कपोतादिभ्यः अनु-
 दाचादेरम् । आदिशब्दात् काकमित्यादि । ये गृहासक्ताः क्रीडार्थं पंजरादौ
 स्थापिता इति यावत् । ते पक्षिमृगाः छेका गृह्यका इति च स्युः द्वे । गृह्यका
 एव गृह्यकाः स्वार्थे कन् ॥ ४३ ॥ इति सिंहादिवर्गः ॥ ५ ॥ मनुष्याः मनोरप-
 तानि पुमांसः मनोर्जाताविति पाणिनिसूत्रेण यत् प्रसयः पुगागमश्च । मानुषाः
 मर्त्याः मनुजाः मानवाः नराः पुमांसः पंचजनाः पंचभिः पृथिव्यादिमहाभूतै-
 र्जन्मन्ते प्रादुर्भवतीति । पुरुषाः पूरुषाः नरः एकादश मनुष्याणां । नृशब्द-
 स्यैकवचनं तु ना । पुमांस इत्यादि पंचकं तु पुंभ्यक्तावपि प्रायेण प्रकुप्यते ।

स्त्री योषिर्द्वयस्य योषा नारी सीमंतिनी बधूः ॥
 प्रतीपदशिनी वामा वनिता महिला तथा ॥ २ ॥
 विशेषास्त्वंगना भीरुः कामिनी वामलोचना ॥
 प्रमदा मानिनी काता ललना च नितंबिनी ॥ ३ ॥
 सुंदरी रमणी रामा कोपनी सैव भामिनी ॥
 वरारोहा मत्तकाशिन्पुत्तमा वरवर्णिनी ॥ ४ ॥
 कृताभिषेका महिषी भोगिन्योऽन्या नृपस्त्रियः ॥

यथा पुंस्कोकिलाः ॥ १ ॥ स्त्री स्थायतः शुक्रशोणिते यस्याम् । स्तैः संघाते ।
 योषित् “ योषित् योषिता योषितेऽपि । स्त्री बधूयोषितांगनेति त्रिकाण्ड-
 शेषः । ” अबला अल्पं बलं यस्याः । अल्पार्थे नञ् । अनुदरा कन्येतिबत् ।
 योषा “ योषेति चवर्गवृत्तीयादिः ” । नारी सीमंतिनी बधूः प्रतीपदशिनी ।
 प्रतीपं द्रष्टुं शीलमस्याः अपाङ्गनिरीक्षणत्वात् । वामा वनिता महिला “ मह-
 स्योत्सवस्य इला भूमिरिति विग्रहे महेला । महं उत्सवं लातीति महालापि ” ।
 एकादश स्त्रियाः । स्त्रियौ । योषितौ । बध्वौ ॥ २ ॥ विशेषाः स्त्रीणां भेदा
 बध्यन्त इति शेषः । अङ्गनेत्येकं प्रशस्ताङ्ग्याः । एवं रामापर्यंतमेकैकम् । तत्र
 भीरुर्भयशीला । “ भीरुरिति दीर्घोकारांता । भीलुर्भालूश्च ” कामिनी काम-
 यमाना । वामलोचना चारुनेत्रा । प्रमदा प्रकृष्टकामवेगा । मानिनी प्रणयको-
 पवती । स्त्रीणामीर्ष्याकृतः कोपो मानोऽन्यासंगिनि मिये इति । काता मनो-
 हरा । ललना ललनयुक्ता । नितंबिनी ॥ ३ ॥ सुंदरी शोभनावयवा । “ सुंद-
 रापि ” । रमणी रमयंती । “ रमणापि ” रामा रममाणा । कोपना “ कोपनी
 कोपिनी ” भामिनी द्वे कोपशीलायाः । वरारोहा “ वरः आरोहो नितं-
 वोऽस्यः ” । मत्तकाशिनी मत्ता क्षीबेव काशते भाति । उपपदार्थः कर्ता
 प्रत्ययार्थस्य कर्तृरूपमानं कर्तुर्युपमाने इति णिनिः । “ मत्तकाशिनी ” । उत्तमा
 वरवर्णिनी “ वरः वर्णोऽस्त्यस्याः ” । चत्वारि गुणैरुत्कृष्टायाः स्त्रियाः ।
 “ बद्धा उत्तमेति न पर्यायः ” । किंतु उत्तमा स्त्री सैतत्पर्याया ज्ञेयेति तदर्थः ।
 “ शीते सुखोष्णसर्वांगी ग्रीष्मे या सुखशीतला । भर्तृभक्ता च या नारी विशेषेया
 वरवर्णिनीति रुद्रः ” ॥ ४ ॥ वा कृताभिषेका नृपस्त्री सा महिषीत्येकम् । अन्या
 अकृताभिषेका नृपस्त्रियो भोगिन्य इत्युच्यन्ते एकम् । पत्नी पाणिगृहीती

पत्नी पाणिगृहीती च द्वितीया सहधर्मिणी ॥ ५ ॥

भार्या जायाऽथ पुंभूमि दाराः स्यान्तु कुटुंबिनी ॥

पुरंध्री सुचरित्रा तु सती साध्वी पतिव्रता ॥ ६ ॥

कृतसापत्निकाऽध्यूढाधिविन्नाथ स्वयंवरा ॥

पतिवरा च वर्याऽथ कुलस्त्री कुलपालिका ॥ ७ ॥

कन्या कुमारी गौरी तु नम्रिकाऽनागतार्तवा ॥

द्वितीया “द्वयोः पूरणी द्वितीया । द्वितीया तिथिगेहिन्योर्द्वितीयः पूरणे द्वयो-
रिति हेमचंद्रः ।” सहधर्मिणी सह धर्मोऽस्ति यस्याः । पत्या सह कर्मस्व-
धिकारात् । सधर्मिणीत्यपि ॥ ५ ॥ भार्या जाया “जायतेऽस्याम् । जाया-
यास्तद्धि जायात्वं यदस्यां जायते पतिरिति मनुः ।” दाराः “दारयन्ति
भ्रातृन् दृ विदारणे णिजंतः ।” सप्त परिणीतायाः स्त्रियाः । तत्र दारशब्दो
नित्यं पुंसि बहुवचनांतश्च । “दारशब्दष्टाबंतोऽपि । क्रोडा हारा तथा दारा
त्रय एते यथाक्रमम् । क्रोडे हारे च दारेषु शब्दाः प्रोक्ता मनीषिभिरिति हेम-
चंद्रात् ।” पाणिगृहीतोऽस्याः पाणिगृहीती ङीष्ता । कुटुंबिनी कुटुंबमस्ति
यस्याः सा । कुटुंबं पोष्यवर्गे चेत्यमरमाला । पुरंध्री “पुरंध्रिः” द्वे पतिपुत्रादि-
मत्ताः । सुचरित्रा सती साध्वी पतिव्रता चत्वारि पतिसेवातत्परायाः ॥ ६ ॥
कृतसापत्निका अध्यूढा अधिविन्ना त्रीणि कृतानेकविवाहस्य पुंसो या प्रथ-
मोढा स्त्री तस्याः । कृतं सापत्निकं सपत्नीभावोऽस्याः सा । “कृतसापत्नकेति
पाठः ।” स्वयंवरा पतिवरा वर्या त्रीणि स्वेच्छया पतिवरणोद्युक्तायाः । स्वयं
वृणुते स्वयंवरा । कुलस्त्री कुलपालिका द्वे कुलवत्साः ॥ ७ ॥ कन्या कुमारी
द्वे प्रथमवयसि वर्तमानायाः । गौरी नम्रिका अनागतार्तवा त्रीणि अदृष्टरज-
स्कायाः । अनागतं अप्राप्तं आर्तवं रजो यस्याः सा । अष्टवर्षा भवेद्गौरी
दशमे नम्रिका भवेदिति तस्या अर्वांतरभेदः । अष्टवर्षा भवेत्कन्या नववर्षा
च रोहिणी ॥ दशवर्षा भवेद्गौरी चात ऊर्ध्वं रजस्वलेति स्मृतिवचनम् ।
यावत् षोडशसंख्यमब्दमुदिता बाला ततस्त्रिंशतं तावत्स्यात्तरुणीति बाणवि-
शिशैः संख्या तु यावद्भवेत् ॥ सा मौढेयभिधीयते कविवरैर्वृद्धा तदूर्ध्वं स्मृता
निध्या कामकलाकलापविधिषु साज्या सदा कामिभिः ॥ बालेति गीयते
नारी यावद्द्वर्षाणि षोडश ॥ इयामा षोडशवार्षिकीति । गौरी त्वसंज्ञातरुणा
इत्यप्युक्तं भवति । मध्यमा दृष्टरजाः द्वे प्रथमप्राप्तरजोयोगायाः । तरुणी

स्यान्मध्यमा दृष्टरजास्तरुणी युवतिः समे ॥ ८ ॥
 समाः स्नुषाजनीवध्वश्चिरिंटी तु सुवासिनी ॥
 इच्छावती कामुका स्याद्वृषस्यंती तु कामुकी ॥ ९ ॥
 कांतार्थिनी तु या याति संकेतं साऽभिसारिका ॥
 पुंश्चली धर्षिणी बंधक्यसती कुलटेत्वरी ॥ १० ॥
 स्वैरिणी पाशुला च स्यादशिम्बी शिशुना विना ॥
 अवीरा निष्पतिसुता विश्वस्ताविधवे समे ॥ ११ ॥

तृ ग्लवनतरणयोः, ओ रश्च लो वेत्यनन् । “तलुनी । तरुणतलुनशब्दौ यौव-
 नवाचिनौ । वयसि प्रथमे इति ङीप् । तलूनः पवने यूनि युवत्यां तलुनी
 स्मृतेति मेदिनी । ” युवतिः “युवतीति ङीष्तेति केचित् । यूनीति ङीष्तो-
 ऽन्यत्र ” द्वे मध्यमवयसि वर्तमानायाः ॥ ८ ॥ स्नुषा जनी “जनिः ” वधूः
 ग्रयं पुत्रादिभार्यायाः । “वधूः पत्यां स्नुषानार्योः स्पृकासारिवयोरपि ।
 नवपरिणीतायां चेति हैमात् । वधूरिखेकं नवोढायाः स्त्रिया अपि । ” चिरिंटी
 “चिरंटी । चिरंटी तु सुवासिन्यां स्याद्वितीयवयःस्त्रियामिति विश्वप्र-
 काशः । ” सुवासिनी द्वे किंचिल्लब्धयौवनायां परिणीतायाम् । सुष्ठु वसति
 सुवासिनी । “स्ववासिनीत्यपि पाठः । तत्र स्वेषु पित्रादिषु वस्तुं शील-
 मस्या इति विग्रहः । स्ववासिन्यां चिरिंटी स्याद्वितीयवयसि स्त्रियामिति
 रुद्रः ” । इच्छावती कामुका द्वे यथनादीच्छावत्याः । वृषस्यंती वृषं नरं
 आत्मनः इच्छति । क्यचि सुगागमः शतप्रत्ययः उगितश्चेति ङीप् । कामुकी
 द्वे “अश्ववृषवत् ” मैथुनेच्छावत्याम् ॥ ९ ॥ या कांतार्थिनी भर्तुः संकेत-
 स्थानं गच्छति साऽभिसारिका । यदुक्तम् । हित्वा लज्जाभये श्लिष्टा मदेन
 मदनेन या । अभिसारयते कांतं सा भवेदभिसारिकेति । एकम् । पुंश्चली
 पुंसो भर्तुः सकाशाच्चलति पुरुषांतरं गच्छति । धर्षिणी “धर्षणी कृषा-
 तोरनिः कर्षणिः । ” बंधकी असती कुलटा इत्वरी ॥ १० ॥ स्वैरिणी
 पाशुला अष्ट स्वैरिण्याः । या शिशुना रहिता सा अशिम्बी एकम् । निष्प-
 तिसुता पतिपुत्ररहिता सा अवीरा एकम् । “पतिपुत्रवती वीरेति नाम-
 माका । ” विश्वस्ता विफलं न्वसिति स्म । न्वस प्राणने । “विश्वस्तो जात-
 विश्वस्तो विश्वस्ता विषवा स्त्रियामिति विश्वः ” । विषवा द्वे रंढायाः ।
 पांश्चल्यश्च स्वादित्यपि पाठः ॥ ११ ॥ आलिः सती वयस्या ग्रयं सख्याः ।

आलिः सखी वयस्याऽयं पतिवत्नी समर्तृका ॥

वृद्धा पलिक्री प्राज्ञी तु मज्ञा प्राज्ञा तु धीमती ॥१२॥

शूद्री शूद्रस्य भार्या स्याच्छूद्रा तज्जातिरेव च ॥

आभीरी तु महाशूद्री जातिपुंयोगयोः समा ॥ १३ ॥

अर्याणी स्वयमर्या स्यात्क्षत्रिया क्षत्रियाण्यपि ॥

उपाध्यायाप्युपाध्यायी स्यादाचार्यापि च स्वतः ॥ १४ ॥

आचार्यानी तु पुंयोगे स्यादर्यी क्षत्रियी तथा ॥

उपाध्यायान्युपाध्यायी पोटा स्त्रीपुंसलक्षणा ॥ १५ ॥

“आलिः सखी सेतुरालिरालिराबलिरिष्यत इति शाश्वतः ।” पतिवत्नी समर्तृका द्वे जीवद्वर्तकायाः । वृद्धा पलिक्री । पलितं केशशौक्ल्यं अस्ति यस्याः । द्वे पक्षकेत्रयाम् । प्राज्ञी मज्ञा द्वे या यत्किमपि स्वयं मकर्षेण जानाति तस्याः । प्राज्ञा धीमती द्वे बुद्धिमत्याः ॥ १२ ॥ या शूद्रस्य भार्या सा विजातीयाऽपि शूद्रीत्युच्यते एकम् । तज्जातिः शूद्रजातिः “अन्यभार्यापि” शूद्रेत्युच्यते । आभीरी महाशूद्री द्वे गोपालिकायाः । जातिपुंयोगयोः महाशूद्रस्य जातौ महाशूद्रस्य स्त्रीत्येवंरूपं पुंयोगे च समा । उभयत्रापि नामद्वयं स्त्रीष्यत्ययान्तमेवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ अर्याणी अर्या द्वे वैश्यजात्युत्पन्नायाः स्त्रियाः । स्वयं वैश्यजातिः भार्या तु यस्य कस्यचिदस्तु इत्यर्थो बोध्यः । एवं क्षत्रिया क्षत्रियाणी द्वे स्वयं क्षत्रियजातिः भार्या तु यस्य कस्यचित् । उपाध्याया उपाध्यायी द्वे स्वयं या अध्यापिका तस्याम् । उपेत्याधीयते यस्याः सकाशादित्युपाध्याया । पुराकल्पे तु नारीणां व्रतबन्धनमिष्यते । अध्यापनं च वेदानां सावित्रीवचनं तथेति पाराक्षरमाधवीये यमः । तथा स्वतः स्वयं मंत्रव्याख्याकृदाचार्या स्यात् एकम् । त्रयमपि समानार्थमित्येके ॥ १४ ॥ पुंयोगे आचार्यस्य स्त्रीत्येवंरूपेऽर्थे आचार्यानीत्येकम् । आचार्यदणत्वं चेति पस्वाभावः । तथा अर्यस्य स्त्रीत्यर्थे अर्यात्येकम् । एवं क्षत्रियस्य स्त्रीत्यर्थे क्षत्रियी एकम् । उपाध्यायानी उपाध्यायस्य स्त्री उपाध्यायी द्वे उपाध्यायस्य भार्यायाम् । स्त्रीपुंसलक्षणा स्वनमश्रुरूपेण स्त्रीपुंसचिह्नेन कुम्भादेतिपुन्यते ॥ १५ ॥ वीरपत्नी वीरः पतिवत्स्यः सा । वीरमन्त्राद्वे

वीरपत्नी वीरभार्या वीरमाता तु वीरसूः ॥

जातापत्या प्रजाता च प्रसूता च प्रसूतिका ॥ १६ ॥

स्त्री नम्रिका कोटवी स्याद्वृत्तिसंचारिके समे ॥

कात्यायन्यर्धवृद्धा या काषायवसनाऽधवा ॥ १७ ॥

सैरंध्री परवेश्मस्था स्ववशा शिल्पकारिका ॥

असिक्री स्याद्वृद्धा या प्रेष्यांस्तःपुरचारिणी ॥ १८ ॥

वारस्त्री गणिका वेश्या रूपाजीवाऽथ सा जनैः ॥

सत्कृता वारमुख्या स्यात्कुट्टनी शंभली समे ॥ १९ ॥

विप्रभिका त्वीक्षणिका दैवज्ञाऽथ रजस्वला ॥

वीरस्य भार्यायाः । वीरमाता वीरसूः द्वे वीरस्य मातरि । जातापत्या प्रजाता
प्रसूता प्रसूतिका चत्वारि प्रसूतायाः ॥ १६ ॥ या नम्रिका नम्रा स्त्री कोट-
वीत्येकम् । “कोटवीसपि” । दूती “बाहुलकात् कितन् दूतिः” संचारिका
द्वे दूतिकायाः । संचारयति प्रापयति स्वामिसंदेशमिति संचारिका । अर्ध-
वृद्धा कषायवस्त्राऽधवेति विशेषणत्रयविशिष्टा या सा कात्यायनीत्युच्यते
एकम् । अर्धवृद्धेति धर्मप्रधानत्वादध्वृद्धत्वेन युक्तेत्यर्थः ॥ १७ ॥ या परवे-
श्मस्था स्वतंत्रा केशप्रसाधनादिशिल्पकारिणी चेति विशेषणत्रयोपेता तस्या
सैरंध्रीति नामैकम् । “सैरंध्रीतीकारमध्यपाठ इति रभसः । उक्तं तु
कात्वेन । चतुःषष्टिकलाभिज्ञा शीलरूपादिसेविनी । प्रसाधनोपचारज्ञा
सैरंध्री परिकीर्तितेति ।” अवृद्धा प्रेष्यांस्तःपुरचारिणीति च विशेषणत्रयो-
पेता या साऽसिक्री स्यादित्येकम् । प्रेष्यते राज्ञीभिरिति प्रेष्या ॥ १८ ॥
वारस्त्री गणिका वेश्या “मूर्धन्यमध्यपाठोऽपि” । रूपाजीवा चत्वारि
वेश्यायाः । “वारस्य वृंदस्य स्त्री वारस्त्री ।” रूपाजीवो जीविका यस्याः
सा रूपाजीवा । सा वेश्या गुणवत्त्वाजनैः सत्कृता सती वारमुख्या स्यात्
एकम् । “वारे वेश्यावृंदे मुख्या वारमुख्या” । कुट्टनी शंभली । शंभलीति
वंसादिरपि । द्वे परवर्ती पुंसा योजयिष्यम् । “शं भुवं भक्तं कक्षीति
शंभली” ॥ १९ ॥ विप्रभिका ईक्षणिका दैवज्ञा च रजःसुपासुगमिष्यम् ॥

स्त्रीधर्मिण्यविरात्रेयी मलिनी पुष्पवत्यपि ॥ २० ॥

ऋतुमत्यप्युदक्यापि स्याद्रजः पुष्पमार्तवम् ॥

श्रद्धालुर्दोहदवती निष्कला विगतार्तवा ॥ २१ ॥

आपन्नसत्त्वा स्याद्गुर्विण्यंतर्वत्री च गर्भिणी ॥

गणिकादेस्तु गाणिक्यं गार्भिणं यौवतं गणे ॥ २२ ॥

पुनर्भूर्दिधिषूरूढा द्विस्तस्या दिधिषुः पतिः ॥

रजस्वला स्त्रीधर्मिणी अविः आत्रेयी मलिनी पुष्पवती ॥ २० ॥ ऋतुमती
उदक्या अष्ट रजस्वलायाः । द्वादशाद्वत्सरादूर्ध्वमापंचाशत्समाः स्त्रियाः ।
मासि मासि भगद्वारात्पकृत्यैवार्तवं सवेत् इति वैद्यशास्त्रे । द्वादशान्दे व्यतीते
तु यदि पुष्पं बहिर्न हि । अंतः पुष्पं भवत्येव पनसोदुंबरादिवत् इति वात्स्या-
यनः । स्त्रीधर्मो रजः सोऽस्ति अस्याः सा स्त्रीधर्मिणी । अविं स्त्रीधर्मिणीं
विद्यादिति कासः । “अवीति दीर्घातापि । आत्रेयीवदगम्यत्वादात्रेयी ।
आत्रेयिकेत्यन्यत्र । रजः पुष्पं आर्तवं त्रीणि स्त्रीरजसः । ऋतुरेवार्तवं महा-
द्यम् । ऋतुर्नाम शोणितदर्शनोपलक्षितो गर्भधारणयोग्यः स्त्रीणामवस्थावि-
शेष उच्यते ” । श्रद्धालुः दोहदवती द्वे गर्भवशादन्नादिविशेषाभिलाषिण्याः ।
“दोहदं गर्भिण्यभिलाषोऽस्त्यस्याः ” । निष्कला “निष्कली ” विगतार्तवा
द्वे हीनरजस्कायाः । “निर्गतं कलं शुक्रमस्याः निष्कला ” ॥ २१ ॥ आप-
न्नसत्त्वा आपन्नं सत्त्वं जंतुरनयाऽस्यां वा । गुर्विणी अंतर्वत्री गर्भिणी
चत्वारि गर्भिण्याः । “अंतरस्त्यस्यां गर्भोऽतर्वत्री । ” गणिकादेर्गणे समूहे
गाणिक्यादि । यथा गणिकानां समूहो गाणिक्यम् । गर्भिणीनां समूहो
गार्भिणम् । युवतीनां समूहो यौवतम् । एकैकम् ॥ २२ ॥ या द्विरूढा द्विवारं
वृता तत्र पुनर्भूः दिधिषूः “दिधिषूः दिधिषुरपि । ” द्वे । पूर्वयेकस्य भूत्वा
पुनरन्यस्य भवतीति पुनर्भूः । “अक्षता च क्षता चैव पुनर्भूः संस्कृता पुनरि-
त्युक्तम् । मनुस्तु । ज्येष्ठायां यद्यनूदायां कन्यायामूक्षतेऽनुजा । सा चात्रे-
दिधिषुर्मेया पूर्वा तु दिधिषुर्मतेत्याह । ” दिधिष्वौ । तस्या द्विरूढायाः
पतिर्दिधिषुरित्युच्यते एकम् । “पुनर्भूः प्रतिरुक्तश्च पुनर्भूर्दिधिषुस्तथेत्येवो-
ऽन्वय इति स्वामी । ” सा पुनर्भूर्यस्य द्विजस्य कुटुंबिनी कुटुंबं पुन-
दिधोऽप्यवर्णस्तद्धवी सोऽत्रेदिधिषुरित्येकम् । “अत्रेदिधिषुरिति प्रस्तातोऽपि ।

स तु द्विजोऽप्रेदिधिषूः सैव यस्य कुटुंबिनी ॥ २३ ॥
 कानीनः कन्यकाजातः सुतोऽथ सुभगासुतः ॥
 सौभागिनेयः स्यात्पारस्त्रैणेयस्तु परस्त्रियाः ॥ २४ ॥
 पैतृष्वसेयः स्यात्पैतृष्वस्त्रीयश्च पितृष्वसुः ॥
 सुतो मातृष्वसुश्चैवं वैमात्रेयो विमातृजः ॥ २५ ॥
 अथ बांधकिनेयः स्याद्वंधुलश्चासतीसुतः ॥
 कौलटेरः कौलटेयो भिक्षुकी तु सती यदि ॥ २६ ॥
 तदा कौलटिनेयोऽस्याः कौलटेयोऽपि चात्मजः ॥
 आत्मजस्तनयः सूनुः सुतः पुत्रः स्त्रियां त्वमी ॥ २७ ॥
 आहुर्दुहितरं सर्वेऽपत्यं तोकं तयोः समे ॥

दिधिषूः परपूर्वाग्रेदिधिषुस्तत्पुरंधिक इति नाममाला । ” द्विजशब्देन वर्ण-
 त्रयस्यापि ग्रहणम् ॥ २३ ॥ कन्यकाया अनूदाया जातः सुतः कानीन
 इत्युच्यते । कर्णः व्यासश्च । एकम् । सुभगासुतः सौभागिनेयः द्वे सुभगापु-
 त्रस्य । यः परस्त्रियाः सुतः पारस्त्रैणेयः एकम् ॥ २४ ॥ पितृष्वसुः पितृम-
 गिन्याः सुतः पैतृष्वसेयः पैतृष्वस्त्रीयः द्वे । मातृष्वसुः सुतोऽप्येवम् । यथा
 मातृष्वसेयः मातृष्वस्त्रीयः द्वे । विमाता मातुः सपत्नी तस्याः पुत्रो वैमा-
 त्रेय इत्युच्यते एकम् । “ वैमात्रोऽप्यन्यत्र ” ॥ २५ ॥ बांधकिनेयः बंधुलः
 असतीसुतः कौलटेरः कौलटेयः पंच कुलटापुत्रस्य ॥ २६ ॥ यदि तु सती
 भिक्षुकी भिक्षार्थिनी तर्हि तस्या आत्मजः कौलटिनेयः कौलटेयः द्वे । कुलानि
 भिक्षार्थं अटति न तु जारार्थं तस्याः कुलटायाः पुत्रः कौलटिनेयः । इत-
 रस्याः कौलटेर इति भेदः । कुलं जनपदे गृह इति विश्वः । आत्मजः तनयः
 सूनुः सुतः पुत्रः पंचकं पुत्रस्य । “ पुत्राह्नो नरकाद्यस्मात्पितरं प्रायते सुतः ।
 तस्मात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयंभुवेति । ” अमी आत्मजादयः सर्वे
 स्त्रियां वर्तमानाः ॥ २७ ॥ दुहितरं आहुः । यथा आत्मजा तनया सूनुः
 सुता पुत्री दुहितेत्यपि ऋदंतम् । अपत्यं तोकं द्वे तयोः समे पुत्रे दुहितरि च
 स्त्रीवर्तिने एवेत्यर्थः । औरसः वरस्यः “ औरस्य इत्यपि ” द्वे स्वजाते सव-
 र्णोत्सुदायां स्वस्याज्जाते पुत्रे न तु दुहितारौ । तावः जनकः पिता ग्रीष्मि

स्वजाते त्वोरसोरस्यो तातस्तु जनकः पिता ॥ २८ ॥
 जनयित्री प्रसूर्माता जननी भगिनी स्वसा ॥
 ननांदा तु स्वसा पत्युर्नप्ती पौत्री सुतात्मजा ॥ २९ ॥
 भार्यास्तु भ्रातृवर्गस्य यातरः स्युः परस्परम् ॥
 प्रजावती भ्रातृजाया मातुलानी तु मातुली ॥ ३० ॥
 पतिपत्न्योः प्रसूः श्वश्रूः श्वशुरस्तु पिता तयोः ॥
 पितुर्भ्राता पितृव्यः स्यान्मातुर्भ्राता तु मातुलः ॥ ३१ ॥
 श्यालाः स्युर्भ्रातरः पत्न्याः स्वामिनो देवृदेवरौ ॥
 स्वस्त्रीयो भागिनेयः स्याज्जामाता दुहितुः पतिः ॥ ३२ ॥
 पितामहः पितृपिता तत्पिता प्रपितामहः ॥

पितुः ॥ २८ ॥ जनयित्री । “अंतर्भावितण्यर्थाज्जनयित्री ।” प्रसूः माता
 जननी “जननिः” चत्वारि जनन्याः । भगिनी स्वसा द्वे स्वसुः । या पत्युः
 स्वसा सा ननादेत्येकम् । ऋदंतमिदम् । “ननंदेत्यपि । ननांदा तु स्वसा
 पत्युर्ननांदा नंदिनी च सेति रभसः” । नप्ती पौत्री द्वे सुतस्य सुतायाश्चात्मजा
 तत्र ॥ २९ ॥ भ्रातृवर्गस्य भार्याः परस्परं यातरः स्युः एकम् । प्रजावती
 भ्रातृजाया द्वे भ्रातुर्जायायाम् । मातुलानी मातुली “मातुलेत्यपि” द्वे मातु-
 लभार्यायाः ॥ ३० ॥ पत्युः पत्न्याश्च प्रसूर्माता श्वश्रूरित्युच्यते एकम् ।
 तयोः पतिपत्न्योः पिता श्वशुर इत्युच्यते । “श्वश्रूश्शिशुश्चशुरा इति शब्देदा-
 द्धिताल्लभ्याः ।” एकम् । पितुः भ्राता पितृव्यः एकम् । मातुः भ्राता
 मातुल इत्युच्यते एकम् ॥ ३१ ॥ पत्न्याः भ्रातरः श्याला इत्येकम् । श्याल-
 शब्दस्ताल्लभ्यादिर्दसादिर्वा । “उच्छिष्टमधुपर्कवाची श्यालशब्दः । श्या-
 लातीति श्यालः ।” स्वामिनः पत्युर्भ्रातरि कनिष्ठे देवा देवरः । देवृशब्दस्य
 देवा देवरौ इत्यादि । “देवृदेवरदेवान इति शब्दार्णवादन्वयं नांतोऽपि
 द्येति ।” स्वस्त्रीयः “ये कृते स्वस्त्रियः । ढकि स्वस्त्रेयः” भागिनेयः द्वे
 भागिन्याः पुत्रे । दुहितुः पतिः जायाता स्वात् । एकम् ॥ ३२ ॥ पितामहः
 पितृपिता द्वे पितुः पितरि । तस्य पितामहस्य पिता प्रपितामह इत्येकम् ।
 एवं मातुः भ्रातृजायाः मातामहादिः । अथा मातुः पिता मातामहः एकम् । तत्पिता

मातुर्मातामहाद्येधं सपिण्डास्तु सनाभयः ॥ ३३ ॥

समानोदर्यसोदर्यसगर्भ्यसहजाः समाः ॥

सगोत्रबांधवज्ञातिबंधुस्वस्वजनाः समाः ॥ ३४ ॥

ज्ञातेयं बंधुता तेषां क्रमाद्भावसमूहयोः ॥

धवः प्रियः पतिर्भर्ता जारस्तूपपतिः समौ ॥ ३५ ॥

अमृते जारजः कुण्डो मृते भर्तरि गोलकः ॥

भ्रात्रीयो भ्रातृजो भ्रातृभगिन्यौ भ्रातराबुभौ ॥ ३६ ॥

मातापितरौ पितरौ मातरपितरौ प्रसूजनयितारौ ॥

प्रमातामहः एकम् । सपिण्डाः सनाभयः द्वे सप्तपुरुषावधिज्ञातिषु । सपिण्डता तु पुरुषे सप्तमे विनिवर्तते इति स्मृतेः । “समान एकः पिण्डो देहो मूलपुरुषो निर्वाप्यो वाऽस्य । सह पिण्डेन वर्तत इति वा सपिण्डः । समानो नाभिर्मूलपुरुषोऽस्य सनाभिः” ॥ ३३ ॥ समानोदर्यः सोदर्यः सगर्भ्यः सहजाः चत्वारि एकोदरस्य भ्रातुः । सगोत्रः बांधवः ज्ञातिः बंधुः स्वः स्वजनः च सगोत्रस्य । समानमेकं गोत्रमस्य सगोत्रः । अत्र स्वशब्दस्य स्वरूपं स्वः स्वौ स्वाः इत्यादि ॥ ३४ ॥ तेषां भावसमूहयोः क्रमात् ज्ञातेयं बंधुता स्यात् । यथा ज्ञातीनां भावो ज्ञातेयं एकम् । बंधूनां समूहो बंधुता एकम् । धवः प्रियः पतिः भर्ता चत्वारि पत्युः । जारः उपपतिः । द्वे मुख्यादन्यस्य भर्तुः । “उपमितः पत्या, उपसृष्टः पतिरनेन वा उपपतिः । प्रादिभ्यो धातुजस्य बाभ्यो वा चोत्तरपदलोपश्चेति समासः” ॥ ३५ ॥ अमृते भर्तरि जाराज्जातः कुण्ड इत्युच्यते एकम् । “कुण्डयते कुलमनेन कुण्डः । कुडि दाहे । स्त्रियां तु कुण्डी । कुण्डमग्न्यालये मानमेदे देवजलाशये । कुण्डी कमण्डलौ जारस्तूपति-वन्नीद्युवे पुमान् ।” मृते भर्तरि जाराज्जातो गोलक इत्येकम् । भ्रात्रीयः “भ्रातृव्यः” भ्रातृजः द्वे भ्रातृपुत्रस्य । भ्रातृभगिन्यौ भ्रातराविति स्वातां एकम् । उभाविति सहोक्तौ सत्यामिति सूचनार्थम् । भ्राता च स्वसा च भ्रातरौ । भ्रातृपुत्रौ स्वसृष्टद्विभ्यामित्येकशेषः ॥ ३६ ॥ मातापितरौ पितरौ मातरपितरौ प्रसूजनयितारौ चत्वारि द्विवचनानि भ्राता सहोक्ते चितरि । माता च पिता च पितरौ । पितर मात्रेत्येकशेषः । मातरपितरा-स्त्रियत्र ककारयोस्तस्यायो निपात्यते । तेन मातरपितराभ्यामिति प्रयोगः

श्वश्रूश्वशुरौ श्वशुरौ पुत्रौ पुत्रश्च दुहिता च ॥ ३७ ॥

दंपती जंपती जायापती भार्यापती च तौ ॥

गर्भाशयो जरायुः स्यादुल्बं च कललोऽस्त्रियाम् ॥ ३८ ॥

सूतिमासो वैजननो गर्भो भ्रूण इमौ समौ ॥

तृतीयप्रकृतिः षंडः क्लीबः पण्डो नपुंसके ॥ ३९ ॥

शिशुत्वं शैशवं बाल्यं तारुण्यं यौवनं समे ॥

स्यात्स्थाविरं तु वृद्धत्वं वृद्धसंघेऽपि वार्धक्यम् ॥ ४० ॥

इति न्यासः । श्वश्रूश्वशुरौ श्वशुरौ द्वे सहोक्तयोः श्वश्रूश्वशुरयोः । पुत्रश्च दुहिता च एकशेषे पुत्रौ स्यातामित्यर्थः । एकम् ॥ ३७ ॥ दंपती जंपती जायापती भार्यापती चत्वारि दंपत्योः । जायाशब्दस्य जंभावो दंभावश्च वा निपासते । तावित्सेनेनैते शब्दा द्विवचनांताः पुंसीति सूचितम् । “शात्मली मैथिली मैत्री दंपती जंपती च सेति वाचस्पतौ स्त्रीत्वमप्युक्तम् ।” गर्भाशयः जरायुः उल्बं त्रीणि येन वेष्टितो गर्भः कुक्षौ तिष्ठति तस्य चर्मणः । गर्भ आशेतेऽत्र गर्भाशयः । जरायुरुदंतः । कलल इत्येकम् । शुक्रशोणितसन्निपातस्य प्रसिद्धत्वादस्य पर्यायो नोक्तः किंतु अस्त्रीत्वमात्रं विधीयते । उल्बपर्यायः कलल इत्येके । यदाहुः । तदुल्बं कललं च तदिति ॥ ३८ ॥ सूतिमासः वैजननः द्वे प्रसवमासस्य । यत्र नवमे वा दशमे मासि प्रसूयते तस्येत्यर्थः । “विजायते-ऽस्मिन्विजननः” विजनन एव वैजननः । स्वार्थेऽण् । गर्भः भ्रूणः द्वे कुक्षिस्थस्य प्राणिनः । तृतीयाप्रकृतिः षंडः क्लीबः पण्डः नपुंसकः पंच नपुंसकस्य । तृतीयाप्रकृतिरिति षडक्षरं नाम । संज्ञापूरण्योश्चेति निषेधान्न पुंवद्भावः । “तृतीयप्रकृतिरित्यपि । नञ्घटितमनित्यमिति न्यायेन उक्तनिषेधानित्यत्वात्पुंवद्भावः । षंडः स्यात्पुंसि गोपतौ । आकृष्टाण्डे वर्षवरे तृतीयप्रकृतावपीति कोशांतरात् ।” तत्र प्रथमा प्रकृतिः स्त्री । द्वितीया पुमान् । तृतीया क्लीब इति । षण्डो मूर्द्धन्यादिस्तालव्यादिर्वा ॥ ३९ ॥ शिशुत्वं शैशवं बाल्यं त्रयं बाल्यत्वे । तारुण्यं यौवनं द्वे । स्थाविरं वृद्धत्वं वार्धक्यम् “वार्धक्यमित्यपि । वार्धक्यं वार्धके वृद्धसंघाते वृद्धकर्मणीति विश्वः ।” त्रीणि वृद्धत्वे । तत्र वार्धक्यमित्येकं वृद्धसंघेऽपि वृद्धानां समूहेऽपि ॥ ४० ॥ केशादौ जरसा यत् शौक्ल्यं चबलिमा तत्पलितमुच्यते । आदिना लोम्नां ग्रहणम् । विस्रसा जरा

पलितं जरसा शौक्ल्यं केशादौ विस्रसा जरा ॥

स्यादुत्तानशया डिभा स्तनपा च स्तनंधयी ॥ ४१ ॥

बालस्तु स्यान्माणवको वयस्यैस्तरुणो युवा ॥

प्रवयाः स्थविरो वृद्धो जीनो जीर्णो जरन्नपि ॥ ४२ ॥

वर्षीयान्दशमी ज्यायान्पूर्वजस्त्वग्रियोऽग्रजः ॥

जघन्यजे स्युः कनिष्ठयैवीयोऽवरजानुजाः ॥ ४३ ॥

अमासो दुर्बलश्छातो बलवान्मांसलोऽसलः ॥

तुंदिलस्तुंदिभस्तुंदी बृहत्कुक्षिः पिचंडलः ॥ ४४ ॥

द्वे जरायाः । विस्रस्यतेऽनया विस्रसा । जीर्यत्यंगमनया जरा । उत्तानशया
 डिभा स्तनपा स्तनंधयी चत्वारि स्तनंधयस्य । त्रिषु वक्ष्यंते । स्त्रीत्वेन
 निर्देशः स्त्रीत्वे रूपभेदप्रदर्शनार्थः । डिभशब्दः सिंहादिवर्ग उक्तोऽपि स्त्रियां
 टाबंतत्वप्रदर्शनाय पुनरिहोक्तः ॥ ४१ ॥ बालः माणवकः द्वे बालस्य ।
 आषोडशाब्दालः । वयस्यः । वयसि तिष्ठतीति । “वयस्य इत्यपि” । वयः
 क्षिणि बाल्यादौ वयो यौवनमात्रक इति विश्वः । तरुणः युवा त्रयं यूनः ।
 वयाः स्थविरः वृद्धः जीनः जीर्णः जरन् षट् वृद्धस्य । प्रवयसौ । जरंतौ
 ॥ ४२ ॥ वर्षीयान् दशमी ज्यायान् त्रीण्यतिवृद्धस्य । अतिशयेन वृद्धो वर्षी-
 यान् वर्षीयांसौ । “दशमोऽवस्थाविशेषोऽस्यास्तीति दशमी । वयसि पूर-
 णादिनिः ।” दशमिनो । ज्यायांसौ । पूर्वजः अग्रियः “अग्रियः” अग्रजः
 त्रीणि ज्येष्ठभ्रातुः । “पूर्वस्मिन्काले जातः पूर्वजः ।” जघन्यजः कनिष्ठः
 “कनीयानित्यपि” यवीयान् “यविष्ठः अतिशायन इतीष्ठन् ।” अवरजः
 अनुजः पंचकं कनिष्ठभ्रातुः । “जघन्येऽवरकाले जातः जघन्यजः । अवर-
 स्मिन्काले जातः अवरजः ।” ॥ ४३ ॥ अमांसः दुर्बलः छातः त्रीणि अब-
 लस्य । छातश्चवर्गादिः । छो छेदने । शात इति पाठः । बलवान् मांसलः
 अंसलः त्रीणि बलवतः । “अंसो बलमस्यास्तीत्यंसलः ।” तुंदिलः
 “तुंदिलः । तुंदिकः तुंदितः ।” तुंदिभः “तुंदिभः” तुंदी “तुंडी” बृह-
 त्कुक्षिः पिचंडिलः “पिचिंडिलः” पंच बृहदुदरस्य । तुंदमस्यास्तीति
 तुंदिलः । तुंदादिभ्य इलच् मत्वर्थे तुंदिबलि इति भप्रत्ययश्च । तुंदिभौ ॥ ४४ ॥

अवटीटोऽवनाटश्चावभ्रटो नतनासिके ॥

केशवः केशिकः केशी बलिनो बलिभः समौ ॥४५॥

विकलागस्त्वपोगंडः खर्वो ह्रस्वश्च वामनः ॥

खरणाः स्यात्खरणसो विग्रस्तु गतनासिकः ॥ ४६ ॥

खुरणाः स्यात्खुरणसः प्रङ्गुः प्रगतजानुकः ॥

ऊर्ध्वङ्गुरुर्ध्वजानुः स्यात्संङ्गुः संहतजानुकः ॥ ४७ ॥

स्यादेडे बधिरः कुब्जे गडुलः कुकरे कुणिः ॥

अवटीटः अवनाटः अवभ्रटः नतनासिकः चत्वारि चिपिटनासिकस्य । विग्रहस्तु नासिकायाः नतं अवनाटमित्यादि । तद्युक्तवात् पुरुषोऽवटीटः । अर्श-
आद्यच् । केशवः केशिकः “केशवान्” केशी त्रयं प्रशस्तकेशस्य । प्रशस्ताः
केशाः संत्यस्य केशवः । बलिनः बलिभः द्वे जरया श्लथचर्मणः । बलि-
स्त्वक्संकोचोऽस्ति यस्य स बलिनः ॥ ४५ ॥ विकलांगः अपोगंडः द्वे निस-
र्गतो न्यूनावयवस्य । अपकृष्टं गच्छतीत्यपोगंडः । पृषोदरादिः । पौगंड
एकदेशोऽस्य पोगंडः पौगंडश्चेत्यपि । पोगंडो विकलांगकः इति रत्नकोशः ।
“पौगंडो विकलांगः स्यादिति हलायुधश्च ।” खर्वः ह्रस्वः वामनः त्रयं ह्रस्वस्य
“खुजा इति ख्यातस्य ।” खरणाः खरणसः द्वे तीक्ष्णनासिकस्य “सं-
लनाकील इति ख्यातस्य ।” खरणाः सांतः । विग्रः “विस्त्रः विस्त्रु
विस्त्र्यः । विगता नासिका यस्येति विग्रहः । नासिकाशब्दस्य ग्रादेशः ख्यश्चेति ।
विग्रो विस्त्रुर्विनासिक इति रभसः ।” गतनासिकः द्वे गतनासिकस्य
“नकटा इति ख्यातस्य ” ॥ ४६ ॥ खुरणाः सांतः । खुरणसः अदंतः द्वे
विकटनासिकस्य । खुरः शफं तद्वन्नासिकाऽस्य । खुरणसौ । प्रङ्गुः “प्रङ्गुः” प्रग-
तजानुकः प्रगते विरले जानुनी यस्येति विग्रहः । शेषे कप् । द्वे यस्य जान्वो-
र्महदंतरालं वर्तते तस्य “फेंगडा इति ख्यातस्य ।” ऊर्ध्वङ्गुः “ऊर्ध्वङ्गुः”
ऊर्ध्वजानुः द्वे तिष्ठतो यस्य जानुनी ऊर्ध्वे भवतस्तस्य । संङ्गुः “संङ्गुः” संहत-
जानुकः द्वे संलग्नजानुकस्य । “प्रङ्गुः प्रगतजानुः स्यात्प्रङ्गोऽप्यत्रैव दृश्यते ।
संङ्गुः संहतजानौ च भवेत्संङ्गोऽपि तत्र हि । ऊर्ध्वङ्गुरुर्ध्वजानुः स्यादूर्ध्वङ्गोऽप्यूर्ध्व-
जानुक इति साहसार्कः ” ॥ ४७ ॥ एडः बधिरः द्वे श्रवणेंद्रियहीनस्य
“बहिरा इति ख्यातस्य ।” कुब्जः “न्युब्जः । कुब्जो वृक्षप्रभेदे ना

पृश्निरल्पतनौ श्रोणः पंगौ मुण्डस्तु मुण्डिते ॥ ४८ ॥

बलिरः केकरे खोडे खंजस्त्रिषु जराबराः ॥

जडुलः कालकः पिप्पुस्तिलकस्तिलकालकः ॥ ४९ ॥

अनामयं स्यादारोग्यं चिकित्सा रुक्प्रतिक्रिया ॥

भेषजौषधभैषज्यान्यगदो जायुरित्यपि ॥ ५० ॥

स्त्री रुघुजा चोपतापरोगव्याधिगदामयाः ॥

क्षयः शोषश्च यक्ष्मा च प्रतिश्यायस्तु पीनसः ॥ ५१ ॥

गुब्जः स्याद्वाच्यलिङ्गक इति मेदिनी । ” गडुलः “ गडुरः । गडुः पृष्ठगडे कुब्जे इति मेदिन्याम् । ” द्वे कुब्जस्य “ कुवडा इति ख्यातस्य । ” कुकरः कुत्सितौ करौ यस्य सः । कुणिः “ कूणिः । निसर्गतः कूणिपंगुपौगंडा इति नाममाला । ” द्वे रोगादिना दूषितकरस्य । पृश्निः “ पृष्ठिणः ” अल्पतनुः द्वे अल्पा तनुर्यस्य तस्य अमानुषमायस्य । श्रोणः पंगुः द्वे जंघाविकलस्य । मुण्डः मुण्डितः द्वे कृतवपनस्य ॥ ४८ ॥ बलिरः केकरः द्वे नेत्रवियुक्तस्य “ काणा, कैरा, तिरवा इति ख्यातस्य । ” के मूर्ध्नि कर्तुं शीलमस्येति केकरः खोडः “ खोरः खोलः । अथ खंजके खोडखोराविति रभसः । ” खंजः द्वे गतिविकलस्य “ लंगडा इति ख्यातस्य । ” त्रिष्विति । जराबराः जराशब्दादबराः अर्वाक्पठिताः उत्तानशयाद्याः खंजांतास्त्रिषु वाच्यलिङ्गा इत्यर्थः । जडुलः “ जडुलः ” कालकः पिप्पुः त्रयं कृष्णवर्णस्य देहगतचिह्न-विशेषस्य “ लार्से इति ख्यातस्य । ” तिलकः तिलकालकः द्वे आकृतितो वर्णतश्च कृष्णतिलतुल्यस्य देहगतचिह्नस्य । तिल इव कालकः ॥ ४९ ॥ अनामयं आरोग्यं द्वे रोगाभावस्य । “ आमयस्याभावः अनामयम् । अर्थाभावेऽन्ययीभावः । ” चिकित्सा रुक्प्रतिक्रिया द्वे रोगप्रतीकारस्य । “ रुजः प्रतिक्रिया निरसनं रुक्प्रतिक्रिया । ” भेषजं औषधं भैषज्यं “ भेषजं भेषं रोगं जयति भेषजम् । ” अगदः जायुः पंचौषधस्य । अगदसाहचर्याज्जायु-रुदंतः पुंसि ॥ ५० ॥ रुक् रुजा उपतापः रोगः व्याधिः गदः आमयः सप्त रोगमात्रस्य । तत्र रुक् जकारांता । रुजा टाबंता । उभे स्त्रियौ । क्षयः शोषः यक्ष्मा त्रीणि क्षयरोगस्य । प्रतिश्यायः पीनसः द्वे पीनसरोगस्य पठसें इति ख्यातस्य । अयं मुहुर्नासाजलप्लावी । “ आपीनसः प्रतिश्याया स्वादिति रुक्-

स्त्री क्षुत् क्षुतं क्षवः पुंसि कासस्तु क्षवथुः पुमान् ॥
 शोफस्तु श्वयथुः शोथः पादस्फोटो विपादिका ॥ ५२ ॥
 किलाससिध्मे कच्छां तु पामपामे विचर्चिका ॥
 कण्डूः खर्जुश्च कण्डूया विस्फोटः पिटकः स्त्रियाम् ॥ ५३ ॥
 व्रणो स्त्रियामीर्ममरुः क्लीवे नाडीव्रणः पुमान् ॥
 कोठो मण्डलकं कुष्ठश्चित्रे दुर्नामकार्शसी ॥ ५४ ॥
 आनाहस्तु निबन्धः स्याद्ब्रह्णीरुक् प्रवाहिका ॥

सात् प्रतिष्येत्यपि नाम ॥ ५१ ॥ क्षुत् क्षुतं क्षवः त्रीणि क्षुतः शिकेति
 ख्यातायाः । कासः क्षवथुः द्वे कासरोगस्य “खोकला इति ख्यातस्य ।”
 शोफः श्वयथुः शोथः त्रीणि शोथस्य “सूज इति ख्यातस्य ।” पादस्फोटः
 विपादिका द्वे पादस्फोटस्य “खोंटा फुटण्याचा रोग इति ख्यातस्य ”
 ॥ ५२ ॥ किलासं सिध्मं द्वे सिध्मस्य शिवे “श्वेतकुष्ठ” इति ख्यातस्य ।
 कच्छूः पामा पामा विचर्चिका चतुष्कं स्त्रीलिङ्गं खर्जुविशेषस्य । “ओली
 खरुज” इति ख्यातस्य । अत्र पामेत्येकं नांतम् । पामानौ । अपरं टाबंतम् ।
 पामे । कण्डूः “कण्डूः । खर्जुः खर्जूरी कीटकण्डुष्विति हैमः ।” खर्जुः कण्डूया
 त्रयं स्त्रीलिङ्गं खर्ज्वाः “मुकी खरुज इति ख्यातायाः ।” विस्फोटः कः ।
 “विस्फोटा वटिका स्त्रियाभिसमरमालायां । वकारादिरपि विटिकेति ।”
 द्वे फोड इति ख्यातस्य । स्त्रियां तु पिटका क्षिपकावत् ॥ ५३ ॥ व्रणः ईर्ष्य
 अरुः त्रीणि व्रणस्य । ईर्ष्ये । अरुपी । यो व्रणः सदा गलति तत्र नाडीव्रण
 इत्येकम् । पुमानिति पुंस्त्वावधारणार्थं निर्देशः । कोठः मण्डलकं कुष्ठं चित्रं
 चत्वारि कुष्ठस्य । कोठादिद्वयं मण्डलाकृतिकुष्ठस्य “गजकर्ण इति मसि-
 दस्य ।” कुष्ठादिद्वयं श्वेतकुष्ठस्येत्येके । दुर्नामकं अर्शः द्वे अर्शरोगस्य
 “मूलव्याध, अर्श” इति ख्यातस्य । “अर्शमिति क्लीबमप्यन्यत्र” ॥ ५४ ॥
 आनाहः निबन्धः द्वे मलमूत्रनिरोधस्य “मलबद्धरोग इति ख्यातस्य ।” ब्रह्-
 णीरुक् प्रवाहिका द्वे संग्रहणीरोगस्य । प्रकर्षेण वहति बहु स्रवति गुदमस्यां
 सा प्रवाहिका । मलप्रवहणं प्रवाहिकेति स्वामी । “प्रवाहिका रुक् रोगः
 ब्रह्णी स्यादित्यन्वयो वा । ब्रह्णिरितीकारहस्वोऽपि ।” मच्छादिका वयिः

प्रच्छर्दिका वमिंश्च स्त्री पुमांस्तु वमथुः समाः ॥ ५५ ॥

व्याधिभेदा विद्रधिः स्त्री ज्वरमेहभगंदराः ॥

“श्लीपदं पादवल्मीकं केशघ्नस्त्विद्रलुप्तकः ॥ ” (१)

अश्मरी मूत्रकृच्छ्रं स्यात्पूर्वं शुक्रावधेस्त्रिषु ॥ ५६ ॥

रोगहार्यगदंकारो भिषग्वैद्यौ चिकित्सके ॥

वार्ता निरामयः कल्य उल्लाघो निर्गतो गदात् ॥ ५७ ॥

ग्लानग्लास्नु आमयावी विकृतो व्याधितोऽपटुः ॥

आतुरोऽभ्यमितोऽभ्यांतः समौ पामनकच्छुरौ ॥ ५८ ॥

“वमी वम इति पुंलिङ्गोऽपि ” वमथुः त्रीणि वमनरोगस्य । तत्राद्यं द्वयं स्त्रियाम् । वमथुः पुंसीत्यर्थः । समाः समानार्थाः ॥ ५५ ॥ अथ व्याधिभेदा वक्ष्यंते । विद्रधिरुदरादौ गण्डभेदः । विद्रं दधातीति विद्रधिः स्त्रियाम् । ‘आदिशब्देन कपालकर्णप्रमेहानां पिटका ज्ञेयाः । ” ज्वरः प्रसिद्धः ।

मूत्रयतेऽनेन मेहः । स च रक्तमेहः शुभ्रमेह इत्यादिभेदेन बहुविधः ।

दूरो गुह्यसमीपे विस्फोटविशेषः । “श्लीपदं पादवल्मीकम् । पादयोः वल्मीकमिव रोग उत्पद्यते । द्वयं श्लीपदरोगस्य वारूळ इति ख्यातस्य । केशघ्नः इद्रलुप्तकः द्वयं मस्तककेशरोगस्य चार्द इति प्रसिद्धस्य । ” अश्मरी मूत्रकृच्छ्रं द्वे अश्मर्याः । अश्माकारं शुक्रं राति ददातीत्यश्मरी । स्यादित्यनेन

कृच्छ्रमित्यश्मर्याः पर्याय इति सूचितम् । मूत्रविघ्नमात्रे मूत्रकृच्छ्रमिति नाय-
मर्याः पर्याय इति केचित् । इतः परं शुक्रावधेः वक्ष्यमाणात् शुक्रशब्दा-
र्वे मूर्छितांतास्त्रिषु वाच्यलिङ्गा इत्यर्थः ॥ ५६ ॥ रोगहारी अगदंकारः

भषक् वैद्यः चिकित्सकः पंच वैद्यस्य । रोगहारिणौ । भिषजौ । वार्ताः

निरामयः कल्यः त्रीणि रोगरहितस्य । कल्यस्तालव्यांतः । “कल्यं प्रभाते

पुनि सज्जे दत्ते निरामये । कल्या कल्याणवाचि स्यादिति हैमः । ” उल्लाघ

इत्येकं रोगान्मुक्तस्य । अयमपि पूर्वस्यैव पर्याय इत्येके ॥ ५७ ॥ ग्लानः

ग्लास्नुः द्वे रोगादिवशात् हर्षरहितस्य । आमयावी विकृतः व्याधितः अपटुः

आतुरः अभ्यमितः अभ्यांतः सप्तकं रोगिणः । पामनः कच्छुरः द्वे पामायु-

क्तस्य ॥ ५८ ॥ दद्रुणः “दद्रूणः दद्रूणः दद्रूणः” दद्रुरोगी द्वे दद्रुयुक्तस्य ।

दद्गुणो दद्गुरोगी स्यादशोरोगयुतोऽर्शसः ॥

वातकी वातरोगी स्यात्सातिसारोऽतिसारकी ॥ ५९ ॥

स्युः क्लिन्नाक्षे चुल्लचिल्लपिल्लाः क्लिन्नेऽक्षिण चाप्यमी ॥

उन्मत्त उन्मादवति श्लेष्मलः श्लेष्मणः कफी ॥ ६० ॥

न्युब्जो भुम्भे रुजा वृद्धनाभौ तुन्दिलतुन्दिभौ ॥

किलासी सिध्मलोऽधोऽहक् मूर्छाले मूर्तमूर्छितौ ॥ ६१ ॥

शुक्रं तेजोरेतसी च बीजवीर्येन्द्रियाणि च ॥

मायुः पित्तं कफः श्लेष्मा स्त्रियां तु त्वगसृग्धरा ॥ ६२ ॥

दद्गुः खर्जुभेदः “दाद इति मसिद्धा ।” अशोरोगेण युतः अर्शस इत्युच्यते एकम् । वातकी वातोऽतिशयितोऽस्य । वातातीति कुगागमः इनिप्रत्ययश्च । रोगे चायमिष्यते । नेह वातवती गुहा । वातरोगी द्वे वातरोगयुक्तस्य । सातिसारः अतिसारकी द्वे अतिसारयुक्तस्य ॥ ५९ ॥ क्लिन्नाक्षः चुल्लः चिल्लः पिल्लः चत्वारि क्लेदयुक्ते अक्षिणी यस्य तस्य पुंसः “चिपडा इति ख्यातस्य ।” अमी चुल्लचिल्लपिल्लास्त्रयः क्लिन्नेऽक्षिण च क्लेदयुक्ते नेत्रेऽपि वर्तन्ते “चिपडे ढोले इति ख्यातेषु” उन्मत्तः उन्मादवान् द्वे उन्मादयुक्तस्य । उन्मादो वात-पित्तादिकृतश्चित्तविभ्रमः । श्लेष्मलः श्लेष्मणः कफी त्रीणि कफयुक्तस्य ॥ ६० ॥ रुजा रोगेण भुम्भो वक्रपृष्ठोऽधोमुखस्तत्र न्युब्ज इत्येकम् । वृद्धनाभौ तुन्दिलः “तुन्डिलः” तुन्दिभः “तुन्दिभः” त्रीणि वातादिनोन्नतनाभेः । किल सिध्मलः द्वे सिध्मयुक्तस्य “शिन्ध्या इति ख्यातस्य ॥” अंधः अहक् दृष्टिहीनस्य “अंधळा इति ख्यातस्य ।” अहशौ । मूर्छालः मूर्तः मूर्छितः त्रीणि मूर्छायुक्तस्य ॥ ६१ ॥ शुक्रं तेजः रेतः बीजं वीर्यं इंद्रियं षट् रेतसः । मायुः पित्तं द्वे पित्तस्य । मायुरुदंतः पुंसि । कफः श्लेष्मा द्वे कफस्य । श्लेष्माणौ त्वक् असृग्धरा “असृग्धारेत्येके” द्वे चर्मणः । त्वचौ । “त्वच इत्यदंतः त्वचेति टावन्तश्चान्यत्र” ॥ ६२ ॥ पिशितं तरसं मांसं पललं क्रव्यं आमिषं षट् मांसस्य । उत्तमं शुष्कमांसं वल्लूरं “वल्लुरमिति इस्वोकारमपि” त्रीणि शुष्कमांसस्य । तत्र वल्लूरं त्रिषु । वल्लूरा ॥ ६३ ॥ रुधिरं असृक् लोहितं असं रक्तं क्षतजं शोणितं सप्त रक्तस्य । असृजी । बुक्का “बुक्का अग्रमांसं द्वे हृद-वातर्गतपक्वाकारमांसभेदस्य काळीज इति ख्यातस्य ।” तदेव हृदयम् । उक्तं

पिशितं तरसं मांसं पललं क्रव्यमामिषम् ॥

उत्तमं शुष्कमांसं स्यात्तद्वर्णं त्रिलिङ्गकम् ॥ ६३ ॥

रुधिरेऽसृक्लोहितास्त्ररक्तक्षतजशोणितम् ॥

बुक्काग्रमांसं हृदयं हन्मेदस्तु वपा वसा ॥ ६४ ॥

पश्चाद्ग्रीवाशिरा मन्या नाडी तु धमनिः शिरा ॥

तिलकं क्लोम मस्तिष्कं गोर्दं किट्टं मलोऽस्त्रियाम् ॥ ६५ ॥

अंत्रं पुरीतत् गुल्मस्तु ग्रीहा पुंस्यथ वस्त्रसा ॥

स्नायुः स्त्रियां कालखंडयकृती तु समे इमे ॥ ६६ ॥

च । पञ्चकोशमतीकाशं रुचिरं चाप्यधोमुखम् । हृदयं तद्विजानीयाद्विभ्रस्या-
यतनं महीदिति । बुक्का स्त्री । “बुक्काग्रमांसमिति समस्तमपि ।” हृदयं हृत्
द्वे हृदयाख्यनिम्नदेशस्य । बुक्कादिचतुष्कं समानार्थमित्येके । हृदी हृदि । मेदः
वपा वसा त्रीणि मांसजन्यस्नेहस्य । “चरवी मादें इति ख्यातस्य ।” मेदसी
॥ ६४ ॥ ग्रीवायाः शिरो ग्रीवाशिरा । या पश्चात्स्थिता ग्रीवाशिरा सा मन्ये-
त्युच्यते एकम् । नाडी धमनिः शिरा त्रयं शिरायाः “नाडी इति ख्यातायाः ।”
सिरेति दंसादिरपि । कृदिकारादक्तिन इति ङीषि धमनीत्यपि । तिलकं
क्लोम द्वे मांसपिण्डविशेषस्य पुष्फुस इति ख्यातस्य । क्लोममित्यदंतमपि ।
मस्तिष्कं “मस्तिक्म् । अथ मस्तिको मस्तुलिङ्गोऽपीति त्रिकाण्डशेषः ।”
गोर्दं “गोदः” द्वे मस्तकसंभूतघृताकारस्नेहस्य “गोद मेदू” इति
ख्यातस्य । किट्टं मलः द्वे कर्णादिगतमलस्य । “वसा शुक्रमसृक् मज्जा
कर्णविष्णूत्रविण्मूत्राः । श्लेष्माश्रुदूषिकाः स्वेदो द्वादशैते नृणां मलाः” ॥ ६५ ॥
अंत्रं “आंत्रमित्यपि मनोरमायामुक्तम् ।” पुरीतत् पुरीं शरीरं तनोतीति ।
द्वे अंत्रस्य “आंतर्द्वे इति ख्यातस्य ।” पुरीतती पुरीतंति । “पुरीतदस्त्रि-
यामिति वाचस्पतिकोशात्पुंस्यपि ।” गुल्मः ग्रीहा द्वे वामकुक्षिस्थमांसपि-
ण्डविशेषस्य । ग्रीहानौ । “ग्रीहाशब्दष्टाबंतोऽपि ।” वस्त्रसा स्नायुः द्वे अंग-
स्यंगसंनिधिवर्धनरूपायाः स्नायोः “शिरा इति ख्यातायाः ।” कालखण्डं यकृत्
द्वे दक्षिणकुक्षिगतमांसपिण्डस्य ॥ ६६ ॥ सृणिका “सृणीका” स्वन्दिनी
शाला त्रीणि लालायाः “लाल इति ख्यातायाः ।” स्वन्दिनी दंत्यादिः ।

सृणिका स्यंदिनी लाला दूषिका नेत्रयोर्मलम् ॥
 (“नासामलं तु सिंघाणं पिंजूषं कर्णयोर्मलम् ॥”) (१)
 मूत्रं प्रस्राव उच्चारवस्करौ शमलं शकृत् ॥ ६७ ॥
 पुरीषं गूथवर्चस्कमस्त्री विष्टाविशौ स्त्रियौ ॥
 स्यात्कर्परः कपालोऽस्त्री कीकसं कुल्यमस्थि च ॥ ६८ ॥
 स्याच्छरीरास्थि कंकालः पृष्ठास्थि तु कशेरुका ॥
 शिरोस्थनि करोटिः स्त्री पार्श्वास्थनि तु पर्शुका ॥ ६९ ॥
 अंगं प्रतीकोऽवयवोऽपघनोऽथ कलेवरम् ॥
 गात्रं वपुः संहननं शरीरं वर्ष्म विग्रहः ॥ ७० ॥
 कायो देहः क्लीबपुंसोः स्त्रियां मूर्तिस्तनुस्तनूः ॥

“दूषिकेत्येकं नेत्रयोर्मलस्य” उकीर पू इति ख्यातस्य । दूषिका दीर्घमध्यापि ।
 दूषिर्दूषी चेत्यप्यन्यत्र । सिंघाणमित्येकं नासामलस्य । “सिंहाणं सिंहानं
 चेत्यापि । पिंजूष इत्येकं कर्णमलस्य” । मूत्रं प्रस्रावः द्वे मूत्रस्य । उच्चारः
 अवस्करः शमलं शकृत् ॥ ६७ ॥ पुरीषं गूथं वर्चस्कं विष्टा विट् नव विष्टायाः ।
 “उच्चार्यते त्यज्यते इत्युच्चारः । अवकीर्यते अधः सिप्यत इत्यवस्करः ।” गूथं
 वर्चस्कं पुंसि क्लीबे च । शकृती । “विट् तालव्यमूर्धन्यान्त्यः । विशौ ।
 विषौ । गूथं पुरीषं वर्चस्कमित्यापि पाठः ।” कर्परः कपालः द्वे शिरोस्थि-
 खण्डस्य । कपालमस्त्रियाम् । कीकसं कुल्यं अस्थि त्रीणि अस्थिमात्रस्य
 ॥ ६८ ॥ कंकाल इत्येकं शरीरगतास्थिपंजरस्य “सांगाडा, पिंजरा इति
 ख्यातस्य ।” कशेरुकेत्येकं पृष्ठमध्यगतास्थिदण्डस्य “कणा इति ख्यातस्य” ।
 करोटिरित्येकं शिरोगतास्थिसंघस्य । “करोटीति क्लीबं तापि । यदाह पुष्प-
 दंतः । नृकरोटीपरिकर इति” । पर्शुकेत्येकं पार्श्वगतास्थनि “वर्गडी इति
 ख्याते” ॥ ६९ ॥ अंगं प्रतीकः अवयवः अपघनः चतुष्कं देहावयवस्य ।
 कलेवरं गात्रं वपुः संहननं शरीरं वर्ष्म विग्रहः । विविधं सुखादि गृह्णाति ।
 विविधैर्व्याधिभिर्गृह्यते वा ॥ ७० ॥ कायः देहः मूर्तिः तनुः तनूः द्वादश देहस्य ।
 वपुषी । वर्ष्मणी । तन्वौ । पादाग्रं प्रपदं द्वे पादाग्रस्य चवडा इति ख्यातस्य ।
 पादः । पादो बुध्ने तुरीयांशे शैलप्रत्यंतपर्वते । चरणे च मयूखे चेति कोशा-

पादाग्रं प्रपदं पादः पदंघ्रिश्चरणोऽस्त्रियाम् ॥ ७१ ॥
 तद्वंथी घुटिके गुल्फौ पुमान्पार्ष्णिस्तयोरधः ॥
 जंघा तु प्रसृता जानूरुपर्वाष्ठीवदस्त्रियाम् ॥ ७२ ॥
 सक्थि क्लीबे पुमानूरुस्तत्संधिः पुंसि वंक्षणः ॥
 गुदं त्वपानं पायुर्ना वस्तिर्नाभेरधो द्वयोः ॥ ७३ ॥
 कटो नाश्रोणिफलकं कटिः श्रोणिः ककुब्धती ॥
 पश्चान्नितंबः स्त्रीकट्याः क्लीबे तु जघनं पुरः ॥ ७४ ॥
 कूपकौ तु नितंबस्थौ द्वयहीने कुंकुंदरे ॥

तरे । पत् अंघ्रिः चरणः चत्वारि चरणस्य । दांतः पत् । “पदोऽंघ्रिरिति पाठे अदंतः पदशब्दः” ॥ ७१ ॥ तद्वंथी पादस्य पार्श्वस्थौ ग्रंथिविशेषौ घुटिके गुल्फाविति चोच्येते द्वयं “पायांचा घोंटा इति ख्यातस्य ।” घुटिके स्त्रियाम् । द्वित्वाद्विवचनम् । न तु नित्यम् । तयोः गुल्फयोरधःप्रदेशः पार्ष्णि-रित्येकं खोट इति ख्यातस्य । “पार्ष्णिः स्त्रीपुंसयोः पादमूले स्यात् ध्वजि-नीकटाविति तु रंतिदेवः । जंघा प्रसृता द्वे जंघायाः पोदरी इति प्रसिद्धायाः ।” जानु ऊरुपर्व अष्ठीवत् त्रयं जानूरुसंधेः “ढोंपर गुडघा इति ख्यातस्य” । तत्राष्ठीवदस्त्रियाम् । जानुनी । ऊरुपर्वणी । अष्ठीवंतौ ॥ ७२ ॥ सक्थि ऊरुः द्वे जानूपरिभागस्य “मांडी इति ख्यातस्य ।” ऊरोरुपरिभागः सक्थीति कचिद्भेदो दृश्यते । तस्योरोः संधिः वंक्षण इत्येकम् । गुदं अपानं पायुः श्रोणि विष्टानिर्गमद्वारस्य । पायुरुदंतः ना पुमान् । वस्तिरित्येकं स्त्रीपुंस-लिंगं नाभेरधो मूत्राशयस्य ॥ ७३ ॥ श्रोणिः कटिस्तस्याः फलकं कट इत्यु-च्यते स पुमान् । एकम् । कटिः “कटीति ङीष्तापि ।” श्रोणिः “श्रोणी” ककुब्धती त्रयं स्त्रीलिंगं कट्याः । “ककुद्दृषांस इव मांसपिण्डः सोऽतिशयि-तोऽस्यां ककुब्धती ।” स्त्रियाः कटिः स्त्रीकटिः तस्याः पश्चाद्भागो नितंब इत्येकम् । “निभृतं तम्यते कायुकैः नितंबः । तमु कांक्षायाम् ।” जघनमि-त्येकं स्त्रीकट्याः पुरोभागे । जघनं स्यात् स्त्रियाः श्रोणिपुरोभागे कटाव-पीति । “बांदन ओटी इति ख्याते” ॥ ७४ ॥ नितंबस्थौ पृष्ठवंशादधो-भागे विद्यमानौ कूपकौ गतौ कुंकुंदरे स्याताम् । “ककारादिरपि” एकम् । द्वयहीने क्लीबे । द्वित्वमनित्यम् । स्फिचौ कटिप्रोथौ द्वे कटिस्थमांसपिण्डयोः

स्त्रियां स्फिचौ कटिप्रोथावुपस्थो वक्ष्यमाणयोः ॥ ७५ ॥

भगं योनिर्द्वयोः शिश्रो मेंद्रो मेहनशेफसी ॥

मुष्कौऽडकोशो वृषणः पृष्ठवंशाधरे त्रिकम् ॥ ७६ ॥

पिचण्डकुक्षी जठरोदरं तुदं स्तनौ कुचौ ॥

चूचुकं तु कुचाग्रं स्यान्न ना क्रोडं भुजांतरम् ॥ ७७ ॥

उरो वत्सं च वक्षश्च पृष्ठं तु चरमं तनोः ॥

स्कंधो भुजशिरोऽसोऽस्त्री संधी तस्यैव जत्रुणी ॥ ७८ ॥

बाहुमूले उभे कक्षौ पार्श्वमस्त्री तयोरधः ॥

“कुले इति ख्यातयोः । कटिः तस्याः प्रोथौ मांसपिण्डौ कटिप्रोथौ । स्त्रियां स्फिचौ कटिप्रोथौ कटिप्रोथौ च पूलकाविति रभसः । कटिप्रोथाविति नामद्वयं वा । प्रोथोऽश्वघोणाध्वगयोः कठ्यामिति हैमः । ” वक्ष्यमाणयोर्भगे शिश्रे च उपस्थ इत्येकम् ॥ ७५ ॥ भगं योनिः द्वे स्त्रीणामुपस्थस्य । द्वयोरि-
सस्य योनिनान्वयः । शिश्रः मेंद्रः मेहनं शेफः “शेपः” चत्वारि शिश्रस्य । मेंद्रमिसापि पाठः । मुष्कः अण्डकोशः “मूर्धन्यांतोऽपि ।” वृषणः त्रीण्यण्ड-
कोशस्य “आण्डकुली इति ख्यातस्य ।” पृष्ठवंशाधरे त्रिभिरस्थिभिर्घटितं स्थानं त्रिकं इत्येकं “माकडहाड इति ख्यातस्य” ॥ ७६ ॥ पिचण्डः
पिचिण्डः कुक्षिः जठरं उदरं तुदं पंच जठरस्य । तत्र पिचण्डकुक्षी पुंसि ।
“जठरं विकल्पेन पुंसि । जठरो न स्त्रियां कुक्षौ वृद्धकर्कटयोस्त्रिष्विति मेदिनी ।” स्तनः कुचः द्वे वक्षोजस्य । चूचुकं कुचाग्रं द्वयं स्तनाग्रस्य ।
चूचुको ना कुचाननमिति रत्नकोशः । “चूष्यते पीयत इति चूचुकम् ।”
क्रोडं भुजांतरम् ॥ ७७ ॥ उरः वत्सम् । पुत्रादौ तर्णके वर्षे वत्सो वत्सं
तु वक्षसीति रुद्रः । वक्षः पंच वक्षसि । तत्र क्रोडं न ना किंतु स्त्रीनपुंस-
कयोः । स्त्रियां तु क्रोडा । तनोः शरीरस्य चरमं पश्चाद्भागः पृष्ठमित्ये-
कम् । स्कंधः । स्कंधः प्रकाण्डे कार्येऽसे विज्ञानादिषु पंचसु । नृपे समूहे व्यूहे
चेति हैमः । भुजशिरः अंसः त्रीणि भुजशिरसः “खांदा इति ख्यातस्य ।”
तस्य स्कंधस्य संधी जत्रुशब्दवाच्यौ एकं “नपुंसकम्” ॥ ७८ ॥ बाहु-
मूलं कक्षः द्वे कक्षस्य । तयोरधोभागः पार्श्वमित्येकम् । मध्यमं अवलग्नं मध्यः

मध्यमं चावलग्नं च मध्योऽस्त्री द्वौ परौ द्वयोः ॥ ७९ ॥
 भुजबाहुं प्रवेष्टो दोः स्यात्कफोणिस्तु कूर्परः ॥
 अस्योपरि प्रगण्डः स्यात्प्रकोष्ठस्तस्य चाप्यधः ॥ ८० ॥
 मणिबंधादाकनिष्ठं करस्य करभो बहिः ॥
 पंचशाखः शयः पाणिस्तर्जनी स्यात्प्रदेशिनी ॥ ८१ ॥
 अंगुल्यः करशाखाः स्युः पुंस्यंगुष्ठः प्रदेशिनी ॥
 मध्यमाऽनामिका चापि कनिष्ठा चेति ताः क्रमात् ॥ ८२ ॥
 पुनर्भवः कररुहो नखोऽस्त्री नखरोऽस्त्रियाम् ॥

त्रीणि तनुमध्यस्य माज, “कमर इति ख्यातस्य । अस्त्रीति मध्यमादिश-
 ब्दत्रयेऽप्यन्वेति ।” परौ द्वौ भुजबाहुशब्दौ स्त्रीपुंसयोः ॥ ७९ ॥ भुजः
 बाहुः “बाहुः । बाहोऽश्वभुजयोः पुमानिति दामोदरः । बाहो बाहुरिति
 स्मृत इति देशिकोशः ।” प्रवेष्टः दोः चत्वारि भुजस्य । “स्त्रियां तु भुजा
 बाहा ।” दोषौ । शसादौ दोषः दोष्णेसादि । “दोर्दोषा च भुजो बाहुः
 पाणिर्हस्तः करस्तथेति धनंजयात् । दोषेति टांबतोऽपि वर्तते ।” कफोणिः
 “कफणिः । कफोणिः कफणिर्द्वयोरिति शब्दार्णवः ।” कूर्परः “कर्परः” द्वे
 कौपर इति ख्यातस्य । अस्य कूर्परस्योपरिभागे प्रगण्ड इत्येकम् । तस्य कूर्प-
 रस्याधोभागे प्रकोष्ठ इत्येकम् ॥ ८० ॥ पाणिप्रकोष्ठसंधिर्मणिबंधः तमारभ्य
 कनिष्ठापर्यंतं करस्य मांसलो बहिर्भागः करभ इत्युच्यते एकम् । पंचशाखः
 पंच शाखा इवांगुलयोऽस्य । शयः “शमः । पाणिः शमः शयो हस्त इत्य-
 मरमाला ।” पाणिः त्रीणि करस्य । तर्जनी प्रदेशिनी “प्रदेशिनीत्यपि”
 द्वे अंगुष्ठसमीपांगुल्याः ॥ ८१ ॥ अंगुली करशाखा द्वे अंगुलीमात्रस्य । ता
 अंगुल्यः क्रमेण अंगुष्ठः प्रदेशिनी मध्यमा अनामिका । न नामग्रहणं योग्य-
 मस्याः । ब्रह्मणोऽनया शिरश्छेदनात् । अत एवास्यां पवित्रीक्रियते । कनि-
 ष्ठिका इति संज्ञाभिरुच्यते एकैकम् । तत्रांगुष्ठः पुंसि । प्रागुक्तापि प्रदेशिनी
 तत्स्वरूपदर्शनार्थमिह पुनरुक्तेति न दोषः ॥ ८२ ॥ पुनर्भवः “पुनर्भवः”
 कररुहः नखः नखरः चत्वारि नखस्य । “नखरः पुंसि क्लीबे च । नखरं
 त्रिष्विति अमरमाला ।” तर्जन्यादिभिस्तिसृभिरंगुलीभिर्युतैः ऽंगुष्ठे विस्तृते
 प्रादेशादयः क्रमात्स्युः । “प्रदेश इति ह्रस्वादिरपि” एकैकम् । तथा हि ।

प्रादेशतालगोकर्णास्तर्जन्यादियुते तते ॥ ८३ ॥

अंगुष्ठे सकनिष्ठे स्याद्वितस्तिर्द्वादशांगुलः ॥

पाणौ चपेटप्रतलप्रहस्ता विस्तृतांगुलौ ॥ ८४ ॥

द्वौ संहतौ संहतलः प्रतलौ वामदक्षिणौ ॥

पाणिर्निकुब्जः प्रसृतिस्तौ युतावंजलिः पुमान् ॥ ८५ ॥

प्रकोष्ठे विस्तृतकरे हस्तो मुष्ट्या तु बद्धया ॥

स रत्निः स्यादरत्निस्तु निष्कनिष्ठेन मुष्टिना ॥ ८६ ॥

व्यामो बाह्वोः सकरयोस्ततयोस्तिर्यगंतरम् ॥

तर्जनीसहितांगुष्ठे विस्तृते प्रादेशः । एवं मध्यमासहितांगुष्ठविस्तारे तालः । अनामिकायुतेश्चुष्ठे गोकर्णः ॥ ८३ ॥ कनिष्ठासहितेश्चुष्ठे विस्तृते वितस्तिः द्वादशांगुलः । द्वादश अंगुलयः प्रमाणमस्य । प्रमाणे मात्र च । द्विगोर्नित्यमिति तस्य लुक् । तत्पुरुषस्यांगुलेरित्यच् प्रत्ययः । द्वे । साहचर्याद्वितस्तिः पुंसि । स्त्रियामिति सुभूतिः । चपेटः “ चर्पटः । चर्पटः स्फारविपुले चपेटे चर्पटेऽपि चेति मेदिनीविश्वप्रकाशौ । ” प्रतलः प्रहस्तः त्रीणि विस्तृतांगुलिके पाणौ ॥ ८४ ॥ वामदक्षिणौ द्वौ प्रतलौ संहतौ चेत्संहतलः स्यात् । “ संहतल इत्यपि पाठः । संहतलः प्रतलश्चेति नामद्वयं वा । तत्र संहतलप्रतलावित्यविसर्गपाठः । प्रतते प्रश्लिष्टे वा तलेऽत्र प्रतलः । ” निकुब्जो निःशेषेण कुब्जीकृतः पाणिः प्रसृतिः स्यात् । “ प्रसृत इति पाठः । तत्र प्रकृष्टं सृतमस्येति विग्रहः । प्रसृतः समसारे स्याद्विनीते वेगिते त्रिषु । अर्धाजलौ तु पुंलिङ्गो जंघायां प्रसृता मतेति मेदिनी ” । एकम् । द्वौ द्वौ प्रसृती संहतौ चेदंजलिरित्येकं पुंसि ॥ ८५ ॥ विस्तृतः करो यत्र तादृशे प्रकोष्ठे कूर्पराधोभागे हस्त इत्येकम् । अयं चतुर्विंशत्यंगुलमितो ज्ञेयः । स तु बुद्ध्या मुष्ट्योपलक्षितः रत्निरित्येकं “ मुंढा हात इति ख्यातस्य । सरत्निरित्यपि स्त्रियामपि । ” निष्कनिष्ठेन विस्तृतकनिष्ठेन मुष्टिनोपलक्षितो हस्तः अरत्निरित्येकं स्त्रियाम् । “ अरत्निः पुमानपि । नारत्निः कफणौ हस्ते प्रकोष्ठे विततांगुलाविति रुद्रविश्वप्रकाशौ । ” मुष्ट्या मुष्टिनेति निर्देशेन मुष्टिर्द्वयोरिति ज्ञापितम् ॥ ८६ ॥ तिर्यक्ततयोर्विस्तृतयोः करसहितयोर्बाह्वोरंतरं व्यामः । ऊर्ध्व-

ऊर्ध्वविस्तृतदोष्पाणिनृमाने पौरुषं त्रिषु ॥ ८७ ॥
 कंठो गलोऽथ ग्रीवायां शिरोधिः कंधरेत्यपि ॥
 कंबुग्रीवा त्रिरेखा साऽवदुर्घाटा कृकाटिका ॥ ८८ ॥
 वक्त्रास्ये वदनं तुंडमाननं लपनं मुखम् ॥
 क्लीबे घ्राणं गंधवहा घोणा नासा च नासिका ॥ ८९ ॥
 ओष्ठाधरौ तु रदनच्छदौ दशनवाससी ॥
 अधस्ताच्चिबुकं गंडौ कपोलौ तत्परा हनुः ॥ ९० ॥
 रदना दशना दंता रदास्तालु तु काकुदम् ॥

विस्तृतदोषौ भुजौ पाणी च येन तस्य नुः पुंसो यन्मानं तत्र पौरुषमित्येकं
 त्रिषु । स्त्रियां तु पौरुषी । दोःपाणिरिति सविसर्गपाठोऽपि ॥ ८७ ॥ कंठः
 गलः द्वे “ ग्रीवाग्रभागस्य गोकनळी गोकटी नरडी इति ख्यातस्य । ” ग्रीवा
 शिरोधिः । शिरः धीयतेऽस्याम् । कर्मण्यधिकरणे चेति अधिकरणे किम-
 लयः । कंधरा त्रीणि “ मान इति ख्यातस्य । ” शिरोधिरपि स्त्री । सा
 ग्रीवा तिसृष्वी रेखाभिर्विशिष्टा कंबुग्रीवा स्यादित्येकम् । अवदुः घाटा कृका-
 टिका त्रीणि ग्रीवाशिरःसंधेः पश्चाद्भागस्य । “ ग्रीवायामुन्नतभागस्य घाटी
 इति ख्यातस्येति केचित् । ” तत्रावदुः पुंसि ॥ ८८ ॥ वक्त्रं आस्यं वदनं तुंडं
 आननं लपनं मुखं सप्त मुखस्य । “ आस्यंते वर्णा येन अस्यते प्रासो वाऽ-
 स्मिन् तदास्यम् । ण्यत् । मुखं मुखांतरालं च द्वयमास्यमितीरितमिति
 शाश्वतः । ” घ्राणं गंधवहा घोणा नासा । नासा तु नासिकायां च द्वारोर्ध्वे
 दारुणि स्त्रियाम् । “ नसा नस्या । घ्राणं गंधवहा नासा नसा नस्या च
 नासिकेति साहस्रान्तः । ” नासिका । पंच नासिकायाः ॥ ८९ ॥ ओष्ठः
 अधरः रदनच्छदः दशनवासः चत्वारि ओष्ठस्य । ओष्ठाभ्यां सहितावधरौ ।
 केचिदुपरिवर्तोष्ठः अधोवर्त्यधर इति मन्यंते तदयुक्तम् । अधरोष्ठः विबोष्ठी-
 त्यादिप्रयोगदर्शनात् । चिबुकमित्येकं अधस्तात् अधराधोभागे । गंडः
 कपोलः द्वे कपोलस्य “ गाल इति ख्यातस्य । ” तत्रापि नेत्रकपोलमध्यदेशो
 गंड इति ग्रंथांतरम् । ताभ्यां कपोलाभ्यां परा चिबुकस्याधो हनुरित्येकम् ।
 हनुः पुंस्यपि । प्रायेण स्त्रियाम् । तत्परो हनुरिति ओकारषडितपाठोऽपि
 ॥ ९० ॥ रदनः दशनः दंतः रदः चत्वारि दंतस्य । तालु काकुदं द्वे तालुनः ।

रसज्ञा रसना जिह्वा प्रांतावोष्ठस्य सृक्किणी ॥ ९१ ॥

ललाटमलिकं गोधिरूर्ध्वे दृग्भ्या भ्रुवौ स्त्रियौ ॥

कूर्चमस्त्री भ्रुवोर्मध्यं तारकाक्ष्णः कनीनिका ॥ ९२ ॥

लोचनं नयनं नेत्रमीक्षणं चक्षुरक्षिणी ॥

दृग्दृष्टी चाक्षु नेत्रांबु रोदनं चास्त्रमश्रु च ॥ ९३ ॥

अपांगौ नेत्रयोरंतौ कटाक्षोऽपांगदर्शने ॥

कर्णशब्दग्रहौ श्रोत्रं श्रुतिः स्त्री श्रवणं श्रवः ॥ ९४ ॥

उत्तमांगं शिरः शीर्षं मूर्धा ना मस्तकोऽस्त्रियाम् ॥

रसज्ञा रसना । “ तालव्या अपि दंत्याश्चेत्यादौ जिह्वायां रसना तथेत्युक्तेः रसनाशब्दो दंत्यतालव्यमध्यः । रसनमिति क्लीबमपि । रसनं स्वदने ध्वनौ । जिह्वायां तु न पुंसि स्यादिति मेदिनी । ” जिह्वा त्रीणि जिह्वायाः । प्रांताविति ओष्ठद्वयस्य वामदक्षिणौ प्रांतौ सृक्किणी स्याताम् । ईवंतस्य स्त्रियामेकवचनम् । नांतस्य क्लीबे वा द्विवचनमेतत् । सृक्कि इति इदंतस्य क्लीबे द्विवचनं वा । सृक्किण्यां सृक्कि सृक्क चेति शब्दभेदात् । “ सृक्केति नांतस्य क्लीबे सृक्कणीति पाठः । कवयुक्तमिति मते तु । यथा सृक्किणी स्त्रियाम् । सृक्कि नांतमिदंतं च । सृक्केति नांतम् । सृक्कसृक्कमदंतं चेत्यन्यत्र ” एकम् ॥ ९१ ॥ ललाटं अलिकं गोधिः त्रीणि भालस्य । “ अलिकं दृग्भ्यामूर्ध्वमध्यमिति राजदेवः । ” गोधिः पुंसि । दृग्भ्यामूर्ध्वभागौ भ्रुवौ एकम् । भ्रूः । नासोपरि भ्रुवोर्मध्ये कूर्च इत्येकम् । कूर्चमस्त्री भ्रुवोर्मध्ये कथनश्मश्रुकैतवे इति कोशांतरम् । अक्ष्णः कनीनिका मध्यगतकृष्णमंडलं तारकेत्युच्यते एकम् ॥ ९२ ॥ लोचनं नयनं नेत्रं ईक्षणं चक्षु अक्षि दृक् दृष्टिः अष्टौ नेत्रस्य । चक्षुषी । दृशौ । अक्षु नेत्रांबु रोदनं अस्त्रं अश्रु पंच नेत्रोदकस्य । अक्षु दंत्यमध्यम् । अंत्यं तालव्यमध्यम् । अस्त्रमदंतं दंत्यमध्यम् । “ तालव्यमध्यमपि ” ॥ ९३ ॥ नेत्रयोरंतौ अपांगौ एकम् । अपांगेन दर्शने चेष्टायां कटाक्ष इत्युच्यते । अपांगस्त्वंगहीने स्यान्नेत्रांते तिलकेऽपि चेति विश्वः । कर्णः शब्दग्रहः श्रोत्रं श्रुतिः श्रवणं श्रवः षट् कर्णस्य । स्त्रीति विशेषविधानात् संकरो निर्दोषाय । श्रवसी ॥ ९४ ॥ उत्तमांगं शिरः शीर्षं मूर्धा मस्तकः

चिकुरः कुंतलो वालः कचः केशः शिरोरुहः ॥ ९५ ॥

तद्रुंदे कैशिकं कैश्यमलकाश्चूर्णकुंतलाः ॥

ते ललाटे भ्रमरकाः काकपक्षः शिखण्डकैः ॥ ९६ ॥

कबरी केशवेशोऽथ धम्मिलः संयताः कचाः ॥

शिखा चूडा केशपाशी व्रतिनस्तु सटा जटा ॥ ९७ ॥

वेणिः प्रवेणी शीर्षण्यशिरस्यौ विशदे कचे ॥

पाशः पक्षश्च हस्तश्च कलापार्थाः कचात्परे ॥ ९८ ॥

तनूरुहं रोम लोम तद्रुद्वौ श्मश्रु पुंमुखे ॥

पंच शिरसः । ना पुमान् । चिकुरः “चिकूरः । कुंतला मूर्द्धजास्त्वस्त्राश्चिकूराश्चिकुराः कचा इति दुर्गः ।” कुंतलः वालः कचः केशः शिरोरुहः षट् केशस्य ॥ ९५ ॥ कैशिकं कैश्यं द्वे तद्रुंदे केशानां समूहे । अलकाः चूर्णकुंतलाः द्वे कुटिलकेशानाम् । ते अलकाः ललाटे लंबमानाः भ्रमरकाः स्युः । काकपक्षः शिखण्डकः “शिखण्डिकः शिखाण्डकः । शिखाण्डकशिखण्डिकाविति वाचस्पतिमुभूती । शिखण्डो बर्हचूडयोरिति मेदिन्याम्” । द्वे कुमारचूडायाः ॥ ९६ ॥ कबरी केशवेशः द्वे केशबंधरचनायाः । कबरी स्त्री । संयताः मौक्तिकदामादिबद्धाः कचाः केशसमूहो धम्मिल्ल इत्येकं “बुचडा इति ख्यातस्य ।” शिखा चूडा केशपाशी त्रीणि शिखायाः । केशपाश्याः । सटा जटा द्वे व्रतिनः शिखायाम् ॥ ९७ ॥ वेणिः प्रवेणी द्वे सर्पाकाररचितकेशवेशस्य । वेणीत्यपि । “प्रवेणिरित्यपि । प्रवेणिः स्त्री कुथावेण्योरिति मेदिनी ।” शीर्षण्यः शिरस्यः द्वे विशदे निर्मले केशे । कचादित्यर्थप्रधानो निर्देशः । तेन कचपर्यायात् परे पाशादयस्त्रयः कलापार्थाः केशसमूहवाचिन इत्यर्थः । यथा कचपाशः । केशपाशः । केशपक्षः । कुंतलहस्तः ॥ ९८ ॥ तनूरुहं रोम लोम त्रयं रोम्णः । पुंमुखे पुंसो वक्त्रे तस्य रोम्णो वृद्धौ सत्यां तद्रोम श्मश्रु स्यात् एकं “दाढी इति ख्यातस्य” । श्मश्रुणी । आकल्पः वेषः । “वेष इति तालव्यांतोऽपि । वेशो वेश्यागृहे गृहे । नेपथ्ये चेति मेदिनी ।” नेपथ्यं प्रतिकर्म प्रसाधनं पंच अलंकृतस्य शोभायाम् । “नेपथ्यं तु प्रसाधने । रंगभूमौ वेषभेद इति हैमः । नेपथ्यशब्दः पुंस्यपि । नेपथ्यः

आकल्पवेषौ नेपथ्यं प्रतिकर्म प्रसाधनम् ॥ ९९ ॥
 दशैते त्रिष्वलंकर्ताऽलंकरिष्णुश्च मण्डितः ॥
 प्रसाधितोऽलंकृतश्च भूषितश्च परिष्कृतः ॥ १०० ॥
 विभ्राद् भ्राजिष्णुरोचिष्णू भूषणं स्यादलंक्रिया ॥
 अलंकारस्त्वाभरणं परिष्कारो विभूषणम् ॥ १०१ ॥
 मण्डनं चाथ मुकुटं किरीटं पुन्नपुंसकम् ॥
 चूडामणिः शिरोरत्नं तरलो हारमध्यगः ॥ १०२ ॥
 वालपाश्या पारितथ्या पत्रपाश्या ललाटिका ॥
 कर्णिका तालपत्रं स्यात्कुण्डलं कर्णवेष्टनम् ॥ १०३ ॥
 ग्रैवेयकं कंठभूषा लंबनं स्याल्ललंतिका ॥

स्यादलंकारे रंगज्यायां नपुंसकमिति मेदिनीकोशात् । प्रतिकर्मादि द्वयमलं-
 करणस्य वा ॥ ९९ ॥ एते अलंकर्तादयः वक्ष्यमाणा दश शब्दास्त्रिषु वाच्य-
 लिङाः । अलंकर्ता अलंकरिष्णुः द्वे अलंकर्तरि । अलंकर्तुं शीलमस्यालंक-
 रिष्णुः । मण्डितः प्रसाधितः अलंकृतः भूषितः परिष्कृतः “परिष्कृतः”
 पञ्च अलंकृतस्य ॥ १०० ॥ विभ्राद् भ्राजिष्णुः रोचिष्णुः त्रयमतिशयेन
 शोभमानस्य । विभ्राजौ । भूषणं अलंक्रिया द्वे भूषणक्रियायाः । “भूषा तु
 स्यादलंक्रियेत्यपि पाठः ।” अलंकारः आभरणं परिष्कारः “परिष्कारः”
 विभूषणम् ॥ १०१ ॥ मण्डनं पंचालंकारस्य । मुकुटं “मकुटं” किरीटं द्वे
 “किरीटस्य । तत्र किरीटं पुंसि क्लीबे च ।” चूडामणिः शिरोरत्नं द्वे शिरो-
 मणेः । हारमध्यगः हारमध्यगतो नायकमणिः तरलः स्यात् पदक इत्यादि-
 ख्यातस्य एकम् ॥ १०२ ॥ वालपाश्या पारितथ्या द्वे सीमंतभूषणस्य ।
 “स्वामी तु प्रथमं वालं बंधनं मुक्तावलीनामित्याह । परितस्तथाभूतैव पारि-
 तथ्या ।” पत्रपाश्या ललाटिका द्वे ललाटभूषणस्य । कर्णिका कर्णस्यालं-
 कारेऽर्थे । कर्णललाटात्कनलंकारे इति कन् । कर्णिका कर्णभूषणमिति । ताल-
 पत्रं “तालपत्रं” द्वे तालकस्य तानवट इति ख्यातस्य । कुण्डलं कर्णवेष्टनं द्वे
 कुण्डलस्य । तत्र कर्णिका स्त्रीभिरेव धार्यते । इदं पुरुषैरपि ॥ १०३ ॥ ग्रैवे-
 यकं कंठभूषा द्वे ग्रीवाभरणस्य । “ग्रैवेयं ग्रैवं चेत्यन्यत्र” । लंबनं ललंतिका

स्वर्णैः प्रालंबिकाऽथोरःसूत्रिका मौक्तिकैः कृता॥१०४॥
 हारो मुक्तावली देवच्छंदोऽसौ शतयष्टिका ॥
 हारभेदा यष्टिभेदाद्गुच्छार्धगोस्तनाः ॥ १०५ ॥
 अर्धहारो माणवक एकावल्येकयष्टिका ॥
 सैव नक्षत्रमाला स्यात्सप्तविंशतिमौक्तिकैः ॥ १०६ ॥
 आवापकः पारिहार्यः कटको वलयोऽस्त्रियाम् ॥
 केयूरमंगदं तुल्ये अंगुलीयकमूर्मिका ॥ १०७ ॥
 साक्षरांगुलिमुद्रा स्यात्कंकणं करभूषणम् ॥
 स्त्रीकट्यां मेखला कांची सप्तकी रशना तथा ॥१०८॥
 क्लीबे सारसनं चाथ पुंस्कट्यां शृंगलं त्रिषु ॥

द्वे आनाभिलंबितकंठिकायाम् । सैव ललंतिका स्वर्णैः कृता प्रालंबिका स्यात् एकम् । सैव ललंतिका मौक्तिकै रचिता चेदुरःसूत्रिकेत्येकम् ॥ १०४ ॥
 हारः । द्वियते मनोऽनेनेति । अथवा हारयति मनः । मुक्तावली “द्वे मुक्ता-
 हारस्य ।” असौ मुक्तावली शतयष्टिका शतलतिका चेत् देवच्छंदः एकम् ।
 देवच्छंदौ । यष्टिभेदाल्लतानां भेदात् गुच्छादयो हारभेदाः स्युः । “गुत्स-
 गुत्सार्धगोस्तना इत्यपि पाठः ।” ते यथा । द्वात्रिंशद्यष्टिको गुच्छः । चतु-
 र्विंशतियष्टिको गुच्छार्धः । चतुर्यष्टिको गोस्तनः ॥ १०५ ॥ द्वादशयष्टिको-
 ऽर्धहारः । विंशतियष्टिको माणवकः । एकयष्टिका एकावली । सैवैकावली
 सप्तविंशतिमौक्तिकैः कृता नक्षत्रमाला स्यात् एकैकम् ॥ १०६ ॥ आवा-
 पकः पारिहार्यः कटकः वलयः चत्वारि प्रकोष्ठाभरणस्य “पोंची इत्यादि-
 ख्यातस्य ।” केयूरं अंगदं द्वे प्रगंडभूषणस्य “बाहुवटे, बाजुबंद इति
 ख्यातस्य ।” के बाहुशिरसि यौति केयूरम् । यु मिश्रणे । अंगुलीयकं
 ऊर्मिका द्वे अंगुल्याभरणस्य आंगुठी इति ख्यातस्य ॥ १०७ ॥ ऊर्मिकैव
 रामनामाद्यक्षरयुता चेदंगुलिमुद्रेत्येकम् । कंकणं करभूषणं द्वे मणिवंधभूष-
 णस्य “कांकणं इति ख्यातस्य ।” कंकणो ना प्रतिसर इति रत्नकोशः ।
 मेखला कांची “कांचिः” सप्तकी रशना “दंत्यमध्यापि” ॥ १०८ ॥
 सारसनं पंच स्त्रीणां कटिभूषणस्य “दाब, कंबरपट्टा इति ख्यातस्य । एक-

पादांगुदं तुलाकोटिर्मंजीरो नूपुरोऽस्त्रियाम् ॥ १०९ ॥

हंसकः पादकटकः किंकिणी क्षुद्रघंटिका ॥

त्वक्फलकृमिरोमाणि वस्त्रयोनिर्दश त्रिषु ॥ ११० ॥

वाल्कं क्षौमादि फालं तु कार्पासं बादरं च तत् ॥

कौशेयं कृमिकोशोत्थं रांकवं मृगरोमजम् ॥ १११ ॥

अनाहतं निष्प्रवाणि तंत्रकं च नवांबरम् ॥

तत्स्यादुद्गमनीयं यद्धौतयोर्वस्त्रयोर्युगम् ॥ ११२ ॥

पत्रोर्णं धौतकौशेयं बहुमूल्यं महाधनम् ॥

यष्टिर्भवेत्कांची मेखला त्वष्ट्यष्टिका । रसना षोडश ज्ञेया कलापः पंचवि-
शक इति भेदास्त्वह नोक्ताः । ” शृंखलमित्येकं पुंसः कटिभूषणस्य “ कड-
दोरा इति ख्यातस्य । ” शृंखला शृंखलः । पादांगुदं तुलाकोटिः “ तुला-
कोटी ” मंजीरः “ मंजीलः ” नूपुरः ॥ १०९ ॥ हंसकः पादकटकः षट्
नूपुरस्य “ तोरड्या पैजण इति ख्यातस्य । हंसकादिद्वयं पादकटकस्य बाले
इति ख्यातस्येति मतम् । ” तुलाकोटिः स्त्री । मंजीरो न स्त्रियाम् । किंकिणी
“ किंकिणिः कंकणी । कंकणः स्यात्प्रतिसरः कंकणी क्षुद्रघंटिकेति भागुरिः । ”
क्षुद्रघंटिका द्वे घागरी “ घुंगुर ” इति ख्यातायाः । त्वगादिचतुष्कं वस्त्राणां
योनिः कारणम् । कारणचातुर्विध्यात् वस्त्राणां चातुर्विध्यमिति भावः ।
क्षौमादित्येतद्विना वाल्कफालादयो निष्प्रवाण्यंता दश त्रिषु । तंत्रकं चेति
चकारादेकादशं तंत्रकं च त्रिषु । वक्ष्यमाणदुकूलसाहचर्यात्क्षौमं ह्रीवमेव ।
त्रिष्वित्येके ॥ ११० ॥ त्वगादिजन्यादिक्रमेणाभिहितानि । क्षौमादि वस्त्रं
वाल्कं ज्ञेयम् । क्षुमा अतसी तद्विकारः क्षौमम् । आदिना शाणमित्यादि
एकं त्वङ्मयस्य । फालं कार्पासं बादरं त्रीणि फलविकारस्य कार्पासवस्त्रस्य ।
कृमीणामपाननिर्गतसूत्रकृतः कुड्मलाकारः कोशः कृमिकोशस्तस्मादुत्थं कौशेयं
स्यात् । मृगरोमजं वस्त्रं रांकवमित्येकम् । “ अत्र मृगशब्देन पशुमात्रं ग्राह्यं
तेन केवलाद्यपि ” ॥ १११ ॥ अनाहतं निष्प्रवाणि तंत्रकम् । तंत्राद-
चिरापहतम् । नवांबरं चत्वारि नूतनवस्त्रस्य कोरं वस्त्र इति मसिद्धस्य ।
निर्गता प्रवाणी तंतुवायशलाकाऽस्मात् निष्प्रवाणि । धौतयोर्वस्त्रयोर्युगं यत्त-
दुद्गमनीयमित्येकम् । “ युगमित्यविद्विषितम् ” ॥ ११२ ॥ यद्धौतं कौशेयं

क्षौमं दुकूलं स्याद्वे तु निवीतं प्रावृतं त्रिषु ॥ ११३ ॥

स्त्रियां बहुत्वे वस्त्रस्य दशाः स्युर्वस्तयोर्द्वयोः ॥

दैर्घ्यमायाम आरोहः परिणाहो विशालता ॥ ११४ ॥

पटच्चरं जीर्णवस्त्रं समौ नक्तककर्पटौ ॥

वस्त्रमाच्छादनं वासश्चैलं वसनमंशुकम् ॥ ११५ ॥

सुचेलकः पटोऽस्त्री स्याद्वराशिः स्थूलशाटकः ॥

निचोलः प्रच्छदपटः समौ रल्लककंबलौ ॥ ११६ ॥

अंतरीयोपसंव्यानपरिधानान्यधोऽशुके ॥

तत्पत्रोर्ण एकम् । बहुमूल्यं यद्वस्त्रादिकं तन्महाधनमित्येकम् । त्रिलिंगम् ।
क्षौमं दुकूलं द्वे पटवस्त्रस्य “ पाटाव इति ख्यातस्य । ” निवीतं प्रावृतं द्वे
प्रावृतवस्त्रस्य ॥ ११३ ॥ वस्त्रस्य द्वयोर्वस्तयोः प्रांतयोः दशाः स्युः । एकं
स्त्रीलिंगं बहुवचनांतं च नित्यम् । “ वस्तयो द्वयोरिति पाठे तु दशाः
वस्तयः द्वे वस्त्रप्रांतयोः । तत्र स्त्रियां बहुत्वे दशाः । स्त्रीपुंसयोर्बहुत्वे च
वस्तयः । दशावस्थादीपवर्त्योर्वस्त्राते भूम्नि योषिति । वस्तिर्द्वयोर्निरूपे
नाभ्यधो भूम्नि दशासु चेति मेदिनी । ” दैर्घ्यं आयामः आरोहः “ आनाह
इति रामाश्रमीकारः । ” त्रयं वस्त्रादेर्दैर्घ्यस्य “ लांबी इति ख्यातस्य । ”
परिणाहः विशालता द्वे विस्तारस्य “ रुंदी ” इति ख्यातस्य ॥ ११४ ॥ पटच्चरं
जीर्णवस्त्रं द्वे जीर्णवस्त्रस्य । नक्तकः “ लक्तक इत्यपि ” कर्पटः द्वे जीर्णवस्त्र-
खंडस्य “ फडकै, छाटी इति ख्यातस्य । ” वस्त्रं आच्छादनं वासः चैलं
“ चेलं । चेलोऽधमे त्रिषु । नपुंसकं तु वसन इति विश्वः । ” वसनं अंशुकं
पट वस्त्रस्य । अंशुकं शुक्लवस्त्रे स्याद्वस्त्रमात्रोत्तरीययोरिति रभसः ॥ ११५ ॥
सुचेलकः पटः द्वे शोभनवस्त्रस्य । तत्र पटोऽस्त्री । वराशिः “ वरासिः ।
वरासिः स्यात्त्वद्गवरे वरासिः स्थूलशाटक इति दंत्यातेषु रभसः । ” स्थूल
शाटकः द्वे स्थूलवाससः । निचोलः “ निचुलोऽपि । निचुलस्तु निचोले
स्यादिति मेदिनी । ” प्रच्छदपटः द्वे येन वीणाढोलिकादिकं किमपि पिपी-
यते तस्य । रल्लकः कंबलः द्वे कंबलस्य ॥ ११६ ॥ अंतरीयं उपसंव्यानं
परिधानं अधोऽशुकं चत्वारि परिहिते वाससि । “ अधोदेहभागस्यांशुकं
अधोऽशुकम् । ” प्रावारः “ प्रावरः ” उत्तरासंगः बृहत्तिका ॥ ११७ ॥

द्वौ प्रावारोत्तरासंगौ समौ दृढतिका तथा ॥ ११७ ॥
 संव्यानमुत्तरीयं च चोलः कूर्पासकोऽस्त्रियाम् ॥
 नीशारः स्यात्प्रावरणे हिमानिलनिवारणे ॥ ११८ ॥
 अर्धोरुकं वरस्त्रीणां स्याच्चंडातकमस्त्रियाम् ॥
 स्यात्त्रिष्वाप्रपदीनं तत्प्राप्नोत्याप्रपदं हि यत् ॥ ११९ ॥
 अस्त्री वितानमुल्लोचो दूष्याद्यं वस्त्रवेष्मनि ॥
 प्रतिसीरा जवनिका स्यात्तिरस्कैरिणी च सा ॥ १२० ॥
 परिकर्मार्गसंस्कारः स्यान्मार्ष्टिर्मार्जना मृजा ॥
 उद्धर्तनोत्सादने द्वे समे आप्लाव आप्लवः ॥ १२१ ॥

संव्यानं उत्तरीयं पंच वामस्कंधे यद्धार्यते तस्य उत्तरीयस्य । “ उत्तरस्मिन् देहभागे आसज्जत इत्युत्तरासंगः ” । चोलः कूर्पासकः द्वे स्त्रीणां स्तनादिपिधायकस्य कंचुकीति प्रसिद्धस्य । गौरादित्वात् ङीषि चोलीषि । कूर्परे आस्ते कूर्पासकः । पुंसि क्लीबे च । “ कूर्पासस्त्वर्धचोलक इति शारावलिः ” । हिमानिलयोर्निवारणं यस्मात्तादृशे प्रावरणे नीशार इत्येकं “ रजई दुलई लेप इत्यादिख्यातस्य ” । नितरां शीर्यते हिमानिलावत्रानेन वा । “ गौरिवाकृतनीशार इति ” प्रयोगः ॥ ११८ ॥ यद्वरस्त्रीणां अर्धोरुकं अर्धोरुपिधायिकं वस्त्रं तच्चंडातकं स्यात् एकं “ परकर, लहंगा इति ख्यातस्य ” । ऊर्वोर्धमर्धोरु तत्र स्थितत्वाल्लक्षणया वस्त्रमप्यर्धोरु । स्वार्थे कन् । यत् आप्रपदं पादाग्रपर्यंतं प्राप्नोति वस्त्रादि तत् आप्रपदीनम् । त्रिषु एकम् ॥ ११९ ॥ वितानं उल्लोचः द्वे आतपाद्यपनयार्थमुपरिवद्धस्य चंद्रकाख्यस्य वाससः “ चांदवा इति ख्यातस्य । ” पुंसि वितानः । दूष्यमित्यादिकं वस्त्रवेष्मनि वस्त्ररचितगृहे एकम् । “ दूष्यमिति तालव्यमध्यमपि ” । आद्यशब्दात्पटकुटी “ डेरा राहुटी तंषु ” इत्यादि । प्रतिसीरा जवनिका “ यमनिका ” तिरस्कैरिणी । तिरस्कारिणी तिरस्क्रियतेऽनया । “ त्रयं जवनिकायाः पडदा “ कनाथ ” इति ख्यातायाः ॥ १२० ॥ परिकर्म अंगसंस्कारः द्वे कुंकुमादिना शरीरे संस्कारमात्रस्य । “ परिमलवर्जनार्था क्रिया परिकर्म । प्रतिकर्मेति क्वचित्पाठः । मार्ष्टिः मार्जना मृजा प्रोक्षणादिना देहनिर्मलीकरणस्य । उद्धर्तनं उत्सादनं द्वे पिष्टा-

स्नानं चर्चा तु चार्चिक्यं स्थासकोऽथ प्रबोधनम् ॥
 अनुबोधः पत्रलेखा पत्रागुलिरिमे समे ॥ १२२ ॥
 तमालपत्रतिलकचित्रकाणि विशेषकम् ॥
 द्वितीयं च तुरीयं च न स्त्रियामथ कुंकुमम् ॥ १२३ ॥
 काश्मीरजन्माग्निशिखं वरं बालीकपीतने ॥
 रक्तसंकोचपिशुनं धीरं लोहितचंदनम् ॥ १२४ ॥
 लाक्षा राक्षा जतु क्लीबे यावोऽलक्तो द्रुमामयः ॥
 लवंगं देवकुसुमं श्रीसंज्ञमथ जायकम् ॥ १२५ ॥

दिना शरीरमलापकरणस्य । आप्लावः आप्लवः ॥ १२१ ॥ स्नानं त्रीणि
 स्नानस्य । चर्चा चार्चिक्यं स्थासकः त्रीणि चंदनादिना देहविलेपविशेषस्य
 उटी इति ख्यातस्य । “ चर्चिकैव चार्चिक्यम् । स्वार्थे ष्यञ् । ” प्रबोधनं
 अनुबोधः द्वयं गतगंधस्य पुनर्गंधव्यक्तीकरणे । यथा कस्तूरिकादेर्मधादिना ।
 पत्रलेखा पत्रांगुलिः द्वे कस्तूरिकाकेशरादिना कपोलादौ रचितपत्रवल्ल्याः ।
 पत्राकृतिलेखा पत्रपलेखा । कर्लिंगादिदेशेषु प्रसिद्धेयम् ॥ १२२ ॥ तमालप-
 त्रम् । तमालस्य पत्रमिव तमालपत्रम् । “ तमालपत्रं तापिच्छे तिलके पत्रकेऽपि
 चेति विश्वः ” तिलकं चित्रकं विशेषकं चत्वारि ललाटे कस्तूर्यादिना कृततिल-
 कस्य । “ तमालस्तिलके खड्ग इति ” विश्वात्तमाल इत्यप्यन्यत्र । अत्र द्वितीयं
 तिलकमिति तुरीयं विशेषकमिति च द्वे न स्त्रियां किंतु पुन्नपुंसकयोः । कुंकु-
 मम् ॥ १२३ ॥ काश्मीरजन्म अग्निशिखं वरं बालीकं “ बालिकम् । बालीकं
 बालिकं धीरहिगुनोर्नाश्वदेशयोरिति त्रिकांडशेषः । ” पीतनं रक्तं संकोचं
 पिशुनं धीरं लोहितचंदनं एकादश कुंकुमस्य । “ रक्तं नील्यादिरंजिते । कुंकुम
 इति हैमः । संकोचो मीनभेदे च बंधे क्लीबं तु कुंकुम इति विश्वमेदिन्यौ ।
 पिशुनं कुंकुमेऽपि चेति मेदिनी ” ॥ १२४ ॥ लाक्षा राक्षा जतु यावः अलक्तः
 द्रुमामयः षट् लाक्षायाः । “ न लक्तोऽस्मादलक्तः । द्रुमाणामामयो द्रुमा-
 मयः । ” लवंगं देवकुसुमं श्रीसंज्ञं त्रीणि लवंगस्य । देवानां कुसुमम् । कुसु-
 मेषु देव इव । देवयोग्यं कुसुमं वा । श्रीसंज्ञं लक्ष्मीपर्यायनामकम् । जायकम्
 ॥ १२५ ॥ कालीयकं कालानुसार्यं त्रयं जायकारूपगंधद्रव्यस्य पीतचंदन इति

कालीयकं च कालानुसार्य चाथ समार्थकम् ॥
 वंशिकागुरुराजार्हलोहं कृमिजजौंगकम् ॥ १२६ ॥
 कालागुर्वगुरु स्यात्तु मंगल्या मल्लिगंधि यत् ॥
 यक्षधूपः सर्जरसो रालसर्वरसावपि ॥ १२७ ॥
 बहुरूपोऽप्यथ वृकधूपकृत्रिमधूपकौ ॥
 तुरुष्कः पिंडकः सिंहो यावनोऽप्यथ पायसः ॥ १२८ ॥
 श्रीवासो वृकधूपोऽपि श्रीवेष्टसरलद्रवौ ॥

ख्यातस्य । जयति गंधांतरं जायकम् । “कालीयकं च कालेयं वर्णकं कांतिदा-
 यकमिति व्याडिः” । वंशिकं “वंशकं” अगुरु राजार्हं लोहं कृमिजं जौंगकम्
 ॥ १२६ ॥ कालागुरु सप्तकं समार्थकम् । कृष्णागुरुणः पर्याया इत्यर्थः ।
 “न गुरुर्यस्मात्तदगुरु । अगुरुर्जौंगके लघाविति हैमादगुरुः पुंस्यपि । अगुरु-
 रिति कचित् । लोहोऽस्त्री शस्त्रके लौहे जौंगके सर्वतैजस इति मेदिनीकोशा-
 ल्लोहं पुंस्यपि ।” अगुरु इत्यस्य यच्छब्देन संबंधः । स्यादिस्यस्य त्वंतत्वादु-
 त्तरेण संबंधः । यदगुरु मल्लिगंधि सा मंगल्या स्यादित्येकम् । “अत्र जौंग-
 कांतानि अगुरुणः । कालागुर्वादि द्वयं कृष्णागुरुणः । त्वित्यत्र तदिति पाठ-
 स्तत्र यदगुरु मल्लिगंधि तन्मंगल्येत्यर्थः” । यक्षधूपः सर्जरसः रालः सर्वरसः
 ॥ १२७ ॥ बहुरूपः पंच धूपस्य “राल इति ख्यातस्य । अराल इति वा ।
 रालः सर्जरसोऽरालो धूपको वह्निवल्लभ इति रभसः ।” वृकधूपः कृत्रिम-
 धूपकः द्वे अनेकपदार्थकृतधूपस्य । तुरुष्कः पिंडकः सिंहः यावनः चत्वारि
 सिंहाख्यगंधद्रव्यस्य “ऊद, लोबान इति ख्यातस्य । तुरुष्कः सिंहके
 म्लेच्छजातौ देशांतरेऽपि चेति विश्वमेदिन्यौ” । पायसः ॥ १२८ ॥ श्रीवासः
 वृकधूपः श्रीवेष्टः “श्रीपिष्टः । सरलद्रवश्रीपिष्टदधिक्षीरघृताह्वय इति रभसः ।”
 सरलद्रवः पंच सरलद्रवस्य “विशेषनामकधूप इति ख्यातस्य” । पयसो दुग्धस्य
 क्षीरस्य वा विकारः पायसः । सरलस्य देवदारोर्द्रवः सरलद्रवः । “पायसस्तु
 क्लीबपुंसोः श्रीवासपरमात्मयोरिति मेदिनी” । मृगनाभिः मृगमदः कस्तूरी त्रयं
 कस्तूर्याः । मृगनाभिः पुंसि । “मृगनाभिर्मृगमदो मृगः कस्तूरिकापि चेति
 माधवः । मदो रेतसि कस्तूर्यामिति मेदिनी । मुख्यराट्क्षत्रयोर्नाभिः पुंसि

मृगनाभिर्मृगमदः कस्तूरी चाथ कोलकम् ॥ १२९ ॥

कंकोलकं कोशफलमथ कर्पूरमस्त्रियाम् ॥

घनसारश्चंद्रसंज्ञः सिताभ्रो हिमवालुका ॥ १३० ॥

गंधसारो मलयजो भद्रश्रीश्चंदनोऽस्त्रियाम् ॥

तैलपर्णिकगोशीर्षे हरिचंदनमस्त्रियाम् ॥ १३१ ॥

तिलपर्णी तु पत्रांगं रंजनं रक्तचंदनम् ॥

कुचंदनं चाथ जातीकोशजातीफले समे ॥ १३२ ॥

कर्पूरागरुकस्तूरीकंकोलैर्यक्षकर्ममः ॥

प्राण्यंगके द्वयोः । चक्रमध्ये प्रधाने च स्त्रियां कस्तूरिकामद इति रभसः । ”
कोलकं “कोरकम् । कोरकोऽस्त्री कुङ्कुले स्यात्कंकोलकमृणालयोरिति मेदिनी”
॥ १२९ ॥ कंकोलकं कोशफलं त्रीणि कंकोळ, गवला इति ख्यातस्य । कर्पूरं
घनसारः चंद्रः सिताभ्रः सिताभ्र इत्यपि । हिमवालुका पंच कर्पूरस्य । चंद्र-
संज्ञश्चंद्रपर्यायनामकः । पुंसि कर्पूरः ॥ १३० ॥ गंधसारः मलयजः भद्रश्रीः
चंदनः चत्वारि चंदनस्य “मलयागरु मैलागिरि इति ख्यातस्य । ” भद्र-
श्रियौ । तैलपर्णिकमित्येकं धवलशीतलचंदनविशेषस्य । गोशीर्षमित्येकं
उत्पलगंधिचंदनस्य । हरिचंदनमित्येकं कपिलवर्णचंदनस्य । एवं त्रयो भेदाः ।
तिलपर्णे वृक्षभेदे जाता तैलपर्णी । स्वार्थे कन् । तैलपर्णगोशीर्षौ गिरी
आकरावस्येति स्वामी ॥ १३१ ॥ तिलपर्णी पत्रांगं रंजनं रक्तचंदनं कुचं-
दनं पंच रक्तचंदनस्य । “तिलपर्णी नदी आकरोऽस्यास्ति । अच् ङीष्
च । ” जातीकोशं जातीफलम् । जातिकोशं जातिफलमित्यपि पाठः ।
जातिः जाती वा । कोशं फलं इति पृथगपि । “जातिर्जातिफलेऽपि चेति
रभसः । कोशोऽस्त्री कुङ्कुले पत्रे दिव्ये खड्गपिधानके । जातिकोशे इति मेदि-
नीविश्वप्रकाशौ । फलं लाभे जातिकोशे बाणाग्रे फलकेऽपि चेति रुद्रः । ” द्वे
जायफल इति ख्यातस्य ॥ १३२ ॥ कर्पूरादिभिः समभागैः पिंडीकृतो लेप-
विशेषो यक्षकर्म इत्येकम् । “कर्पूरागरुकस्तूरीकंकोलघुमृणानि च । एकी-
कृतमिदं सर्वं यक्षकर्म इष्यत इति व्याधिः । घुमृणं केशरम् । अन्यत्स्प-
ष्टम् । कुंकुमागरुकस्तूरी कर्पूरं चंदनं तथा । महासुगंधिरित्युक्तं नामतो

गात्रानुलेपनी वर्तिर्वर्णकं स्याद्विलेपनम् ॥ १३३ ॥
 चूर्णानि वासयोगाः स्युर्भावितं वासितं त्रिषु ॥
 संस्कारो गंधमाल्याद्यैर्यः स्यात्तदधिवासनम् ॥ १३४ ॥
 माल्यं मालास्रजौ मूर्ध्नि केशमध्ये तु गर्भकः ॥
 प्रभ्रष्टकं शिखालंबि पुरोन्यस्तं ललामकम् ॥ १३५ ॥
 प्रालंबमृजुलंबि स्यात्कंठाद्वैकक्षिकं तु तत् ॥
 यतिर्यक्क्षिप्तमुरसि शिखास्वापीडशेखरौ ॥ १३६ ॥
 रचना स्यात्परिस्पंद आभोगः परिपूर्णता ॥
 उपधानं तूपवर्हः शय्यायां शयनीयवत् ॥ १३७ ॥

यक्षकर्म इति धन्वंतरिः ॥ ” गात्रानुलेपनी वर्तिः वर्णकं विलेपनं चत्वारि
 “ गात्रानुलेपयोग्यस्य पिष्टघृष्टसुगंधिद्रव्यस्य उट्ठेण इति ख्यातस्य । गात्रा-
 नुलेपनी वर्तिर्विगंध्यथ विलेपनम् । वर्णकं चाथ विच्छित्तिः स्त्री कषायोऽग-
 रागक इति रक्षसात् । आद्यद्रव्यमुक्तार्थमेव । वर्णकादिद्रव्यं घृष्टचंदनादिलेप-
 मात्रस्य । कर्पूरागुरुहिरापि पाठः ” ॥ १३३ ॥ चूर्णं वासयोगः द्वे षट्वासा-
 दिचूर्णमात्रस्य । “ वासे सुगंधिकरणे योग उपायो वासयोगः । ” भावितं
 वासितं द्वे गंधद्रव्येण वासितस्य वस्तुनः । त्रिषु । गंधमाल्यधूपादिभिर्यः
 संस्कारः “ वस्त्रतांवृत्तादीनां ” सौरभाधानं तदधिवासनमित्युच्यते । एकम्
 ॥ १३४ ॥ माल्यं माला स्रज् त्रयं मूर्ध्नि धृतायाः कुसुमावलेः उपचाराद-
 न्यत्रापि प्रयोगः । केशमध्ये धृता माला गर्भक इत्युच्यते एकम् । यन्माल्यं
 शिखायां लंबमानं तत्प्रभ्रष्टकमित्येकम् । पुरो न्यस्तं ललाटपर्यंतं क्षिप्तं लला-
 मकमित्येकम् ॥ १३५ ॥ यन्माल्यं कंठादृजुलंबि सरलं लंबमानं तत्प्रालंब-
 मित्येकम् । यन्माल्यं तिर्यगुपवीतमनृजु उरसि क्षिप्तं तत् वैकक्षिकमित्येकं चतु-
 रक्षरम् । “ विकक्षमुरस्तत्र भवं वैकक्षकमित्यपि । ” आपीडः शेखरः द्वे
 शिखासु न्यस्तमाल्यमात्रस्य ॥ १३६ ॥ रचना परिस्पंदः द्वे माल्या-
 दिरचनायाः । “ परिस्पंद इत्यपि पाठः । ” आभोगः परिपूर्णता द्वे सर्वो-
 पचारिपरिपूर्णतायाः । उपधानं उपवर्हः द्वे उच्छीर्षस्य “ उशी इति
 ख्यातस्य ” । उपधीयते आरोप्यते शिरोऽत्र उपाधानम् । शय्या शयनीयं
 ॥ १३७ ॥ शयनं त्रीणि शय्यायाः । वदिति उत्तरेण समत्वद्योतनाय । मंचः

शयनं मंचपर्यंकपल्यंकाः खट्वा समाः ॥

गेंडुकः कंदुको दीपः प्रदीपः पीठमासनम् ॥ १३८ ॥

समुद्रकः संपुटकः प्रतिग्राहः पतद्ग्रहः ॥

प्रसाधनी कंकतिका पिष्टातः पटवासकः ॥ १३९ ॥

दर्पणे मुकुरादर्शौ व्यजनं तालवृंतकम् ॥

इति मनुष्यवर्गः ॥ ६ ॥

संततिर्गोत्रजननकुलान्यभिजनान्वयौ ॥

वंशोऽन्ववायः संतानो वर्णाः स्युर्ब्राह्मणादयः ॥ १ ॥

पर्यंकः पल्यंकः खट्वा चत्वारि खट्वायाः “पलंग, वाज इति ख्यातायाः” ।
 गेंडुकः “गेंडुकः गेंडूकः” कंदुकः द्वे चेंडू इति ख्यातस्य क्रीडाकारणस्य ।
 “गिरदी, गालउशी इति ख्यातस्येति केचित् ।” दीपः प्रदीपः द्वे दीपस्य ।
 पीठं आसनं द्वे आसनस्य । “विष्टरः पीठमस्त्रियामिति त्रिकांडशेषः”
 ॥ १३८ ॥ समुद्रकः संपुटकः द्वे संपुटस्य “डबा चौफुला इत्यादिख्यातस्य ।”
 प्रतिग्राहः “प्रतिग्रहः । प्रतिग्रहः स्वीकरणे सैन्यपृष्ठे पतद्ग्रहे । विप्रेभ्यो विधि-
 वदेये तद्ग्रहे च ग्रहांतर इति मेदिनी ।” पतद्ग्रहः द्वे “पिकदाणी इति
 ख्यातस्य ।” प्रसाधनी कंकतिका द्वे गजदंतादिरचितायाः केशमार्जन्याः
 फणी इति ख्यातायाः । कंकतं तु प्रसाधनमिति क्लीबकांडेऽमरमाला । पिष्टातः
 पटवासकः द्वे बुका इति ख्यातस्य चूर्णविशेषस्य ॥ १३९ ॥ दर्पणः मुकुरः
 “मकुरः । मकुरः स्यान्मुकुरवदर्पणे वकुलद्रुमे । कुलालदंडे इति मेदिनी ।
 मंकुर इत्यपि केचित् ।” आदर्शः त्रीणि दर्पणस्य “आरसा इति ख्यातस्य ।”
 साहचर्यादर्पणः पुंस्येव । आदर्शो दर्पणः प्रोक्त इत्यमरमाला । व्यजनं ताल-
 वृंतकं द्वे तालपत्रादिनिर्मितव्यजनस्य । व्यजति वायुरनेन व्यजनम् ॥ इति
 मनुष्यवर्गः ॥ ६ ॥ संततिः गोत्रं जननं कुलम् । कुलं जनपदे गोत्रे सजाती-
 यगणेऽपि च । भवने च तनौ क्लीबमिति कोशांतरे । अभिजनः अन्वयः वंशः
 अन्ववायः संतानः नव वंशस्य । तत्र संततिः स्त्री । ब्राह्मणादयो वर्णाः स्युः
 एकम् ॥ १ ॥ ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्राः वर्णाश्चातुर्वर्ण्यमित्येकम् । राजबीजी

(विप्रक्षत्रियविद्रशूद्राश्चातुर्वर्ण्यमिति स्मृतम् ॥) (१)

राजबीजी राजवंश्यो बीज्यस्तु कुलसंभवः ॥ २ ॥

महाकुलकुलीनार्यसभ्यसज्जनसाधवः ॥

ब्रह्मचारी गृही वानप्रस्थो भिक्षुश्चतुष्टये ॥ ३ ॥

आश्रमोऽस्त्री द्विजात्यग्रजन्मभूदेववाडवाः ॥

विप्रश्च ब्राह्मणोऽसौ षट्कर्मा यागादिभिर्वृतः ॥ ४ ॥

विद्वान् विपश्चिदोषज्ञः सन्सुधीः कोविदो बुधः ॥

धीरो मनीषी ज्ञः प्राज्ञः संख्यावान् पंडितः कविः ॥ ५ ॥

धीमान्सूरिः कृती कृष्टिर्लब्धवर्णो विचक्षणः ॥

दूरदर्शी दीर्घदर्शी श्रोत्रियश्छांदसौ समौ ॥ ६ ॥

राजवंश्यः द्वे राजवंशोत्पन्नस्य । राजबीजिनौ । बीज्यः कुलसंभवः द्वे कुल-
मात्रोत्पन्नस्य ॥ २ ॥ महाकुलः “महाकुलः” कुलीनः । महत्कुलमस्य
महाकुलः महाकुले भवो माहाकुलः । कुले भवः कुलीनः । आर्यः सभ्यः
सज्जनः साधुः षट् सज्जनस्य । ब्रह्मचार्यादयश्चत्वारोऽपि आश्रमशब्दवाच्या
इत्यर्थः । कर्मणा मनसा वाचा सर्वावस्थासु सर्वदा ॥ सर्वत्र मैथुनत्यागो
ब्रह्मचर्यं तदुच्यते इति । एकम् । “वनमेव प्रस्थः प्रदेशस्तत्र भवः वानप्रस्थः ।
अत्र भिक्षुर्यतिः ॥ ३ ॥ द्विजातिः अग्रजन्मा भूदेवः वाडवः विप्रः ब्राह्मणः
षट् ब्राह्मणस्य । “वडवायां जातो वाडवः । वडवा द्विजयोषितीति मेदिनी ।”
असौ ब्राह्मणो यागादिभिर्यजनादिभिर्युक्तः षट्कर्मा स्यात् । तदुक्तम् ।
इज्याध्ययनदानानि याजनाध्यापने तथा । प्रतिग्रहश्च तैर्युक्तः षट्कर्मा विप्र
उच्यते इति । एकम् ॥ ४ ॥ विद्वान् विपश्चित् दोषज्ञः सन् सुधीः कोविदः
बुधः धीरः मनीषी ज्ञः प्राज्ञः “प्राज्ञः । प्राज्ञस्तु पंडिते वाच्यलिंगो बुद्धौ तु
योषितीति मेदिनी ।” संख्यावान् पंडितः कविः ॥ ५ ॥ धीमान् सूरिः कृती
कृष्टिः लब्धवर्णः विचक्षणः दूरदर्शी दीर्घदर्शी द्वाविंशतिः पंडितस्य । विद्वांसौ ।
विपश्चितौ । संतौ । ज्ञौ । संख्यावंतौ । कृतिनौ । “संख्या विचारणास्त्रस्य
संख्यावान् । लब्धो वर्णः स्तुतिर्येन लब्धवर्णः दूरान्दूराद्वा पश्यतीति दूर-

(“मीमांसको जैमिनीये वेदांती ब्रह्मवादिनि ॥

वैशेषिके स्यादौलूक्यः सौगतः शून्यवादिनि” ॥ १ ॥

“नैयायिकस्त्वक्षपादः स्यात्स्याद्वादिक आर्हकः ॥

चार्वाकलौकायतिकौ सत्कार्ये सांख्यकापिलौ” ॥ २ ॥) (१)

उपाध्यायोऽध्यापकोऽथ स्यान्निषेकादिकृद्गुरुः ॥

मंत्रव्याख्याकृदाचार्य आदेष्टा त्वध्वरे व्रती ॥ ७ ॥

यष्टा च यजमानश्च स सोमवति दीक्षितः ॥

दर्शी ।” श्रोत्रियः छांदसः द्वे वेदाध्यायिनः ॥ ६ ॥ मीमांसकमित्यादिप-
द्यद्वयमत्र केचित्पठन्ति । तदत्रत्यं नेत्युपेक्षितम् । तस्येयं बालबोधार्थं व्याख्या ।
मीमांसकः जैमिनीयः द्वे मीमांसाशास्त्रवेत्तुः । वेदांती ब्रह्मवादी द्वे वेदांत-
शास्त्रज्ञस्य । वैशेषिकः औलूक्यः द्वे सप्तपदार्थवादिनः । ते च पदार्थाः ।
द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायाभावाः सप्तेति कणादमतम् । सौगतः
शून्यवादी द्वे जगत्कारणं शून्यमिति मतावलंबिनो नास्तिकस्य ॥ १ ॥ नैया-
यिकः अक्षपादः आक्षपादो वा द्वे न्यायशास्त्रज्ञस्य । प्रमाणप्रमेयसंशयविप-
र्ययतर्कस्यादिषोडशपदार्थवादिनः गोतमस्य । स्याद्वादिकः आर्हकः द्वे मोक्षो
ऽस्ति स्यान्नास्ति स्यादिति वादिनः । चार्वाकः लौकायतिकः लोकायतिको
वा द्वे देहात्मवादिनो बौद्धस्य । सांख्यः कापिलः द्वे तदेवेदं कार्यं जगदिति
मानिनः सांख्यशास्त्रज्ञस्य ॥ २ ॥ उपाध्यायः अध्यापकः द्वे “उपेक्षाधी-
यतेऽस्मादुपाध्यायः । अध्यापयतीत्यध्यापकः ।” निषेको गर्भाधानं आदिना
पुंसवनादि । तस्य कर्मणः कर्ता पित्रादिर्गुरुः स्यात् एकम् । मंत्रो वेदस्तस्य
व्याख्याकृत् आचार्यः स्यात् । उपनीय तु यः शिष्यं वेदमध्यापयेद्विजः ।
सांगं च सरहस्यं च तमाचार्यं प्रचक्षते इति । एकम् । व्याख्यालक्षणं तु ।
पदच्छेदः पदार्थोक्तिर्विग्रहो वाक्ययोजना । आक्षेपोऽथ समाधानं व्याख्यानं
षड्विधं मतमित्युक्तम् । अध्वरे यागविषये य ऋत्विजामादेष्टा स व्रती ॥ ७ ॥
यष्टा यजमानः इति त्रयेणोच्यते । “आदिष्टीसपि पाठः” । व्रतिनौ ।
यष्टारौ । स यजमानः सोमवति यागे आदेष्टा दीक्षित इत्युच्यते एकम् ।
इज्याशीलः यायजूकः द्वे यजनशीलस्य । “पुनः पुनः भृशं वा यजते यायजूकः”

इज्याशीलो यायजूको यज्वा तु विधिनेष्टवान् ॥ ८ ॥

स गीष्पतीष्ट्या स्थपतिः सोमपीथी तु सोमपाः ॥

सर्ववेदाः स येनेष्टो यागः सर्वस्वदक्षिणः ॥ ९ ॥

अनूचानः प्रवचने सांगेऽधिती गुरोस्तु यः ॥

लब्धानुज्ञः समावृत्तः सुत्वा त्वभिषवे कृते ॥ १० ॥

छात्रांतेवासिनौ शिष्ये शैक्षाः प्राथमकल्पिकाः ॥

एकब्रह्मव्रताचारा मिथः सब्रह्मचारिणः ॥ ११ ॥

सतीर्थ्यास्त्वेकगुरवश्चित्तवानग्निमग्निचित् ॥

विधिना “सोमेन यजेत” इत्यादियागविधायकविधिमात्रेणैष्टवान् यागं कृतवान् स यज्वा स्यात् एकम् । यज्वानौ ॥ ८ ॥ यः गीष्पतीष्ट्या बृहस्पतिसवविधिना इष्टवान् स स्थपतिरित्युच्यते । वाजपेयेनेष्ट्वा बृहस्पतिसवेन यजेतेति तद्विधिः एकम् । सोमपीथी “सोमपीथी सोमपीवी” सोमपाः “सोमपः” द्वे सोमयाजिनः । सोमपीथिनौ । “सर्वदाऽयम्, दीक्षितस्तु तत्कालम् ।” येन सर्वस्वदक्षिणो विश्वजिन्नामा याग इष्टः स सर्ववेदाः स्यात् एकम् । “सर्वस्वं दक्षिणा यत्र । सर्वं वेदयति सर्ववेदाः । विद्म लभे” । सर्ववेदसौ ॥ ९ ॥ सांगे शिक्षाद्यंगोपेते प्रवचने वेदे अधिती कृताध्ययनोऽनूचान इत्येकम् । योऽनूचानो गुरोः सकाशात् गृहस्थाद्याश्रमांतरप्राप्तये लब्धानुज्ञः स समावृत्तः स्यात् एकम् । अभिषवे स्नाने कृते सति सुत्वा स्यात् । सुयजोर्दुनिबिति मुनोर्भूते दुनिप्र । सुत्वन् । सुत्वा सुत्वानौ । अभिषवः स्नपने पीडने स्नाने मुरासंधाने च ॥ १० ॥ छात्रः अंतेवासी “अंतवामीत्यपि” शिष्यः त्रीणि । गुरोर्दोषाच्छादनं छत्रं तच्छीलमस्य छात्रः । शीलमित्यनुवर्तमाने छात्रादिभ्योऽण इति णप्रत्ययः । अंते समीपे वस्तुं शीलमस्यतिवासी । शैक्षाः प्राथमकल्पिकाः द्वे आरब्धाध्ययनानां बहूनाम् । शिक्षां लभते ते शैक्षाः । प्रथमकल्पः आचारंभः प्रयोजनं येषां ते प्राथमकल्पिकाः । एकः समानो ब्रह्मव्रताचारो वेदव्रताचरणं येषां ते । एकशास्त्रास्त्राध्यायिनो ब्रह्मचारिणस्ते मिथः परस्परं सब्रह्मचारिण इत्युच्यते । चरणे ब्रह्मचारिणीति समानस्य सभावः । एकम् ॥ ११ ॥ एकः समानो गुरुर्येषां ते परस्परं सतीर्थ्याः स्युः । समानतीर्थे

पारंपर्योपदेशे स्यादैतिह्यमितिहाव्ययम् ॥ १२ ॥

उपज्ञा ज्ञानमाद्यं स्याज्ज्ञात्वारंभ उपक्रमः ॥

यज्ञः सवोऽध्वरो यागः सप्ततंतुमखः क्रतुः ॥ १३ ॥

पाठो होमश्चातिथीनां सपर्या तर्पणं बलिः ॥

एते पंच महायज्ञा ब्रह्मयज्ञादिनामकाः ॥ १४ ॥

समज्या परिषद्गोष्ठी सभासमितिसंसदः ॥

आस्थानी क्लीबमास्थानं स्त्रीनपुंसकयोः सदः ॥ १५ ॥

प्राग्वंशः प्राक् हविर्गेहात्सदस्या विधिदर्शिनः ॥

वासीति यत्प्रत्ययः । तीर्थे ये इति समानस्य सः । एकम् । योऽग्निं चितवान् सोऽग्निचित एकं कृताग्निचयनस्य । ऐतिह्यं इतिह्यं द्वयं पारंपर्येण लोकपरंपरया य उपदेशस्तस्मिन् । इतिहेत्यव्ययं इतिहेति निपातसमुदायस्तत्र भवमैतिह्यम् ॥ १२ ॥ यत्प्रथमं ज्ञानं सा उपज्ञा स्यात् । यथा ग्रंथस्य पाणिनेरुपज्ञा एकम् । ज्ञात्वा य आरंभः स उपक्रमः । यथा ग्रंथस्योपक्रमः ज्ञानपूर्वक आरंभ इत्यर्थः । एकम् । यज्ञः सवः अध्वरः यागः सप्ततंतुः मखः क्रतुः सप्त यज्ञस्य ॥ १३ ॥ पाठादयः पंच ब्रह्मयज्ञादिनामका महायज्ञाः स्युः एकम् । तत्र पाठो विधिना वेदादेः पठनं स ब्रह्मयज्ञः । होमो वैश्वदेवहोमः स देवयज्ञः । अतिथीनां गृहागतानां सपर्या अन्नादिना तोषणं स मनुष्ययज्ञः । तर्पणं पितृणामन्नोदकादिना तृप्तिसंपादनं स पितृयज्ञः । बलिः बलिहरणं स भूतयज्ञः । “ पठनं पाठः । भावे घञ् । मनुः । अध्यायनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तु तर्पणम् । होमो दैवो बलिर्भौतो नृयज्ञोऽतिथिपूजनमिति ” ॥ १४ ॥ समज्या परिषत् गोष्ठी सभा समितिः संसत् आस्थानी आस्थानं सदः नव सभायाः । परिषदौ । गोष्ठ्यौ । संसदौ । आस्थान्यौ । सदः सातं क्लीबे । स्त्रीत्वे तु सदाः । “ समजंति गच्छंस्त्रयां समज्या । गावोऽनेका वाचस्तिष्ठंस्त्रयां गोष्ठी । सह समाना वा भालस्यां सभा । सभालक्षणं मनुः । यस्मिन्देशे निषीदंति विशा वेदविदस्त्रयः । राज्ञश्चाधिकृतो विद्वान् ब्राह्मणस्तां सभां विदुरिति । संयंति गच्छंस्त्रयां समितिः । संसीदंत्यस्यां संसत् । आतिष्ठंस्त्रयामास्थानी । सीदंस्त्रयां सदः ” ॥ १५ ॥ हविर्गेहात्प्राक् पूर्वदेशे सदस्यादीनां यद्गृहं स प्राग्वंश इत्येकम् । यज्ञशालायाः पूर्वपश्चिमस्तंभयोरपितं दीर्घ-

सभासदः सभास्ताराः सभ्याः सामाजिकाश्च ते ॥ १६ ॥

अध्वर्यूद्गातृहोतारो यजुःसामर्ग्विदः क्रमात् ॥

आग्नीध्राद्या धनैर्वार्या ऋत्विजो याजकाश्च ते ॥ १७ ॥

वेदिः परिष्कृता भूमिः समे स्थंडिलचत्वरे ॥

चषालो यूपकपटः कुंबा सुगहना वृतिः ॥ १८ ॥

यूपाग्रं तर्म निर्मथ्यदारुणि त्वरणिर्द्वयोः ॥

दक्षिणाग्निर्गार्हपत्याहवनीयौ त्रयोऽग्नयः ॥ १९ ॥

अग्नित्रयमिदं त्रेता प्रणीतः संस्कृतोऽनलः ॥

समूहः परिचाय्योपचाय्यावग्नौ प्रयोगिणः ॥ २० ॥

काष्ठं प्राग्वंश इति कचित् । यज्ञकर्मणि विधिं वेदोक्तक्रियाकलापं ये पश्यन्ति ते सदस्याः “ऋत्विग्विशेषा इत्यर्थः” एकम् । सभासदः सभास्ताराः सभ्याः सामाजिकाः चत्वारि सभ्येषु । “सभां स्तृणन्ति सभास्ताराः । स्तृज् आच्छादने । सभायां सावधः सभ्याः । समाजं रक्षन्ति सामाजिकाः” ॥ १६ ॥ यजुर्वेदत्विगध्वर्युः एकम् । सामविदुद्गाता एकम् । ऋग्वेदवित् होता एकम् । धनैर्वार्याः यजमानेन धनादि दत्त्वा वरणीया ये आग्नीध्राद्यास्ते ऋत्विजः याजकाः द्वे “आग्नीध्र आद्यो येषाम् । आद्यशब्दाद्ब्रह्मोद्गातृहोत्रध्वर्यादयः षोडश । ऋतौ यजन्ति ते ऋत्विजः । कायस्तु । वृताः कुर्वन्ति ये यज्ञमृत्विजो याजकाश्च ते इति” ॥ १७ ॥ परिष्कृता यज्ञार्थं साधिता ढमरूकाकारा भूमिर्वेदिरित्युच्यते एकम् । वेदीत्यपि । स्थंडिलं चत्वरं द्वे यथार्थं संस्कृतस्य भूभागस्य । यूपकटकः यूपस्य शिरसि वलयाकारः काष्ठविकारश्चषालः स्यात् एकम् । यागभूमावंशजादिदर्शनवारणाय सुगहना वृतिर्वेष्टनं कुंबा स्यात् “एकम् । स्त्रियाम्” ॥ १८ ॥ यूपाग्रं तर्म द्वे यूपाग्रे । तर्मणी । निर्मथ्यदारुणि अग्निसिद्धयर्थं निर्मथनीये काष्ठे अरणिरिखेकम् । स्त्रीपुंसयोः । “अरणीति स्त्रियाम्” । दक्षिणाग्निः गार्हपत्यः आहवनीयः एते त्रयोऽग्नयः अग्निविशेषाः स्युः एकैकम् । “कचित्तु त्रयाणां द्वंद्वः पठ्यते ।” ॥ १९ ॥ इदमग्नित्रयं त्रेता स्यात् एकम् । “त्रित्वं इता” त्रेता । स्त्री । त्रेते । मंत्रादिना संस्कृतोऽग्निः प्रणीत इत्येकम् । समूहः परिचाय्यः उपचाय्यः

यो गार्हपत्यादानीय दक्षिणाग्निः प्रणीयते ॥
 तस्मिन्नानाय्योऽथाग्रायी स्वाहा च हुतभुक्प्रिया ॥२१॥
 ऋक् सामिधेनी धाय्या च या स्यादग्निसमिधने ॥
 गायत्रीप्रमुखं छंदो हव्यपाके चरुः पुमान् ॥ २२ ॥
 आमिक्षा सा शृतोष्णे या क्षीरे स्यादधियोगतः ॥
 धैवित्रं व्यजनं तद्यदचितं मृगचर्मणा ॥ २३ ॥
 पृषदाज्यं सदध्याज्ये परमान्नं तु पायसम् ॥
 हव्यकव्ये दैवपित्र्ये अन्ने पात्रं सुवादिकम् ॥ २४ ॥

एते त्रयः अग्नौ प्रयोगोऽस्ति येषां ते । अग्निधारणार्थं स्थलविशेषे प्रयुक्ताः ॥ २० ॥ गार्हपत्यादानीयोऽर्च्यो यो दक्षिणाग्निः प्रणीयते प्रवेक्ष्यते तत्र आनाय्य इत्येकम् । अग्रायी स्वाहा हुतभुक्प्रिया त्रयमग्नेः प्रियायाम् । अस्य स्वाहाशब्दस्य नाव्ययत्वं द्रव्यवाचित्वात् । अत एव स्वाहां तु दक्षिणे पार्श्वे इति प्रयोगः संगच्छते ॥ २१ ॥ अग्निसमिधने समित्प्रक्षेपेण वह्निज्वलने या ऋक् प्रयुज्यते सा सामिधेनी धाय्या च स्यात् द्वे । गायत्र्युष्णिगित्यादि छंदः स्यात् एकम् । सातं क्लीबम् । हव्यपाकेऽग्निमुखे हूयमानेऽन्ने चरुरित्येकम् । “हव्यस्य पाकः हव्यपाकः । अनवस्त्रावितांतरूष्मपाक ओदनश्चरुरिति याज्ञिकाः । चर्यते भक्ष्यते इति चरुः । मीमांसकैरपि त्रिवृच्चर्वाधिकरणेऽन्नपरत्वं चरुशब्दस्याभ्युपगतम् । विश्वप्रकाशे तु । चरुर्भाडे च हव्यान्न इत्यनेकार्थतोक्ता । अथ पुमान् चरुर्हव्यान्नभांडयोरिति मेदिनी च ” ॥२२॥ शृतं पक्वं च तदुष्णं च तस्मिन् क्षीरे दधियोगतो या विकृतिः सा आमिक्षा स्यात् एकम् । मृगचर्मणा रचितं यज्यजनं तद्यद्वित्रमित्येकम् । “धुवित्रमित्यपि ” ॥ २३ ॥ दधियुक्ते घृते पृषदाज्यमित्येकम् । “पृषातकम् । पृषातकं सदध्याज्ये पृषदाज्यं तदुच्यत इति हेमचंद्रः । ” परमान्नं पायसं द्वे क्षीरा-
 न्नस्य । दैवपित्र्ये देवपितृसंबन्धिनि अन्ने क्रमेण हव्यकव्ये स्याताम् । “हूयंते मीण्यंते देवा येन हव्यम् । कूयते पितृभ्यः कव्यम् । कु शब्दे । ” देवेभ्यो दीयमानमन्नं हव्यम् । पितृभ्यो दीयमानमन्नं कव्यमित्यर्थः । अग्निमुखेन देवेभ्योऽन्नं दीयते । विप्रमुखेन पितृभ्योऽन्नमिति । “पैत्रमित्यपि । तस्येद-

ध्रुवोपभृज्जुहूर्ना तु सुवो भेदाः सुचः स्त्रियः ॥
 उपाकृतः पशुरसौ योऽभिमन्त्र्य क्रतौ हतः ॥ २५ ॥
 परंपराकं शमनं प्रोक्षणं च वधार्थकम् ॥
 वाच्यलिङ्गाः प्रमीतोपसंपन्नप्रोक्षिता हते ॥ २६ ॥
 सान्नाय्यं हविरग्नौ तु हुतं त्रिषु वषट्कृतम् ॥
 दीक्षांतोऽवभृथो यज्ञे तत्कर्माहं तु यज्ञियम् ॥ २७ ॥
 त्रिष्वथ क्रतुकर्मैष्टं पूर्तं खातादि कर्म यत् ॥
 अमृतं विघसो यज्ञशेषभोजनशेषयोः ॥ २८ ॥

मित्यण् " एकैकम् । सुवचमसादिकं पात्रं स्यात् एकम् ॥ २४ ॥ ध्रुवा
 उपभृत् जुहूः एते त्रयः सुचो भेदाः । स्त्रियः । सुवः एकं पुंसि । " अत्र
 यथा सुवशब्दस्य रूपभेदात्पुंस्त्वे सिद्धे नेति पुंस्त्वविधिस्तथा पूर्वत्र स्त्रिय इति
 स्त्रीत्वविधिरपि बोध्यः । सुवा द्वयोर्होमपात्रे शल्लकीमूर्वयोः स्त्रियामिति मेदि-
 नीकोशे स्त्रीलिङ्गोऽपि दृश्यते । " क्रतौ यः पशुरभिमन्त्र्य हतः असौ उपाकृतः
 स्यात् एकम् । " उपाक्रियते हिंस्यत इत्युपाकृतः । " ॥ २५ ॥ परंपराकं
 शमनं " शसनं ससनं चेत्यापि " प्रोक्षणं त्रयं वधार्थकं यज्ञियपशुहननवाची-
 त्यर्थः । प्रमीतः उपसंपन्नः प्रोक्षितः त्रीणि यागार्थं हते पशुमात्रे । वाच्यलि-
 गानि ॥ २६ ॥ हविर्विशेषः सान्नाय्यं स्यात् एकम् । अग्नौ हुतं याज्यादि वष-
 ट्कृतं स्यात् तत्त्रिषु वाच्यलिङ्गं एकम् । " वषडिति मंत्रोपलक्षणम् । वषण्म-
 त्रेण कृतं प्रक्षिप्तम् । " यज्ञे दीक्षांतः दीक्षायाः समापकः इष्टिपूर्वकस्नानविशेषः
 अवभृथः एकम् । तत्कर्माहं यज्ञकर्मयोग्यं वस्तु " द्विजद्रव्यादि " यज्ञियं एकं
 त्रिषु ॥ २७ ॥ यत्क्रतुकर्म तदिष्टं स्यात् । " क्रतुर्यज्ञः कर्म दानम् । एकाग्रिकर्मह-
 वनं त्रेतायां यच्च हूयते । अंतर्वेद्यां च यद्दानमिष्टं तदभिधीयत इति यनुः । "
 एकम् । खातं वापीकूपादि । आदिना देवाल्यादि यत्कर्म तत्पूर्तं स्यात् एकम् ।
 " पुष्करिण्यः सभा वापी देवतायतनानि च । आरामश्च विशेषेण पूर्तं कर्म
 विनिर्दिशेदिति स्मृतिः । " यज्ञशेषे पुरोडाशादौ अमृतमित्येकम् । भोजनशेषे
 देवपित्रादि भुक्तशेषे विघस इत्येकम् । यन्मनुः । विघसाशी भवेन्नित्यं नित्यं
 चामृतभोजनः । विघसो भुक्तशेषं स्यादप्रिशेषमथामृतमिति ॥ २८ ॥ त्वागः

त्यागो विहापितं दानमुत्सर्जनविसर्जने ॥

विश्राणनं वितरणं स्पर्शनं प्रतिपादनम् ॥ २९ ॥

प्रादेशनं निर्वपणमपवर्जनमंहतिः ॥

मृतार्थं तदहे दानं त्रिषु स्यादौर्ध्वदेहिकम् ॥ ३० ॥

पितृदानं निवापः स्याच्छ्राद्धं तत्कर्म शास्त्रतः ॥

अन्वाहार्यं मासिकेऽशोऽष्टमोऽहः कुतपोऽस्त्रियाम् ॥ ३१ ॥

पर्येषणा परीष्टिश्चान्वेषणा च गवेषणा ॥

सनिस्त्वध्येषणा याच्नाऽभिशास्तिर्याचनाऽर्थना ॥ ३२ ॥

षट् तु त्रिष्वर्घ्यमर्घार्थे पाद्यं पादाय वारिणि ॥

विहापितं दानं उत्सर्जनं विसर्जनं विश्राणनं वितरणं स्पर्शनं प्रतिपादनम् ॥ २९ ॥
प्रादेशनं निर्वपणं अपवर्जनं अंहतिः त्रयोदश दानस्य । तत्र अंहतिः स्त्री ।
मृतार्थं मृताय तदहे दानं मरणदिनमारभ्य दशाहपर्यंतं पिंडादिदानं और्ध्व-
देहिकं स्यात् । “ और्ध्वदेहिकमित्युभयपदवृद्धिरपि । ” तत्रिषु । स्त्रियां तु
और्ध्वदेहिकी क्रिया । “ तदहर्दानमिहापि पाठः ” ॥ ३० ॥ पितृदानं
निवापः द्वे पितृनुद्दिश्य यद्दानं क्रियते तत्र । शास्त्रतस्तत्कर्म पितृसंबधिकर्म
श्राद्धं स्यात् । श्रद्धाऽस्ति यत्र तच्छ्राद्धम् । प्रज्ञाश्रद्धेति णः । मासिकेऽमा-
वास्याश्राद्धेऽन्वाहार्यमित्येकम् । पिंडान्वाहार्यकं श्राद्धं कुर्यान्मासानुमासि-
कमिति मनुः । अहोऽष्टमोऽशः कुतपः स्यात् । अंशशब्दोऽत्र मुहूर्तपरः ।
मुहूर्तात्सप्तमादूर्ध्वं मुहूर्तान्नवमादधः । स कालः कुतपो ज्ञेय इत्युक्तेः । दिव-
सस्याष्टमे भागे मंदीभवति भास्करे । स कालः कुतपो ज्ञेय इति शातातपः ।
“ क्लीबे तु कुतपम् । शब्दरत्नावल्यां तु कुतुप इति श्रुकारोऽपि ” ॥ ३१ ॥
पर्येषणा परीष्टिः द्वे श्राद्धे द्विजभक्तिशुश्रूषायाः । अन्वेषणा गवेषणा द्वे
धर्मादिमार्गणस्य । “ चतुष्कमपि धर्मान्वेषणस्येक्ष्यपि मतम् । ” सनिः अध्ये-
षणा द्वे यत् गुर्वादेः कचिदर्थे प्रार्थनया नियोजनं तत्र । याच्ना अभिशास्तिः
“ अभिषस्तिः ” याचना अर्थना चत्वारि याचनायाः । याज्ञेत्यत्र चकारञ-
कारसंयोगः ॥ ३२ ॥ षडिति अर्घ्यपाद्यातिथ्यैतिथ्यैर्वेशिकोगतं इति
षट् शब्दा वाच्यलिङ्गा इत्यर्थः । अर्घः पूजोपचारस्तदर्थं वारिणि जले

क्रमादातिथ्यातिथेये अतिथ्यर्थेऽत्र साधुनि ॥ ३३ ॥
 स्युरावेशिक आगंतुरतिथिर्ना गृहागते ॥
 प्राघूर्णिकः प्राघुणकश्चाभ्युत्थानं तु गौरवम् ॥ ३४ ॥
 पूजा नमस्याऽपचितिः सपर्यार्चाह्णाः समाः ॥
 वरिवस्या तु शुश्रूषा परिचर्याप्युपासना ॥ ३५ ॥
 व्रज्याऽटाऽट्या पर्यटनं चर्या त्वीर्यापथे स्थितिः ॥
 उपस्पर्शस्त्वाचमनमथ मौनमभाषणम् ॥ ३६ ॥
 (“ प्राचेतसश्चादिकविः स्यान्मैत्रावरुणिश्च सः ॥

अर्घ्यमित्येकम् । पादाय पादार्थे वारिणि पाद्यं एकम् । अतिथ्यर्थे आति-
 थ्यमित्येकम् । अत्रातिथौ यत्साधु तत्र आतिथेयमित्येकम् ॥ ३३ ॥ आवे-
 शिकः आगंतुः अतिथिः गृहागतः चत्वारि गृहागतस्य । ना पुमान् ।
 “ त्रिकांडशेषे तु प्राघुणस्त्वतिथिर्द्वयोरित्युक्तम् । स्त्रियां तु अतिथी । ”
 दूराच्चोपगतं श्रांतं वैश्वदेव उपस्थितम् । अतिथिं तं विजानीयान्नातिथिः
 पूर्वमागत इति व्यासः । प्राघूर्णिकः प्राघुणकः द्वे अभ्यागतस्य । तिथिपूर्वो-
 त्सवाः सर्वे त्यक्ता येन महात्मना । सोऽतिथिः सर्वभूतानां शेषानभ्याग-
 तान्विदुरिति यमः । अभ्युत्थानं गौरवं द्वे उत्थानपूर्वकसत्कारस्य ॥ ३४ ॥
 पूजा नमस्या अपचितिः सपर्या अर्चा अर्हणा षट् पूजायाः । वरिवस्या
 शुश्रूषा परिचर्या उपासना “ उपासनमित्यपि । उपासनं शराभ्यासेऽप्युपा-
 स्तावाप्तनेऽपि चेति विश्वमेदिन्यौ । ” चतुष्कमुपासनस्य । तत्र शुश्रूषाशब्दो
 गुरुसेवायां लाक्षणिकः । “ परिचर्या तूपचर्येति भागुरिः ” ॥ ३५ ॥ व्रज्या
 अटा अट्या पर्यटनं चत्वारि पर्यटनस्य । अटा पर्यटनं भ्रम इति रत्नकोशः ।
 अट्येत्यत्र मूर्धन्यतालव्यसंयोगः । वृथाट्या खलु सा तस्येति प्रयोगः । ईर्या-
 पथे ध्यानमौनादिके योगमार्गे स्थितिः चर्या स्यात् एकम् । चर्या त्वीर्या
 विदुर्बुधा इति ग्रंथांतरे । उपस्पर्शः आचमनं द्वे “ उपस्पर्शः स्पर्शमात्रे स्नाना-
 चमनयोरपीति मेदिनी ” मौनं अभाषणं द्वे ॥ ३६ ॥ प्राचेतस इत्यादिसा-
 र्वश्लोकः कचिदस्ति तत्र प्राचेतसादिचतुष्कं वाल्मीकस्य । मैत्रावरुण इत्यपि ।
 वाल्मीकिः “ वल्मिकिरिति द्विरूपकोशे । वल्मीकः । अपि वाल्मीकवल्मी-

वाल्मीकश्चाथ गाधेयो विश्वामित्रश्च कौशिकः ॥१॥

व्यासो द्वैपायनः पाराशर्यः सत्यवतीसुतः ”) (१)

आनुपूर्वी स्त्रिया वाऽऽवृत्परिपाटी अनुक्रमः ॥

पर्यायश्चातिपातस्तु स्यात्पर्यय उपात्ययः ॥ ३७ ॥

नियमो व्रतमस्त्री तच्चोपवासादि पुण्यकम् ॥

औपवस्तं तूपवासो विवेकः पृथगात्मता ॥ ३८ ॥

स्याद्ब्रह्मवर्चसं वृत्ताध्ययनर्द्धिरथांजलिः ॥

पाठे ब्रह्मांजलिः पाठे विष्णुषो ब्रह्मविंदवः ॥ ३९ ॥

काविति त्रिकाण्डशेषः । वाल्मीक इति शब्दरत्नावल्याम् । ” गाधेयादित्रयं विश्वामित्रस्य । “ तत्र कौषिक इत्यपि ” ॥ १ ॥ व्यासादिचतुष्कं व्यासस्य । आनुपूर्वी आवृत् परिपाटिः “ परिपाटीति ङीष्तापि ” अनुक्रमः पर्यायः पंचक्रमनुक्रमस्य । आनुपूर्व्यमिति पाठो वा “ आनुपूर्वमिति च । स्त्रियां नेति पक्षे क्लीबता । ” आवृतः परिपाटेश्च स्त्रीत्वम् । “ परिपाटी अनुक्रम इत्यत्र द्विवचनत्वात्प्रगृह्यसंज्ञायां न यण् । ” अतिपातः पर्ययः उपात्ययः त्रीण्यतिक्रमस्य ॥ ३७ ॥ नियमः व्रतं द्वे व्रतमात्रस्य । तच्च व्रतं उपवासचां द्रायणादि यत्पुण्यकं तज्ज्ञेयम् । “ अथवा उपवास आदिर्यस्य कृच्छ्रचांद्रायणप्राजापसनक्तभोजनादेस्तदुपवासादि व्रतं पुण्यमिमेकमिति । ” औपवस्तं “ उपवस्तमित्यपि । क्वचिदौपवस्तमिति पाठः । तत्र तृचप्रत्ययांतादुपवस्तु-रिदं कर्मेत्यर्थे तस्येदमित्यण् । उपोषणं उपोषितमित्यपि । भावे क्तः ” उपवासः द्वे उपवासस्य । माषान्मधुमसूरांश्च वर्जयेदौपवस्तक इति प्रयोगः । पृथगात्मता पृथक्स्वरूपत्वं विवेकः स्यात् एकम् । यथा चिज्जडयोर्विवेक इति ॥ ३८ ॥ वृत्तं सदाचारपालनं अध्ययनं वेदाभ्यासः तयोर्ऋद्धिः संपत्तिः ब्रह्मवर्चसं एकम् । ब्रह्मणः तपःस्वाध्यायादेर्वर्चस्तेजो ब्रह्मवर्चसमिति स्वामी । पाठे वेदपठने योऽजलिः स ब्रह्मांजलिः । अध्ययनस्यादौ हस्तयोर्हि प्रण-वोच्चारपूर्वकमंजलिः क्रियते एकम् । वेदपाठे विष्णुषो मुखात् निर्गतजलकणा ब्रह्मविंदवः स्युः । “ विष्णुष इत्यपि पाठः ” एकम् ॥ ३९ ॥ ध्यानयोगयो-

ध्यानयोगासने ब्रह्मासनं कल्पे विधिक्रमौ ॥
 मुख्यः स्यात्प्रथमः कल्पोऽनुकल्पस्तु ततोऽधमः ॥४०॥
 संस्कारपूर्वं ग्रहणं स्यादुपाकरणं श्रुतेः ॥
 समे तु पादग्रहणमभिवादनमित्युभे ॥ ४१ ॥
 भिक्षुः परिव्राट् कर्मदी पाराशर्यपि मस्करी ॥
 तपस्वी तापसः पारिकाक्षी वाचंयमो मुनिः ॥ ४२ ॥
 तपःक्लेशसहो दांतो वर्णिनो ब्रह्मचारिणः ॥
 ऋषयः सत्यवचसः स्नातकस्त्वाष्ट्रुतो व्रती ॥ ४३ ॥
 ये निर्जितेन्द्रियग्रामा यतिनो यतयश्च ते ॥

रासने ब्रह्मासनमित्येकम् । एकतानेन मनसा स्मरणं ध्यानमुच्यते । चित्त-
 वृत्तिनिरोधस्तु सांद्रियोग इति स्मृतः । कल्पः विधिः क्रमः त्रयं नियोगशा-
 स्त्रस्य । यः प्रथमः कल्पः आद्यो विधिः स मुख्यः स्यात् । यथा व्रीहि-
 भिर्यजेत । ततो मुख्यादधमो गौणः अनुकल्पः स्यात् । यथा व्रीह्यभावे
 नीवारैर्यजेत ॥ ४० ॥ संस्कारपूर्वकं श्रुतेर्ग्रहणं उपाकरणं स्यात् एकम् ।
 उपाकर्मणि “संस्कार उपनयनम् ।” पादग्रहणं अभिवादनं द्वे नामगोत्रो-
 क्तिपूर्वकस्य नमस्कारविशेषस्य ॥ ४१ ॥ भिक्षुः परिव्राट् कर्मदी पाराशरी
 मस्करी पंच संन्यासिनः । परिव्राजौ, “कर्मदेन प्रोक्तं भिक्षुसूत्रमधीते
 कर्मदी । पाराशर्येण प्रोक्तं भिक्षुसूत्रमधीते पाराशरी । मस्करो ज्ञानं वेणु-
 र्वास्यास्ति मस्करी । मस्करमस्कारिणौ वेणुपरिव्राजकयोरिति निपातनात्सु-
 ङागमः ।” तपस्वी तापसः पारिकाक्षी त्रयं तपोयुक्तस्य । “पारि ब्रह्म-
 ज्ञानं कांक्षति पारिकाक्षी ।” वाचंयमः मुनिः द्वे वाग्यतस्य ॥ ४२ ॥ तपसः
 क्लेशेऽनुद्विग्नो दांतः स्यात् एकम् । वर्णि ब्रह्मचारी द्वे ब्रह्मचारिणः । ब्रह्म
 वेदः तदध्ययनार्थं व्रतमपि ब्रह्म तच्चरतीति णिनिः । ऋषिः सत्यवचः द्वे
 ऋषिसामान्यस्य । तद्भेदास्तु महर्षिदेवर्षिब्रह्मर्षिप्रभृतयः । यो व्रती वेदव्रत-
 वान् आप्नोतः स्नातः कृतसमावर्तन इति यावत् सः स्नातक इत्युच्यते ।
 “आप्लवव्रतीति पाठो वा ।” यदाहुः । गुरवे तु वरं दत्त्वा स्नायाद्वा तद-
 नुष्ठया । वेदव्रतानि वा पारं नीत्वा ह्युभयमेव वेति ॥ ४३ ॥ निर्जितः स्वव-
 शस्थ इन्द्रियसमूहो यैस्ते यतिनः यतयः द्वे । यो नियमवशात् भूमिविशेषे

यः स्थंडिले व्रतवशाच्छेते स्थंडिलशाय्यसौ ॥ ४४ ॥

स्थांडिलश्चाथ विरजस्तमसः स्युर्द्वयातिगाः ॥

पवित्रः प्रयतः पूतः पाखंडाः सर्वलिङ्गिनः ॥ ४५ ॥

पालाशो दंड आषाढो व्रते रांभस्तु वैणवः ॥

अस्त्री कमंडलुः कुंडी व्रतिनामासनं वृषी ॥ ४६ ॥

अजिनं चर्म कृत्तिः स्त्री भैक्षं भिक्षाकदंबकम् ॥

स्वाध्यायः स्याज्जपः सुत्याऽभिषवः सवनं च सा ॥ ४७ ॥

सर्वैनसामपध्वंसि जप्यं त्रिष्वधमर्षणम् ॥

दर्शश्च पौर्णमासश्च यागौ पक्षांतयोः पृथक् ॥ ४८ ॥

शेते असौ स्थंडिलशायी ॥ ४४ ॥ स्थंडिलः द्वे । विरजस्तमाः द्वयातिगः
द्वे सत्त्वैकनिष्ठेषु व्यासादिषु । “रजस्तमोभ्यां विगतः विरजस्तमाः ।”
पवित्रः प्रयतः पूतः त्रयं पवित्रस्य । पाखंडः सर्वलिङ्गी द्वे बौद्धक्षपणकादिषु
दुःशास्त्रवर्तिषु । “तत्र पाखंडः कवर्गद्वितीयमध्यः । पालनाच्च त्रयीधर्मः
पाशब्देन निगद्यते । तं खंडयंति ते तस्मात्पाखंडास्तेन हेतुनेति” ॥ ४५ ॥
व्रते ब्रह्मचारिणः पलाशसंबंधी दंड आषाढ इत्युच्यते एकम् । वैणुसंबंधी
दंडो रांभ इत्येकम् । रांभशब्दो वैणुवाचकः तस्य विकारः । रांभा कदल्यप्स-
रसोर्ना वैणौ वानरांतरे इति विश्वः । कमंडलुः कुंडी द्वे व्रतिनां जलपात्रस्य ।
“ह्रीवे कमंडलु । कुंडी स्त्रियाम् । जानपदेति ङीष् ।” कुंड्यौ । व्रतिनां
यदासनं सा वृषी एकम् । वृषीति पाठांतरम् । ब्रुवंतोऽस्यां सीदंतीति ॥ ४६ ॥
अजिनं चर्म कृत्तिः त्रीणि मृगादेश्चर्मणि । भिक्षाणां समूहो भैक्षम् । स्वाध्या-
यः जपः द्वे वेदाभ्यासस्य । “सु अतीवावृत्त्या स्वार्थं वाध्ययनं स्वाध्यायः ।”
सुत्या अभिषवः सवनं त्रीणि सोमाभिषवस्य । तत्र सुत्या टावन्ता । सुवंति
सोममस्यां सुत्या । संज्ञायां समजेति क्यप् ॥ ४७ ॥ सर्वैनसां सर्वपापानां
नाशकं जप्यं ऋगादि अघमर्षणं स्यात् एकम् । स्त्रियां त्वघमर्षणी । पक्षांत-
योरमावास्यायां पौर्णमास्यां च विहितौ यागौ क्रमेण दर्शः पौर्णमासश्च
स्यातां एकैकम् ॥ ४८ ॥ शरीरसाधनापेक्षं शरीरमात्रेण साध्यं नित्यं यत्कर्म
तद्यमः । आह च । अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यपरिग्रहौ । यमा इति एकम् ।

शरीरसाधनापेक्षं नित्यं यत्कर्म तद्यमः ॥

नियमस्तु स यत्कर्म नित्यमागंतुसाधनम् ॥ ४९ ॥

(“क्षौरं तु भद्राकरणं मुंडनं वपनं त्रिषु ॥”) (१)

उपवीतं ब्रह्मसूत्रं प्रोद्धते दक्षिणे करे ॥

प्राचीनावीतमन्यस्मिन्निवीतं कंठलंबितम् ॥ ५० ॥

अंगुल्यग्रे तीर्थं दैवं स्वल्पांगुल्योर्मूले कायम् ॥

मध्येऽंगुष्ठांगुल्योः पित्र्यं मूले त्वंगुष्ठस्य ब्राह्मम् ॥ ५१ ॥

स्याद्ब्रह्मभूयं ब्रह्मत्वं ब्रह्मसायुज्यमित्यपि ॥

देवभूयादिकं तद्वत्कृच्छ्रं सांतपनादिकम् ॥ ५२ ॥

यत्कर्म आगंतुसाधनं आगंतु बाह्यं साधनं यत्र तत् । मृज्जलादिना साध्य-
मित्यर्थः । नित्यं कृत्रिमं यत्कर्म स नियमः । यदाह । शौचसंतोषतपःस्वा-
ध्यायेश्वरप्रणिधाना नियमा इति । एकम् । “कचित्पुस्तके क्षौरं तु इत्यादि
दृश्यते तदत्रत्यं नेत्युपेक्षितम् । क्षौरादिचतुष्कं मुंडनस्येत्युपेक्षितसंग्रहः ”
॥ ४९ ॥ दक्षिणे करे प्रोद्धते सति यद्ब्रह्मसूत्रं तदुपवीतं स्यात् एकम् ।
अन्यस्मिन्नामे करे प्रोद्धते प्राचीनावीतं स्यात् एकम् । कंठे लंबितं ऋजु-
भावेन विन्यस्तं तत् ब्रह्मसूत्रं निवीतमित्येकम् ॥ ५० ॥ अंगुलीनामग्रे दैवं
तीर्थं ज्ञेयम् । अतो दैवतीर्थेन तर्पयेदित्यत्रांगुल्यग्रेणेति बोध्यम् । स्वल्पांगु-
ल्योरनामिकायाः कनिष्ठिकायाश्च मूले कायम् । कः प्रजापतिर्देवताऽस्य कायं
प्रजापत्यमित्यर्थः । अंगुष्ठतर्जन्योर्मध्यभागे पित्र्यम् । “पैत्र्यमित्यपि पैत्रमिति
च” । अंगुष्ठस्य मूले तु ब्राह्मं तीर्थम् । यद्याज्ञवल्क्यः । कनिष्ठातर्जन्यंगुष्ठ-
मूलान्यग्रं करस्य च । प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमात् । एकैकम् ॥ ५१ ॥
ब्रह्मभूयादि त्रयं ब्रह्मभावस्य । “ब्रह्मणो भावः ब्रह्मभूयम्” । तद्वत् देवभूयं
देवत्वं देवसायुज्यमिति त्रयं देवभावस्य । सांतपनादिकं कृच्छ्रं स्यात् एकम् ।
तदुक्तम् । गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् । एकरात्रोपवासश्च
कृच्छ्रं सांतपनं स्मृतमिति । आदिना प्राजापत्यादिग्रहः ॥ ५२ ॥ संन्यासपूर्वके

संन्यासवत्यनशने पुमान्प्रायोऽथ वीरहा ॥
 नष्टाग्निः कुहना लोभान्मिथ्येर्यापथकल्पना ॥ ५३ ॥
 ब्रात्यः संस्कारहीनः स्यादस्वाध्यायो निराकृतिः ॥
 धर्मध्वजी लिंगवृत्तिरवकीर्णी क्षतव्रतः ॥ ५४ ॥
 सुप्ते यस्मिन्नस्तमेति सुप्ते यस्मिन्नुदेति च ॥
 अंशुमानभिनिर्मुक्ताभ्युदितौ च यथाक्रमम् ॥ ५५ ॥
 परिवेत्ताऽनुजोऽनूढे ज्येष्ठे दारपरिग्रहात् ॥
 परिवित्तिस्तु तज्ज्यायान् विवाहोपयमौ समौ ॥ ५६ ॥
 तथा परिणयोद्वाहोपयामाः पाणिपीडनम् ॥
 व्यवायो ग्राम्यधर्मो मैथुनं निधुवनं रतम् ॥ ५७ ॥

भोजनत्यागे प्राय इत्येकम् । अदंतः पुंसि । वीरहा नष्टाग्निः द्वे नष्टोऽग्निर्यस्य
 तस्य । “वीरोऽग्निस्तं हंतीति वीरहा ।” वीरहणौ । लोभात्परधनाद्यभिलाषात्
 या मिथ्येर्यापथकल्पना दंभेन ध्यानमौनादिसंपादनं सा कुहनेत्येकम् ॥ ५३ ॥
 संस्कारेणोपनयनेन गौणकालोत्तरं हीनो ब्रात्य इत्यर्थः एकम् । अस्वाध्यायः
 स्वशास्त्राध्ययनशून्यो निराकृतिः एकम् । “आकृतेरध्ययनचेष्टाया निर्गतो
 निराकृतिः ।” धर्मध्वजी लिंगवृत्तिः द्वे जीविकार्थं जटादिधारणवतः । लिंगं
 धर्मचिह्नं वृत्तिर्जीविका यस्य सः । अवकीर्णी क्षतव्रतः द्वे नष्टब्रह्मचर्यस्य ।
 “अवकीर्णं विक्षिप्तं व्रतमनेनावकीर्णी ।” अवकीर्णिनौ ॥ ५४ ॥ अंशुमान्
 रविर्यस्मिन् सुप्तेऽस्तमेति सोऽभिनिर्मुक्तः एकम् । “अभि सर्वतः सायंतनं
 कर्म निश्चयेन मुक्तं येन ।” यस्मिन्सुप्तेऽंशुमानुदेति सोऽभ्युदितः । “अभि
 सर्वतः उदतिशयेन इतं गतं प्रातस्तनं कर्मास्य” ॥ ५५ ॥ ज्येष्ठे भ्रातर्यकृत-
 दारपरिग्रहे सति कृतदारपरिग्रहः कनिष्ठः परिवेत्ता स्यात् एकम् । परिवि-
 दति ज्येष्ठं परित्यज्य भार्यां लभते । विद्वृ लाभे । तस्य परिवेत्तुर्ज्यायान्
 ज्येष्ठः परिवित्तिः स्यात् एकम् । विवाहः उपयमः ॥ ५६ ॥ परिणयः उ-
 द्वाहः उपयामः पाणिपीडनं षट् विवाहस्य । व्यवायः ग्राम्यधर्मः मैथुनं नि-
 धुवनं रतं पञ्च मैथुनस्य । “नितरां धुवनं हस्तपादादिचालनमत्र निधुवनम् ।
 व्यवायो ग्राम्यधर्मश्च रतं निधुवनं च सेति उत्तरार्थं अन्यथा केचित् पठन्ति”

त्रिवर्गो धर्मकामार्थैश्चतुर्वर्गः समोक्षकैः ॥

सबलैस्तैश्चतुर्भद्रं जन्याः स्निग्धा वरस्य ये ॥ ५८ ॥

इति ब्रह्मवर्गः ॥ ७ ॥

मूर्धाभिषिक्तो राजन्यो बाहुजः क्षत्रियो विराट् ॥

राजा राट् पार्थिवश्चामृतृपभूपमहीक्षितः ॥ १ ॥

राजा तु प्रणताशेषसामंतः स्यादधीश्वरः ॥

चक्रवर्ती सार्वभौमो नृपोऽन्यो मंडलेश्वरः ॥ २ ॥

येनेष्टं राजसूयेन मंडलस्येश्वरश्च यः ॥

शास्ति यश्चाज्ञया राज्ञः स सम्राडथ राजकम् ॥ ३ ॥

राजन्यकं च नृपतिक्षत्रियाणां गणे क्रमात् ॥

॥ ५७ ॥ धर्मो वेदविहितो यागादिः । कामो यथाविधि स्त्रीसेवनम् । अर्थो धनम् । एभिस्त्रिभिः समुदितस्त्रिवर्गः एकम् । समोक्षकैः धर्मार्थकाममोक्षैरित्यर्थः । एतैः समुदितश्चतुर्वर्ग इत्येकम् । तैर्धर्मादिभिः सबलैश्चतुर्भद्रमित्येकम् । “चत्वारि भद्राणि श्रेष्ठानि अत्र ।” वरस्य जायानुर्ये स्निग्धा वयस्याः जन्याः स्युरित्येकम् । जनीं वधूं वहन्ति प्रापयन्ति ते ॥ ५८ ॥ इति ब्रह्मवर्गः ॥ ७ ॥ मूर्धाभिषिक्तः राज्यदानसमये मूर्धन्यभिषिच्यते इति प्रसिद्धमेतत् । राजन्यः बाहुजः क्षत्रियः । क्षतात् दुःस्त्रान् त्रायते । विराट् पञ्च क्षत्रियस्य । विराजौ । राजा राट् पार्थिवः क्षमाभृत् । “क्षमाभुक्” नृपः भूपः महीक्षित् सप्त राज्ञः । राजानौ । राजौ । क्षमाभृतौ । महीक्षितौ । राज्ञि राडिति सप्तम्यन्तपाठः क्वचित् दृश्यते ॥ १ ॥ प्रणता अशेषसामन्ता अखिलदेशान्तरनृपा यस्य स राजा अधीश्वर इत्येकम् । चक्रवर्ती सार्वभौमः द्वे आसमुद्रक्षितीशस्य । तदन्यो नृपो मंडलेश्वर इत्येकम् ॥ २ ॥ राजसूयाख्यक्रतुविशेषेण येनेष्टं द्वादशमंडलस्येश्वरश्च यः यश्च स्वाज्ञया सर्वभूपान् शास्ति ईदृशविशेषणत्रयेण विशिष्टो राजा सम्राट् स्यात् । “एकैकविशेषणविशिष्टोऽपि सम्राट् इति केचित् । एकम्” ॥ ३ ॥ नृपतीनां गणे राजकमित्येकम् । क्षत्रियाणां गणे राजन्यकमित्येकम् । मंत्री धीसचिवः अमात्यः त्रयं बुद्धिसहायस्य ।

मंत्री धीसचिवोऽमात्योऽन्ये कर्मसचिवास्ततः ॥ ४ ॥

महामात्राः प्रधानानि पुरोधास्तु पुरोहितः ॥

द्रष्टरि व्यवहाराणां प्राङ्निवाकाक्षदर्शकौ ॥ ५ ॥

प्रतीहारो द्वारपालद्वौ स्थद्वौ स्थितदर्शकाः ॥

रक्षिवर्गस्त्वनिकस्थोऽथाध्यक्षाधिकृतौ समौ ॥ ६ ॥

स्थायुकोऽधिकृतो ग्रामे गोपो ग्रामेषु भूरिषु ॥

भौरिकः कनकाध्यक्षो रूपाध्यक्षस्तु नैष्किकः ॥ ७ ॥

“ धीप्रधानः सचिवो धीसचिवः । अमा सह समीपे वा भवः अमात्यः । अमांतिकसहार्थयोरिति कोशांतरम् । अन्ययाच्यप् । ” ततो धीसचिवादन्त्ये कर्मोपयुक्ताः सचिवाः कर्मसचिवाः स्युरित्येकम् ॥ ४ ॥ महामात्राः प्रधानानि द्वे मुख्यानां राजसहायानाम् । “ प्रधान इत्यपि ” । महामात्रः प्रधानः स्यादिति पुंस्कांडे बोपालितात् । महती मात्रा येषां ते महामात्राः । मात्रा कर्णविभूषायां वित्ते माने परिच्छद इति मेदिनी । पुरोधाः पुरोहितः द्वे । व्यवहाराणां ऋणादिविषये वादिप्रतिवादिनिमित्तविवादानां द्रष्टरि निर्णेतारि प्राङ्निवाकः अक्षदर्शकः इति द्वे “ न्यायाधीश ” इति ख्यातस्य । प्राद् च निवाकश्च प्राङ्निवाकौ प्रश्नविवेकावस्य स्तः प्राङ्निवाकः । यदुक्तम् । विवादानुगतं पृष्ट्वा पूर्ववाक्यं प्रयत्नतः । विचारयति येनासौ प्राङ्निवाकस्ततः स्मृत इति । अक्षणां व्यवहाराणां दर्शकः । अक्षः कर्षे तुषे चक्रे शकटव्यवहारयोरिति विश्वः ” ॥ ५ ॥ प्रतीहारः “ प्रतिहारः ” द्वारपालः द्वास्थः द्वास्थितः दर्शकः पंच द्वारपालस्य । “ द्वास्थः द्वास्थित इति सवि-सर्गोऽपि पाठः । द्वास्थितदर्शक इति समस्तमपि । ” प्रतीहारेऽपि दर्शक इति रुद्रः । द्वारपो द्वास्थितादर्शी इति रभसः । रक्षिवर्गः अनीकस्थः द्वे राज-रक्षकगणस्य । अध्यक्षः अधिकृतः द्वे अधिकारी इति ख्यातस्य । “ अधि अधिकं उपरि वा क्रियतेऽस्मात् अधिकृतः ” ॥ ६ ॥ एकस्मिन् ग्रामे अधि-कृतः स्थायुकः स्यात् “ शेखदार इति ख्यातस्य । ” भूरिषु बहुषु ग्रामेष्व-धिकृतो गोप इत्येकम् । “ गोपो गोपालके गोष्ठ्याध्यक्षे पृथ्वीपतावपि । ग्रामौ-षाधिकृते पुंसि शारिवारूपौषधौ स्त्रियामिति मेदिनी । ” भौरिकः कनका-ध्यक्षः द्वे स्वर्णाध्यक्षस्य । रूपाध्यक्षः नैष्किकः द्वे रूप्याधिकृतस्य ॥ ७ ॥

अंतःपुरे त्वधिकृतः स्यादंतर्वेशिको जनः ॥

सौविदल्लाः कंचुकिनः स्थापत्याः सौविदाश्च ते ॥ ८ ॥

षढो वर्षवरस्तुल्यौ सेवकार्यनुजीविनः ॥

विषयानंतरो राजा शत्रुमित्रमतः परम् ॥ ९ ॥

उदासीनः परतरः पार्ष्णिग्राहस्तु पृष्ठतः ॥

रिपौ वैरिसपत्नारिद्विषद्वेषणदुर्हदः ॥ १० ॥

द्विद्विपक्षाहितामित्रदस्युशात्रवशत्रवः ॥

अभिघातिपरारातिप्रत्यर्थिपरिपंथिनः ॥ ११ ॥

अंतःपुरेऽधिकृतो जनः अंतर्वेशिकः स्यात् एकम् । “ अंतर्वेशे नियुक्तः अंतर्वेशिकः । ” सौविदल्लाः कंचुकिनः स्थापत्याः सौविदाः चत्वारि राजसन्निधौ “ राज्ञां रुयगारे वा ” वेत्रधराः कंचुकिनः पुरुषास्तिष्ठन्ति तेषाम् । “ सुष्ठु विदं विद्वांसमपि लांति वशं कुर्वन्ति सुविदल्लास्तासामिमे रक्षकाः सौविदल्लाः । तिष्ठन्त्येषु पुरुषाः तेषां स्थानां दाराणां पतयः पालकाः स्थापत्याः । सुविदश्चतुरास्त्रियस्तासां रक्षकाः सौविदाः । तस्येदमित्यण् ” ॥ ८ ॥ षढः “ शढः शंडः षंडः । ” वर्षवरः द्वे अंतःपुरचारिणः क्लीवमात्रस्य “ खोजा इति ख्यातस्य । यदुक्तम् । ये त्वल्पसत्त्वाः प्रथमाः क्लीबाश्च क्लीवभाविनः । जात्या न दुष्टाः कार्येषु ते वै वर्षवराः स्मृता इति । ” सेवकः अर्थी अनुजीवी त्रीणि सेवकस्य । विषयात्स्वदेशादनंतरोऽव्यवहितो राजा शत्रुः स्यात् एकम् । अतः शत्रोः परं मित्रम् । राजांतरेण व्यवहितो राजा मित्रं स्यादित्यर्थः एकम् ॥ ९ ॥ परतरः शत्रुमित्राभ्यां परो राजा उदासीनः स्यात् । अतिव्यवहित उदासीन इत्यर्थः एकम् । पृष्ठतः पश्चाद्देशे वर्तमानो राजा पार्ष्णिग्राहः । राक्षि शत्रुजयार्थं पुरतो गते यस्तद्राष्ट्रं जिघृक्षति स पृष्ठवर्ती पार्ष्णिग्राह इत्यर्थः एकम् । रिपुः वैरी सपत्नः अरिः द्विषन् द्वेषणः दुर्हदः ॥ १० ॥ द्विद् विपक्षः अहितः अमित्रः दस्युः शात्रवः शत्रुः अभिघाती “ अभिघाती अभिघातिश्चापि । द्वेभ्योऽभिघातिरमित्र इति रत्नकोशः । ” परः अरातिः प्रत्यर्थी परिपंथी एकोनविंशतिर्नामानि शत्रोः । “ सपत्नारिरिति समस्तमपि । ” द्विषतौ । दुर्हदौ । द्विषौ । अभिघातिनौ

वयस्यः स्निग्धः सवया अथ मित्रं सखा सुहृत् ॥
 सख्यं साप्तपदीनं स्यादनुरोधोऽनुवर्तनम् ॥ १२ ॥
 यथार्हवर्णः प्रणिधिरपसर्पश्चरः स्पशः ॥
 चारश्च गूढपुरुषश्चाप्तप्रत्ययितौ समौ ॥ १३ ॥
 सांवत्सरो ज्योतिषिको दैवज्ञगणकावपि ॥
 स्युर्मौहूर्तिकमौहूर्तज्ञानिकातार्तातिका अपि ॥ १४ ॥
 तांत्रिको ज्ञातसिद्धांतः सत्री गृहपतिः समौ ॥
 लिपिकैरोऽक्षरचणोऽक्षरचुंचुश्च लेखके ॥ १५ ॥
 लिखिताक्षरसंस्थाने लिपिलिबिरुभे स्त्रियौ ॥

॥ ११ ॥ वयस्यः स्निग्धः सवयाः सांतः त्रयं तुल्यवयसः प्रियस्य । मित्रं
 सखा सुहृत् । अत्यागसहनो बंधुः सदैवानुगतः सुहृत् । एकक्रियं भवेन्मित्रं
 सप्रमाणः सखा मत इति । त्रीणि मित्रस्य । सखेदंतः । सखायौ । सुहृदौ ।
 सख्यं साप्तपदीनम् । सप्तभिः पदैरवाप्यते यत् द्वे मैत्र्याः । अनुरोधः अनु-
 वर्तनं द्वे आनुकूल्यस्य ॥ १२ ॥ यथार्हवर्णः प्रणिधिः अपसर्पः चरः स्पशः
 चारः गूढपुरुषः सप्त चारपुरुषस्य गुप्त, बातमीदार, हेर इति ख्यातस्य ।
 यथार्हः वर्ण आकारो यस्य यथार्हवर्णः । स्पशते बाधते परान्स्पशः । आप्तः
 प्रत्ययितः द्वे विसंवादरहितस्य । प्रत्ययो विश्वासः संजातोऽस्य प्रत्ययितः
 विश्वाप्तुक इति लोकप्रसिद्धस्य ॥ १३ ॥ सांवत्सरः ज्योतिषिकः दैवज्ञः
 गणकः मौहूर्तिकः मौहूर्तः ज्ञानी कातार्तातिकः अष्टौ ज्योतिषिकस्य “जोत्री
 इति ख्यातस्य” ॥ १४ ॥ तांत्रिकः ज्ञातसिद्धांतः द्वे शास्त्रवेत्तुः । “ज्ञातः
 सिद्धांतो येन ज्ञातसिद्धांतः ।” सत्री गृहपतिः द्वे गृहपतेः “सदान्नादिदान-
 कर्तुः ।” लिपिकरः “लिबिकरः लिपिकार इत्यपि । लिपिकर इति च ।
 लिबिकर इति भानुदीक्षितटीकायाम् ।” अक्षरचणः अक्षरचुंचुः लेखकः
 चत्वारि लेखकस्य । अक्षरैर्वित्तोऽक्षरचणः । तेन वित्तश्चुंचुश्चणपौ ॥ १५ ॥
 लिखितं अक्षरसंस्थानं लिपिः “लिपी” लिबिः चत्वारि लिखिताक्षरस्य ।
 लिखिताक्षरविन्यास इति पाठे लिखितानामक्षराणां यो विन्यासस्तत्रेत्यर्थः ।
 संदेशहरः दूतः द्वे । संदिश्यत इति संदेशो निरूपणं तद्वरति इति संदेश-

स्यात्संदेशहरो दूतो दूत्यं तद्भावकर्मणी ॥ १६ ॥
 अध्वनीनोऽध्वगोऽध्वन्यः पांथः पथिक इत्यपि ॥
 स्वाम्यमात्यसुहृत्कोशराष्ट्रदुर्गबलानि च ॥ १७ ॥
 राज्यांगानि प्रकृतयः पौराणां श्रेणयोऽपि च ॥
 संधिर्ना विग्रहो यानमासनं द्वैधमाश्रयः ॥ १८ ॥
 षड्गुणाः शक्तयस्तिस्त्रः प्रभावोत्साहमंत्रजाः ॥

हरः । तस्य दूतस्य भावे कर्मणि च दूत्यमित्येकम् । “दौत्यमपि । तद्वा-
 गकर्मणी इति त्वपपाठः ।” दूतस्य भागकर्मणी इति यच्छांदसत्वात् ॥ १६ ॥
 अध्वनीनः अध्वगः अध्वन्यः पांथः पथिकः पंच पांथस्य । “स्त्रियां तु
 पांथा पथिकी । पथकन् चित्वात् ङीष् ।” स्वामी राजा । अमात्यो
 मंत्री । सुहृन्मित्रम् । कोशो धनागारम् । राष्ट्रं जनपदवर्तिभूमिः । दुर्गं दुर्ग-
 मस्थानम् “पर्वतादि ।” बलं सेना ॥ १७ ॥ एतानि सप्त राज्यांगानि
 स्युः । राज्ञः कर्म राज्यं तस्यांगानि आरंभकाणि । स्वाम्यमात्यश्च राष्ट्रं च
 दुर्गं कोशो बलं सुहृत् । परस्परोपकारीदं सप्तांगं राज्यमुच्यत इति कामंद-
 कीये । एतान्येव प्रकृतिशब्दवाच्यानि स्युः द्वे । प्रकृष्टं कुर्वति राज्यं प्रकृ-
 तयः । पौराणां श्रेणयोऽपि प्रकृतयः स्युः । “पौरश्रेणिभिः सहाष्टांगमपि
 राज्यमित्यर्थः ।” यत्कासः । अमात्यश्च तथा पौराः सद्भिः प्रकृतयः स्मृता
 इति । एकम् । शिल्पोपजीविनां पंक्तिरत्र श्रेणिः । मुख्यः सजातीयसमूहः
 श्रेणिरित्यन्ये । संधिः संधानं स्वर्णादिना शत्रूणां प्रीत्युत्पादनमिति । संधि-
 शब्दः पुमान् । परमंडले दाहलुंठनादिग्रहणं विग्रहः । शत्रुं प्रति विजिगी-
 शोर्गमनं यानम् । शक्तिप्रतिबंधे सति कालं प्रतीयादिति दुर्गादिकं निर्माय
 तत्रावस्थानमासनम् । बलिना सह संधिः अवलेन सह विग्रहः इति प्रकार-
 द्वयं द्वैधम् । अरिणा पीड्यमानस्य बलवद्दूपाद्याश्रयणं आश्रयः । एतेषां
 भेदास्तु कामंदकीयादौ दृष्टव्याः ॥ १८ ॥ एते संध्यमदयः षट् गुणाः स्युः
 एकम् । प्रभावोत्साहमंत्रजास्तिस्त्रः शक्तयः स्युः एकम् । तत्र कोशदंडजं
 तेजः प्रभावशक्तिः । विक्रमादिनोन्नतिरुत्साहशक्तिः । संधिविग्रहादीनां मंत्रेण
 यथावत्स्यापनं मंत्रशक्तिः । पंचांगमंत्रो मंत्रशक्तिरित्यन्ये । सयः स्थानं वृद्धि-
 रिति त्रयं नीतिवेदिनां त्रिवर्गः स्यात् । नीतिशास्त्रोक्तस्त्रिवर्गः इत्यर्थः एकम् ।

क्षयः स्थानं च वृद्धिश्च त्रिवर्गो नीतिवेदिनाम् ॥१९॥

स प्रतापः प्रभावश्च यत्तेजः कोशदंडजम् ॥

सामदाने भेददंडावित्युपायचतुष्टयम् ॥ २० ॥

साहसं तु दमो दंडः साम सांत्वमथो समौ ॥

भेदोपजापावुपधा धर्माद्यैर्यत्परीक्षणम् ॥ २१ ॥

पंच त्रिष्वषडक्षीणो यस्तृतीयाद्यगोचरः ॥

विविक्तविजनच्छन्ननिःशलाकास्तथा रहः ॥ २२ ॥

अष्टवर्गस्यापचयः क्षयः । तस्यैवोपचयो वृद्धिः । उपचयापचयराहित्येनाव-
स्थानं स्थानम् । अष्टवर्गस्तु । कृषिर्वणिक्पथो दुर्गं सेतुः कुंजरबंधनम् ।
स्त्रानिर्वलं करादानमित्युक्तः ॥ १९ ॥ कोशः अर्थोद्यः । दंडः दमः । सेना
तज्जन्यं तेजः प्रतापः प्रभावश्च स्यात् द्वे । “अधिसेपावमानादेः प्रयुक्तस्य
परेण यत् । प्राणात्ययेऽप्यसहनं तत्तेजः समुदाहृतमिति भरतः ।” साम
मियवचनादि । “तदुक्तम् । परस्परोपकाराणां दर्शनं गुणकीर्तनम् । संबं-
धस्य समाख्यानमायत्त्याः संप्रकाशनम् ॥ वाचा पेशलया साधु तत्राहमिति
चार्पणम् । इति सामविधानज्ञैः साम पंचविधं स्मृतमिति ।” दानं धनादेः
समर्पणम् । भेदः संहतानां शत्रूणां भेदनेनात्मसात्करणम् । दंडनं दंडः ।
एतच्चतुष्कं उपायचतुष्टयं स्यात् । “अन्यत्र सप्तोपाया अप्युक्ताः । साम दानं
च भेदश्च दंडश्चेति चतुष्टयम् । मायोपेक्षेद्रजालं च सप्तोपायाः प्रकीर्तिता
इति ।” भेदो दंडः साम दानमिति पाठांतरम् ॥ २० ॥ साहसं दमः दंडः
श्रीणि दंडस्य । साम सांत्वं “द्वे सलूख इति ख्यातस्य ।” भेदः उपजापः द्वे
संहतयोर्द्वैधीकरणस्य फितूर इति लौकिकप्रसिद्धस्य । धर्मार्थकामैर्मर्षयेन च
परीक्षणम् अमान्यादीनामाशान्वेषणं उपधा स्यात् । तद्यथा । भावज्ञानाय
राज्ञा प्रेरितेनाप्तेन दुष्टोऽयं राजा तदेनमुत्सृज्यान्यमभिषेचयामोऽन्यं वा
साधुं नृपं व्रजाम इत्युक्तोऽस्मात्पादिर्यदि तद्भाषणं न मन्येत तर्हि सत्यं
धार्मिकोऽयमिति निश्चयो धर्मपरीक्षणम् । एवमर्थपरीक्षणादि बुध्यादाहर्ष-
व्यम् । एकम् ॥ २१ ॥ अथाषडक्षीणादिनिःशलाकांताः पंच शब्दास्त्रिषु
वाच्यलिङ्गाः । यस्तृतीयाद्यगोचरः तृतीयादिना न ज्ञायते किंतु द्वाभ्यामेव
क्रियते स यंत्रादिरषडक्षीण इत्येकम् । अविद्यमानानि षडक्षीण्यत्र स अषड-

रहश्चोपांशु चालिंगे रहस्यं तद्भवे त्रिषु ॥
 समौ विस्त्रंभविश्वासौ भ्रेषौ भ्रंशो यथोचितात् ॥२३॥
 अभ्रेषन्यायकल्पास्तु देशरूपं समंजसम् ॥
 युक्तमौपयिकं लभ्यं भजमानाभिनीतवत् ॥ २४ ॥
 न्याय्यं च त्रिषु षट् संप्रधारणा तु समर्थनम् ॥
 अववादस्तु निर्देशो निदेशः शासनं च सः ॥ २५ ॥
 शिष्टिश्चाज्ञा च संस्था तु मर्यादा धारणा स्थितिः ॥
 आगोऽपराधो मंतुश्च समे तूद्दानबंधने ॥ २६ ॥
 द्विपाद्यो द्विगुणो दंडो भागधेयः करो बलिः ॥

क्षीणः । विविक्तः विजनः छन्नः निःशलाकः रहः ॥ २२ ॥ रहः उपांशु
 सप्त विजनस्य । उपगताः अंशवः किरणाः यत्र । उपांशुर्जपदेशे स्यादुपांशु
 विजनेऽव्ययमिति । तत्रैकं रहः सातं ह्रीवम् । द्वितीयं रह उपांशु इति च द्वे
 अलिंगे अव्यये इत्यर्थः । तद्भवे रहोभवे रहस्यमित्येकम् । विस्त्रंभः “ताल-
 व्यमध्योऽपि । विश्रंभः केलिकलहे विश्वासे प्रणयेऽपि चेति मेदिनी ।”
 विश्वासः द्वे । यथोचितात्स्वरूपांशः पतनं भ्रेष इत्येकम् ॥ २३ ॥ अभ्रेषः
 न्यायः कल्पः देशरूपं समंजसं पंचकं नीतेः । “प्रशस्तं देशनं देशरूपम् ।
 प्रशंसायां रूपम् ।” युक्तं औपयिकं लभ्यं भजमानं अभिनीतम् ॥ २४ ॥
 न्याय्यं षट् न्यायादनपेतस्य द्रव्यादेः । अभिनीतवदिति वच्छब्दो युक्ता-
 दीनां पर्यायत्वद्योतनार्थः । एते षडपि त्रिषु । संप्रधारणा समर्थनं द्वे युक्ता-
 युक्तपरीक्षायाः । अववादः निर्देशः निदेशः शासनम् ॥ २५ ॥ शिष्टिः
 आज्ञा षट् कर्माज्ञापनस्य । “कार्यमवलंब्य वदनमत्राववादः ।” संस्था
 मर्यादा । मर्येति सीमार्थेऽव्ययम् तत्रादीयते सा । धारणा स्थितिः चत्वारि
 न्यायमार्गस्थितेः । आगः अपराधः मंतुः त्रीण्यपराधस्य । आगः सातं ह्रीवे ।
 मंतुः पुंसि । उद्दानं बंधनं द्वे बंधनस्य ॥ २६ ॥ द्विगुणो दंडो द्विपाद्यः स्यात्
 एकम् । “द्वौ पादौ परिमाणमस्य द्विपाद्यः ।” भागधेयः करः बलिः
 त्रीणि कर्षकादिभ्यो राजग्राह्यभागस्य “धारा, पट्टी, वसूल इति ख्यातस्य ।
 भाग एव भागधेयः रूपनामभागेभ्यो धेय इत्यनेन स्वार्थे भागशब्दाद्धेय-
 मत्ययः ।” षट् नदीतीरादिस्थानं कट्टा इति ख्यातम् । आदिना गुल्म-

घट्टादिदेयं शुल्कोऽस्त्री प्राभृतं तु प्रदेशनम् ॥ २७ ॥

उपायनमुपग्राह्यमुपहारस्तथोपदा ॥

यौतकादि तु यद्देयं सुदायो हरणं च तत् ॥ २८ ॥

तत्कालस्तु तदात्वं स्यादुत्तरः काल आयतिः ॥

सांष्टिकं फलं सद्य उदर्कः फलमुत्तरम् ॥ २९ ॥

अदृष्टं वह्नितोयादि दृष्टं स्वपरचक्रजम् ॥

महीभुजामहिभयं स्वपक्षप्रभवं भयम् ॥ ३० ॥

प्रक्रिया त्वधिकारः स्याच्चामरं तु प्रकीर्णकम् ॥

नृपासनं यत्तद्भद्रासनं सिंहासनं तु तत् ॥ ३१ ॥

गुल्मप्रतोल्यादि । तत्र यद्देयं नेतव्यानेतव्यवस्तुसंबन्धी राजग्राह्यो भागः स शुल्कः स्यात् । लमध्योऽयम् । एकं “जकात इति ख्यातस्य । क्लीबं शुल्कम् ।” प्राभृतं प्रदेशनम् ॥ २७ ॥ उपायनं उपग्राह्यं उपहारः उपदा षट् नृपगुर्वादिदर्शनादौ समर्प्यमाणस्य वस्तुनः भेट नजराणा इति ख्यातस्य । तत्रोपदा स्त्रियाम् । युतकयोर्वधूवरयोरिदं यौतकम् । आदिना बंधुदेयादि । यद्देयं तत्सुदायः हरणं च स्यात् द्वे “कन्यादानकाले व्रतभिक्षादौ च दीयमानद्रव्यस्य । यौतकमपि । यौतकं यौतुकं च तदिनि वाचस्पतिः ।” सुदायः पुंसि ॥ २८ ॥ तत्कालः तदात्वं द्वे “वर्तमानकालस्य ।” स चासौ कालश्च तत्कालः । उत्तर आगामी कालः आयतिः स्यात् एकम् । स्त्री । यत्सद्यः फलं तत्सांष्टिकं एकम् । उत्तरं भावि फलं उदर्कः स्यात् एकम् ॥ २९ ॥ वह्निरग्न्युत्पातः तोयमतिवृष्ट्यादिः तत्कृतं यद्ग्नयं तत् अदृष्टमित्येकम् । “आदिना हुताशनो जलं व्याधिर्दुर्भिक्षं मरणं तथा । अतिवृष्टिरनावृष्टिर्धूषकाः शलभादयो गृह्णते ।” स्वपरराष्ट्रजन्यं चोरादि यद्ग्नयं तत् दृष्टं एकम् । राज्ञां स्वपक्षप्रभवं स्वसहायजन्यं भयं अहिभयं स्यात् एकम् ॥ ३० ॥ प्रक्रिया अधिकारः द्वे व्यवस्थास्थापनस्य । चामरं “चमरमपि चामरेत्यपि । चमरं चामरे स्त्री तु मंजरीमृगभेदयोरिति मेदिनी । चामरा चमरे बालव्यजने रोमगुच्छक इति रभसः ।” प्रकीर्णकं द्वे “चवरी इति ख्यातस्य ।” नृपासनं भद्रासनं द्वे मण्यादिकृतराजासनस्य । तन्नृपासनं स्वर्णनिर्मितं चेत्सिंहासनं स्यात् सिंहाकारमासनमित्यर्थः । एकम् ॥ ३१ ॥ छत्रं आतपत्रं द्वे “छत्रस्य” ।

हैमं छत्रं त्वातपत्रं राज्ञस्तु नृपलक्ष्म तत् ॥
 भद्रकुंभः पूर्णकुंभो भृंगारः कनकालुका ॥ ३२ ॥
 निवेशः शिबिरं षण्डे सज्जनं तूपरक्षणम् ॥
 हस्त्यश्वरथपादातं सेनांगं स्याच्चतुष्टयम् ॥ ३३ ॥
 दंती दंतावलो हस्ती द्विरदोऽनेकपो द्विपः ॥
 मतंगजो गजो नागः कुंजरो वारणः करी ॥ ३४ ॥
 इभः स्तंबेरमः पद्मी यूथनाथस्तु यूथपः ॥
 मदोत्कटो मदकलः कलभः करिशावकः ॥ ३५ ॥
 प्रभिन्नो गर्जितो मत्तः समा उद्घातनिर्मदौ ॥
 हास्तिकं गजता वृंदे करिणी धेनुका वशा ॥ ३६ ॥

राज्ञश्चेच्छत्रं तर्हि नृपलक्ष्म स्यात् एकम् । भद्रकुंभः पूर्णकुंभः द्वे पूर्णघटस्य ।
 भृंगारः बिभर्ति जलमिति । कनकालुका द्वे स्वर्णरचितपात्रविशेषस्य “झारी
 इति ख्यातस्य” ॥ ३२ ॥ निवेशः शिबिरं द्वे सैन्यवासस्थानस्य “सेनेचा तळ
 इति ख्यातस्य । गोड इति ख्यातस्येति केचित् ।” शवंति गच्छन्ति सैनिका
 अस्मिन् शिबिरम् । सज्जनं उपरक्षणं द्वे सैन्यरक्षणाय नियुक्तप्रहरिकादिवि-
 न्यासस्य “पाहरा, गस्त इति ख्यातस्य” । हस्तादिचतुष्टयं सेनांगं स्यात्
 एकम् । अत्र पादातं पद्मसमूहः । “नाविकाटविकादीनां पदातावंतर्भावः ।
 नौकानां रथेष्वपि तस्य द्रव्यसमूहः ।” महिषादीनां गजेष्वंतर्भाव इति मुकुटः ॥ ३३ ॥
 दंती दंतावलोः । एते द्वे रदः अनेकपः द्विपः मतंगजः गजः नागः ।
 नागो मतंगज इति निदेशः । नागकेसरे इति कोशांतरे । कुंजरः वारणः करी
 ॥ ३४ ॥ इभः पद्मी पंचदश हस्तिनः । “अतिशयितः कुंजो
 हनुरस्य कुंजरः ।” यूथनाथः यूथपः द्वे यूथमुख्यस्य गजस्य । मदोत्कटः
 मदकलः द्वे मदोन्मत्तस्य । कलभः “करभ इत्यपि” करिशावकः द्वे
 करिपोतस्य “छावा इति ख्यातस्य” ॥ ३५ ॥ प्रभिन्नः गर्जितः मत्तः
 त्रीणि क्षरन्मदस्य । उद्घातः निर्मदः द्वे गतमदस्य । उद्घमति स्म मर्द
 उद्घातः । हास्तिकं गजता द्वे हस्तिनां वृंदे । करिणी धेनुका वशा त्रीणि
 हस्तिन्याः । “वशा तालव्यांता” । वशा नार्या बन्धगव्यां हस्तिन्यां

गंडः कटो मदो दानं वमथुः करशीकरः ॥

कुंभौ तु पिंडौ शिरसस्तयोर्मध्ये विदुः पुमान् ॥ ३७ ॥

अवग्रहो ललाटं स्यादौषिका त्वक्षिकूटकम् ॥

अपांगदेशो निर्याणं कर्णमूलं तु चूलिका ॥ ३८ ॥

अधः कुंभस्य वाहित्यं प्रतिमानमधोऽस्य यत् ॥

आसनं स्कंधदेशः स्यात्पद्मकं बिंदुजालकम् ॥ ३९ ॥

पार्श्वभागः पक्षभागो दंतभागस्तु योऽग्रतः ॥

द्वौ पूर्वपश्चाज्जंघादिदेशौ गात्रावरे क्रमात् ॥ ४० ॥

तोत्रं वेणुकमालानं बंधस्तंभेऽथ शृंगले ॥

दुहितर्यपीति कोशांतरम् ॥ ३६ ॥ हस्तिनो गंडः कपोलः कटः स्यात् । एकम् । मदः दानं द्वे “मदोदकस्य” । वमथुः करशीकरः द्वे करिकरा-
भिर्गतजलकणस्य । शिरसः पिंडौ कुंभौ स्यातां एकम् । तयोः कुंभयोर्मध्ये
आकाशस्थानं विदुः स्यात् एकम् ॥ ३७ ॥ गजस्य ललाटं अवग्रहः “अव-
ग्राह इत्यपि” एकम् । ईषिका “ईषीका ईषीका इषिका” अक्षिकूटकं द्वे
नेत्रगोलकस्य । हस्तिनः अपांगदेशो निर्याणं एकम् । कर्णस्य मूलं चूलिका
स्यात् एकम् । चूलिका नाटकस्यांगे कर्णमूले तु हस्तिनाम् ॥ ३८ ॥ कुंभ-
स्याधोभागे वाहित्यम् । इदं ललाटस्याप्यधो ज्ञेयं एकम् । अस्य वाहित्यस्या-
धोभागे दंतयोर्मध्यं प्रतिमानं स्यात् एकम् । गजस्य स्कंधदेश आसनं एकम् ।
आसनं द्विरदस्कंधे पीठे यात्रानिवेशने इति विश्वः । बिंदुजालकं बिंदुसमूहः
पद्मकं स्यात् एकम् । पद्ममिव रक्तत्वात्पद्मकम् । हस्तिनो त्रिवृहि प्रायश
आरक्तवर्बदवः संति ॥ ३९ ॥ गजस्य पार्श्वभागः पक्षभागः तत् तत् एकम् ।
अग्रतो यो भागः स दंतभागः स्यात् एकम् । हस्तिनः पूर्वजंघादिदेशो गात्रं
स्यात् । पश्चाज्जंघादिदेशोऽवरं स्यात् । “पवर्गादिमध्यमपि । अपरं तूत्तरार्धं
स्यात्पश्चाद्भागे च दंतनामिति विश्वविश्वप्रकाशौ” एकैकम् ॥ ४० ॥ तोत्रं
वेणुकं “वैणुकम्” । वेणुना निर्वृत्तम् । निर्वृत्तेक्ष्यतादिभ्य इति ठक् । तोत्रं
तु प्राजने वैणुकेऽपि चेति मेदिनीविश्वप्रकाशौ ।” द्वे तोदनदंडस्य चाबूक
पराणा इत्यादिलौकिकप्रसिद्धस्य । बंधनाधारस्तंभे आलानमित्येकम् ।

अंदुको निगडोऽस्त्री स्यादंकुशोऽस्त्री सृणिः स्त्रियाम् ॥ ४१ ॥

दूष्या कक्ष्या वरत्रा स्यात्कल्पना सज्जना समे ॥

प्रवेण्यास्तरणं वर्णः परिस्तोमः कुंथो द्वयोः ॥ ४२ ॥

वीतं त्वसारं हस्त्यश्वं वारी तु गजबंधनी ॥

घोटके वीतितुरगतुरंगाश्वतुरंगमाः ॥ ४३ ॥

वाजिवाहार्वागंधर्वहयसैधवसप्तयः ॥

आजानेयाः कुलीनाः स्युर्विनीताः साधुवाहिनः ॥ ४४ ॥

शृंगलं अंदुकः अद्यतेऽनेन । अदि बंधने । निगडः त्रीणि शृंगलस्य । शृंगला पुंस्कटीवस्त्रबंधे च निगडे त्रिष्विति मेदिनी । “अंदूरित्यप्यन्यत्र । अंदुः स्त्रियां स्यान्निगडे प्रभेदे भूषणस्य चेति मेदिनी ।” अंकुशः सृणिः “तालव्यादिरपि । शृणिरंकुशवाची च काशश्च तृणवाचक इति शभेदः । द्वे अंकुशस्य । सृणिः स्त्रियाम् । आरक्षमग्रमवमत्य सृणिं शिताग्रमिति तु माघस्य प्रमादः ” ॥ ४१ ॥ दूष्या “चूष्येति मुकुटः” कक्ष्या वरत्रा त्रयं मध्यबंधनोपयोगिन्याश्चर्परज्ज्वाः । कक्षायां मध्यदेशे भवा कक्ष्या । कल्पना सज्जना द्वे नायकारोहणार्थं गजसज्जीकरणे । प्रवेणी आस्तरणं वर्णः परिस्तोमः कुथः पंच गजपृष्ठवर्तिन आस्तरणस्य । हत्तीची झल इति लौकिकभाषायां प्रसिद्धम् । स्त्रियां तु कुथा । “स्त्री प्रवेणी कुथं त्रिष्विति बोधालितः ।” प्रवेणी स्त्रियाम् । “प्रवेणी स्त्री कुथावेण्योरिति मेदिनी ” ॥ ४२ ॥ असारं युद्धाग्रक्षमं हस्त्यश्वं हस्ती चाश्वश्च तद्वीतमुच्यते । सेनांगत्वात्समाहारः । गजबंधनी गजालानभूः वारी स्यात् । वार्यतेऽनया वारी एकं गजबंधनस्थानस्य गजशाला इति ख्यातस्य । घोटकः “घोट इत्यपि । घोटसैधवगंधर्वा हयवाजितुरंगमा इति रभसः ।” वीतिः “पीतिरित्यपि । पीतिर्नाश्वे स्त्रियां पान इति मेदिनी । पीतिः पाने तुरंगे चेति विश्वप्रकाशः ।” तुरगः तुरंगः अश्वः तुरंगमः ॥ ४३ ॥ वाजी वाहः अर्वा गंधर्वः हयः सैधवः सप्तिः त्रयोदश घोटकस्य । वीतिरिदंतः । अर्वा नकारांतः । अर्वतौ । वाजिनौ । ये कुलीनाः प्रशस्तजातिभवा अश्वास्ते आजानेयाः एकम् । “आजेन क्षेपेणानेयाः प्रापणीया आजानेयाः । अश्वशास्त्रं तु । शक्तिभिर्भिन्नहृदयाः स्वलंतश्च पदे पदे । आजानंति यतः संज्ञामाजानेयास्ततः स्मृता

वनायुजाः पारसीकाः कांबोजा बाह्लिका ह्याः ॥
 ययुरश्वोऽश्वमेधीयो जवनस्तु जवाधिकः ॥ ४५ ॥
 पृष्ठयः स्थैरि सितः कर्को रथ्यो वोढा रथस्य यः ॥
 बालः किशोरो वाम्यश्वा वडवा वाडवं गणे ॥ ४६ ॥
 त्रिष्वार्थीनं यदश्वेन दिनेनैकेन गम्यते ॥
 कश्यं तु मध्यमश्वानां हेषा द्वेषा च निस्वनः ॥ ४७ ॥
 निगालस्तु गलोद्देशो वृंदे त्वश्वीयमाश्ववत् ॥

इति ” । ये साधुवाहिनः शोभनं वहति ते विनीताः स्युः एकम् ॥ ४४ ॥
 वनायुदेशे जाताः वनायुजाः । एवं पारसीकाः । विदेशजाताः पारसीका-
 दयो ह्यभेदाः स्युः एकैकम् । “ वनायुजः पारसीक उक्त इति रत्नकोशात् ।
 श्वेताश्वं कर्काख्यं वनायुजमपि पारसीकमिति नाममालायाश्च वनायुजपार-
 सीकौ पर्यायशब्दावपि । बाह्लिकं बाह्लिकं धीरहिं गुनोर्नाश्वदेशयोरिति त्रिकां-
 ढशेषादीर्घमध्योऽपि बाह्लिक इति । ” योऽश्वमेधीयः अश्वमेधाय हितोऽश्वः
 स ययुरित्येकम् । यो जवेन वेगेनाधिकः स जवनः एकम् ॥ ४५ ॥ पृष्ठयः
 प्रशस्तमतिशयितं पृष्ठमस्य । गुण्यवत् । स्थैरि स्थूलस्येदं स्थौरम् । रलयोः
 सावर्ण्यम् । स्थौरं बलमस्यास्ति । स्थोरीत्यपि द्वे जलादिभारवाहिनोऽश्वस्य ।
 सितः शुक्लोऽश्वः कर्क इत्येकम् । यो रथस्य वोढा स रथ्य इत्येकम् । अस्य
 बालः किशोर एकं “ शिगरुं इति ख्यातस्य । ” उपचारादन्यत्रापि प्रयोगः ।
 वामी अश्वा वडवा । वडवा द्विजयोपिति । अश्वायां कुम्भदास्यां च नारी-
 जात्यन्तरेऽपि चेति । त्रीण्यश्वायाः “ घोडी इति ख्यातायाः । ” गणे वड-
 वानां समूहे वाडवं एकम् ॥ ४६ ॥ अश्वेन एकेन दिनेन गम्यते यद्वर्त्म तदा-
 श्वीनं त्रिषु । अश्वस्यैकाहगम इति खन्मत्ययः । एकम् । अश्वानां मध्यं
 कश्यं एकम् । कशामर्हति कश्यम् । अश्वस्य निस्वनः शब्दः हेषा द्वेषा च
 स्यात् द्वे ॥ ४७ ॥ गलोद्देशः गलजन्तुसंधिः निगालः स्यात् एकम् । “ घंटा-
 बंधसमीपस्थो निगालः कीर्तितो बुधैः । तस्मिन्नेव मणिर्नाम रोमजः शुभकृ-
 न्त इत्यश्वशास्त्रम् । ” अश्वीयं आश्वं द्वे अश्वानां वृंदे । वता निर्देशो द्वयो-
 स्तुल्यत्वद्योतनाय । अमूः आस्कंदिताद्याः अश्वानां पंच गतयः धाराख्याः
 एकम् । यत्र वेगार्तोऽश्वो न शृणोति न पश्यति तादृशी गतिरास्कंदितम् ।
 “ भरपल्ला, भरधाव चाल इति प्रसिद्धम् । केवलगत्यर्थे गृहीते च वडचाल

आस्कंदितं धौरितकं रेचितं वल्गितं क्षुतम् ॥ ४८ ॥

गतयोऽमूः पंच धारा घोणा तु प्रोथमस्त्रियाम् ॥

कविका तु खलीनोऽस्त्री शफं क्लीबे खुरः पुमान् ॥ ४९ ॥

पुच्छोऽस्त्री लूमलांगूले वालहस्तश्च वालधिः ॥

त्रिषूपावृत्तलुठितौ परावृत्ते मुहुर्भुवि ॥ ५० ॥

याने चक्रिणि युद्धार्थे शतांगः स्यंदनो रथः ॥

असौ पुष्यरथश्चक्रयानं न समराय यत् ॥ ५१ ॥

इति प्रसिद्धे आस्कंदितमित्यापि मतम् ” । चातुर्येण युक्ता सरला गतिर्धौरितकम् । “ धौरितकमिति हेमचंद्रः । तुरकी गामचाल इति प्रसिद्धम् । ” मध्यमवेगेन चक्रवक्रमणं रेचितं “ दुडकी चाल इति प्रसिद्धम् । ” अग्रकायं समुल्लस्य कुत्तिसतस्थलादौ कुंचितास्यं विचलनं वल्गितं “ बाजी चाल इति प्रसिद्धम् । ” पूर्वापरोन्नमनतः क्रमादारोपणं क्षुतं “ चौक चाल इति प्रसिद्धम् ” ॥ ४८ ॥ अश्वस्य घोणा नासिका प्रोथमित्येकम् । “ पुंसि क्लीबे च । ” कविका खलीनः “ खलीनमित्यापि ” द्वे लोहादिनिर्मितस्य मुखमध्ये निहितस्य कडियालि “ लगाम ” इति ख्यातस्य । “ कवीसप्यन्यत्र । क्लीबे खलीनम् । ” कवते दंतेन शब्दायते कविका । खे मुखे लीनः खलीनः । शफं खुरः “ खुर इति भरतमालायां ” द्वे “ सुंभ इति ख्यातस्य ” । खुरति विलिखति क्ष्मां खुरः ॥ ४९ ॥ पुच्छः लूमं लांगूलं “ लांगुलमित्यापि ” त्रीणि “ दांडी इति ख्यातस्य । पुच्छः अस्त्री पुन्नपुंसकम् । ” लूममदंतम् । वालहस्तः वालाः हस्त इव दंशादिनिवारकत्वात् । वालधिः द्वे केशसमूहयुक्तस्य पुच्छाग्रभागस्य । वालधिः पुमान् । उपावृत्तः लुठितः द्वे श्रमशालार्थं मुहुर्भुवि पार्श्वाभ्यां परावृत्तस्य लुठितस्याश्वस्य ॥ ५० ॥ युद्धमर्थः प्रयोजनं यस्य तस्मिन् चक्रयुक्ते याने शतांगः स्यंदनः रथः इति त्रयम् । यच्चक्रयुतं यानं समराय युद्धार्थं न भवति असौ पुष्यरथः स्यात् एकं संग्रामं विना यत्रोत्सवादौ सुखेन भ्रमणार्थं क्रोडारथस्य । यथा पुष्यनक्षत्रं सुखकरं तद्द्रव्योपीति पुष्यरथः । अंतस्थमध्यः । पकारमध्यपाठोऽपि । तत्र कुसुमाकारत्वात्पुष्पमिव रथ इति विग्रहः ” ॥ ५१ ॥ कर्णीरथः प्रवहणं हयनं “ हयनमित्यापि । हयं गतौ ” त्रयं स्त्रीणां वाहनार्थं कृतस्योपरिवहना-

कर्णरथः प्रवहणं डयनं च समं त्रयम् ॥

क्लीबेऽनः शकटोऽस्त्री स्याद्वंत्री कंबलिवाह्यकम् ॥ ५२ ॥

शिविका याप्ययानं स्यादोला प्रेखादिका स्त्रियाम् ॥

उभौ तु द्वैपवैयाघ्रौ द्वीपिचर्मावृते रथे ॥ ५३ ॥

पांडुकंबलसंवीतः स्यंदनः पांडुकंबली ॥

रथे काबलवास्त्राद्याः कंबलादिभिरावृते ॥ ५४ ॥

त्रिषु द्वैपादयो रथ्या रथकट्या रथव्रजे ॥

धूः स्त्री क्लीबे यानमुखं स्याद्वथांगमपस्करः ॥ ५५ ॥

दिना पिहितस्य रथविशेषस्य “बुरख्याची गाडी इति प्रसिद्धस्य” । यल्लक्ष्यम् । कर्णरथस्थां रघुनाथपत्नीम् । अनः शकटः द्वे “गाडा इति ख्यातस्य । शकटः पुंसि क्लीबे च । शक्नोति भारं वोढुं शकटः” । अनः सांतम् । अनः क्लीवं जले शोके मातृस्यंदनयोरपीति रभसकोशः । कंबलिभिर्वृषैर्वाह्यं वोढव्यं यच्छकटं सा गंत्री “गांत्रीति मुकुटः” एकं “गाडी इति ख्यातस्य” । स्त्रियाम् ॥ ५२ ॥ शिविका याप्ययानं याप्यैरथमैर्वाह्यं यानं द्वे पुरुषवाह्यस्य यानविशेषस्य “पालखी इति ख्यातस्य” । दोला “डोली दोली” प्रेखा द्वे दोलायाः हिंदोळा इति ख्यातायाः । “डोली इति ख्याताया वा” । आदिशब्दात् शयनखट्वावाह्यादि दोला । द्वीपी व्याघ्रस्तर्ज्वर्णना प्रावृते रथे द्वैपः वैयाघ्रः इति द्वयम् ॥ ५३ ॥ पांडुकंबलेन प्रावृतो रथः पांडुकंबलीत्येकम् । पांडुकंबलादिभिः । वास्त्रः दौकूल इत्यादौ सर्वत्र परिवृतो रथ इत्यनेन सामान्योऽण् प्रत्ययः । कंबलादिभिरादिशब्दाद्वस्त्रदुकूलादिभिरावृते रथे कांबलः वास्त्रः “दौकूलः चर्मः क्षौमः” इत्यादयः एकैकम् ॥ ५४ ॥ द्वैपवैयाघ्रादयस्त्रिषु वाच्यलिङ्गत्वात् यद्वैपी रथ्या । द्वैपो रथः । रथ्या रथकट्या द्वयं रथसमूहे । धूः यानमुखं द्वे रथादेरग्रभागस्य “धूर इति ख्यातस्य” । धूः स्त्री । धुरौ । रथांगं अपस्करः द्वे रथावयवमात्रस्य ॥ ५५ ॥ चक्रं रथांगं द्वे चक्रस्य “चाक इति ख्यातस्य” । नेमिः “नेमीत्यपि” प्रधिः द्वे तस्य चक्रस्यांते भूस्पर्शभागे “चाकाची धांव इति लौकिकप्रसिद्धस्य” । पिंडिका “पिंडीकेत्यपि” नाभिः “नाभीत्यपि” द्वे चक्रकाष्ठाधारभूतस्य मंडलाकारस्य चक्रमध्यस्य । नभ्यते हिंस्यतेऽक्षोऽनया नाभिः स्त्री । अक्षस्य नाभिक्षेपस्य

चक्रं रथांगं तस्यांते नेमिः स्त्री स्यात्प्रधिः पुमान् ॥
 पिण्डिका नाभिरक्षायकीलके तु द्वयोरणिः ॥ ५६ ॥
 रथगुप्तिर्वरूथो ना कूबरस्तु युगंधरः ॥
 अनुकर्षो दार्वधःस्थं प्रासंगो ना युगाद्युगः ॥ ५७ ॥
 सर्वं स्याद्वाहनं यानं युग्यं पत्रं च धोरणम् ॥
 परंपरावाहनं यत्तद्वैनीतकमस्त्रियाम् ॥ ५८ ॥
 आधोरणा हस्तिपका हस्त्यारोहा निषादिनः ॥
 नियंता प्राजिता यंता सूतः क्षत्ता च सारथिः ॥ ५९ ॥

काष्ठस्याग्रे चक्रधारणार्थं यत्कीलकमारोप्यते तत्र अणिरित्येकम् । स्त्रीपुं-
 सयोः । “अणिराणिवदक्षायकीलाश्रीसीमसु द्वयोरिति मेदिनी” ॥ ५६ ॥
 रथगुप्तिः वरूथः द्वे शस्त्रादिभ्यः परिरक्षणार्थं रथस्य लोहादिमयं यदावरणं
 क्रियते तस्य । ना पुमान् । “त्रियते रथोऽनेन वरूथः” । कूबरः युगंधरः द्वे
 यत्र रथस्याश्वा बध्यन्ते तस्य काष्ठस्य “दांडी इति ख्यातस्य । युगकाष्ठबंध-
 नस्थानस्यापि च । युगं वोढुर्वधनकाष्ठं धारयतीति युगंधरः” । रथाधःस्थं
 काष्ठं अनुकर्षः । “अनुकर्षेति नांतोऽप्ययम् । अनुकर्षा नाऽक्षतलदार्विति
 बोधालितात् । एकं रथस्याधःस्थलभागदारूढः” । युगेन अतति युगाद्रथा-
 श्वादिः तस्य युगो युगाद्युगः प्रासंग इति स्यात् । ना पुमान् । काकाक्षिवत्
 युगाद्युगइत्यस्यापि विशेषणम् । अयमेव युगशब्दः पुंसि न तु युग्मादिवाचीति
 प्रदर्शनार्थम् । युगान्तरमिति पाठे शकटसंधियुगादन्यो युगः वृषादीनां स्कंधे
 आसज्जमानः स प्रासंग इत्यर्थः । एकं “जूं जोकड इति ख्यातस्य ।” युगं
 द्वितीयं प्रासंग इति काशः ॥ ५७ ॥ सर्वं हस्त्यश्वादिवाहनं यानादिशब्दवा-
 च्यम् । यानं युग्यं पत्रं धोरणं चत्वारि यत्परंपरावाहनं नरादिवोढुपरंपरया
 वाह्यते शिबिकादि तद्वैनीतकं स्यात् । विनीतानां शिक्षितानामिदम् । “पुंसि
 वैनीतकः । विनीतकमित्यपि” ॥ ५८ ॥ आधोरणाः “अधोरणाः इत्यपि” हस्ति-
 पकाः हस्त्यारोहाः निषादिनः चत्वारि हस्तिपकेषु माहात इति ख्यातेषु । द्वे द्वे
 भिन्नार्थे इत्येके । तदा आद्ये महामात्रस्य । परे गजारोहस्य । नियंता प्राजिता
 यंता सूतः क्षत्ता सारथिः ॥ ५९ ॥ सव्येष्टः दक्षिणस्थः एता अष्टौ संज्ञा
 आख्याः “रथकुटुंबिनः रथं कुटुंबयितुं शीलमस्य यद्वा रथ एव कुटुंबं यस्य

सव्येष्टदक्षिणस्थौ च संज्ञा रथकुटुंबिनः ॥

रथिनः स्यंदनारोहा अश्वारोहास्तु सादिनः ॥ ६० ॥

भटा योधाश्च योद्धारः सेनारक्षास्तु सैनिकाः ॥

सेनायां समवेता ये सैन्यास्ते सैनिकाश्च ते ॥ ६१ ॥

बलिनो ये सहस्रेण साहस्रास्ते सहस्रिणः ॥

परिधिस्थः परिचरः सेनानीर्वाहिनीपतिः ॥ ६२ ॥

कंचुको वारबाणोऽस्त्री यत्तु मध्ये सकंचुकाः ॥

बध्नन्ति तत्सारसनमधिकागोऽथ शीर्षकम् ॥ ६३ ॥

सारथेरित्यर्थः । प्राजितारौ । सव्ये वामे तिष्ठति सव्येष्टः । ” सव्येष्टेति ऋदंत इति केचित् । रथिनः स्यंदनारोहाः द्वे रथानारूढ युध्यताम् । अश्वारोहाः सादिनः द्वे अश्ववार “स्वार” इति प्रसिद्धानाम् ॥ ६० ॥ भटः योधः योद्धा त्रयं योद्धुः । सेनारक्षाः सैनिकाः द्वे सेनारक्षकाणां प्रहरिकादीनां “पाहरे-करी, गस्तकरी इत्यादिख्यातानाम् । ” सेनां रक्षन्ति सैनिकाः । ये सेनायां समवेताः संगतास्ते सैन्याः सैनिका इति च स्युः द्वे ॥ ६१ ॥ ये सहस्रेण बलिनः सैन्यवन्तः ते साहस्राः सहस्रिणश्च स्युः द्वे । बलं सैन्यं तदास्ति येषां ते । सहस्रं योद्धारः संत्येषां नायकानां ते । परिधिस्थः परिचरः द्वे सेना-नियन्तुर्यः समंताच्चरति तस्य दण्डनायकस्य “तलावेदार इति ख्यातस्य । ” परिधौ सेनांति तिष्ठति परिधिस्थः । सेनानीः वाहिनीपतिः द्वे सेनापतेः । सेनान्यौ ॥ ६२ ॥ कंचुकः वारबाणः बाणं वारयति ण्यंतादण् वृणोति वा । राजदंतादित्वात्परनिपातः । “बाणवार इत्यपि” द्वे सन्नाहस्य चोल-कादेः । “क्लीबे तु वारबाणम् । ” सकंचुकाः पुरुषा मध्ये मध्यभागे दाढ्यार्थं कंचुकोपरि यद्वध्नन्ति तत्सारसनं अधिकांगः द्वे “पचंग पाचंगी वा इति ख्यातस्य । कचित्सारसनाधिपांग इति पाठः । तच्च सारसनं ज्ञेयमधिपांगं निबन्धनमिति दुर्गः । अधिपांगं सारसनमिति कात्यश्च । ” शीर्षकम् ॥ ६३ ॥ शीर्षण्यं शिरस्त्रं त्रीणि टोप इति ख्यातस्य । “शीर्षे कं मुखमस्माच्छीर्ष-कम् । ” तनुत्रं बर्म दंशनं उरच्छदः कंकटकः जगरः “जागर इत्यपि” कवचः सप्तकं कवचस्य चिलखत इति लोकप्रसिद्धस्य । “क्लीबे तु कवचम्” ॥ ६४ ॥ आमुक्तः प्रतिमुक्तः पिनद्धः अपिनद्धः । बाष्टि भागुरीखल्लोपवि-

शीर्षण्यं च शिरस्त्रेऽथ तनुत्रं वर्म दंशनम् ॥
 उरश्छदः कंकटको जैगरः कवचोऽस्त्रियाम् ॥ ६४ ॥
 आमुक्तः प्रतिमुक्तश्च पिनद्धश्चापिनद्धवत् ॥
 सन्नद्धो वर्मितः सज्जो दंशितो व्यूढकंकटः ॥ ६५ ॥
 त्रिष्वामुक्तादयो वर्मभृता कावचिकं गणे ॥
 पैदातिपैत्तिपदगपौदातिकैपदाजयः ॥ ६६ ॥
 पद्मश्च पदिकश्चाऽथ पादातं पत्तिसंहतिः ॥
 शस्त्राजीवे कांडपृष्ठायुधियायुधिकाः समाः ॥ ६७ ॥
 कृतहस्तः सुप्रयोगविशिखः कृतपुंखवत् ॥
 अपराद्धपृषत्कोऽसौ लक्ष्याद्यभ्युतसायकः ॥ ६८ ॥

कल्पः । चत्वारि परिहितकंचुकादेः । आमुच्यते वध्यते स्म आमुक्तः ।
 सन्नद्धः वर्मितः सज्जः दंशितः व्यूढकंकटः पंच कवचभृतः । सन्नद्धाति स्म
 सन्नद्धः ॥ ६५ ॥ आमुक्तादयस्त्रिषु । यथा आमुक्ता शाटी । आमुक्तः
 कंचुकः । आमुक्तं वस्त्रम् । एवं सन्नद्धा सज्येत्यादि । वर्मभृतां कवचिनां
 गणे कावचिकमित्येकम् । पदातिः “ पदातः पादातिः पादातः । पदातिप-
 त्तिपादातपादाविकपदाजय इत्यमरमाला । ” पत्तिः पदगः पादातिकः
 “ पादातिगः । स्वार्थे कञ् । पादाविक इत्यापि पाठः । पादाभ्यां अवति ।
 अव रक्षणादौ ” पदाजिः ॥ ६६ ॥ पद्मः पदिकः सप्त पदातेः । पादाभ्यां
 अतति गच्छति न तु वाहनेन स पदातिः । पादस्य पदाज्यातीति पदादेशः ।
 पत्तिसंहतिः पदातिसमूहः पादातमित्येकम् । शस्त्राजीवः कांडपृष्ठः “ कांड-
 स्पृष्ट इति राजमुकुटः । तत्र स्पृष्टं गृहीतं कांडं शस्त्रं येन । वाहिताग्न्यादिष्विति
 परनिपातः । ” आयुधीयः आयुधिकः चत्वारि आयुधजीविनः ॥ ६७ ॥ कृत-
 हस्तः सुप्रयोगविशिखः कृतपुंखः त्रीणि शरनिक्षेपनिष्णातस्य । “ कृतोऽभ्यस्तो
 हस्तो यस्य कृतहस्तः । ” लक्ष्याद्वेध्यात् च्युतः सायको यस्य सोऽपराद्धपृषत्कः
 स्यात् एकम् ॥ ६८ ॥ धन्वी धनुष्मान् धानुष्कः निषंगी अस्त्री धनुर्धरः षट् धनु-
 र्धरस्य । धनुष्मतौ । कांडवान् कांडीरः द्वे शरधारिणः । अयं केवलकांडव-

धन्वी धनुष्मान्धानुष्को निषंग्यस्त्री धनुर्धरः ॥
 स्यात्काडवास्तु कांडीरः शाक्तीकः शक्तिहेतिकः ॥ ६९ ॥
 याष्टीकपारश्वधिकौ यष्टिपार्श्वधहेतिकौ ॥
 नैस्त्रिंशिकोऽसिहेतिः स्यात्समौ प्रासिककौंतिकौ ॥ ७० ॥
 चर्मी फलकपाणिः स्यात्पताकी वैजयंतिकः ॥
 अनुप्लवः सहायश्चानुचरोऽभिचरः समाः ॥ ७१ ॥
 पुरोगाग्रेसरप्रष्ठाग्रतःसरपुरःसराः ॥
 पुरोगमः पुरोगामी मंदगामी तु मंथरः ॥ ७२ ॥
 जंघालोऽतिजैवस्तुल्यौ जंघाकरिकजाधिकौ ॥

स्वादुपाधिभेदाद्वा धनुर्धरतो भिन्नः । शाक्तीकः शक्तिहेतिकः “द्वे शक्सा-
 युधधारकस्य ।” शक्तिः प्रहरणमस्य शाक्तीकः । शक्तियष्ट्योरीकम् ॥ ६९ ॥
 यष्टिहेतिको याष्टीकः एकं “दांडेवाला इति ख्यातस्य ।” परश्वधः परशुः
 स हेतिर्यस्य सः पारश्वधिकः स्यात् एकं “फरशीकरी गडासेकरी इति-
 ख्यातस्य ।” यष्टिस्वधितिहेतिकाविसपि पाठः । असिः खड्गः हेतिः शस्त्र-
 मस्य स नैस्त्रिंशिकः एकं “निमचेकरी इति ख्यातस्य ।” प्रासिकः “एकं
 प्रासायुधहेतिकस्य बल्लमकरी विटेकरी मांगकरी इति ख्यातस्य ।” कौंतिकः
 कुंतहेतिकस्य “भालेकरी इति ख्यातस्यैकम् ।” कुंतो भल्लः ॥ ७० ॥ चर्मी
 फलकपाणिः द्वे चर्मधारिणः “ढालाईत इति ख्यातस्य ।” फलति विशीर्यते
 फलकश्चर्म पाणौ यस्य । पताकी वैजयंतिकः द्वे पताकां बिभ्रतः “निशाण-
 करी, जरीपटकेकरी इति ख्यातस्य ।” वैजयंसा चरति वैजयंतिकः । अनु-
 प्लवः सहायः अनुचरः अभिचरः चत्वारि अनुचरस्य ॥ ७१ ॥ पुरोगः अग्रे-
 सरः “अग्रसरोऽपि” प्रष्ठः अग्रतःसरः पुरःसरः पुरोगमः पुरोगामी सप्त
 पुरोगामिनः । प्रतिष्ठते प्रष्ठः । मंदगामी मंथरः द्वे “शनैर्गामिनः” ॥ ७२ ॥
 जंघालः “जंघिलः । प्रज्ञालप्रज्ञिलौ तुल्यौ जंघालजंघिलादय इति वाचस्पतिः ।”
 अतिजवः “अतिबल इत्यपि” द्रव्यमतिवेगवतः । जंघाकरिकः जाधिकः “जंघा-
 साध्यत्वादुपचाराद्गतिर्जंघा ।” यो जंघाबलेन जीवति तत्र द्वयम् । तरस्वी
 त्वरितः वेगी प्रजवी जवनः जवः षट् त्वरितमात्रस्य ॥ ७३ ॥ यो जेतुं

तरस्वी त्वरितो वेगी प्रजवी जवनो जवः ॥ ७३ ॥
 जय्यो यः शक्यते जेतुं जेयो जेतव्यमात्रके ॥
 जैत्रस्तु जेता यो गच्छत्यलं विद्विषतः प्रति ॥ ७४ ॥
 सोऽभ्यमित्र्योऽभ्यमित्र्योऽप्यभ्यमित्रिण इत्यपि ॥
 ऊर्जस्वलः स्यादूर्जस्वी य ऊर्जोतिशयान्वितः ॥ ७५ ॥
 स्यादुरस्वानुरसिलो रथिनो रथिको रथी ॥
 कामंगाम्यनुकामीनो ह्यत्यंतीनस्तथा भृशम् ॥ ७६ ॥
 शूरो वीरश्च विक्रांतो जेता जिष्णुश्च जित्वरः ॥
 सांयुगीनो रणे साधुः शस्त्राजीवादयस्त्रिषु ॥ ७७ ॥
 ध्वजिनी वाहिनी सेना पृतनाऽनीकिनी चमूः ॥
 वरूथिनी बलं सैन्यं चक्रं चानीकमस्त्रियाम् ॥ ७८ ॥

शक्यते स जय्यः । यथा रामेण रावणो जय्यः । रावणं जेतुं रामः शक्रो-
 स्त्रेवेत्यर्थः एकम् । जेय इत्येकं जेतव्यमात्रे । यथा जेयं मनः न तु जय्यम् ।
 जैत्रः जेता द्वे जेतुः ॥ ७४ ॥ यो विद्विषतः शत्रून् प्रति अलं सामर्थ्येन योद्धुं
 संयुक्तं गच्छति सः अभ्यमित्र्यः अभित्रीयः अभ्यमित्रिण इति च स्यात्
 त्रीणि । य ऊर्जस्य पराक्रमस्यातिशयेन युक्तः स ऊर्जस्वलः ऊर्जस्वी इति
 च स्यात् द्वे । “ऊर्जशब्दोऽदंतः सांतश्च । ऊर्जोऽतिशयान्वित इत्यपि पाठः ।”
 ॥ ७५ ॥ उरस्वान् उरसिलः द्वे “विशालवक्षसः” । उरस्वंतौ । रथिनः “रथिर
 इत्यपि” रथिकः रथी त्रीणि रथस्वामिनः । रथोऽस्यास्तीति रथिनोऽदंतः ।
 यः कामंगामी यथेच्छं गच्छति तच्छीलः सोऽनुकामीनः स्यात् । “कामगा-
 मीत्यपि” एकम् । तथेति गामिसमुच्चये । यो भृशंगामी अत्यर्थं गमनशीलः
 सोऽत्यंतीनः एकम् ॥ ७६ ॥ शूरः वीरः विक्रांतः त्रीणि शूरस्य । जेता
 जिष्णुः जित्वरः त्रीणि जयनशीलस्य । रणे संयुगे साधुः सांयुगीनः एकं
 “युद्धकुशलस्य ।” शस्त्राजीवे कांडपृष्ठेति यत्प्रागुक्तं तदादयः “सांयुगी-
 नांताः” त्रिषु । वाच्यलिंगत्वात् ॥ ७७ ॥ ध्वजिनी वाहिनी सेना पृतना
 अनीकिनी चमूः वरूथिनी बलं सैन्यं चक्रं अनिकं एकादशसेनायाः । “पुंसि

व्यूहस्तु बलविन्यासो भेदा दंडादयो युधि ॥

प्रत्यासारो व्यूहपार्ष्णिः सैन्यपृष्ठे प्रतिग्रहः ॥ ७९ ॥

एकेभैकरथा ज्यश्वा पत्तिः पंचपदातिका ॥

पत्त्यंगैस्त्रिगुणैः सर्वैः क्रमादाख्या यथोत्तरम् ॥ ८० ॥

अनीकः” ॥ ७८ ॥ बलस्य सैन्यस्य विन्यासो युद्धार्थे रचनाविशेषेण स्थापनं व्यूह इत्येकं “विहू इति ख्यातस्य ।” व्यूहलक्षणम् । मुखे रथा हयाः पृष्ठे तत्पृष्ठे च पदातयः ॥ पार्श्वयोश्च गजाः कार्या व्यूहोऽयं परिकीर्तित इति । युधि दंडादयो भेदाः विशेषाः व्यूहस्येति शेषः । सैन्यस्य दंडवृत्तिर्यगवस्थानं दंडः । आदिना भोगमंडलादयः । यदाह कामंदकः । तिर्यग्वृत्तिस्तु दंडः स्याद्रोगोऽन्वावृत्तिरेव च । मंडलः सर्वतोवृत्तिः पृथग्वृत्तिरसंहत इति । “तत्र अन्योन्यानुगता वृत्तिर्भोगः सर्पशरीरवदवस्थानं मंडलः । गजादीनां विजातीयैरमिश्रितानां स्थानमसंहतः । एतेषां च शकटमकरपताकासर्वतोभद्रदुर्जयादयो भेदाः प्रत्येकं संति ।” प्रत्यासारः व्यूहपार्ष्णिः द्वे व्यूहपश्चाद्भागस्य । प्रत्यासारयति भग्नान्प्रत्यासारः । “प्रत्यासर इत्यपि ।” सैन्यपृष्ठः प्रतिग्रहः “परिग्रहः पतद्रूह इत्यपि” द्वे सेनायाः पश्चाद्भागस्य । प्रतिगृह्यतेऽवष्टभ्यते सैन्यमनेन प्रतिग्रहः ॥ ७९ ॥ एक इभो यस्यां सा एकेभा । एको रथो यस्यां सा । त्रयोऽश्वा यस्यां सा । पंच पदातयो यत्र सा । एतद्विशेषणचतुष्टयविशिष्टा सेना पत्तिः स्यात् । यदुक्तम् । एको रथो गजश्चैको नराः पंच पदातयः । त्रयश्च तुरगास्तज्जैः पत्तिरित्यभिधीयत इति । एकम् । पत्त्यंगैः पत्तेरवयवैर्गजादिभिस्त्रिगुणैर्यथोत्तरं क्रमात्सेनामुखादय आख्याः स्युः ॥ ८० ॥ तद्यथा । तिमृभिः पत्तिभिः सेनामुखम् । त्रिभिः सेनामुखैर्गुल्मः । गुल्मत्रयेण गणः । विभिर्गणैर्वाहिनी । तिमृभिः वाहिनीभिः पृतना । पृतनात्रयेण चमूः । एतच्चयेणाऽनीकिनी । तच्चयेण दशानीकिनी । तच्चयेण अक्षौहिणी । तथा च । अक्षौहिण्यामित्यधिकैः सप्तत्या ह्यष्टभिः शतैः । संयुक्तानि सहस्राणि गजानामेकविंशतिः २१८७० । एवमेव रथानां तु संख्यानं कीर्तितं बुधैः २१८७० । पंचषष्टिः सहस्राणि षट् शतानि दशैव तु । संख्यातास्तुरगास्तज्जैर्विना रथतुरंगपैः ६५६१० । नृणां शतसहस्राणि सहस्राणि तथा नव । शतानि त्रीणि चान्यानि पंचाशच्च पदातयः १०९३५० । इत्येकैकम् । भारते

सेनामुखं गुल्मगणौ वाहिनी पृतना चमूः ॥

अनीकिनी दशानीकिन्यक्षौहिण्यथ संपदि ॥ ८१ ॥

संपत्तिः श्रीश्च लक्ष्मीश्च विपत्त्यां विपदापदौ ॥

आयुधं तु प्रहरणं शस्त्रमस्त्रमथास्त्रियौ ॥ ८२ ॥

धनुश्चापौ धन्वशरासनकोदंडकार्मुकम् ॥

इष्वासोऽप्यथ कर्णस्य कालपृष्ठं शरासनम् ॥ ८३ ॥

कपिध्वजस्य गांडीवगांडिवौ पुन्नपुंसकौ ॥

कोटिरस्याटनी गोधे तले ज्याघातवारणे ॥ ८४ ॥

अक्षौहिणीप्रमाणम् । अक्षौहिण्याः प्रमाणं तु स्वांगार्थैर्कद्रिकैर्गजैः । रथैरेतैर्ह-
यैस्त्रिघ्नैः पंचघ्नैश्च पदातिभिः । गजाः २१८७०, रथाः २१८७०, अश्वाः
६५६१०, नराः १०९३५० सर्वमेकीकृत्य २१८७०० अक्षौहिणी भवति ।
महाक्षौहिणीप्रमाणं तु । खट्वयं ०० निधि ९ वेदा ४ सि २ चंद्रा १ क्षय
२ सि ३ हिमांशुभिः १ । महाक्षौहिणिका प्रोक्ता संख्या गणितकोविदैः ।
सर्वमेकीकृत्य १,३२१,२४९,००० । एतन्महाक्षौहिणीप्रमाणम् । संपत् ॥ ८१ ॥
संपत्तिः श्रीः लक्ष्मीः चत्वारि संपदः । “संपदेत्यन्यत्र ।” विपत्तिः विपत्
आपत् त्रीणि आपदः । “आपत्तिः आपदा इत्यन्यत्र ।” आयुधं प्रहरणं
शस्त्रं अस्त्रं चत्वारि शस्त्रमात्रस्य ॥ ८२ ॥ धनुः चापः धन्व शरासनं कोदंडं
कार्मुकं इष्वासः सप्त धनुषः । तत्र धनुश्चापे क्लीबे पुंसि च । धन्व नांतं धन्वनी ।
“धन्वमिति अदंतमपि ।” धनुरुदंतोऽपि । “शरावापो धनुः स्त्री स्यादिति
त्रिकांडशेषात् ।” कर्णस्य धनुः कालपृष्ठं स्यात् “एकम् । कालो यम इव
पृष्ठमस्य” ॥ ८३ ॥ गांडीवः गांडिवः द्वे अर्जुनस्य धनुषि । “गांडिर्ग्रीधि-
रस्यास्ति । क्लीबे गांडीवं गांडिवं च । गांड्यजगात्संज्ञायामिति मत्वर्थापो
वप्रत्ययः । गांड्येत्यत्र यणा तंत्रेण ह्रस्वदीर्घयोर्निर्देशः ।” कोटिः “कोटी”
अटनी “अटनिः” द्वे अस्य धनुषः प्रांते । गोधा तलं द्वे ज्या मौर्वी तस्या
आघातस्ताडनं तद्धारणे चर्मादिकृतबाहुबंधविशेषे । “गोधे तले इति व्यक्ति-
द्वयाद्वित्वम्” ॥ ८४ ॥ धनुषो मध्यं लस्तक इत्येकम् । मौर्वी ज्या शिजिनी
गुणः चत्वारि धनुर्गुणस्य “चिह्ना इति ख्यातस्य । शिजिनीशब्दस्ताड-

लस्तकस्तु धनुर्मध्यं मौर्वी ज्या शिंजिनी गुणः ॥
 स्यात्प्रत्यालीढमालीढमित्यादि स्थानपंचकम् ॥ ८५ ॥
 लक्षं लक्ष्यं शरव्यं च शराभ्यास उपासनम् ॥
 पृषत्कबाणविशिखा अजिह्वगखगाशुगाः ॥ ८६ ॥
 कलंबमार्गणशराः पत्री रोप इषुर्द्वयोः ॥
 प्रक्ष्वेडनास्तु नाराचाः पक्षो वाजस्त्रिपूतरे ॥ ८७ ॥
 निरस्तः प्रहिते बाणे विषाक्ते दिग्धलिप्तकौ ॥
 तूणोपासंगतूणीरनिषंगा इषुधिर्द्वयोः ॥ ८८ ॥
 तूण्यां खड्गे तु निस्त्रिंशचंद्रहासासिरिष्टयः ॥

व्यादिः ” मूर्वाख्यस्य तृणस्य विकारो मौर्वी । प्रत्यालीढं आलीढं इत्यादयः
 पंच धनुर्धराणां स्थितिभेदा इत्यर्थः एकैकम् । आदिना समपदं वैशाखं मंडलं
 च । तत्र वामजंघाप्रसारपूर्वकदक्षिणजंघासंकोचे प्रत्यालीढम् । दक्षिणजंघा-
 प्रसारपूर्वकवामजंघासंकोचे आलीढम् । पादयोः समत्वेन स्थितिः समपदम् ।
 वितस्त्यंतरेण स्थिते पादद्वये वैशाखम् । मंडलाकारेण पादद्वयधारणं मंडल-
 कम् ॥ ८५ ॥ लक्षं लक्ष्यं शरव्यं त्रीणि वेध्यस्य “निशाण इति ख्यातस्य ।”
 शराभ्यासः उपामनं द्वे शरक्षेपाभ्यासस्य । “शरस्य शरमोक्षस्याभ्यासः शरा-
 भ्यासः” । पृषत्कः बाणः विशिखः अजिह्वगः खगः आशुगः ॥ ८६ ॥
 कलंबः मार्गणः शरः “सरः । चित्रपुंसः सरः शर इति त्रिकांडशेषात् ।”
 पत्री रोपः इषुः द्वादश बाणस्य । तत्रेषुः स्त्रीपुंसयोः । प्रक्ष्वेडनः “प्रक्ष्वेडन
 इत्यपि” नाराचः द्वे लोहमयस्य बाणस्य । “नरानाचामिति नाराचः । अन्ये-
 भ्योऽपीति डः । प्रज्ञायण् ।” पक्षः वाजः द्वे कंकादिपक्षस्य । उत्तरे निर-
 स्तादिलिप्तकांतास्त्रिषु ॥ ८७ ॥ प्रहिते क्षिप्ते बाणे निरस्त इत्येकम् । विषाक्तः
 दिग्धः लिप्तकः त्रीणि विषाक्ते बाणे । तूणः उपासंगः तूणीरः निषंगः इषुधिः
 ॥ ८८ ॥ तूणी षट्कमिषुधेः बाणठेवण्याचा भाता इति ख्यातस्य । इषवो
 धीयन्ते यस्यां भस्त्रायां सा इषुधिः स्त्रीपुंसयोः । तूणी स्त्री । “तूणेषुधी उपासंग
 इति रत्नकोशे” । खड्गः निस्त्रिंशः चंद्रहासः असिः रिष्टिः “ऋष्टिरित्यपि ।

कौक्षेयको मंडलाग्रः करवालः कृपाणवत् ॥ ८९ ॥

त्सरुः खड्गादिमुष्टौ स्यान्मेखला तन्निबन्धनम् ॥

फलकोऽस्त्री फलं चर्म संग्राहो मुष्टिरस्य यः ॥ ९० ॥

दुघणो मुद्गरघनौ स्यादीली करवालिका ॥

भिदिपालः सृगस्तुल्यौ परिघः परिघातिनः ॥ ९१ ॥

द्वयोः कुठारः स्वधितिः परशुश्च परश्वधः ॥

स्याच्छस्त्री चासिपुत्री च छुरिका चासिधेनुका ॥ ९२ ॥

ऋष्टिः खड्गस्तरवारीति त्रिकांडशेषः । कौक्षेयकः मंडलाग्रः करवालः “कर-
पालः इत्यपि” कृपाणः नव खड्गस्य । “तरवार इति ख्यातस्य” । खंडयति
परं खड्गः ॥ ८९ ॥ खड्गस्य मुष्टौ त्सरुरित्येकं “यस्, मूठ इति ख्यातस्य” ।
तकारादिकं पुंसि । आदिना “कुठार खंजीर इत्यादि नामक” छुरिकादि-
ग्रहः । तस्य खड्गस्य मुष्टेः चर्मवर्धिकाया निबन्धनं मेखला स्यात् “एकं डाली
इति ख्यातस्य” । यया प्रहरतो हस्तात् न निर्याति खड्गः । फलकः फलं
चर्म त्रीणि ढाल इति ख्यातस्य चर्मणः । “लीवे फलकम्” । अस्य फल-
कस्य यो मुष्टिर्ग्रहणस्थानं स संग्राहः एकं “मूठ इति ख्यातस्य” ॥ ९० ॥
दुघणः “दुघन इत्यपि” मुद्गरः घनः त्रयं मुद्गरस्य “मुद्गल इति ख्यातस्य” ।
दुघणे इति सप्तम्यंतपाठोऽपि । ईली “ईली ईलिः” करवालिका “कर-
पालिकेत्यापि” द्वे द्वस्त्रखड्गाकृतेरेकधारस्य शस्त्रस्य “खांडा इति ख्यातस्य ।
गुप्ती इति केचित्” । भिदिपालः सृगः द्वे अश्मप्रक्षेपसाधनस्य रज्जुमयस्य
यंत्रविशेषस्य “गोफण इति ख्यातस्य । भिदिर्द्वादशतालं तु दश कुंतोऽभि-
धीयत इति । तदवच्छिन्नः कालोऽपि भिदिः तं पालयतीति भिदिपालः” ।
परिघः परिघातिनः द्वे लोहवद्धहस्तप्रमाणलगुडस्य ॥ ९१ ॥ कुठारः स्वधितिः
परशुः परश्वधः परश्वं दधाति । “परस्वध इत्यपि” चत्वारि कुठारस्य
“कुट्टाड इति ख्यातस्य” । तत्र कुठारः स्त्रीपुंसयोः । “तत्र स्त्रियां कुठारी ।
कुठारकः पशुरिय च्छुरिका कोशशायिकेति रभसः” । स्वधितिः पुंसि ।
शस्त्री असिपुत्री छुरिका असिधेनुका चत्वारि छुरिकायाः “सुरी इति
ख्यातायाः” ॥ ९२ ॥ शल्यं शंकुः । द्वे बाणाग्रस्य आयुधविशेषस्य “फल इति

वा पुंसि शल्यं शंकुर्ना सर्वला तोमरोऽस्त्रियाम् ॥
 प्रासस्तु कुंतः कोणस्तु स्त्रियः पाल्यश्रिकोटयः ॥ ९३ ॥
 सर्वाभिसारः सर्वौघः सर्वसन्नहनार्थकः ॥
 लोहाभिसारोऽस्त्रभृतां राज्ञां नीराजनाविधिः ॥ ९४ ॥
 यत्सेनयाभिगमनमरौ तदभिषेणनम् ॥
 यात्रा व्रज्याऽभिनिर्माणं प्रस्थानं गमनं गमः ॥ ९५ ॥
 स्यादासारः प्रसरणं प्रचक्रं चलितार्थकम् ॥
 अहितान्प्रत्यभीतस्य रणे यानमभिक्रमः ॥ ९६ ॥

ख्यातस्य । शलति शल्यम् । शल गतौ । यच्छाश्वतः । संख्याकीलकयोः शंकुः
 शंकुः प्रहरणांतर इति । ना पुमान् । सर्वला “शर्वला । शार्दूलशर्वलाशला-
 दुरिति शभेदात् ।” तोमरः “द्वे गुरगूंज इति प्रसिद्धस्य मंथदंडाकारशस्त्रभेद-
 स्य । तौर्गता श्रियतेऽनेन तोमरः । शल्यादिचतुष्कमपि तोमरस्येयेके । तत्र सर्वला
 स्त्री ।” प्रासः कुंतः “द्वे भाला इति ख्यातस्य ।” कोणः पालिः “पाली” अश्रिः
 “अश्रीः” कोटिः “कोटी” चत्वारि खड्गादिप्रांतभागस्य “टोंक इति
 ख्यातस्य । तत्र पाल्यादयः स्त्रियाम्” ॥ ९३ ॥ सर्वाभिसारः सर्वौघः सर्व-
 सन्नहनं त्रीणि चतुरंगसैन्यसन्नहनस्य “जमाव इति ख्यातस्य । सर्वसन्नहन-
 मर्थो यस्य” । सर्वेषामभिसरणं सर्वाभिसारः । अस्त्रभृतां राज्ञां महानवम्यां
 दशम्यां वा नीराजनासमये शस्त्रादिसमर्पणलक्षणः यो विधिः स लोहाभि-
 सार इत्युच्यते एकम् । लोहं शस्त्रं अभिसार्यते प्रस्थाप्यतेऽत्र लोहाभिसारः ।
 “लोहाभिहारोऽपि । लोहस्य शस्त्रस्याभितो हरणम् । लोहाभिहार इत्युक्तो
 विधिर्नीराजनोत्तर इत्यमरमाला । नीराजनो विधिरिति पाठे निःशेषेण राज-
 नमत्रेति बहुव्रीहिर्बोध्यः” ॥ ९४ ॥ अरौ शत्रुसमीपे यत्सेनया सहाभिगमनं
 तदभिषेणनं स्यात् एकम् । यात्रा व्रज्या अभिनिर्माणं प्रस्थानं गमनं गमः
 षट्कं प्रयाणस्य ॥ ९५ ॥ आसारः प्रसरणं “प्रसरणीत्यपि पाठः । प्रसरणि-
 रित्यपि” द्वे सैन्यस्य सर्वतो व्याप्तेः । प्रचक्रं चलितं द्वे प्रस्थितसैन्यस्य ।
 प्रचक्रं चलितं त्रिष्वित्यमरमाला । रणे अहितान्प्रति भयरहितस्य शूरस्य
 यद्गमनं सोऽभिक्रम इत्येकम् । “अतिक्रम इत्यपि” ॥ ९६ ॥ वैतालिकाः

वैतालिका बोधकराश्चाक्रिका घाटिकाऽर्थकाः ॥
 स्युर्मागधास्तु मगधा बंदिनः स्तुतिपाठकाः ॥ ९७ ॥
 संशप्तकास्तु समयात्संग्रामादनिवर्तिनः ॥
 रेणुर्द्वयोः स्त्रियां धूलिः पासुर्ना न द्वयो रजः ॥ ९८ ॥
 चूर्णे क्षोदः समुत्पिंजपिंजलौ भृशमाकुले ॥
 पताका वैजयंती स्यात्केतनं ध्वजमस्त्रियाम् ॥ ९९ ॥
 सा वीराशंसनं युद्धभूमिर्याऽतिभयप्रदा ॥

बोधकराः द्वे ये नृपान्स्तुतिपाठेन प्रातर्बोधयन्ति तेषु । “ विविधेन तालेन शब्देन चरन्ति ते वैतालिकाः । ” चाक्रिकाः घाटिकाः द्वे बन्दिविशेषेषु । घंटाघातेन ये शंसन्ति ते घाटिकाः । यदाहुः । प्रबोधसमये । घंटाशिल्पास्तु घाटिका इति । “ चाक्रिका घाटिकार्थका इति क्वचित्पाठः । तत्र चक्रमस्ति वाद्यत्वेन यस्य । ठन् । घटीं कारयति कै शब्दे द्वे घटिकावादकस्य । ” मागधाः मगधाः “ मधुका इति मुकुटः । मधु मधुरं कारयन्ति इति विग्रहः । ” द्वे राजाग्रतो वंशक्रमस्य स्तावकानाम् । यदाहुः । मागधाः सूतवंशजा इति । बंदिनः स्तुतिपाठकाः द्वे राचादिस्तुतिपाठकेषु “ भाट इति ख्यातेषु ” वन्देते स्तुवंते तच्छीला बंदिनः । “ यदुक्तम् । बंदिनस्त्वमलप्रज्ञाः प्रस्तावसदृशोक्तय इति । ” चत्वार एकार्था इत्येके ॥ ९७ ॥ समयाच्छपथाद्ये संग्रामादनिवर्तिनोऽपराङ्मुखास्ते संशप्तकाः स्युरेकम् । रेणुः धूलिः “ धूली ” पांसुः “ पांशुः ” रजः चत्वारि धूल्याः धूळ इति ख्यातायाः । “ रेणुः स्त्रीपुंसयोः । ” पांसुः पुंसि । रजः ऋषे ॥ ९८ ॥ चूर्णं क्षोदः द्वे पिष्टस्य रजसः । “ षडपि रजस इत्येके । चूर्णः पुंलिङ्गोऽपि । चूर्णो धूलौ क्षारभेदे चूर्णानि वासयुक्तिष्विति मेदिनी । चूर्णानि वासयोगाः स्युश्चूर्णो धूलिः सशर्कर इति शाश्वतश्च । ” समुत्पिंजः पिंजलः द्वे अत्यंतमाकुले सैन्यादौ । पताका वैजयंती केतनं ध्वजं चत्वारि पताकायाः । केतनादि द्वयं पताकादंडस्येत्येके । “ पुंसि ध्वजः ” ॥ ९९ ॥ या युद्धभूमिः खंडितैर्गजादिभिरतिभयप्रदा सा वीराशंसनं स्यात् “ एकम् । वीरा आशंसन्तेऽत्र वीराशंसनम् । आकृशसि इच्छायाम् । ” अहं पूर्वमहं पूर्वं अहमग्रे भवामीत्याग्रहपुरःसरं पूर्वं युद्धं अहंपूर्विका स्यात् । सुप् सुपेति समासे स्वार्थे कन् । स्त्रियां टाप् ।

अहंपूर्वमहंपूर्वमित्यहंपूर्विका स्त्रियाम् ॥ १०० ॥
 आहोपुरुषिका दर्पाद्या स्यात्संभावनात्मनि ॥
 अहमहमिका तु सा स्यात्परस्परं यो भवत्यहंकारः ॥ १०१ ॥
 द्रविणं तरः सहोबलशौर्याणि स्थाम शुष्मं च ॥
 शक्तिः पराक्रमः प्राणो विक्रमस्त्वतिशक्तित्वा ॥ १०२ ॥
 वीरपानं तु यत्पानं वृत्ते भाविनि वा रणे ॥
 युद्धमायोधनं जन्यं प्रधनं प्रविदारणम् ॥ १०३ ॥
 मृधमास्कंदनं संख्यं समीकं सांपरायिकम् ॥
 अस्त्रियां समरानीकरणाः कलहविग्रहौ ॥ १०४ ॥
 संप्रहाराभिसंपातकलिसंस्फोटसंयुगाः ॥

एकम् । स्त्रियाम् ॥ १०० ॥ दर्पादात्मविषये या संभावना सामर्थ्याविष्करणं सा आहोपुरुषिकेत्युच्यते । अहंपुरुष इत्यहंकारवानहोपुरुषस्तद्वाच आहो-पुरुषिका एकम् । यः परस्परमहं शक्तोऽहं शक्त इत्यहंकारः सा अहमहमिका स्यात् । अहमहंशब्दोऽस्यत्र । वीरपानं द्विर्वचनम् । एकं पडक्षरम् ॥ १०१ ॥ द्रविणं तरः सहः बलं शौर्यं स्थाम शुष्मं शक्तिः पराक्रमः प्राणः दश पराक्रमस्य । तरसी । सहसी । स्थामनी । शुष्ममदंतम् । “सह इत्यदंतोऽपि । सहोऽस्त्रियां बले न स्त्रीति रभमः । सहो बले न स्त्रियां स्यादिति मेदिनी च” । विक्रमः अतिशक्तित्वा द्वे अतिपराक्रमस्य ॥ १०२ ॥ रणे वृत्ते सति तच्छ्रमशांत्यर्थं अथवा भाविनि भविष्यति रणे तदुत्साहवृद्धयर्थं यद्दीराणां मद्यपानं तद्दीरपानं स्यात् । “वीरपाणमित्यपि । वा भावकरणयोरिति णत्वम्” । युद्धं आयोधनं जन्यं प्रधनं प्रविदारणम् ॥ १०३ ॥ मृधं आस्कंदनं संख्यं समीकं सांपरायिकं “संपरायिकं” कन् । समरः अनीकः रणः कलहः विग्रहः ॥ १०४ ॥ संप्रहारः अभिसंपातः कलिः संस्फोटः “संस्फोटः” संयुगः अभ्यामर्दः “अभिमर्द इत्यपि” । “अभिमर्दस्तु पुंसि स्यादवमर्दे संपराये चेति मेदिनी ।” समाघातः संग्रामः अभ्यागमः आहवः ॥ १०५ ॥ समुदायः संपत् समितिः आजिः समित् युत् एकत्रिंशद्युद्धस्य । संख्यं व्यनुस्वारम् ।

अभ्यामर्दसमाघातसंग्रामाभ्यागमाहवाः ॥ १०५ ॥
 समुदायः स्त्रियः संयत्समित्याजिसमिद्युधः ॥
 नियुद्धं बाहुयुद्धेऽथ तुमुलं रणसंकुले ॥ १०६ ॥
 क्ष्वेडा तु सिंहनादः स्यात्करिणां घटना घटा ॥
 क्रंदनं योधसंरावो बृंहितं करिगर्जितम् ॥ १०७ ॥
 विस्फारो धनुषः स्वानः पटहाडंबरौ समौ ॥
 प्रसभं तु बलात्कारो हटोऽथ स्खलितं छलम् ॥ १०८ ॥
 अजन्यं क्लीबमुत्पात उपसर्गः समं त्रयम् ॥
 मूर्छा तु कश्मलं मोहोऽप्यवमर्दस्तु पीडनम् ॥ १०९ ॥
 अभ्यवस्कंदनं त्वभ्यासादनं विजयो जयः ॥
 वैरशुद्धिः प्रतीकारो वैरनिर्यातनं च सा ॥ ११० ॥

ममरादित्रयं अस्त्रियाम् । संयतौ समितौ । युधौ । नियुद्धं बाहुयुद्धं द्वे
 बाहुयुद्धस्य । तुमुलं इत्येकं रणस्य संकुले परस्परसंबाधे वर्तते ॥ १०६ ॥
 क्ष्वेडा सिंहनादः द्वे वीराणां सिंहनादतुल्यनादविशेषस्य । क्ष्वेडा टावता ।
 करिणां घटना युद्धे संग्रहं घटा स्यात् । योधानां संरावः आक्रोशपू-
 र्वकः शब्दः क्रंदनं स्यात् अन्योन्यस्पर्धया योधानामाहानस्य एकम् ।
 करिणां गर्जितं बृंहितं स्यात् एकम् ॥ १०७ ॥ धनुषः शब्दो विस्फारः
 एकम् । पटहः आडंबरः द्वे संग्रामध्वनेः । प्रसभं बलात्कारः हटः त्रीणि
 बलात्कारस्य । “प्रगता सभा विचारोऽस्मात्प्रसभम् । बलात्करणं बला-
 त्कारः” । स्खलितं छलं द्वे युद्धमर्यादायाश्चलनस्य ॥ १०८ ॥ अजन्यं
 उत्पातः उपसर्गः त्रयमुत्पातस्य “शुभाशुभमूचकस्य । न जने साधु अज-
 न्यम्” । मूर्छा कश्मलं मोहः त्रीणि मूर्छायाः । अवमर्दः पीडनं द्वे सस्या-
 दिसंपन्नस्य देशस्य यत्परचक्रेण पीडनं तत्र ॥ १०९ ॥ अभ्यवस्कंदनं अभ्या-
 सादनं द्वे छलादाक्रमणस्य धाड इति ख्यातस्य । छापा इत्यपि । विजयः
 जयः द्वे शत्रुपराङ्मुखीकरणेन लब्धस्योत्कर्षस्य । वैरशुद्धिः प्रतीकारः वैरनि-
 र्यातनं त्रीणि वैरप्रतीकारस्य ॥ ११० ॥ प्रद्रावः उद्रावः संद्रावः संदावः विद्रवः

प्रद्रावोद्रावसंद्रावसंदावा विद्रवो द्रवः ॥
 अपक्रमोऽपयानं च रणे भंगः पराजयः ॥ १११ ॥
 पराजितपराभूतौ त्रिषु नष्टतिरोहितौ ॥
 प्रमापणं निर्वहणं निकारणं विशारणम् ॥ ११२ ॥
 प्रवासनं परासनं निषूदनं निर्वहसनम् ॥
 निर्वासनं संज्ञपनं निर्गथनमपासनम् ॥ ११३ ॥
 निस्तर्हणं निहननं क्षणनं परिवर्जनम् ॥
 निर्वापणं विशसनं मारणं प्रतिघातनम् ॥ ११४ ॥
 उद्वासनप्रमथनक्रथनोज्जासनानि च ॥
 आलंभपिञ्जविशरघातोन्माथवधा अपि ॥ ११५ ॥
 स्यात्पंचतां कालधर्मो दिष्टांतः प्रलयोऽत्ययः ॥
 अंतो नाशो द्वयोर्मृत्युर्मरणं निधनोऽस्त्रियाम् ॥ ११६ ॥
 परासुप्राप्तपंचत्वपरेतप्रेतसंस्थिताः ॥

द्रवः अपक्रमः अपयानं अष्टौ पलायनस्य । यः रणे भंगः स पराजय इत्येकम् ॥ १११ ॥ पराजितः पराभूतः द्वे निर्जितस्य । नष्टः तिरोहितः द्वे निली-
 नस्य । त्रिष्विति काकाक्षिवदुभयत्र युज्यते । प्रमापणादिवधांतानि त्रिशन्ना-
 मानि वधस्य । “ तानि । प्रमापणं प्रमापनं वा । निर्वहणं निर्वहणं वा ।
 निकारणं विशारणं निशारणं वा ॥ ११२ ॥ प्रवासनं परासनं निषूदनं
 निमूदनमिति वा । निर्वहसनं निर्वासनं संज्ञपनं “ मारणतोषणनिशामनेषु ज्ञा ”
 “ ज्ञाप मिच्च ” इति वा । निर्गथनं निर्गथनं वा । अपासनम् ॥ ११३ ॥ निस्तर्हणं
 निहननं क्षणनं परिवर्जनं निर्वापणं विशसनं मारणं प्रतिघातनम् ” ॥ ११४ ॥
 उद्वासनं प्रमथनं क्रथनं उज्जासनम् । प्रमापणमिस्वारभ्योज्जासनपर्यंतं भाव-
 ल्युडंताः । आलंभः पिञ्जः विशरः घातः उन्माथः “ उन्मथो वा ” वधः
 इति ॥ ११५ ॥ पंचता “ पंचत्वं ” कालधर्मः दिष्टांतः प्रलयः अत्ययः
 अंतः नाशः मृत्युः मरणं निधनः दश मरणस्य । तत्र मृत्युर्द्वयोः । निधनम-
 स्त्रियाम् ॥ ११६ ॥ परासुः प्राप्तपंचत्वः परेतः प्रेतः संस्थितः मृतः प्रमीतः

मृतप्रमीतौ त्रिष्वेते चिता चित्या चितिः स्त्रियाम् ॥११७॥

कबंधोऽस्त्री क्रियायुक्तमपमूर्धकलेवरम् ॥

श्मशानं स्यात्पितृवनं कुणपः शवमस्त्रियाम् ॥ ११८ ॥

प्रग्रहोपग्रहौ बंद्या कारा स्याद्वंधनालये ॥

पुंसि भूम्यसवः प्राणाश्चैवं जीवोऽसुधारणम् ॥ ११९ ॥

आयुर्जीवितकालो ना जीवातुर्जीवनौषधम् ॥

॥ इति क्षत्रियवर्गः ॥ ८ ॥

ऊरव्या ऊरुजा अर्या वैश्या भूमिस्पृशो विशः ॥

सप्त मृतस्य । एते वाच्यलिङ्गाः । चिता चित्या चितिः “त्रयं प्रेतदाहाधार-
चुल्लेः सरण इति ख्यातस्य ” ॥ ११७ ॥ अपमूर्धं मस्तकहीनं नर्तकक्रिया-
युक्तं यत्कलेवरं “धड इति ख्यातं ” स कबंधः स्यात् । कबंधं सलिले तुंडे
कबंधो राहुरक्षसोरित्युक्तम् । एकम् । युद्धे सहस्रपूरणः कबंधो नृत्यते । उप-
चारान्नर्तनरहितेऽपि प्रयोगः । श्मशानं पितृवनं द्वे प्रेतभूमेः “मत्तणवटी इति
ख्यातायाः ।” शवः शेतेऽस्मिन् श्मशानं “द्वितालव्यम् ।” कुणपः शवं
द्वे निर्जीवशरीरस्य । “पुंसि तु शवः ” ॥ ११८ ॥ प्रग्रहः उपग्रहः वंदी
“बंदिरस्यपि ” त्रीणि “चोरादेराकर्षणस्य वंदी अटकाव इति कैट इत्यपि
ख्यातस्य ।” बंधनगेहे कारेत्येकं स्त्रियाम् । असवः प्राणाः द्वे प्राणानां ।
भूम्नि बहुत्वे । एवंशब्दात्प्राणा अपि नित्यं पुंसि भूम्नि च । प्राणो नाम
वायुरित्येके तत्तु वायुमात्रविवक्षया । जीवः असुधारणं द्वे प्राणधारणस्य
॥ ११९ ॥ जीवितावच्छिन्नः काल आयुः स्यात् एकम् । उत्तं क्लीबे ।
जीवितस्यौषधं रक्षणोपायो जीवातुः स्यात् । ना पुमान् एकम् ॥ इति क्षत्रि-
यवर्गः ॥ ८ ॥ ऊरव्यः ब्रह्मण ऊरोर्जातः । शरीरावयवाद्यत् ओर्गुणः अवा-
देशः । ऊरुजः अर्यः वैश्यः भूमिस्पृक् विद् । षट् वैश्यस्य । आजीवः
जीविका वार्ता वृत्तिः वर्तनं जीवनं षट् जीविकामात्रस्य ॥ १ ॥ कृषिः कर्ष-
णम् । पशुपालस्य कर्म पशुपाल्यं गोरक्षणादि । वाणिजां कर्म वाणिज्यं क्रय-
विक्रयादि । “वाणिज्यम् । वाणिजेत्यपि ।” एवं त्रयो वृत्तयो वैश्यानां

आजीवो जीविका वार्ता वृत्तिर्वर्तनजीवने ॥ १ ॥

स्त्रिया कृषिः पाशुपाल्यं वाणिज्यं चेति वृत्तयः ॥

सेवा श्ववृत्तिरनृतं कृषिरुच्छशिलं त्वृतम् ॥ २ ॥

द्वे याचितायाचितयोर्यथासंख्यं मृतामृते ॥

सत्यानृतं वणिग्भावः स्याद्वणं पर्युदंचनम् ॥ ३ ॥

उद्धारोऽर्थप्रयोगस्तु कुसीदं वृद्धिजीविका ॥

याच्चयाप्तं याचितकं निमयादापमित्यकम् ॥ ४ ॥

जीवितका भेदा इत्यर्थः । कृषिगोरक्षवाणिज्यं वैश्यकर्मस्वभावजमिति महा-
भारते भगवद्गीतायाम् । अथ मृतामृताभ्यां जीवेत मृतेन प्रमृतेन वा । सत्या-
नृताभ्यामपि वा न श्ववृत्त्या कथंचनेत्यादिस्मृत्युक्तान्वृत्तिभेदान्व्युत्पादयति ।
सेवा परचित्तानुवर्तनं सा श्ववृत्तिः । “शुनो वृत्तिरिव शुन इव वृत्तिर्वा ।
शुनो वृत्तिः स्मृता सेवा गर्हितं तद्विजन्मनाम् । हिसादोषप्रधानत्वादनृतं कृषि-
रुच्यते इत्युक्तम् ।” श्ववृत्तिर्नोचसेवनमिति श्रीभागवते । एकम् । कृषिः कर्षणं
तदनृतं स्यात् । अनृतं कर्षणं स्मृतमिति स्मृतेः । “प्रनृतमिति क्वचित्पाठः ।
प्रनृतं कर्षणं स्मृतमिति प्रनूक्तेः ।” एकम् । उच्छश्च शिलं च उच्छशिलं समा-
हारद्वन्द्वः । आपणादौ पतितकणानामेकशो ग्रहणमुच्छः । क्षेत्रादौ स्वामिस्व-
क्तकणिशानां ग्रहणं शिलम् । एतद्वयं ऋतमित्युच्यते । “उच्छः कणश आदानं
कणिशाद्यर्जनं शिलमिति यादवः । पुमानुच्छः शिलं त्वृतमिति बोधालितः ।”
एकम् ॥ २ ॥ याचिते प्रसहं तंडुलादियाज्जायां मृतमिसेकम् । मृतं तु नित्य-
याज्जा स्यादित्युक्तेः । अयाचिते अजगरवर्तनवद्याज्जां विनैव लब्धे अमृतमि-
त्येकम् । वणिग्भावो वाणिज्यं क्रयविक्रयादि तत्सत्यानृतं स्यात् एकम् ।
किंचित्सत्यं किंचिदसत्यं सत्यानृतम् । ऋणं पर्युदंचनम् ॥ ३ ॥ उद्धारः त्रय-
मृणस्य । “उद्धारश्चोद्धृतावृण इति विश्वः ।” अर्थप्रयोगः कुसीदं “कुशीदं
कुषीदं चेत्यपि ।” वृद्धिजीविका त्रीणि ऋणसंबंधिकालांतरद्रव्येण लोके
“व्याज इति ख्यातेन” जीविकायाम् । याज्जया यदाप्तं तद्याचितकं “एकं
जायां आपणलेला जायजाणा जिह्वस इति ख्यातस्य ।” निमयात्परिवर्तादाप्तं
अपमित्यकम् । अपमित्य आप्तं “अपमित्ययाचिताभ्यां ककनौ । परिवर्तो

उत्तमर्णाधमर्णौ द्वौ प्रयोक्तृग्राहकौ क्रमात् ॥

कुसीदिको वार्धुषिको वृद्ध्याजीवश्च वार्धुषिः ॥ ५ ॥

क्षेत्राजीवः कर्षकश्च कृषिकश्च कृषीवलः ॥

क्षेत्रं व्रैहेयशालेयं व्रीहिशाल्युद्भवोचितम् ॥ ६ ॥

यव्यं यवक्यं षष्टिक्यं यवादिभवनं हि यत् ॥

तिल्यं तैलीनवन्माषोमाणुभंगा द्विरूपता ॥ ७ ॥

मौद्गीनकौद्रवीणादिशेषधान्योद्भवक्षेमम् ॥

विनिमय इति मेदिनी ।” निमयः परिवर्तः स्यादिति मनुः ॥ ४ ॥ प्रयोक्ता ऋणस्य दाता उत्तमर्ण इत्येकं सावकार इति प्रसिद्धस्य । “उत्तमं ऋणमस्य ।” ऋणस्य ग्राहकोऽधमर्ण इत्येकं कर्जदार इति प्रसिद्धस्य । कुसीदिकः वार्धुषिकः वृद्ध्याजीवः वार्धुषिः चत्वारि ऋणं दत्वा तद्वृद्ध्याजीविनः पुरुषस्य । “कुसीदार्थं प्रयच्छति कुसीदिकः । वृद्धिं गृह्णां प्रयच्छति वार्धुषिकः” ॥५॥ क्षेत्राजीवः कर्षकः “कर्षको वा” कृषिकः कृषीवलः चत्वारि कृषीवलस्य शेतकरीति लौकिकभाषायाम् । कृषिरस्यास्तीति कृषीवलः । वले इति दीर्घः । व्रीह्युद्भवोचितं व्रीहीणामुद्भवे योग्यं क्षेत्रं व्रैहेयं एकम् । शाल्युद्भवोचितं क्षेत्रं शालेयं एकम् ॥ ६ ॥ यवादीनां भवनं उद्भवोचितं यत्क्षेत्रं तत् यव्यादि । यथा यवानां भवनं क्षेत्रं यव्यम् । यवका अल्पयवास्तेषां भवनं क्षेत्रं यवक्यम् । “यवकः शूकधान्यो यवः” । षष्टिकाः षष्टिरात्रेण पच्यन्ते तेषां भवनं क्षेत्रं षष्टिक्यं एकैकम् । तिल्यं तैलीनवन्माषादेः क्षेत्रविषये द्विरूपता स्यात् । यथा तिल्यं तैलीनं द्वे तिलानां भवने क्षेत्रे । एवं माष्यं माषीणं द्वे माषाणां भवने क्षेत्रे । उमा अतस्यस्तासां क्षेत्रं उम्यं औमीनं द्वे । अणुर्धान्यभेदस्तत्क्षेत्रे अणव्यं आणवीनं द्वे । भंगा मातुलानी तत्क्षेत्रं भंग्यं भांगीनं द्वे ॥ ७ ॥ शेषाणां व्रीह्यादिभ्य उक्तेभ्योऽन्येषां मुद्गादीनां धान्यानामुद्भवोचितं क्षेत्रं मौद्गीनादि स्यात् । शेषधान्योद्भवोचितमिति वा पाठः । यथा मुद्गानां भवनं क्षेत्रं मौद्गीनम् । एवं कौद्रवीणम् । आदिना चाणकीनम् । “गौधूमीनम् । कालायीनम् । कौलत्थीनम् । प्रैयंगवीनमित्यादि । धान्यानां भवने क्षेत्रे स्वष्ट्र ईनादेशः । एकैकम् ।” शाकशाकटं शाकशाकिनं द्वयं शाकक्षेत्रादिके क्लीबम् । भवने क्षेत्रे शाकटशाकिनाविति वार्तिकेन सिद्धमेतत् । आदौ

“शाकक्षेत्रादिके शाकशाकटं शाकशाकिनम्” (१)

बीजाकृतं तूमकृष्टे सीत्यं कृष्टं च हल्यवत् ॥ ८ ॥

त्रिगुणाकृतं तृतीयाकृतं त्रिहल्यं त्रिसीत्यमपि तस्मिन् ॥

द्विगुणाकृते तु सर्वं पूर्वं शंबाकृतमपीह ॥ ९ ॥

द्रोणाढकादिवापादौ द्रौणिकाढकिकादयः ॥

खारीवापस्तु खारीक उत्तमर्णादयस्त्रिषु ॥ १० ॥

पुन्नपुंसकयोर्वप्रः केदारः क्षेत्रमस्य तु ॥

कैदारकं स्यात्कैदार्यं क्षेत्रं कैदारिकं गणे ॥ ११ ॥

चसं पश्चात्कृष्टं क्षेत्रमुक्तकृष्टं तत्र बीजाकृतमित्येकम् । “बीजेन सह कृतं कृष्टं बीजाकृतम् । कुत्रो द्वितीयेति ङाच् ।” सीत्यं कृष्टं हल्यं त्रीणि कृष्टमात्रस्य । सीतया हल्लेखया संमितं सीत्यम् । “सीत्यमित्यपि ।” इलेन कृष्टं हल्यम् ॥ ८ ॥ त्रिगुणाकृतं तृतीयाकृतं त्रिहल्यं त्रिसीत्यं चत्वारि वारत्रयकृष्टस्य । त्रिगुणं “त्रिवारं” कृतं कृष्टं क्षेत्रं त्रिगुणाकृतम् । संख्यायाश्चेति ङाच् । तस्मिन् त्रिगुणाकृते इत्यर्थः । द्विगुणाकृतेऽपि सर्वं पूर्वं योज्यम् । यथा । द्विगुणाकृतं द्वितीयाकृतं द्विहल्यं द्विसीत्यं चत्वारि वारद्वयकृष्टस्य । इह द्विःकृष्टे शंबाकृतमित्यपि नाम । “शंबशब्दो द्वितीयकर्षणे वर्तते इति रामाश्रमः । सिद्धांतकौमुद्यां तु शंबशब्दः प्रतिलोमे । अनुलोमं कृष्टं क्षेत्रं प्रतिलोमं कर्षतीत्यर्थः । शंबाकृतमिति दंत्यादिरपि ।” एवं पंच ॥ ९ ॥ उप्यतेऽस्मिन्निति वापः क्षेत्रम् । द्रोणादिपरिमितधान्यस्य वापादौ द्रौणिकादयः स्युः । यथा द्रोणस्य वापः क्षेत्रं द्रौणिकः । आढकस्य वापः आढकिकः । आदिशब्दात्मस्थस्य वापः प्रास्थिकः । “कौढविकः” इत्यादि । वापादाविसादिशब्दात्पचादिग्रहः । द्रोणस्य पचो द्रौणिकः कटाहः । खारीवापः खारीपरिमितं यत्रोप्यते स खारीकः एकम् । उत्तमर्णादयः खारीकांताः त्रिलिङ्ग्याम् । वाच्यलिङ्गत्वात् ॥ १० ॥ वप्रः केदारः क्षेत्रं त्रीणि क्षेत्रस्य “शेत इति ख्यातस्य ।” वमः प्राकाररोधसोः । क्षेत्रे ताते चये रेणाविति हैमः । अस्य क्षेत्रस्य गणे समूहे कैदारकं कैदार्यं “कैदारं” क्षेत्रं कैदारिकं इति चत्वारि ॥ ११ ॥ लोष्टं लेष्टुः द्वे मृत्तिकाखंडस्य । “द्वेकुळ,

लोष्ठानि लेष्टवः पुंसिं कोटिशो लोष्टभेदनः ॥

प्राजनं तोदनं तोत्रं खनित्रमवदारणे ॥ १२ ॥

दात्रं लवित्रमाबंधो योत्रं योक्त्वमथो फलम् ॥

निरीशं कुटकं फालः कृषको लांगलं हलम् ॥ १३ ॥

गोदारणं च सीरोऽथ शम्या स्त्री युगकीलकः ॥

ईषां लांगलदंडः स्यात्सीता लांगलपद्धतिः ॥ १४ ॥

द्विफळ इति ख्यातस्य । लोष्टं पुंस्यपि । लेष्टुः पंढेऽपि लोष्टः स्यादिति बोधा-
लितः । " कोटिशः कोटीश इत्यपि " लोष्टभेदनः द्वे लोष्टभंजनमुद्गरस्य " कुळव,
द्विफळा इति ख्यातस्य । " प्राजनं तोदनं तोत्रं त्रीणि वृषादेस्ताडनोपयोगिन-
स्तोत्रस्य " आंसूड, चाबूक इति ख्यातस्य । " तुद्यतेऽनेन तोत्रम् । यल्ल-
क्ष्यम् । तोत्रवेत्रैकपाणये । खनित्रं अवदारणं द्वे कुदालादेः " कुदळ इति
ख्यातस्य " ॥ १२ ॥ दात्रं लवित्रं द्वे । लुनाति छिनत्ति अनेन लवित्रं
" इळा कोयता " इति प्रसिद्धम् । आबंधः योत्रं योक्त्वं त्रीणि युगबंधनो-
पयोगिन्यां रज्जौ " जुंषणी जोतें इति ख्यातायाम् । " फलं निरीशं " निरी-
षमिति " कुटकम् । " दीर्घादिरिति मुकुटः " फालः कृषकः " कृषिकः ।
कृषिकाकृषिकौ फालकृषकाविति रुद्रात्स्त्रियामपि " पंच लांगलस्याधः
स्थिते काष्ठे यस्याग्रं लोहेन प्रबध्यते । " आद्यत्रयं यत्र काष्ठे फालो निब-
ध्यते तस्य । अंसद्वयं फालस्येत्यपि मतम् । " फलति विशीर्यते भूमिरनेन
फालः । लांगलं हलं " हालः । हालः फालवहः सीतेति विक्रमादित्यः ।
हालो हले पुमान् हालो मदिरायां च योषितीति मेदिनी " ॥ १३ ॥
गोदारणं सीरः " शीर इत्यपि " चत्वारि हलस्य । शम्या युगकीलकः द्वे
युगस्य कीलके स्त्रीळ इति ख्याते । शम्यते वृषादिरनया शम्या । लांगलस्य
दंड ईषा स्यात् । " ईशा " । प्रभुशंकरयोरीशः स्त्रियां लांगलदंडक इति
तालव्यान्ते रुद्रभसौ । ईशः स्वामिनि रुद्रे च स्वादीशा हलदंडक इति
ज्ञातेषु विश्वः । एकं इसाड इति ख्यातस्य । लांगलपद्धतिः, हलराचितारेखा
सीता स्यात् । " शीता । शीता नभःसरिति लांगलपद्धतौ च शीता दशा-
ननरिपोः सहधर्मिणी च । शीतं स्मृतं हिमगुणे च तदन्विते च शीतो-
ऽलसे च बहुवाररतौ च दृष्ट इति तालव्यादौ धरणिः । एकं नांगराचें तास

पुंसि मेधिः खलेदारु न्यस्तं यत्पशुबंधने ॥

आशुव्रीहिः पाटलः स्याच्छितशूकयवौ समौ ॥ १५ ॥

तोक्मस्तु तत्र हरिते कलायस्तु सतीनकः ॥

हरेणुरेणुकौ चास्मिन्कोरदूषस्तु कोद्रवः ॥ १६ ॥

मंगल्यको मसूरोऽथ मकुष्ठकमयुष्ठकौ ॥

वनमुद्गे सर्षपे तु द्वौ तंतुभकदंबकौ ॥ १७ ॥

इति ख्यातस्य ॥ १४ ॥ पशुबंधने वृषादिबंधननिमित्ते यत्काष्ठं न्यस्तं निखातं तत्र मेधिः “मेधिरित्यपि” खलेदारु इति द्वे “मेढ इति ख्यातस्य ।” खलेदारुविति हलदंतादिति सप्तम्या अलुक् । यद्वा खले धान्यमर्दनस्थले यदारु इति पृथक्पदं वा । आशुः व्रीहिः पाटलः “पाटलिरित्यपि । पाटलो वर्णोऽस्यास्तीति” त्रयं व्रीहेः । “पाटलो व्रीहिपाटल उच्यते इति नामद्वयमिति सुभूतिः ।” तत्र आशु क्लीबे “पुंस्यपि । आशुस्तु व्रीहिशीघ्रयोरिति हेमचंद्रः । आशुव्रीहिरित्येकं पदमिति सुभूतिः । अशुव्रीहौ पाटलो ना श्वेतरक्तेऽन्यलिङ्गवानिति रुद्रोऽपि” । व्रीह्यादिः पुंसि । धान्यमात्रेऽपि व्रीहिं चक्ष्यन्ति । शितशूकः यवः द्वे जव इति ख्यातस्य । “शितशूको द्वितालव्यः । मध्यतालव्योऽपि” ॥ १५ ॥ तत्र यवे हरिते हरिद्वर्णे तोक्म इत्येकं “निःशूकयवस्य ।” कलायः सतीनकः । “सातीनक इति माधवः । मल्लाद्यण् । सतीलक इति मेदिनी ।” हरेणुः रेणुकः चत्वारि “वाटाणा इति ख्यातस्य ।” कोरदूषः कोद्रवः “काद्रव इत्यपि” द्वे हरीक इति ख्यातस्य ॥ १६ ॥ मंगल्यकः मसूरः । “मसुरा मसूरा । वेङ्गयायां व्रीहिभेदे च मसूरा मसुरा स्त्रियाम् । मसूरमसुरौ पुंसि द्वावेतावपि चैतयोरिति रभसः । मसूरा मसुरा वा ना वेङ्ग्याव्रीहिभेदयोरिति मेदिनी च । द्वे मसूर इति ख्यातस्य ।” मकुष्ठकः “मकुष्ठकः मुकुष्ठकः । विश्वमेदिन्योस्तु मुकुष्ठो व्रीहिभेदे नेति टवर्गद्वितीयांतः ।” मयुष्ठकः “मयुष्ठकः । मपुष्ठकः । मपुष्ठोऽपि मपुष्ठकः मपुष्ठोऽप्यन्यत्र ।” वनमुद्गः “त्रीणि मठ, मटकी इति ख्यातस्य ।” सर्षपः तंतुभः तंतुभोऽपि । “कदंबकः त्रयं सांसव “शिरस” इति ख्यातस्य । “सर्षपः स्यात्सरिषप इति त्रिकांडशेषः” ॥ १७ ॥ एष सर्षपो धवलः शुभ्रश्चेत्सिद्धार्थ इत्येकम् । गोधूमः

सिद्धार्थस्त्वेष धवलो गोधूमः मनः समौ ॥

स्याद्यावकस्तु कुल्मार्षश्चणको ह, रमंथकः ॥ १८ ॥

द्वौ तिले तिलपेजश्च तिलपिंजश्च निष्फले ॥

क्षवः क्षुतांऽभिजननो राजिका कृष्णिकाऽऽसुरी ॥ १९ ॥

स्त्रियौ कंगुप्रियंगू द्वे अतसी स्यादुमा क्षुमा ॥

मातुलानी तु भंगाया व्रीहिभेदस्त्वणुः पुमान् ॥ २० ॥

किशारुः सस्यशूकं स्यात्कणिशं सस्यमंजरी ॥

धान्यं व्रीहिः स्तंबकरिः स्तंबो गुच्छस्तृणादिनः ॥ २१ ॥

सुमनः द्वे गह्वं इति ख्यातस्य । सुमनोऽदंतः । यावकः कुल्माषः “कुल्मास इति दंशांतः” द्वे अर्धस्विन्नस्य यवादेः । “अर्धशिजे यवादिक घुगन्या इति ख्यातस्य” । धान्यभेदस्येत्येके । “शूकशून्ययवादेरित्यन्ये” । चणकः हरि-
मंथकः हरिमंथज इत्यपि “द्वे हरबरा इति ख्यातस्य” ॥ १८ ॥ तिलपेजः
तिलपिंजः । तिलान्निष्फलात्पिंजपेजाविति वार्तिकेणेमौ साधू । द्वे निष्फले तिले
“वाङ्गे तीळ रानतीळ इति ख्याते । जर्तिल इत्यप्यस्य नाम । जर्तिलः कथ्यते
सद्भिररण्यमभवत्तिल इत्युक्तेः” । क्षवः क्षुताभिजननः राजिका कृष्णिका
आसुरी पंच राजसर्षपाख्यस्य कृष्णसर्षपस्य “मोहरी, राई इति ख्यातस्य” ।
क्षुतमभिजायतेऽनेनेति क्षुताभिजननः । “क्षुधाभिजनन इत्यपि । तत्र क्षुधा-
मभिजनयतीति विग्रहः” ॥ १९ ॥ कंगुः “कंगूरित्यपि” प्रियंगुः द्वे कांग,
“राळे” इति ख्यातस्य । अतसी उमा क्षुमा त्रयं जवस इति ख्यातस्य धान्य-
भेदस्य । मातुलानी भंगा द्वे भांग, तागाचें बीं इति च ख्यातस्य । “तरंग-
भेदयोर्मंगो भंगा सस्यशणाद्वय इति रुद्रः” । व्रीहिभेदः अणुः स्यात् एकम्
॥ २० ॥ सस्यस्य शूकं सूक्ष्मं सूचितुल्यमग्रं किशारुः स्यादेकं पुंसि “कूंस
इति ख्यातस्य” । सस्यस्य मंजरी निर्गतनूतनशिरः कणिशं एकम् । कणाः
संत्यस्य कणिशम् । “कणिशो धान्यशीर्षक इति तालव्यांते रत्नकोशः ।
मूर्द्धन्यांतोऽपि” । धान्यं व्रीहिः स्तंबकरिः त्रयं व्रीहियवादेः । स्तंबकरिरिदंतः
पुंसि । तृणयवादेर्गुच्छो नालादिपुंजः स्तंबः स्यात् एकं “थोव इति प्रासि-
द्ध्य” ॥ २१ ॥ अस्य गुच्छस्य यः कांडः स नाडी नालं च स्यात् द्वे ।

नाडी नालं च कांडोऽस्य पलालोऽस्त्री स निष्फलः ॥

कंडंगरो बुंसं क्लीबे धान्यत्वचि तुषः पुमान् ॥ २२ ॥

शूकोऽस्त्री श्लक्ष्णतीक्ष्णाग्रे शमी शिबां त्रिषूतरे ॥

ऋद्धमावसितं धान्यं पूतं तु बहुलीकृतम् ॥ २३ ॥

माषादयः शमीधान्ये शूकधान्ये यवादयः ॥

शालयः कलमाद्याश्च षष्टिकाद्याश्च पुंस्यमी ॥ २४ ॥

तृणधान्यानि नीवाराः स्त्री गवेर्धुर्गवेधुका ॥

स कांडो गृहीतफलत्वान्निष्फलः पलालः स्यात् एकं “सरम, कडवा, बादूक इति ख्यातस्य । क्लीबे पलालम्” । कंडंगरः “करंकर इति हरदत्त-पाठः” । बुंसं “बुषवेषतुषारतोषा इति षभेदान्मूर्धन्यांतमपि” द्वे पलाला-दिभ्योदस्य भूस इति ख्यातस्य । तुष इत्येकं व्रीह्यादेस्त्वचि “कौंडा” इति ख्यातायाम् ॥ २२ ॥ श्लक्ष्णं कृशं तीक्ष्णं निशितं एतादृशं यदग्रं यवादेस्तत्र शूक इत्येकम् । “क्लीबे शूकम्” । शमी शिबा “शिबिः शिबी चेत्यपि दंत्यादिर्वा” द्वे शेंग इति प्रसिद्धस्य माषादिफलस्य । उत्तरे ऋद्धादयश्च-त्वारो वाच्यलिङ्गाः । ऋद्धं आवसितं “अवसितम् । अवसितमृद्धे ज्ञानेऽपीति विश्वः । द्वे अपनीततृणस्य राशीकृतस्य धान्यस्य । पूतं बहुलीकृतं द्वे अप-नीतबुसस्य धान्यस्य । शूर्पादिना शोधितस्येत्येके ॥ २३ ॥ शमीप्रभवं धान्यं तत्र माषमुद्गादयो भेदाः । “यदुक्तं रत्नकोशे । मुद्गो माषो राजमाषः कुलि-त्थश्चणकस्तिलः । कलायस्तूवर इति शमीधान्यगणः स्मृत इति” एकम् । शूकसहितं धान्यं शूकधान्यं तत्र यवगोधूमादयो द्वेयाः एकम् । बृहन्नालो बहुलजलोत्पन्नो व्रीहिविशेषः कलमः । एतदपेक्षया किञ्चिदपक्वः षष्टिरात्रेण पच्यमानः षष्टिकः । आदिशब्दाद्रक्तादिराजशाल्यादयः एते शालयः स्युः एकम् । अमी माषयवशालिकलमषष्टिकाद्याः पुंसि ॥ २४ ॥ नीवारो मुन्य-न्नभेदः नेर “देवभात” इति प्रसिद्धः । बहुवचनात् श्यामाकादयो गृह्यन्ते । एते तृणधान्यानि स्युः एकम् । गवेर्धुः “गवेर्धुरित्यपि” गवेधुका द्वे मुन्य-न्नविशेषस्य “कसईचें बीं इति प्रसिद्धस्य । इदं कसाड, कसा इति कौकणे प्रसिद्धम् । गवा जलेन तत्र वा एषते । एष वृद्धौ” । अयोग्रं मुसलः “द्वे

अयोग्रं मुसलोऽस्त्री स्यादुदूखलमुलूखलम् ॥ २५ ॥

प्रस्फोटनं शूर्पमस्त्री चालनी तितउः पुमान् ॥

स्यूतप्रसेवौ कंडोलपिटौ कटकिलिंजकौ ॥ २६ ॥

समानौ रसवत्यां तु पाकस्थानमहानसे ॥

पौरोगवस्तदध्यक्षः सूपकारास्तु बल्लवाः ॥ २७ ॥

आरालिका आंधसिकाः सूदा औदनिका गुणाः ॥

आपूपिकः कांदविको भक्ष्यकार इमे त्रिषु ॥ २८ ॥

मुसळ इति ख्यातस्य । क्लीबे मुसलम् ” । उदूखलं उलूखलं द्वे उलूखल
 “ उखळ इति प्रसिद्धस्य ” ॥ २५ ॥ प्रस्फोटनं शूर्पं “ सूर्पमिति दंसादिरपि ”
 द्वे “ सूप इति ख्यातस्य ” । चालनी तितउः द्वे “ चाळण इति प्रसिद्धस्य ” ।
 क्षुद्रच्छिद्रशतोपेतं चालनं तितउः स्मृत इति कात्यः । “ चालनं तितउ
 प्रोक्तमिति क्लीबकांडे रत्नकोशः । न स्त्री तितउ चालनीति त्रिकांडशेषः ” ।
 तनोति सारं तितउः तनोतेर्दउः सन्वच्चेति । स्यूतः प्रसेवः द्वे धान्यादिभर-
 णार्थं कृतस्य वस्त्रभांडस्य पिशवी “ गोणी, थैली इति ख्यातस्य । ” सीव्यते
 स्म स्यूतः । “ स्योनप्रसेवावित्यपि पाठः । स्योनस्यूतप्रसेवकाविति रभमः । ”
 कंडोलः पिटः “ पिढ इत्यपि । पिडो बोले बले सांद्रे देहागारैकदेशयोः ।
 देहमात्रे निवापे च गोलसिद्धकयोरपीति मेदिनी । ” द्वे वेणुदलादिरचित-
 भांडस्य “ पांटी, कणिंग इत्यादिख्यातस्य । ” कटः किलिंजकः द्वे वंशा-
 दिविकारस्य “ करंडा इत्यादिख्यातस्य । ” कटत्यावृणोतीति कटः ॥ २६ ॥
 समानाविति स्यूतादिभिर्युगलैः संबध्यते । रसवती पाकस्थानं महानसं
 त्रीणि पाकस्थानस्य सैपाकघर, पाकशाला इति ख्यातस्य । तस्य पाक-
 स्थानस्याध्यक्षः अधिकृतः पौरोगवः स्यात् एकं “ वांकनीस इति ख्यातस्य ।
 पुरः पूजिता गौर्भूमिः पुरोगत्री तस्येदमित्यण् । पौरोगवः ” सूपकारः बल्लवः
 ॥ २७ ॥ आरालिकः आंधसिकः । अंधः ओदनं शिल्पं येषां ते । ठक् ।
 सूदः औदनिकः गुणः सप्त पाककर्तुः “ आचारी इति ख्यातस्य । आद्यं
 द्वयं व्यंजनकारस्येति क्षीरस्वामी । आपूपिकः कांदविकः भक्ष्यकारः
 “ भक्ष्यकारः भक्षकार इत्यपि ” त्रीणि भक्ष्यकारस्य । भक्ष्यं तैलपक्वादि ।
 इमे पौरोगवाद्याः बाष्पयलिंगाः ॥ २८ ॥ अश्मंतं उद्धानं “ उध्मानमित्यपि ”

अश्मंतमुद्गानंमधिश्रयणी चुल्लिरंतिका ॥

अंगारधानिकांऽंगारशकट्यपि हसंत्यपि ॥ २९ ॥

हसन्यप्यथ न स्त्री स्यादंगारोऽलातमुल्मुकम् ॥

क्लीबेऽबरीषं भ्राष्ट्रो ना कंदुर्वा स्वेदनी स्त्रियाम् ॥ ३० ॥

अलंजरः स्यान्मणिकः कर्कर्यालुर्गलंतिका ॥

पिठरः स्थाल्युखां कुंडं कलशस्तु त्रिषु द्वयोः ॥ ३१ ॥

घटः कुटनिपावस्त्री शरावो वर्धमानकः ॥

उत् ध्यायते । ल्युट् । “उद्गारमित्यपि ।” अधिश्रयणी चुल्लिः “चुल्लित्यपि” अंतिका । “अंदिकेसपि । अद्यतेऽत्र । अति अदि बंधने । ण्वुल् ।” पंच चुल्लेः “चूल इति ख्यातायाः । अश्मनोऽप्यंतोऽत्राश्मंतः ।” श्रीञ् पाके । अधिश्रियेतास्यां अधिश्रयणी । अंगारधानिका अंगारशकटी हसंती ॥ २९ ॥ हसनी चतुष्कमंगारशकट्याः आगटी, “शेगढी” इति ख्यातायाः । अंगारः अलातं उल्मुकं त्रीणि प्रज्वलत्काष्ठस्य । “आद्यमेकं निखारा इति ख्यातस्य । अग्रिमद्वयं कोलीत इति ख्यातस्येत्यपि मतम् । अंगारमुल्मुके न स्त्री पुंलिङ्गस्तु महीसुत इति विश्वः” ॥ अंबरीषं भ्राष्ट्रः द्वे चणकादिभर्जनपात्रस्य “स्नापर, रान्हे इति ख्यातस्य ।” भृज्यतेऽस्मिन् भ्राष्ट्रः । कंदुः स्वेदनी द्वे मद्यनिर्माणोपयोगिनो भाटीति प्रसिद्धपात्रस्य । कंदुर्वा ना विकल्पेन पुमान् पक्षे स्त्री ॥ ३० ॥ अलंजरः “अलंजर इत्यपि” मणिकः द्वे महाकुंभस्य “माठ, डेरा इति ख्यातस्य ।” कर्करी आलुः “आलूरित्यपि” गलंतिका ऋयं तंदुलादिप्रक्षालनोपयोगिन्याः गलंतिकायाः “गळती इति ख्याताया वा, रोवळी इति लौकिकप्रसिद्धिः । अथवा झारी इत्यपि प्रसिद्धायाः” गलत्यंभोऽस्या गलंतिका । पिठरः स्थाली उखा “उषेत्यपि” कुंडं चत्वारि स्थाल्याः । “पिठरः स्थाल्यां न क्लीबमिति मेदिनी । स्थालं भाजनभेदेऽपि स्थाली स्यात्पाटलोखयोरिति मेदिनी । कुंडी कमंडलौ जारात्पतिबन्नीसुते पुमान् । पिठरे तु न नेति विश्वमेदिन्यौ ।” कलशः । “दंत्यांतोऽपि । केन जलेन लसति कलशः” ॥ ३१ ॥ घटः कुटः निपः चत्वारि कलशस्य । कलशं कलशी । द्वयोरिति घटेन संबध्यते । घटी । अस्तीति शरावेण संबध्यते । शरावः “सराव इति दंत्यादिरपि” वर्धमानकः द्वे पात्रभेदस्य “मालटी

ऋजीषं पिष्टपचनं कंसोऽस्त्री पानभाजनम् ॥ ३२ ॥

कुतूः कृत्तेः स्नेहपात्रं सैवाल्पा कुतुपः पुमान् ॥

सर्वमावपनं भांडं पात्रामत्रं च भाजनम् ॥ ३३ ॥

दर्विः कंबिः खजाका च स्यात्तर्दूर्दारुहस्तकः ॥

अस्त्री शाकं हरितकं शिशुरस्य तु नाडिका ॥ ३४ ॥

कलंबश्च कडंबश्च वेषवार उपस्करः ॥

तित्तिडीकं च चुक्रं च वृक्षाम्लमथ वेल्लजम् ॥ ३५ ॥

इति प्रसिद्धस्य ।” ऋजीषं “ऋजीषमित्यपि ।” ऋच शब्दे । बाहुलकात्की-
षच् । पिष्टपचनं द्वे पिष्टपाकोपयोगिनः पात्रस्य “तवा, कटई इति ख्यातस्य ।”
कंसः पानभाजनं “द्वे क्षीरादिपानपात्रस्य” ॥ ३२ ॥ कृत्तेः स्नेहपात्रं
तैलाद्याधारपात्रं कुतूः स्यात् एकं “बुधला इति ख्यातस्य ।” स्त्रियाम् ।
सैव कुतूरल्पा द्वस्वा चेत्कुतुपः । कुत्वा डुपच् । बुधली डपकी इति लौकिक-
भाषायाम् । सर्वं “स्यूतादि पिठरादि च” पात्रमात्रं आवपनादिसंज्ञम् ।
आवपनं भांडं पात्रं अमत्रं भाजनं पंच “भांडे आयधण इति ख्यातस्य ।
पिचखनेन पात्रम्” ॥ ३३ ॥ दर्विः “दर्वी” कंबिः “कंबी” खजाका त्रयं
स्त्रियां दर्व्याः “पळी इति ख्यातायाः ।” खजति मध्नाति पाकं खजाका ।
तर्दुः दारुहस्तकः द्वे दर्वीभेदस्य “डवली इति ख्यातस्य । दारुणो हस्तको
दारुहस्तकः” । तर्दुः पुंसि । अयं परिवेषणाद्युपयोगी । शाकं हरितकं शिशुः
त्रयं वास्तुकादेः शाकस्य । शक्यते भोक्तुमनेन शाकम् । शिशुः पुंसि ।
सौभाजनेऽपि शिशुरुक्तः । अस्य शाकस्य नाडिका नालम् ॥ ३४ ॥ कलंबः
कडंब इति च स्यात् द्वे “देंट इति ख्यातस्य” । वेषवारः “वेषवारः वेश-
वार इत्यपि” उपस्करः द्वे शाकादिसंस्कारार्थं रचितहरिद्रासर्षपमरीचादि-
चूर्णस्व । “आत्रेयसंहितायामुक्तम् । चित्रकं पिप्पलीमूलं पिप्पली चव्यना-
मरम् । धान्याकं रजनीश्वेततंदुलाश्च समांशकाः । वेषवार इति ख्यातः
शाकादिषु नियोजयेदिति” “दश पलानि हरिद्रायाः । विंशतिपलानि
धान्याकस्य । पंच पलानि शुद्धजीरकस्य । सार्द्धद्वयपलं मेथिकायाः । एत-
च्चतुष्टयं भर्जितमेव ग्राह्यम् । त्रीणि पलानि मरीचस्य । अर्द्धपलं हिंगोः ।

मरीचं कोलकं कृष्णमूषणं धर्मपत्तनम् ॥

जीरको जरणोऽजाजी कणा कृष्णे तु जीरके ॥३६॥

सुषवी कारवी पृथ्वी पृथुः कालोपकुंचिका ॥

आर्द्रकं शृंगबेरं स्यादथ छात्रा वितुन्नकम् ॥ ३७ ॥

कुस्तुंबरुं च धान्याकमथ शुंठी महौषधम् ॥

स्त्रीनपुंसकयोर्विश्वं नागरं विश्वभेषजम् ॥ ३८ ॥

आरनालकसौवीरकुल्माषाभिषुतानि च ॥

अवंतिसोमधान्याम्लकुंजलानि च कांजिके ॥ ३९ ॥

एतत्सर्वमेकत्र संयोज्य संपदितं वेसवार इत्यने” । तितिडीकं “तितिडीक-
मित्यापि” चुक्रं वृक्षाम्लं त्रयं तितिडीकस्याम्लभेदस्य “आमसोल इति
ख्यातस्य” । वेल्लजम् ॥ ३६ ॥ मरीचं “मरिचमित्यापि” कोलकं कृष्णं
ऊषणं धर्मपत्तनं षट्कं मरीचस्य मिरि इति ख्यातस्य । ऊषणं दीर्घा-
द्यम् । “इस्वाद्यपि । उषणं मरिचे क्लीबमिति मेदिनी” । जीरकः जरणः
अजाजी कणा चत्वारि जीरकस्य । अजाजी स्त्री ॥ ३६ ॥ सुषवी कारवी
पृथ्वी पृथुः काला उपकुंचिका षट्कं कृष्णवर्णे जीरके “काळें जिरें, काळेरें
इति ख्याते ।” आर्द्रकं शृंगबेरं द्वे आर्द्रकस्य । शुंठ्याः पूर्वरूपमिदम् । “आलें
इति ख्यातम् ।” छात्रा वितुन्नकम् ॥ ३७ ॥ कुस्तुंबरुं “कुस्तुंबरीति भरत-
मालायाम् ।” धान्याकं “धन्याकम् । इस्वादीति मुकुटः । धन्याकं धान्यकं
धन्यं कुस्तुंबुरु धनीयकमिति रभसः । धनेयकमित्यापि” चत्वारि कोर्धिविरि
“धणे” इति ख्यातस्य ।” शुंठी “शुंठिरिति इस्वांतोऽपि । सधन्याशुंठिसै-
षवमिति वैद्यकम् ।” महौषधं विश्वं नागरं विश्वभेषजं पंच शुंठ्याः । स्त्रियां
तु विश्वा । “विश्वस्य दोषस्य भेषजम् ॥ ३८ ॥ आरनालकं सौवीरं कुल्माषा-
भिषुतं अवंतिसोमं धान्याम्लं कुंजलं कांजिकं सप्तकं कांजिकस्य । कुल्माषै-
रर्धस्विन्नैर्यवादिभिरभिषूयते स्म कुल्माषाभिषुतम् । कुल्माषमिति पृथग्वा ।
कुल्माषं कांजिकेऽपि चेति विश्वः । “कुल् अर्धस्विन्नः माषोऽस्मिन्कु-
ल्माषः ।” अवंत्या सूयते अवंतिसोमम् । आह च “धन्वंतरिः ।” कांचिकं
कांजिकं वीरं कुल्माषाभिषुतं तथा । अवंतिसोमं धान्याम्लमारनालं महारसम् ।

सहस्रवेधि जतुकं बाँहीकं हिंगु रामठम् ॥

तत्पत्री कारवी पृथ्वी वाष्पिका कबरी पृथुः ॥४०॥

निशाख्या कांचनी पीता हरिद्रा वरवर्णिनी ॥

सामुद्रं यत्तु लवणमक्षीवं वशिं च तत् ॥ ४१ ॥

सैधवोऽस्त्री शीतशिवं माणिमंथं च सिंधुजे ॥

रौमकं वसुकं पाक्यं बिडं च कृतके द्वयम् ॥ ४२ ॥

सौवर्चलेऽक्षरुचके तिलकं तत्र मेचके ।

सौवीरं च सुवीराम्लं तथा चुक्रं तुषोदकमिति ॥ ३९ ॥ सहस्रवेधि जतुकं बाँहीकं “बाँहीकं” हिंगु रामठं पंच हिंगुवृक्षस्य निर्यासे । सहस्रं विध्यति गंधेन सहस्रवेधि । इक्षतं क्लीबे । तस्य हिंगुनः पत्री तत्पत्री । “त्वक्पत्री । तत्पत्री त्वचमाख्यातं त्वक्पत्री कारवीति चेति रुद्रः । त्वक्पत्रीति च कारव्यामिति हैमः ।” कारवी पृथ्वी वाष्पिका “वाष्पिकास्य पाठः” कबरी पृथुः पंचकं हिंगुतरोः पत्र्यामित्यर्थः ॥४०॥ निशा कांचनी पीता हरिद्रा वरवर्णिनी पंच हरिद्रायाः । निशाख्या निशापर्यायवाच्येत्यर्थः । तेन रजनी रात्रिरित्याद्यपि । निशाद्वेति कचित्पाठः । यत्सामुद्रं समुद्रभवं लवणं तत् अक्षीवं “अक्षिव-मित्यपि” वशिं “वसिरमित्यपि” द्वे ॥ ४१ ॥ सैधवः शीतशिवं “सित-शिवं सितं शुभ्रं च तच्छिवं च” माणिमंथं सिंधुजं चत्वारि सिंधुजे लवणे “शैदेलोण इति ख्याते” । सिंधुदेशे भवं सैधवम् । मणिमंथपर्वते भवं माणि-मंथम् । मणिमंथमित्यपि पाठः । रौमकं वसुकम् । “वसुकमिति हैमचंद्रः । वस्तकम् । वस्त इव वस्तकम् अजगंथित्वात् । रौमके वस्तकं वस्त्विति नाम-माला ।” द्वे शांभरलवणस्य । शांभरिदेशे रूमनामको लवणाकरः तत्र भवं रौमकम् । “शांभरलोण इति ख्यातम् । पाक्यं बिडं द्वयं द्वे नामनी कृतके कृत्रिमे लवणे “बिडलोण इति ख्याते ।” पाके साधु पाक्यम् । सारगृत्तिका हि पाचयित्वा लवणं कुर्वति ॥४२॥ सौवर्चलः अक्षं रुचकं त्रीणि मधुरलव-णस्य लवणभेदस्य । दृढगंधमेतत् “संचळत्वार इति ख्यातम् ।” तत्र सौव-र्चले मेचके कृष्णवर्णे तिलकमित्येकम् । यद्वेधाः । कृष्णसौवर्चलगुणा लवणे गंधवर्जित इति । मत्स्यंटी फाणितं “द्वे राव काकवी इति ख्यातस्य ।”

मत्स्यंडी फाणितं खंडविकारः शर्करा सिता ॥ ४३ ॥

कूर्चिका क्षीरविकृतिः स्याद्रसाला तु मार्जिता ॥

स्यात्तेमनं तु निष्ठानं त्रिलिंगा वासितावधेः ॥ ४४ ॥

शूलाकृतं भट्टित्रं स्याच्छूल्यमुख्यं तु पैठरम् ॥

प्रणीतमुपसंपन्नं प्रयस्तं स्यात्सुसंस्कृतम् ॥ ४५ ॥

स्यात्पिच्छिलं तु विजिलं संमृष्टं शोधितं समे ॥

चिक्कणं मसृणं स्निग्धं तुल्ये भावितवासिते ॥ ४६ ॥

खंडविकारः शर्करा सिता त्रीणि शर्करायाः “खडी साकरं, पिठी साकर इति भेदभिन्नायाः ।” पंचापि शर्कराया इत्येके ॥ ४३ ॥ दध्यादिना क्षीरस्य विकृतिः कूर्चिका । यदाहुः । दध्ना सह पयः पक्वं यत्तत्स्यादधिकूर्चिका । तत्क्रेण पक्वं यत्क्षीरं सा भवेत्तत्तत्कूर्चिकेति । एकम् । रसाला मार्जिता द्वे दधिमधुशर्करामरीचाद्रादिभिः कृतस्य लेहस्य “श्रीखंड इति ख्यातस्य । यदुक्तं सूपशास्त्रे । अर्धाढकः सुचिरपर्युषितस्य दध्नः खंडस्य षोडश पलानि शशिमभस्य । सर्पिष्पलं मधु पलं मरिचं द्विकर्षं शुंठ्याः पलार्धमपि चार्धपलं चतुर्णाम् । सूक्ष्मे पटे ललनया मृदुपाणिघृष्टा कर्पूरधूलिसुरभीकृतपात्रसंस्था । एषा वृकोदरकृता सरसा रसाला या स्वादिता भगवता मधुमूदनेनेति ।” तेमनं निष्ठानं द्वे व्यंजनस्य दध्यादेः “कडी इति ख्यातस्य ।” तिमत्यार्द्रा-भवत्सन्नमनेन तेमनम् । सूपाद्यपि तेमनमुपचारात् । इतः परं वासितांता वाच्यलिंगाः ॥ ४४ ॥ शूलाकृतं भट्टित्रं शूल्यं त्रयं शूलेन संस्कृतस्य मांसादेः । शूलेन पक्वं शूलाकृतम् । शूलात्पाक इति डाच् । शूलं लोहशलाका । उख्यं पैठरं द्वे स्थालीसंस्कृतस्यान्नादेः । प्रणीतं उपसंपन्नं द्वे रसादिसंपन्नस्य व्यंजनादेः । प्रयस्तं सुसंस्कृतं द्वे प्रयत्ननिष्पन्नस्य घृतपकादेः ॥ ४५ ॥ पिच्छिलं विजिलं विज्जलं “विज्जनं चेत्यपि” द्वे मंडयुक्तदध्यादेः “साईं मुद्धां दहीं महा इति ख्यातस्य ।” संमृष्टं शोधितं द्वे केशकीटाद्यपनयनेन शोधितस्यान्नादेः । चिक्कणं मसृणं स्निग्धं त्रीणि स्निग्धस्य । चिगिति अव्यक्तं कणति चिक्कणम् । कण शब्दे । भावितं वासितं द्वे पुष्पादिद्रव्यांतरेणाधिवासितस्य । यथा धूपेन भावितास्तिलाः । वास्यते द्रव्यांतरेण मिश्रीक्रियते धूप-

आपकं पौलिरभ्यूषो लाजाः पुंभूम्नि चाक्षताः ॥
 पृथुकः स्याच्चिपिटको धाना भ्रष्टयवे स्त्रियः ॥४७॥
 पूपोऽपूपः पिष्टकः स्यात्करंभो दधिसक्तवः ॥
 भिःसा स्त्री भक्तमंधोऽन्नमोदनोऽस्त्री सदीदिविः ॥४८॥
 भिःसटा दग्धिका सर्वरसाग्रे मंडमस्त्रियाम् ॥
 मासराचामनिस्रावा मंडे भक्तसमुद्भवे ॥ ४९ ॥
 यवागूरुष्णिका श्राणा विलेपी तरला च सा ॥

पुष्पादिना वाऽधिवास्यते वासितमिति स्वामी । धूपितं वासितं विदुरि
 मुनिः ॥ ४६ ॥ आपकम् ईषत् पकम् । आङ् ईषदर्थेऽत्र । पौलिः अभ्यूषः
 “अभ्युषः अभ्योषश्चापि ।” त्रयं “अर्द्धस्त्रिजयवादेष्टृतादिना भर्जितयवा-
 देर्वा घृतपक्वान्नस्य पोळी इत्यादिप्रसिद्धस्य ।” लाजाः भर्जितव्रीहयः ।
 पुंभूम्नि पुंसि बहुत्वे च । एवमक्षता अपि पुंभूम्नि । अक्षता यवा इति पुरा-
 णम् । एकैकस्याभिधानं पुं बहुत्वविधानार्थम् । “लाजः स्यादार्द्रतंडुले ।
 नपुंसकमुशीरेऽथ स्त्रियां पुंभूम्नि चाक्षता इति मेदिनी । अक्षतं न द्वयोः पंडे
 लाजेषु त्रिष्वर्हिसिते । यवेऽपि कचिदिति मेदिनी ।” पृथुकः चिपिटकः द्वे
 आर्द्रभ्रष्टव्रीहितंडुलस्य “पोहे इति प्रसिद्धस्य ।” धाना इत्येकं भ्रष्टयवे
 वर्तते । नित्यं स्त्रियां बहुत्वे च ॥ ४७ ॥ पूपः अपूपः पिष्टकः त्रीणि तंडुल-
 पिष्टरचितस्य भक्ष्यभेदस्य “वडा, घारमा इत्यादिख्यातस्य ।” अपूपः
 पिष्टपूपः स्यादिति मुनिः । यल्लक्ष्यम् । चंद्रांशुनिर्मलाः पूपाः शालितंडुलनि-
 मिता इति । दधियुक्ताः सक्तवो दधिसक्तवः करंभः स्यात् । “करंभ
 इत्यपि । केन जलेन रंभते । रवि शब्दे । एकम् । सक्तवस्तु धानाचूर्णम्
 ते च प्रायेण पुंभूम्नि । भिःसा भक्तं अंधः अन्नं ओदनः दीदिविः षट्कम-
 न्नस्य । अंधः सांतम् । ओदनोऽस्त्री । दीदिविः पुंसि ॥ ४८ ॥ भिःसटा
 दग्धिका द्वे दग्धान्नस्य “करप इति ख्यातस्य” । सर्वेषां रसानां द्रवद्र-
 व्याणां अग्रं अग्रिमो द्रवः मंडः स्यात् । “क्लीवे मंडम् । एकं निवळी इति
 ख्यातस्य ।” मासरः आचामः निस्रावः “निस्राव इति मुकुटः” त्रीणि
 भक्तसमुद्भवे मंडे नीस “पेज” इति ख्याते ॥ ४९ ॥ यवागूः उष्णिका
 श्राणा विलेपी तरला पंच द्रवओदनस्य “आटबल, पातळ भात, कढेरी

(“अक्षणाभ्यञ्जने तैलं कृसरस्तु तिलौदनः” ॥)(१)
 गव्यं त्रिषु गवा सर्वं गोविद् गोमयमस्त्रियाम् ॥ ५० ॥
 तनु शुष्कं करीषोऽस्त्री दुग्धं क्षीरं पयः समम् ॥
 पयस्यमाज्यदध्यादि द्रप्सं दधि घनेतरत् ॥ ५१ ॥
 घृतमाज्यं हविः सर्पिर्नवनीतं नवोद्धृतम् ॥
 तनु हैयंगवीनं यत् ह्योगोदोहोद्भवं घृतम् ॥ ५२ ॥
 दंडाहतं कालशेयमरिष्टमपि गोरसः ॥
 तक्रं ह्युदश्चिन्मथितं पादांश्चर्धांषु निर्जलम् ॥ ५३ ॥

इति ख्यातस्य ।” यवागूदीर्घाता । “अक्षणेत्यर्थं क्षेपकम् । अक्षणं अभ्यं-
 जनं द्वे तैलस्य । तिलमिश्र ओदनः कृसरः स्यादेकम् । गवां सर्वं गोरिदं
 गवि भवं गोविकार इत्याद्यर्थेषु यत्क्षीरादि तद्व्यं स्यात् एकम् । “त्रिषु ।
 दधिदुग्धादेः” । गोविद् गोमयं द्वे गोः पुरीषे “क्षेण इति ख्याते” ।
 गोविद् पांता स्त्री ॥ ५० ॥ तद्रोमयं शुष्कं करीषं स्यात् एकं “गोवरी इति
 ख्यातस्य” । दुग्धं क्षीरं पयः त्रीणि “दूध इति ख्यातस्य” । पयः सांतम् ।
 पयसो विकारो यदाज्यदध्यादि तत्पयस्यम् । “आदिना तक्रं नवनीतम्” ।
 यदनादितरत् श्लथं दधि तत् द्रप्सं स्यात् । “द्रप्स्यमिति भरतमालायाम् ।
 द्रप्सः पुंस्यपि । एकं पातळ दही इति प्रसिद्धस्य” ॥ ५१ ॥ घृतं आज्यं
 हविः सर्पिः चत्वारि घृतस्य । हविषी सर्पिषी “हविः सर्पिषि होतव्ये इति
 हैमः” । अंजनीयमाज्यम् । आहूपूर्वादंजेः संज्ञायां क्यप् । नवनीतं नवो-
 दृतं द्वे “लोणी इति ख्यातस्य” । मथिताद्भो नवं तत्कालमुद्धृतं ह्योगोदो-
 होद्भवं पूर्वदिनमाप्तगोक्षीरघृतं हैयंगवीनं स्यात् । एकं “एकरात्रपर्युषिताद्भ
 उत्पन्नस्य घृतस्य” । ह्यः पूर्वदिने यो गोदोहस्तस्मादुद्भवो यस्य तत् । हैयं-
 गवीनं संज्ञायाम् । ह्यो गोदोहस्य ह्यंगुरादेशः विकारार्थे खञ् च निपा-
 ल्यते ॥ ५२ ॥ दंडाहतं कालशेयं अरिष्टम् । अरिष्टमशुभे तक्ने स्मृतिकागार
 आसवे । शुभे मरणचिह्ने चेति विश्वः । गोरसः चत्वारि दंडमथितस्य गोर-
 समात्रस्य । तद्विशेषमाह । पादांषु चतुर्थांशमुदकं यत्र तदंडाहतं तक्रमित्यु-
 च्यते । अर्धांषु अर्धमुदकं यत्र गोरसे तदुदश्चित् । तांतम् । “उदकेन श्वयति
 वर्द्धते इति विग्रहः । दुओश्च गतिवृद्धयोः ।” निर्जलं जलराहितं दधिमंथन-

मंडं दधिभवं मस्तु पीयूषोऽभिनवं पयः ॥
 अशनाया बुभुक्षा क्षुद्रासस्तु कवलः पुमान् ॥ ५४ ॥
 सपीतिः स्त्री तुल्यपानं सग्धिः स्त्री सहभोजनम् ॥
 (उदन्या तु पिपासा तृट् तर्षो जग्धिस्तु भोजनम् ॥ ५५ ॥) (१)
 जेमनं लेह आहारो निघासो न्याद इत्यपि ॥
 सौहित्यं तर्पणं तृप्तिः फेला भुक्तसमुज्झितम् ॥ ५६ ॥
 कामं प्रकामं पर्याप्तं निकामेष्टं यथेप्सितम् ॥
 गोपे गोपालगोसंख्यगोधुगौभीरबल्लवाः ॥ ५७ ॥

मात्रेण मथितमित्युच्यते । एकैकम् ॥ ५३ ॥ दधिभवं मंडं अग्रिमं मस्तु
 स्यात् । एकम् क्लीबे । “दध् उपरिभागस्य । वस्त्रानि सृतदधिजलस्येत्यपि
 मतम्” । अभिनवं पयः नवप्रसूतायाः गोः क्षीरं सप्तदिनावधि पीयूषः स्यात् ।
 पीयूषं सप्तदिवसावधि क्षीरे तथाऽमृत इति विश्वमेदिन्यौ । “पेयूषमिति
 मुकुटः” तत्कथितं सत्पीयूषशब्दवाच्यमित्येके । एकम् । अशनाया बुभुक्षा
 क्षुत् त्रयं क्षुधः । क्षुत्स्त्री भकारांतः । “अशनस्य इच्छा अशनाया । क्षुधे-
 त्यन्यत्र” । ग्रासः कवलः द्वे “घांस इति ख्यातस्य । कवलार्थक इत्यपि
 पाठः” ॥ ५४ ॥ सपीतिः तुल्यपानं द्वे सहपानस्य । सग्धिः सहभोजनं द्वे
 “सहभोजनस्व” तत्र सग्धिः स्त्री । उदन्या पिपासा तृट् तर्षः चत्वारि
 तृषः । तृट् षांता । तर्षः पुंसि । “तृषा लिप्सातृषोः स्त्रियामिति विश्वः” ।
 जग्धिः भोजनम् ॥ ५५ ॥ जेमनं “जमनमिति द्विरूपकोशः” लेहः ।
 लेपस्तु लेपने । अशने च सुरायां चेति हेमचंद्रः । आहारः निघासः
 “निघस इत्यपि” न्यादः सप्त भोजनस्य । जग्धिः स्त्री । सौहित्यं तर्पणं
 तृप्तिः त्रीणि तृप्तेः । पूर्वं भुक्तं पश्चात्समुज्झितं भुक्तसमुज्झितं भुक्तवोत्सृष्ट-
 मिति यावत् सा फेला स्यात् । फेलीरिति जटाधरः” एकम् ॥ ५६ ॥ कामं
 प्रकामं पर्याप्तं निकामं इष्टं यथेप्सितं षट्कं यथेप्सितस्य । क्रियाविशेषणान्ये-
 तानि । यथा कामं भुङ्क्ते स्म । गोपः गोपालः गोसंख्यः गोधुक् “गोदुहः ।
 गोपगोदुहबल्लवा इति त्रिकांडशेषः ।” अभीरः “अभीर इत्यपि । अभि
 ईरयति ईरं गत्यादौ ।” बल्लवः षट् गोपालस्य । गोदुहौ ॥ ५७ ॥ गोमहि-

गोमहिष्यादिकं पादबंधनं द्वौ गवीश्वरे ॥
 गोमान्गोमी गोकुलं तु गोधनं स्याद्गवां व्रजे ॥ ५८ ॥
 त्रिष्वशितंगवीनं तद्गवो यत्राशिताः पुरा ॥
 उक्षा भद्रो बलीवर्द ऋषभो वृषभो वृषः ॥ ५९ ॥
 अनङ्गान्सौरभेयो गौरुक्षणा संहतिरौक्षकम् ॥
 गव्या गोत्रा गवां वत्सधेन्वोर्वात्सकधैनुके ॥ ६० ॥
 वृषो महान्महोक्षः स्याद्वृद्धोक्षस्तु जरद्गवः ॥
 उत्पन्न उक्षा जातोक्षः सद्यो जातस्तु तर्णकः ॥ ६१ ॥
 शकृत्करिस्तु वत्सः स्याद्वत्सवत्सतरौ समौ ॥

ष्यादिकं पादबंधनमित्युच्यते । पादेन पादे वा बंधनमस्येति । यादवं धन-
 मित्येके पेटुः । तत्र, गवादि यादवं वित्तमिति कोशांतरप्रमाणम् । आदिना
 खराजाविकादेर्ग्रहणम् । गोमान् गोमी द्वौ शब्दौ गवीश्वरे गवां स्वामिनि ।
 गोमंतौ । गोमिनौ । गोकुलं गोधनं द्वे गवां व्रजे गोसंबन्धिसमूहे ॥ ५८ ॥
 यत्र पुरा गाव आशिताः भोजिताः तत्स्थानं आशितंगवीनं एकम् । त्रिषु
 लिंगत्रये । उक्षा भद्रः बलीवर्दः “बरीवर्दः” ऋषभः वृषभः वृषः ॥ ५९ ॥
 अनङ्गान् । अनः शकटं वहतीति । अनः क्लीबं जले शोके मातृस्यंदनयोर-
 पीति रभसः । सौरभेयः गौः नव वृषभस्य । उक्षाणौ । अनङ्गाहौ । गावौ ।
 “स्त्रियां अनङ्गाही । आमनङ्गुहः स्त्रियां वा । अनुङ्गुहीत्यपि ।” उक्षाणां वृष-
 भाणां संहतिः समूह औक्षकं स्यात् एकम् । गवां संहतिः गव्या गोत्रा द्वे ।
 वत्सानां संहतिर्वात्सकम् । धेनूनां संहतिर्धैनुकम् । एकैकं क्रमेण ॥ ६० ॥
 महान्वृषो महोक्षः एकं “महावृषस्य । अचतुरेति साधुः । वृद्धोक्षः जरद्गवः
 द्वे वृद्धवृषभस्य । यन्मालायाम् । महोक्षः स्यादुक्षतरः स्काधिकः स्कंधवाहकः ।
 षोडशवृद्धशनो वत्सः कूटो भग्नविषाणक इति ।” उत्पन्नः बलीवर्दभावं
 प्राप्तः उक्षा जातोक्षः स्यात् एकम् । सद्यो जातो वृषस्तर्णकः स्यात् एकम्
 ॥ ६१ ॥ शकृत्करिः वत्सः द्वे । दम्भ्यः वत्सतरः द्वे स्पष्टतारुण्यस्य । वत्सत्वं
 स्वल्पमस्य वत्सतरः । षंडता गोपतित्वं तद्योग्य आर्षभ्यः एकम् । षंडः
 “शंड इत्यपि” गोपतिः इदृचरः “इत्वर इत्यपि” त्रीणि स्वेच्छाचारिणो

आर्षभ्यः षंडतायोग्यः षंडो गोपतिरिट्चरः ॥ ६२ ॥

स्कंधदेशे त्वस्य वहः सास्त्रा तु गलकंबलः ॥

स्यान्नस्ति तस्तु नस्योतः प्रष्टवाद् युगपार्श्वगः ॥ ६३ ॥

युगादीनां तु वोढारो युग्यप्रासंग्यशाकटाः ॥

खनति तेन तद्वोढाऽस्येदं हालिकसैरिकौ ॥ ६४ ॥

धूर्वहे धुर्यधौरेयधुरीणाः सधुरंधराः ॥

उभावेकधुरीणैकधुरावेकधुरावहे ॥ ६५ ॥

स तु सर्वधुरीणः स्याद्यो वै सर्वधुरावहः ॥

माहेयी सौरभेयी गौरुस्त्रा माता च शृंगिणी ॥ ६६ ॥

वृषभस्य पोळ इति ख्यातस्य । सनोति ददाति गर्भं षंडः । इषा इच्छया चरति इट्चरः ॥ ६२ ॥ अस्य वृषभस्य स्कंधदेशे वहः स्यात् एकं “खांदा इति ख्यातस्य ।” सास्त्रा गलकंबलः । द्वे गोः कंठे लंबमानस्य चर्मणः “सांकळी, कांवळ इति ख्यातस्य” । नस्ति तः नस्योतः “नस्तोत इत्यपि पाठः” द्वे स्यूतनासिकस्य “वेमण्या बैल इति ख्यातस्य ।” नस्ये नासारंध्रे ऊतः रज्ज्वा प्रोतः नस्योतः । प्रष्टवाद “प्रष्टवाडिति रेफरहितमिति स्वामी ।” युगपार्श्वगः द्वे दमनार्थं युग्येन सह स्कंधे बद्धकाष्ठस्य । युगस्य स्कंधकाष्ठस्य पार्श्वं गच्छतीति युगपार्श्वगः ॥ ६३ ॥ युगस्य वोढा युग्यः । वत्सानां दमनकाले स्कंधे काष्ठमासज्यते स प्रासंगः तस्य वोढा प्रासंग्यः “लोढण्या बैल इति ख्यातः ।” शकटस्य वोढा शाकटः एकैकम् । तेन खनतीत्याद्यर्थे हालिकः सैरिकश्च स्यात् । यथा हलेन खनति हालिकः । एवं हलस्य वोढा हलस्यायं वा हालिकः । एवं सीरेण खनति सीरस्य वोढा सीरस्यायं वा सैरिकः । सीरो हलस्य पर्यायः द्वे “नांगण्या बैल इति ख्यातस्य” ॥ ६४ ॥ धूर्वहः धुर्यः धौरेयः धुरीणः धुरंधरः । धुरंधरेण सहिताः सधुरंधराः एते पंच शब्दाः धुरंधरवृषभस्य वाचकाः । “धूर्वहशब्दो दीर्घादिः । वोरुपधाया इति दीर्घः” [धुर्य इत्यत्र तु “न भकुर्छुराम्” इति दीर्घनिषेधः] । एकधुरीणः एकधुरः एकधुरावहः त्रयं य एकामेव धुरं वहति तस्य ॥ ६५ ॥ यः सर्वामपि धुरं वहति स सर्वधुरीणः एकम् । माहेयी

अर्जुन्यया रोहिणी स्यादुत्तमा गोषु नैचिकी ॥

वर्णादिभेदात्संज्ञाः स्युः शबलीधवलादयः ॥ ६७ ॥

द्विहायनी द्विवर्षा गौरेकाब्दा त्वेकहायनी ॥

चतुरब्दा चतुर्हायण्येवं त्र्यब्दा त्रिहायणी ॥ ६८ ॥

वशा वंध्याऽवतोका तु स्रवद्रर्भाऽथ संधिनी ॥

आक्रांता वृषभेणाथ वेहद्रर्भोपघातिनी ॥ ६९ ॥

काल्योपसर्या प्रजने प्रैष्ठौही बालगर्भिणी ॥

स्यादचंडी तु सुकरा बहुसूतिः परेष्टुका ॥ ७० ॥

सौरभेयी गौः उस्त्रा माता शृंगिणी ॥ ६६ ॥ अर्जुनी अत्र्या रोहिणी नवकं गवि । गावौ । मातरौ । या गोषु उत्तमा सा गौर्नैचिकीत्येकम् । “नैचिकी । नैचिकी गौरुत्तमा तु नैचिकी सा प्रकीर्तितेति नाममाला । नीचिका नीचिकी चेति द्विरूपकोशः” नीचैश्चरति नैचिकी । वर्णावयवप्रमाणादीनां भेदात् शबलीधवलादयो गवां संज्ञाः । शबली चित्रवर्णा “शबलापि” धवला क्लृवर्णा “धवलापि” । आदिना कपिला पाटलेयादि । अवयवभेदात् लवकर्णा वक्रशृंगीयादि । “प्रमाणभेदात् दीर्घा खर्वा वामनीयादि ।” एकैकम् ॥ ६७ ॥ वयोभेदात्संज्ञाभेदमाह । द्विवर्षा द्वे वर्षे प्रमाणमस्याः सा गौर्द्विहायनी एकम् । एकाब्दा गौः एकहायनी एकम् । चतुरब्दा गौः चतुर्हायणी एकम् । त्रिवर्षा त्रिहायणी स्यात् एकम् । त्रिचतुर्भ्यां हायनस्य णत्वं वाच्यम् ॥ ६८ ॥ वशा वंध्या द्वे “वांश्च इति ख्यातायाः ।” अवतोका “वतोके-
खपि” स्रवद्रर्भा द्वे अकस्मात्पतितगर्भायाः । मृतवत्सा स्रवद्रर्भेति माला । वृषभेण मैथुनार्थे आक्रांता संधिनी । संधा गर्भाधानमस्त्यस्याः संधिनी वा ॥ ६९ ॥ वृषोपगमनाद्गर्भोपघातिनी वेहद्रिःपुच्यते एकम् । तांतं स्त्रियाम् । वेहंति गर्भं वेहत् । वेहद्रुषोपगतेति भागुरिः ॥ ६९ ॥ प्रजने गर्भग्रहणे काल्या मासकाला सा गौरुपसर्या एकम् । बाला चासौ गर्भिणी च बाल-
गर्भिणी सा प्रैष्ठौही । “प्रैष्ठौहीत्यपि पाठः । तत्र पृषोदरादित्वात् रलोपः” एकम् । अचंडी सुकरा द्वे अकोपनायाः । बहुसूतिः परेष्टुका द्वे बहुप्रसवायाः ॥ ७० ॥ चिरप्रसूता “वष्कयणी वष्कयिणीत्यपि । वष्कयस्तरुणवत्सः

चिरप्रसूता बष्कयैणी धेनुः स्यान्नवसूतिका ॥
 सुव्रता सुखसंदोह्या पीनोद्धी पीवरस्तनी ॥ ७१ ॥
 द्रोणक्षीरा द्रोणदुग्धा धेनुष्या बंधके स्थिता ॥
 समांसमीना सा यैव प्रतिवर्षं प्रसूयते ॥ ७२ ॥
 ऊधस्तु क्लीबमापीनं समौ शिवककीलकौ ॥
 न पुंसि दाम संदानं पशुरज्जुस्तु दामनी ॥ ७३ ॥
 वैशाखमंथमंथानमंथानो मंथदंडके ॥
 कुठरो दंडविष्कंभो मंथनी गर्गरी समे ॥ ७४ ॥

सोऽस्त्यस्याः । बष्कयस्त्वेकहायनो वत्स इति शाकटायनः ” द्वे दीर्घकालेन प्रसूतायाः । धेनुः नवसूतिका द्वे नूतनप्रसूतायाः । सुव्रता सुखसंदोह्या “ सुखसंदुह्येत्यपि ” द्वे सुशीलायाः “ निसकीन इति ख्यातायाः ” । पीनोद्धी पीवरस्तनी द्वे स्थूलस्तन्याः ॥ ७१ ॥ द्रोणक्षीरा द्रोणदुग्धा द्वे द्रोणपरिमितदुग्धदाय्याम् । बंधकं आधिस्तत्र स्थिता ऋणशुद्धिपर्यंतं उत्तमर्णगृहे दोहनार्थं स्थाषितेति यावत् सा धेनुष्या एकम् । बंधकं स्याद्विनिमय इति विश्वः । बंधकं आधिर्नाम गाहाण इति लौकिकभाषायाम् । या वर्षे वर्षे प्रसूयते सा समांसमीनेत्येकं पंचाक्षरम् ॥ ७२ ॥ ऊधः आपीनं द्वे गोस्तनस्य “ कांस इति ख्यातस्य । ” ऊधः सातं क्लीबम् । शिवकः कीलकः द्वे गवां बंधनार्थं निखातस्य काष्ठस्य “ मेढ इति ख्यातस्य ” । दाम संदानं द्वे बंधनरज्जोः “ दावै इति ख्यातायाः । ” संदीयते बध्यतेऽनेन संदानम् । दाम नांतम् । स्त्रियां तु दामा दामानौ । पशुरज्जुः दामनी “ बंधनीत्यपि पाठः ” द्वे यस्यामेकस्यां बहुग्रंथियुतायां बहवो वृषा बध्यन्ते तस्या रज्जोः “ दावण इति ख्यातायाः । ” चरणपाशस्येत्येके ॥ ७३ ॥ वैशाखः मंथः मंथानः मंथाः मंथदंडकः पंच मंथनदंडस्य “ रवी इति ख्यातस्य । ” मंथाः मंथानौ । कुठरः । “ कुठर इति पाठे तु कुट कौटिल्ये बाहुलकादरः । ” दंडविष्कंभः द्वे यत्र मंथदंडो बध्यते तस्य स्तंभस्य “ घुसळखांब इति ख्यातस्य । ” मंथनी गर्गरी द्वे मथ्यमानदधिपात्रस्य । मंथतेऽस्यां मंथनी । कलशीत्यपि पाठः ॥ ७४ ॥ उष्ट्रः क्रमेलकः मयः महांगः चत्वारि उष्ट्रस्य उष्ट्रस्य ।

उष्ट्रे क्रमेलकमयमहांगाः करभः शिशुः ॥
 करभाः स्युः शृङ्खलका दारवैः पादबंधनैः ॥ ७५ ॥
 अजा छागी शुभच्छागवस्तच्छगलका अजे ॥
 मेढोरभ्रोरणोर्णायुमेषवृष्णय एडके ॥ ७६ ॥
 उष्टोरभ्राजवृंदे स्यादौष्ट्रकौरभ्रकाजकम् ॥
 चक्रीवंतस्तु बालेया रासभा गर्दभाः खराः ॥ ७७ ॥
 वैदेहकः सार्थवाहो नैगमो वाणिजो वणिक् ॥
 पण्याजीवो ह्यापणिकः क्रयविक्रयिकश्च सः ॥ ७८ ॥
 विक्रेता स्याद्विक्रयिकः क्रायकक्रयिकौ समौ ॥
 वाणिज्यं तु वणिज्या स्यान्मूल्यं वस्त्रोऽप्यवक्रयः ॥ ७९ ॥

शिशुः करभ इत्येकम् । दारवैः काष्ठमयैः पादबंधनैरुपेताः करभाः शृङ्खलकाः
 स्युरेकम् ॥ ७५ ॥ अजा छागी द्वे “शेळी इति ख्यातायाः” । शुभः “तुभः
 गभः स्तुभश्चेत्यपि” । छागः वस्तः छगलकः अजः पंचकमजस्य “बोकड इति
 ख्यातस्य” । मेढ्रः उरभ्रः उरणः ऊर्णायुः मेषः वृष्णिः एडकः “सप्तकं
 मेढ्रं एडका इति ख्यातस्य” । अविरित्यपि । ऊर्णायुरुदंतः ॥ ७६ ॥
 उष्ट्राणां वृंदे औष्ट्रकम् । उरभ्राणां वृंदे औरभ्रकम् । अजानां वृंदे आज-
 कम् । क्रमादेकैकम् । चक्रीवान् बालेयः रासभः गर्दभः खरः पंच गर्दभस्य
 “गाढव इति ख्यातस्य” ॥ ७७ ॥ वैदेहकः सार्थवाहः नैगमः “निगमः ।
 निगमो वाणिजे पुर्यामिति विश्वः” । वाणिजः वणिक् पण्याजीवः आप-
 णिकः क्रयविक्रयिकः अष्टौ क्रयविक्रयाभ्यां वर्तमानस्य “वाणी इति
 ख्यातस्य । वणिक् स्त्रियां वणिज्यायां पुमान्वाणिजकेऽपि च इति विश्वः” ।
 वणिजौ ॥ ७८ ॥ विक्रेता विक्रयिकः द्वे वस्त्रपात्रादि दत्त्वा तन्मूल्यं गृह्यतः
 “विकणारा इति ख्यातस्य । विक्रयेण जीवति विक्रयिकः” । क्रायकः
 क्रयिकः द्वे मूल्येन वस्त्रादि गृह्यतः “विकत घेणारा इति प्रसिद्धस्य । क्रयेण
 जीवति क्रयिकः” । वाणिज्यं वणिज्यमपि । दूतवणिग्भ्यां चेति यः” ।
 वणिज्या द्वे वणिजां कर्मणि “वाणीपणा इति ख्याते । वणिजां कर्म
 वाणिज्यम्” । मूल्यं वस्त्रः अवक्रयः त्रयं विक्रेयवस्तूनां मूल्यस्य “मोल इति

नीवी परिपणो मूलधनं लाभोऽधिकं फलम् ॥

परिदानं परीवर्तो नैमेयनिमयावपि ॥ ८० ॥

पुमानुपनिधिर्न्यासः प्रतिदानं तदर्पणम् ॥

क्रये प्रसारितं क्रयं क्रयं क्रेतव्यमात्रके ॥ ८१ ॥

विक्रयं पणितव्यं च पण्यं क्रय्यादयस्त्रिषु ॥

ह्रीबे सत्यापनं सत्यंकारः सत्याकृतिः स्त्रियाम् ॥ ८२ ॥

विपणो विक्रयः संख्याः संख्येये ह्यादश त्रिषु ॥

ख्यातस्य” । वसत्यस्मिन्वस्तुप्राप्तिरिति वस्तुः ॥ ७९ ॥ नीवी “नीविरि-
त्यापि” परिपणः मूलधनं क्रयविक्रयादिव्यवहारे यन्मूलधनं तस्य भांडवल
इति ख्यातस्य । नीवी स्त्री । परिपण्यते वृद्धयर्थं प्रयुज्यते परिपणः । मूल-
धनादधिकं निष्पन्नं कालान्तरेण स लाभः स्यात् एकं “नफा इत्यादि-
ख्यातस्य” । परिदानं “प्रतिदानमित्यपि” परीवर्तः “परिवर्त इत्यपि”
नैमेयः “नैमेयोऽपि” निमयः “विमय इत्यपि” चत्वारि परिवर्तनस्य
“भोवदला इति प्रसिद्धस्य ।” मेड् प्रणिदाने । निमानं निमयः ॥ ८० ॥
उपनिधिः न्यासः द्वे निक्षेपस्य “धेव, पुरलेले द्रव्य इति प्रसिद्धस्य” स्मृतौ
तेषां भेदो नास्ति । तस्य निक्षेपस्य निक्षेप्त्रे अर्पणं प्रतिदानमित्युच्यते ।
एकम् । प्रतीपं दानं प्रतिदानम् । क्रये “क्रयविषये ग्राहका गृहीयुरिति
बुद्ध्या” यदापणे प्रसारितं वस्तु तत् क्रयं एकम् । यत्क्रेतव्यमात्रं यत्र
ह्यापि वर्तते तत्क्रेयम् ॥ ८१ ॥ एवं विक्रयं पणितव्यं पण्यं त्रयं विक्रेयस्य
वस्तुनः । क्रय्यादयो वाच्यलिङ्गाः । सत्यापनं “सत्यापना । सत्यापना सत्या-
कृतिरिति त्रिकांडे बोधालितात्” । सत्यंकारः सत्याकृतिः त्रयं अवश्यं मयैत-
त्क्रेतव्यमित्यादिरूपस्य सत्यस्य करणे “सई करणे इति ख्याते । सत्यंकारस्तु
लोके सच्चार, विसार इत्यादिप्रसिद्धः ।” सत्यस्य कृतिः सत्याकृतिः ।
सत्यादशपथ इति डाच् ॥ ८२ ॥ विपणः विक्रयः द्वे “विक्रणे इति
ख्यातस्य” । आदश “दशशब्दमभिव्याप्य” एकाद्या अष्टादशांता संख्या-
शब्दाः संख्येये वर्तमानास्त्रिषु । यथा एका शाटी । एकः पटः । एकं वस्त्रम् ।
दश स्त्रियः । दश पुरुषाः । दश कुलानि । “न तु विप्रस्यैक इत्यादि” एवं
अष्टादशपर्यताः उदाहर्तव्याः । तत्र चतुष्पर्यता वाच्यलिङ्गाः । शेषं त्रिषु

विंशत्याद्याः सदैकत्वे सर्वाः संख्येयसंख्ययोः ॥८३॥

संख्यार्थे द्विबहुत्वे स्तस्तासु चानवतेः स्त्रियः ॥

पङ्क्तेः शतसहस्रादि क्रमाद्दशगुणोत्तरम् ॥ ८४ ॥

यौतवं द्रुवयं पाय्यमिति मानार्थकं त्रयम् ॥

मानं तुलांगुलिप्रस्थैर्गुजाः पञ्चाद्यमाषकः ॥ ८५ ॥

तमानम् । हिशब्दादेषां संख्येये एव वृत्तिर्न तु संख्यायामिति सूचितम् । विंशत्याद्याः विंशतिमारभ्य परार्द्धपर्यन्ताः सर्वाः संख्याः सदैकत्वे नित्यमेकवचनांताः । संख्येये संख्यायां च वर्तते । तत्र संख्येये यथा । एकोनविंशतिः पटाः । विंशत्या पुरुषैः कृतम् । संति शतं गाव इत्यादि । संख्यायां यथा । पटानां विंशतिः । गवां शतम् ॥ ८३ ॥ संख्यार्थे द्विबहुवचने स्तः । संख्यांतरार्थे वर्तमानाया विंशत्यादिसंख्यायाः द्विवचने बहुवचने अपि भवत इत्यर्थः । यथा द्वे विंशती । गवां शतानि । “तिस्रो विंशतय इत्यादि । तासु विंशत्यादिषु नवतिपर्यन्ताः स्त्रियाम् ॥” पङ्क्तेरिति । पङ्क्तिर्दशसंख्या तामारभ्य दशगुणं उत्तरं यत्र तादृशं संख्यानं क्रमात् शतसहस्रादि स्यात् । पङ्क्तिर्दशाक्षरच्छन्दो दशसंख्यावलिष्वपि इति विश्वः । यथा दशगुणा पङ्क्तिः शतं स्यात् । शतं दशगुणं सहस्रं स्यात् । एवमयुतादि । यदाहुः । एकदशशतसहस्रायुतलक्षप्रयुतकोटयः क्रमशः । अर्बुदमब्जं खर्वनिखर्वमहापद्मशंकवस्तस्मात् । जलधिश्चात्यं मध्यं परार्धमिति दशगुणोत्तराः संज्ञाः । संख्यायाः स्थानानां व्यवहारार्थं कृताः पूर्वैरिति ॥ ८४ ॥ यौतवं द्रुवयं पाय्यं इति त्रयं मानार्थकम् मानमर्थो यस्य तत् । परिमाणवाचकमित्यर्थः । यौतवं ओष्ठ्यांतवर्णम् । पाय्यं तालव्यसंयुक्तांतम् । तन्मानं तुलांगुलिप्रस्थैर्भिद्यते । तुलामानं अंगुलिमानं प्रस्थमानंचेति त्रिविधमित्यर्थः । एतदेवोन्मानप्रमाणपरिमाणशब्दैः क्रमेण व्यवह्रियते । “यदुक्तम् । ऊर्ध्वमानं किलोन्मानं परिमाणं तु सर्वतः । आयामस्तु प्रमाणं स्यात्संख्याभिज्ञा तु सर्वत इति” । पञ्च गुजाः आद्यमाषकः शास्त्रीयो माषकः स्यात् । यथा च शास्त्रं पञ्चकृष्णलो माष इति । एकम् । आद्येति विशेषणं द्विकृष्णलस्य राजतमाषस्य व्यावृत्त्यर्थम् । तस्य शास्त्रे प्रायशो व्यवहाराभावात् ॥ ८५ ॥ ते षोडशमाषा अक्षः कर्षश्च स्यात् । “अस्त्री पुंसि लीवे च” द्वे “तोळा इति ख्यातस्य ।” कर्षचतुष्टयं पलं स्यात् एकम् । सुवर्णः विस्तः द्वे हेन्नः सुव-

ते षोडशाक्षः कर्षोऽस्त्री पलं कर्षचतुष्टयम् ॥
 सुवर्णविस्तौ हेम्नोऽक्षे कुरुविस्तस्तु तत्पले ॥ ८६ ॥
 तुला स्त्रियां पलशतं भारः स्याद्विंशतिस्तुलाः ॥
 आचितो दश भाराः स्युः शाकटो भार आचितः ॥ ८७ ॥
 कार्षापणः कार्षिकः स्यात्कार्षिके ताम्रिके पणः ॥
 अस्त्रियामाढकद्रोणौ खारी वाहो निकुञ्चकः ॥ ८८ ॥
 कुडवैः प्रस्थ इत्याद्याः परिमाणार्थकाः पृथक् ॥

र्णस्याक्षे अशीतिगुंजाभिस्तुलिते सुवर्ण एवेत्यर्थः । “रुद्रस्तु । सुवर्णं स्वर्ण-
 विस्तयोरिति स्त्रीवमाह ।” तस्य हेम्नः पले कुरुविस्त इत्येकम् ॥ ८६ ॥
 पलानां शतं तुला स्यात् “एकं स्त्रियाम् । विंशतिस्तुलाः एको भारः स्यात्
 एकम् । भारः स्याद्वीवधे विष्णौ पलानां द्विसहस्रक इति कोशांतरम् ।”
 पुरुषेण हि द्वे पलसहस्रे वोढुं शक्येते । श्रियत इति भारः । दश भाराः
 आचित इति स्युः । यः शाकटः शकटेन वोढुं शक्यो भारः सोऽप्याचित
 इत्येकम् । “आचितः शकटोन्मेषे पलानामयुतद्वय इति विश्वः” ॥ ८७ ॥
 कार्षापणः कार्षिकः द्वे राजतकर्षपरिमितरूपकस्य “रूपया इति ख्यातस्य ।
 कार्षापणोऽस्त्री कार्षिके पणषोडशिकेऽपि चेति कोशांतरम् ।” ताम्रिके
 ताम्रसंबंधिकर्षप्रमाणे तस्मिन्कार्षिके पण इत्येकं पैसा इति ख्यातस्य । इति
 तुलामानमुक्तम् । अंगुलिमानं हस्तादि तु नृवर्गे उक्तम् । प्रस्थमानं त्वाह ।
 आढकादयः शब्दाः परिमाणार्थकाः परिमाणविशेषवाचकाः पृथक् प्रत्येकं
 भिन्ना इत्यर्थः । “तत्र आढक इत्येकं पायली इति ख्यातस्य । द्रोण इत्येकं
 अदमणी इति ख्यातस्य । द्वे अप्यस्त्रियाम् । खारी इत्येकं दीढमणी इति
 ख्यातस्य । खार इति पुंसि वा । खारिरिति ह्रस्वांतोऽपि स्त्रियाम् । वाह
 इत्येकं वारामणी इति ख्यातस्य । निकुञ्चक इत्येकं मूठ इति ख्यातस्य”
 ॥ ८८ ॥ “कुडव इत्येकं पावशेर इति ख्यातस्य । कुटप इति मुकुटः ।
 कुडपो वा । कुडवप्रमाणं तु । मृद्रेणुकाष्ठलोहादेः पात्रं यच्चतुरंगुलम् ।
 विस्तीर्णं च तथोच्चं च तन्मानं कुडवं वदेत् ॥ प्रस्थ इत्येकं शेर इति
 ख्यातस्य ।” आद्यशब्दाच्छूर्पभारादिग्रहः । यदाहुः । पलं प्रकुञ्चकं मुष्टिः
 कुडवस्तच्चतुष्टयम् । चत्वारः कुडवाः प्रस्थश्चतुष्प्रस्थं तथाऽऽढकम् । अष्टाढको

पादस्तुरीयो भागः स्यादंशभागौ तु वंटके ॥ ८९ ॥
 द्रव्यं वित्तं स्वापतेयं रिक्थमृक्थं धनं वसु ॥
 हिरण्यं द्रविणं द्युम्नमर्थरैविभवा अपि ॥ ९० ॥
 स्यात्कोशश्च हिरण्यं च हेमरूप्ये कृताकृते ॥
 ताभ्या यदन्यत्तत्कुप्यं रूप्यं तद्व्यमाहतम् ॥ ९१ ॥
 गारुत्मतं मरकतमश्मगर्भो हरिन्मणिः ॥
 शोणरत्नं लोहितकः पद्मरागोऽथ मौक्तिकम् ॥ ९२ ॥
 मुक्ताऽथ विद्रुमः पुंसि प्रवालं पुन्नपुंसकम् ॥

भवेद्द्रोणो द्विद्रोणः शूर्प उच्यते । सार्धशूर्पो भवेत्सारी द्विशूर्पो द्रोण्युदाहृता ।
 तामेव भारं जानीयाद्वाहो भारचतुष्टयमिति । “अन्यच्च । अष्टमुष्टिर्भवेत्कुञ्चिः
 कुचयोऽष्टौ तु पुष्कलम् । पुष्कलानि तु चत्वारि आढकः परिकीर्तितः ।
 चतुराढको भवेद्द्रोण इत्येतन्मानलक्षणमित्युक्तम् ।” अत्र पलादित्रयं अभि-
 जम् । तत्तद्देशभेदात्संख्यान्यथात्वं च । यथा मगधदेशे । द्रोणस्तु सार्याः
 खलु षोडशांशः स्यादाढको द्रोणचतुर्थभाग इत्यादि । रूपकादेश्चतुर्थभागः
 पाद इत्युच्यते एकं “पावली इत्यादि ख्यातस्य” अंशः भागः वंटकः त्रीणि
 भागमात्रस्य “वांटा इति ख्यातस्य” ॥ ८९ ॥ द्रव्यं वित्तं स्वापतेयं रिक्थं
 ऋक्थं धनं वसु हिरण्यं द्रविणं द्युम्नं अर्थः राः विभवः त्रयोदश धनस्य ।
 तत्र अर्थादित्रयं पुंसि । रा द्वयोर्विभवे स्वर्णे इति रुद्रः । रायौ रायः ॥ ९० ॥
 कोशः हिरण्यं द्वे अपि घटिताघटितयोर्हेमरूप्ययोः । कोशस्तालव्यांतो मूर्द्ध-
 न्यांतो वा । ताभ्यां हेमरूप्याभ्यां यदन्यत्ताम्रादिकं तत्कुप्यं स्यात् । एकम् ।
 कुप्यं ह्रस्वादि । गुपेरादेः कत्वं च संज्ञायामिखनेनै गकारस्य ककारः । अर्था-
 द्दिरण्यं रूप्यं चाकुप्यं । तद्व्यं कुप्यमकुप्यं च आहतं “मुद्रितं चेत्” रूप्यं
 “एकं नाणं इति ख्यातस्य ।” रूपमाहन्यतेऽस्य रूप्यम् । रूपादाहत इति
 यप् । रूप्यं स्यादाहतस्वर्णरजतं रजतेऽपि चेति विश्वः ॥ ९१ ॥ गारुत्मतं
 मरकतं अश्मगर्भः हरिन्मणिः चत्वारि पाच इति प्रसिद्धस्य मणेः । शोण-
 रत्नं लोहितकः पद्मरागः त्रीणि पद्मरागस्य “माणीक इति ख्यातस्य” ।
 मौक्तिकम् ॥ ९२ ॥ मुक्ता द्वे “मोती इति प्रसिद्धस्य ।” मुच्यते शुक्ति-

१ अस्मिन् पादेऽक्षराणि न च भवन्तीति चिन्त्यमिदम् ॥ २ इत्यनेनेति । इदमयुक्तम् । “राजपुत्रस्य”-
 (१।१।१४४)-इति सूत्रेण गुपेः क्यप् गुपेरादेः कत्वं च संज्ञायामिपात्यते-इति तु युक्तं वक्तव्यम् ॥

रत्नं मणिर्द्वयोरश्मजातौ मुक्तादिकेऽपि च ॥ ९३ ॥
 स्वर्णं सुवर्णं कनकं हिरण्यं हेम हाटकम् ॥
 तपनीयं शातकुंभं गांगेयं भर्म कर्बुरम् ॥ ९४ ॥
 चामीकरं जातरूपं महारजतकाचने ॥
 रुक्मं कार्तस्वरं जांबूनदमष्टापदोऽस्त्रियाम् ॥ ९५ ॥
 अलंकारसुवर्णं यच्छृंगीकनकमित्यदः ॥
 दुर्वर्णं रजतं रूप्यं खर्जूरं श्वेतमित्यपि ॥ ९६ ॥
 रीतिः स्त्रियामारकूटो न स्त्रियामथ ताम्रकम् ॥
 शुल्बं म्लेच्छमुखं द्व्यष्टवरिष्ठोदुंबराणि च ॥ ९७ ॥

भिमौक्तिकम् । विद्रुमः प्रवालः “द्वे पौवळें इति ख्यातस्य । ह्रीवे प्रवालम् ।”
 रत्नं मणिः द्वे अश्मजातौ मरकतादौ मुक्तादिकेऽपि वर्तते । तत्र मणिः
 स्त्रीपुंसयोः । “स्त्रियां ह्रीपंतोऽपि मणी ।” आदिशब्दाद्विद्रुमेऽपि । रमते-
 ऽस्मिन् रत्नम् । कनकं कुलिशं नीलं पद्मरागं च मौक्तिकम् । एतानि पंच
 रत्नानि रत्नशास्त्रविदो विदुः । सुवर्णं रजतं मुक्ता राजावर्तं प्रवालकम् । रत्न-
 पंचकमाख्यातं शेषं वस्तु प्रचक्षते इति वा । मुक्ताफलं हिरण्यं च वैदूर्यं
 पद्मरागकम् ॥ पुष्परागं च गोमेदं नीलं गारुत्मकं तथा । प्रवालमुक्तान्यु-
 क्तानि महारत्नानि वै नवेति” ॥ ९३ ॥ स्वर्णाद्येकोनविंशतिः सुवर्णस्य ।
 तत्र हेमभर्मणी नांते ॥ ९४ ॥ अष्टापदं ह्रीवपुंसोः । शातकौभमिति द्विरू-
 पकोशः । कर्बूरमिति दीर्घमध्यं शब्दरत्नावल्याम् । “कर्चूरम् । कर्चूरः
 स्यात्पुमान् शब्दां सुवर्णे पुंनपुंसकमिति मेदिनी । भर्ममिश्रदंतमपि द्विरूप-
 कोशे” । गांगेयं नाम गंगायाः अपसम् । तदुक्तं वायुपुराणे ॥ यं गर्भं सुषुवे
 गंगा पावकादीप्ततेजसम् । तदुल्बं पर्वते न्यस्तं हिरण्यं समपद्यत इति । जात-
 रूपमित्यत्र प्रशस्तं जातं जातरूपम् । प्रशंसायां रूपम् ॥ ९५ ॥ यदलंकार-
 रूपं सुवर्णं तत् शृंगीकनकमित्येकम् । शृंगीति पृथगपि । यन्माला-भूषणं
 कनकं शृंगीति । दुर्वर्णादिपंचकं रजतस्य । “तत्र खर्जूरं ह्रस्वोकारमिति
 रामनाथः ।” अपिशब्दाच्चारं कलधौतमित्यपि ॥ ९६ ॥ रीतिः आरकूटः
 द्वे पित्तलस्य “तत्र रीतिः स्त्रियाम् । रीतीत्यपि । आरकूटः पुंसि ह्रीवे

लोहोऽस्त्री शस्त्रकं तीक्ष्णं पिंडं कालायसायसी ॥

अश्मसारोऽथ मंदूरं सिंहाणमपि तन्मले ॥ ९८ ॥

सर्वं च तैजसं लोहं विकारस्त्वयसः कुशी ॥

क्षारः काचोऽथ चपलो रसः सूतश्च पारदे ॥ ९९ ॥

गवलं माहिषं शृंगमभ्रकं गिरिजामले ॥

स्रोतोजनं तु सौवीरं कापोताजनयामुने ॥ १०० ॥

च ।” ताम्रकं शुल्बं म्लेच्छमुखं द्यष्टं “द्विष्टमपि” वरिष्ठं उदंबरं “औदुंबरं भवेत्ताम्रे फलादौ यज्ञशाखिन इत्यजयः ।” षट् ताम्रस्य ॥ ९७ ॥ लोहः शस्त्रकं तीक्ष्णं पिंडं कालायसं “कृष्णायसमिति रत्नमाला ।” अयः अश्मसारः सप्त लोहस्य । “अश्मसारं च शस्त्रकमित्यमरमाला ।” मंदूरं सिंहाणं “सिंहानमित्यपि पाठः ।” “सिंघाणमित्यपि” द्वे लोहमलस्य लोहकीट इति ख्यातस्य । मंदूरं टवर्गमध्यम् ॥ ९८ ॥ सर्वमपि तैजसं सुवर्णरजतादिकं लोहमित्युच्यते । “प्रज्ञाद्यणि लौहमित्यपि” । यद्वा सर्वं स्वर्णादि तैजसं लोहं च स्यात् । तेजसो विकारस्तैजसम् । यदुक्तम् । सुवर्णं रजतं ताम्रं रीतिः कांस्यं तथा त्रपु । सीसं कालायसं चैवमष्टौ लोहानि चक्षत इति । अयस्तु विशेषाष्टोदसंज्ञम् । अयसो विकारः फालाख्यः कुशी स्यात् । यच्छाश्वतः । कुशी बला कुशी फाले इति । एकं स्त्रीलिंगम् । क्षारः काचः द्वे काचस्य “कांच बाण्डस्वार इति ख्यातस्य” क्षरति क्षारः । चपलः रसः सूतः पारदः । “पारतः । रसेन्द्रः पारदः प्रोक्तः पारतोऽपि निगद्यत इति तारपालः । पारतस्तु मनाक्पांडुः सूतस्तु रहितो मलात् । पारदस्तु मनाक् शीतः सर्वे तुल्यगुणाः स्मृता इति शब्दार्णवः” । चत्वारि पारदस्य “पारा इति ख्यातस्य” ॥ ९९ ॥ यन्माहिषं शृंगं तद्वलामिषेकम् । पारदो हि प्रायेण गवले निधाप्यते तत्र तदभिधानम् । अभ्रकं गिरिजामलं द्वे “अभ्रक इति ख्यातस्य ।” अभ्रस्य प्रतिकृतिरभ्रकम् । गिरिजम् । अमलमिति कश्चित् । तन्मते त्रीणि । “गिरिजं गिरिजाबीजममलं गवलध्वजमिति वाचस्पतिः” स्रोतोजनं सौवीरं कापोताजनं यामुनं चत्वारि सौविरांजनस्य “सुरमा इति ख्यातस्य ।” यमुनास्रोतसो जातमंजनं स्रोतोजनम् । सुवीर-देवो भवं सौवीरम् । धन्वन्तरिस्तु । अंजनं मेचकं कृष्णसौवीरं स्यात्सुवी-

तुत्थाजनं शिखिग्रीवं वितुन्नकमयूरके ॥

कर्परी दार्विकाकाथोद्भवं तुत्थं रसांजनम् ॥ १०१ ॥

रसगर्भं तार्क्ष्यशैलं गंधाश्मनि तु गंधिकैः ॥

सौगंधिकश्च चक्षुष्याकुलाल्यौ तु कुलत्थिका ॥ १०२ ॥

रीतिपुष्पं पुष्पकेतु पुष्पकं कुसुमांजनम् ॥

पिंजरं पीतनं तालमालं च हरितालके ॥ १०३ ॥

गैरेयमथ्यं गिरिजमश्मजं च शिलाजतु ॥

बोलगंधरसप्राणपिंडगोपरसाः समाः ॥ १०४ ॥

डिंडीरोऽब्धिकफः फेनः सिंदूरं नागसंभवम् ॥

रजम् । कापोतकं यामुनं च स्रोतोऽंजनमुदाहृतमिति ॥ १०० ॥ तुत्थांजनं शिखिग्रीवं वितुन्नकं मयूरकं कर्परी पंच तुत्थांजनस्य मोरचूद इति ख्यातस्य । तुदस्यक्षिरोगान् तुत्थम् । तुत्थं च तदंजनं च । दार्विका दारुह-
रिद्रा तत्काथोद्भवम् । तस्याः काथे “समभागेन अजादुग्धेन ” संस्कृतं तुत्थं तुत्थांजनं रसांजनादिसंज्ञं स्यात् । “ दार्विकेत्यपि । ” रसांजनम् ॥ १०१ ॥ रसगर्भं तार्क्ष्यशैलं त्रीणि । केचित्तुत्थरसांजनमिति समस्तं पेदुः । गंधाश्मा गंधिकः “गंधक इत्यपि ” सौगंधिकः त्रीणि गंधकस्य । चक्षुष्या कुलाली कुलत्थिका त्रयं “तुत्थाविशेषस्य निष्ठा सुरमा इति ख्यातस्य । ” चक्षुषे हिता चक्षुष्या । कुले तिष्ठति तत्पतिकृतिः कुलत्थिका ॥ १०२ ॥ रीतिपुष्पं पुष्पकेतु पुष्पकं “पौष्पकमित्यपि ” कुसुमांजनं चत्वारि संतप्तपित्तलादुत्प-
न्नस्य ” जस्ताचै फूल इति ख्यातस्य । ” पुष्पकेतु उदंतं क्लीबे । पिंजरं पीतनं तालं आलं “अलम् । हरितालमलं तालवर्णकं नटभूषणमिति माधवः । ” हरितालकं पंच हरितालस्य ॥ १०३ ॥ गैरेयं अथ्यं गिरिजं अश्मजं शिला-
जतु पंच शिलाजतुनः “शिलाजित इति ख्यातस्य ” । अथ्येते रसायनाधिभि-
रथ्यम् । शिलायां स्रवच्छाक्षाकृतित्वाच्छिलाजतु । बोलः गंधरसः “रसगंध इति स्वामी । राजदंतादित्वात् । ” प्राणः पिंडः गोपरसः पंच गंधरसस्य । “रक्त्या बोळ इति ख्यातस्य ” । गोपः रसश्चेति पृथगपि । अत्र गोस इति मुकुटः । गां जलं स्यति । षोऽन्तर्कर्मणि । गोप इति स्वामी । गंधप्रधानो रसोऽस्य गंधरसः ॥ १०४ ॥ डिंडीरः । “हिंडीर इत्यपि ” । हिंडिर इति

नागसीसकयोगेष्टवैप्राणि त्रपु पिच्चटम् ॥ १०५ ॥
 रंगवंगे अथ पिचुस्तूलोऽथ कमलोत्तरम् ॥
 स्यात्कुसुंभं वह्निशिखं महारजनमित्यपि ॥ १०६ ॥
 मेषकंबल ऊर्णायुः शशोर्णं शशलोमनि ॥
 मधु क्षौद्रं माक्षिकादि मधूच्छिष्टं तु सिक्थकम् ॥ १०७ ॥
 मनःशिला मनोगुप्ता मनोह्रा नागजिह्विका ॥
 नैपाली कुनटी गोला यवक्षारो यवाग्रजः ॥ १०८ ॥
 पाक्योऽथ सर्जिकाक्षारः कापोतः सुखवर्चकः ॥

शब्दरत्नावल्याम् । अन्धिकफः फेनः त्रयं सागरमलाख्यस्य समुद्रफेनस्य ।
 सिंदूरं नागसंभवं द्वे “सिंदूर इति ख्यातस्य ।” नागात्सीसात्संभवोऽस्य
 नागसंभवम् । नागं सीसकं योगेष्टं वपुं “वर्ध्रमिति मुकुटः । वृधु वर्धने । वृधि-
 वपिभ्यां रन्” । चत्वारि सीसस्य “शिसै इति ख्यातस्य ।” त्रपु पिच्चटम्
 ॥ १०५ ॥ रंगं वंगं चत्वारि वंगे “कथिल इति ख्याते ।” पिचुः तूलः द्वे
 कार्षासस्य । कमलोत्तरं कुसुंभं वह्निशिखं महारजनं चत्वारि कुसुंभस्य ।
 रज्यते वस्त्राद्यनेन रजनम् । महच्च तद्रजनं च महारजनम् ॥ १०६ ॥ मेषकंबलः
 ऊर्णायुः द्वे कंबलस्य । ऊर्णायुरुदंतः पुंसि । शशोर्णं शशलोम द्वे शशलोमः ।
 मधु क्षौद्रं माक्षिकं त्रीणि मधुनः । आदिना भ्रामरपौत्तिकादिग्रहणम् । मधू-
 च्छिष्टं सिक्थकं द्वे “मेण इति ख्यातस्य” मधुना उच्छिष्यते मधूच्छिष्टम्
 ॥ १०७ ॥ मनःशिला “मनःशिल इति द्विरूपकोशः” । मनोगुप्ता मनोह्रा
 नागजिह्विका चत्वारि मनःशिलायाः । “मनःशब्दवाच्या शिला मनः-
 शिला ।” नैपाली कुनटी गोला त्रीणि नैपालदेशोद्भवायां मनःशिलायाम् ।
 सप्तैकार्था इत्येके । यवक्षारः यवाग्रजः ॥ १०८ ॥ पाक्यः त्रीणि दग्धय-
 वांकुरेभ्यो जायमानस्य क्षारभेदस्य “जवखार इति ख्यातस्य ।” सर्जिका-
 क्षारः । “सृजिकाक्षार इति रामनाथः ।” कापोतः सुखवर्चकः त्रीणि क्षारभे-
 दस्य “सज्जीखार इति ख्यातस्य” । सर्जिकां दग्ध्वा क्षार्यते यः स सर्जि-
 काक्षारः । सौवर्चलं रुचकं द्वे क्षारभेदस्य “संचळखार इति ख्यातस्य ।”
 प्रागुक्तमपि क्षारप्रसंगात् पुनरुक्तम् । पंचापि सर्जिकाक्षारस्येति सुभूत्या-

सौवर्चलं स्याद्बुचकं त्वक्क्षीरी वंशरोचना ॥ १०९ ॥

शिग्रुजं श्वेतमरिचं मोरटं मूलमैक्षवम् ॥

ग्रंथिकं पिप्पलीमूलं चटिकाशिर इत्यपि ॥ ११० ॥

गोलोमी भूतकेशो ना पत्रांगं रक्तचंदनम् ॥

त्रिकटु त्र्यूषणं व्योषं त्रिफला तु फलत्रिकम् ॥ १११ ॥

इति वैश्यवर्गः ॥ ९ ॥

शूद्राश्चावरवर्णाश्च वृषलाश्च जघन्यजाः ॥

आचंडालात्तु संकीर्णा अंबष्ठकरणादयः ॥ १ ॥

दयः । त्वक्क्षीरी वंशरोचना “वंशलोचनेति हेमचंद्रः” द्वे वेणुजन्यस्यौष-
धिविशेषस्य “वंशलोचन इति ख्यातस्य ।” त्वक्क्षीरी वंशजा शुभ्रा वंश-
क्षीरी तु वैणवीति कोशांतरम् ॥ १०९ ॥ शिग्रुजं श्वेतमरिचं द्वे सौभाग्य-
जीवस्य “शेवग्याचं वीं इति ख्यातस्य ।” इक्षुमबंधि मूलकं मोरटं स्यात्
एकं “इक्षुमूलस्य ।” ग्रंथिकं पिप्पलीमूलं चटिकाशिरः । “चटकाशिर
इति हेमचंद्रः । चटकायाः शिर इव । चटका शिरः इति पृथगपि । शिरो
ना पिप्पलीमूल इति मेदिनी ।” त्रयं पिप्पलीमूलस्य “पिप्पलीमूल इति
ख्यातस्य” ॥ ११० ॥ गोलोमी भूतकेशः द्वे “जटामांसी इति प्रसिद्धायाः ।”
गौरिव लोमान्यस्याः सा गोलोमी । गोलोमी श्वेतदूर्वायां स्याद्बुचाभूतकेश-
योरिति विश्वः । पत्रांगं रक्तचंदनं द्वे रक्तचंदनसदृशस्य रक्तसारस्य “कृष्ण-
सिसव, पतंग इति च ख्यातस्य । पत्राण्यंगेऽस्य पत्रांगम् ।” त्रिकटु त्र्यूषणं
“त्र्यूषणमिति द्विरूपकोशः” व्योषं त्रीणि शुंडपिप्पलीमरीचानां समाहा-
रस्य । त्रिफला “तृफला । तृफला त्रिफला चेति त्रिकांडशेषः ।” फलत्रिकं
द्वे हरीतक्यामलकविभीतकफलानां समाहारस्य ॥ १११ ॥ इति वैश्यवर्गः ॥ ९ ॥
शूद्रः अवरवर्णः वृषलः जघन्यजः जघन्यात्पादाज्जातः । जनी प्रादुर्भावे ।
चत्वारि शूद्रस्य । चंडालो ब्राह्मण्यां शूद्राज्जातस्तमभिव्याप्य वक्ष्यमाणा
अंबष्ठकरणादयः । “आदिना उग्रादयः ।” संकीर्णा प्रतिलोमानुलोमजत्वा-
न्मिश्राः । एकम् । ते च संकरजातीयाः करणांबष्ठोग्रमागधमाहिष्यक्षत्तृमृत-
वैदेहकरयकारपारसवचंडालाख्याः एकादशेति ॥ १ ॥ शूद्रा शूद्रजातिरंगना

शूद्राविशोस्तु करणोऽबध्धो वैश्याद्विजन्मनोः ॥
 शूद्राक्षत्रिययोरुग्रो मागधः क्षत्रियाविशोः ॥ २ ॥
 माहिषोऽर्याक्षत्रिययोः क्षत्ताऽर्याशूद्रयोः सुतः ॥
 ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूतस्तस्यां वैदेहको विशः ॥ ३ ॥
 रथकारस्तु माहिष्यात्करण्या यस्य संभवः ॥
 स्याच्चंडालस्तु जनितो ब्राह्मण्या वृषलेन यः ॥ ४ ॥
 कारुः शिल्पी संहतैस्तेर्द्रयोः श्रेणिः सजातिभिः ॥
 कुलकः स्यात्कुलश्रेष्ठी मालाकारस्तु मालिकः ॥ ५ ॥

विद् वैश्यः तयोः सुत इति वक्ष्यमाणेनान्वयः स करण इत्येकम् । स तु
 लेखनवृत्तिः । वैश्यायां ब्राह्मणाज्जातः सुतोऽबध्धः । स तु चिकित्सावृत्तिः ।
 शूद्रायां क्षत्रियाज्जातः उग्रः । स तु शस्त्रवृत्तिः । क्षत्रियायां वैश्याज्जातो
 मागधः । स तु राजादिस्तुतिपाठवृत्तिः । एकैकम् ॥ २ ॥ अर्या वैश्या ।
 वैश्याणां क्षत्रियाज्जातो माहिषः “माहिष्यः” । अस्य ज्योतिषं शाकुनं शास्त्रं
 स्वरशास्त्रं च जीविका । माहिष्योऽर्याक्षत्रिययोरित्यपि पाठः । अर्या क्षत्रिया
 तस्यां शूद्राज्जातः क्षत्ता । तस्य वृत्तिः पापद्विकादिः । क्षत्तारौ । ब्राह्मण्यां
 क्षत्रियाज्जातः सूत इत्युच्यते तस्य गजबंधनमश्वानां वाहनं कर्म सारथेरित्या-
 दिजीविका । तस्यां ब्राह्मण्यां वैश्याज्जातो वैदेहकः । चतुःषष्टिकलाकर्म-
 शैक्ष्यं तदुपजीविका । पण्यांगनानां राज्ञां च कुर्यात्संगं तदिच्छया । उप-
 जीव्यं तु तास्वेवेति । एकम् ॥ ३ ॥ करण्यां शूद्रविशोः सुतायां माहिष्या-
 द्वैश्याक्षत्रिययोः जाताज्जातो रथकारः स्यात् । अस्य वर्तनं तु । रथकर्म-
 धनादिभिः । ब्राह्मण्यां वृषलेन शूद्रेण य उत्पादितः स चंडालः स्यात् ।
 “चांडाल इत्यपि ।” मृतचैलैर्निघ्नमांसैः श्मशाने तस्य जीवितमिष्यैकैकम्
 ॥ ४ ॥ कारुः शिल्पी द्वे चित्रकारादेः । शिल्पं कला सास्त्रस्य शिल्पी ।
 “तक्षा च तंतुवायश्च नापितो रजकस्तथा । पंचमश्चर्मकारश्च कारवः शिल्पिनो
 मता इत्यपि ।” तैः सजातिभिः संहतैः श्रेणिः । सजातीयशिल्पिसंघः श्रेणि-
 रित्यर्थः । स स्त्रीपुंसलिङ्गः । एकम् । कुलकः । “कुलिकः । कुलिको नाम-
 भेदे स्याद्भुभेदे कुलसत्तम इति मेदिनी ।” कुलश्रेष्ठी द्वे शिल्पिकुलप्रधा-
 नस्य । शिल्पिभेदानाह । मालाकारः मालिकः द्वे “माळी इति मसि-

कुंभकारः कुलालः स्यात्पलगंडस्तु लेपकः ॥
 तंतुवायः कुर्विदः स्यात्तुन्नवायस्तु सौचिकः ॥ ६ ॥
 रंगाजीवश्चित्रकरः शस्त्रमार्जोऽसिधावकः ॥
 पादूकृच्चर्मकारः स्याद्व्योकारो लोहकारकः ॥ ७ ॥
 नाडिधमः स्वर्णकारः कलादो रुक्मकारकः ॥
 स्याच्छांखिकः कांबविकः शौल्विकस्ताम्रकुट्टकः ॥ ८ ॥
 तक्षा तु वर्द्धकिस्त्वष्टा रथकारस्तु काष्ठतद् ॥
 ग्रामाधीनो ग्रामतक्षः कौटतक्षोऽनधीनकः ॥ ९ ॥

द्वस्य ।” पुष्पमाला पण्यमस्य मालिकः ॥ ५ ॥ कुंभकारः कुलालः “द्वे
 कुंभार इति ख्यातस्य ।” पलगंडः लेपकः द्वे गृहादौ लेपकारस्य “गंवडी
 इत्यादि ख्यातस्य ।” तंतुवायः “तंत्रवायः तंद्रवायः तंत्रवाप इति ओष्ठधा-
 तोऽपि ।” कुर्विदः “कुर्विद इत्यपि । कुप क्रोधे ।” द्वे पटानां निर्मातरि
 कोष्ठी इति ख्याते । तुन्नवायः सौचिकः द्वे कंचुक्यादेर्निर्मातरि “क्षिपी
 इति ख्याते ।” मूच्या वानं शिल्पमस्य सौचिकः ॥ ६ ॥ रंगाजीवः चित्र-
 करः द्वे “चितारी, रंगारी इत्यादि ख्यातस्य ।” रंगं श्वेतपीतरक्तादिक-
 माजीवति रंगाजीवः । शस्त्रमार्जः असिधावकः द्वे शस्त्रघर्षणोपजीविनः
 “शिकलगार इति ख्यातस्य ।” पादूकृत् चर्मकारः द्वे “चांभार इति
 ख्यातस्य ।” पादूः पादत्राणि करोति पादूकृत् तांतः । व्योकारः लोह-
 कारकः द्वे “लोहार इति ख्यातस्य । व्यो इत्यव्ययं लोहबीजवाचीति
 श्रीभोजः” ॥ ७ ॥ नाडिधमः स्वर्णकारः कलादः रुक्मकारकः चत्वारि
 स्वर्णकारस्य “सोनार इति ख्यातस्य” । शांखिकः कांबविकः द्वे शंखवल-
 यादेः कर्तरि कंकणकार, “कांसार” इति ख्याते । शौल्विकः ताम्रकुट्टकः
 द्वे “तांबट इति ख्यातस्य” शुल्वं ताम्रं तद्वटनं शिल्पमस्य शौल्विकः ॥ ८ ॥
 तक्षा वर्द्धकिः त्वष्टा रथकारः काष्ठतद् पंच वर्द्धकेः “सुतार इति ख्यातस्य ।”
 वर्द्धयति छिनत्ति काष्ठं वर्द्धकिः । तक्षाणौ । त्वष्टारौ । काष्ठं तक्ष्णोति तनू-
 करोति काष्ठतद् । काष्ठतक्षौ । ग्रामाधीनो यस्तक्षा स ग्रामतक्ष इत्येकं
 “गांवचा सुतार इति ख्यातस्य ।” “ग्रामकौटाभ्यां च तक्ष्णः” इति टच् ।
 अनधीनकः स्वधीनो यस्तक्षा स कौटतक्षः स्यात् । एकम् ॥ ९ ॥ क्षुरी

क्षुरी मुंडी दिवाकीर्तिनापितांतावसायिनः ॥
 निर्णेजकः स्यादजकः शौडिको मंडहारकः ॥ १० ॥
 जाबालः स्यादजाजीवो देवाजीवस्तु देवलः ॥
 स्यान्माया शाबरी मायाकारस्तु प्रतिहारकः ॥ ११ ॥
 शैलालिनस्तु शैलूषा जायाजीवाः कृशाश्विनः ॥
 भरता इत्यपि नटाश्चारणास्तु कुशीलवाः ॥ १२ ॥
 मार्दंगिका मौरजिकाः पाणिवादास्तु पाणिघाः ॥
 वेणुध्माः स्युर्वैणविका वीणावादास्तु वैणिकाः ॥ १३ ॥

मुंडी । क्षुरि मुंडि इति ह्रस्वप्रत्ययपाठोऽपि । दिवाकीर्तिः नापितः अंताव-
 सायी पंच नापितस्य “नाहावी इति ख्यातस्य” । निर्णेजकः रजकः द्वे
 वस्त्राणां धावकस्य “परीट इति ख्यातस्य” । शौडिकः मंडहारकः द्वे
 सुराजीविनः “कलाल इति ख्यातस्य” । शुंडा सुरा सा पण्यमस्य शौडिकः
 ॥ १० ॥ जाबालः अजाजीवः द्वे अजापालस्य “मेंढपाळ, मेंढक्या, धनगर
 इति ख्यातस्य” । देवाजीवः “देवाजीवीत्यपि” देवलः द्वे देवसेवोपजी-
 विनः “गुरव, देवळी इति ख्यातस्य । देवं लक्षणया तत्त्वं लातीति देवलः”
 माया शांबरी द्वे इंद्रजालस्य “गारूड इति ख्यातस्य” । शंबराख्यस्यासुर-
 स्येयं शांबरी । मायाकारः प्रतिहारकः “प्रतिहारिकः प्रातिहारिक इत्यपि
 द्वे मायाविनः गारूडीति ख्यातस्य” । प्रतिहारो व्याजः प्रयोजनमस्य स
 तथा ॥ ११ ॥ शैलाली शैलूषः जायाजीवः कृशाश्वी भरतः “भारत
 इत्यपि । कृशाश्वेन च यत्प्रोक्तं नटसूत्रमधीयते । रंगावतारी शैलूषो नटो
 भरतभारताविति वाचस्पतिः ।” नटः षट् नटेषु “नटवा इति ख्यातेषु”
 नटति नृत्यति नटः । चारणः कुशीलवः द्वे कथकानां नटविशेषाणाम् ।
 “कुत्सितं शीलमस्त्यस्य कुशीलवः” ॥ १२ ॥ मार्दंगिकाः मौरजिकाः द्वे
 मृदंगवादनकुशलानां “मृदंगी पखवाजी इति ख्यातानाम्” । पाणिवादाः
 पाणिघाः द्वे ये पाणितलेनैव पाण्यंतरे मृदंगादिध्वनिमनुकुर्वन्ति तेषां
 “हाताचे तालधारी इति ख्यातानाम्” । वेणुध्माः वैणविकाः द्वे वेणुवा-
 दिनां “पांवेकरी इति ख्यातानाम्” । वेणुध्माः आदंतः सोमपावत् । वीणा-
 वादाः वैणिकाः द्वे वीणावादनं शिल्पमेषां “विणेकरी इति ख्यातानाम्”

जीवांतकः शाकुनिको द्वौ वागुरिकजालिकौ ॥
 वैतंसिकः कौटिकश्च मांसिकश्च समं त्रयम् ॥ १४ ॥
 भृतको भृतिभुक् कर्मकरो वैतनिकोऽपि सः ॥
 वार्तावहो वैवधिको भारवाहस्तु भारिकः ॥ १५ ॥
 विवर्णः पामरो नीचः प्राकृतश्च पृथक्जनः ॥
 निहीनोऽपसदो जाल्मः क्षुल्लकश्चेतरश्च सः ॥ १६ ॥
 भृत्ये दासेरदासेयदासगोप्यकचेटकाः ॥
 नियोज्यकिंकरप्रेष्यभुजिष्यपरिचारकाः ॥ १७ ॥
 पराचितपरिस्कंदपरजातपरैधिताः ॥

॥ १३ ॥ जीवांतकः “जीवांतक इत्यपि” शाकुनिकः द्वे पक्षिणां हंतरि
 “पक्षांचा पारधी इति ख्याते ।” वागुरिकः जालिकः द्वे जालेन मृगान्व-
 धृतः । वागुरा मृगबंधनी तथा चरति वागुरिकः । वैतंसिकः कौटिकः
 मांसिकः त्रयं यो मांसविक्रयेण जीवति तस्य “खाटिक इति ख्यातस्य” ।
 धीर्तमेन मृगपक्ष्यादिवंधनोपादेन चरति वैतंसिकः । कूटेन मृगादिवंधनय-
 त्रेण चरति कौटिकः । मांसं पण्यमस्य मांसिकः ॥ १४ ॥ भृतकः भृति-
 भुक् कर्मकरः वैतनिकः चत्वारि वेतनोपजीविनः “चाकर, मजूर इति
 प्रसिद्धस्य ।” भृतिवेतनं भृतिं वेतनं भुङ्क्ते भृतिभुक् । वार्तावहः वैवधिकः
 “विवधिक इत्यपि” द्वे वार्ताया वाहके “कानड्या इति ख्याते ।” विवधः
 पर्याहारः तं वहति वैवधिकः । विवधविवधशब्दौ उभयतः बद्धशिव्ये
 स्कंधवाहो काष्ठे वर्तेते । भारवाहः भारिकः “द्वे ओझेकरी इति ख्यातस्य ।
 भारीति नांतोऽप्यन्यत्र” ॥ १५ ॥ विवर्णः पामरः नीचः प्राकृतः पृथक्-
 जनः निहीनः अपसदः “अपशेद इति भरतमालायाम्” जाल्मः क्षुल्लकः
 “खुल्लकः । खुल्लकस्त्रिषु नीचेऽल्पे इति रभसः ।” इतरः दश नीचस्य
 ॥ १६ ॥ भृत्यः दासेरः दासेयः दासः “दाश इति तालव्यांतोऽपि”
 गोप्यकः चेटकः “चेडक इत्यपि” नियोज्यः किंकरः प्रेष्यः “प्रेष्यः इत्यपि”
 भुजिष्यः परिचारकः एकादश दासस्य । प्रेष्य इत्यत्र प्रादूहोदेति वृद्धिः ॥ १७ ॥
 पराचितः “पराजितोऽपि । परैराजीयते स्म” परिस्कंदः “परिष्कंदः परे-
 श्चेति वा षत्वम् । परिष्कन्नः परिष्कन्नश्च इत्यपि” परजातः परैधितः चत्वारि

मंदस्तुंदपरिमृज आलस्यः शीतकोऽलसोऽनुष्णः ॥ १८ ॥

दक्षे तु चतुरपेशलपटवः सूत्थान उष्णश्च ॥

चंडालप्लवमातंगदिवाकीर्तिजनंगमाः ॥ १९ ॥

निषादश्वपचैवंतेवासिचांडालपुक्कसाः ॥

भेदाः किरातशबरपुलिंदा म्लेच्छजातयः ॥ २० ॥

व्याधो मृगवधाजीवो मृगयुर्लुब्धकोऽपि सः ॥

कौलेयकः सारमेयः कुक्कुरो मृगदंशकः ॥ २१ ॥

शुनको भषकः श्वा स्यादलर्कस्तु स योगितः ॥

श्वा विश्वकद्वर्मगयाकुशलः सरमा शुनो ॥ २२ ॥

परेण संवर्धितस्य । परैराचीयते वर्धयते पराचितः । मंदः तुंदपरिमृजः “घञि तुंदपरिमार्जोऽपि ।” आलस्यः शीतकः अलसः अनुष्णः पटू अलसस्य । अलसमस्यस्य अलसः अर्श आद्यच् । “अलस एव आलस्यः स्वार्थे ष्यञ् । अपि आलस इत्यपि” ॥ १८ ॥ दक्षः चतुरः पेशलः पटुः सूत्थानः उष्णः पटू दक्षस्य । “उष्णत्वं शिघ्रकारित्वमस्यास्तीत्युष्णः ।” चंडालः प्लवः मातंगः दिवाकीर्तिः जनंगमः “जलंगम इत्यपि” ॥ १९ ॥ निषादः । निषादः स्वरभेदेऽपि चंडाले धीवरांतर इति कोशांतरे । श्वपचः “श्वपाक इत्यपि” अंतेवासी चांडालः पुक्कसः । “पुक्कसः श्वपचेऽधम इति मेदिनी” दश चांडालस्य । अत्रावांतरभेदोऽस्ति किञ्चित्सोऽनादृतः । किरातादयस्त्रयो म्लेच्छजातयश्चंडालानां भेदाः । किराति शरान् किरातः । अरण्यचरा एते । “पुलिंदः कथ्यते म्लेच्छे पुलिंदोऽपि निगद्यते इति तारपालः” ॥ २० ॥ व्याधः मृगवधाजीवः मृगयुः लुब्धकः चत्वारि व्याधस्य । विध्याति मृगान्व्याधः । कौलेयकः सारमेयः कुक्कुरः “कुक्कुर इत्यनादिकोशः । कुक्कुर इति राजमुकुटः ।” मृगदंशकः ॥ २१ ॥ शुनकः भषकः श्वा शुनकस्य । श्वानौ । “कुक्कुरस्तु शुनिः श्वानः कपिलो वंदलः शुन इति वाचस्पतिः ।” योगितः प्रयोगेण उन्मत्तत्वं प्रापितः श्वा अलर्कः स्यात् “अलक इति मुकुटः” एकम् । यो मृगयाकुशलः श्वा स विश्वकद्वरित्येकं “पारधी कुत्रा इति ख्यातस्य । विश्वं कंदते । कदि आह्वाने ।” शुनी सरमा स्यात् एकम् । सरमा देवशुनी । सामान्याभिधानं तूपचारात् ॥ २२ ॥ यो ग्राम्यः सूकरः

विट्चरः सूकरो ग्राम्यो वर्करस्तरुणः पशुः ॥
 आच्छोदनं मृगव्यं स्यादाखेटो मृगया स्त्रियाम् ॥२३॥
 दक्षिणारुर्लुब्धयोगादक्षिणेर्मा कुरंगकः ॥
 चौरैकागारिकस्तेनदस्युतस्करमोषकाः ॥ २४ ॥
 प्रतिरोधिपरास्कंदिपाटच्चरमलिम्लुचाः ॥
 चौरिका स्तेन्यचौर्ये च स्तेयं लोप्त्वं तु तद्धने ॥ २५ ॥
 वीतंसस्तूपकरणं बंधने मृगपक्षिणाम् ॥
 उन्माथः कूटयंत्रं स्याद्वागुरा मृगबंधनी ॥ २६ ॥

स विट्चरः स्यात् एकं “गांवडुकर इति ख्यातस्य ।” यस्तरुणः पशु-
 जादिः स वर्करः एकं “वकरा इत्यादि ख्यातस्य तरुणपशुमात्रस्य ।”
 आच्छोदनं मृगव्यं आखेटः मृगया चत्वारि पापद्वेः “शिकारी इति
 ख्यातायाः । मृगया स्त्रियाम्” ॥ २३ ॥ लुब्धयोगात् लुब्धकसंबन्धादक्षिणा-
 रुर्दक्षिणे पार्श्वेऽरुर्त्रणमस्य स कुरंगको दक्षिणेर्मा स्यात् । व्याधेन कृतत्रण
 इत्यर्थः एकम् । दक्षिणेर्माणौ । चौरः “पचाद्यचि चोर इत्यपि ।” ऐकागा-
 रिकः । एकममहायं अगारं प्रयोजनमस्य । ऐकागारिकद् चौरै इति
 निपातनात् साधुः । स्तेनः दस्युः तस्करः मोषकः ॥ २४ ॥ प्रतिरोधिः
 परास्कंदिः पाटच्चरः “पटच्चर इत्यपि” । “चोरजीर्णपटयोः पटच्चर इति
 नामानुशासनम्” । मलिम्लुचः दश चोरस्य । चौरिका “चोरिकेत्यपि” ।
 स्तेन्यं स्तेयम् । “स्तेनस्य भावः कर्म वा स्तेन्यमिति व्यञ्जनं केचिदिच्छंति ।
 स्तेनाद्यल्लोपश्चेति वार्तिकेन स्तेयमिति च सुसाधु । स्तेयं स्तेन्यं च चौर्यं
 स्याच्चौरिकाचोरिके स्त्रियामिति वाचस्पतिः” । चौर्यं चत्वारि स्तेयस्य ।
 चौरस्य भावः चौरिका । चौर्यं धनं लोप्त्वं स्यात् । “लोत्रम् । लोत्रमश्रुणि
 चोरित इति विश्वः । लोतमिति जटाधरः ।” एकम् ॥ २५ ॥ मृगपक्षिणां
 बंधननिमित्तं यदुपकरणं पाशजालादि स वीतंस इत्येकम् “वीतंस इत्यपि ।”
 उन्माथः कूटयंत्रं द्वे मृगपक्षिवंधनार्थं छलेन यद्यंत्रं निवेद्यते तत्र “सांपळा
 इति ख्याते” । वागुरा मृगबंधनी द्वे जालीकृतरज्जुविशेषे “मृगांचे
 जाले इति ख्याते” ॥ २६ ॥ शुल्बं “शुल्बेत्यपि ङीष्नापि” वराटकं

शुल्लं वराटंकं स्त्री तु रज्जुस्त्रिषु वटी गुणः ॥
 उद्धाटनं घटीयंत्रं सलिलोद्धाहनं प्रहेः ॥ २७ ॥
 पुंसि वेमां वायंदंडः सूत्राणि नरि तंतवः ॥
 वाणिर्व्यूतिः स्त्रियौ तुल्ये पुस्तं लेप्यादिकर्मणि ॥ २८ ॥
 पांचालिका पुत्रिका स्याद्वस्त्रदंतादिभिः कृता ॥
 (जतुत्रपुविकारे तु जातुषं त्रापुषं त्रिषु ॥) २९ ॥ (१)
 पिटकः पेटकः पेटा मंजूषाऽथ विहंगिका ॥

रज्जुः वटी गुणः पंच रज्जोः “सुं व दोरी च्छाट इति ख्यातायाः ।” तत्र वराटकोऽस्त्रियाम् । रज्जुः स्त्रियाम् । वटी त्रिषु । रज्जुः शुल्वा वराटो नेति रत्नकोशः । “सुम्यं वटाकर इति स्वामिपाठः ।” प्रहेः कूपात्सलिलमूर्ध्वं बाह्वने येन तस्मिन् यंत्रे “रहाट, लाट इति ख्याते” उद्धाटनं घटीयंत्रं चेति द्वयमित्यर्थः ॥ २७ ॥ वेमा “वेम इत्यपि” वायंदंडः “वापदंड इत्योष्ठ्य-मध्योऽपि” द्वे वस्त्रव्यूतिदंडस्य “कोष्ठ्याचं धोटं इति ख्यातस्य” । वयति तंतूननेन वेमा । वेमानौ । ऊयते इति वायः वानं तदर्थो वायंदंडः तालव्य-मध्यः । सूत्राणि तंतवः द्वे “सूत इति ख्यातस्य । सूत्रतंतुरिति समस्तं हारा-वल्याम्” । तंतुः पुंसि । वाणिः व्यूतिः “व्यूतिरिति द्विरूपकोशः । विशिष्टा ऊतिर्व्यूतिः” द्वे तंतुवानस्य “विणर्णे इति ख्यातस्य” । लेप्यं मृदा पुत्तलिकादिकरणम् । आदिना काष्ठपुत्तलिकाकर्म गृह्यते तत्र पुस्तमित्येकम् । “यदुक्तम् । मृदा वा दारुणा वाथ वस्त्रेणाप्यथ चर्मणा । लोहरत्नैः कृतं चापि पुस्तमित्यभिधीयत इति” ॥ २८ ॥ वस्त्रदंतादिभिः कृता पुत्रिका पांचालिका स्यात् । “पांचालिकेत्यपि” पंचभिर्वर्णैरल्यते भूष्यते । यत्र । एकं “बाहुली इति ख्यातस्य” । पुत्र इवेति कन् । दंतो गजदंतः आदिना चर्मकाष्ठमृच्छिलेत्यादिग्रहणम् । जतु लाक्षा तद्विकारो जातुषम् । त्रपु वंगं तद्विकारस्त्रापुषम् । एकैकम् । त्रपुजतुनोः पुक् ॥ २९ ॥ पिटकः पेटकः पेटा “पेहेति मुकुटः । पीडोति स्वामी” मंजूषा चत्वारि वस्त्रालंकारादिस्थापनार्थं कृताया मंजूषायाः “पेटी इति ख्यातायाः ।” आद्यौ पेटारिकायां परौ महत्यामिति स्वामी । विहंगिका भारयष्टिः द्वे शिक्वाधारलगुडस्य “खुंटी

भारयष्टिस्तदालंबि शिख्यं काचोऽथ पादुका ॥ ३० ॥

पादूरूपानत्स्त्री सैवानुपदीना पदायता ॥

नध्री वध्री वरत्रा स्यादश्वदेस्ताडनी कशा ॥ ३१ ॥

चांडालिका तु कंडोलवीणा चंडालवल्लकी ॥

नाराची स्यादेषणिका शाणस्तु निकषः कषः ॥ ३२ ॥

ब्रश्चनः पत्रपरशुरीषिका तूलिका समे ॥

तैजसावर्तनी मूषा भस्त्रा चर्मप्रसेविका ॥ ३३ ॥

इत्यादिख्यातस्य । " इयं भारोद्वाहनार्था चतुर्दीडकेति सभ्याः । शिख्या-
भारस्कंधग्राहयोर्लघुड इति द्रविडाः । विहंगमेषापि पाठः । तस्यां भारयष्ट्या-
मालंबते तत्तदालंबि शिख्यं काचः स्यात् । काचः शिख्ये मणौ नेत्ररोगभेदे
मृदंतर इति विश्वः । द्वे आलंबमानस्य रज्जुपंजरस्य " शिक्रे इति ख्यातस्य । "
पादुका ॥ ३० ॥ पादुः उपानत् त्रयमपि स्त्रियां पादत्राणस्य " जोडा इति
ख्यातस्य । " सैवोपानत् पदायता पदवत् आयता पादायामेन बद्धा अनु-
पदीना एकं अनुरायामे सादृश्ये वा । अनुपदं बद्धा अनुपदीना उपानत्
इति कौमुद्यामुक्तम् । " बाह्याण इति ख्यातस्य " । नध्री वध्री वरत्रा त्रयं
चर्ममय्या रज्ज्वाः " बाधी इति ख्यातायाः " । अश्वदेस्ताडनी रज्जुः कशा
स्यात् एकं " जेरबंद इति ख्यातस्य । आदिना उष्ट्रगर्दभचोरादिग्रहः "
॥ ३१ ॥ चांडालिका " चंडालिकेत्यपि " कंडोलवीणा " कंडोलवीणेत्यपि
कंडोलीति पृथगपि " चंडालवल्लकी त्रयं किनरीति ख्याताया अंत्यजवी-
णायाः । नाराची एषणिका द्वे स्वर्णकाराणां नाराचाकृतिर्या लोहशलाका
तत्र " कांटा, तराजू इति ख्याते । " शाणः निकषः कषः त्रीणि स्वर्णादि-
यत्र घर्षणेन परीक्ष्यते तस्याः शिलायाः " कसोटी, निमाणा इत्यादि-
ख्यातायाः " ॥ ३२ ॥ ब्रश्चनः पत्रपरशुः द्वे स्वर्णादिच्छेदनार्थस्य परशोः
" कानस इति ख्यातस्य । " ईषिका " ईषिका ईषीका इत्यपि " तूलिका द्वे
शलाकाभेदस्य " सळई इति ख्यातस्य । " तैजसं आवर्त्यते यत्र सा तैजसा-
वर्तनी । स्वर्णादिपाकार्यः पात्रविशेषः मूषा स्यात् " मूस इति ख्याता " ।
" मूषां मूषी मुषी । मूषा त्वावर्तनी मूषीति शब्दार्णवः । मुष स्तेय इत्यस्मा-
द्दिदायकिं इस्वादिरपि । इस्वा मुषा मुषी । " एकम् । भस्त्रा चर्मप्रसेविका ।
चर्मप्रसेवक इत्यपि " द्वे अभिज्वलनार्थस्य चर्मप्रसेवकस्य " भाता इति ख्यातस्य "

आस्फोटनी वेधनिका कृपाणी कर्तरी समे ॥

वृक्षादनी वृक्षभेदी टंकः पाषाणदारणः ॥ ३४ ॥

क्रकचोऽस्त्री करपत्रमारा चर्मप्रभेदिका ॥

सूर्मीं स्थूणाऽयःप्रतिमा शिल्पं कर्म कलादिकम् ॥ ३५ ॥

प्रतिमानं प्रतिबिंबं प्रतिमा प्रतियातना प्रतिच्छाया ॥

प्रतिकृतिरर्चा पुंसि प्रतिनिधिरूपमोपमानं स्यात् ॥ ३६ ॥

वाच्यलिङ्गाः समस्तुल्यः सदृक्षः सदृशः सदृक् ॥

साधारणः समानश्च स्युरुत्तरपदे त्वमी ॥ ३७ ॥

॥ ३३ ॥ आस्फोटनी “लास्फोटनी । वेधनी तु लास्फोटन्यां स्फोटनी वृषदंशिकेति वाचस्पतिः” वेधनिका द्वे मण्यादेर्वेधोपयुक्तस्य शस्त्रभेदस्य “सामता इति ख्यातस्य” कृपाणी कर्तरी द्वे स्वर्णपात्रादि विच्छिद्यते येन तस्य कातर इति ख्यातस्य । वृक्षादनी वृक्षभेदी द्वे वृक्षभेदनार्थस्य शस्त्रभेदस्य “वांकम, तासणी इति ख्यातस्य” । टंकः “तंक इत्यपि” पाषाणदारणः द्वे पाषाणदारणार्थस्य घनभेदस्य “टांकी इति प्रसिद्धस्य” ॥ ३४ ॥ क्रकचः करपत्रं द्वे काष्ठादिविदारणार्थस्य करवत इति ख्यातस्य । आरा चर्मप्रभेदिका द्वे चर्मखंडनार्थस्य शस्त्रभेदस्य आरी इति ख्यातस्य । सूर्मीं “सूर्मिरिति वा” स्थूणा अयःप्रतिमा त्रयं लोहप्रतिमायाः । कला गीतनृत्तादिकं यत्कर्म तच्छिल्पम् । आदिना रथकारादिकर्म ॥ ३५ ॥ प्रतिमानं प्रतिबिंबं प्रतिमा प्रतियातना प्रतिकृतिः अर्चा प्रतिनिधिः अष्टौ प्रतिमायाः । “प्रतिकृत्य मीयतेऽनेन प्रतिमानम् । माङ् माने” । प्रतिनिधिः पुंसि । उपमा उपमानं द्वे उपमितकरणस्य । “भावे करणे च । येनोपमीयते या चोपमितस्तयोरेते नामनी इत्यर्थः । केचित्तु पूर्वान्विते इत्याहुः” ॥ ३६ ॥ समादिसप्तकं समांतरस्य । “सह मानेन वर्तते समानं मानमस्येति वा समानः । एते वाच्यलिङ्गाः” । सदृक् शांतः । अमी निभसंकाशादयः उत्तरपदे स्थिताः सदृशपर्याया वाच्यलिङ्गाश्च स्युः ॥ ३७ ॥ यथा पितृनिभः पुत्रः नित्यसमासोऽयं पित्रा सदृश इत्यर्थः । मातृनिभा कन्या मातुः सदृशीत्यर्थः । आदिना भूतरूपकल्पादिग्रहः । “यथा पितृभूतः पितृरूपः । पितृकल्पः ।”

निभसंकाशनीकाशप्रतीकाशोपमादयः ॥

कर्मण्या तु विधाभृत्याभृतयो भर्म वेतनम् ॥ ३८ ॥

भरण्यं भरणं मूल्यं निर्वेशः पण इत्यपि ॥

सुरा हलिप्रिया हाला परिस्रुद्वरुणात्मजा ॥ ३९ ॥

गंधोत्तमा प्रसन्नेराकादंबर्यः परिस्रुता ॥

मदिरा कश्यमद्ये चाप्यवदंशस्तु भक्षणम् ॥ ४० ॥

शुंडापानं मदस्थानं मधुवारा मधुक्रमाः ॥

मध्वासवो माधवको मधु माध्वीकमद्वयोः ॥ ४१ ॥

कर्मण्या विधा भृत्या भृतिः भर्म वेतनम् ॥ ३८ ॥ भरण्यं “भरण्येत्यपि”
भरणं मूल्यं निर्वेशः पणः एकादश वेतनस्य । सुरा हलिप्रिया हाला परि-
स्रुत् वरुणात्मजा ॥ ३९ ॥ गंधोत्तमा प्रसन्ना इरा कादंबरी परिस्रुता मदिरा
कश्यं मद्यं त्रयोदश मद्यस्य । कदंबे जातो रसः कादंबस्तं राति कादंबरी ।”
तत्र गौडी पैष्टी च माध्वी च विज्ञेया त्रिविधा मुरेति वचनात् मुरादि द्वयं
गौड्यादित्रिविधमद्यस्य । शेषं मद्यमात्रस्येत्येके । पानरुचिजननार्थं यद्भोजनं
भक्ष्यते सोऽवदंश इत्येकं “भजितचणकादिभक्षणस्य” ॥ ४० ॥ शुंडापानं
मदस्थानं द्वे मद्यगृहस्य । “शुंडा पानं इति पृथगपि । शुंडा पानगृहे मता ।
अप्यं बुहस्तिनीवेद्याहस्तिहस्तमुरासु चेति मेदिनी । शुंडापि जलहस्तिन्यां मद-
राकरिहस्तयोरिति विश्वः । पानं पीतिभाजनरक्षणे इति मेदिनी ।” पीय-
तेऽस्मिन्पानम् । मधुवारः मधुक्रमः द्वे मधुपानपरिपात्र्याः । “मधुनो वारः
समयः मधुवारः ।” मध्वासवः माधवकः मधु माध्वीकम् । “माद्वीकमि-
त्यपि । मृद्वीका द्राक्षा तस्याः विकारः । तस्यः विकार इत्यण् ।” चत्वारि-
मधुकपुष्पोद्भवस्य मद्यस्य । “द्वौ द्वौ पर्यायावित्यपि मतम् । माद्वीकमिति
पाठे मध्वादि द्वयं द्राक्षारसस्य ।” तत्र माध्वीकं मधु च द्वयोः न किंतु
ह्लीवे एव ॥ ४१ ॥ मैरेयम् । मिरायां देशविशेषे ओषधिविशेषे वा भवम् ।
नद्यादिभ्यो ढक् । आसवः सीधुः “तालव्यादिरपि शीधुरिति । यद्यपि
शीधुरिमुरसैः पक्कैरपक्कैरामवो भवेत् । मैरेयं धातकीपुष्पगुडधानांबुसंहि-
ति माधवः । तथापि भेदमनादृत्योक्तम्” त्रयमित्युशाकादिजन्यस्य मद्य-

मैरेयमासवः सीधुर्मैदको जगलः समौ ॥
 संधानं स्यादभिषवः किण्वं पुंसि तु नम्रहूः ॥ ४२ ॥
 कारोत्तरः सुरामंड आपानं पानगोष्ठिका ॥
 चषकोऽस्त्री पानपात्रं सरकोऽप्यनुतर्षणम् ॥ ४३ ॥
 धूर्तोऽक्षदेवी कितवोऽक्षधूर्तो द्यूतकृत्समाः ॥
 स्युर्लग्नकाः प्रतिभुवः सभिका द्यूतकारकाः ॥ ४४ ॥
 द्यूतोऽस्त्रियामक्षवती कैतवं पण इत्यपि ॥
 पणोऽक्षेषु ग्लहोऽक्षास्तु देवनाः पाशकाश्च ते ॥ ४५ ॥

विशेषस्य । सीधुरास्त्रियाम् । आसवः पुंसि । मैदकः जगलः हे सुराकल्कस्य ।
 मद्यभेदस्येत्येके । “जगलो मदनद्रुमे । मैदके पिष्टमध्ये चेति कोशांतरम्” ।
 संधानं अभिषवः द्वे मद्यसंधानस्य । फलवंशांकुरादिकं दीर्घकालं यत्संश्रियते
 तस्येत्येके । किण्वं “कण्वमित्यपि” नम्रहूः द्वे तंडुलादिद्रव्यकृतसुराबीजस्य ।
 “मत्तनम्रकृताद्धानस्येत्यन्ये ।” नम्रहौ ॥ ४२ ॥ सुराया मंड अग्रभागः कारो-
 उत्तरः “कारेण क्रियया उत्तरः कारोत्तरः । कारोत्तम इत्यपि” एकम् ।
 आपानं पानगोष्ठिका द्वे पानार्थायाः सभायाः । “आ संभूय पिवंत्यत्र
 आपानम्” । चषकः पानपात्रं द्वे “मद्यपात्रस्य । चषकोऽस्त्री सुरापात्रे मधु-
 मद्यभेदयोरिति मैदिनी ।” सरकः अनुतर्षणं द्वे मद्यपानस्य । अपिशब्दात्स-
 रकोऽप्यस्त्री । सरकं वा नानुतर्षो नेति रत्नकोशः । सरकः सीधुपानेषु सीधुनो
 मद्यभाजन इत्यजयः” ॥ ४३ ॥ धूर्तः “धार्त इत्यपि पाठः । धावनेन
 आर्तः ।” अक्षदेवी कितवः अक्षधूर्तः द्यूतकृत् पंच द्यूतकृतः “सौगटीबाज,
 जुवेबाज इति ख्यातस्य ।” अक्षैर्दीव्यति अक्षदेवी इन्नंतः । लग्नकः प्रतिभूः
 द्वे ऋणादौ प्रतिनिधिभूतस्य “जामीन इति ख्यातस्य । प्रति प्रतिनिधिर्भ-
 वति प्रतिभूः ।” सभिकाः द्यूतकारकाः द्वयं ये द्यूतं कारयन्ति तेषाम् । “सभा
 द्यूतमाश्रयत्वेनास्यास्ति सभिकः” ॥ ४४ ॥ द्यूतः अक्षवती कैतवं पणः
 चत्वारि द्यूतस्य । “अक्षाः पाशकाः संत्यस्यां सा अक्षवती ।” पणः ग्लहः
 इति द्वे द्यूतजये यत् भाषाबंधेन ग्राह्यं तस्य । अक्षः देवनः पाशकः त्रयं
 शारिपरिणयने हेतुभूतस्य पाशस्य “फांसे इति ख्यातस्य” ॥ ४५ ॥ शारी-
 णाभितस्ततो नयने परिणाय इत्येकम् । अस्त्रियामित्यस्य अष्टापदेन शब्देन

परिणायस्तु शारीणा समन्तान्नयनेऽस्त्रियाम् ॥
 अष्टापदं शारिफलं प्राणिद्युतं समाह्वयः ॥ ४६ ॥
 उक्ता भूरिप्रयोगत्वादेकस्मिन्येऽत्र यौगिकाः ॥
 तादृर्म्यादन्यतो वृत्ताबूह्या लिङ्गातरेऽपि ते ॥ ४७ ॥
 ॥ इति शूद्रवर्गः ॥ १० ॥

इत्यमरसिंहकृतौ नामलिङ्गानुशासने ॥
 द्वितीयः काण्डो भूम्यादिः सांग एव समर्थितः ॥ १ ॥

संबन्धः । अष्टापदं शारिफलं द्वे शारीणामाधारस्य कोष्ठकयुक्तस्य वस्त्रादेः
 “सारीपट इति ख्यातस्व ।” शारयस्तु काष्ठादिरचितो द्यूतोपकरणविशेषः
 सौंगटी इति लौकिकभाषायां प्रसिद्धः । प्राणिद्युतं प्राणिनां मेषकुक्कुटादीनां
 द्यूतं मिथो युद्धलक्षणः क्रीडाविशेषः समाह्वयः । अप्राणिभिः कृतं यत्तु तल्लोके
 द्यूतमुच्यते । प्राणिभिः क्रियते यत्तु सविज्ञेयः समाह्वय इत्युक्तेः । एकम् ॥ ४६ ॥
 अत्र केषांचिल्लिङ्गभेदविधानाभावात्प्राप्तमपूर्णत्वं परिहरति उक्ता इति ।
 अत्र शूद्रवर्गे यौगिकाः कुम्भकारमालाकारप्रभृतयः शब्दाः काव्यपुराणादिषु
 पुंस्येव भूरिप्रयोगत्वात्प्रचुरप्रयोगदर्शनादेकस्मिन्नेव लिङ्गे उक्ता निर्दिष्टास्ते
 ऽन्यतोऽन्यत्र स्त्रीत्वादिविशिष्टे विशिष्यवृत्तौ सत्यां तादृर्म्यान् विशिष्टानां
 विशेष्यधर्मत्वाल्लिङ्गातरे स्त्रीलिङ्गादावप्यूहनीयाः । अपिशब्दात् रूढा अपि
 करणकुलालादयो जातिवचनत्वान् पुंसि स्त्रियां च वर्तते इति ज्ञेयम् । यस्याव-
 यवशक्य एवार्थो बुध्यते स यौगिकः । यस्यावयवशक्तिमनपेक्ष्य समुदायश-
 क्तिमात्रेणार्थो बुध्यते स रूढः । तत्र यौगिको लिङ्गातरे यथा । कुम्भकारी स्त्री ।
 कुम्भकारं कुलम् । एवं मालाकारी । मालाकारम् । अण्णंतत्वात्स्त्रियां ङीप् ।
 अयौगिको यथा । करणी । कुलाली । अत्र जातेरस्त्रीविषयादिति ङीष् ॥ ४७ ॥
 इति शूद्रवर्गः ॥ १० ॥ श्रीमत्समराचिवेके महेश्वरेण विरचित एवायं भूम्या-
 दिद्वितीयः काण्डः समाप्तः ॥

इति सटीकामरकोशस्य

द्वितीयं काण्डं समाप्तम् ॥

अमरकोशद्वितीयकांडस्य वर्गानुक्रमेण श्लोकसंख्या.

वर्गीकाः	वर्गनामानि.	मूलश्लोकाः	क्षेपकश्लोकाः	
१	भूमिवर्गः	१८	१	
२	पुरवर्गः	२०	॥	
३	शैलवर्गः	८	॥	संकलनया वर्गाः मूलश्लोकाः १० ७३३॥
४	वनोषधिवर्गः	१६९॥	०	
५	सिंहादिवर्गः	४३	२॥	क्षेपकश्लोकाः एवं १२ ७४५॥
६	मनुष्यवर्गः	१३९॥	१	
७	ब्रह्मवर्गः	५८	५	
८	क्षत्रियवर्गः	११९॥	०	
९	वैश्यवर्गः	१११	१॥	
१०	शूद्रवर्गः	४७	०	

अथ

सटीकामरकोशस्य

तृतीयं काण्डम्.

विशेष्यनिघ्नैः संकीर्णैर्नानार्थैरव्ययैरपि ॥

लिङ्गादिसंग्रहैर्वर्गाः सामान्ये वर्गसंश्रयाः ॥ १ ॥

स्त्रीदाराद्यैर्यद्विशेष्यं यादृशैः प्रस्तुतं पदैः ॥

गुणद्रव्यक्रियाशब्दास्तथा स्युस्तस्य भेदकाः ॥ २ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ अथ तृतीयकाण्डो व्याख्यायते । तत्र वक्ष्यमाण-
वर्गानाह । विशेष्यनिघ्नैरिति ॥ सामान्ये साधारणत्वात्सामान्याख्येऽस्मि-
न्काण्डे विशेष्यनिघ्नैर्विशेष्यं स्त्रीदारादि पूर्वोक्तं तदधीनलिङ्गवचनैः सुकृता-
दिभिः शब्दैः तथा संकीर्णैः परस्परविजातीयार्थैः कर्मपारायणादिभिः तथा
नानार्थैः अनेकार्थेषु वर्तमानैर्नानालोकादिभिः अव्ययैराङ्गादिभिरिति लिङ्गसंग्रहैः
स्त्रियामीदृष्टिरामैकाजित्यादिभिरादिशब्दान्नामसंग्रहैश्च लङ्काशेफालिकेत्या-
दिभिः शब्दैरुपलक्षितास्तत्तन्नामका वर्गाः वक्ष्यन्त इति शेषः । ते च वर्गाः
स्वतंत्रा नेत्याह । वर्गसंश्रया इति । वर्गाः संश्रया येषां ते । पूर्वोक्तस्वर्गा-
दिवर्गसंबन्धिन एवेत्यर्थः ॥ १ ॥ इह शास्त्रे रूपादिभेदेनैव प्रायशो लिङ्गनि-
र्णयः तद्वदेवात्रापि वर्गे स्यादिति भ्रमनिरासार्थं व्यापकं लक्षणमाह ।
स्त्रीदाराद्यैरिति । यादृशैः स्त्रीलिङ्गत्वादियुक्तैः स्त्रीदाराद्यैः पदैर्यद्विशेष्यं
स्त्रीदारादिरूपं यथा प्रस्तुतं प्रक्रांतं तस्य विशेष्यस्य भेदका व्यावर्तका गुण-
द्रव्यक्रियाविशिष्टाः शब्दास्तथा स्युः । विशेष्यस्य यादृशे लिङ्गवचने तादृश-
लिङ्गवचना एव भवेयुरित्यर्थः । तत्र गुणः सुकृतादिस्तद्विशिष्टो यथा । सुकृ-
तिनी स्त्री । सुकृतिनो दाराः । सुकृति कुलम् । द्रव्यं दंडादि तद्विशिष्टो
यथा । दंडिनी स्त्री । दंडिनो दाराः । दंडि कुलम् । क्रिया पचनादिव्यापार-
स्तद्विशिष्टो यथा । पाचिका स्त्री । पाचका दाराः । पाचकं
कुलम् ॥ २ ॥ सुकृती पुण्यवान् धन्यः त्रयं भाग्यसंपन्नस्य । “धन्या

सुकृती पुण्यवान् धन्यो महेच्छस्तु महाशयः ॥
 हृदयालुः सुहृदयो महोत्साहो महोद्यमः ॥ ३ ॥
 प्रवीणे निपुणाभिज्ञविज्ञनिष्णातशिक्षिताः ॥
 वैज्ञानिकः कृतमुखः कृती कुशल इत्यपि ॥ ४ ॥
 पूज्यः प्रतीक्ष्यः साशयिकः संशयापन्नमानसः ॥
 दक्षिणीयो दक्षिणार्हस्तत्र दक्षिण्य इत्यपि ॥ ५ ॥
 स्युर्वदान्यस्थूललक्ष्यदानशौडा बहुप्रदे ॥
 जैवातृकः स्यादायुष्मानंतर्वाणिस्तु शास्त्रवित् ॥ ६ ॥

धात्र्यामलक्योः स्याद्वन्यं पुण्यवति त्रिष्विति विश्वमेदिन्यौ । सुकृतम-
 स्यास्ति सुकृती । ” धनं लब्धा धन्यः धनायार्ह इत्यर्थः । महेच्छः महाशयः
 द्वे उदारं चित्तं यस्य तस्य दयालोः । “आशयः स्यादभिप्राये मानसाधार-
 योरपीति मेदिनी । ” हृदयालुः सुहृदयः “सहृदय इति पाठः । अत्र प्रश-
 स्तपरत्वं हृदयशब्दस्य । हृदयवान् हृदयिक इत्यपि ” द्वे यस्य चित्तं प्रशस्तं
 तस्य । महोत्साहः महोद्यमः द्वे दुरापेऽपि कृतेऽध्यवसितक्रियस्य । “महा-
 नुद्यमो ऽस्य महोद्यमः ” ॥ ३ ॥ प्रवीणः निपुणः अभिज्ञः विज्ञः निष्णातः
 शिक्षितः वैज्ञानिकः “ब्रीह्यादित्वाहनि विज्ञानिक इत्यपि” कृतमुखः कृती
 कुशलः दश प्रवीणस्य । “कृतं कर्म प्रशस्तमस्य कृती ” ॥ ४ ॥ पूज्यः प्रती-
 क्ष्यः द्वे । एतल्लक्ष्यम् । भक्तिः प्रतीक्ष्येषु कुलोचिता ते इति । सांशयिकः
 संशयापन्नमानसः द्वे संशयमापन्नं मानसं यत्र स्थाण्वादौ तस्य । तथा च
 संशयविषयीभूतोऽर्थः सांशयिक इति दीक्षिताः । संशयमापन्न इति ठञ् ।
 दक्षिणीयः दक्षिणार्हः दक्षिण्यः “दाक्षिण्य इत्यपि” त्रीणि यो दक्षिणामर्हति
 तस्य ॥ ५ ॥ वदान्यः “वदन्य इत्यपि” स्थूललक्ष्यः “स्थूललक्ष्ण इत्यपि”
 दानशौडः बहुप्रदः चत्वारि दानशूरस्य । “मां याचस्वेति वदति वदान्यः ।
 स्थूलैर्महाद्रिलक्ष्यते स्थूललक्ष्यः । ” जैवातृकः आयुष्मान् द्वे “जैवातृकः पुमा
 न्सोमे कृषकायुष्मतोऽस्त्रिष्विति विश्वमेदिन्यौ । अतिशयितमायुरस्यायुष्मान् । ”
 अंतर्वाणिः शास्त्रवित् द्वे शास्त्रज्ञस्य । “अंतर्वाणयति । वण शब्दे । ” ॥ ६ ॥
 परीक्षकः कारणिकः द्वे प्रमाणैरर्थनिश्चायकस्य । “करणैश्चरति कारणिकः । ”

परीक्षकः कारणिको वरदस्तु समर्थकः ॥

हर्षमाणो विकुर्वाणः प्रमना दृष्टमानसः ॥ ७ ॥

दुर्मना विमना अंतर्मनाः स्यादुत्क उन्मनाः ॥

दक्षिणे सरलोदारौ सुकलो दातृभोक्तारि ॥ ८ ॥

तत्परे प्रसितासक्ताविष्टार्थोद्युक्त उत्सुकः ॥

प्रतीते प्रथितख्यातवित्तविज्ञातविश्रुताः ॥ ९ ॥

गुणैः प्रतीते तु कृतलक्षणाहृतलक्षणौ ॥

इभ्य आढ्यो धनी स्वामी त्वीश्वरः पतिरीशिता ॥ १० ॥

अधिभूर्नायको नेता प्रभुः परिवृढोऽधिपः ॥

वरदः समर्थकः द्वे वराणां दातरि । हर्षमाणः विकुर्वाणः प्रमनाः दृष्टमानसः चत्वारि दृष्टचेतसः । “प्रकृष्टं मनो यस्य प्रमनाः” ॥ ७ ॥ दुर्मनाः विमनाः अंतर्मनाः त्रीणि सांतानि व्याकुलचेतसः “दुःस्थितं मनोऽस्य दुर्मनाः । विगतं विविधं वा मनो यस्य विमनाः ।” उत्कः उच्छब्दात्स्वार्थे कन् । उन्मनाः द्वे उत्कंठितस्य “उद्गतं मनोऽस्य उन्मनाः ।” दक्षिणः सरलः उदारः त्रयं सरलस्य । दक्षति वर्धते ऋज्वाशयत्वाद्दक्षिणः । यो दाता चासौ भोक्ता च तत्र सुकल इत्येकम् ॥ ८ ॥ तत्परः प्रसितः आसक्तः त्रीणि “तात्पर्ययुक्तस्य । तत्परं उच्चमं यस्य तत्परः ।” इष्टार्थोद्युक्तः उत्सुकः द्वे अभिमतार्थे सोद्योगस्य । प्रसितासक्ताविष्टा उद्युक्त इति पाठे आविष्टांतं चतुष्कमासक्ते । “पंचापि तत्परपर्याया इत्येके ।” प्रतीतः प्रथितः ख्यातः वित्तः विज्ञातः विश्रुतः षट् ख्यातस्य । “प्रथते स्म प्रथितः । प्रथ प्रख्याने” ॥ ९ ॥ कृतलक्षणः आहृतलक्षणः “आहृतलक्षण इत्यपि” द्वे शौर्यादिभिः ख्याते “लक्षणं नाम्नि चिह्ने चेति विश्वः । आहृतमभ्यस्तं लक्षणमस्य । आहृतं गुणिनेऽपि स्यादिति विश्वः ।” यल्लक्ष्यम् । ककुत्स्थ इत्याहृतलक्षणोऽभूदिति । इभ्यः आढ्यः धनी त्रीणि “इभ्यो धनवतीभ्यां तु करेणवां सल्लकीतराविति हेमचंद्रः । बहुधनमस्य धनी ।” स्वामी ईश्वरः । ईश्वरो मन्मथे शंभौ नाथे स्वामिनि वाच्यवत् इति विश्वमेदिन्यौ । पतिः ईशिता ॥ १० ॥ अधिभूः नायकः नेता प्रभुः परिवृढः अधिपः दश प्रभोः ।

अधिकर्द्धिः समृद्धः स्यात्कुटुंबव्यापृतस्तु यः ॥ ११ ॥
 स्यादभ्यागारिकस्तस्मिन्नुपाधिश्च पुमानयम् ॥
 वरागरूपोपेतो यः सिंहसंहननो हि सः ॥ १२ ॥
 निर्वार्यः कार्यकर्ता यः संपन्नः सत्त्वसंपदा ॥
 अवाचि मूकोऽथ मनोजवसैः पितृसन्निभः ॥ १३ ॥
 सत्कृत्यालंकृता कन्या यो ददाति स कूकुदः ॥
 लक्ष्मीवाँल्लक्ष्मणः श्रीलः श्रीमान्निगधस्तु वत्सलः ॥ १४ ॥
 स्यादद्यालुः कारुणिकः कृपालुः सूरतः समाः ॥
 स्वतंत्रोऽपावृतः स्वैरी स्वच्छंदो निरवग्रहः ॥ १५ ॥

ईशितारौ । अधिभुवौ । नेतारौ । अधिकर्द्धिः समृद्धः द्वे सुसंपन्नस्य ।
 “अधिका ऋद्धिर्यस्य अधिकर्द्धिः ।” कुटुंबव्यापृतः ॥ ११ ॥ अभ्यागारिकः
 उपाधिः त्रीणि कुटुंबपोषणादिव्यापारयुक्तस्य । “अभ्यागारे नियुक्तः
 अभ्यागारिकः ।” अगारांताहन् इकादेशः । उपाधिर्नित्यं पुंसि । अंगान्यव-
 यवाः रूपं लायण्यं वरैरंगरूपैरुपेतो यः स सिंहसंहनन इत्येकम् ॥ १२ ॥ यः
 सत्त्वसंपदा व्यसनेऽप्यधुब्धं मनः सत्त्वं तत्संपत्त्या संपन्नः सन्कार्यं करोति
 स निर्वार्य इत्येकम् । “निर्धार्य इत्यपि ।” संपन्न इत्यत्र संयुक्त इति पाठः ।
 “व्यसनेऽभ्युदये वापि ह्यविकारं सदा मनः । तत्तु सत्त्वमिति प्रोक्तं नयवि-
 द्भिर्बुधैः किलेति स्मरणात् ।” अवाक् मूकः द्वे “भूयते बध्यते वागस्य ।”
 मनोजवसः । “मनोजव इत्यपि । मनोजवपितृसधर्माण इति नाममाला ।”
 पितृसन्निभः द्वे पितृतुल्यस्य ॥ १३ ॥ परिणेत्रे आदरपूर्वकमलंकृतां कन्यां
 यो ददाति स कूकुद इत्येकम् । “कुकुद इत्यपि ।” लक्ष्मीवान् लक्ष्मणः
 श्रीलः “श्रील इत्यपि” श्रीमान् चत्वारि लक्ष्मीवतः । निगधः वत्सलः
 वत्से पुत्रादिस्नेहपात्रेऽभिलाषोऽस्यास्ति द्वे स्नेहयुक्तस्य ॥ १४ ॥ दयालुः
 कारुणिकः कृपालुः सूरतः “सूरत इत्यपि” चत्वारि दयाशीलस्य ।
 स्वतंत्रः अपावृतः स्वैरी “स्वैर इत्यपि” स्वच्छंदः निरवग्रहः पंच स्वच्छं-
 दस्य । “स्वः आत्मा तंत्रं प्रधानं यस्य स्वतंत्रः” ॥ १५ ॥ परतंत्रः परा-
 शीनः परवान् नाथवान् चत्वारि पराधीनस्य । “परः स्वाम्यस्यास्ति पर-

परतंत्रः पराधीनः परवान्नाथवानपि ॥

अधीनो निघ्न आयत्तोऽस्वच्छंदो गृह्यकोऽप्यसौ ॥ १६ ॥

खलपूः स्याद्बहुकरो दीर्घसूत्रश्चिरक्रियः ॥

जाल्मोऽसमीक्ष्यकारी स्यात्कुंठो मंदः क्रियासु यः ॥ १७ ॥

कर्मक्षमोऽलंकर्मीणः क्रियावान्कर्मसूयतः ॥

स कर्मः कर्मशीलो यः कर्मशूरस्तु कर्मठः ॥ १८ ॥

भरण्यभुक्कर्मकरः कर्मकारस्तु तत्क्रियः ॥

अपस्नातो मृतस्नात आमिषाशी तु शौष्कुलः ॥ १९ ॥

वान् । ” परवंतौ । अधीनः निघ्न आयत्तः अस्वच्छंदः गृह्यकः पंचकमधीन-
मात्रे । इनमधिगतः अधीनः अधि उपरि इनो यस्येति वा । “ न स्वच्छंदो-
ऽस्यास्वच्छंदः । ” नवानामेकार्थत्वमित्येके ॥ १६ ॥ खलपूः बहुकरः द्वे संमा-
र्जनादिकारिणः । खलं चत्वरं पुनाति मार्जयति खलपूः खलधौ । दीर्घसूत्रः
चिरक्रियः द्वे यः स्वल्पकालमाध्यं चिरेण करोति तस्यालमविशेषस्य । दीर्घ-
सूत्रं व्यवस्थः यस्य दीर्घसूत्रः । सूत्रं तंतुव्यवस्थयोरिति विश्वः । चिरेण
क्रियाऽस्य चिरक्रियः । जाल्मः असमीक्ष्यकारी द्वे यो गुणदोषानविमृश्य
करोति तस्य । यः क्रियासु मंदोऽलमो मृदो वा म कुंठ इत्येकम् ॥ १७ ॥
कर्मक्षमः अलंकर्मीणः द्वे कर्मणि शक्तस्य । “ कर्मणे क्रियायै अलं समर्थः
अलंकर्मीणः । ” कर्मसु य उच्यते स क्रियावान् एकम् । कर्मः कर्मशीलः द्वे
निसं कर्मण्येव प्रवृत्तस्य । स्त्रियां तु कर्मो । कर्मशूरः कर्मठः द्वे प्रयत्नेन य
आरब्धं कर्म परिममापयति तस्य । “ कर्मणि यत्ने कर्मठः । ” कर्मणि घटो-
ऽठच् इति पाणिनिः ॥ १८ ॥ भरण्यभुक् भरण्यं वेतनं भुङ्क्ते “ कर्मण्यभुगि-
सपि ” कर्मकरः द्वे वेतनं गृहीत्वा कर्म करोति तस्य । तत्कर्मैव क्रिया यस्य
स तत्क्रियः । वेतनं विनापि क्रियावान् स कर्मकार इत्येकम् । अपस्नातः
मृतस्नातः द्वे मृतमुद्दिश्य स्नातस्य । आमिषाशी शौष्कुलः द्वे मत्स्यमांसभक्ष-
कस्य । “ शौष्कुल इति वा पाठः । ” शुष्कलः । “ शुष्कलः शुष्कमांसस्य
पणिके पिशिताशिनीति हैमः । ” ॥ १९ ॥ बुभुक्षितः क्षुधितः जिघत्सुः अश-
नायितः चत्वारि बुभुक्षितस्य । अचुपिच्छुः जिघत्सुः । सन्नतादुः । “ अशनस्व

बुभुक्षितः स्यात्क्षुधितो जिघत्सुरशनायितः ॥
 परान्नः परपिंडादो भक्षको घस्मरोऽन्नरः ॥ २० ॥
 आद्यूनः स्यादौदरिको विजिगीषाविवर्जिते ॥
 उभौ त्वात्मंभरिः कुक्षिंभरिः स्वोदरपूरके ॥ २१ ॥
 सर्वान्नीनस्तु सर्वान्नभोजी गृध्रस्तु गर्धनः ॥
 लुब्धोऽभिलाषुकस्तृष्णक् समो लोलुपलोलुभौ ॥ २२ ॥
 सौन्मादस्तून्मदिष्णुः स्यादविनीतः समुद्धतः ॥
 मत्ते शौंडोत्कटक्षीबाः कामुके कमिताऽनुकः ॥ २३ ॥
 कम्प्रः कामयिताऽभीकः कमनः कामनोऽभिकः ॥

इच्छा अशनाया सा जाताऽस्य ।” परान्नः परपिंडादः द्वे परान्नोपजीविनः ।
 भक्षकः घस्मरः अन्नरः त्रीणि भक्षणशीलस्य । “अत्तीत्यन्नरः” ॥ २० ॥
 आद्यूनः औदरिकः द्वे विजिगीषाविवर्जिते उत्कर्षेच्छारहिते । बुभुक्षयाऽत्यं-
 तपीडिते इत्यर्थः । उदरे प्रसित औदरिकः । उदराद्गगाद्यून इति ठक् ।
 आत्मंभरिः कुक्षिंभरिः द्वे यः स्वोदरं विभर्ति तस्य “पोटभक् इति ख्यातस्य ।”
 आत्मानं विभर्ति आत्मंभरिः ॥ २१ ॥ सर्वान्नीनः सर्वान्नभोजी द्वे यः सर्वेषां
 वर्णानां अन्नानि भुङ्क्ते तस्य परमहंसादेः । गृध्रः गर्धनः द्वे आकांक्षाशीलस्य ।
 लुब्धः अभिलाषुकः तृष्णक् त्रीणि अभिलाषशीलस्य । “लुभ्यति स्म
 लुब्धः ।” अभिलष्यतीति अभिलाषुकः । लप कांतौ कांतिरिच्छा । “लप-
 पतेत्युकञ् ।” पंचापि लुब्धस्येति केचित् । तृष्णजौ । लोलुपः लोलुभः द्वे
 अतितृष्णाशीलस्य । “गर्हितं लुपति लोलुपः” ॥ २२ ॥ सौन्मादः ।
 “उन्मद इति सून्माद इति वा पाठः । सु अतिशयित उन्मादोऽस्य ।”
 उन्मदिष्णुः द्वे उन्मादशीलस्य । अविनीतः समुद्धतः द्वे दुर्विनीतस्य । “न
 व्यनायि अविनीतः ।” मत्तः शौंडः उत्कटः क्षीबः “क्षीबन्निति नांतो-
 ऽप्यस्ति” चत्वारि मत्तस्य । शूंडायां पानागारे भवः शौंडः । तत्र भव
 इत्यण् । शौंडो मत्ते च विख्याते इति विश्वः । “उत्कटस्तीव्रमचयोरिति
 हैयः ।” कामुकः कमिता अनुकः ॥ २३ ॥ कम्प्रः कामयिता अभीकः
 कमनः कामनः अभिकः नव कामुकस्य । अनु कामयते अनुकः । अभीको

विधेयो विनयग्राही वचनेस्थितः आश्रवः ॥ २४ ॥

वज्रयः प्रणेयो निभृतविनीतप्रश्रिताः समाः ॥

धृष्टे धृष्णग्वियातश्च प्रगल्भः प्रतिभान्विते ॥ २५ ॥

स्यादधृष्टे तु शालीनो विलक्षो विस्मयान्विते ॥

अधीरे कातरस्त्रस्ते भीरुभीरुकभीलुकाः ॥ २६ ॥

आशंसुराशंसितरि गृहयालुर्ग्रहीतरि ॥

श्रद्धालुः श्रद्धया युक्ते पतयालुस्तु पातुके ॥ २७ ॥

लज्जाशीलेऽपत्रपिष्णुर्वंदारुरभिवादके ॥

दीर्घमध्यो ह्रस्वमध्यश्च । विधेयः विनयग्राही वचनेस्थितः आश्रवः चत्वारि
वचनग्राहिणि । “प्रवृत्तौ निवृत्तौ वा विधानुं शक्यः विधेयः । वचने
तिष्ठति स्म वचनेस्थितः । तत्पुरुषे कृतीत्यलुक् ” ॥ २४ ॥ वज्रयः प्रणेयः द्वे
वशंगतस्य “प्रकर्षेण नेतुं शक्यः प्रणेयः ।” अत्र विधेयादिषडापि वशंग-
तस्य वा । निभृतः विनीतः प्रश्रितः त्रयं विनीतस्य । “नितरां अभारि
निभृतः । भृञ् भरणे ।” धृष्टः धृष्णक् “धृष्णुरित्यपि ” वियातः त्रीणि
अविनीतस्य । “विरुद्धं यातं चेष्टितं यस्य वियातः ।” धृष्णजौ । प्रगल्भः
प्रतिभान्वितः द्वे सप्रतिभस्य । प्रत्युत्पन्नमतित्वं प्रतिभा । “प्रज्ञा नवन-
वोन्मेषशलिनी प्रतिभा मनेति रुद्रः ” ॥ २५ ॥ अधृष्टः शालीनः द्वे
सलज्जस्य । विलक्षः विस्मयान्वितः द्वे “परकीयधर्मशीलादौ प्राप्ताश्च-
र्यस्य ।” अधीरः कातरः द्वे भयक्षुत्पिपासादिव्याकुलस्य । “ईषत्तरति
कातरः । ईषदर्थे चेति कोः कादेशः ।” व्रस्तः “व्रस्तुरित्यपि ” भीरुः
“भीति इत्यापि ” भीरुकः भीलुकः चत्वारि भयशीलस्य ॥ २६ ॥ आशंसुः
आशंसिता द्वे वांछाशीलस्य । गृहयालुः ग्रहीता द्वे गृहणशीलस्य । श्रद्धा
आस्तिक्यबुद्धिस्तया युक्ते श्रद्धालुरित्येकम् । पतयालुः पातुकः द्वे पतनशी-
लस्य । “पतयति तच्छीलः पतयालुः ” ॥ २७ ॥ लज्जाशीलः अपत्र-
पिष्णुः द्वे लोकलज्जायुक्तस्य । “लज्जा शीलमस्य लज्जाशीलः ।” वंदारुः
अभिवादकः द्वे वंदनशीलस्य । “वंदते तच्छीलः वंदारुः ।” शरारुः
घातुकः हिंस्रः त्रीणि हिंसाशीले । “शृणाति तच्छीलः शरारुः ।” बधिष्णुः

शरारुर्घातुको हिंस्रः स्याद्वर्धिष्णुस्तु वर्धनः ॥ २८ ॥
 उत्पतिष्णुस्तूत्पतिताऽलंकरिष्णुस्तु मंडनः ॥
 भूष्णुर्भविष्णुर्भविता वर्तिष्णुर्वर्तनः समौ ॥ २९ ॥
 निराकरिष्णुः क्षिप्तुः स्यात्सांद्रस्निग्धस्तु मेदुरः ॥
 ज्ञाता तु विदुरो विदुर्विकासी तु विकस्वरः ॥ ३० ॥
 विसृत्वरो विमृमरः प्रसारी च विसारिणि ॥
 सहिष्णुः सहनः क्षंता तितिक्षुः क्षमिता क्षमौ ॥ ३१ ॥
 क्रोधनोऽमर्षणः कोपी चंडस्त्वत्यंतकोपनः ॥
 जागरूको जागरिता घूर्णितः प्रचलायितः ॥ ३२ ॥
 स्वप्नक् शयालुर्निद्रालुर्निद्राणशयितौ समौ ॥

वर्धनः द्वे वर्धनशीलस्य । “वर्धते तच्छीलः वर्धिष्णुः” ॥ २८ ॥ उत्पतिष्णुः
 उत्पतिता द्वे उत्पत्तनशीलस्य । “उत्पत्ति तच्छीलः उत्पतिष्णुः ।” अत्र
 ये तृन्निष्णुचस्तुकुम्भराजिषादयः प्रसयास्ते तच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिषु
 बोद्धव्याः । ताच्छील्ये प्रयोगः प्रायेण । अलंकरिष्णुः मंडनः द्वे अलंकरण-
 शीले । भूष्णुः भविष्णुः भविता त्रीणि भवनशीले । वर्तिष्णुः वर्तनः द्वे
 वर्तनशीले ॥ २९ ॥ निराकरिष्णुः क्षिप्तुः “क्षिप्णुरिति केचित्” द्वे
 निराकर्तरि । सांद्रो घनः स चासौ स्निग्धश्च सांद्रस्निग्धः मेदुरः स्यात्
 एकम् । यल्लक्ष्यम् । मेधैर्मेदुरसंभारमिति । ज्ञाता विदुरः विदुः त्रयं ज्ञातरि ।
 “वेदनशीलः विदुरः” विकासी “तालव्यांतोऽपि” विकस्वरः “विक-
 श्वर इत्यपि” द्वे विकासशीले ॥ ३० ॥ विसृत्वरः विमृमरः प्रसारी
 विसारी चत्वारि प्रसरणशीले । सहिष्णुरित्यादिषद् क्षमाशीले ॥ ३१ ॥
 क्रोधनः अमर्षणः कोपी त्रीणि कोपशीलस्य । “अवश्यं कुप्यति कोपी ।”
 चंडः अत्यंतकोपनः द्वे अतिक्रोधशीले । जागरूकः जागरिता द्वे जागरण-
 शीले । घूर्णितः प्रचलायितः द्वे निद्राघूर्णितस्य । घूर्ण भ्रमणे । “प्रचलाया
 जाताऽस्येति प्रचलायितः” ॥ ३२ ॥ स्वप्नक् शयालुः निद्रालुः त्रीणि
 निद्राशीलस्य । “शयालुः स्यादजगरे निद्राशीले च कुकुर इति विश्वमे-
 दिन्यौ ।” स्वप्नजौ । निद्राणः “निद्रित इत्यपि” शयितः द्वे सुप्तस्य । परा-
 ङ्मुत्तः पराचीनः द्वे विमुत्तस्य । “परांचत्यनभिमुखीभवति मुत्तमस्य

पराङ्मुखः पराचीनः स्यादवाङ्मयधोमुखः ॥ ३३ ॥

देवानंचति देवद्यङ् विष्वद्यङ् विष्वगंचति ॥

यः सहांचति सध्यङ् स स तिर्यङ् यस्तिरोऽचति ॥ ३४ ॥

वदो वदावदो वक्ता वागीशो वाक्पतिः समौ ॥

वाचोयुक्तिपटुर्वाग्मी वावदूकोऽतिवक्तरि ॥ ३५ ॥

स्याजल्पाकस्तु वाचालो वाचाटो बहुगर्हवाक् ॥

दुर्मुखे मुखराबद्धमुखौ शक्लः प्रियंवदे ॥ ३६ ॥

लोहलः स्यादस्फुटवाग्गर्हवादी तु कद्रदः ॥

पराङ्मुखः । " अवाङ् अधोमुखः द्वे " अवांचत्यधोमुखीभवति अवाङ् " अवांचौ ॥ ३३ ॥ यो देवानंचति गच्छति पूजयति वा स देवद्यङ् । एकम् । चांतम् । " स्त्रियां देवद्रीची । " यो विष्वक् समंतादंचति गच्छति स विष्वद्यङ् " विष्वद्यङ् इति तालव्यमध्योऽपि । " स्त्रियां विष्वद्रीची । विष्वग्देवयोश्च देव्यंचतावप्रत्यये इति पाणिनिः । चांतं एकम् । यः सहांचति तुल्यं गच्छति स सध्यङ् । एकम् । मध्यंचौ । " स्त्रियां मध्रीची । महस्य मधिरिति पाणिनिः । " यस्तिरो वक्रमंचति स तिर्यङ् । एकम् । तिरसस्तिर्यङोप इति पाणिनिराह ॥ ३४ ॥ वदः वदावदः वक्ता व्रीणि वक्तरि । वागीशः वाक्पतिः द्वे अनवद्योदामवादिनि । वाचोयुक्तिपटुः " पटुरिति पृथगपि " । वाग्मी पटौ मुराचार्य इति विश्वमेदिन्यौ । वाग्मी द्वे नैयायिकस्य । वाचो-युक्तीति वाग्दिगिति पष्ठ्या अलुक । " प्रशस्ता वागस्य वाग्मी । " वावदुकः अतिवक्ता द्वे बहुभाषिणि ॥ ३५ ॥ जल्पाकः वाचालः वाचाटः बहुगर्हवाक् चत्वारि यो बहु अवाच्यं वक्ति तस्य । कुत्सितं बहु भाषते वाचालः वाचाटः । आलजाटचौ बहुभाषिणीति सूत्रेण साधु । " जल्पाकी । पित्वात्स्त्रियां ङीष् । " दुर्मुखः मुखरः अबद्धमुखः त्रयमनर्गलमुखस्य । " निर्दिष्टं मुखमस्य मुखरः । न बद्धं नियमितं मुखमस्य अबद्धमुखः । " शक्लः प्रियंवदः द्वे प्रिय-वादिनि । शक्नोति वक्तुमिति शक्त इति स्वामी । शक्ल इति सर्वधरः ॥ ३६ ॥ लोहलः अस्फुटवाक् द्वे अस्फुटवादिनि । " न स्फुटा वागस्यास्फु-टवाक् । " गर्हवादी कद्रदः द्वे कुत्सितभाषिणि । कुत्सितं वदति कद्रदः ।

समौ कुवादकुचरौ स्यादसौम्यस्वरोऽस्वरः ॥ ३७ ॥

रवणः शब्दनो नांदीवादी नांदीकरः समौ ॥

जडोऽज्ञ एडमूकस्तु वक्तुं श्रोतुमशिक्षिते ॥ ३८ ॥

तूष्णींशीलस्तु तूष्णीको नम्रोऽवासा दिगंबरे ॥

निष्कासितोऽवकृष्टः स्यादपध्वस्तस्तु धिक्कृतः ॥ ३९ ॥

आत्तगर्वोऽभिभूतः स्याद्दापितः साधितः समौ ॥

प्रत्यादिष्टो निरस्तः स्यात्प्रत्याख्यातो निराकृतः ॥ ४० ॥

रथवदयोश्चेति कोः कदादेशः । गर्हं वदति गर्हवादी ।” कुवादः कुचरः द्वे दोषकथनशीले । “कुत्सितं चरति कुचरः ।” असौम्यस्वरः अस्वरः द्वे काकादिस्वरवदपस्वरयुक्तस्य ॥ ३७ ॥ रवणः शब्दनः द्वे शब्दशीलस्य । नांदीवादी नांदीकरः द्वे स्तुतिविशेषवादिनः । “नांदीं वदति तच्छीलः नांदीवादी ।” आशीर्वचनसंयुक्ता स्तुतिर्यस्मात्प्रवर्तते ॥ देवद्विजनृपादीनां तस्मान्नांदीति कीर्यत इति भरतः । जडः अज्ञः द्वे अत्यंतमूढस्य । यदुक्तम् । इष्टं वानिष्टं वा सुखदुःखे वा न चेह यो मोहात् । विंदति परवशगः स भवेदिह जडसंज्ञकः पुरुष इति । यो वक्तुं श्रोतुं च शिक्षितो न भवति स एडमूकः । अनेडमूक इति पाठे नास्त्येडो मूकोऽस्मादिति विश्रहः । एडो बधिरः । त्रिलिंगोऽनेडमूकः स्याच्छठे वाक्श्रुतिवर्जित इति रभसः ॥ ३८ ॥ तूष्णींशीलः तूष्णीकः द्वे तूष्णींभावयुक्तस्य । शीले को मलोपश्चेति वार्तिकेन तूष्णीमो यस्य लोपः । “तूष्णीं शीलं यस्य तूष्णींशीलः ।” नम्रः अवासाः दिगंबरः त्रीणि नम्रस्य । अवाससौ । निष्कासीतः निष्कामित इत्यपि । अवकृष्टः द्वे निर्गमितस्य । अपध्वस्तः धिक्कृतः द्वे निर्भर्त्सितस्य ॥ ३९ ॥ आत्तगर्वः “आत्तगंधः । गंधो गंधक आमोदे लेशे संबंधगर्वयोरिति विश्वः । गंधो गर्वो लवोऽपि चेति त्रिकांडशेषः ।” अभिभूतः द्वे भग्नदर्पस्य । आत्तगंधः पलायित इति कोशांतरे । पलायनकर्तुरपि । लक्ष्यम् । कर्णोऽपि भूत्वा कथमात्तगंध इति भारतचंपूः । “चत्वारोऽपि पर्याया इत्येके ।” दापितः “दायित इत्यपि । तत्र दय दाने इति धातुः ” साधितः द्वे “धनादिकं प्रदापितस्य प्रदापितस्य धनादेर्वा ।” धनादिकं दापयतीति दापित इति राजमुकुटः । प्रत्यादिष्टादि चतुष्कं निराकृतस्य ॥ ४० ॥

निकृतः स्याद्विप्रकृतो विप्रलब्धस्तु वंचितः ॥

मनोहतः प्रतिहतः प्रतिबद्धो हतश्च सः ॥ ४१ ॥

अधिक्षिप्तः प्रतिक्षिप्तो बद्धे कीलितसंयतौ ॥

आपन्न आपत्प्राप्तः स्यात्कांदिशीको भयद्रुतः ॥ ४२ ॥

आक्षारितः क्षारितोऽभिशस्ते संकसुकोऽस्थिरे ॥

व्यसनार्तोपरक्तौ द्वौ विहस्तव्याकुलौ समौ ॥ ४३ ॥

विह्वो विह्वलः स्यात्तु विवशोऽरिष्टदुष्टधीः ॥

कश्यः कशार्हे सन्नद्धे त्वाततायी वधोच्यते ॥ ४४ ॥

द्वेष्ये त्वक्षिगतो वध्यः शीर्षच्छेद्य इमौ समौ ॥

निकृतः विप्रकृतः द्वे विवर्णोक्तस्य । विप्रलब्धः वंचितः द्वे “वंचनं प्राप्तस्य ।” मनोहतः प्रतिहतः प्रतिबद्धः हतः चत्वारि मनसि हतस्य । “कृतमनोभंगस्येत्यर्थः” ॥ ४१ ॥ अधिक्षिप्तः प्रतिक्षिप्तः द्वे “कृताक्षेपस्य” कस्यचिच्छौर्यादिकं प्रति स्पर्धमानस्य । दुर्वचनमधिक्षेप इति राजमुकुटः । बद्धः कीलितः संयतः त्रीणि रज्ज्वादिना निबद्धस्य । आपन्नः आपत्प्राप्तः द्वे आपदं गतस्य । “आपद्यते स्म आपन्नः ।” कांदिशीकः भयद्रुतः द्वे भयात्पलायिनस्य । कां दिशं गच्छामीति चिंतयन् पलायितः कांदिशीकः ॥ ४२ ॥ आक्षारितः क्षारितः अभिशस्तः त्रयं लोकापवादेन दूषितस्य । मैथुननिमित्तं मिथ्यादूषितस्येति केचित् । “आक्षारो मैथुनं प्रसाक्रोशो जातोऽस्य आक्षारितः ।” संकसुकः अस्थिरः द्वे चलप्रकृतेः । “संकसतीति संकसुकः । कम गतौ ।” व्यसनार्तः उपरक्तः द्वे व्यसनपीडितस्य । विहस्तः व्याकुलः द्वे शोकादिभिरितिकर्तव्यतामूढस्य । “विक्षिप्तो हस्तो यस्य विहस्तः” ॥ ४३ ॥ विह्वः विह्वलः द्वे शोकादिना गात्रभंगं प्राप्तस्य । “विह्वलतीति विह्वलः । हल चलने ।” विवशः अरिष्टदुष्टधीः द्वे आसन्नमरणदूषितबुद्धेः अरिष्टेन दुष्टा धीर्यस्य । “कश्यः कशार्हः द्वे कशाघातमर्हतः । कशा वेत्रम् । सन्नद्धे वर्मिते जिघांसौ आततायीत्येकम् । “आततं यथा तथाऽयितुं शीलमस्य । अय गतौ ॥ ४४ ॥ द्वेष्यः अक्षिगतः द्वे द्वेषार्हस्य । “द्वेषुमर्हः द्वेष्यः ।” वध्यः शीर्षच्छेद्यः द्वे वधार्हस्य । “वधमर्हति वध्यः ।” यो विषेण

विष्यो विषेण यो वध्यो मुसल्यो मुसलेन यः ॥४५॥

शिश्विदानोऽकृष्णकर्मा चपलश्चिकुरः समौ ॥

दोषैकदृक् पुरोभागी निकृतस्त्वनृजुः शठः ॥ ४६ ॥

कर्णेजपः सूचकः स्यात्पिशुनो दुर्जनः खलः ॥

नृशंसो घातुकः क्रूरः पापो धूर्तस्तु वंचकः ॥ ४७ ॥

अज्ञे मूढैयथाजातमूर्खवैधेयबालिशः ॥

कदर्ये कृपणक्षुद्रकिंपचानमितंपचाः ॥ ४८ ॥

निःस्वस्तु दुर्विधो दीनो दरिद्रो दुर्गतोऽपि सः ॥

वध्यः हंतव्यः स विष्य इत्येकम् । यो मुसलेन वध्यः स मुसल्यः एकम् ॥ ४५ ॥
 शिश्विदानः अकृष्णकर्मा द्वे पुण्यकर्मणः । “शिश्विदानः कृष्णकर्मेति पाठे
 द्वे पापकर्मणः । अत्र श्विता वर्णे इति धातोः श्विनेर्दश्चेत्यानच् दत्वं सनो-
 लुक् च । श्वेति तु भिच्छति शिश्विदानः ।” चपलः चिकुरः द्वे यो विचारमंत-
 रेण झटिति वधादिकार्यमाचरति तस्मिन् । दोषैकदृक् पुरोभागी द्वे दोषपात्रं
 पश्यतः । “दोष एकस्मिन् दृक् ज्ञानं यस्य दोषैकदृक् ।” निकृतः अनृजुः शठः
 त्रयं यस्यांतःकरणं वकं तस्य । “निकृतति निकृतः । कृती छेदने” ॥ ४६ ॥
 कर्णेजपः । तत्पुरुषे कृतीति सप्तम्या अलुक् । सूचकः द्वे कर्णे परापवादं वदतः ।
 विस्मृतबोधकस्येति कश्चित् । पिशुनः दुर्जनः खलः त्रयं परस्परभेदनशीलस्य ।
 पिशुनः सूचकस्यापि पर्यायो वा । नृशंसः घातुकः क्रूरः पापः चत्वारि पर-
 द्रोहशीले । “नृन् शंसति नृशंसः ।” धूर्तः वंचकः द्वे प्रतारणशीलस्य । “धूर्त्वेति
 हिंसति धूर्तः” ॥ ४७ ॥ अज्ञः मूढः “मुग्ध इत्यपि” यथाजातः मूर्खः वैधेयः
 बालिशः षण्मूर्खस्य । बालिशस्तु शिशौ मूर्खे इति । “जातं जन्मकालविशेषम-
 नतिक्रम्य वर्तते तदस्यास्ति यथाजातः । कदर्यः कृपणः क्षुद्रः किंपचानः मितं-
 पचः । मितनखे चेति खच् मुमागमः । पंच यो धर्मात्मपुत्रदारादिकं पीडयन्
 लोभादर्थसंचयं करोति तस्य । “कुत्सितोऽर्यः स्वामी कदर्यः । किंपचः अन-
 मितंपच इति छेदो वा । तत्र न मितंपचोऽमितंपचः । तद्विज्ञोऽनमितंपचः”
 ॥ ४८ ॥ निःस्वः दुर्विधः दीनः दरिद्रः दुर्गतः पंच दरिद्रस्य । “स्वान्निष्क्रान्तो
 निःस्वः ।” वनीयकः “वनीपक इत्यपि” याचनकः मार्गणः याचकः अर्थी

वनीयको याचनको मार्गणो याचकार्थिनौ ॥ ४९ ॥

अहंकारवानहंयुः शुभंयुस्तु शुभान्वितः ॥

दिव्योपपादुका देवा नृगवाद्या जरायुजाः ॥ ५० ॥

स्वेदजाः कृमिदंशाद्याः पक्षिसर्पादयोऽडजाः ॥

(इति प्राणिवर्गः) (१)

उद्भिदस्तरुगुल्माद्या उद्भिदुद्भिज्जमुद्भिदम् ॥ ५१ ॥

सुंदरं रुचिरं चारु सुषमं साधु शोभनम् ॥

कांतं मनोरमं रुच्यं मनोज्ञं मंजु मंजुलम् ॥ ५२ ॥

तदासेचनकं तृप्तेर्नास्त्यंतोयस्य दर्शनात् ॥

पंच याचकस्य ॥ ४९ ॥ अहंकारवान् अहंयुः द्वे अहंकारिणः । अहंकारो यस्यास्ति अहंकारवान् । मतुप् । अहमिति मांतमव्ययम् । अहंयुरित्यत्र मत्वर्थीयो युस् प्रत्ययः । एवं शुभंयुरित्यत्रापि । अहंशुभमोर्युस् इति पाणिनिः । शुभंयुः शुभान्वितः द्वे “शुभयुक्तस्य ।” अकस्मादुपपद्यंत इत्युपपादुकाः दिवि भवाः दिव्याः दिव्याश्च ते उपपादुकाश्च । नारकव्यावृत्त्यर्थं दिव्यपदम् । मातापित्रादिदृष्टकारणनिरपेक्षा अदृष्टसहकृतेभ्यो गुणेभ्यो जाता ये देवास्ते दिव्योपपादुका उच्यते । एकम् । नृगवाद्या जरायुजाः स्युः । एकम् । आद्यशब्दादश्वादयः । गर्भाशयो जरायुस्ततो जाता जरायुजाः । कृमिदंशाद्याः स्वेदजाः स्युः । एकम् । आद्यशब्दान्मत्कुणमशकादयः ॥ ५० ॥ स्वेदहेतुत्वादृष्मा स्वेदः ततो जाताः स्वेदजाः । पक्ष्यादयोऽडजाः । एकम् । अंडेभ्यो जाता अंडजाः । आदिना मत्स्यादिग्रहः ॥ इति प्राणिवर्गः ॥ तरुगुल्माद्या उद्भिदः । ते हि जायमाना भुवमुद्भिदंतीत्युद्भिदः । आद्यशब्दात्तृणादिग्रहः । एकम् । उद्भिद् उद्भिज्जं उद्भिदं त्रयमुद्भिदि ॥ ५१ ॥ सुंदरं रुचिरं चारु सुषमं साधु शोभनं कांतं मनोरमं “मनोहरमित्यपि ।” रुच्यं मनोज्ञं मंजु मंजुलं द्वादश सुंदरस्य । सु शोभनं समं सर्वमस्य सुषमम् । सुविनिर्दुर्भ्य इति समः सस्य षत्वम् । रम्यं मनोरमं सौम्यं भद्रकं रामणीयकमित्यपि ॥ ५२ ॥ यस्य दर्शनात् दृग्मनसोस्तृप्तेरंतो नास्ति । यद्बहुशो दृष्टमप्यधिकामेव प्रीतिं जनयतीति

अभीष्टेऽभीप्सितं हृद्यं दयितं वल्लभं प्रियम् ॥ ५३ ॥
 निकृष्टप्रतिकृष्टावरेफैयाप्यावमाधमाः ॥
 कुंपूयकुत्सितावद्यखेटगर्हाणकाः समाः ॥ ५४ ॥
 मलीमसं तु मलिनं कच्चरं मलदूषितम् ॥
 पूतं पवित्रं मेध्यं च वीध्रं तु विमलार्थकम् ॥ ५५ ॥
 निर्णिक्तं शोधितं मृष्टं निःशोध्यमनवस्करम् ॥
 असारं फल्गु शून्यं तु वशिकं तुच्छरिक्तके ॥ ५६ ॥
 क्लीबे प्रधानं प्रमुखप्रवेकानुत्तमोत्तमाः ॥
 मुख्यवर्यवरेण्याश्च प्रवर्होऽनवराध्यवत् ॥ ५७ ॥
 परार्ध्याग्रप्राग्रहरप्राग्र्याग्र्याग्रीयमग्रियम् ॥

यावत् तदासेचनकं स्यात् । “असेचनकमित्यपि” । अभीष्टं अभीप्सितं हृद्यं
 दयितं वल्लभं प्रियं षडभीष्टस्य । “अभ्यामुमिष्यते स्म अभीप्सितम्”
 ॥ ५३ ॥ निकृष्टः प्रतिकृष्टः अर्वा । अर्वा तुरंगमे पुंसि कुत्सिते वाच्यलिंगक इति
 कोशांतरे । रेफः “रेपः । रेपः स्यान्निदिते कूर इति विश्वः ।” याप्यः
 अवमः अधमः कुपूयः “कपूय इत्यपि । पृषोदरादित्वादत्वम् ।” कुत्सितः
 अवद्यः खेटः गर्हाः अणकः “आणक इत्यपि” त्रयोदशाधमस्य । “खेटति
 त्रासयति खेटः ।” अर्वा नांतः । अर्वतौ ॥ ५४ ॥ मलीमसं मलिनं कच्चरं
 मलदूषितं चत्वार्यनुज्ज्वलस्य । “कुत्सितं चरति कच्चरम् ।” पूतं पवित्रं
 मेध्यं व्रीणि । वीध्रमित्येकं विमलार्थकं स्वभावनिर्मलस्येत्यर्थः । “विमला-
 त्मकमित्यपि पाठः” ॥ ५५ ॥ निर्णिक्तादिपंचकमपनीतमलस्य । असारं
 फल्गु द्वे निर्बलस्य । शून्यं “शून्यमित्यपि । शुनः संप्रसरणं वा च दीर्घत्व-
 मिति यत् ।” वशिकं तुच्छं रिक्तकं चत्वारि “रिक्तस्य” ॥ ५६ ॥ प्रधानं
 प्रमुखः प्रवेकः अनुत्तमः उत्तमः मुख्यः वर्यः वरेण्यः प्रवर्हः अनवराध्यः
 ॥ ५७ ॥ परार्ध्यः अग्रः प्राग्रहरः प्राग्र्यः अग्र्यः अग्रीयः अग्रियः सप्तदश
 प्रधानस्य । “मुत्तमिव मुख्यः । अवरास्मिन्नर्द्धे भवः । अवराध्यः न अव-
 राध्यः अनवराध्यः ।” तत्र प्रधानं नित्यं क्लीबे । पूर्वोत्तरशब्दास्तुल्यार्था
 इति वता ज्ञापितम् । श्रेयान् श्रेष्ठः पुष्कलः सत्तमः अतिशोभनः पंचात्यंत-

श्रेयान् श्रेष्ठः पुष्कलः स्यात्सत्तमश्चातिशोभने ॥५८॥

स्युरुत्तरपदे व्याघ्रपुंगवर्षभकुंजराः ॥

सिंहशार्दूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थगोचराः ॥ ५९ ॥

अप्राप्यं द्व्यहीने द्वे अप्रधानोपसर्जने ॥

विशंकटं पृथु बृहद्विशालं पृथुलं महत् ॥ ६० ॥

वद्गोरुविपुलं पीनपीव्री तु स्थूलपीवरे ॥

स्तोकाल्पक्षुल्लकाः सूक्ष्मं श्लक्ष्णं दध्नं कृशं तनु ॥६१॥

स्त्रियां मात्रा त्रुटिः पुंसि लवलेशकणाणवः ॥

अत्यल्पेऽल्पिष्ठमल्पीयः कनीयोऽणीय इत्यपि ॥६२॥

शोभनस्य । “अतिशयेन सन् उत्तमः ।” श्रेयांसौ ॥ ५८ ॥ व्याघ्रादय एते शब्दा उत्तरपदे श्रेष्ठार्थो गोचरो विषयो येषां ते । “गोचरा इत्यत्र वाचका इति पाठः कचित् ।” यथा पुरुषोऽयं व्याघ्र इव पुरुषव्याघ्रः । पुरुषश्रेष्ठ इत्यर्थः । आद्यशब्दात्सोमादयः । नृसोमः । व्याघ्रादिराकृतिगणः । उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोगे इति विशेष्यस्य पूर्वनिपाते व्याघ्रादेरुत्तरपदत्वम् ॥ ५९ ॥ अप्राप्यं अप्रधानं उपसर्जने त्रयमप्रधानस्य । “प्राप्याद्भिन्नमप्राप्यम् ।” तत्राप्रधानोपसर्जने द्वे द्व्यहीने द्वयं स्त्रीपुंसौ ताभ्यां हीने ह्रीवे इत्यर्थः । विशंकटं पृथु बृहत् विशालं पृथुलं महत् ॥ ६० ॥ वद्गं उरु विपुलं नव विस्तीर्णस्य । पीनं पीव स्थूलं पीवरं चत्वारि स्थूलस्य । स्त्रीपुंसयोस्तु पीवा । स्तोकः अल्पः क्षुल्लकः त्रयमल्पस्य । सूक्ष्मं श्लक्ष्णं दध्नं कृशं तनु । तनुः काये त्वचि स्त्री स्याद्विष्वल्पे विरले कृशे इति कोशांतरे ॥ ६१ ॥ मात्रा त्रुटिः लवः लेशः कणः अणुः एकादश सूक्ष्मस्य । स्तोकाद्यण्वन्ता एकार्था इत्येके । तत्र मात्रात्रुटी स्त्रियौ । “त्रुटीति ङीबंतोऽपि कचित् ।” लवादिः पुंसि । शेषं विशेष्यनिघ्नम् । अत्यल्पेऽल्पिष्ठमल्पीयः कनीयोऽणीय इत्यपि इति कोशांतरम् । “एतन्मूलगतमेवार्धं सर्वत्रास्य मूलग्रंथ एव दर्शनात् । रामाश्रम्यादिष्वपि तथा ग्रहणाच्च । अल्पिष्ठं अल्पीयः कनीयः अणीयः चत्वार्यत्यल्पे ।” ॥ ६२ ॥ प्रभूतं प्रचुरं प्राज्यं अदध्नं बहुलं बहु पुरुहुः “पुरुहमित्यपि पुरहमिति च ।” पुरु भूविष्ठं स्फारं

प्रभूतं प्रचुरं प्राज्यमदभ्रं बहुलं बहु ॥

पुरुहूः पुरु भूयिष्ठं स्फोरं भूयश्च भूरि च ॥ ६३ ॥

परःशतद्यास्ते येषा परा संख्या शतादिकात् ॥

गणनीये तु गणेयं संख्याते गणितमथ समं सर्वम् ॥ ६४ ॥

विश्वमशेषं कृत्स्नं समस्तनिखिलाखिलानि निःशेषम् ॥

समग्रं सकलं पूर्णमखंडं स्यादनूनके ॥ ६५ ॥

घनं निरंतरं सांद्रं पेलवं विरलं तनु ॥

समीपे निकटासन्नसन्निकृष्टसनीडवत् ॥ ६६ ॥

सदेशाभ्याशंसविधसमर्यादसवेशवत् ॥

उपकंठांतिकाभ्यर्णाभ्यग्रा अप्यभितोऽव्ययम् ॥ ६७ ॥

संसक्ते त्वव्यवहितमपदांतरमित्यपि ॥

“स्फिरमित्यपि ।” भूयः भूरि द्वादश बहुलस्य । पुरुहौ । क्लीबे तु पुरुहु ॥ ६३ ॥ येषां संख्येयानां संख्या शतात्सहस्राच्च परा ते क्रमेण परःशताः परःसहस्राः स्युरित्यर्थः । एकैकम् । राजदंतादित्वाच्छतसहस्रयोः परनिपातः । पारस्करादित्वात्सुद्ध । विशेष्यनिघ्नत्वाद्वाच्यलिङ्गता । यल्लक्ष्यम् । परःशतानां विदुषां समाज इति । गणनीयं गणेयं द्वे गणयितुं शक्यस्य । संख्यातं गणितं द्वे यस्य संख्या कृता तस्य । समं सर्वम् ॥ ६४ ॥ विश्वं अशेषं कृत्स्नं समस्तं निखिलं अखिलं निःशेषं समग्रं सकलं पूर्णं “पूर्वमित्यपि पाठः । पूर्व पूरणे ।” अखंडं अनूनकं चतुर्दश समग्रस्य ॥ ६५ ॥ घनं निरंतरं सांद्रं त्रीणि निबिडस्य । “निर्गतमंतरमस्मात्तन्निरंतरम् ।” पेलवं विरलं तनु त्रीणि विरलस्य । समीपः निकटः आसन्नः सन्निकृष्टः सनीडः ॥ ६६ ॥ सदेशः अभ्याशः “अभ्यास इति दंत्यांत इति मुकुटः ।” सविधः समर्यादः सवेशः उपकंठः अंतिकः अभ्यर्णः अभ्यग्राः अभितः पंचदश समीपस्य । तत्राभित इत्यव्ययम् । “समानं नीडं वासस्थानमस्य सनीडः । उपगतः कंठः सामीप्यमस्य उपकंठः” ॥ ६७ ॥ संसक्तं अव्यवहितं अपदांतरं “अपदांतरमित्यपि” त्रीणि संलग्नस्य । “न व्यवधीयते स्म अव्यवहितम् ।” नेदिष्ठं अंतिकतमं द्वे अति-

नेदिष्ठमंतिकतमं स्यादूरं विप्रकृष्टकम् ॥ ६८ ॥

दवीयश्च दविष्ठं च सुदूरं दीर्घमायतम् ॥

वर्तुलं निस्तलं वृत्तं बंधुरं तून्नतानतम् ॥ ६९ ॥

उच्चप्रांशून्नतोदग्रोच्छ्रितास्तुंगेऽथ वामने ॥

न्यङ्गनीचखर्वह्रस्वाः स्युरवाग्रेऽवनतानतम् ॥ ७० ॥

अरालं वृजिनं जिह्वमूर्मिमत्कुंचितं नतम् ॥

आविद्धं कुटिलं भुग्नं वेल्लितं वक्रमित्यपि ॥ ७१ ॥

ऋजावजिह्वप्रगुणौ व्यस्ते त्वप्रगुणाकुलौ ॥

शाश्वतस्तु ध्रुवो नित्यसदातनसनातनाः ॥ ७२ ॥

स्थास्नुः स्थिरतरः स्थेयानेकरूपतया तु यः ॥

कालव्यापी स कूटस्थः स्थावरो जंगमेतरः ॥ ७३ ॥

निकटस्य । दूरं विप्रकृष्टकं द्वे ॥ ६८ ॥ दवीयः दविष्ठं सुदूरं त्रयमत्यंतदूरस्य ।
दवीयांसौ । दीर्घं आयतं द्वे “दीर्घस्य ।” वर्तुलं निस्तलं वृत्तं “त्रीणि
वर्तुलस्य ।” यत्स्वभावादुन्नतमुपाधिवशादीपन्नतं च तद्वंधुरमित्यर्थः “बंधुर-
मित्यपि” एकम् ॥ ६९ ॥ उच्चः प्रांशुः उन्नतः उदग्रः उच्छ्रितः तुंगः षट्
उन्नतस्य । “उच्चैस्त्वमस्य उच्चः । उन्नमति स्म उन्नतः ।” वामनः न्यक् नीचः
खर्वः ह्रस्वः पंच ह्रस्वस्य । न्यक् । चांतः । स्त्रियां तु नीची । अवाग्रं अवनतं
आनतं त्रयमधोमुखस्य । “अवनतमग्रमस्य अवाग्रम्” ॥ ७० ॥ अरालं
वृजिनं जिह्वं ऊर्मिमत् कुंचितं नतं आविद्धं कुटिलं भुग्नं वेल्लितं वक्रं एकादश
वक्रस्य । “कुटिं कौटिल्यं लाति कुटिलम्” ॥ ७१ ॥ ऋजुः अजिह्वः प्रगुणः
त्रीण्यवक्रस्य । “भिन्नो जिह्वादजिह्वः ।” व्यस्तः अप्रगुणः आकुलः त्रयमा-
कुलस्य । “भिन्नः प्रगुणादप्रगुणः ।” शाश्वतः ध्रुवः नित्यः सदातनः सनातनः
पंच नित्यस्य । “शाश्वद्भवः शाश्वतः” ॥ ७२ ॥ स्थास्नुः स्थिरतरः स्थेयान्
त्रीण्यतिस्थिरस्य । “स्थानशीलः स्थास्नुः ।” स्थेयांसौ । य एकरूपतया एके-
नैव स्वभावेन कालव्यापी कालस्य व्यापक आकाशादिः स कूटस्थः कूटो
निश्चलः सन् तिष्ठतीति । कूटोऽस्त्री निश्चले राशाविति मेदिनी । स्थावरः जंगमे-

चरिष्णु जंगमचरं त्रसमिगं चराचरम् ॥
 चलनं कंपनं कंपं चलं लोलं चलाचलम् ॥ ७४ ॥
 चंचलं तरलं चैव पारिप्लवपरिप्लवे ॥
 अतिरिक्तः समधिको दृढसंधिस्तु संहतः ॥ ७५ ॥
 कर्कशं कठिनं क्रूरं कठोरं निष्ठुरं दृढम् ॥
 जठरं मूर्तिमन्मूर्तं प्रवृद्धं प्रौढमेधितम् ॥ ७६ ॥
 पुराणे प्रतनप्रत्नपुरातनचिरंतनाः ॥
 प्रत्यग्रोऽभिनवो नव्यो नवीनो नूतनो नवः ॥ ७७ ॥
 नूतश्च सुकुमारं तु कोमलं मृदुलं मृदु ॥
 अन्वगन्वक्षमनुगेऽनुपदं क्लीबमव्ययम् ॥ ७८ ॥

तरः द्वे अचरस्य ॥ ७३ ॥ चरिष्णु जंगमं चरं त्रसं इगं चराचरम् । चरिचलिपतीति
 वार्तिकेन चरतेद्वित्वे अभ्यासस्याकारः । एवं चलाचलं इत्यत्रापि । पदं चरस्य ।
 “चरणशीलं चरिष्णु ।” चलनं कंपनं कंपं त्रयं कंपशीलस्य । चलं लोलं
 चलाचलम् ॥ ७४ ॥ चंचलं तरलं पारिप्लवं सप्तकं चलस्य । “पारिप्लवते पारिप्लवम् ।
 चपलं चटुलं चैवेत्यपि पाठः ।” अतिरिक्तः समधिकः द्वे अधिकभूतस्य ।
 “सम्यगधिकः समधिकः ।” दृढसंधिः संहतः द्वे दृढसंधानयुक्तस्य ॥ ७५ ॥
 कर्कशं “कक्खटम् । खक्खटमिति कवर्गद्वितीयादिरपि ।” कठिनं क्रूरं
 कठोरं निष्ठुरं दृढं जठरं मूर्तिमत् मूर्तं नव कठिनस्य । “मूर्तिः काठिन्यम-
 स्यास्ति मूर्तिमत् ।” जठरं दृढं प्रवृद्धं प्रौढं एधितं त्रयं प्रवृ-
 द्धस्य ॥ ७६ ॥ पुराणं प्रतनं प्रत्नं पुरातनं चिरंतनं पंच पुरातनस्य । पुरा
 भवं पुराणम् । सायं चिरं तिसाधुः पुराणप्रोक्तेति निपातनात् । पुराणं प्रत्न-
 शास्त्रयोरित्युक्तत्वात् । प्रत्यग्रः अभिनवः नव्यः नवीनः नूतनः नवः ॥ ७७ ॥
 नूतः सप्त नूतनस्य । “प्रतिनवमग्रमस्य प्रत्यग्रः ।” सुकुमारं कोमलं मृदुलं
 मृदु चत्वारि कोमलस्य । अन्वक् अन्वक्षं अनुगं अनुपदं चत्वारि पश्चादि-
 त्थं । अव्ययीभावत्वात् क्लीबमव्ययं च । “पदस्य पश्चादनुपदम्” ॥ ७८ ॥
 मत्सं “समसमित्यपि” ऐन्द्रियकं द्वे इंद्रियग्राह्यस्य । इंद्रियेणानुभूतं ऐन्द्रिय-

प्रैत्यक्षं स्यादैन्द्रियकमप्रैत्यक्षमतीन्द्रियम् ॥

एकतानोऽनन्यवृत्तिरेकाग्रैकायनावपि ॥ ७९ ॥

अप्येकसर्ग एकाग्र्योऽप्येकायनगतोऽपि सः ॥

पुंस्यादिः पूर्वपौरस्त्यप्रथमाद्या अथास्त्रियाम् ॥ ८० ॥

अंतो जघन्यं चरममंत्यपाश्चात्यपश्चिमाः ॥

मोघं निरर्थकं स्पष्टं स्फुटं प्रव्यक्तमुल्वणम् ॥ ८१ ॥

साधारणं तु सामान्यमेकाकी त्वेक एककः ॥

भिन्नार्थका अन्येतर एकस्त्वोऽन्येतरावपि ॥ ८२ ॥

उच्चावचं नैकभेदमुच्चंडमविलंबितम् ॥

अरुंतुदस्तु मर्मस्पृगबाधं तु निर्गलम् ॥ ८३ ॥

कम् । अप्रत्यक्षं अतीन्द्रियं द्वे इन्द्रियैरग्राह्यस्य धर्मादेः । अनध्यक्षमित्यपि पाठः ।
 “अपरोक्षमैन्द्रियकं परोक्षं स्यादतीन्द्रियमिति ।” एकतानः अनन्यवृत्तिः
 एकाग्रः एकायनः ॥ ७९ ॥ एकसर्गः एकाग्र्यः एकायनगतः सप्तैकाग्रस्य ।
 “एकं तानयति एकतानः । तनु श्रद्धोपकरणयोः ।” आदिः पूर्वः पौरस्त्यः
 प्रथमः आद्यः पंचकमाद्यस्य । पुरो भवः पौरस्त्यः । दाक्षिणापश्चेति सक्-
 प्रत्ययः । “आ प्रथमं दीयते गृह्यते आदिः ।” तत्रादिः पुंस्त्वेव ॥ ८० ॥
 अंतः जघन्यं चरमं अंत्यं पाश्चात्यं पश्चिमं पडंत्यस्य । तत्रांतः पुन्नपुंसकयो-
 रेव । यथा स्वच्छंदा स्त्री कुलस्यांतः । मोघं निरर्थकं द्वे व्यर्थस्य । “निर्ग-
 तोऽर्थो यस्मात्तन्निरर्थकम् ।” स्पष्टं स्फुटं प्रव्यक्तं उल्वणं चत्वारि
 “स्पष्टस्य ” ॥ ८१ ॥ साधारणं सामान्यं द्वे । एकमप्यनेकसंबन्धि साधार-
 णम् । जातिवाचि सामान्यं तु स्त्रीबम् । एकाकी एकः एककः त्रयमसहाये ।
 भिन्नः अन्यतरः “एकतर इति पाठः ” एकः त्वः अन्यः इतरः षट् भिन्ना-
 र्थकाः भिन्नस्य वाचका इत्यर्थः । त्वशब्दः सर्ववत् । त्वौ त्वे ॥ ८२ ॥
 उच्चावचं नैकभेदं द्वे बहुविधस्य । उदक् च अवाक् च उच्चावचम् । मयूरव्यं-
 सकादिः । उच्चंडं अविलंबितं “अविलंबनमिति क्षीरस्वामी ” द्वे तूर्णस्य ।
 अरुंतुदः मर्मस्पृक् द्वे मर्मभेदिनः । मर्मस्पृशौ । अबाधं निर्गलं द्वे निर्बाधस्य ।
 “न बाधाऽस्य अबाधम् ” ॥ ८३ ॥ प्रसव्यं प्रतिकूलं अप्रसव्यं अपष्ठ

प्रसव्यं प्रतिकूलं स्यादपसव्यमपष्टु च ॥
 वामं शरीरं सव्यं स्यादपसव्यं तु दक्षिणम् ॥ ८४ ॥
 संकटं ना तु संबाधः कलिलं गहनं समे ॥
 संकीर्णं संकुलाकीर्णं मुंडितं परिवापितम् ॥ ८५ ॥
 ग्रंथितं संदितं दृढं विस्मृतं विस्तृतं ततम् ॥
 अंतर्गतं विस्मृतं स्यात्प्राप्तप्रणिहिते समे ॥ ८६ ॥
 वेल्लितप्रैखिताधूतचलिताकंपिता धुते ॥
 नुत्तनुन्नास्तनिष्ठयूताविद्धक्षिप्तेरिताः समाः ॥ ८७ ॥
 परिक्षिप्तं तु निवृतं मूषितं मुषितार्थकम् ॥

चत्वारि विपरीतस्य । “प्रगतं सव्यात्प्रसव्यम्” यद्वामं शरीरं तत्सव्यं
 एकम् । यदक्षिणं शरीरं तदपसव्यं एकम् ॥ ८४ ॥ संकटं संबाधः द्वे अल्पा-
 वकाशे वर्तमानौ । ना पुनान् । कलिलं गहनं द्वे दुरधिगम्यस्य । यथा गहनं
 शास्त्रम् । दुर्ज्ञानमित्यर्थः । संकीर्णं संकुलं आकीर्णं त्रीणि जनादिभिरसंतमि-
 श्रस्य । “यथा संकीर्णवर्गः । केचित्तु एतान्पूर्वपर्यायानाहुः । संकीर्णमृषिप-
 त्रीणामिति योगात् ।” मुंडितं परिवापितं द्वे कृतमुंडनस्य ॥ ८५ ॥ ग्रंथितम् ।
 ग्रथितमित्यपि पाठः । संदितं “गुंफितं गुंफितं चेत्त्यपि पाठः” दृढं त्रीणि
 गुंफितस्य । विस्मृतं विस्तृतं ततं त्रीणि लब्धप्रसरस्य । “विस्तीर्यते स्म विस्तृ-
 तम् ।” अंतर्गतं विस्मृतं द्वे “विस्मृतस्य । विस्मर्यते स्म विस्मृतम् ।” प्राप्तं
 प्रणिहितं द्वे लब्धस्य । “प्राप्यते स्म प्राप्तम्” ॥ ८६ ॥ वेल्लितः प्रैखितः
 आधूतः चलितः आकंपितः धुतः षड्विधकंपितस्य । “वेल्लयते स्म वेल्लितः ।
 वेष्टु चलने । प्रैखोलितस्तरलितोल्लासितांदोलितावपीति कोशांतरम् ।” नुत्तः
 नुन्नः अस्तः निष्ठयूतः “निष्ठूत इत्यपि ।” आविद्धः क्षिप्तः ईरितः सप्त प्रेरि-
 तस्य । “नुद्यते स्म नुत्तः” ॥ ८७ ॥ परिक्षिप्तं निवृतं द्वे प्राकारादिना
 सर्वतो वेष्टितस्य । “निव्रियते स्म निवृतम् । वृञ् आवरणे ।” मूषितं मुषितं द्वे
 चोरितस्य “मुष्यते स्म मूषितम् ।” प्रवृद्धं प्रसृतं द्वे प्रसरणयुक्तस्य । “प्रसरति
 स्म प्रसृतम् ।” न्यस्तं निष्ठुं द्वे निक्षिप्तस्य । “निष्ठुज्यते स्म निष्ठुम् । सृज
 विसर्गे ।” गुणितं आहतं द्वे अभ्यावर्तितस्य । यथा पंचभिराहताश्चत्वारो

प्रवृद्धप्रसृते न्यस्तनिसृष्टे गुणिताहते ॥ ८८ ॥
 निदिग्धोपचिते गूढगुप्ते गुंठितरूषिते ॥
 द्रुतावदीर्णे उद्गूर्णोद्यते काचितशिक्षिते ॥ ८९ ॥
 घ्राणघ्राते दिग्धलिप्ते समुदक्तोद्धृते समे ॥
 वेष्टितं स्याद्वलयितं संवीतं रुद्धमावृतम् ॥ ९० ॥
 रुग्णं भुग्नेऽथ निशितक्ष्णुतशातानि तेजिते ॥
 स्याद्विनाशोन्मुखं पक्वं ह्रीणहीतौ तु लज्जिते ॥ ९१ ॥
 वृत्ते तु वृतव्यावृत्तौ संयोजित उपाहितः ॥
 प्राप्यं गम्यं समासाद्यं स्यन्नं रीणं स्नुतं स्नुतम् ॥ ९२ ॥

विंशतिः ॥ ८८ ॥ निदिग्धं उपचितं द्वे समृद्धस्य । निदिह्यते स्म निदिग्धम् ।
 दिह उपचये । गूढं गुप्तं द्वे गोपनयुक्तस्य । यथा मंत्रो गुप्तो विधातव्यः ।
 गुंठितं “गुंठितमित्यपि । गुड वेष्टने” रूपितं द्वे धूलिलिप्तस्य । “गुंठाळलेलें
 इति ख्यातस्य वा ।” द्रुतं अवदीर्णं द्वे द्रवीभूतस्य । उद्गूर्णं उद्यतं द्वे “उत्तो-
 लितस्य शस्त्रादेः ।” काचितं शिक्षितं द्वे “शिक्ष्ये स्थापितस्य” ॥ ८९ ॥
 घ्राणं घ्रातं द्वे नासिकया गृहीतगंधस्य पुष्पादेः । दिग्धं लिप्तं द्वे “विलिप्तस्य ।”
 समुदक्तम् । यथा समुदक्तमुदकं कूपात् । उद्धृतं द्वे उन्नीतस्य “कूपादेर्जलादेः ।”
 वेष्टितं वलयितं संवीतं रुद्धं आवृतं पंच वेष्टितस्य “नद्यादिना नगरादेः”
 ॥ ९० ॥ रुग्णं भुग्ने द्वे व्यथितस्य । “भग्नस्य वा काष्ठहस्तपादादेः ।”
 निशितं “निशातमित्यपि । शाच्छोरन्यतरस्यामितीत्वविकल्पात् ।” क्ष्णुतं
 शातं तेजितं चत्वारि शाणादिना तीक्ष्णीकृतस्य शस्त्रादेः । निशायते स्म
 निशातम् । शो तनूकरणे । विनाशोन्मुखं प्रत्यासन्नविनाशं पक्वं स्यात् एकम् ।
 “पच्यते स्म पक्वम् ।” ह्रीणः हीतः लज्जितः त्रयं संजातलज्जस्य ॥ ९१ ॥
 वृत्तः वृतः व्यावृत्तः “वावृत्त इति केचित्” त्रयं कृतवरणस्य । यल्लक्ष्यम् ।
 पौरोहित्याय भगवान्वृतः काव्यः किलासुरैरिति । संयोजितः “संयोगित
 इति भरतमालायाम् ।” उपाहितः द्वे संयोगं प्रापितस्य । प्राप्यं गम्यं समा-
 साद्यं त्रीणि प्राप्तुं शक्यस्य । “समासाद्यते प्राप्यते तत्समासाद्यम् ।”
 स्यन्नं रीणं स्नुतं स्नुतं चत्वारि प्रसृतस्य । “स्यंघते स्म स्यन्नम् । स्यंदु
 प्रस्रवणे” ॥ ९२ ॥ संगूढः संकलितः द्वे योजितस्यांकादेः । यथा द्वौ त्रयः

संगूढः स्यात्संकलितोऽवगीतः ख्यातगर्हणः ॥
 विविधः स्याद्बहुविधो नानारूपः पृथग्विधः ॥ ९३ ॥
 अवरीणो धिक्कृतश्चाप्यवध्वस्तोऽवचूर्णितः ॥
 अनायासकृतं फाण्टं स्वनितं ध्वनितं समे ॥ ९४ ॥
 बद्धे संदानितं मूतमुद्धितं संदितं सितम् ॥
 निष्पक्वे कथितं पाके क्षीराज्यहविषां शृतम् ॥ ९५ ॥
 निर्वाणो मुनिवन्हादौ निर्वातस्तु गतेऽनिले ॥
 पक्वं परिणते गूनं हन्ने मीढं तु मूत्रिते ॥ ९६ ॥
 पुष्टे तु पुषितं सोढे क्षांतमुद्धांतमुद्धते ॥

पंच च संकलिता दश भवन्ति । अवगीतः ख्यातगर्हणः द्वे निन्दितस्य ।
 “अवगीयते निन्दते स्म अवगीतः ।” विविधः बहुविधः नानारूपः पृथ-
 ग्विधः चत्वारि “नाना रूपं यस्य नानारूपः” ॥ ९३ ॥ अवरीणः
 धिक्कृतः द्वे निन्दितमात्रस्य । अवध्वस्तः “अपध्वस्तः । अपध्वस्तं परित्यक्ते
 निन्दितेऽप्यवचूर्णित इति विश्वः ।” अवचूर्णितः द्वे चूर्णीकृतस्य । अनाया-
 सकृतं अनायासेन कृतः कषायविशेषः फाण्टं स्यात् एकम् । क्षुब्धस्वांते-
 सादिनाऽनायासे निपातितम् । माधवस्तु नवनीतभावात्प्रागस्थापकं द्रव्यं
 फाण्टं इति वेदभाष्ये आह । स्वनितं ध्वनितं द्वे शब्दितस्य ॥ ९४ ॥ बद्धं
 संदानितं मूतं “मूर्णमिति मुकुटः ।” उद्धितं “उदितमित्यापि” संदितं सितं
 इदं बद्धस्य । मूत्रं बंधने कृतः मूतम् । दो अवखंडने उत्पूर्वः संपूर्वश्च बंधनार्थः
 उद्धितं संदितम् । निष्पक्वं कथितं द्वे साकल्येन पक्वस्य “कषायादेः ।”
 क्षीरादीनां पाके शृतमित्येकम् । यथा शृतं क्षीरं पक्वमित्यर्थः । क्षीराज्य-
 पयसां शृतमित्यपि पाठः ॥ ९५ ॥ निर्वाण इत्येकं मुनिवन्हादौ प्रयुज्यते
 न तु वाते । यथा निर्वाणो मुनिः निर्धुक्त इत्यर्थः । निर्वाणो बहिः निर्गत
 इत्यर्थः । आदिशब्दाभिर्वाणो हस्ती “निर्मग्न इत्यर्थः ।” निर्वाणो वात
 इति निष्पूर्वाद्वातेर्निष्ठातस्य नत्वम् । एकम् । गते अनिले निर्वात इत्येकम् ।
 पक्वं परिणतं द्वे पाकं प्राप्तस्य । गूनं हन्ने द्वे कृतपुरीषोत्सर्गस्य । “हृद्यते
 स्म । हृद पुरीषोत्सर्गे ।” मीढं मूत्रितं द्वे कृतमूत्रोत्सर्गस्य ॥ ९६ ॥ पुष्टं
 पुषितं द्वे कृतपोषणस्य । सोढं क्षांतं द्वे क्षमां प्रापितस्य । उद्धांतः “उद्धात-
 मिति मुकुटः । उद्धांतमिति रामनाथः” उद्धतः द्वे “वमनेन त्यक्तस्यान्नादेः ।”

दांतस्तु दमिते शांतः शमिते प्रार्थितेऽर्दितः ॥ ९७ ॥
 ज्ञप्तस्तु ज्ञापिते छन्नश्छादिते पूजितेऽर्चितः ॥
 पूर्णस्तु पूरिते क्लिष्टः क्लिशितेऽवसिते सितः ॥ ९८ ॥
 मुष्टप्लुष्टोषिता दग्धे तष्टत्वष्टौ तनूकृते ॥
 वेधितच्छिद्रितौ विद्धे विन्नवित्तौ विचारिते ॥ ९९ ॥
 निष्प्रभे विगतारोकौ विलीने विद्रुतद्रुतौ ॥
 सिद्धे निर्वृत्तनिष्पन्नौ दारिते भिन्नभेदितौ ॥ १०० ॥
 ऊतं स्यूतमुतं चेति त्रितयं तंतुसंतते ॥
 स्यादार्हिते नमस्यितं नमसितमपचायितार्चितापचि-
 तम् ॥ १०१ ॥

दांतः दमितः द्वे दमं प्रापितस्य । यथा दमितमिन्द्रियम् । शांतः शमितः द्वे
 शमनं प्रापितस्य । यथा शांतो रोगः निवर्तित इत्यर्थः । प्रार्थितः अर्दितः
 द्वे याचितस्य । अर्दितं याचितेऽपि स्याद्दानव्याधौ च हिंसिते इति कोशां-
 तरे ॥ ९७ ॥ ज्ञप्तः ज्ञापितः द्वे “बोधं प्रापितस्य ।” छन्नः छादितः द्वे
 “आच्छादितस्य ।” पूजितः अर्चितः “अर्चित इत्यपि पाठः । अर्च
 पूजायां ” द्वे । पूर्णः पूरितः द्वे । वा दांतशांतपूर्णेत्यादिना णिचि निष्ठांता
 निपातिताः । क्लिष्टः क्लिशितः द्वे क्लेशं प्राप्तस्य । अवसितः सितः द्वे समा-
 प्तस्य । पौंस्तकर्मणीत्यतो निष्ठा ॥ ९८ ॥ मुष्टः प्लुष्टः उषितः दग्धः चत्वारि
 दग्धस्य । तष्टः त्वष्टः तनूकृतः त्रीणि “अतनुस्तनुरकारि तनूकृतः ।” यथा
 तष्टं काष्ठं शस्त्रेणाल्पीकृतमित्यर्थः । वेधितः छिद्रितः विद्धः त्रीणि । यथा
 कर्णौ । विद्धौ । विन्नः वित्तः विचारितः त्रीणि “प्राप्तविचारस्य” ॥ ९९ ॥
 निष्प्रभः विगतः अरोकः त्रयं दीप्तिहीनस्य । विगतौ वीतनिष्प्रभाविति
 रुद्रः । विलीनः विद्रुतः द्रुतः त्रीणि द्रवीभूतस्य घृतादेः । सिद्धः निर्वृत्तः
 निष्पन्नः त्रयं सिद्धस्य । दारितः भिन्नः भेदितः त्रीणि “भेदं प्रापितस्य”
 ॥ १०० ॥ ऊतं स्यूतं उतं त्रितयं तंतुसंतते । यथा प्रोतः पटः तंतुभिरनुस्यूत
 इत्यर्थः । अर्हितं नमस्यितं नमसितं अपचायितं अर्चितं अपचितं षडर्चि-
 तस्य । नमस्यितं नमसितमित्युभयत्र नमोवरिवेति क्यच् क्यस्य विभा-
 वेति यलोपविकल्पः । एवं वरिवसितेत्यत्रापि ज्ञेयम् ॥ १०१ ॥ वरिवसितं

वरिवसिते वरिवस्थितमुपासितं चोपचरितं च ॥
 संतापितसंतप्तौ धूपितधूपायितौ च दूनश्च ॥ १०२ ॥
 हृष्टे मत्तस्तृप्तः प्रहृन्नः प्रमुदितः प्रीतः ॥
 छिन्नं छातं लूनं कृत्तं दातं दितं छितं वृक्णम् ॥ १०३ ॥
 स्रस्तं ध्वस्तं भ्रष्टं स्कन्नं पन्नं च्युतं गलितम् ॥
 लब्धं प्राप्तं विन्नं भावितमासादितं च भूतं च ॥ १०४ ॥
 अन्वेषितं गवेषितमन्विष्टं मार्गितं मृगितम् ॥
 आर्द्रं सार्द्रं क्लिन्नं तिमितं स्तिमितं समुन्नमुत्तं च ॥ १०५ ॥
 त्रातं त्राणं रक्षितमवितं गोपायितं च गुप्तं च ॥
 अवगणितमवमतावज्ञातेऽवमानितं च परिभूते ॥ १०६ ॥
 त्यक्तं हीनं विधुतं समुज्झितं धूतमुत्सृष्टे ॥
 उक्तं भाषितमुदितं जल्पितमाख्यातमभिहितं लपितम्
 ॥ १०७ ॥

वरिवस्थितं उपासितं उपचरितं चत्वारि शुश्रूषितस्य । संतापितं संतप्तं धूपितं
 धूपायितं दूनं पञ्च संतापितस्य । “एभ्यः अकर्मकेभ्यः कर्तरि क्तेऽप्येता-
 न्येव रूपाणि ॥ १०२ ॥ हृष्टः मत्तः तृप्तः प्रहृन्नः प्रमुदितः प्रीतः षट् प्रमु-
 दितस्य । छिन्नं छातं लूनं कृत्तं दातं दितं छितं वृक्णं अष्टौ खंडितस्य ॥ १०३ ॥
 स्रस्तं ध्वस्तं भ्रष्टं स्कन्नं पन्नं च्युतं गलितं सप्त च्युतस्य । “एभ्यो गत्यर्था-
 कर्मकेति कर्तरि क्ते एतान्येव रूपाणि ।” लब्धं प्राप्तं विन्नं भावितं आसा-
 दितं भूतं षट् प्राप्तस्य ॥ १०४ ॥ अन्वेषितं गवेषितं अन्विष्टं मार्गितं मृगितं
 पञ्च गवेषितस्य । यथा इतस्ततो गवेषितोऽपि चोरो न दृष्टः । आर्द्रं सार्द्रं
 क्लिन्नं तिमितं स्तिमितं समुन्नं उत्तं सप्त क्लिन्नस्य । यथा स्तिमितलोचनो-
 ऽश्रुभिः ॥ १०५ ॥ त्रातं त्राणं रक्षितं अवितं गोपायितं गुप्तं षट् रक्षितस्य ।
 अवगणितं अवमतं अवज्ञातं अवमानितं परिभूतं पञ्च “अवमानितस्य”
 ॥ १०६ ॥ त्यक्तं हीनं विधुतं समुज्झितं धूतं उत्सृष्टं षडुत्सृष्टस्य । उक्तं
 भाषितं उदितं जल्पितं आख्यातं अभिहितं लपितं षडुदितस्य ॥ १०७ ॥
 बुद्धं बुधितं मनितं विदितं प्रतिपन्नं अवसितं अवगतं सप्तावगतस्य । ऊरी-

बुद्धं बुधितं मनितं विदितं प्रतिपन्नमवसितावगते ॥
 ऊरीकृतमुररीकृतमंगीकृतमाश्रुतं प्रतिज्ञातम् ॥ १०८ ॥
 संगीर्णविदितसंश्रुतसमाहितोपश्रुतोपगतम् ॥
 ईलितशस्तपणायितपनायितप्रणुतपणितपनितानि १०९
 अपि गीर्णवर्णिताभिष्टुतेडितानि स्तुतार्थानि ॥
 भक्षितचर्वितलीढप्रत्यवसितगिलितखादितप्सातम् ११०
 अभ्यवहृतान्नजग्धग्रस्तग्लस्ताशितं भुक्ते ॥
 क्षेपिष्ठक्षोदिष्ठप्रेष्ठवरिष्ठस्थविष्ठबंहिष्ठाः ॥ १११ ॥
 क्षिप्रक्षुद्राभीप्सितपृथुपीवरबहुलप्रकर्षार्थाः ॥
 साधिष्ठद्राधिष्ठस्फेष्ठगरिष्ठह्रसिष्ठवृंदिष्ठाः ॥ ११२ ॥
 बाढव्यायतबहुगुरुवामनवृंदारकातिशये ॥
 ॥ इति विशेष्यनिघ्नवर्गः ॥ १ ॥

कृतं “उरीकृतमित्यापि” उररीकृतं अंगीकृतं आश्रुतं प्रतिज्ञातम् ॥ १०८ ॥
 संगीर्णं विदितं संश्रुतं समाहितं उपश्रुतं “प्रतिश्रुतमित्यापि” उपगतं एका-
 दशांगीकृतस्य । ईलितं शस्तं पणायितं पनायितं प्रणुतं पणितं पनितम् ।
 संगीर्णं संविदितं संश्रुतमित्यापि क्वचित्पाठः ॥ १०९ ॥ गीर्णं वर्णितं अभि-
 ष्टुतं ईडितं स्तुतं द्वादश स्तुतार्थानि । भक्षितं चर्वितं लीढं “लिप्तमित्यापि”
 प्रत्यवसितं गिलितं खादितं प्सातम् ॥ ११० ॥ अभ्यवहृतं अन्नं जग्धं ग्रस्तं
 ग्लस्तं अशितं भुक्तं चतुर्दश खादितस्य । प्सा भक्षणे प्सातम् । “अद्यते
 स्म अन्नम् ।” क्षेपिष्ठादयः क्षिप्रादीनां प्रकर्षार्थाः । प्रकर्षोऽर्थो येषां ते तथा
 अतिशयविशिष्टेषु क्षिप्रादिषु क्रमेण वर्तते इत्यर्थः । यथाऽतिशयेन क्षिप्रः क्षेपिष्ठः ।
 अतिशयेन क्षुद्रः क्षोदिष्ठः । अत्र प्रेष्ठादिचतुष्टये प्रियोरुस्थूलबहुला एवेष्टनः
 प्रकृतयः । अभीप्सिनादीनां निर्देशस्तु तत्पर्यायत्वात् । अतिशयेन प्रियः प्रेष्ठः
 इत्यादि । एकैकम् ॥ १११ ॥ ११२ ॥ बाढादीनामतिशये साधिष्ठादयः
 स्युः । अत्र व्यायतबहुवामना दीर्घस्फिरह्रस्वानां पर्यायाः । अतिशयेन बाढः
 साधिष्ठः । एवं वृंदारकांतेषु अतिशयविशिष्टेषु द्राधिष्ठादिक्रमेणैकैकं ज्ञेयम् ।
 “वृंदारको मुख्यः” ॥ इति विशेष्यनिघ्नवर्गः ॥ १ ॥ पूर्वकांडद्वये स्वर्गादि-

प्रकृतिप्रत्ययार्थाद्यैः संकीर्णं लिंगमुन्नयेत् ॥

कर्म क्रिया तत्सातत्ये गम्ये स्युरपरस्पराः ॥ १ ॥

साकल्यासंगवचने पारायणपरायणे ॥

नामानि प्रकरणैः सजातीयानि निबद्धानि । अत्रापि कांडे मुकृत्पादीनि विशेष्यनिघ्नानि न्यबध्नात् । इदानीं पूर्वेषां संकीर्णत्वापत्तिभयेन ये पूर्वोक्तास्तत्संग्रहार्थं संकीर्णप्रकरणमारभते ॥ अत्र हि कर्मक्रियादयो भाववचनाः । अपरस्परादिविशेष्यनिघ्नः । स्तंबघ्नादिः करणवचनः । तथा समूहवचन आपूपिकादिः । एवं संकीर्णैः संकीर्णार्थैः संकीर्णलिंगैश्च कथनात्संकीर्णवर्गोऽयम् । भिन्नजात्यर्थसंसर्ग एव हि संकरः । स चात्र प्रायेण विद्यत इति इहैव तद्व्यपदेशः । नन्वत्र संकीर्णत्वे विशेषविधानाभावे च कथमत्र लिंगज्ञानं स्यादित्याकांक्षायां तदुपायमाह । प्रकृतीति । संकीर्णनाम्नि अत्र वर्गे वक्ष्यमाणलिंगसंग्रहोक्तरीत्या प्रकृत्यर्थेन प्रत्ययार्थेन च आद्यशब्दात्कचिद्रूपभेदादिना लिंगमुन्नयेत् ऊहेत् । तत्र प्रकृत्यर्थेन यथा । अपरस्परेति विभक्तिप्रकृतित्वात्प्रकृतिः । तस्याः सततक्रियासंबंधात् क्रियायोगः । अपरत्वादिगुणयोगश्च । एवं गुणद्रव्यक्रियायोगोपाधिभिः परगामिन इत्यभिधेयलिंगत्वम् । प्रत्ययार्थेन यथा । स्फातिप्रभृतीनां कितन्नादिप्रत्ययांतानां स्त्रीभावादावनिक्तिन्निति वक्ष्यमाणत्वात्स्त्रीलिंगत्वम् । तथा संधिप्रभृतीनां किप्रत्ययांतानां को घोः किरिति वक्ष्यमाणत्वात्पुंस्त्वम् । रूपभेदेन कर्मादिः क्लीबत्वादि । साहचर्येण च ङिबे डमरविप्लवाविति ङिबस्य पुंस्त्वम् । संकीर्ण इत्युपलक्षणम्, वर्गांतरेष्वप्यनिश्चितलिंगानां मुत्पीतिरित्यादीनां प्रकृतिप्रत्ययादिभिरेव लिंगनिश्चयात् । कर्म क्रिया द्वे क्रियायाः । तच्छब्देन क्रिया परामृश्यते । क्रियासातत्ये गम्ये सति अपरस्परा इत्येकं नाम । अपरस्पराः सार्था गच्छन्ति । अपरे च परे च संघाः सततं गच्छन्तीत्यर्थः । सातत्यमविच्छेदः । अपरस्पराः क्रियासातत्य इति सुद निपात्यते । सातत्ये किम् । अपरपराः सकृद्गच्छन्ति । वाच्यलिंगत्वादपरस्परा योषितः । अपरस्पराणि कुलानि । “निर्दिष्टं कर्मसातत्यं सुधीभिरपरस्परमिति भागुरिणोक्तत्वात् । तत्सातत्ये क्रियायाः क्रियावतां च नैरंतर्ये । तद्यथा । क्रियासातत्ये अपरस्परं गच्छन्ति । क्रियावतां च सातत्ये तु लिंगत्रयम्” ॥ १ ॥ साकल्यवचनं पारायणम् । पारस्यायनम् । पूर्वपदादिति णत्वम् । आसंगवचनं परायणं “पारायणमित्यपि पाठः । तुर त्वरणे । तुरस्य अयनम् । “पारायणं समासं-

यदृच्छा स्वैरिता हेतुशून्या त्वास्या विलक्षणम् ॥ २ ॥
 शमथस्तु शमः शांतिर्दांतिस्तु दमथो दमः ॥
 अवदानं कर्म वृत्तं काम्यदानं प्रवारणम् ॥ ३ ॥
 वशक्रिया संवननं मूलकर्म तु कार्मणम् ॥
 विधूननं विधुवनं तर्पणं प्रीणनावनम् ॥ ४ ॥
 पर्याप्तिः स्यात्परित्राणं हस्तधारणमित्यपि ॥
 सेवनं सीवनं स्युतिर्विदरः स्फुटनं भिदा ॥ ५ ॥
 आक्रोशनमभीषंगः संवेदो वेदना न ना ॥

गकात्स्न्यपारगतावपीति मेदिनी । आसंगः आसक्तिस्तद्वचनं क्रमेणैकैकम् ।
 यदृच्छा स्वैरिता द्वे स्वच्छंदतायाः । हेतुशून्या कारणरहिता आस्या स्थिति-
 विलक्षणं स्यात् विगतं लक्षणमालोचनं यत्र । तदुक्तं भागुरिणा । विलक्षणं
 मतं स्थानं यद्वेत्तिष्प्रयोजनमिति । एकम् ॥ २ ॥ शमथः शमः शांतिः त्रयं
 चित्तोपशमस्य । दांतिः दमथः दमः त्रयमिन्द्रियनिग्रहस्य । वृत्तं कर्म भूतपूर्वं
 चरित्रं तदवदानं एकम् । “ प्रशस्तकर्मणो वा । “ अपदानमित्यपि पाठः ।”
 काम्यदानं काम्यस्य तुलापुरुषादेर्दानं तत्प्रवारणं एकम् “ प्रहारणमिति
 भरतमालायाम् । प्रवारणं महादानमिति त्रिकांडशेषः ” ॥ ३ ॥ वशक्रिया
 संवननं “ संवदनम् । ” “ स्यात्संवदनमालोचे वशीकारे नपुंसकमिति
 मेदिनी । ” द्वे मणिमंत्रादिना वशीकरणस्य । मूलकर्म ओषधीनां मूलैरुच्चा-
 टनादि यत्कर्म तत्कार्मणमेकम् । विधूननं विधुवनं “ विधुवनमित्यपि जटा-
 धरः ” द्वे कंपनस्य । तर्पणं प्रीणनं अवनं त्रीणि तृप्तेः ॥ ४ ॥ पर्याप्तिः
 परित्राणं हस्तधारणं “ हस्तवारणमित्यपि ” त्रीणि बधोद्यतनिवारणस्य ।
 सेवनं सीवनं स्युतिः त्रयं सूचीक्रियायाः । शिवणं इति लौकिकभाषायाम् ।
 “ सेवस्तु सेवनं स्युतिरिति पाठो वा । ” विदरः स्फुटनं “ स्फोटनमिति भर-
 तमालायाम् । ” भिदा त्रयं द्विधाभावस्य । उकलणं इति लौकिकभाषायाम्
 ॥५॥ आक्रोशनं अभीषंगः अभिषंगः इत्यपि । उपसर्गस्येति दीर्घत्वविकल्पात्
 द्वे गालिप्रदानस्य शिष्या देणे इति प्रसिद्धस्य । संवेदः वेदना द्वे अनुभवस्य । तत्र
 वेदना न पुमान् । “ अतो वेदनमित्यपि । ” संमूर्छनं अभिव्याप्तिः द्वे सर्वतो व्याप्तेः ॥

संमूर्च्छनमभिव्याप्तिर्याच्चा भिक्षाऽर्थनाऽर्दना ॥ ६ ॥

वर्धनं छेदनेऽथ द्वे आनन्देनसभाजने ॥

आप्रच्छन्नमथाम्नायः संप्रदायः क्षये क्षिया ॥ ७ ॥

ग्रहे ग्राहो वशः कांतौ रक्ष्णस्त्राणे रणः कणे ॥

व्यधो वेधे पचा पाके हवो हूतौ वरो वृतौ ॥ ८ ॥

ओषः श्लोषे नयो नाये ज्यानिर्जीर्णौ भ्रमो भ्रमौ ॥

स्फातिर्वृद्धौ प्रथा ख्यातौ स्पृष्टिः पृक्तौ स्रवः स्रवे ॥ ९ ॥

एधा समृद्धौ स्फुरणे स्फुरणा प्रमितौ प्रमा ॥

प्रसूतिः प्रसवे श्र्योते प्राघारः क्लमथः क्लमे ॥ १० ॥

याच्चा भिक्षा अर्थना अर्दना चत्वारि याचनस्य । याच्चेति यजयाचेति नङ् ॥ ६ ॥ वर्धनं छेदनं द्वे कर्तनस्य । आनन्दनं “आमंत्रणमिति कचित्पाठः” सभाजनं “स्वभाजनमिति राजमुकुटः । आप्रच्छन्नं त्रीणि स्वागतसंभ्रादिना विहितस्यानन्दस्य । आम्नायः संप्रदायः द्वे गुरुपरंपरागतस्य समुपदेशस्य । क्षयः क्षिया द्वे अपचयस्य ॥ ७ ॥ ग्रहः ग्राहः द्वे ग्रहणस्य । वशः कांतिः द्वे इच्छायाः । रक्ष्णः “रक्षा” त्राणः द्वे रक्षणस्य । रणः कणः द्वे शब्दकरणस्य । व्यधः वेधः द्वे वेधनस्य । पचा पाकः द्वे “पचनस्य ।” हवः हूतिः द्वे आह्वानस्य । वरः वृतिः द्वे वेष्टने संभक्तौ च । “तपोभिरिष्यते यस्तु देवेभ्यः स वरो मत इति” ॥ ८ ॥ ओषः श्लोषः “श्लोष इत्यपि शब्दार्थकोशे” द्वे दाहस्य । नयः नायः द्वयं नीतेः । ज्यानिः जीर्णिः द्वे जीर्णतायाः । भ्रमः भ्रमिः द्वे भ्रांतेः । स्फातिः वृद्धिः द्वे “वृद्धेः ।” प्रथा ख्यातिः द्वे “प्रख्यातेः ।” स्पृष्टिः पृक्तिः द्वे स्पर्शस्य । स्रवः स्रवः द्वे प्रस्रवणस्य ॥ ९ ॥ एधा “विधेत्यापि ।” विधा गजान्ने ऋद्धौ च प्रकारे वेतने विधाविति मेदिनी । “समृद्धिः द्वे उपचयस्य । स्फुरणं स्फुरणा “स्फुलनं स्फोरणं स्फारणं स्फरणं चेत्यापि” द्वे “स्फुरणस्य ।” प्रमितिः प्रमा द्वे यथार्थज्ञानस्य । प्रसूतिः प्रसवः द्वे गर्भविमोचनस्य । श्र्योतः प्राघारः द्वे घृतादेः क्षरणे । क्लमथः क्लमः द्वे ग्लानेः ॥ १० ॥ उत्कर्षः अतिशयः द्वे

उत्कर्षोऽतिशये संधिः श्लेषे विषयः आश्रये ॥

क्षिपाया क्षेपणं गीर्णिगिरौ गुरणमुद्यमे ॥ ११ ॥

उन्नाय उन्नये श्रायः श्रयणे जयने जयः ॥

निगादो निगदे मादो मद उद्वेग उद्धमे ॥ १२ ॥

विमर्दनं परिमलोऽभ्युपपत्तिरनुग्रहः ॥

निग्रहस्तद्विरुद्धः स्यादभियोगस्त्वभिग्रहः ॥ १३ ॥

मुष्टिबंधस्तु संग्राहो ङिबे डमरविप्लवौ ॥

बंधनं प्रसितिश्चारः स्पर्शः स्पष्टोपतप्तरि ॥ १४ ॥

निकारो विप्रकारः स्यादाकारस्त्विंग इंगितम् ॥

प्रकर्षस्य । संधिः श्लेषः द्वे संधानस्य । विषयः आश्रयः “आशय इत्यपि”
द्वे “आश्रयस्य ।” क्षिपा क्षेपणं द्वे “प्रेरणस्य ।” गीर्णिः गिरिः द्वे
निगरणस्य “गिल्लणं इति ख्यातस्य ।” गुरणं “गूरणमिति मुकुटः”
उद्यमः द्वे “भाराद्युद्यमनस्य” ॥ ११ ॥ उन्नायः उन्नयः द्वे ऊर्ध्वं नयनस्य
ऊहस्य च । श्रायः श्रयणं द्वे सेवायाः । जयनं जयः द्वे “जयस्य ।”
निगादः निगदः द्वे कथनस्य । मादः मदः द्वे हर्षस्य । उद्वेगः उद्धमः द्वे उद्वे-
जनस्य ॥ १२ ॥ विमर्दनं परिमलः द्वे कुंकुमादिमर्दनस्य । परिमलो विमर्दे-
ऽपीति विश्वः । अभ्युपपत्तिः अनुग्रहः द्वे अंगीकारस्य । ततोऽनुग्रहाद्विरुद्धो
निग्रहः स्यात् । विग्रहस्तु विरोधः स्यादिति । “अथवा निग्रहस्तु निरोधः
स्यादिति वा क्वचित्पाठः ।” एकम् । अभियोगः अभिग्रहः द्वे कलहाह्वानस्य
॥ १३ ॥ मुष्टिबंधः संग्राहः द्वे मुष्टिना दृढग्रहणस्य । ङिबः डमरः विप्लवः
त्रयं नरलुंठनादेरुपसर्गविशेषस्य प्रलयस्य वा । अशस्त्रकलहस्येति रामस्वामी ।
बंधनं प्रसितिः चारः त्रीणि बंधनस्य । “चारस्थाने स्वारं पठित्वा स्वारा-
दीनां चतुर्णां पर्यायतामाह स्वामी । स्तृ शब्दोपतापयोः अच् प्रज्ञाद्यण् ।
स्वारः ।” स्पर्शः “स्पश इति रेफहीनोऽपि” स्पष्टा “स्पष्टेत्यापि” उप-
तप्ता त्रयं उपतापाख्यरोगविशेषस्य । “संतप्तस्य वा” । स्पृशतीति स्पर्शः ।
स्पर्शो रुजायां दाने चेति विश्वः ॥ १४ ॥ निकारः विप्रकारः द्वे अपका-
रस्य । आकारः इंगः इंगितं “इंगितः” त्रयं “अभिप्रायानुरूपचेष्टितस्य ।”

परिणामो विकारो द्वे समे विकृतिविक्रिये ॥ १५ ॥

अपहारस्त्वपचयः समाहारः समुच्चयः ॥

प्रत्याहार उपादानं विहारस्तु परिक्रमः ॥ १६ ॥

अभिहारोऽभिग्रहणं निर्हारोऽभ्यवकर्षणम् ॥

अनुहारोऽनुकारः स्यादर्थस्यापगमे व्ययः ॥ १७ ॥

प्रवाहस्तु प्रवृत्तिः स्यात्प्रवहो गमनं बहिः ॥

वियामो वियमो यामो यमः संयामसंयमौ ॥ १८ ॥

हिंसाकर्माभिचारः स्याज्जागर्या जागरा द्वयोः ॥

विघ्नोऽन्तरायः प्रत्यूहः स्यादुपघ्नोऽतिकाश्रये ॥ १९ ॥

निर्वेश उपभोगः स्यात्परिसर्पः परिक्रिया ॥

परिणामः विकारः द्वे प्रकृतेरन्यथाभावे । यथा मृद्विकारो घटः । विकृतिः विक्रिया द्वे विरुद्धक्रियायाः । परिणामस्यैव पर्यायाविमात्राणि वा । यथा कुण्डलं कनकस्यैव विकृतिः परिणाम इत्यर्थः ॥ १५ ॥ अपहारः अपचयः द्वे अपहरणस्य । समाहारः समुच्चयः द्वे राशीकरणस्य । सम्यगाहरणमेकत्र करणं समाहारः । सम्आङ्पूर्वकस्य हृन् हरण इत्येतस्य रूपम् । प्रत्याहारः उपादानं द्वे इंद्रियाकर्षणस्य । विहारः परिक्रमः द्वे पद्भ्यां गतेः । यल्लक्ष्यम् । सुरांगनानामवनौ परिक्रम इति ॥ १६ ॥ अभिहारः “अभ्याहार इत्यपि” अभिग्रहणं द्वे चौर्यकरणस्य । निर्हारः अभ्यवकर्षणं द्वे शल्यादेर्निष्काशनस्य । अनुहारः अनुकारः द्वे विडम्बनस्य । यथा खणखणेति नूपुरध्वनेरनुकारः । अर्थस्य धनादेरपगमे व्यय इत्येकम् । खर्च इति लौकिकभाषायाम् ॥ १७ ॥ प्रवाहः प्रवृत्तिः द्वे जलादीनां निरंतरगतेः । यद्वहिर्गमनं स प्रवह इत्येकम् । वियामः वियमः यामः यमः संयामः संयमः षट् संयमस्य योगांगस्य ॥ १८ ॥ हिंसाकर्म हिंसाफलकं कर्म जारणमारणादि अभिचारः स्यात् एकम् । जागर्या “अग्निया जागर्तिश्चेति राजमुकुटः” जागरा द्वे जागरणस्य । तत्र जागरा स्त्रीपुंसयोः । विघ्नः अन्तरायः प्रत्यूहः त्रीणि विघ्नस्य । समीपभूत आश्रये उपघ्न इत्येकम् । उपघ्नआश्रय इति सूत्रेण सिद्धमेतत् । “आश्रयणस्य वा” ॥ १९ ॥ निर्वेशः उपभोगः द्वे “उपभोगस्य ।” परिसर्पः परिक्रिया द्वे परिजनादिचेष्टनस्य । विधुरं प्रविश्लेषः द्वे अत्यंतवियोगस्य “वैकल्येऽपि

विधुरं तु प्रविश्लेषेऽभिप्रायश्छंद आशयः ॥ २० ॥
 संक्षेपणं समसनं पर्यवस्था विरोधनम् ॥
 परिसर्या परीसारः स्यादास्या त्वासना स्थितिः ॥ २१ ॥
 विस्तारो विग्रहो व्यासः स च शब्दस्य विस्तरः ॥
 संवाहनं मर्दनं स्याद्विनाशः स्याददर्शनम् ॥ २२ ॥
 संस्तवः स्यात्परिचयः प्रसरस्तु विसर्पणम् ॥
 नीवाकस्तु प्रयामः स्यात्सन्निधिः सन्निकर्षणम् ॥ २३ ॥
 लवोऽभिलावो लवने निष्पावः पवने पवः ॥
 प्रस्तावः स्यादवसरस्त्रसरः सूत्रवेष्टनम् ॥ २४ ॥
 प्रजनः स्यादुपसरः प्रश्रयैप्रणयौ समौ ॥

च विश्लेषे विधुरं विकले त्रिष्विति मेदिनी । ” अभिप्रायः छंदः आशयः
 त्रीणि “ अभिप्रायस्य । ” छंदोऽदंतः ॥ २० ॥ संक्षेपणं समसनं द्वे अवि-
 स्तारस्य । पर्यवस्था विरोधनं द्वे विरोधस्य । परिसर्या परीसारः “ परिसार
 इति शब्दार्थकोशः ” द्वे परितः सरणस्य । आस्या आसना स्थितिः त्रीणि
 “ आसनस्य ” ॥ २१ ॥ विस्तारः विग्रहः व्यासः त्रयं विस्तृतेः । विस्तारः
 शब्दसंबन्धी चेद्विस्तर इत्येकम् । संवाहनं मर्दनं द्वे अंगमर्दनस्य । यथा पाद-
 संवाहनम् । विनाशः अदर्शनं द्वे तिरोधानस्य ॥ २२ ॥ संस्तवः परिचयः
 द्वयं परिचितौ । प्रसरः विसर्पणं द्वे “ व्रणादिप्रसरणस्य । ” नीवाकः प्रयामः
 द्वे धनधान्यादिषु जनानामादरातिशयस्य । नितरामुच्यते नीवाकः ।
 सन्निधिः “ सन्निधे ” सन्निकर्षणं द्वे नैकत्रयस्य । सन्निधिः पुंसि ॥ २३ ॥
 लवः अभिलावः लवनं त्रयं धान्यादिच्छेदनस्य । निष्पावः पवनं पवः
 त्रीणि धान्यादीनां पूतीकरणस्य । संकीर्णत्वाङ्गिसंकरः । प्रस्तावः अवसरः
 द्वे प्रसंगस्य । यथा । अवसरपठिता वाणीत्यादि । प्रसरः “ तसर इति वा
 पाठः ” सूत्रवेष्टनं द्वे तंतुवायकृतसूत्रवेष्टनभेदस्य तसरी इति प्रसिद्धस्य
 ॥ २४ ॥ प्रजनः उपसरः द्वे गर्भग्रहणस्य । प्रश्रयः प्रणयः द्वे प्रेम्णः ।
 प्रसर इति वा पाठः । प्रसरः प्रणये वेगे इति मेदिनी । धीशक्तिः निष्क्रमः
 द्वे बुद्धिसामर्थ्ये । निष्क्रमो बुद्धिसंपत्ताविति विश्वः । “ शुश्रूषा श्रवणं

धीशक्तिर्निष्क्रमोऽस्त्री तु संक्रमो दुर्गसंचरः ॥ २५ ॥

प्रत्युत्क्रमः प्रयोगार्थः प्रक्रमः स्यादुपक्रमः ॥

स्यादभ्यादानमुद्धात आरंभः संभ्रमस्त्वरा ॥ २६ ॥

प्रतिबंधः प्रतिष्ठंभोऽवनायस्तु निपातनम् ॥

उपलंभस्त्वनुभवः समालंभो विलेपनम् ॥ २७ ॥

विप्रलंभो विप्रयोगो विलंभस्त्वतिसर्जनम् ॥

विश्रावस्तु प्रतिख्यातिरवेक्षा प्रतिजागरः ॥ २८ ॥

निपाठनिपठौ पाठे तेमस्तेमौ समुंदने ॥

आदीनवास्रवौ क्लेशे मेलके संगसंगमौ ॥ २९ ॥

चैव ग्रहणं धारणं तथा । ऊहापोहौ च विज्ञानं तत्त्वज्ञानं च धीगुणा इति ।” संक्रमः दुर्गसंचरः द्वे दुर्गमार्गस्य । “दुर्गादिप्रवेशक्रियाया वा ।” संक्रमते संक्रम्यते वाऽनेन संक्रमः । स न स्त्रियाम् । “दुर्गसंचार इत्यन्यत्र” ॥ २५ ॥ प्रत्युत्क्रमः “प्रत्युत्क्रांतिरित्यपि” प्रयोगः द्वे युद्धार्थमतिशयितोद्योगस्य । प्रयोगोऽर्थो यस्य सः । “प्रयुद्धार्थ इत्यपि पाठः । प्रत्युत्क्रमः प्रयुद्धार्थ इति भागुरिः ।” प्रक्रमः उपक्रमः द्वे प्रथमारंभस्य । अभ्यादानं उद्धातः आरंभः त्रयमारंभमात्रस्य । यल्लक्ष्यम् । उद्धातः प्रणवो यासामिति । प्रक्रमादिपंचाप्येकार्था वा । संभ्रमः त्वरा द्वे संवेगस्य । आवेगस्तु त्वरा त्वरीति वाचस्पतिः ॥ २६ ॥ प्रतिबंधः प्रतिष्ठंभः द्वे कार्यप्रतिघातस्य । यथा मणिमंत्रादिप्रतिबंधादग्रेरनुष्णतेति । अवनायः निपातनं “नियातनमित्यपि पाठः” द्वे अधोनयनस्य । उपलंभः अनुभवः द्वे साक्षात्कारस्य । समालंभः विलेपनं द्वे कुंकुमादिना विलेपने ॥ २७ ॥ विप्रलंभः विप्रयोगः द्वे रागिणोर्विच्छेदस्य । विलंभः अतिसर्जनं द्वे अतिदानस्य । विश्रावः प्रतिख्यातिः “प्रविख्यातिरित्यपि” द्वे अतिप्रसिद्धेः । अवेक्षा प्रतिजागरः द्वयं वस्तूनां अवेक्षणस्य ॥ २८ ॥ निपाठः निपठः पाठः त्रीणि “पठनस्य ।” तेमः स्तेमः समुंदनं त्रयमार्द्धाभावस्य । आदीनवः आस्रवः क्लेशः त्रीणि क्लेशस्य । आस्रवर्तीन्द्रियाण्यनेनेति । आश्रवस्तालव्यमध्य इति केचित् । मेलकः संगः संगमः त्रीणि “संगमस्य । ना मेलः संगमो ना वेद्यमरमाला” ॥ २९ ॥ संवीक्षणं

संवीक्षणं विचयनं मार्गणं मृगणा मृगः ॥

परिरंभः परिष्वंगः संश्लेष उपगूहनम् ॥ ३० ॥

निर्वर्णनं तु निध्यानं दर्शनालोकनेक्षणम् ॥

प्रत्याख्यानं निरसनं प्रत्यादेशो निराकृतिः ॥ ३१ ॥

उपशायो विशायश्च पर्यायशयनार्थकौ ॥

अर्तनं च ऋतीया च हृणीया च घृणार्थकाः ॥ ३२ ॥

स्याद्व्यत्यासो विपर्यासो व्यत्ययश्च विपर्यये ॥

पर्ययोऽतिक्रमस्तस्मिन्नतिपात उपात्ययः ॥ ३३ ॥

प्रेषणं यत्समाहूय तत्र स्यात्प्रतिशासनम् ॥

स संस्तावः क्रतुषु या स्तुतिभूमिर्द्विजन्मनाम् ॥ ३४ ॥

“अन्वीक्षणं अन्वेषणं गवेषणं चेत्यपि ।” विचयनं मार्गणं मृगणा मृगः पंच तात्पर्येण वस्तूनां गवेषणस्य । परिरंभः “परीरंभ इत्यपि” परिष्वंगः संश्लेषः उपगूहनं चत्वारि आलिङ्गनस्य ॥ ३० ॥ निर्वर्णनं निध्यानं दर्शनं आलोकनं ईक्षणं पंच निरीक्षणस्य । “दर्शनालोकलक्षणमित्यपि पाठः ।” प्रत्याख्यानं निरसनं प्रत्यादेशः निराकृतिः चत्वारि निराकरणस्य ॥ ३१ ॥ उपशायः विशायः द्वौ पर्यायेणानुक्रमेण यत्प्रहरकादीनां शयनं तदेवार्थो ययोस्तौ तथा । अर्तनं ऋतीया हृणीया “हृणिया । मोहो वीज्या जुगुप्सा च हृणीया हृणिया घृणेति वाचस्पतिः । हृणीया हृणिया चेति द्विरूपकोशामरमालयोः ।” घृणा चत्वारि जुगुप्सायाः । करुणाया इति कश्चित् । ऋतिः सौत्रो धातुः । जुगुप्सायामिति बहवः । कृपायामिति केचित् । घृणा जुगुप्साकृपयोरिति विश्वः ॥ ३२ ॥ व्यत्यासः विपर्यासः व्यत्ययः विपर्ययः “विपर्याय इति भरतमालायाम्” चत्वारि व्यतिक्रमस्य । पर्ययः अतिक्रमः अतिपातः उपात्ययः चत्वारि अतिक्रमस्य ॥ ३३ ॥ समाहूय यद्व्यत्यादीनां प्रेषणं तत्र प्रतिशासनं स्यात् एकम् । क्रतुषु द्विजन्मनां छंदोगानां स्तुतिभूमिः स्तवनदेशः संस्तावः एकम् । समेत्य स्तुवंत्यत्र संस्तावः । यज्ञे समि स्तुव इति घञ् ॥ ३४ ॥ यस्मिन्काष्ठे काष्ठं निधाय तक्ष्यते तनूक्रियते स काष्ठरूप आधार

निधाय तक्ष्यते यत्र काष्ठे काष्ठं स उद्धनः ॥
 स्तंबघ्नस्तु स्तंबघनः स्तंबो येन निहन्यते ॥ ३५ ॥
 आविधो विध्यते येन तत्र विष्वक्समे निघः ॥
 उत्कारश्च निकारश्च द्वौ धान्योत्क्षेपणार्थकौ ॥ ३६ ॥
 निगारोद्गारविक्षावोद्ग्राहास्तु गरणादिषु ॥ ३७ ॥
 आरत्यवरतिविरतय उपरामेऽथास्त्रियां तु निष्ठेवः ॥
 निष्ठ्यूतिर्निष्ठेवनं निष्ठीवनमित्यभिन्नानि ॥ ३८ ॥
 जवने जूतिः सातिस्त्ववसाने स्यादथ ज्वरे जूर्तिः ॥
 उदजस्तु पशुप्रेरणमकरणिरित्यादयः शापे ॥ ३९ ॥

उद्धनः एकम् । ऊर्ध्वं हन्यतेऽस्मिन् उद्धनः । उद्धनोत्पाधानमिति सूत्रेण
 साधुः । स्तंबस्तृणगुच्छो येन निहन्यते स खनित्रविशेषः स्तंबघ्नः स्तंबघनः
 द्वे । खुरपे, विळा इति व्यौक्तिकभाषायाम् ॥ ३५ ॥ येन विध्यते तत्र शस्त्रादौ
 आविध इत्येकं “भ्रमरसृच्यादेः विधनें इत्यादिख्यातस्य” विष्वक्समे
 सर्वतः समाने वृक्षे निघ इत्येकं “तुल्यारोहपरिणाहवृक्षादेः ।” उत्कारः
 निकारः द्वौ धान्यस्य उत्क्षेपणमर्थो ययोस्तौ तथा ॥ ३६ ॥ निगारादयो
 गरणादिषु । यथा गरणे अभ्यवहारे निगार इत्येकं “गिळणें इति
 ख्यातस्य ।” उद्गरणे वपने उद्गारः । “विक्षवणे” शब्दे विक्षावः इत्येकं
 “क्षिक इति ख्यातायाः ॥ उद्ग्रहणे ऊर्ध्वोक्त्य ग्रहणे उद्ग्राहः “ढेंकर
 इति ख्यातः ।” एकैकम् ॥ ३७ ॥ आरतिः अवरतिः विरतिः उपरामः
 “उपरम इत्यपि” चत्वार्युपरतेः । निष्ठेवः निष्ठ्यूतिः निष्ठेवनं निष्ठीवनं
 चत्वारि मुखेन श्लेष्योत्सर्गस्य । “ह्रीवे निष्ठेवम् ।” अभिन्नानि एकार्था-
 नीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ जवनं जूतिः द्वे वेगस्य । जू इति सौत्रो धातुः गतौ वेगे
 च । ऊतियूतिजूतीति सूत्रेण साधुः । सातिः अवसानं द्वे अंतस्य । ज्वरः
 जूर्तिः द्वे ज्वरस्य । पशूनां गवादीनां प्रेरणं उदजः स्यात् एकम् । शापे
 आक्रोशे द्योत्ये अकरणिरित्यादयः । आक्रोशे नञीति भावे करोतेरनिः ।
 आदिशब्दादजीवनिः । “अजननिः अवग्राहः निग्राह इति ।” यथा आः
 पाप कथमकर्ण्या न लज्जसे । अजीवनिस्ते शठ भूयात् ॥ ३९ ॥ गोत्रां-
 तेभ्यः अपत्यार्थप्रत्ययान्तेभ्यः औपगवादिशब्देभ्यस्तस्य वृंदमित्यर्थे औपग-

गोत्रांतेभ्यस्तस्य वृंदमित्यौपगवकादिकम् ॥
 आपूपिकं शाष्कुलिकमेवमाद्यमचेतसाम् ॥ ४० ॥
 माणवानां तु माणव्यं सहायानां सहायता ॥
 हल्या हलानां ब्राह्मण्यवाडव्ये तु द्विजन्मनाम् ॥ ४१ ॥
 द्वे पर्शुकानां पृष्ठानां पार्श्वं पृष्ठयमनुक्रमात् ॥
 खलानां खलिनी खल्याऽप्यथ मानुष्यकं नृणाम् ॥ ४२ ॥
 ग्रामता जनता धूम्या पाश्या गल्या पृथक्पृथक् ॥
 अपि साहस्रकारीषवार्मणाथर्वणादिकम् ॥ ४३ ॥
 ॥ इति संकीर्णवर्गः ॥ २ ॥

नानार्थाः केऽपि कांतादिवर्गेष्वेवात्र कीर्तिताः ॥

वकादिकं स्यात् । यथा । उपगोरपत्यानि पुमांसः औपगवास्तेषां समूहः
 औपगवकम् । गोत्रोक्षेति वृत्त् अकादेशेन साधुः । आदिशब्दाद्गार्ग्यकं दाक्ष-
 कमित्यादि । एकैकम् । इतः परमावर्गसमाप्ते वृंदमित्यधिकारः । अचेतसां
 जडानां अपूपादीनां वृंदं आपूपिकम् । शाष्कुलिकम् । सावनुकम् । इत्यादि
 एकैकम् । अचित्तहस्तिधेनोष्ठगिति सूत्रेणैव साधवः ॥ ४० ॥ माणवानां
 समूहो माणव्यम् । माणवा बालाः । सहायाः सहायस्तेषां समूहः सहायता ।
 हलानां समूहो हल्या । एकैकम् । ब्राह्मण्यं वाडव्यं द्वे ब्राह्मणानां समूहस्य
 ॥ ४१ ॥ पर्शुका अस्थिविशेषास्तामां समूहः पार्श्वम् । पृष्ठानां समूहः
 पृष्ठम् । यज्ञविषयेऽदः स्मरन्ति । खलिनी खल्या द्वे खलानां समूहस्य ।
 नृणां मानुष्याणां समूहो मानुष्यकम् ॥ ४२ ॥ ग्रामाणां समूहो ग्रामता ।
 जनानां समूहो जनता । धूम्यानां समूहो धूम्या । पाशानां समूहः पाश्या ।
 गल्या वृहत्काशास्तेषां समूहो गल्या । सहस्राणां समूहः साहस्रम् । करीषाणां
 समूहः कारीषम् । करीषं शुष्कगोमयम् । वर्मणां समूहः वार्मणम् । वर्म
 कवचम् । अथर्वणां समूहः आथर्वणम् । एकैकम् । आदिशब्दाच्चार्यमार्गारं
 चार्मिणमित्यादि । चर्मिणां समूहश्चार्मिणम् ॥ ४३ ॥ इति संकीर्णवर्गः ॥ २ ॥
 अथानेकार्थवर्गः ॥ ननु किमर्थमनेकार्था आरभ्यन्ते । तेषां प्रागुक्तवर्गेष्वभिहि-
 तत्वात् । यद्यत्र वक्ष्यन्ते तर्हि कुतः प्रागुक्ता इत्यत आह । नानार्था इति । अथ

भूरिप्रयोगा ये येषु पर्यायेष्वपि तेषु ते ॥ १ ॥
 आकाशे त्रिदिवे नाको लोकस्तु भुवने जने ॥
 पद्ये यशसि च श्लोकः शरे खड्गे च सायकः ॥ २ ॥
 जंबुकौ क्रोष्ट्वरुणौ पृथुकौ चिपिटार्भकौ ॥
 आलोकौ दर्शनद्योतौ भेरीपटहमानकौ ॥ ३ ॥
 उत्संगचिह्नयोरंकः कलंकोऽकापवादयोः ॥
 (तक्षको नागवर्धक्योरर्कः स्फटिकसूर्ययोः) ॥४॥ (१)

वक्ष्यमाणेषु कांतादिवर्गेष्वेव केऽपि नानार्था उक्ता नतु प्रागुक्तपर्यायेषु ।
 यथा । मारुते वेधसि ब्रध्ने पुंसि कः कं शिरोंऽबुनोरिति । भूरिप्रयोगा यत्र कुत्रापि
 काव्यादिषु कविभिः प्राचुर्येण प्रयुक्ता ये नाकलोकादयः शब्दास्ते पूर्वाक्तेषु
 येषु पर्यायेषु दृश्यन्ते तेषु पर्यायेषु अपिशब्दादत्रापि कांतादिषु कीर्तिताः । यथा
 नाकशब्दः प्रचुरप्रयोगत्वात्प्राक् स्वर्गाकाशयोरुक्तोऽपि पुनरिहाक्तः । जंबु-
 कशब्दस्तु सृगालपर्यायेष्वेवोक्तो नतु वरुणपर्यायेषु । भूरिप्रयोगत्वाभावात् ।
 इह तु जंबुकौ क्रोष्ट्वरुणावित्युभयत्रोच्यते ॥ १ ॥ नाक इत्येकं नाम ककारांतं
 आकाशे स्वर्गे च वर्तते । “न अकं दुःखमत्र नाकः न भ्राडिति सूत्रे निपातितः ।”
 भुवने स्वर्गादौ जने च लोक इत्येकम् । “लोक्यते लोकः ।” पद्ये अनुष्टुबादौ
 वृत्ते यशसि कौतौ श्लोक इत्येकम् । “श्लोक्यते श्लोकः । श्लोक संघाते ।
 यशसि यथा । उत्तमश्लोको हरिः । शरे बाणे खड्गे च सायकः ॥ २ ॥
 क्रोष्टा सृगालः वरुणः प्रसिद्धः उभौ जंबुकशब्दवाच्यौ । “जंबुकः फेरवे
 नीचे पश्चिमाशापतावपीति मेदिनी ।” चिपिटो भ्रष्ट्रीहितंदुलः पोहे इति
 लौकिकभाषायाम् । अर्भकः शिशुः तावुभौ पृथुकौ । पृथुकः पुंसि चिपिटे
 शिशौ स्यादभिधेयवत् इति । दर्शनं प्रकाशश्चालोकौ । “आलोकस्तु
 पुमान् द्योते दर्शने बांदिभाषण इति मेदिनी । भेरीपटहं वाद्यविशेषौ । तूर्या-
 गत्वादेकवद्भावः । उभावानकौ । “आनकः पटहे भेर्या मृदंगे ध्वनदंबुद
 इति मेदिनी” ॥ ३ ॥ उत्संगः क्रोडः तत्र चिह्ने चांकः । “अंको रूपकभे-
 दांऽगचिह्नरेखाजिभूषणे । रूपकांशांतिकोत्संगस्थानेऽकं पापदुःखयोरिति
 मेदिनी । चिह्ने दोषारोपे च कलंकः । “कलंकोऽकेऽपवादे च कालायसम-
 लेऽपि चेति मेदिनी” । नागविशेषे त्वष्टरि च तक्षकः । स्फटिकसूर्ययोरर्क-

मारुते वेधसि ब्रध्ने पुंसि कः कं शिरोऽबुनोः ॥
 स्यात्पुलाकस्तुच्छधान्ये संक्षेपे भक्तसिक्थके ॥ ५ ॥
 उलूके करिणः पुच्छमूलोपांते च पेचकः ॥
 कमंडलौ च करकः सुगते च विनायकः ॥ ६ ॥
 किष्कुर्हस्ते वितस्तौ च शूककीटे च वृश्चिकः ॥
 प्रतिकूले प्रतीकस्त्रिष्वेकदेशे तु पुंस्त्रयम् ॥ ७ ॥
 स्याद्भूतिकं तु भूर्निबे कत्तृणे भूस्तृणेऽपि च ॥
 ज्योत्स्निकायां च घोषे च कोशातक्यथ कट्फले ॥ ८ ॥
 सिते च खदिरे सोमवल्कः स्यादथ सिल्हके ॥

शब्दो वर्तते । “ अर्कोऽर्कपणे स्फटिके रवौ ताम्रे दिवस्पताविति मेदिनी ॥ ४ ॥
 मारुते वायौ वेधमि ब्रह्मणि ब्रध्ने सूर्ये क इत्येकाक्षरं नाम पुंसि । तद्रूपं तु ।
 कः कौ काः इत्यादि देववत् । शिरसि जले च कमिति क्लीबम् । सुखेऽपि
 कम् । “ को ब्रह्मणि समीरात्मयमदक्षेपु भास्करे । मयूरेऽग्नौ च पुंसि स्यात्सु-
 खशीर्षजलेषु कमिति मेदिनी । ” तुच्छधान्ये तंडुलशून्ये धान्ये सांक्षेपे अवि-
 स्तारे भक्तमिक्थके अन्नावयये पुलाक इत्येकम् ॥ ५ ॥ करिणो गजस्य पुच्छ-
 मूलोपांते गुदाच्छादकमांसपिंडे उलूकः पक्षिभेदस्तत्र च पेचकः । कमंडलौ
 चकाराद्र्षोपले दाडिमादौ च करकः । करकस्तु पुमान् पक्षिविशेषे दाडिमे
 ऽपि च । द्वयोर्मधोपले न स्त्री करकं च कमंडलाविति मेदिन्याम् । सुगते
 बुद्धे चकाराद्विघ्नराजे गरुडे च विनायकः ॥ ६ ॥ हस्ते हस्तप्रमाणे वितस्तौ
 च किष्कुः । प्रकोष्ठेऽप्यनपुंसक इति रुद्रः । शूककीटे शूकसदृशरोमव्याप्ते
 कीटविशेषे चकारादलौ कर्कटे वृक्षविशेषेऽष्टमराशौ च वृश्चिकः । प्रतिकूले च
 प्रतीकः । तत्र प्रतिकूले त्रिषु । अवयवे पुंसि ॥ ७ ॥ भूर्निबे किराततिक्ते
 कत्तृणं भूस्तृणं च गंधतृणविशेषौ तत्र भूतिकम् । ज्योत्स्निकायां पटोल्यां
 “ घोषे अपमार्गे च ” कोशातकी । कोशातकः कचे पुंसि पटोल्यां घोषके
 स्त्रियामिति मेदिनी ॥ ८ ॥ कट्फले कायफल इति ख्याते वृक्षभेदे शुक्रख-
 दिरे च सोमवल्कः । सोम इव वल्को वल्कलमस्य । सिल्हके पण्यभेदे तिल-
 कल्के निःस्नेहतिलचूर्णे च पिण्याकः । रामठे हिगुनि । चकाराद्वालिल्हके

तिलकल्के च पिण्याको बाहीकं रामठेऽपि च ॥ ९ ॥

महेंद्रगुग्गुलूलकव्यालग्राहिषु कौशिकः ॥

रुक्तापशंकास्वातंकः स्वल्पेऽपि क्षुल्लकस्त्रिषु ॥ १० ॥

जैवातृकः शशांकेऽपि खुरेऽप्यश्वस्य वर्तकः ॥

व्याघ्रेऽपि पुंडरीको ना यवान्यामपि दीपकः ॥ ११ ॥

शालावृकाः कपिक्रोष्टुश्चानः स्वर्णेऽपि गैरिकम् ॥

पीडार्थेऽपि व्यलीकं स्यादलीकं त्वप्रियेऽनृते ॥ १२ ॥

शीलान्वयावनूके द्वे शल्के शकलवलकले ॥

साष्टे शते सुवर्णानां हेमन्युरोभूषणे पले ॥ १३ ॥

देशेऽश्वे धीरे च । “ ह्रस्वमध्यं च बाल्हिकमिति । बाल्हिकमिसपि ” ॥ ९ ॥
व्यालग्राह्याहितुंडिकः । कौशिको नकुले व्यालग्राहे गुग्गुलुशक्रयोः । विश्वा-
मित्रे च कोशज्ञोलूकयोरपि कौशिक इति विश्वः । रुक् रोगः । तापः
संतापः । शंका भयं अत्रातंक इति नाम । स्वल्पे अपिशब्दान्नीचकनिष्ठ-
दरिद्रेष्वपि क्षुल्लकः । क्षुल्लकस्त्रिषु नीचेऽल्पे इति कोशांतरात् ॥ १० ॥ जैवा-
तृकः पुमान्सोमे दीर्घायुःकृशयोस्त्रिषु । अपिशब्दात्पक्षिभेदे च वर्तकः ।
अपिशब्दादग्नौ दिग्गजादौ च पुंसि पुंडरीकः । सितांभोजादौ क्लीबे च ।
यवानी ओषधीभेदः अजमोदाख्यः । अपिशब्दाद्बहिचूडेऽपि दीपकः प्रका-
शेऽपि । “ दीप्यक इत्यपि ” ॥ ११ ॥ कप्यादयः शालावृकाः स्युः ।
अपिशब्दाद्रेरु इति ख्याते धातौ च गैरिकम् । “ गैरिकं धातुरुक्मयोरिति
मेदिनी । ” व्यलीकमभियाकार्यवैलक्ष्येऽपि पीडने इति विश्वः ॥ १२ ॥
शीलं स्वभावोऽन्वयो वंशः तत्रानूकमिति । “ अनूकं तु कुले शीले पुंसि
स्याद्गतजन्मनीति मेदिनी । ” शकलं खंडम् । वल्कलं त्वक् द्वे शल्के इति ।
सुवर्णानां हेमः कर्षाणां साष्टे शतेऽष्टाधिकशतके निष्कः । सहाष्टभिर्वर्तत
इति साष्टम् । सराजस्त्वयमिति वत् । यथा हेमनि सुवर्णमात्रे उरसो वक्षसो
भूषणे हेमपले च दीनारे सांव्यवहारिके द्रव्यभेदे च निष्कः । पलं कर्षव-
तुष्टयम् । गुंजानामशीतिः कर्षः ॥ १३ ॥ शमलं पुरीषम् । एनः पापम् ।
“ त्रिषु पापाशये कल्कोऽस्त्री विदूकिट्टेभदंतयोरिति विश्वः । कल्कोऽस्त्री

दीनारेऽपि च निष्कोऽस्त्री कल्कोऽस्त्री शमलैनसोः ॥
 दंभेऽप्यथ पिनाकोऽस्त्री शूलशंकरधन्वनोः ॥ १४ ॥
 धेनुका तु करेण्वां च मेघजाले च कालिका ॥
 कारिका यातनाट्ट्योः कर्णिका कर्णभूषणे ॥ १५ ॥
 करिहस्तेऽंगुलौ पद्मबीजकोश्यां त्रिषूतरे ॥
 वृन्दारकौ रूपिमुख्यावेके मुख्यान्यकेवलाः ॥ १६ ॥
 स्यादांभिकः कौकुटिको यश्चादूरेरितेक्षणः ॥
 लालाटिकः प्रभोर्भालदर्शी कार्याक्षमश्च यः ॥ १७ ॥
 “ भूभृन्नितंबवलयचक्रेषु कटकोऽस्त्रियाम् ॥
 सूच्यग्रे क्षुद्रशत्रौ च रोमहर्षे च कंटकः ॥ १ ॥

घृततैलादिशेषे दंभे विभीतके इति मेदिनी । पिनाकोऽस्त्री रुद्रचापे पांसुव-
 र्षत्रिशूलयोरिति मेदिनी ॥ १४ ॥ करेण्वां हस्तिन्यां चकागन्धवसूतायां
 गवि धेनुका । मेघजाले मेघवृन्दे चकारादेवताविशेषेऽपि कालिका । वृत्ति-
 विवरणश्लोकः । यथा गृहकारिका । “ यातनाकृत्योरित्यपि पाठः । कारिका
 नटयोषिति । कृतौ विवरणश्लोके शिल्पयातनयोरपि । नपुंसकं तु कर्मादौ
 कारके कर्त्तरि त्रिष्विति मेदिनी ” ॥ १५ ॥ करिहस्तेऽंगुलौ गजशुङ्गाग्रे
 अंगुलौ कमलांतर्गतकोशे च कर्णिका । कर्णिका करिहस्ताग्रे करमध्यांगुला-
 वपि । क्रमुकादिच्छटांशेऽञ्जवराटे कर्णभूषण इति मेदिनी ” । उत्तरे अतः
 परं स्वांतेभ्यः प्राक् शब्दास्त्रिषु त्रिलिङ्गा इत्यर्थः । “ वृन्दारकः सुरे पुंसि
 मनोज्ञश्रेष्ठयोस्त्रिष्विति मेदिनी । ” मुख्यश्चान्यश्च केवलश्चेति एके स्युः
 ॥ १६ ॥ दांभिको मायावी । योऽदूरेरितेक्षणः स च कौकुटिक इत्युच्यते ।
 संज्ञायां ललाटकुक्कुटौ पश्यति इति सूत्रेण ठक्प्रत्यये कौकुटिकलाला-
 टिकशब्दौ साधू । कुक्कुटीशब्देन तत्पातार्हः स्वल्पदेशो लक्ष्यते । यो
 भृत्यः कोपप्रसादचिह्नज्ञानाय प्रभोर्भालं ललाटमेव पश्यति । भावदर्शीत्यपि
 पाठः । यश्च कार्याक्षमः प्रभोः कार्यं कर्तुमशक्तः तावुभौ लालाटिकौ । लाला-
 टिकः सदा लस्ये प्रभुभावनिर्दक्षिणीत्यजयः । इतो भूभृन्नितंबेत्यादयः केचि-
 दङ्गुलका एव पञ्च श्लोकाः अतस्तेषां व्याख्यानाभावः ॥ १७ ॥ इति कांताः ॥

(पाकौ पक्वतिशिशू मध्वरत्ने नेतरि नायकः ॥

पर्यंकः स्यात्परिकरे स्याद्व्याघ्रेऽपि च लुब्धकः ॥ २ ॥

आर्दायामपि लुब्धक इत्यपि पाठः ॥

पेटकस्त्रिषु वृन्देऽपि गुरौ देश्ये च देशिकः ॥

खेटकौ ग्रामफलकौ धीवरेऽपि च जालिकः ॥ ३ ॥

पुष्परेणौ च किंजल्कः शुल्कोऽस्त्री स्त्रीधनेऽपि च ॥

स्यात्कल्लोलेऽप्युत्कलिका वार्द्धकं भाववृन्दयोः ॥ ४ ॥

करिण्यां चापि गणिका दारकौ बालभेदकौ ॥

अंधेऽप्यनेडमूकः स्यादृङ्कौ दर्पाश्मदारणौ ॥ ५ ॥”)(१)

॥ (इति पंच क्षेपकाः ॥ इति कांतवर्गः) ॥ (२)

मयूखस्त्वित्करज्वालास्त्रलिङ्गणौ शिलीमुखौ ॥

शंखो निधौ ललाटास्थि कंबौ न स्त्रीदिद्येऽपि खम् ॥ १८ ॥

घृणिज्वाले अपिशिखे ॥ इति खांताः ॥ शैलवृक्षौ नगावगौ ॥

आशुगौ वायुविशिखौ शरार्कविहगाः खगाः ॥ १९ ॥

पतंगौ पक्षिसूर्यौ च पूगः क्रमुकवृन्दयोः ॥

अथ खांतानाह । त्वित्करज्वालामु मयूखः । अत्र त्वित् शोभा । करः किरणः ।
अमरशरौ शिलीमुखौ । शिली शल्पं मुखे ययोस्तौ । निधौ निधिभेदे लला-
टास्थि कंबौ च शंखः । अपिशब्दादाकाशेऽपि शून्ये खम् । स्त्रीदिद्ये पुरे
क्षेत्रे शून्यविदौ विहायसि । संवेदने देवलोके शर्मण्यपि नपुंसकमिति मेदिनी
॥ १८ ॥ घृणिः किरणः । अपिशब्दाच्चूहायां मपदे बर्हिचूहायां च शिखा ।
इति खांतवर्गः । अथ गांतानाह । शैलवृक्षौ नगसंज्ञकावनसंज्ञकौ च ।
विशिखो बाणः । बाणार्कपक्षिणः खगशब्दवाच्याः । अर्केति ग्रहणमुपलक्ष-
णम् ॥ १९ ॥ चकाराच्छालिप्रभेदे पतंगः । क्रमुको वृक्षभेदः । तत्फले तु
ह्रीं पूगम् । वृन्दं समूहः । पशवो हरिणाद्याः । अपिशब्दात् वृगशीर्ष मार्ग-

१ इत् पञ्चगुह्यं तालपत्रपुस्तकेऽपि नास्ति ॥ २ इत्तमपि तालपत्रपुस्तके नास्ति । एवमप्येऽपि ॥

पशवोऽपि मृगा वेगः प्रवाहजवयोरपि ॥ २० ॥

परागः कौसुमे रेणौ स्नानीयादौ रजस्यपि ॥

गजेऽपि नागमातंगावपांगस्तिलकेऽपि च ॥ २१ ॥

सर्गः स्वभावनिर्मोक्षनिश्चयाध्यायसृष्टिषु ॥

योगः सन्नहनोपायध्यानसंगतियुक्तिषु ॥ २२ ॥

भोगः सुखे रुयादिभृतावहेश्च फणकाययोः ॥

चातके हरिणे पुंसि सारंगः शबले त्रिषु ॥ २३ ॥

कपौ च प्लवगः शापे त्वभिषंगः पराभवे ॥

णायां च मृगः । जवो रहः । अपिशब्दाद्विष्ठादेर्वर्हिर्निर्गमेऽपि वेगशब्दः स्यात् ॥ २० ॥ कुसुमसंबन्धिनि रेणौ परागः । स्नान्यनेन स्नानीयं गन्धचूर्ण-विशेषः । आदिना सुरतादिश्रमशांतये कामशास्त्राशुक्तं यत्कपूर्वादिचूर्णं तद्ग्रहः । अपिशब्दादुपरागेऽपि । परागः रजमि धूलौ । नागमातंगौ गजे वर्तेते । अपिशब्दात्काद्रवेयनागकेशरनागवल्लीहास्तिनपुरमेघमुस्तकादौ । नागः पुंसि । स्त्रीवं सीसलवंगयोः । अपिशब्दाच्चंडालेऽपि मातंगः । “ अपिशब्दात् ” नेत्रस्यांतेंऽगहीने चापांगः । अपांगस्त्वंगहीने स्यान्नेत्रांतं तिलकेऽपि चेति विश्वः ॥ २१ ॥ स्वभावः प्रकृतिः । निर्मोक्षस्सागः । निश्चये यथा । गृहाण शस्त्रं यदि सर्ग एष ते इति रघुः । अध्यायः काव्यादिविरामस्थानं सृष्टिर्निर्माणं एतेषु सर्गः । “ सर्गस्तु निश्चयाध्यायमोहोत्साहात्मसृष्टिष्विति मेदिनी । ” सन्नहनं कवचः । उपायः सामादिः । ध्यानं चित्तवृत्तिनिरोधः संगतिः संगम इत्यादिषु योगशब्दः । “ योगोऽपूर्वार्थसंप्राप्तौ संगतिध्यानयु-क्तिषु । वपुःस्थैर्ये प्रयोगे च विष्कंभादिषु भेषजे । विश्रब्धघातके द्रव्योपा-यसन्नहनेष्वपि । कार्यणेऽपि चेति मेदिनी ” ॥ २२ ॥ रुयादिभृतौ पण्य-स्त्रीणाम् । आदिशब्दाद्द्रव्यश्रव्यादिकर्मकराणां भृतौ मूल्ये पालने भरणे वा भोगः । पालनेऽभ्यवहारे च निर्वेशे पण्ययोषितीति विश्वः । अहेः सर्पस्य । शबले कर्बुरे त्रिलिंग्याम् । “ सारंगः पुंसि हरिणे चातके च मतंगजे । शबले त्रिष्विति मेदिनी ” ॥ २३ ॥ कपौ वानरे चकाराद्रेके सारथ्यादौ च प्लवगः । शापे आक्रोशे पराभवे तिरस्कारेऽभिषंगः । यानाद्यंगे रथशकटादीनामवयवे

यानाद्यंगे युगः पुंसि युगं युग्मे कृतादिषु ॥ २४ ॥
 स्वर्गेषुपशुवाग्वज्रदिह्नेत्रघृणिभूजले ॥
 लक्ष्यदृष्ट्या स्त्रियां पुंसि गौलिङ्गं चिक्षुशेफसोः ॥ २५ ॥
 शृङ्गं प्राधान्यसान्वोश्च वराङ्गं मूर्धगुह्ययोः ॥
 भगं श्रीकाममाहात्म्यवीर्ययत्नार्ककीर्तिषु ॥ २६ ॥
 इति गांताः ॥ परिघः परिघातेऽस्त्रेऽप्योघो वृद्धेऽभसां रये ॥
 मूल्ये पूजाविधावर्घोऽहोदुःखव्यसनेष्वघम् ॥ २७ ॥
 त्रिष्विष्टेऽल्पे लघुः ॥ इति घांताः ॥ काचाः शिष्यमृद्धे-
 ददृमुजः ॥

युगः । युग्मे द्वये कृतत्रेतादिषु हस्तचतुष्टये औषधभेदे च युगम् ॥ २४ ॥
 इषुः शरः । पशू सुरभिचूषौ । घृणिः रश्मिः । स्वर्गादीनां दशानां द्वैक्यम् ।
 लक्ष्यदृष्ट्या प्रयोगानुसारेण गोशब्दः स्त्रियां पुंसि चोन्नेयः । यथा सुरभौ
 स्त्रियाम् । वृषभे पुंसि । गौः स्वर्गे वृषभे रश्मौ वज्रे शीतकरे पुमान् । अर्जु-
 नीनेत्रदिग्वाणभूवागादिषु योषितीति विश्वः । योषिति स्त्रीलिङ्गे । कोशा-
 तरे तु । गौर्नादित्ये बलीवर्दे किरणक्रतुभेदयोः । स्त्री तु स्यादिदिशि भारसां
 भूमौ च सुरभावपि । नृस्त्रियोः स्वर्गवज्रांबुरश्मिदृग्वाणलोमस्त्विति । शेफः
 शिश्रुः । अनुमाने हरपूतिभेदे च लिङ्गम् । “लिङ्गं चिह्नेऽनुमाने च सांख्यो-
 क्तप्रकृतावपि । शिवमूर्तिविशेषेऽपि मेहनेऽपि नपुंसकमिति मेदिनी”
 ॥ २५ ॥ प्राधान्यं प्रभुत्वम् । सानुः शिखरम् । चकारात्पशोरव्यये शृङ्गम् ।
 “शृङ्गं प्रभुत्वे शिखरे चिह्ने क्रीडांबुयंत्रके । पाषाणोत्कर्षयोश्चापि शृङ्गः
 स्यात्कूर्चशीर्षक इति मेदिनी ।” मूर्ध्ना मस्तकः । गुह्यं योनिः । श्रीः संप-
 च्छोभा । काम इच्छा च । माहात्म्यं ऐश्वर्यम् । यत्नः प्रयत्नः । अर्ककीर्ती
 सूर्ययशसी भगम् । “भगं श्रीयोनिवीर्येच्छाज्ञानवैराग्यकीर्तिषु । माहात्म्यै-
 श्वर्ययत्नेषु धर्मे मोक्षेऽथ ना रवाविति मेदिनी” ॥ इति गांतवर्गः ॥ २६ ॥
 अथ घांतानाह । परिघाते परितो हनने अस्त्रे लोहमयलगुडे अपिशब्दाद्यो-
 गभेदे च परिघः । अभसां रये जलप्रवाहे ओघः । परंपरायां नृत्तभेदे च ।
 मूल्ये पण्ये पूजोपहारे चार्घ्यः । अंहः पापम् । दुःखं जरामरणादिकम् ।
 व्यसनं मृगयाघृतादि । विपद्रागद्वेषादि वा तत्राप्यम् ॥ २७ ॥ इष्टे मनो-
 ज्ञेऽल्पेऽगुरौ लघुस्त्रिषु । “निःसारं च त्रिषु ।” इति घांताः ॥ ॥ घांत-
 कथनानंतरं चकारांताः स्मृताः । शिष्यं दधिभांडादिलंबनार्थं रज्जुसमूह-

विपर्यासे विस्तरे च प्रपंचः पावके शुचिः ॥ २८ ॥
 मास्यमात्ये चात्युपधे पुंसि मेध्ये सिते त्रिषु ॥
 अभिष्वंगे स्पृहायां च गभस्तौ च रुचिः स्त्रियाम् ॥ २९ ॥
 इति चांताः ॥ “प्रसन्ने भङ्गुकेऽप्यच्छो गुच्छः स्तबकहारयोः
 परिधानांचले कच्छो जलप्रांते त्रिलिंगकः ॥ १ ॥”^(१)
 इति क्षेपकच्छांतः ॥ केकिताक्ष्यावहिभुजौ दंतविप्रांडजा
 द्विजाः ॥

अजा विष्णुहरच्छागा गोष्ठाध्वनिवहा व्रजाः ॥ ३० ॥
 धर्मराजौ जिनयमौ कुंजौ दंतेऽपि न स्त्रियाम् ॥
 वलजे क्षेत्रपूर्वद्वारे वलजा वल्गुदर्शना ॥ ३१ ॥

कृत आश्रयविशेषः । मृद्देशो मृद्विशेषः । यल्लक्ष्यम् । काचः काचो मणिर्मणि-
 रिति । दृगुक् नेत्ररोगः पटलप्रायः । एते त्रयः काचाः । विपर्यासे वैपरीत्ये ।
 चात्प्रतारणे प्रपंचः । पावकेऽर्धौ शुचिः पुंसि ॥ २८ ॥ मास्याषाढे अमास्ये सचिवे
 अत्युपधे उपधा धर्माद्यैः परीक्षणं तामतिक्रान्ते शुद्धचित्ते इत्यर्थः । “एतेषु च
 पुंसि ।” शुचिर्ग्रीष्माग्निशृंगारेष्वाषाढे शुद्धमंत्रिणि । ज्येष्ठे च पुंसि धवले
 शुद्धेऽनुपहते त्रिष्विति मेदिनी । मेध्ये पवित्रे सिते शुक्ले च त्रिषु । स्पृहायामस्या-
 सक्तौ गभस्तौ किरणे चकारदीप्तौ शोभायां च रुचिः ॥ २९ ॥ इति चांताः ।
 “अपिशब्दात्स्फटिके अच्छः । स्तम्बे कलापे च गुच्छः । तुल्यवृक्षे नांदुर्त्वा इति
 प्रासिद्धे नौकांगे च कच्छः” ॥ १ ॥ इति छांताः । अथ जांतानाह । केकि-
 ताक्ष्यौ मयूरगरुडौ । अहीन्धुक्ते इत्यहिभुक् । विप्रेत्युपलक्षणं क्षत्रवैश्ययोः ।
 विप्रक्षत्रियविदूशूद्रा वर्णास्त्वाद्या द्विजाः स्मृता इति स्मृतेः । अंडजाः पक्षिणः
 एते द्विजाः । छागो वस्तः । अजो हरौ हरे कामे विधौ छागे रघोः सुत इति
 विश्वः । गोष्ठं गोस्थानकम् । अध्वा मार्गः । निवहः संघः । एते व्रजाः ॥ ३० ॥
 जिनो बुद्धः । शुधिष्ठिरेऽपि धर्मराजशब्दः । दंतिदंते कुंजः अपिशब्दा-
 न्निकुंजे “हनौ चापि पुन्नपुंसकलिंगः ।” क्षेत्रे नगरद्वारे च वलजं क्लीबम् ।
 “वलजं गोपुरे क्षेत्रे सस्यसंगरयोरपीति मेदिनी ।” वल्गुदर्शना वरस्त्रीत्यर्थः
 वल्गु मुंदरं दर्शनं यस्याः सा । वलजा वरयोषायामिति कोशांतरान् ॥ ३१ ॥

समे क्ष्मांशे रणेऽप्याजिः प्रजा स्यात्संततौ जने ॥
 अन्नौ शंखशशांकौ च स्वके नित्ये निजं त्रिषु ॥ ३२ ॥
 ॥ इति जांताः ॥ पुंस्यात्मनि प्रवीणे च क्षेत्रजो वाच्यलिंगकः
 संज्ञा स्याच्चेतना नाम हस्ताद्यैश्वर्यसूचना ॥ ३३ ॥
 ॥ इति जांताः ॥ काकेभगंडौ करटौ गजगंडकटी कटौ ॥
 शिपिविष्टस्तु खलतौ दुश्चर्मणि महेश्वरे ॥ ३४ ॥
 देवशिल्पिन्यपि त्वष्टा दिष्टं दैवेऽपि न द्वयोः ॥
 रसे कटुः कट्वकार्यं त्रिषु मत्सरतीक्ष्णयोः ॥

समे क्ष्मांशे भूभागे तत्र आजिरिति । रणे संग्रामे । संततिरपत्यम् । चकारा-
 दन्वंतरावन्नः । पक्षेऽपि अन्नम् । स्वके आत्मीये निसे चिरस्थिते । यथा
 धर्मो निजः निज इत्यर्थः । इति जांताः ॥ ३२ ॥ अथ जांतानाह ।
 आत्मनि पुरुषे क्षेत्रज्ञः पुंसि । प्रवीणे तु वाच्यलिंगकः । चेतना धीः ।
 नामाभिधानम् । हस्ताद्यैर्हस्तभ्रूलोचनादिभिर्या अर्थसूचना प्रयोजनविज्ञापनं
 सापि संज्ञा । “ गायत्री सूर्यस्त्री च संज्ञा । तदुक्तं मेदिन्याम् । संज्ञा नामनि
 गायत्र्यां चेतनारवियोषितोः । अर्थस्य सूचनायां च हस्ताद्यैरपि योषितीति ”
 ॥ ३३ ॥ अत्र शेषकोऽयम् । दोषज्ञौ वैद्यविद्वांसौ ज्ञौ विद्वान्सोमजोऽपि च ।
 विज्ञौ प्रवीणकुशलौ कालज्ञौ ज्ञानिकुक्कुटाविति ॥ १ ॥ इति जांताः ॥ अथ
 टांतानाह । काकश्चेभगंडो हस्तिकपोलश्च काकेभगंडौ “ करटौ स्याताम् ।
 करटो गजगंडे स्यात्कुमुभे निचजीवने । एकादशाहादिश्राद्धे दुर्दुर्बुद्धेऽपि
 वायसे । करटो वाद्यभेदे इति मेदिनी ” । गजगंडः कटिश्च कटौ स्याताम् ।
 कटिः श्रोणिः । “ कटः श्रोणौ क्रियाकारे कलिजेऽतिशये शवे । समये
 गजगंडेऽपि पिप्पल्यां तु कटी मतेति विश्वः । ” रुजा निष्केशशिराः
 खलतिः तस्मिन्दुश्चर्मणि निष्कुषितत्वाच्च महेश्वरे शिपिविष्टः । “ शिपिविष्टः
 शिपिविष्ट इति राजमुकुटः ” ॥ ३४ ॥ देवशिल्पिनि विश्वकर्मण्यपिशब्दाद्विभेदे
 काष्ठतक्षे त्वष्टा । दैवे प्राक्तनकर्मणि दिष्टम् । नपुंसकम् । अपिशब्दात्काले तु
 ना । रसे पिप्पल्यादिरसभेदे कटुः पुंसि । अकार्यं करणानर्हं कटु क्लीबम् ।
 मत्सरतीक्ष्णयोस्त्रिषु । क्षेमे कल्याणे । अशुभेऽमंगले । अभावे अशुभस्यैवाभावे
 रिष्टमिति । शुभाशुभे अरिष्टे । सूतिकागृहं चारिष्टम् । अरिष्टमशुभे तत्रे सूति-

रिष्टं क्षेमाशुभाभावेष्वरिष्टे तु शुभाशुभे ॥ ३५ ॥

मायानिश्चलयंत्रेषु कैतवानृतराशिषु ॥

अयोधने शैलशृंगे सीरांगे कूटमस्त्रियाम् ॥ ३६ ॥

सूक्ष्मैलायां त्रुटिः स्त्री स्यात्कालेऽल्पे संशयेऽपि सा ॥

आर्त्युत्कर्षाश्रयः कोट्यो मूले लग्नकचे जटा ॥ ३७ ॥

व्युष्टिः फले समृद्धौ च दृष्टिर्ज्ञानेऽक्षिण दर्शने ॥

इष्टिर्यागेच्छयोः सृष्टं निश्चिते बहुनि त्रिषु ॥ ३८ ॥

कष्टे तु कृच्छ्रगहने दक्षामंदागदेषु च ॥

पटुर्द्वौ वाच्यलिङ्गौ च ॥ इति टांताः ॥ नीलकंठः शिवेऽपि

च ॥ ३९ ॥

पुंसि कोष्ठोऽतर्जठरं कुमूलोऽतर्गृहं तथा ॥

कागार आसवे । शुभे मरणचिह्ने चेति मेदिनी । ” ॥ ३५ ॥ मायादिषु नवसु कूटम् । तदस्त्रियाम् । अन्यथाकारदर्शनं माया । निश्चलयन्त्रेषु कारमाकाशादि । यंत्रं मृगबंधनविशेषः । कैतवं कपटम् अनृतं असत्यम् । राशिः पुंजः । अयोधनो लोहहननार्थं आयुधविशेषः । सीरांगं हलांगम् ॥ ३६ ॥ सूक्ष्मैला प्रसिद्धा । काले ह्रस्वाक्षरचतुर्थभागग्रहणात्मके कालभेदे । अल्पे लेशे । संशये संदेहे । आतिश्चापाग्रम् । उत्कर्षः प्रकर्षः । अश्रिः कोणः । संख्याभेदेऽपि कोटिः । स्यात्कोटिरश्रौ चापाग्रे संख्याभेदप्रकर्षयोरिति विश्वः । मूले संश्लिष्टकेशे जटामांस्यां वेदविकृतौ च ॥ ३७ ॥ फले साध्ये समृद्धौ संपदि व्युष्टिः । अक्षिण चक्षुषि । यागो यज्ञः । इच्छा स्पृहा । “ इष्टिर्मिताभिलाषेऽपि संग्रहश्लोकयागयोरिति मेदिनी । ” बहुनि प्रचुरे । मुक्तनिमित्तयोश्च सृष्टम् । सृष्टिर्निश्चिते बहुले त्रिष्विति क्वचित्पुस्तके पाठः ॥ ३८ ॥ कृच्छ्रं दुःखम् । गहने दुरधिगमांतःप्रांतम् । उभे कष्टे । दक्षोऽनलसः । अगदो रोगहीनः । एते पटवः ॥ द्वौ कष्टपटू वाच्यलिङ्गौ ॥ इति टांताः ॥ टांतानाह । अपिशब्दान्मयूरेऽपि नीलकंठः ॥ ३९ ॥ अंतर्जठरं जठरस्यांतरम् । कुमूलो घान्यागारम् अंतर्गृहं गृहाभ्यंतरं च एतेषु कोष्ठः पुंसि । निष्पत्तिर्निष्पादनम् । नाशः अदर्शनम् । अंतः मध्वंसः ।

नेष्टा निष्पत्तिनाशांताः काष्ठोत्कर्षे स्थितौ दिशि ॥४०॥
त्रेषु ज्येष्ठोऽतिशस्तेऽपि कनिष्ठोऽतियुवाल्पयोः ॥ इति
ठांताः ॥

दंडोऽस्त्री लगुडेऽपि स्याद्गुडो गोलेक्षुपाकयोः ॥ ४१ ॥
सर्पमांसात्पशू व्याडौ गोभूवाचस्त्विडा इलाः ॥
क्ष्वेडा वंशशलाकाऽपि नाडी नालेऽपि षट्क्षणे ॥ ४२ ॥
कांडोऽस्त्री दंडबाणार्धवर्गावसरवारिषु ॥
स्याद्गांडमश्वामरणेऽमत्रे मूलवणिग्धने ॥ इति डांताः ॥४३॥
भृशप्रतिज्ञयोर्बाढं प्रगाढं भृशकृच्छयोः ॥
शक्तस्थूलौ त्रिषु दृढौ व्यूढौ विन्यस्तसंहतौ ॥ ४४ ॥
इति डांताः ॥

स्थितौ मर्यादायां कालविशेषेऽपि ॥ ४० ॥ अतिशस्ते सुप्रशस्ते ।
अपिशन्दादतिवृद्धे । अग्रजे मासि च ज्येष्ठः । अतियूनि बाले । अनुजेऽपि
कनिष्ठः ॥ इति ठांताः ॥ दंडो दमे मानभेदे लगुडे यमसैन्ययोः । व्यूहभेदे
प्रकांडेऽश्वे कोणमंथनयोरपि । अभिमाने ग्रहे दंडश्चंद्रांशोः पारिपार्श्वक इत्य-
पिशन्दात् ज्ञेयाः । गोलो मृदादिगुडकः । इक्षुपाकः इक्षुविकारः । “हस्ति-
सन्नाहेऽपि गुडः । स्नुहीगुडिकयोर्गुडा ॥ ४१ ॥ मांसात्पशुर्व्याघ्रः । मांसम-
चीति मांसात् स चासौ पशुश्चेति । डलयोरेकत्वेन व्यालश्च । “खलेऽपि च ।”
गौर्धेनुः । डलयोरैक्यादिडा इलाश्च । इला बुधपत्नी च । वंशशलाका पंजरा-
द्यर्था वा शूर्पाद्यर्था वेणुशलाका क्ष्वेडा । अपिशन्दाद्विषे पुंसि । “सिंहनादे
च स्त्रियाम् । क्ष्वेडा वंशशलाकायां सिंहनादे च योषिति इति कोशांतरे ।”
षट्क्षणमिते काले नाले अपिशन्दाच्छिरादिषु च नाडी । “शिरायां गंडदू-
र्वायां चर्यायां कुहनस्य चेति मेदिनी ” ॥ ४२ ॥ दंडादिषु षट्सु कांडः ।
स च पुन्नपुंसकयोः । अर्वा कुत्तितः । वर्गः परिच्छेदः । यथा प्रथमकांडे-
ऽभिहितम् । अवसरः प्रस्तावः । अमत्रे पात्रे । मूलं यद्वणिग्धनम् तत्र च
भांडम् । कांचनादिनिर्मितेऽश्वामरणे भूषणमात्रे च ॥ ४३ ॥ इति डांताः ॥
भृशमत्यर्थं प्रतिज्ञा स्वीकारः । दृढेऽपि प्रगाढम् । “शक्तः समर्थः तत्र स्थूले
च दृढः । विन्यस्ते संहते च व्यूढः । पृथुले च ” ॥४४॥ इति डांताः ॥ स्त्रिया

भूणोऽर्भके स्त्रैणगर्भे बाणो बलिसुते शरे ॥
 कणोऽतिमूक्ष्मे धान्यांशे संघाते प्रमथे गणः ॥ ४५ ॥
 पणो द्यूतादिषूत्सृष्टे भृतौ मूल्ये धनेऽपि च ॥
 मौर्व्या द्रव्याश्रिते सत्त्वशौर्यसंध्यादिके गुणः ॥ ४६ ॥
 निर्व्यापारस्थितौ कालविशेषोत्सवयोः क्षणः ॥
 वर्णो द्विजादौ शुक्लादौ स्तुतौ वर्णं तु वाऽक्षरे ॥ ४७ ॥
 अरुणो भास्करेऽपि स्याद्वर्णभेदेऽपि च त्रिषु ॥
 स्थाणुः शर्वोऽप्यथ द्रोणः कौकेऽप्याजौ रवे रणः ॥ ४८ ॥
 ग्रामणीर्नापिते पुंसि श्रेष्ठे ग्रामाधिपे त्रिषु ॥

अयं स्त्रैणः स्त्रैणश्चासौ गर्भश्च तस्मिन् बाले च भूणः । बलिपुत्रे शरेच बाणः ।
 “बाणः स्याद्गोस्तने दैत्यभेदे केवलकांडयोरिति मेदिनी ।” अतिसूक्ष्मवस्तुनि
 धान्यांशे च कणः । प्रमथे रुद्रानुचरे गणः ॥ ४५ ॥ द्यूतमक्षादिभिः क्रीडा ।
 आदिना मेषकुक्कुटादियुद्धादिकं तत्र उत्सृष्टे न्यस्तार्थे । भृतौ वेतने मूल्ये
 विक्रेयवस्तुद्रव्ये धने काकिणीचतुष्टये च पणः । “अपिशब्दात् ग्लहे क्रय-
 शाकादिकायां च ।” तदुक्तं धरण्याम् । पणो माने वराटानां मूल्ये कार्षा-
 पणे धने । द्यूते विक्रय्यशाकादौ बद्धमुष्टौ ग्लहे भृताविति । मौर्व्या ज्यायां
 द्रव्याश्रिते रसगंधादौ । आदिशब्दस्य प्रत्येकं संबन्धात्सस्वरजआदौ शौर्य-
 चातुर्यादौ संधिविग्रहादौ इंद्रिये अदेष्टित्युक्ते च गुणः । “गुणो मौर्व्यामप्र-
 घाने रूपादौ मूढ इंद्रिये । सागे शौर्यादिसत्त्वादिसंध्याद्यावृत्तिरञ्जुषु ।
 शुक्लादावापि वट्यां चेति मेदिनी ” ॥ ४६ ॥ निर्व्यापारस्थितौ तूष्णीमधः-
 स्थाने कालविशेषे मुहूर्तस्य द्वादशे भागे उत्सवे पुत्रजन्मादौ क्षणः । “पर्वणि
 च ।” विप्रसत्रियादौ शुक्लपीतादौ स्तुतौ स्तवे च वर्णः । अक्षरे वर्णं वा
 क्लीबे पुंसि चेत्यर्थः । “वर्णो द्विजादिशुक्लादियशोगुणकथामु च । स्तुतौ
 ना न स्त्रियां भेदरूपाक्षरविलेपने” इति मेदिनी ॥ ४७ ॥ “वर्णभेदे कपिले ।”
 अपिशब्दात्सूर्यसारथौ । “अव्यक्तरागे संध्यारागे च ॥” सोऽरुणशब्दः ।
 “अपिशब्दात् ” स्तंभादौ स्थेयुषि च स्थाणुः । “अपिशब्दात् ” अश्व-
 स्थाज्ञः पितरि परिमाणविशेषे च द्रोणः । आजौ शुद्धे रवे शब्दे ।
 कौकेऽपि च रवे रण इत्यपि पार्श्वतरम् ॥ ४८ ॥ श्रेष्ठो मुख्यः । “ग्राम-

ऊर्णा मेषादिलोमि स्यादावर्ते चांतरा भ्रुवोः ॥ ४९ ॥
 हरिणी स्यान्मृगी हेमप्रतिमा हरिता च या ॥
 त्रिषु पांडौ च हरिणः स्थूणा स्तंभेऽपि वेदमनः ॥ ५० ॥
 तृष्णे स्पृहापिपासे द्वे जुगुप्साकरुणे घृणे ॥
 वणिक्पथे च विपणिः सुरा प्रत्यक्च वारुणी ॥ ५१ ॥
 करेणुरिभ्यां स्त्री नेभे दीवणं तु बलं धनम् ॥
 शरणं गृहरक्षित्रोः श्रीपर्णं कमलेऽपि च ॥ ५२ ॥
 विषाभिमरलोद्देषु तीक्ष्णं क्लीबे खरे त्रिषु ॥
 प्रमाणं हेतुमर्यादाशास्त्रेयत्ताप्रमातृषु ॥ ५३ ॥

“ग्रामणीभोगिके पत्यौ प्रधाने नापितेऽपि चेति विश्वप्रकाशः । ग्रामं नय-
 तीति ग्रामणीः । अग्रग्रामाभ्यामिति णत्वम् । मेषलोमि भ्रुवोरंतरावर्ते च
 ऊर्णा ” आदिना शशोष्ठादीनां च लोम सा ऊर्णा । सोर्णा तु चक्रवर्त्या-
 दीनां महायोगिनां च महापुरुषलक्षणभूता मृणालतंतुसूक्ष्मा शुभ्रायता मश-
 स्तावर्ता प्रायेण भवति ॥ ४९ ॥ हेमः सुवर्णस्य प्रतिमा या च हरिता हरि-
 दूर्णा । “हरिणी हरितायां च नारीभिद्रुतभेदयोः । सुवर्णप्रतिमायां चेति
 मेदिनी । ” पांडौ पांडुरवर्णे चकारान्मृगभेदे । वेदमनो गृहस्य स्तंभे स्थूणा ।
 अपिशब्दाल्लोहस्य प्रतिमायाम् ॥ ५० ॥ स्पृहा वांछा । पिपासा पानेच्छा ।
 “जुगुप्सा निदा करुणा च घृणेत्युच्यते । ” वणिक्पथे पण्यवीथ्यां आपणे
 पण्ये च विपणिः । सुरा मद्यम् । प्रत्यक् प्रतीची दिक् । उभे वारुण्यौ ।
 “गंडदूर्वापि वारुणी । वारुणी गंडदूर्वायां प्रतीचीसुरयोः स्त्रियामिति
 कोशांतरात् ” ॥ ५१ ॥ इभ्यां हस्तिन्यां करेणुः स्त्रीलिङ्गा । इभे हस्तिनि
 करेणुर्ना पुंलिङ्गः । बलं पराक्रमः । गृहे रक्षितरि शरणम् । “वधरक्षणयो-
 रपि शरणम् । ” चकारादग्रिमंथे च श्रीपर्णम् ॥ ५२ ॥ अभिमरो युद्धम् ।
 खरे तिग्मे । “तीक्ष्णं सामुद्रलवणे विषलोहाजिमुष्कके । क्लीबं यवाग्रजे
 पुंसि तिग्मात्मसागिनोस्त्रिष्विति मेदिनी । ” हेतुर्धूमादिः । मर्यादा सीमा ।
 इयत्ता परिच्छेदः । प्रमाता ज्ञाता एवार्थेषु प्रमाणशब्दो वर्तते । “प्रमाणं
 निखमर्यादाशास्त्रेषु सत्यवादिनि । इयत्तायां च हेतौ च क्लीबैकत्वे प्रमातरीति
 मेदिनी ” ॥ ५३ ॥ साधकतमं क्रियासिद्धौ प्रकृष्टो हेतुः । साधकतमं करण-

करणं साधकतमं क्षेत्रगात्रेन्द्रियेष्वपि ॥
 प्राण्युत्पादे संसरणमसंबाधचमूगतौ ॥ ५४ ॥
 घंटापथेऽथ वांतात्रे समुद्रिरणमुन्नये ॥
 अतस्त्रिषु विषाणं स्यात्पशुशृंगेभदंतयोः ॥ ५५ ॥
 प्रवणं क्रमनिम्नोर्व्यां प्रहे ना तु चतुष्पथे ॥
 संकीर्णौ निचिताशुद्धौ विरिणं शून्यमूषरम् ॥ ५६ ॥
 (“सेतौ च वरणो वेणी नदीभेदे कचोच्चये ॥”) (१)
 इति णांताः ॥

देवसूर्यौ विवस्वंतौ सरस्वंतौ नदार्णवौ ॥
 पक्षिताक्षर्यौ गरुत्मंतौ शकुंतौ भासपक्षिणौ ॥ ५७ ॥
 अम्युत्पातौ धूमकेतू जीमूतौ मेघपर्वतौ ॥

मिति पाणिनिराह । यथा रामेण बाणेन हतो वालीसत्र हननक्रियां प्रति
 बाणस्य साधकतमत्वात् करणत्वमस्ति । क्षेत्रं सस्योत्पत्तिस्थानम् । करणं
 साधने क्षेत्रे इति विश्वः । अपिशब्दान्कर्मादि । “करणं करणे काये साध-
 नेन्द्रियकर्मसु । कायस्ये व्रतबंधे च नाट्यगीतप्रभेदयोः । पुमान् शूद्राविशोः
 पुत्रे वानरादौ च कीर्त्यने इत्यजयः । प्राणिनामुत्पादे जन्मनि । असंबाधच-
 मूगतौ निर्बाधमैन्यगमने घंटापथे च संसरणम् ॥ ५४ ॥ वांतात्रे भुक्तो-
 ज्जिह्वतात्रे । उन्नये जलपात्रादेर्ध्वनयने । उन्मूलिते च “उद्गिरणम् ।”
 अतःपरं वक्ष्यमाणा णांतशब्दास्ते त्रिषु । पशुशृंगं चेभदंतश्च तयोः विषा-
 णम् । स्त्रियां विषाणी ॥ ५५ ॥ क्रमेण निम्ना क्रमनिम्ना मा चासौ उर्वी
 च पृथ्वी तत्र । प्रहे नम्रे चतुष्पथे प्रवणः पुंस्येव । निचितो व्याप्तः ।
 अशुद्धः अमित्रः । “संकीर्णं, संकटे व्याप्ते कुत्रचिद्वर्णसंकर इत्यजयः ।”
 शून्यं निराश्रयो देशः । ऊषरं स्थलभेदः तद्विरिणमिति स्यात् । “दीर्घा-
 दिरपि । ईरणमित्यपि ईरणमिति च । ईरणं तूपरे शून्यमित्युक्तत्वात्”
 ॥ ५६ ॥ सेतौ च वरणो वेणी नदीभेदे कचोच्चय इत्यमूलकः ॥ इति णांताः ॥
 अथ तांतानाह ॥ नदः सरिद्विशेषः । ताक्षर्यो गरुडः । भासः पक्षिभेदो गोष्ठ-
 कुकुटारुहः । पक्षी पक्षिमात्रम् ॥ ५७ ॥ उत्पातो धूममयी तारा । “ग्रहभेदेऽपि

हस्तौ तु पाणिनक्षत्रे मरुतौ पवनामरौ ॥ ५८ ॥
 यन्ता हस्तिपके सूते भर्ता धातरि पोष्टरि ॥
 यानपात्रे शिशौ पोतः प्रेतः प्राण्यन्तरे मृते ॥ ५९ ॥
 ग्रहभेदे ध्वजे केतुः पार्थिवे तनये सुतः ॥
 स्थपतिः कारुभेदेऽपि भूभृद्भूमिधरे नृपे ॥ ६० ॥
 मूर्धाभिषिक्तो भूपेऽपि ऋतुः स्त्रीकुसुमेऽपि च ॥
 विष्णावप्यजिताव्यक्तौ सूतस्त्वष्टरि सारथौ ॥ ६१ ॥
 व्यक्तः प्राज्ञेऽपि दृष्टान्तावुभौ शास्त्रनिदर्शने ॥
 क्षत्ता स्यात्सारथौ द्वाःस्थे क्षत्रियायां च शूद्रजे ॥ ६२ ॥
 वृत्तांतः स्यात्प्रकरणे प्रकारे कात्स्न्यवार्तयोः ॥

धूमकेतुः । जीवनं जलं मुंचतीति जीमूतो मेघः । पृषोदरादिः । जीमूतोऽद्रौ धृतिकरे देवताडे पयोधरे इति मेदिनी । धूमकेतुः स्मृतो बह्वावुत्पातग्रहभेदयोरिति विश्वः । ” पाणिः करः । नक्षत्रं त्रयोदशम् । पवनो वायुरमरश्च मरुत्संज्ञौ ॥ ५८ ॥ महामात्रसारथी यन्तारौ । धाता धारकः । “ स्वामिन्यपि भर्ता । ” यानपात्रे वहित्रे “ गृहस्थाने वामसि च पोतः । प्राण्यन्तरे भूतान्तरे ॥ ५९ ॥ केतुर्न रूपताकारिग्रहोत्पातेषु लक्ष्मणीति मेदिनी ” । पार्थिवे राज्ञि । तनये पुत्रे । कारुः शिल्पी तद्भेदे । अपिशब्दात्कंचुकिनि जीवेष्टियाजके च स्थपतिः । भूमिधरः शैलः ॥ ६० ॥ अपिशब्दात् प्रधाने क्षत्रियमात्रे च मूर्धाभिषिक्तः । स्त्रीकुसुमे रजसि हेमतादौ च ऋतुः । अजितश्चाव्यक्तश्चेति तकारान्ताविमौ विष्णावपि वर्तेते । अपिशब्दादपरिभूते शंकरे चाजितः । अव्यक्तः शंकरे विष्णावव्यक्तं महदादिके । आत्मन्यपि स्यादव्यक्तमस्फुटे त्वभिधेयवदिति विश्वः । त्वष्टरि शिल्पिभेदे । क्षत्रियाद्वास्त्रणीजेऽपि सूतः सारथिबन्दिनोरिति विश्वः ॥ ६१ ॥ स्फुटेऽपि व्यक्तः । शास्त्रं तर्कादि । निदर्शनमुदाहरणम् । इमे उभौ दृष्टान्तौ । द्वाःस्थे द्वारपाले । वैश्यायामिक्षपपाठः । क्षत्ता शूद्रात्क्षत्रियाजे इति विश्वकोशात् । चात् भुजिष्यातनये ॥ ६२ ॥ प्रकरणं प्रस्तावः । प्रकारो भावः । कात्स्न्यं साकल्यम् । वार्ता जनश्रुतिः । नृत्सस्थाने नृत्स्यमंडपे । नीवृद्धिशेषो जनपदविशेषः स च पश्चिमसागरस्थो

आनर्तः समरे नृत्यस्थाननीवृद्धिशेषयोः ॥ ६३ ॥
 कृतांतो यमसिद्धांतदेवाकुशलकर्मसु ॥
 श्लेष्मादि रसरक्तादि महाभूतानि तद्गुणाः ॥ ६४ ॥
 इंद्रियाण्यश्मविकृतिः शब्दयोनिश्च धातवः ॥
 कक्षांतरेऽपि शुद्धांतो नृपस्यासर्वगोचरे ॥ ६५ ॥
 कामूसामर्थ्ययोः शक्तिर्मूर्तिः काठिन्यकाययोः ॥
 विस्तारवल्लयोर्व्रततिर्वसती रात्रिवेश्मनोः ॥ ६६ ॥
 क्षयार्चयोरपचितिः सातिर्दानावसानयोः ॥
 अर्तिः पीडाधनुष्कोट्योर्जातिः सामान्यजन्मनोः ॥ ६७ ॥
 प्रचारस्यंदयो रीतिरीतिर्दिबप्रवासयोः ॥

द्वारावती । आनर्तो नृत्यशालायां जने जनपदांतर इत्यजयः ॥ ६३ ॥ यमो
 धर्मराजः । देवं प्राक्तनं कर्म । अकुशलकर्म पापम् । श्लेष्मादयो धातुशब्द-
 वाच्याः । आदिशब्दात्पिप्तादिग्रहः । रस आहारपरिणामजो भागविशेषः ।
 रसरक्तादीनादिना वसामज्जादिग्रहः । महाभूतानि पृथिव्यादीनि पंच ।
 तद्गुणा गंधादयः ॥ ६४ ॥ इंद्रियाणि चक्षुरादीनि । अश्मविकृतिः मनःशि-
 लादिः । शब्दयोनिः भू सत्तायामित्यादिः । भूनादयो धातव इति सूत्रात् ।
 नृपस्य कक्षांतरे राजधानीस्थानविशेषे । असर्वगोचरे इति कक्षांतरस्य विशे-
 षणम् । अपिशब्दादंतःपुरे आशौचांते च शुद्धांतः ॥ ६५ ॥ कामूः महा-
 राष्ट्रभाषायां सैतीति ख्यातः आयुधभेदः । कामूर्विकलवाची स्यात् कामूः
 शक्त्यायुधेऽपि चेति विश्वात् । काठिन्यं दृढता । वल्ली लता । रात्रौ गृहे च
 वसतिः ॥ ६६ ॥ क्षयो हानिः अर्चा पूजा तत्रापचितिः निष्कृतौ व्यये च ।
 अवसानं अंतः । धनुष्कोटिः चापाग्रम् । “आतिरिति पाठः । उपसर्गाद्वितीति
 वृद्धिः ।” सामान्यं गोत्वादि । मालत्यां च जातिः । “जातिः सामान्यगो-
 त्रयोः । मालत्यामामलक्यां च चुल्ल्यां कपिलजन्मनोः । जातीफले छंदसि
 चेति हैमः” ॥ ६७ ॥ प्रचारः लोकाचार इति यावत् । स्थंदः प्रसवणम् ।
 तत्र रीतिः । “रीतिः प्रचारे स्थंदे च लोहकिट्टारकूटयोरिति विश्वः ।”
 दिवे प्रवासे च ईतिः । दिवो विद्युवः । त च सप्तविधः । अतिवृष्टिरना-

उदयेऽधिगमे प्राप्तिस्त्रेता त्वग्नित्रये युगे ॥ ६८ ॥
 वीणाभेदेऽपि महती भूतिर्भस्मनि संपदि ॥
 नदीनगर्योर्नागानां भोगवत्यथ संगरे ॥ ६९ ॥
 संगे सभायां समितिः क्षयवासावपि क्षिती ॥
 रवेरर्विश्च शस्त्रं च वह्निज्वाला च हेतयः ॥ ७० ॥
 जगती जगति छंदोविशेषेऽपि क्षितावपि ॥
 पंक्तिश्छंदोऽपि दशमं स्यात्प्रभावेऽपि चायतिः ॥ ७१ ॥
 पत्तिर्गतौ च मूले तु पक्षतिः पक्षभेदयोः ॥
 प्रकृतिर्योर्निलिंगे च कैशिक्याद्याश्च वृत्तयः ॥ ७२ ॥
 सिकताः स्युर्वालुकापि वेदे श्रवसि च श्रुतिः ॥

वृष्टिः शलभा मूषकाः शुकाः । स्वचक्रं परचक्रं च सप्तैता ईतयः स्मृता इति
 भेदात् । उदये उत्पत्तौ । अधिगमे लाभे । अग्नित्रये दक्षिणगार्हपत्याहवनी-
 याख्ये । द्वितीये युगे । त्रेताशब्द आबंतः ॥ ६८ ॥ वीणाभेदो नारदी
 वीणा । महत्त्वयुक्तायां भार्यादौ च । अणिमादौ च भूतिः । “भूतिर्भस्मनि
 संपदि । मांसपाकविशेषे च जनने गजमंडन इत्यमरशेषः ।” नद्यां नागानां
 नगर्यां च भोगवती । संगरादित्रये समितिः ॥ ६९ ॥ वासो निवासः ।
 अपिशब्दान्मेदिन्याम् । कालभेदे च क्षितिः । सूर्यप्रभादिषु हेतिः ॥ ७० ॥
 जगति लोके क्षितौ भुवि छंदोविशेषे द्वादशाक्षरपादकवृत्ते जगती । “अपि-
 शब्दाज्जने ।” दशमं छंदः दशाक्षरपादकं आवलिरपि पंक्तिः । उत्तरका-
 लेऽप्यायतिः । “आयतिः संयमे दैर्घ्ये प्रभावागामिकालयोरिति विश्वः”
 ॥ ७१ ॥ वीरभेदे सैन्यभेदे च पत्तिः । पक्षभेदयोरिति षष्ठी । पक्षशब्दो
 मासार्धवाची लग्नावयववाची च अतो द्विवचनम् । मासार्धस्य मूले प्रप्ति-
 पदीत्यर्थः । पक्षिपक्षस्य मूलेऽधोदेशे । पक्षस्य मूलं पक्षतिः पक्षात्तिरिति
 सूत्रेण तिप्रत्ययः । योर्निलिंगे द्वैक्यम् । योनौ लिंगे च प्रकृतिः । चकारा-
 त्प्रधानत्वे अमात्यादौ स्वभावे च । आद्यशब्दादारभटीसात्वतीभारत्यः ।
 भारती सात्वती चैव कैशिक्यारभटी तथा । चतस्रो वृत्तबन्धेता यासु नाट्यं
 प्रतिष्ठितमिति । चकारात्सीविकायां सूत्रविवरणे च वृत्तिः ॥ ७२ ॥ सिक-
 ताशब्दो बालुकायां स्त्रीलिंगो बहुवचनांतस्य । अपिशब्दात्सिकतान्वित्येव

वनिता जनितात्यर्थानुरागायां च योषिति ॥ ७३ ॥

गुप्तिः क्षितिर्व्युदासेऽपि धृतिर्धारणधैर्ययोः ॥

बृहती क्षुद्रवार्ताकी छंदोभेदे महत्यपि ॥ ७४ ॥

वासिता स्त्रीकरिण्योश्च वार्ता वृत्तौ जनश्रुतौ ॥

वार्तं फल्गुन्यरोगे च त्रिष्वप्सु च घृतामृते ॥ ७५ ॥

कलधौतं रूप्यहेम्नोर्निमित्तं हेतुलक्ष्मणोः ॥

श्रुतं शास्त्रवधृतयोर्युगपर्याप्तयोः कृतम् ॥ ७६ ॥

अत्याहितं महाभीतिः कर्म जीवानपेक्षि च ॥

युक्ते क्षमादावृते भूतं प्राण्यतीते समे त्रिषु ॥ ७७ ॥

च शर्करायां च कीर्तिनः । श्रवसि कर्णे । “ श्रुतिः श्रोत्रे तथास्त्राये वार्तायां श्रोत्रकर्मणीति विश्वः । ” जनितोऽत्यंतानुरागो यस्यां तस्यां योषिन्मात्रे च वनिता । वनिता जनितात्यर्थरागयोषिति योषिनीति विश्वः ॥ ७३ ॥ क्षितिर्व्युदामे भृविरे । गतार्थक्षितेरुत्वनने इति मुभूतिः । अपिशब्दाद्रक्षणे च गुप्तिः । गुप्तिः कारागृहे प्रोक्ता भूगर्ते रक्षणेऽधमे इति विश्वः । तुष्टौ योगभेदे “ अध्वरे ” च धृतिः । क्षुद्रवार्ताकी ओषधिविशेषः । बृहती क्षुद्रवार्ताक्यां कंटकार्या च वाचि चेति विश्वः । छंदोभेदो नवमं छंदो बृहती । महती त्रिपुला मापि बृहती स्यात् ॥ ७४ ॥ स्त्रीकरिण्योर्योषिद्धस्तिन्योर्वासिताशब्दः । रामस्वामी तु वाशितेति तालव्यमध्यमाह । वागृशब्दे इत्यस्य रूपम् । धान्ये पक्षिशब्दे च वासितं क्लीबम् । वृत्तौ जीविकायाम् । जनश्रुतिर्वृत्तांतः फल्गुन्यमारे क्लीबम् । रोगराहिते त्रिषु । घृतामृते द्वे अप्सु वर्तेते । चकारात् घृतमाज्ये जले क्लीबम् । अमृतं तु घृते पीयूषे यज्ञशेषे च ॥ ७५ ॥ रूप्यं रजतम् । लक्ष्म चिह्नम् । अवधृतमाकर्णितम् । युगे प्रथमयुगे पर्याप्ति अलमर्थे कृतम् ॥ ७६ ॥ जीवानपेक्षि साहस्ररूपं कर्म । महाभीतिर्महद्वयं अत्याहितं स्यात् । युक्ते न्याय्ये । क्षमादौ क्षिप्तादिपंचके । ऋते सत्ये । प्राणिनि जंतौ । अतीते वृत्ते । प्राण्यतीत इति द्वंद्वैक्यम् । समे सदृशम् । भूतं क्षमादौ पिशाचादौ न्याय्ये सत्योपमानयोरिति विश्वः ॥ ७७ ॥ पद्ये श्लोके । अतीते भूते

वृत्तं पद्ये चरित्वे त्रिष्वतीते दृढनिस्तले ॥
 महद्राज्यं चावगीतं जन्ये स्याद्गर्हिते त्रिषु ॥ ७८ ॥
 श्वेतं रूप्येऽपि रजतं हेम्नि रूप्ये सिते त्रिषु ॥
 त्रिष्वतो जगदिङ्गेऽपि रक्तं नील्यादिरागि च ॥ ७९ ॥
 अवदातः सिते पीते शुद्धे बद्धार्जुनौ सितौ ॥
 युक्तेऽतिसंस्कृते मर्षिण्यभिनीतोऽथ संस्कृतम् ॥ ८० ॥
 कृत्रिमे लक्षणोपेतेऽप्यनंतोऽनवधावपि ॥
 ख्याते दृष्टे प्रतीतोऽभिजातस्तु कुलजे बुधे ॥ ८१ ॥
 विविक्तौ पूतविजनौ मूर्छितौ मूढसोच्छ्रयो ॥

दृढे गाढे निस्तले वर्तुलेऽतीतादौ त्रिंलिङ्गां वृत्तम् । राज्यं चकरात् बृहच्च
 महत् । महद्राज्ये विशाले चेति त्रिष्वः । जन्ये जनापवादे गर्हिते निदिते-
 ऽवगीतम् ॥ ७८ ॥ अपिशब्दाच्छुभ्रेऽपि श्वेतम् । श्वेतं रूप्येऽन्यवच्छुके श्वेतो
 द्वीपाद्रिभेदयोरिति त्रिष्वः । हेम्नि रूप्ये मिते च रजतम् । अतो रजतात् परे
 तांताः शब्दास्त्रिषु । इंगे जंगमे भुवने च जगत् । नील्यादिरागयुक्तम् । रक्तो-
 ऽनुरक्ते नील्यादिरंजिते लोहिते त्रिषु । क्लीबं तु कुंकुमे ताम्रे इति मेदिनी ।
 त्रिष्वतो इत्यस्य स्थाने त्रिष्वितो इत्यपि पाठः । इतो रजतात्परे तांताः त्रिषु
 ॥ ७९ ॥ सितोदित्येऽवदातः । शुद्धं निर्मलम् । अर्जुनः शूलः बद्धश्च सितः ।
 युक्ते न्याय्ये अतिप्रशस्ते भूषिते मर्षिणि क्षन्तरि च अभिनीतः ॥ ८० ॥ कृत्रि-
 मे घटादौ । लक्षणोपेते शास्त्रोपलक्षणयुक्ते च संस्कृतम् । अनवधौ निःसीमे
 अपिशब्दाच्छेषादौ अनंतः । “ अनंतः केशवे शेषे पुमाननवधौ त्रिषु इति
 मेदिनी । अनंतं स्वे निरवधाविति हैमः । ” ख्याते प्रसिद्धे दृष्टे च प्रतीतः ।
 “ प्रतीतः सादरे प्राप्ते प्रथिते ज्ञातदृष्टयोरिति हैमः । ” कुलजे कुलीने बुधे
 पंडितेऽभिजातः । “ अभिजातः कुलीने स्यात्ख्याय्यपंडितयोस्त्रिष्विति मेदि-
 नी ” ॥ ८१ ॥ पूतं पवित्रम् । विजनो विगतजन एकांत इत्यर्थः । एतौ विवि-
 क्तौ । “ विविक्तं स्यादसंपृक्ते रहःपूतविवेकिष्विति हैमः । मूढो मोहं गतः
 सोच्छ्रयो वृद्धियुक्तः द्वौ मूर्छितौ । अम्लं चुक्रम् । त्रिरात्रिस्थं कांजिकमिति
 यावत् । परुषो निष्ठुरः द्वौ शुक्रतारुण्यौ । “ शुक्रं पूताम्लनिष्ठुर इति मेदिनी । ”

द्वौ चाम्लपरुषौ शुक्तौ शिती धवलमेचकौ ॥ ८२ ॥
 सत्ये साधौ विद्यमाने प्रशस्तेऽभ्यर्हिते च सत् ॥
 पुरस्कृतः पूजितेऽरात्यभियुक्तेऽग्रतःकृते ॥ ८३ ॥
 निवातावाश्रयावातौ शस्त्राभेद्यं च वर्म यत् ॥
 जातोन्नद्धप्रवृद्धाः स्युरुच्छ्रिता उत्थितास्त्वमी ॥ ८४ ॥
 वृद्धिमत्प्रोद्यतोत्पन्ना आदृतौ सादरार्चितौ ॥ इति तांताः ॥
 अर्थोऽभिधेयैवस्तुप्रयोजननिवृत्तिषु ॥ ८५ ॥
 निपांनागमयोस्तोर्थमृषिजुष्टे जले गुरौ ॥
 समर्थस्त्रिषु शक्तिस्थे संबद्धार्थे हितेऽपि च ॥ ८६ ॥
 दशमीस्थौ क्षीणरागवृद्धौ वीथौ पदव्यपि ॥

मेचकः कृष्णवर्णः । “ शिन् निशाने इति धातोः क्तिनि शितिः । निशिते-
 ऽपि शितिर्भूजे ना मितामितयोस्त्रिष्विति मेदिनी ” ॥ ८२ ॥ धर्ममात्रे क्लोषं
 तच्चक्रे त्रिषु मत् । अम् धातोः शतृप्रत्यये अलोपः । साधौ मान्ये । अरात्य-
 भियुक्ते शत्रुणाक्रान्ते । अग्रतःकृते पुरःस्थिते ॥ ८३ ॥ आश्रयो निवासः ।
 अवातो वातवर्जितः । उभौ निवातौ । यच्छस्त्राभेद्यं वर्म कवचं तदपि निवाता-
 ख्यम् । यथा । निवातकवचो वीरः । निवातो दृढसन्नाह इत्यजयः । जात उत्पन्नः
 उन्नद्धो दृढः प्रवृद्धश्चेति उच्छ्रिताः । अमी वक्ष्यमाणा वृद्धिमदादय उत्थिताः
 ॥ ८४ ॥ वृद्धिमांश्च प्रोद्यतश्चेत्पन्नश्चेति । अत्र क्वचित् केचित् उदास्थितेत्यादयः
 संति तेऽमूलकत्वादुपेक्ष्याः । इति तांताः ॥ अथ यांतानाह ॥ अभिधेयो
 वाच्यः । राः धनम् । वस्तु तत्त्वम् । निवृत्तिर्निवर्त्तनम् । अत्र विषयेऽप्यर्थः । “
 अर्थो हेतो प्रयोजने । निवृत्तौ विषये वाच्ये प्रकारद्रव्यवस्तुष्विति हैमः ”
 ॥ ८५ ॥ निषानमुपकृपजलाशयः । आमपो बौद्धशास्त्रादन्यच्छास्त्रम् । ऋषिजुष्टे
 जले ऋषिभिः सेविनोदके गुराबुपाध्याये च तीर्थम् । तीर्थं शास्त्राध्वरक्षे-
 त्रोपायनारीरजःसु च । अवतारर्षिजुष्टांबुपात्रोपाध्यायमंत्रिष्विति मेदिनी ।
 “ निषानेतत्र निदानमित्यपि पाठः । निदानमुपायः ” ॥ शक्तिस्थे शक्तिमति ।
 संबद्धार्थे यथा । समर्थः पदविधिः । हितेऽनुकूले ॥ ८६ ॥ क्षीणो रागो
 रसोऽस्य क्षीणरागः । वृद्धोऽस्तिवृद्धः । उभौ दशमीस्थौ । दशमीस्थो नष्टवीर्ये
 स्थविरे चेति विश्वः । पदवी मार्गः अपिशब्दात् पंक्तिवरपि । आस्थानी ज्ञाना ।

आस्थानीयव्रजयोरास्या प्रस्थोऽस्त्री सानुमानयोः ॥ ८७ ॥

“शास्त्रदविणयोर्ग्रथः संस्थाधारे स्थितौ मृतौ” ॥ (१)

इति थांताः ॥

अभिप्रायवशौ छंदावब्दौ जीमूतवत्सरो ॥

अपवादौ तु निंदाज्ञे दायदौ सुतबांधवौ ॥ ८८ ॥

पादा रशम्यंग्रितुर्याशाश्चद्राग्न्यर्कास्तमोनुदः ॥

निर्वादो जनवादेऽपि शादो जंबालशब्दयोः ॥ ८९ ॥

आरावे रुदिते त्रातर्यर्कादो दारुणे रणे ॥

स्यात्प्रसादोऽनुरागेऽपि मूदः स्याद्व्यंजनेऽपि च ॥ ९० ॥

गोष्ठाध्यक्षेऽपि गोविंदो हर्षेऽप्यामोदवन्मदः ॥

प्राधान्ये राजलिंगे च वृषांगे ककुदोऽस्त्रियाम् ॥ ९१ ॥

यत्रः प्रयत्रः । मानु पर्वताग्रम् । मानं परिमाणभेदः ॥ ८७ ॥ “शास्त्रदविणयोर्ग्रथः संस्थाधारे स्थितौ मृताविषयव प्रक्षिप्तः पाठः ।” इति थांताः ॥ अत्र दांतानाह ॥ अभिप्राय आशयः । वशोऽधीनः । “छंदो वशेऽभिप्राये च दृष्ट्या-
षाणमात्रके । निष्पेषणार्थपट्टेऽपीति हैमः ।” जीमूतो मेघः । वत्सरो वर्षम् ।
अब्दः संबत्सरे मेघे गिरिभेदे च मुस्तक इति विश्वः । ” निंदा गर्हा । आज्ञा ।
शासनं तत्रापवादः । “अववाद इत्यपि पाठः । पुत्रो ज्ञातिश्च दायदौ ॥ ८८ ॥
रश्मिः किरणः । तुर्यांशश्चतुर्थभागः । पादो मूलास्तुर्यांशांघ्रिषु मयंतपर्वणे
इति हैमः । तपो नुदतीति तमोनुत् । जनवादे लोकापवादे अपिशब्दान्निर्वा-
तवादे निर्वादः । निर्वादः स्यात्प्रतीतिपरिनिश्चितवादयोरिति विश्वः । जंबाले
कर्दमे । शब्दे बालवृषे ॥ ८९ ॥ आरावे आर्तध्वनौ । त्रातरि रक्षके दारुणे
रणे भीषणे युद्धे च आक्रंदः । अनुरागेऽनुग्रहे । प्रसन्नतायां काव्यगुणे च
प्रसादः । “प्रसादोऽनुग्रहे काव्यगुणस्वास्थ्यप्रसन्नचित्तवति मेदिनी ।” व्यंजने
लेपने रूपकारे च मूदः ॥ ९० ॥ गोष्ठं गोस्थानं तस्याध्यक्षे गोपालादौ
बृहस्पतौ कृष्णेऽपि गोविंदः । दकारांत आमोदशब्दो यथा हर्षे वर्तते अपिशब्दा
दतिनिर्हारिवंधे च तथा मद्दोऽपि हर्षे । अपिशब्दाद्भगवद्भजनरेतःसु चेत्यर्थः ।
प्रधानत्वेन प्राधान्यम् । राजलिंगे छवादौ वृषांगे वृषावधे ककुदः ॥ ९१ ॥

स्त्री संविज्ञानसंभाषाक्रियाकाराजिनामसु ॥
 धर्मे रहस्युपनिषत्स्यादृतौ वत्सरे शरत् ॥ ९२ ॥
 पदं व्यवसितित्राणस्थानलक्षमांघ्रिवस्तुषु ॥
 गोष्पदं सेविते माने प्रतिष्ठाकृत्यमास्पदम् ॥ ९३ ॥
 त्रिष्विष्टमधुरौ स्वादू मृदू चातीक्ष्णकोमलौ ॥
 मूढाल्पापटुनिर्भाग्या मंदाः स्युर्द्वौ तु शारदौ ॥ ९४ ॥
 प्रत्यग्राप्रतिभौ विद्वत्सुप्रगल्भौ विशारदौ ॥ इति दांताः ॥
 व्यामो वटश्च न्यग्रोधावुत्सेधः काय उन्नतिः ॥ ९५ ॥
 पर्याहारश्च मार्गश्च विवधौ वीवधौ च तौ ॥
 परिधिर्यज्ञियतरोः शाखायामुपसूर्यके ॥ ९६ ॥

संभाषा संभाषणम् । क्रियाकारः कर्मनियमः आजिर्द्युद्धम् । नाम संज्ञा । एतेषु संकेते च स्त्रीलिंगं संविदिता नाम । “ संवित्संभाषणे ज्ञाने संयमे नाम्नि तोषणे । क्रियाकारे प्रतिज्ञायां संकेताचारयोरपीति हैमः । स्त्री इति तु संविदुपनिषच्छरद्भिः संबध्यते । रहस्येकांते । वेदांतेऽप्युपनिषत् ” ॥ ९२ ॥ व्यवसितिर्व्यवसायः । “ पदं स्थाने विभक्त्यंते शब्दे वाक्यैकवस्तुनोः । त्राणे पादे पादचिह्ने व्यवसायापदेशयोरिति हैमः । ” सेविते गोभिरेव सेविते देशे माने स्त्रुप्रमाणे गोष्पदम् । गोष्पदं सेवितामेवितप्रमाणेष्विति सूत्रेण सुडागमः सस्य वत्त्वं च निपात्यते । प्रतिष्ठा स्थानम् । कृत्यं कार्यम् । प्रतिष्ठाकृत्ये आस्पदशब्दो वर्तते । आस्पदं प्रतिष्ठायामिति निपातनात् सुडागमः ॥ ९३ ॥ अतः परं वर्गसमाप्तेर्दांतास्त्रिषु । इष्टो मनोहरः । उभौ स्वादू । स्वादुर्मनोज्ञे मिष्टे चेति विश्वः । अतीक्ष्णोऽतिगमः । कोमलोऽकठिनः । उभौ मृदू । मृदुः स्यात्कोमले स्वरे इति विश्वः । मूढो मूर्खः । अल्पे यथा । मंदोदरी । अपदुरतीक्ष्णः निर्भाग्यो हीनभाग्यः । एते मंदाः ॥ ९४ ॥ प्रत्यग्रोऽभिनवः । अप्रतिभोऽप्रगल्भः । द्वाविमौ शारदौ । “ प्रगल्भो धृष्टः । विशारदो बुधे धृष्ट इति हैमः ” । इति दांताः ॥ अथ दांतानाह ॥ प्रसारितभुजद्वयकुंडलं व्यामः । वटो वृक्षभेदः । द्वयं न्यग्रोधाख्यम् । कायो देहः । उन्नतिरुच्छ्रायः ॥ ९५ ॥ परित आद्विष्यतेऽसौ पर्याहारो ध्यानादिः मार्गः पंथाः एतौ विवधसंज्ञौ च भारेऽप्येतौ । यज्ञियतरोः पलाशादेः शाखायां समिधि तत्र उपसूर्यके सूर्यसमीपमंडले परिवेषाख्ये च परिधिः ॥ ९६ ॥

बंधकं व्यसनं चेतःपीडाधिष्ठानमाधयः ॥

स्युः समर्थननीवाकनियमाश्च समाधयः ॥ ९७ ॥

दोषोत्पादेऽनुबंधः स्यात्प्रकृत्यादिविनश्वरे ॥

मुख्यानुयायिनि शिशौ प्रकृतस्यानुवर्तने ॥ ९८ ॥

विधुर्विष्णौ चंद्रमसि परिच्छेदे बिलेऽवधिः ॥

विधिर्विधाने दैवेऽपि प्रणिधिः प्रार्थने चरे ॥ ९९ ॥

बुधवृद्धौ पंडितेऽपि स्कंधः समुदयेऽपि च ॥

देशे नदविशेषेऽधौ सिंधुर्नासरिति स्त्रियाम् ॥ १०० ॥

विधा विधौ प्रकारे च साधू रम्येऽपि च त्रिषु ॥

उत्तमर्णगृहे ऋणमोचनपर्यंतं विश्वासार्थं यद्वस्तु स्थाप्यते तद्वंधकम् ।
गाहाण इति लौकिकभाषायां प्रसिद्धम् । व्यसनमापत्तिः । चेतःपीडा
मानसी व्यथा । अधिष्ठानमध्यासनं एते आश्रयः । समर्थनं चोद्यपरिहारः ।
नीत्राको वचनाभावः । नियमोऽङ्गीकारः एते समाधयः ॥ ९७ ॥
दोषोत्पादनं दोषोत्पादस्तत्र प्रकृत्यादिषु प्रकृतिप्रत्ययमादेशेषु इक्षुयण्-
हादिषु यस्मिन्परित्यक्तं लोपाभ्यामदर्शनशीलमक्षरं तत्र । यो मुख्यं पित्रा-
दिकमनुयाति तस्मिन् शिशौ । प्रकृतस्य प्रक्रांतस्य पदस्य निवृत्त्यभावः तत्रैतेषु
अनुबंधः ॥ ९८ ॥ “विधुः शशांके कर्पूरे हृषीकेशे च राक्षस इति विश्वः ।”
परिच्छेदे सीम्नि । बिले गते । कालेऽपि अवधिः । विधाने कर्तव्ये दैवे
प्राक्तनशुभाशुभकर्मणि ब्रह्मण्यपि विधिः ॥ ९९ ॥ बुधवृद्धौ धांतौ पंडितेऽपि
वर्तते । अपिशब्दादुधः सौम्ये । वृद्धः स्यविरे । समुदये समूहे । यथा ।
अनलस्कंधवपुष इति । अपिशब्दात्कांडे नृपेऽसे च । “स्कंधः प्रकांडे
कार्येऽसे विज्ञानादिषु पंचसु । नृपे समूहे व्यूहे चेति हैमः ।” देशभेदेऽधौ
समुद्रे सिंधुशब्दः पुंसि । “इभदाने च ।” नदीसामान्ये तु स्त्रीलिङ्गे ।
सिंधुः समुद्रे नद्यां च नदे देशेभदानयोरिति विश्वः ॥ १०० ॥ विधौ
विधाने । प्रकारे विधाशब्दः स्यात् । यथा द्विविधं किञ्चिद्विधमिहादि । अपि-
शब्दाद्गार्धुषिके सज्जने “चारावपि” साधुः । जाया भार्या स्नुषा पुत्रस्य
श्वरी तत्र स्त्रीमात्रे च वधूः । जायास्नुषयोः पार्यव्ययं वर्तत इति द्योतनाय

वधूर्जाया रनुषा स्त्री च सुधा लेपोऽमृतं रनुही ॥ १०१ ॥
 संधा प्रतिज्ञा मर्यादा श्रद्धा संप्रत्ययः स्पृहा ॥
 मधु मद्ये पुष्परसे क्षौद्रेऽप्यंधं तमस्यपि ॥ १०२ ॥
 अतस्त्रिषु समुन्नद्धौ पंडितं मन्यगर्वितौ ॥
 ब्रह्मबंधुरधिक्षेप निर्देशेऽथावलंबितः ॥ १०३ ॥
 अविदूरोऽप्यवष्टब्धः प्रसिद्धौ ख्यातभूषितौ ॥ इति धाताः ॥
 सूर्यवह्नी चित्रभानू भानू रश्मिदिवाकरौ ॥ १०४ ॥
 भूतात्मानौ धातृदेहौ मूर्खनीचौ पृथग्जनौ ॥
 ग्रावाणौ शैलपाषाणौ पत्रिणौ शरपक्षिणौ ॥ १०५ ॥
 तरुशैलौ शिखरिणौ शिखिनौ वह्निर्वह्निणौ ॥

पृथक् तद्वहणम् । देवालयादि येन लिप्यते सः लेपश्चूर्णविशेषः । सुधा
 मासादभाक् द्रव्यं सुधा विद्युत्सुधामृतम् । सुधाहिभोजनं ज्ञेयं सुधा घात्री
 सुधा रनुहीति मंजरी ॥ १०१ ॥ प्रतिज्ञा स्वीकारः । तत्र यथा सत्यसंधः ।
 संप्रत्यय आदरः । स्पृहा कांक्षा तत्र श्रद्धेति । क्षौद्रे माह्निके । दैत्यचैत्रवसं-
 तेषु दुभेदे च पुमान् मधुः । आसिहीनेऽप्यंधशब्दः । अंधस्तु तिमिरे क्रीबं
 चक्षुर्हीनेऽभिधेयवदिति विश्वः ॥ १०२ ॥ अतः परे धातवर्गपर्यन्तास्त्रिषु ।
 पंडितमात्मानं मन्यते पंडितं मन्यः । अधिक्षेपे निर्दाप्रयोगे यथा । हे ब्रह्म-
 बंधो दुष्टोऽसीति । ब्रह्मबंधुरधिक्षेपे निर्देशे च द्विजन्मनामिति विश्वः
 ॥ १०३ ॥ अवलंबितः आश्रितः । अविदूरः सन्नहिस्तः । उभाववष्टब्धौ ।
 वृषि प्रतिस्तम्भे स्तम्भु रोधने वा । अवाचालंबनाविदूर्ययोरिति षत्वे अवष्टब्ध-
 शब्दः साधुः । अपिशब्दाद्वदोऽपि । लेष्टोऽपि गंधः संवाचो गुह्यसंकटयो-
 र्द्वयोः । वाचा निषेधे दुःखे च ज्ञातृचांद्रिसुरा बुधाः ॥ इति धाताः ॥
 अथ नांतानाह ॥ चित्रा मानवो रश्मयो ययोस्ता ॥ १०४ ॥ धाता च
 देहश्च । नीचो हीनजातिः । पृथग्जन इति चतुरस्रम् । “पृथक्कार्यो जनः
 पृथग्जनः ।” ग्रावा प्रस्तरे जलदे गिराविति । “पत्री श्येने रथे कांटे
 सगद्गुरयिकाद्रिष्विति विश्वः” ॥ १०५ ॥ बर्ही मयूरः । “धिल्ली
 स्वप्नी वृसे केतुग्रहे शरे । चूडावति बलीवर्दे मयूरे कुकुटे ह्य इति हेमः ।”
 लिप्ता वाचा । उपग्रह अनुकूलनम् । उभौ प्रतियगौ “प्रतियगस्तु

प्रतियत्नाबुभौ लिप्सोपग्रहावथ सादिनौ ॥ १०६ ॥

द्वौ सारथिहयारोहौ वाजिनोऽश्वेषुपक्षिणः ॥

कुलेऽप्यभिजनो जन्मभूम्यामप्यथ हायनाः ॥ १०७ ॥

वर्षार्चिर्व्रीहिभेदाश्च चंद्राग्न्यर्का विरोचनाः ॥

क्लेशेऽपि वृजिनो विश्वकर्मार्कसुरशिल्पिनोः ॥ १०८ ॥

आत्मा यत्नो धृतिर्बुद्धिः श्वभावो ब्रह्म वर्ष्म च ॥

शक्रो घातुकमत्तेभौ वर्षुकाब्दो घनाघनः ॥ १०९ ॥

घनो मेघे मूर्तिगुणे त्रिषु मूर्ते निरंतरे ॥

अभिमानोऽर्थादिदर्पे ज्ञाने प्रणयहिंसयोः ॥ ११० ॥

संस्कारलिप्सोपग्रहेषु चेति मेदिनी ॥ १०६ ॥ सारथिरश्वारोहश्च सादिनौ । “सादी तुरंगमारोहे निषादिरथिनोरपीति हैमः ।” अश्वो हयः । इषुः शरः पक्षी चैते वाजिनः । कुले कुलमुख्ये च जन्मभूम्यां जननस्थाने अभिजनः । अभिजनः कुले ख्यातो जन्मभूम्यां कुलध्वजे इति विश्वः ॥ १०७ ॥ वर्षोऽब्दः । अर्ची रश्मिः व्रीहिभेदश्चैते हायनाः । जहात्युदकमिति हायनो व्रीहिः । जहाति भावानिति हायनो वर्षम् । जिहीते प्राप्नोतीति वा । इश्च व्रीहिकालयोरित्यनेन ण्युद् अनादेशः । प्रह्लादपुत्रेऽपि विरोचनः । कल्पयेऽपि क्लीबं वृजिनम् । “वृजिनः क्लेशे वृजिनं भुग्नेऽप्ये रक्तचर्मणीति हैमः ।” अर्के सुरशिल्पिनि च विश्वकर्मा ॥ १०८ ॥ अततीत्यात्मा । अत सातत्यगमने । यतिन् प्रत्ययः । वर्ष्म देहः । आत्मा कलेवरे यत्र स्वभावे परमात्मनि । चित्ते धृतौ च बुद्धौ च परव्यावर्तनेऽपि चेति धरणिः । शक्र इन्द्रः । घातुक-आसौ मत्तेभश्चेति कर्मधारयः । तथा वर्षुकश्चासावब्दश्चेति । घनाघन इति चतुरस्रं नाम । शक्रघातुकमत्तेभवर्षुकाब्दा घनाघना इति क्वचित्पाठः ॥ १०९ ॥ मूर्तिगुणे काठिन्ये मेघे च घनः पुंसि । मूर्ते कठिने निरंतरे सांद्रे च त्रिषु । “घनं स्यात्कास्यतालादिबाधमध्यमनृत्तयोः । ना मुक्ताब्ध्योघदाब्धेषु विस्तारे लोहमुदरे । त्रिषु सांद्रे दृढे चेति मेदिनी ।” अर्थपशुकुलगुणादिभिर्यो दर्प-स्तस्मिन् ज्ञाने प्रणये हिंसायां चाभिमानः ॥ ११० ॥ प्रभौ नृपे च पत्नौ वा

इनः सूर्ये प्रभौ राजा मृगांके क्षत्रिये नृपे ॥
 वाणिन्यौ नर्तकीदूत्यौ स्रवंत्यामपि वाहिनी ॥ १११ ॥
 ह्यादिन्यौ वज्रतडितौ वंदायामपि कामिनी ॥
 त्वग्देहयोरपि तनुः सूनाऽधोजिह्विकाऽपि च ॥ ११२ ॥
 क्रतुविस्तारयोरस्त्री वितानं त्रिषु तुच्छके ॥
 मंदेऽथ केतनं कृत्ये केतावुपनिमंत्रणे ॥ ११३ ॥
 वेदस्तत्त्वं तपो ब्रह्म ब्रह्मा विप्रः प्रजापतिः ॥
 उत्साहने च हिंसाया सूचने चापि गंधनम् ॥ ११४ ॥
 आतंचनं प्रतीवापजवनाप्यायनार्थकम् ॥
 व्यंजनं लांछनं श्मश्रुनिष्ठानावयवेष्वपि ॥ ११५ ॥
 स्यात्कौलीनं लोकवादे युद्धे पश्वद्विपक्षिणाम् ॥

मृगांकादौ राजशब्दः । “राजा प्रभौ च नृपतौ क्षत्रिये रजनीपतौ । यस्मै
 शक्ते च पुंमि स्यादिति मेदिनी ।” मृगांक्रश्चंद्रः । “नर्तकीदूत्यौ वाणिन्यौ ।
 वाणिनी नर्तकीमत्ताविदग्धावनिनामु चेति मेदिनी ।” स्रवंसां नद्यां सेना-
 यामपि ॥ १११ ॥ वज्रं कुलिशम् । तडित्त्रिभुत् । वंदावृक्षे विजातीयमरोहे ।
 योषिन्मात्रे विलासिन्यामपि कामिनीशब्दो वर्तते । तनुः काये त्वचि स्त्री
 स्पात्रिष्वल्पे विरले कृश इति मेदिनी । अधोजिह्विका गलकंठिका सा सूना ।
 अपिशब्दात्पुण्यां वधस्थानेऽपि ॥ ११२ ॥ क्रतुर्यज्ञः । तुच्छके शून्ये मंदे च
 वितानं त्रिषु । मंदे यथा । वितानभूतहृदयः । केता ध्वजे उपनिमंत्रणे निवा-
 सेऽपि केतनम् ॥ ११३ ॥ तत्त्वं चैतन्यम् । तपो ब्रह्मा यथा ब्रह्मचारीति ।
 वेदादित्रये ब्रह्मशब्दः क्लीबे । विप्रवेषसोः पुंमे । “ऋत्विग्योगभिदोश्च ।
 सूचने आशयप्रकाशनेऽपि ” ॥ ११४ ॥ प्रतीवापः क्षीरादौ तक्रादेर्निक्षेपः ।
 जवनं वेगः । आप्यायनं प्रीणनम् । एतदर्थकमातंचनम् । लांछनं चिह्नम् ।
 निष्ठानं तेमनम् । अवयवोऽवयवभेदः । स्त्रीपुंसयोरिति यावत् । एतेषु व्यंजनं
 नाम ॥ ११५ ॥ लोकवादे लोकापवादे पश्वादीनां युद्धे च “कुली-
 नत्वे च ” कौलीनम् । निःसरणे ग्रहादेर्निर्गमे उपवने, प्रयोजने च

स्यादुद्यानं निःसरणे वनभेदे प्रयोजने ॥ ११६ ॥
 अवकाशे स्थितौ स्थानं क्रीडादावपि देवनम् ॥
 उत्थानं पौरुषे तंत्रे सन्निविष्टोद्गमेऽपि च ॥ ११७ ॥
 व्युत्थानं प्रतिरोधे च विरोधाचरणेऽपि च ॥
 मारणे मृतसंस्कारे गतौ द्रव्येऽर्थदापने ॥ ११८ ॥
 निर्वर्तनोपकरणानुव्रज्यासु च साधनम् ॥
 निर्यातनं वैरशुद्धौ दाने न्यासार्पणेऽपि च ॥ ११९ ॥
 व्यसनं विपदि भ्रंशे दोषे कामजकोपजे ॥
 पक्ष्माक्षिलोम्नि किंजल्के तंत्वाद्यंशेऽप्यणीयसि ॥ १२० ॥
 तिथिभेदे क्षणे पर्व वर्त्म नेत्रच्छदेऽध्वनि ॥

उद्यानं नाम ॥ ११६ ॥ “स्थानं नित्यावकाशयोः । सादृश्ये सन्निवेशे
 चेति हैमः ।” क्रीडायां व्यवहारे जिगीषादौ देवनम् । अक्षेषु देवनः
 प्रोक्त इति विश्वः । पौरुषे उत्थोगे । तंत्रं कुटुंबकृत्ये स्यात्सिद्धांते चौषधो-
 त्तमे । सन्निविष्टस्योद्गमे ऊर्ध्वाभवने । “उत्थानमुद्यमे तंत्रे पौरुषे पुस्तके
 रणे । प्रांगणोद्गमहर्षेषु मलरोगेऽपि न द्वयोरिति मेदिनी ” ॥ ११७ ॥
 प्रतिरोधे तिरस्कारे । “स्वातंत्र्यकृत्येऽपि व्युत्थानम् ।” मारणाद्यष्टके सैन्ये
 भेदे च साधनमिति नाम । तत्र मारणे यथा पारदसाधनम् । मृतसंस्कारेऽग्नि-
 दाहे । गतौ गमने । द्रव्ये धने । अर्थस्य धनादेर्दापने ॥ ११८ ॥ निर्वर्तनं अर्थ-
 निष्पादनम् । उपकरणं परिकरः । उपाय इति केचित् । अनुव्रज्या अनुगमनम् ।
 दाने त्यागे । न्यासार्पणे निक्षिप्तद्रव्यस्यार्पणे निर्यातनम् ॥ ११९ ॥ भ्रंशे अपाये
 पतने वा । दोष इत्यस्य प्रत्येकं संबंधः । कामजदोषस्तु मृगयाद्यूतस्त्रीमद्यपानेषु
 प्रसक्तितः । कोपजदोषस्तु वाक्पारुष्यादिः । “व्यसनं त्वशुभे सक्तौ पानस्त्री-
 मृगयादिषु । दैवानिष्टफले पापे विपत्तौ निष्फलोद्यमे इति मेदिनी ।” अक्षि-
 लोम्नि चञ्चुर्लोम्नि किंजल्के केसरे । अणीयसि तंत्वाद्यंशे अल्पतरे सूत्रा-
 द्यंशे । पक्ष्मेति नांतम् ॥ १२० ॥ तिथिभेदेऽष्टमीदर्शादौ क्षणे उत्सवे पर्व ।
 “पर्व प्रस्तावोत्सवयोर्ग्रथौ विषुवदादिषु । दर्शप्रतिपत्संघौ च तिथिग्रंथ-
 विशेषयोरिति हैमः ।” नेत्रापिधायकचर्मपुटे अध्वनि मार्गे वर्त्म ॥ अकार्ये

अकार्यगुह्ये कौपीनं मैथुनं संगतौ रते ॥ १२१ ॥

प्रधानं परमात्मा धीः प्रज्ञानं बुद्धिचिह्नयोः ॥

प्रसूनं पुष्पफलयोर्निधनं कुलनाशयोः ॥ १२२ ॥

क्रंदने रोदनाह्वाने वर्ष्म देहप्रमाणयोः ॥

गृहदेहत्विट्प्रभावा धामान्यथ चतुष्पथे ॥ १२३ ॥

सन्निवेशे च संस्थानं लक्ष्म चिह्नप्रधानयोः ॥

आच्छादने संपिधानमपवारणमित्युभे ॥ १२४ ॥

आराधनं साधने स्यादवाप्तौ तोषणेऽपि च ॥

अधिष्ठानं चक्रपुरप्रभावाध्यासनेऽपि ॥ १२५ ॥

रत्नं स्वजातिश्रेष्ठेऽपि वने सलिलकानने ॥

अकरणार्हे गुह्ये उपस्थे कौपीनम् । कूपपतनमर्हति कौपीनं पापं तत्साधन-
त्वात्तद्वत् गोप्यत्वाद्वा पुरुषलिङ्गमपि तदाच्छादनत्वाद्ब्रह्ममपि । संगतौ भार्या-
दिसंबन्धे । रते सुरते मैथुनं स्यात् ॥ १२१ ॥ धीः बुद्धिः । महामात्रे ।
“ प्रकृतौ प्रज्ञायां ” च प्रधानम् । बुद्धिचिह्नयोः प्रज्ञानम् । “ प्रसूनो वाच्य-
वज्जाते क्लीबं तु फलपुष्पयोरिति मेदिनी । ” कुले वंशे ॥ १२२ ॥ आह्वान-
मारावः । उभे क्रंदनसंज्ञे । प्रमाणमित्युक्ता । उभयोर्वर्ष्म । “ वर्ष्म देहमा-
माणातिमुंदराकृतिषु स्मृतमिति मेदिनी । ” गृहादीनि चत्वारि धामशब्द-
वाच्यानि । “ धाम रश्मौ गृहे देहे स्थाने जन्मप्रभावयोरिति हैमः । ” चतु-
ष्पथे शृंगाटके ॥ १२३ ॥ सन्निवेशे अवयवविभागे संस्थानम् । “ संस्थानं
त्वाकृतौ मृतौ । चतुष्पथे सन्निवेश इति हैमः । ” “ चिह्ने प्रधाने लक्ष्म । ”
संपिधानं तिरोधानम् । अपवारणं वस्त्रादिना परिवृत्तिः । उभे आच्छा-
दनसंज्ञे । वस्त्रेऽप्याच्छादनम् ॥ १२४ ॥ साधने निष्पादने अवाप्तौ लाभे
तोषणे तुष्टौ आराधनं स्यात् । चक्रं रथाङ्गम् । पुरं नगरम् । अध्यासन-
माक्रमणं अधिष्ठानं स्यात् ॥ १२५ ॥ स्वजातिश्रेष्ठे रत्नम् । यथा स्त्रीरत्नम् ।
मणावपि । सलिलं जलम् । काननमरण्यम् । उभे वने । “ वनं प्रस-
वने गेहे प्रवाहेऽथसि कानन इति हैमः । ” विरले सांतरे । स्तोके-
ऽल्पे । तल्लिनम् । “ स्वच्छे च । ” तलप्रतिष्ठायामिति धातोरिनन् । यथा

तलिनं विरले स्तोके वाच्यलिङ्गं तथोत्तरे ॥ १२६ ॥
 समानाः सत्समैके स्युः पिशुनौ खलसूचकौ ॥
 हीनन्यूनावूनगर्हो वेगिशूरो तरस्विनौ ॥ १२७ ॥
 अभिपन्नोऽपराद्धोऽभिग्रस्तव्यापद्मतावपि ॥ इति नांताः ॥
 कलापो भूषणे बर्हे तूणीरे संहतावपि ॥ १२८ ॥
 परिच्छदे परीवापः पर्युप्तौ सलिलस्थितौ ॥
 गोधुग्गोष्ठपती गोपौ हरविष्णू वृषाकपी ॥ १२९ ॥
 बाष्पमूष्माश्रु कशिपु त्वन्नमाच्छादनं द्वयम् ॥

तलिनं वाच्यलिङ्गं तथा उत्तरेऽपि नांतसमाप्तिपर्यंतं वाच्यलिङ्गाः ॥ १२६ ॥
 सन् पंडितः समः सदृशः एकश्चैते समानाः स्युः । एकस्मिन्नर्थे यथा । समा-
 नोदरौ बंधु एकोदरावित्यर्थः । खलो दुर्जनः । सूचकः कर्णेजपः उभौ पिशुनौ ।
 “पिशुनं कुंकुमेऽपि च । कपिवक्त्रे च काके ना सूचककूरयोस्त्रिष्विति
 मेदिनी ।” ऊनोऽल्पः गर्हो निघः द्रावेतौ हीनन्यूनशब्दवाच्यौ । वेगी वेग-
 युक्तः । शूरो बली ॥ १२७ ॥ अपराद्धोऽपराधवान् । अभिग्रस्तः शत्रुणा-
 क्रांतः । व्यापद्मतः प्राप्तविपत्कः । एते अभिपन्नवाच्याः । मक्षिप्तश्लोकद्वयं
 लिख्यते । लेख्ये भूम्यादिदानार्थं यातनाऽऽज्ञा च शासनम् । निदानमवसाने
 च सार्थं वार्द्धधिके धनी । कक्षापटेऽपि कौपीनं न ना खेदेऽपि वेदना । द्युम्नं
 बलेऽथ भार्यापि जातिदोषेऽपि लाञ्छनम् ॥ इति नांताः ॥ भूषणे अलंकार-
 मात्रे । बर्हे मयूरपिच्छे । तूणीरे इषुधौ । संहतौ समुदाये । कांच्यां च “कला-
 पशब्दः ” ॥ १२८ ॥ परिच्छदः पटमंडपाद्युपकरणम् । पर्युप्तिः सर्वतो वप-
 नम् । दुवप् बीजसंताने धातुः । सलिलस्थितौ जलाधारे परीवापः । गां
 दोग्धीति गोधुग्गोपालः गोष्ठाध्यक्षश्च गोपौ । “गोपो ग्रामौघगोष्ठाधिकृत-
 योर्बल्लवे नृप इति विश्वः ।” वृषाकपिसंज्ञौ हरो विष्णुश्च “अग्निश्च”
 ॥ १२९ ॥ उष्मोष्णम् । अश्रु नेत्रोदकं च बाष्पसंज्ञम् । अथबोष्माश्रु इत्येकं
 बाष्पसंज्ञमिति वदन्ति । अन्नं भोजनम् । आच्छादनं वस्त्रम् । एतत् द्वयं कशि-
 पुसंज्ञम् । वक्ष्यमाणमस्त्रियामिति कशिपौ तल्पे चान्वीयते । अट्टोऽट्टालिका ।
 दाराः स्त्री । अत्र यथा गुरुतल्पः । स्तंभे तृणादिगुच्छे । अपिशब्दादिस्तार-

तल्पं शय्यादृशेषु स्तंबेषु विटपोऽस्त्रियाम् ॥ १३० ॥

प्राप्तरूपस्वरूपाभिरूपा बुधमनोज्ञयोः ॥

भेद्यलिंगा अमी कूर्मी वीणाभेदश्च कच्छपी ॥ १३१ ॥

(“कुतपो मृगरोमोत्थपटे चाहोऽष्टमेषु शके ॥” इति पांताः ॥

रवर्णे पुंसि रेफः स्यात्कुत्सिते वाच्यलिंगकः ॥)

इति फांताः ॥ (१)

अंतराभवसत्त्वेऽश्वे गंधर्वो दिव्यगायने ॥ १३२ ॥

कंबुर्ना वलये शंखे द्विजिह्वौ सर्पसूचकौ ॥

पूर्वोऽन्यलिंगः प्रागाह पुंबहुत्वेऽपि पूर्वजान् ॥ १३३ ॥

इति बांताः ॥

शास्त्रयोश्च । “पल्लवे विटपि” विटपः ॥ १३० ॥ अमी प्राप्तरूपादयस्त्रयः
पांता भेद्यलिंगाः बुधे पंडिते मनोज्ञे मनोहरे च वर्तते । प्राप्तं रूपं येन प्राप्तरूपः ।
स्वमेव रूपं यस्य स्वरूपः । अभिरूपं रूपमस्याभिरूपः ।” कूर्मी कम्ठी ।
वीणाभेदः सारस्वतीवीणा । सरस्वत्यास्तु कच्छपीत्युक्तत्वात् । द्वे कच्छपीसंज्ञे ।
कच्छपी वल्लकीभेदे हुलौ क्षुद्रगदांतर इति विश्वः ॥ १३१ ॥ “कुतपो मृगरो-
मोत्थपटे चाहोऽष्टमेषु शके इत्यन्यत्र कचित् ।” इति पांताः ॥ रवर्णे राक्षरे रेफः
पुंसि । यथा रेफे परे लोपः । कुत्सिते रेफो वाच्यलिंगकः । शिखा शिखायां
सरिति मांसिकायां च मानरि । शफं मूले तरूणां स्याद्वादीनां खुरेऽपि
च ॥ गुंफः स्याद्गुंफने बाहोरलंकारे च कीर्तितः । इति सार्धं पञ्च मूलादितरत् ॥
इति फांताः ॥ अथ बवयोः सावर्ण्यत्वात् बांतान्वांतांश्चाह । यो मरणजन्मनो-
रंतराले स्थितः प्राणी सोऽन्तराभवसत्त्वः तस्मिन् । अश्वे घोटके । दिव्यगा-
यने विश्वावसुप्रभृतौ । गायनमात्रे च गंधर्वः । “गंधर्वस्तु नभश्चरे । पुंस्को-
किले गायने च मृगभेदे तुरंगमे । अंतराभवदेहे चेति हैमः ” ॥ १३२ ॥ ना
पुंसीत्यर्थः । गजशंखयोरपि कंबुः । “ग्रीवायां च ।” सूचकः पिशुनः ।
पूर्वशब्दः प्रागाची वाच्यलिंगकः । यथा । पूर्वा नदी पूर्वो ग्रामः पूर्व
वनम् । यदा तु पूर्वजान् पितामहादीनाह तदा पुंसि बहुत्वे वर्तते । यल्लक्ष्यम् ।
पूर्वेषामपि पूर्वजाः इति । पूर्वे स्युः पूर्वजाः पूर्वे ज्ञातय इति धरणिः ।
माह पूर्वमग्रत इति च ॥ १३३ ॥ इति बांताः ॥ घटः कलशः इभस्य गजस्य

कुंभौ घटेभमूर्द्धाशौ डिभौ तु शिशुबालिशौ ॥
 स्तंभौ स्थूणाजडीभावौ शंभू ब्रह्मत्रिलोचनौ ॥१३४॥
 कुक्षिधूणार्भका गर्भा विस्त्रंभः प्रणयेऽपि च ॥
 स्याद्रेयां दुंदुभिः पुंसि स्यादक्षे दुंदुभिः स्त्रियाम् ॥१३५॥
 स्यान्महारजने क्लीबं कुसुंभं करके पुमान् ॥
 क्षत्रियेऽपि च नाभिर्ना सुरभिर्गवि च स्त्रियाम् ॥१३६॥
 सभा संसदि सभ्ये च त्रिष्वध्यक्षेऽपि वल्लभः ॥ इति भांताः ॥
 किरणप्रग्रहौ रश्मी कपिभेकौ प्लवंगमौ ॥ १३७ ॥
 इच्छामनोभवौ कामौ शौर्योद्योगौ पराक्रमौ ॥

मूर्द्धाशः शिरोभागः । “ कुंभः स्यात्कुंभकर्णस्य सुते वेद्यापतौ घटे ॥ राशि-
 भेदे द्विपांगे चेति विश्वः । ” बालिशौ मूर्खः । स्थूणा गृहस्तंभः । जडीभावो
 जडत्वम् । “ शंभुर्ब्रह्मार्हतोः शिव इति हैमः ” ॥ १३४ ॥ भ्रूणो गर्भस्थो
 जंतुः । अर्भकः शिशुः । एते गर्भाः । “ गर्भः कुक्षौ शिशौ संघौ भ्रूणे पन-
 सकंटक इति हैमः । ” प्रणये शृंगारप्रार्थनायां अपिशब्दाद्विश्वासादौ
 विस्त्रंभः विश्रंभोऽपि । “ विश्रंभः केलिकलहे विश्वासे प्रणये वध इति विश्व-
 हैमौ ॥ ” दुंदुभिर्भेयां पुंसि । अक्षे बालक्रीडोपकरणे तितरिंगि इति देशांतर-
 भसिद्धे स्त्रियाम् । “ दुंदुभिः पुमान् । वरुणे दैत्यभेयोश्च त्र्यक्षविदुत्रिकद्वये
 इति मेदिनी ” ॥ १३५ ॥ महारजने पुष्पभेदे । येन रक्तं वस्त्रं कौसुंभम् ।
 करके कमंडलौ । क्षत्रिये नाभिः पुंसि । अपिशब्दान्मुख्यनृपे चक्रमध्ये च ।
 प्राण्यंगे तु द्वयोः । मृगभेदे तु स्त्रियाम् । गवि सौरभेय्याम् । सुरभिः स्त्री ।
 चकाराद्वसंतजातीफलचंपकेषु ना । सुगंधिमनोज्ञयोस्त्रिषु । “ सुवर्णे पंकजे
 च क्लीबम् ” ॥ १३६ ॥ संसदि सदसि । सभ्यः सदस्यः । “ स्त्रियां सामा-
 जिके गोष्ठ्यां द्यूतमंदिरयोः सभेति रभसः । ” अपिशब्दाद्वयिते । “ कुली-
 नाभे ” च वल्लभः । वल्लभो दयितेऽध्यक्षे सलक्षणतुरंगम इति कोशांतरात् ॥
 इति भांताः ॥ अथ भांतानाह । अश्वादेर्वधनरज्जुः प्रग्रहः । रश्मिः पुमान्
 दीधितौ स्यात्पक्षप्रग्रहयोरपीति मेदिनी ॥ १३७ ॥ मनोभवो मदनः । शौर्यं
 सामर्थ्यम् । पुण्यादौ षट्के धर्मशब्दस्तत्र । यमोऽतकः । न्याये यथा धर्मा-

धर्माः पुण्ययमन्यायस्वभावाचारसोमपाः ॥ १३८ ॥

उपायपूर्व आरंभ उपधा चाप्युपक्रमः ॥

वणिक्पथः पुरं वेदो निगमो, नागरो वणिक् ॥ १३९ ॥

नैगमौ द्वौ बले रामो नीलचारुसिते त्रिषु ॥

शब्दादिपूर्वो वृन्देऽपि ग्रामः क्रांतौ च विक्रमः ॥ १४० ॥

स्तोमः स्तोत्रेऽध्वरे वृन्दे जिह्वस्तु कुटिलेऽलसे ॥

उष्णेऽपि घर्मश्चेष्टालंकारे भ्रांतौ च विभ्रमः ॥ १४१ ॥

गुल्मा रुक्स्तंबसेनाश्च जामिः स्वसृकुलस्त्रियोः ॥

ध्यक्षः । स्वभावे यथा क्रूरधर्मा । आचारे धर्मशास्त्रोक्ते । सोमं पिबति स्म सोमपाः ॥ १३८ ॥ उपायं ज्ञात्वा य आरंभः स उपायपूर्वः । अमात्यशी-
लपरीक्षोपाय उपधा । चिकित्सायां चोपक्रमः । उपक्रमः स्यादुपधा चिकि-
त्सारंभविक्रम इति विश्वः । ” वणिक्पथो वाणिज्यम् । पुरं नगरम् । वेद
आम्नायः । एते निगमाः । “ निगमो वाणिजे पुर्यां कटे वेदे वणिक्पथ इति
मेदिनी । ” नगरे भवो नागरः वणिक् चैतौ “ द्वौ ” नैगमौ । “ नैगमः
स्यादुपनिषद्वाणिजोर्नागरेऽपि चेति मेदिनी ” ॥ १३९ ॥ बले बलदेवे पुंसि ।
नीलादिषु त्रिलिंग्यां रामशब्दः । नीलोऽसितः । चारुः मनोज्ञः । “ रामः
पशुविशेषे स्याज्जामदग्न्ये हलायुधे । राघवे चासिते श्वेते मनोज्ञेऽपि च
वाच्यवदिति कोशांतरम् । ” शब्दादिपूर्वो ग्रामशब्दो वृन्दे वर्तते । यथा
शब्दग्रामः । अपिशब्दात्संवसथे “ स्वरे च ” ग्रामः । क्रांतिर्विक्रमणं पराक्रमे
च विक्रमः ॥ १४० ॥ क्वचिदत्र स्तोमेत्यादिपद्यमूलकमस्ति । अपिशब्दा-
त्स्वेदांभसि घर्मः । चेष्टालंकारो हावः । शोभायां च विभ्रमः ” ॥ १४१ ॥
रुक् रोगभेदः प्रीहाख्यः । स्तंबः कुशादिगुच्छो बेट इति ख्यातः । सैन्यरक्षण-
च गुल्मशब्दः । “ गुल्मः सेनाघट्टभिदोः सैन्यरक्षणरुग्भिदोः । स्तंब इति
मेदिनी । ” स्वसा भगिनी । कुलस्त्री कुलबधूः तयोर्जामिशब्दः । “ वधूरे
संयमे यामो याभिः स्वसृकुलस्त्रियोरिति रभसात् यामिः कुलस्त्रीस्वस्त्रीः
स्त्रीति कोशांतराच्च अंतस्थादिरापि । ” क्षितिर्भूमिः । क्षांतिस्तितिक्षा कृपोः
क्षमा । कुक्ते योग्ये “ क्षमम् ” शक्ते हिते क्षमस्त्रिलिंगः । “ वरणिस्तु

क्षितिक्षांत्योः क्षमा युक्ते क्षमं शक्ते हिते त्रिषु ॥ १४२ ॥

त्रिषु श्यामौ हरित्कृष्णौ श्यामा स्याच्छारिवा निशा ॥

ललामं पुच्छपुंड्राश्वभूषाप्राधान्यकेतुषु ॥ १४३ ॥

सूक्ष्ममध्यात्ममप्याद्ये प्रधाने प्रथमस्त्रिषु ॥

वामौ वल्गुप्रतीपौ द्वावधमौ न्यूनकुत्सितौ ॥ १४४ ॥

जीर्णं च परिभुक्तं च यातयाममिदं द्वयम् ॥ इति मांताः ॥

तुरंगगरुडौ तार्क्ष्यौ निलयापचयौ क्षयौ ॥

श्वशुर्यौ देवरश्यालौ भ्रातृव्यौ भ्रातृजद्विषौ ॥ १४५ ॥

योग्ये शक्ते हिते क्षममिसाह ॥ १४२ ॥ हरित्पालाशः । कृष्णः कालः उभौ श्यामौ । शारिवा शतावरी निशा च श्यामा । “श्यामो वटे प्रयागस्य नारिदे वृद्धदारके । पिके च कृष्णहरितोः पुंसि स्याच्चद्विति त्रिषु । मरीचे त्रिषु रुक्मणे क्लीवं स्त्री शारिवौषधौ । अप्रसूतांगनायां च प्रियंगावापि चोच्यते । यमुनायां त्रियामायां कृष्णत्रिवृतिकौषधौ । नीलिकायामिति मेदिनी । ” पुंड्रमश्वदीनां ललाटचित्रम् । अश्वो घोटकः । “भूषा सामीप्यादश्वस्येव । ” प्राधानमेव प्राधान्यम् । केतुर्ध्वजः षट्सु ललामम् । “लला-
मेत्यपि । प्रधानध्वजशृंगेषु पुंड्रवालधिलक्ष्मसु ॥ भूषावात्रिप्रभावेषु ललामं स्याल्ललाम चेति रुद्रः ” ॥ १४३ ॥ अध्यात्मं आत्मन्यधिकृतं लिङ्गदेहम् । अपिशब्दात्कैतवे । सूक्ष्मं स्यात्कैतवेऽध्यात्मे पुंस्त्वणौ त्रिषु चाल्पक इति मेदिनी । आद्ये आदौ प्रधाने मुरुये प्रथमः । त्रिष्विति यावन्मांतमधिकारः । प्रतीपौ विपरीतः । वल्गुर्यथा । वामलोचनाः स्त्रियः । “वामः कामे सद्ये पयोधरे । उमानाथे प्रतीकूले चारौ वामा तु योषितीति हैमः । ” न्यूनश्च कुत्सितश्चाधमौ ॥ १४४ ॥ जीर्णं प्राप्तपरिणामम् । परिभुक्तं भुक्तोज्झितम् । द्वयं यातयामसंज्ञम् । यातः यामः उपभोगकालो यस्य । तदुक्तं हैमे । यातया-
मोऽन्यवज्जीर्णे परिभुक्तोज्झितेऽपि चेति ॥ इति मांताः ॥ अथ यांतानाह ।
अश्वगरुडौ तार्क्ष्यसंज्ञौ । “तार्क्ष्यस्तु स्यंदने बाहे गरुडे गरुडाग्रजे ॥ अश्वकर्पा-
द्वक्त्ररौ स्यादिति हैमः । ” निलयो गृहम् । अपचयो ह्रासः । उभौ क्षयौ ।
“क्षमो मेहे कल्पतिऽपचये रुजीति हैमः । श्यालो भार्वाभ्राता । श्वशुर-
स्त्वपत्यं श्वशुर्यः । भ्रातृपुत्रः श्वशुरपुत्रश्च भ्रातृव्यौ ॥ १४५ ॥ रसदन्दो ध्वन-

पर्जन्यौ रसदब्देदौ स्यादर्यः स्वामिवैश्ययोः ॥
 तिष्यः पुष्ये कलियुगे पर्यायोऽवसरे क्रमे ॥ १४६ ॥
 प्रत्ययोऽधीनशपथज्ञानविश्वासहेतुषु ॥
 रंध्रे शब्देऽथानुशयो दीर्घद्वेषानुतापयोः ॥ १४७ ॥
 स्थूलोच्चयस्त्वसाकल्ये नागानां मध्यमे गते ॥
 समयाः शपथाचारकालसिद्धांतसंविदः ॥ १४८ ॥
 व्यसनान्यशुभं दैवं विपदित्यनयास्त्रयः ॥
 अत्ययोऽतिक्रमे कृच्छ्रे दोषे दंडेऽप्यथापदि ॥ १४९ ॥
 युद्धायत्योः संपरायः पूज्यस्तु श्वशुरेऽपि च ॥

देवदः । इंद्रः शक्रः । उभौ पर्जन्यौ । “ मेघशब्देऽपि पर्जन्यः ” प्रभुवैश्ययो-
 रर्यः । पुष्यर्षे तुर्ययुगे च तिष्यः । अवसरे प्रस्तावे क्रमे च पर्यायः ।
 “ पर्यायस्तु प्रकारे स्यान्निर्माणेऽवसरे क्रम इति विश्वः ” ॥ १४६ ॥ प्रत्य-
 यनं प्रत्ययः । प्रतीयते अनेन वा प्रसेतीति वा प्रत्ययः । इणगतौ परच्
 अथवा पचादित्वात् साधुः । अधीनादिषु सप्तसु प्रत्ययशब्दस्तत्राऽधीने
 यथा । राजप्रत्ययाः प्रजाः । शपथः शपनम् । ज्ञाने यथा । प्रत्यक्षप्रत्ययः ।
 विश्वासे यथा । न शत्रोः प्रत्ययं गच्छेत् । हेनौ यथा । गार्हस्थ्यं भार्या-
 प्रत्ययम् । रंध्रे छिद्रे । शब्दे यथा । चिकीर्षतीत्यत्र सन् प्रत्ययः । “ प्रत्ययः
 शपथे रंध्रे विश्वासाचारहेतुषु । प्रथितत्वे च सन्नादावधीनज्ञानयोरपीति
 विश्वः । ” चिरद्वेषे पश्चात्तापे चानुशयः । “ अनुबन्धे च ” ॥ १४७ ॥ असाकल्ये-
 ऽकात्स्न्ये । नागानां हस्तिनां यत्न शीघ्रं नापि मंदं गमनं तत्रेत्यर्थः । स्थूलो-
 च्यो गंडोपलेऽपि च । गजानां मध्यमगतेऽप्यसाकल्यकरंडयोरिति मेदिनी ।
 शपथादयः समयाः । तत्र शपथे यथा । कृतसमयोऽपि चोरो दंड्यः ।
 संवित् संभाषा । “ समयः शपथे भाषासंपदोः कालसंविदोः । सिद्धांताचा-
 रसंकेतनियमावसरेषु च । क्रियाकारे च निर्देशे इति हैमः ” ॥ १४८ ॥
 व्यसनानि घृतादीनि । अशुभमिति दैवविशेषणम् । विपद्विपत्तिरेतन्नयं अन-
 यसंज्ञम् । अशुभदैवे यथा । निःस्वोऽभूदनयेन सः । अतिक्रमे उल्लंघने ।
 “ अपिशब्दात् नाशे चात्ययः । ” आपदादित्रये संपरायः ॥ १४९ ॥
 आयतिः उत्तरकालः । अपिशब्दात्पूजार्हेऽपि पूज्यः । सेनायाः पृष्ठभागे

पश्चादवस्थायिबलं समवायश्च संनयौ ॥ १५० ॥
 संघाते सन्निवेशे च संस्त्यायः प्रणयास्त्वमी ॥
 विस्रंभयाच्चाप्रेमाणो विरोधेऽपि समुच्छ्रयः ॥ १५१ ॥
 विषयो यस्य यो ज्ञातस्तत्र शब्दादिकेष्वपि ॥
 निर्यासेऽपि कषायोऽस्त्री सभायां च प्रतिश्रयः ॥ १५२ ॥
 प्रायो भूम्न्यंतगमने मन्युर्देन्ये क्रतौ क्रुधि ॥
 रहस्योपस्थयोर्गुह्यं सत्यं शपथतथ्ययोः ॥ १५३ ॥
 वीर्यं बले प्रभावे च द्रव्यं भव्ये गुणाश्रये ॥
 धिष्ण्यं स्थाने गृहे भेऽग्नौ भाग्यं कर्म शुभाशुभम् ॥ १५४ ॥
 कशेरुहेमोगांगेयं विशल्या दंतिकाऽपि च ॥

तिष्ठति यत्सैन्यं तत्पश्चादवस्थायिबलम् । समवायः समूहः । उभौ संनयौ
 ॥ १५० ॥ सन्निवेशे स्थानविशेषे “विस्तृतौ च संस्त्यायः ।” अमी विस्रं-
 भादयस्त्रयः प्रणयाः । विस्रंभो विश्वासः । “प्रसरश्च प्रणयः ।” वैरोन्नयोः
 समुच्छ्रय इति रभसः ॥ १५१ ॥ यस्य मत्स्यादेर्यो जलादिर्ज्ञातो निससे-
 वितस्तस्य तत्र विषयः । शब्दादिकाः शब्दस्पर्शरूपरसगंधाश्च विषयाः ।
 देशगोचरौ विषयौ । निर्यासः काथरसः । अपिशब्दाद्विलेपनादौ । कषायो
 रसभेदे स्यादंगरागे विलेपन इति विश्वः । आश्रये “अभ्युपगमे” च प्रति-
 श्रयः ॥ १५२ ॥ भूम्नि बाहुल्ये । यथा प्रायेण ब्राह्मणा भोज्याः । बाहुल्ये-
 नेत्यर्थः । अंतो नाशो गम्यतेनेन । तत्रानशने यथा । प्रायोपवेशः कृतः ।
 प्रायश्चानशने मृत्यौ तुल्यबाहुल्ययोरपीति विश्वः । क्रतौ यज्ञे कोपे च मन्युः ।
 “शोके च ।” रहस्यं गोप्यम् । तथ्यमृतम् । “कृतयुगे च सत्यम्”
 ॥ १५३ ॥ बलं सामर्थ्यम् । प्रभावस्तेजोविशेषः । तत्र वीर्यम् । “वीर्यं
 तेजःप्रभावयोः । शुक्रे शक्तौ चेति हैमः ।” भव्ये सत्त्वे गुणाश्रये पृथि-
 व्यादौ द्रविणे च द्रव्यम् । “द्रव्यं भव्ये धने क्षमादौ जतुदुमविकारयोः ।
 विलेपे भेषजे रीत्यामिति हैमः ।” भे नक्षत्रे । अग्नौ बहौ । शुभाशुभमिति
 शुभमशुभं वा जन्मांतरीयं यत्कर्म तद्भाग्यमित्युच्यते । ऐश्वर्येऽपि ॥ १५४ ॥
 कशेरु स्वनाम्नैव ख्यातम् । दंतिका निकुंभः । अपिशब्दादग्निशिखा गुह-
 द्यपि विशल्या । “त्रिपुटार्या च ।” श्रीर्लक्ष्मीः । “वृषाकपायी जीवंत्यां

वृषाकपायी श्रीगौर्योरभिख्या नामशोभयोः ॥ १५५ ॥
 आरंभो निष्कृतिः शिक्षा पूजनं संप्रधारणम् ॥
 उपायः कर्म चेष्टा च चिकित्सा च नव क्रियाः ॥ १५६ ॥
 छाया सूर्यप्रिया कांतिः प्रतिबिम्बमनातपः ॥
 कक्ष्या प्रकोष्ठे हर्म्यादेः कांच्यां मध्येभबंधने ॥ १५७ ॥
 कृत्या क्रियादेवतयोस्त्रिषु भेदे धनादिभिः ॥
 जन्यं स्याज्जनवादेऽपि जघन्योऽत्येऽधमेऽपि च ॥ १५८ ॥

शतावयुर्मयोः श्रियामिति हैमः । ” नामाभिधानम् । शोभा कांतिः तत्रा-
 भिख्येति । “ अभिख्या त्वभिधाने स्याच्छोभायां च यशस्यपीति मेदिनी ”
 ॥ १५५ ॥ आरंभादयो नव शब्दाः क्रियाशब्दत्राच्यास्तत्रारंभे यथा ।
 सर्वाः क्रिया मंत्रमूला नृपाणाम् । निष्कृतौ प्रायश्चित्ते यथा । महापात-
 किनां पुंसां क्रिया प्राणांतिका स्मृता । शिक्षायां यथा । क्रिया हि वस्तूप-
 हिता प्रसीदति । पूजने यथा । देवक्रियापरस्तपस्वी । संप्रधारणं विचारः ।
 तत्र यथा । क्रियां विना को हि जानाति कृत्यम् । उपाये यथा । मम सामा-
 दिकाः क्रियाः । कर्मणि यथा । निष्क्रियस्य कुतः सुखम् । चेष्टायां यथा ।
 मृतः किं निष्क्रियो यतः । चिकित्सायां यथा पूर्वं ज्वरे समुत्पन्ने क्रिया पूर्वज्व-
 रानुगा ॥ १५६ ॥ सूर्यप्रियादिचतुष्टके छायाशब्दः । सूर्यप्रिया शनश्चरमाना ।
 कांतौ यथा । विच्छायाः । प्रतिबिम्बे यथा । संछाया आदर्शः । आनपाभावे
 यथा । नष्टच्छायो मध्याह्नः । “ छाया पंक्तौ प्रतिमायामर्कयोपत्यनातपे ।
 उत्कोचे पालने कांतौ शोभायां च तमस्यपीति मेदिनी । ” हर्म्यादेः राज-
 गृहादेः प्रकोष्ठेऽतर्गृहे । यथा । मम कक्ष्या अतिक्रम्येति । कांची मेखला ।
 मध्येभबंधने वरत्रायाम् । मध्ये भागे यदिभबंधनं तत्रेत्यर्थः । “ कक्ष्या गृह-
 प्रकोष्ठे स्यात्साहचर्योद्योगकांचिषु । बृहत्तिकेभनाज्योश्चेति हैमः ” ॥ १५७ ॥
 क्रिया कर्म । कृत्या देवतानामसद्देवतविशेषः । यल्लक्ष्यं भागवते । तथा स
 निर्ममे तस्मै कृत्यां कालानलोपमामिति । क्रियायां यथा । कां कां कृत्याम-
 कार्षीः । धनस्त्रीभूम्यादिभिर्भेदनीयो यः परराष्ट्रगतपुरुषादिस्तत्र कृत्याशब्दो
 वाच्यलिंगः । जनवादे निंदितवादे । अपिशब्दाद्युद्धादौ । “ जन्यं हट्टे परी
 वादे संग्रामे च नपुंसकमिति मेदिनी । ” अंत्येऽधमे च जघन्यः । अपिशब्दा-
 च्छिन्ने । “ जघन्यं हेमले क्लीबं चरमे गर्हितेऽन्यवादिति मेदिनी ” ॥ १५८ ॥ चका-

गर्शाहीनौ च वक्तव्यौ कल्यौ सज्जनिरामयौ ॥

आत्मवाननपेतोऽर्थादर्थ्यौ पुण्यं तु चार्वापि ॥ १५९ ॥

रूप्यं प्रशस्तरूपेऽपि वदान्यो वल्गुवागपि ॥

न्याय्येऽपि मध्यं सौम्यं तु सुन्दरे सोमदैवते ॥ १६० ॥

इति यांताः ॥

निवहावसरौ वारौ संस्तरौ प्रस्तराऽध्वरौ ॥

गुरु गीष्पतिपित्राद्यौ द्वापरौ युगसंशयौ ॥ १६१ ॥

प्रकारौ भेदसादृश्ये आकाराविंगिताकृती ॥

राद्वचनाहं पि वक्तव्यशब्दः । वक्तव्यं कुत्सितेऽहीने वचनाहं च वाच्यवदिति मेदिनी । अहीनस्थाने अधीन इति कुत्रचित्पाठो दृश्यते । सज्जः सोपकरणः । निरामयो नीरोगः । उभौ कल्यौ । कलासु साधुः कल्यः । उपस्यपि कल्यम् । “कल्यं प्रभाते क्लीवं स्यात्कल्यो वाक्श्रुतिर्वाजते । सज्जनीरोगदक्षेषु कल्याणवचनेऽपि च । उपायवचनेऽपि स्यादिति मेदिनी ” । आत्मवान् धीमान् । अर्थाद्योऽनपेतः अपगतो न भवति स चार्थः “अर्थ्यः संप्राध्यं न्याय्य-विज्ञयोरिति हेमः ।” चारु सुन्दरं अपिशब्दात्सुकृतधर्मयोः “पावने च ” पुण्यम् । “पुण्यं त्रिषु मनोज्ञे स्यात्क्लीवं सुकृतधर्मयोरिति विश्वः ” ॥ १५९ ॥ प्रशस्तं रूपं यस्य तस्मिन् । रूपादाहतप्रशंसयोर्यप् इति सूत्रेण साधुः । अपिशब्दात् । रूप्यं स्यादाहृतस्वर्णरजते रजतेऽपि च । रम्ये प्रशस्तरूपे तु वाच्यवदिति विश्वः । अपिशब्दादातर्यपि वदान्यः । न्याय्ये उचितेऽपिशब्दादवलग्रे च । “न्याय्यावलग्नयोर्मध्यमंतरे चाधमे त्रिष्विति रभसः ।” सोमदैवते यथा । सोमश्चंद्रो दैवतमस्य सौम्यं हविः । “सौम्यो ज्ञे ना त्रिष्वनुग्रे मनोज्ञे सोमदैवत इति मेदिनी ” ॥ १६० ॥ सर्वज्ञभिषजौ वैद्यौ कुल्या कुलवधूः सरित् । फलकल्याणयोर्भव्यं योग्यं सांप्रतिके त्रिषु ॥ १ ॥ क्रियाचारातिक्रमेऽपि जलाधारेऽपि चाशयः ॥ दैक्षाचार्येऽपि धिष्ण्यो ना कषायः सुरभावपि ॥ २ ॥ चंद्रोदये वितानेऽपि स्यादाम्नायोऽन्वये श्रुतौ ॥ इदं सार्धं श्लोकद्वयं कुत्रचित्पुस्तके मूलेऽपि दृश्यते ॥ इति यांताः ॥ अथ रांतानाह । निवहो वृंदः । अवसरः प्रस्तावः उभौ वारौ । वारः सूर्यादिवसे वारोऽवसरवृंदयोरिति । प्रस्तरौ दर्भमुष्टिर्दर्भशय्या वा । अध्वरः क्रतुरुभौ संस्तरौ । आद्यशब्दाद्वेदशास्त्राध्यापकश्च गुरुः ॥ १६१ ॥ भेदो विशेषो यथा ।

किंशारू सस्यशूकेषू मरू धन्वधराधरौ ॥ १६२ ॥

अद्रयो द्रुमशैलार्काः स्त्रीस्तनाब्दौ पयोधरौ ॥

ध्वांतरिदानवा वृत्रा बलिहस्तांशवः कराः ॥ १६३ ॥

प्रदरा भंगनारीरूकवाणा अस्त्राः कचा अपि ॥

अजातशृंगो गौः कालेऽप्यश्मश्रुर्ना च तूवरौ ॥ १६४ ॥

स्वर्णेऽपि राः परिकरः पर्यंकपरिवारयोः ॥

मुक्ताशुद्धौ च तारः स्याच्छारो वायौ स तु त्रिषु ॥ १६५ ॥

कर्बुरेऽथ प्रतिज्ञाजिसंविदापः सु संगरः ॥

पलांडुभेदा शृजनादयः । मादृश्यं यथा । मर्कटप्रकारं करोति । इंगितं चेष्टितम् । किंशारूनां सस्यशूके विशिखे कंकपक्षिणीति मेदिनी । सस्य-स्याने धान्य इति कुत्रचित् पाठः ॥ धन्वा निर्जलदेशः । धराधरः पर्वतः सोऽपि मरुस्थलीसंबंधान्मरुः ॥ १६२ ॥ द्रुमशैलार्केषु अद्रिशब्दो वर्तते । स्त्रियाः स्तनः कुचः अब्दो मेघः । उभौ पयोधरौ “पयोधरः कोशकारे नालिकेरे स्तनेऽपि च ॥ कशेरुमेघयोः पुंसीति मेदिनी ।” अरिः शत्रुः । दानवो दनुजभेदः । “वृत्रो मेघे रिपौ ध्वानि दानवे वामवे गिराविति हैमः ।” राज्ञा ग्राह्यभागो बलिः । अंशू रश्मिः ॥ १६३ ॥ नारीरूक् स्त्रीणां रोगभेदः । प्रदरो रोगभेदे स्याद्विदारशरभंगयोरिति । कचाः केशाः । अपिशब्दात्कोणेऽप्यस्त्रः । न जाते शृंगे यस्य स एवंभूतो गौः । काले अश्रु-त्यानसमयेऽपि यो ना पुरुषोऽश्मश्रुः अश्रुरहितस्तावुभावपि तूवरौ । “काल इत्युभाभ्यां संबध्यते । तूवरोऽश्मश्रुपुरुषे मौढाशृंगारकेऽपि च । पुरुषे व्यंज-नसक्ते स्यात्कषायरमेऽपि चेति मेदिनी” ॥ १६४ ॥ अपिशब्दाद्विज्ञात्रे रा इत्येकाक्षरम् । “भवेत्परिकरो व्राते पर्यंकपरिवारयोः । प्रगाढगात्रिका-बंधे विवेकारंभयोरपीति विश्वः । यत्नारंभौ परिकराविति त्रिकांडशेषः ।” तारो मुक्तादिमंशुद्धौ तरणे शुद्धमौक्तिके । तारं च रजतेऽत्युच्चस्वरेऽप्यन्य-बदीरितमिति विश्वः । स तु शारशब्दः । कर्बुरः शबलवर्णः । शारः स्याच्छ-बले वाच्यलिङ्गः पुंसि समीरणे ॥ १६५ ॥ आजिर्युद्धम् । संवित् क्रिया-कारः । प्रतिज्ञायां यथा । सत्यसंगरः । “संगरो युधि चापदि । क्रियाकारे विषे चांगीकारे क्लीबं शमीफल इति मेदिनी ।” गुप्तवादे रहसिकर्तव्यावधा-

वेदभेदे गुप्तवादे मंत्रो मित्रो रवावपि ॥ १६६ ॥

मखेषु यूपखंडेऽपि स्वरुर्गुह्येऽप्यवस्करः ॥

आडंबरस्तूर्यरवे गजेंद्राणां च गर्जिते ॥ १६७ ॥

अभिहारोऽभियोगे च चौर्ये सन्नहनेऽपि च ॥

स्याज्जंगमे परीवारः खड्गकोशे परिच्छदे ॥ १६८ ॥

विष्टरो विटपी दर्भमुष्टिः पीठाद्यमासनम् ॥

द्वारि द्वाःस्थे प्रतीहारः प्रतीहार्यप्यनंतरे ॥ १६९ ॥

विपुले नकुले विष्णौ बभ्रुर्ना पिंगले त्रिषु ॥

सारो बले स्थिरांशे च न्याय्ये क्लीबं वरे त्रिषु ॥ १७० ॥

रणे मंत्रः । “मंत्रो देवादिसाधने । वेदांशे गुप्तवादे चेति हैमः” । अपिशब्दा-
त्सख्यौ मित्रं क्लीबम् । मित्रं मुहृदि न द्वयोरित्युक्तत्वात् ॥ १६६ ॥ “यूपे
तक्ष्यमाणे प्रथमपतितं शकलं यूपखंडम् ।” अपिशब्दादंभोलौ च स्वरुः ।
स्वरुर्वज्रध्वनौ वाणे यूपखंडेऽपि च स्वरुः । गुह्ये उपस्थे । अपिशब्दाद्गुह्ये-
ऽप्यवस्करः । तूर्यरवो वाद्यध्वनिः । आडंबरः समारंभे गजगर्जिततूर्ययोरिति
कोशांतरम् ॥ १६७ ॥ अभियोगोऽभियग्रहणम् । चोरस्य कर्म चौर्यम् । सन्न-
हनं कवचादिग्रहणम् । एतेष्वभिहारः । जंगमे जंगमविशेषे परिजन इति
यावत् । खड्गकोशे असिपिधायके चर्मादौ परिच्छदे उपकरणे परीवारः
॥ १६८ ॥ विटपी वृक्षः । दर्भमुष्टिपरिमाणं तु । पंचाशता भवेद्ब्रह्मा तदर्धेन
तु विष्टर इत्यादि । पीठमाद्यं यस्य तदासनं च विष्टरः । आद्यशब्दात् कृष्णा-
जिनादि । अत्र पीठं काष्ठादिमयमासनम् । द्वाःस्थे द्वारपाले प्रतीहारः ।
अनंतरोक्ते प्रतीहारे प्रतीहारीत्यपि शब्दः । स तु पुंव्यक्तावपि स्त्रियाम् ।
उपसर्गस्य घञीति दीर्घः । गौरादित्वात् ङीष् । अपिशब्दात् द्वाःस्थितायां
च योषितीति मेदिनी । अयमिन्नंत इति न भ्रमितव्यम् । रांतेषु तस्य पाठा-
योगात् ॥ १६९ ॥ विपुल इति नकुलविशेषणम् । तेन विशालनकुले विष्णौ
च बभ्रुः पुंसि । पिंगले त्रिषु । “बभ्रुः पिंगाऽग्निगूलिषु । मुनौ विशाले
नकुले विष्णाविति हैमः ।” स्थिरांशो वृक्षादेः कठोरभागः । तत्र यथा ।
शिशपासारः । न्याय्ये न्यायादनपेते । वरे श्रेष्ठे । “सारो बले स्थिरांशे च
मज्जिन् पुंसि जले धने । न्याय्ये क्लीबं त्रिषु वर इति मेदिनी” ॥ १७० ॥

दुरोदरो द्यूतकारे पणे द्यूते दुरोदरम् ॥

महारण्ये दुर्गपथे कांतारं पुन्नपुंसकम् ॥ १७१ ॥

मत्सरोऽन्यशुभद्वेषे तद्वत्कृपणयोस्त्रिषु ॥

देवादृते वरः श्रेष्ठे त्रिषु क्लीबं मनाक्प्रिये ॥ १७२ ॥

वंशांकुरे करीरोऽस्त्री तरुभेदे घटे च ना ॥

ना चमूजघने हस्तसूत्रे प्रतिसरोऽस्त्रियाम् ॥ १७३ ॥

यमानिलेंद्रचंद्रार्कविष्णुसिंहांशुवाजिषु ॥

शुकाहिकपिभेकेषु हरिर्ना कपिले त्रिषु ॥ १७४ ॥

शर्करा कर्परांशोऽपि यात्रा स्याद्यापने गतौ ॥

“ द्यूतकारे पणे च । ” दुरोदरश्चतुरक्षरः । द्यूते दुरोदरं क्लीबम् । दुर्गपथे दुर्गमवर्त्मनि । “ कांतारोऽस्त्री महारण्ये विले दुर्गमवर्त्मनि । पुंसि स्यादिष्टु-
भेद इति मेदिनी ” ॥ १७१ ॥ अन्यशुभद्वेषे परसंपत्त्यसहने मत्सरः पुंसि ।
तद्वति मात्सर्ययुक्ते कृपणे च मत्सरोऽभिधेयलिंगकः । देवादेवमकाशाद्-
तेऽभीप्सिते वरः पुंसि । श्रेष्ठे त्रिषु । मनाक्प्रिये ईषदिष्टे क्लीबम् । “ वरो
जामातरि वृतौ देवतादेरभीप्सिते ॥ पिङ्गे पुंसि त्रिषु श्रेष्ठे कुंकुमे तु नपुंस-
कम् । वरी प्रोक्ता शतावर्या वरा च स्यात्फलत्रिके । मनागिष्टे वरं क्लीबं
केचिदाहुस्तद्व्ययमिति मेदिनी ” ॥ १७२ ॥ वंशस्य वेषोरंकुरे करीरः
पुन्नपुंसकयोः । ना पुमान् । चमूजघने सेनापश्चाद्भागे प्रतिसरो ना पुंलिंगः ।
हस्तसूत्रे मंगलार्थं मंत्रैरभिमंत्रितं मृत्रं यत्करे बद्धयते तत्र । “ भवेत्प्रतिसरो
मंत्रभेदे माल्ये च कंकणे । व्रणशुद्धौ चमूपृष्ठे पुंसि न स्त्री तु मंडले । आरक्षे
करसूत्रे च नियोज्ये त्वन्यलिंगक इति मेदिनी ” ॥ १७३ ॥ यमादिषु
चतुर्दशसु हरिशब्दो वर्तते । तत्र त्रयोदशसु ना पुमान् । कपिलवर्णे त्रिलिंगः ।
अनिलो वायुः । अंशुः किरणः । वाजी हयः । शुक्रः पक्षिभेदः । अहिः
सर्पः । “ लोकांतरहरिर्द्रणयोश्च हरिः ” ॥ १७४ ॥ कर्परांशे सिकतासु ।
अपिशब्दात्खंडविकृतादौ शर्कराशब्दः । “ शर्करा खंडविकृतावुपलाकर्प-
रांशयोः । शर्करान्वितदेशेऽपि रुग्भेदे शकलेऽपि चेति मेदिनी । ” याप्यते-
ऽनेन यापनं तस्मिन् । यात्रा तु यापनोपाये गतौ देवार्चनोत्सव इति

इरा भूवाक्सुराऽप्सु स्यात्तंद्री निद्राप्रमीलयोः ॥ १७५ ॥

धात्री स्यादुपमाताऽपि क्षितिरप्यामलक्यपि ॥

क्षुद्रा व्यंगा नटी वेश्या सरघा कंटकारिका ॥ १७६ ॥

त्रिषु क्रूरेऽधमेऽल्पेऽपि क्षुद्रं मात्रा परिच्छदे ॥

अल्पे च परिमाणे सा मात्रं कात्स्न्येऽवधारणे ॥ १७७ ॥

आलेख्याश्चर्ययोश्चित्रं कलत्रं श्रोणिभार्ययोः ॥

योग्यभाजनयोः पात्रं पत्रं वाहनपक्षयोः ॥ १७८ ॥

निदेशग्रंथयोः शास्त्रं शस्त्रमायुधलोहयोः ॥

विश्वः । भ्वादिषु चतुर्षु इराशब्दः । मुरा मद्यम् । आपो जलम् । श्रमादिना सर्वेन्द्रियापटुत्वं प्रमीला । “तद्वेति टावन्तोऽपि” ॥ १७५ ॥ उपमात्रादिषु धात्रीशब्दः । उपमाता क्षीरप्रदा । क्षितिः पृथ्वी । आमलकी वृक्षभेदः । अपिना जनन्यपि धात्री । व्यंगादिषु क्षुद्रा । व्यंगा हीनाङ्गी । नटी नर्तनशीला । सरघा मधुमक्षिका । कंटकारिका वृहती । “क्षुद्रा व्याघ्रीनटी-व्यंगावृहतीसरघामु च । चांगेरिकायां हिंसायां मक्षिकामात्रवेद्ययोरिति हैमः” ॥ १७६ ॥ क्रूरादित्रये क्षुद्रं त्रिषु । “क्षुद्रो दरिद्रे कृपणे निकृष्टेऽल्प-नृशंसयोरिति हैमः ।” परिच्छदादित्रये मात्रा स्त्रियाम् । कात्स्न्यादिद्वये स्त्रीवम् । परिच्छदे यथा । महामात्रः । अल्पे यथा । शाकमात्रा । परिमाणे यथा । किं हस्तिमात्रोऽकुशः । कात्स्न्ये यथा । जीवमात्रं न हिंस्यात् । अवधारणे तु । पयोमात्रं भुङ्क्ते । धने कर्णभूषायां वर्णावयवे च मात्रा । मात्रं त्ववृत्तौ स्वार्थे कात्स्न्ये मात्रा परिच्छदे । अक्षराऽवयवे द्रव्ये मानेऽल्पे कर्णभूषणे । काले वृत्ते चेति हैमः ॥ १७७ ॥ आलेख्यं भित्त्यादौ नाना-वर्णलेखनम् । “चित्रं स्वे तिलकेऽद्भुते । आलेख्ये कर्बुर इति हैमः ।” श्रोणिः कटिः । “दुर्गस्थाने नृपादीनां कलत्रं श्रोणिभार्ययोरिति रभसः ।” योग्ये यथा । दानपात्रं श्रोत्रियः “पात्रं तु भाजने योग्ये पात्रं तीरद्वयां-तरे । पात्रं सुवादौ पर्णे च राजमंत्रिणि चेष्यत इति विश्वः । पर्णे च पत्रम् । पत्रं तु वाहने पर्णे पक्षे च शरपक्षिणोरिति विश्वः” ॥ १७८ ॥ निदेश आज्ञा । ग्रंथो व्याकरणादिः । तत्र शास्त्रम् । जटा वृक्षमूलम् । अंशुकं वस्त्र-भेदः । नेत्रं वस्त्रविशेषः स्यादिति मंजरी । “नेत्रं मथिगुणे वस्त्रभेदे मूले

स्याज्जटांशुकयोर्नेत्रं क्षेत्रं पत्नीशरीरयोः ॥ १७९ ॥

मुखाग्रे क्रोडहलयोः पोत्रं गोत्रं तु नाम्नि च ॥

सत्रमाच्छादने यज्ञे सदादाने वनेऽपि च ॥ १८० ॥

अजिरं विषये कायेऽप्यंबरं व्योम्नि वाससि ॥

चक्रं राष्ट्रेऽप्यक्षरं तु मोक्षेऽपि क्षीरमप्सु च ॥ १८१ ॥

स्वर्णेऽपि भूरिचंद्रौ द्वौ द्वारमात्रेऽपि गोपुरम् ॥

गुहादंभौ गह्वरे द्वे रहोऽतिकमुपह्वरे ॥ १८२ ॥

द्रुमस्य च । रथे चक्षुषि नद्यां तु नेत्री नेतरि वाच्यवादिति मेदिनी । ”
पत्न्यां देहे च क्षेत्रम् । “ क्षेत्रं शरीरे केदारे सिद्धस्थानकलत्रयोरिति मेदि-
नीविश्वप्रकाशौ । इदं शरीरं कौंतेय क्षेत्रमिष्यभिधीयते इति श्रीमद्भगवद्गी-
तायाम् ” ॥ १७९ ॥ क्रोडः सूकरः । तस्य हलस्य च मुखाग्रे पोत्रम् । पोत्रं
वस्त्रे मुखाग्रे च मुकरस्य हलस्य चेति विश्वः । चकाराद्गोत्रं शैले कुलेऽपि
च । “ गोत्रं कुलाख्ययोः । संभावनीये बोधे च काननक्षेत्रवर्त्यस्त्विति
मेदिनी । ” आच्छादनं वस्त्रम् । सदादानं नित्यसागः । “ अपिशब्दाद्वने
कैतवे च सत्रशब्दः ” ॥ १८० ॥ विषये रूपादौ अपिना चत्वरे अजिरम् ।
“ अजिरं दर्दुरे काये विषये प्रांगणेऽनिल इति हैमः । ” व्योम्याकाशे ।
वाससि वस्त्रे । “ अंबरं वाससि व्योम्नि कार्पासि च मुग्धक इति विश्वः । ”
अपिशब्दात्सैन्यरथांगयोश्चक्रम् । “ चक्रं ग्रहरणे गणे । कुलालाद्युपकरणे
राष्ट्रे सैन्यरथांगयोः । जलावर्ते दंभ इति हैमः । ” अपिशब्दाद्गर्णब्रह्मणो-
रप्यक्षरम् । “ अक्षरं स्यादपवर्गे परमब्रह्मवर्णयोः । गगने धर्मतपसोरंबरे
मूलकारण इति हैमः । ” द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च । क्षरः
सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते इति भगवद्गीतायामक्षरवाच्यः कश्चित्
कूटस्थः पुमान् प्रतीयते । चकाराद्गुग्मे क्षीरम् ॥ १८१ ॥ भूरिशब्दश्चंद्रशब्द-
श्चैतौ द्वौ रांतौ स्वर्णेऽपि वर्तेते । तत्र स्वर्णे भूरि रूपभेदात् क्लीबम् । “ अपि-
शब्दात् । भूरिर्ना वामुदेवे च हरे च परमेष्ठिनि । नपुंसकं सुवर्णे च प्राज्ये
स्याद्वाच्यलिंगक इति मेदिनी । ” कर्पूरादौ च चंद्रः । “ चंद्रः कर्पूरकांपिष्ठमु-
धांशस्वर्णवारिष्विति मेदिनी । ” न केवलं पूर्वारे किं तु द्वारमात्रेऽपि गोपुरम् ।
गोपुरं द्वारि पूर्वारि कैवर्तीमुस्तकेऽपि चेति मेदिनी । गह्वरस्तु गुहादंभनिकुं-

पुरोऽधिकमुपर्यग्राण्यगारे नगरे पुरम् ॥
 मंदिरं चाथ राष्ट्रोऽस्त्री विषये स्यादुपद्रवे ॥ १८३ ॥
 दरोऽस्त्रियां भये श्वभ्रे वज्रोऽस्त्री हीरके पवौ ॥
 तंत्रं प्रधाने सिद्धांते सूत्रवाये परिच्छदे ॥ १८४ ॥
 औशीरश्चामरे दंडेऽप्यौशीरं शयनासने ॥
 पुष्करं करिहस्ताग्रे वाद्यभांडमुखे जले ॥
 व्योम्नि खड्गफले पद्मे तीर्थौषधिविशेषयोः ॥ १८५ ॥
 अंतरमवकाशावधिपरिधानांतर्धिभेदतादर्थ्ये ॥

जगद्वेनेष्वपीति विश्वः । ” रहो विजनम् । अंतिकं समीपम् । द्वे उपहरसंज्ञे ॥ १८२ ॥ पुर इत्यादीनि त्रीणि अग्रशब्दवाच्यानि । तत्र पुरः पुरस्तात् । यथा । अग्रगामी । अधिकं यथा । साग्रं शतम् । उपरि यथा । वृक्षाग्रम् । अग्रं पुरस्तादुपरि परिमाणे पलस्य च । आलंबने समूहे च प्रांते च स्यान्न-
 पुंसकम् । अधिके च प्रधाने च प्रथमे चाभिधेयवदिति मेदिनी । ” पुरं मंदिरं चेति द्वयमगारे गृहे नगरे च वर्तते । गृहोपरिगृहं पुरमिति धरणिः । पुरं शरीरे नगरे गृहपाटलिपुत्रयोरिति हैमः । मंदिरं नगरे क्लीबमिति मेदिनी । विषये जनपदे उपद्रवे मरणादौ च राष्ट्रः । “ स च पुन्नपुंसकः ” ॥ १८३ ॥ श्वभ्रे गर्ते । हीरके मणिभेदे । पवौ भिदुरे । प्रधाने यथा । स्वतंत्रः । सिद्धांते यथा । तांत्रिकः । सूत्रवायपरिच्छदयोश्च तंत्रशब्दः । “ तंत्रं कुटुंबकृत्ये स्यात्सिद्धांते चौषधोत्तमे । प्रधाने तंतुवाये च शास्त्रभेदे परिच्छदे ॥ श्रुति-
 शाखांतरे हेतावुभयार्थप्रयोजने । इतिकर्तव्यतायां चेति मेदिनी ” ॥ १८४ ॥ चामर इति दंडविशेषणम् । चमरस्यायं चामरस्तत्र । शयनासनयोः समुदित-
 योरौशीरसंज्ञेति स्वामी । सुभूतिस्तु पृथगेव व्याख्यत । गजशुंढाग्रादिष्वष्टसु पुष्करम् । वाद्यभांडं वादनीयपात्रं तन्मुखे । खड्गफले खड्गमध्ये । पद्मे नलिने । तीर्थविशेषे कुष्ठाख्यौषधिविशेषे च । “ पुष्करं द्वीपतीर्थाहिस्नगराजौषधांतरे ॥ नूर्यास्येऽसिफले कांडे शुंढाग्रे स्ने जलेऽबुज इति हैमः ” ॥ १८५ ॥ अवका-
 शादिषु त्रयोदशसु अंतरशब्दः । अवकाशे यथा । अंतरे हिमम् । अवधौ

छिद्रात्मीयविनाबहिरवसरमध्येऽन्तरात्मनि च ॥ १८६ ॥

मुस्तेऽपि पिठरं राजकशेरुण्यपि नागरम् ॥

शार्वरं त्वंधतमसे घातुके भेद्यलिंगकम् ॥ १८७ ॥

गौरोऽरुणे सिते पीते व्रणकार्यप्यरुष्करः ॥

जठरः कठिनेऽपि स्यादधस्तादपि चाधरः ॥ १८८ ॥

अनाकुलेऽपि चैकाग्रो व्यग्रो व्यासक्त आकुले ॥

यथा । मासांतरे देयम् । परिधाने यथा । अंतरे शाटकाः परिधानीया इत्यर्थः ।
 अंतर्धौ यथा । पर्वतांतरितो रविः । भेदे यथा । यदंतरं सर्पपशैलराजयोः ।
 तादर्थ्यं यथा । त्वदंतरेण ऋणमेतत् । छिद्रे यथा । परांतरे प्रहर्तव्यम् ।
 आत्मीये यथा । अयमत्यंतरो मम । विनार्थं यथा । अंतरेण पुरुषकारमिति ।
 बहिर्यथा । अंतरे चंडालगृहाः । बाह्या इत्यर्थः । अवसरे यथा । अंतरंगः
 सेवकः । मध्ये यथा । आवयोरंतरे जातः पर्वतः । अंतरात्मनि यथा । दृष्टो-
 तरे ज्योतीरूपः । चकारात्सादृश्ये यथा । हकारस्य घकारोऽन्तरतमः ॥ १८६ ॥
 पिठरशब्दः मुस्ते मुस्तके । अपिशब्दान्मथाने । पिठरः स्थाव्यां ना क्लीबं
 मुस्तमथानदंडयोरिति मेदिनी । राजकशेरु जलजतृणमूलं “नागरमोथा इति
 ख्यातम् ।” नागरं मुस्तके शुङ्ग्यां विदग्धे नगरोद्भव इति मेदिनी । अंधतमसे
 गाढाधिकारे । घातुके हिंसे शार्वरशब्दः । “घातुकेभे नृलिंगकमिसापि पाठः ।
 घातुकश्चासाविभश्च तत्र पुंलिंगमित्यर्थः” ॥ १८७ ॥ “गौरः पीतेऽरुणे श्वेते
 विशुद्धे चाभिधेयवत् । ना श्वेतसर्पपे चंद्रे न द्वयोः पद्मकेसर इति मेदिनी ।”
 भल्लातकफलेऽप्यरुष्करः । अरुष्करो व्रणकृति त्रिषु भल्लातके पुमानिति
 मेदिनी । व्रणकार्येऽप्यरुष्कर इत्यपि पाठः । “उदरेऽपि जठरः । “जठरः
 कुक्षिवृद्धयोरिति हैमः ।” अधस्तादनूर्ध्वं ओष्ठेऽपि “हीनेऽपि च” अधरः
 ॥ १८८ ॥ अनाकुले स्वस्थे । अपिशब्दादेकतानेऽपि । व्यासक्ते द्विधा
 व्यापृते । आकुलेऽनेकार्थं न्यस्तचित्ते व्यग्रः । उपर्यादित्रये उत्तरः । उपरि यथा ।
 इत उत्तरम् । उदीच्ये यथा । नर्मदोत्तरे विक्रमशकः । श्रेष्ठे यथा । मुनिपूत्तरो
 बसिष्ठः । “उत्तरं प्रतिवाक्ये स्यादूर्ध्वोदीच्योत्तमेऽन्यवत् । उत्तरस्तु विरा-
 टस्य तनये दिशि चोत्तरेति विश्वः ।” एषामुपर्यादीनां विपर्यये वैपरीत्ये श्रेष्ठे

उपर्युदीच्यश्रेष्ठेष्वप्युत्तरः स्यादनुत्तरः ॥ १८९ ॥

एषां विपर्यये श्रेष्ठे दूरानात्मोत्तमाः पराः ॥

स्वादुप्रियौ तु मधुरौ क्रूरौ कठिननिर्दयौ ॥ १९० ॥

उदारो दातृमहतोरितरस्त्वन्यनीचयोः ॥

मंदस्वच्छंदयोः स्वैरः शुभ्रमुद्दीप्तशुक्लयोः ॥ १९१ ॥

इति रांताः ॥ चूडा किरीटं केशाश्च संयता मौलयस्त्रयः ॥

द्रुमप्रभेदमातंगकाण्डपुष्पाणि पीलवः ॥ १९२ ॥

कृतांतानेहसोः कालश्चतुर्थेऽपि युगे कलिः ॥

स्यात्कुरंगेऽपि कमलः प्रावारेऽपि च कंबलः ॥ १९३ ॥

करोपहारयोः पुंसि बलिः प्राण्यंगजे स्त्रियाम् ॥

चानुत्तरः । श्रेष्ठे तु न विद्यमान उत्तरः श्रेष्ठो यस्मादिति विग्रहः ॥ १८९ ॥
 दूरादयस्त्रयः पराः । अनात्मा आत्मनोऽन्यः । “परः श्रेष्ठारिदूरान्योच्चरे
 क्लीबं तु केवल इति मेदिनी ।” रसे च मधुरः । क्रूरस्तु कठिने घोरे नृशंसे
 त्वभिधेयवदिति विश्वः ॥ १९० ॥ दक्षिणे चोदारीस्त्रिषु । उदारो दातृमह-
 तोर्दक्षिणे चाभिधेयवदिति कोशांतरात् । नीचः पामरः । स्वच्छंदः
 स्वाधीनः । मदीप्ते शुक्ले च शुभ्रम् । “शुभ्रं स्यादभ्रके क्लीबमुद्दीप्तशुक्लयो-
 स्त्रिष्विति मेदिनी” ॥ १९१ ॥ इति रांताः ॥ अथ लांतानाह । चूडा
 शिखा । किरीटं मुकुटम् । संयता बद्धा ये च केशास्ते त्रयो मौलयः ।
 त्रय इति मौलेः पुंस्त्वसूचनायोक्तम् । “मौलिः किरीटे धम्मिल्ले चूडाया-
 मनपुंसकम् । नाऽशोकद्रौ स्त्रियां भूमाविति तु मेदिनी ।” पीलुः पुमान्
 प्रसूने स्यात्परमाणौ मतंगजे । अस्थिखंडे च तालस्य काण्डपादप्रभेदयोरिति
 मेदिनी । मातंगो गजः । काण्डो बाणः ॥ १९२ ॥ अनेहाः समयः । “कालो
 मृत्यौ महाकाले समये यमकृष्णयोरिति मेदिनी ।” कलहेऽपि कलिः “कलिः
 स्त्री कलिकायां ना शूराजिकलहे युग इति मेदिनी । अपिशब्दात्कमलं सलिले
 तास्त्रे जलजे व्योम्नि भेषजे ।” प्राध्रियत इति प्रावारः । सास्त्रायां नाग-
 राजेऽपि कृमावपि च कंबलः ॥ १९३ ॥ करो राजदेयभागः । उपहार
 उपचारः । तत्र बलिः पुंसि । “दैत्यप्रभेदे च बलिः ।” प्राण्यंगजे त्वक्सं-

स्थौल्यसामर्थ्यसैन्येषु बलं ना काकसीरिणोः ॥ १९४ ॥

वातूलः पुंसि वात्यायामपि वातासहे त्रिषु ॥

भेद्यलिंगः शठे व्यालः पुंसि श्वापदसर्पयोः ॥ १९५ ॥

मलोऽस्त्री पापविट्कृद्वान्यस्त्री शूलं रुगायुधम् ॥

शंकावपि द्वयोः कीलः पालिः ह्यश्रयंकपंकितेषु ॥ १९६ ॥

कला शिल्पे कालभेदेऽप्याली सख्यावली अपि ॥

अब्ध्यंबुविकृतौ वेला कालमर्यादयोरपि ॥ १९७ ॥

कोचे बलिः स्त्रियाम् । स्थौल्यादित्रये बलम् । “ बलं गंधरसे रूपे स्थामनि स्थौल्यसैन्ययोरिति मेदिनी । ” काले हलायुधे च बलो ना पुमान् । बलिस्तु बलिनि काके दैसभेदे हलायुध इति हैमः ” ॥ १९४ ॥ वात्यायां वातसमूहे । वातविकारासहे प्राणिनि वातूलस्त्रिषु । “ वातूलो वातुलोऽपि स्यादिति द्विरूपकोशाद्वस्त्वमध्योऽपि । ” शठे व्यालो वाच्यलिंगः । दुष्ट-गजे भिहेऽपि च व्यालः ॥ १९५ ॥ विट् विष्टा । किट् स्वेदादिजन्यं मलम् । “ कृपणे च विशेष्यलिंगम् । शूलोऽस्त्री रोग आयुधे । पृत्युकेतनयोगेष्विति मेदिनी । ” शंकौ लोहादिमयकीलके । अपिशब्दाज्ज्वालायामपि कीलः । स्त्रियां तु कीला । “ कीलोऽग्निरेतन्मि । कफाणिस्त्रंभयोः शंकाविति तु हैमः । ” पालिः स्त्रीलिंगा । अतः पाली च । अश्रिर्गारा कोणो वा । अंक उत्संगः चिह्नं वा । पंकितः श्रेणिः । “ पालिः कर्णलतायां स्यात्प्रदेशे पंकित-चिह्नयोरित्यजयः । सञ्मश्रुयुवती पालिः पंकितः कर्णलतापि चेति त्रिकाण्ड-शेषः । पालिः कर्णलताग्रेऽश्रौ पंकतावंकप्रभेदयोः । छात्रादिदेये स्त्री पाली यूकासञ्मश्रुयोपितोरिति मेदिनी ” ॥ १९६ ॥ शिल्पे गीतवाद्यादिनैपुण्ये । कालभेदे त्रिशत्काष्ठात्मके काले कला । “ अपिना कला स्यान्मूलरैवृद्धौ शिल्पादावंशमात्रके । षोडशांशे च चंद्रस्य कलनाकालमानयोरिति मेदिनी । ” सख्यां पंकतौ चालिः । आलिर्विशदाशये । त्रिषु स्त्रियां वय-स्यायां सेतौ पंकतौ च कीर्तितेति मेदिनी । अब्ध्यंबुविकृतौ चंद्रोदयादिना जलधिजलवृद्धौ काले मर्यादायां च वेला । “ वेला काले च जलधेस्तीरनीरावि-कारयोः । अक्लिष्टमरणे रोगे सीम्नि वाचि बुधस्त्रियाम् । भोजनेऽपीश्वराणां स्यादिति विश्वप्रकाशः ” ॥ १९७ ॥ कृत्तिकाः ताराः । बहुत्वाद्बहुत्वम् । गावो

बहुलाः कृत्तिका गावो बहुलोऽग्नौ शितौ त्रिषु ॥
 लीला विलासक्रिययोरुपला शर्करापि च ॥ १९८ ॥
 शोणितेऽभसि कीलालं मूलमाद्ये शिफामयोः ॥
 जालं समूह आनायगवाक्षक्षारकेष्वपि ॥ १९९ ॥
 शीलं स्वभावे सदृत्ते सस्ये हेतुकृते फलम् ॥
 छदिर्नेत्ररुजोः क्लीबं समूहे पटलं न ना ॥ २०० ॥
 अधःस्वरूपयोरस्त्री तलं स्याच्चाभिषे पलम् ॥

घेनवो बहुलाख्याः । अग्नौ च बहुलः पुंसि । शितौ कृष्णवर्णे त्रिषु । “बहुला
 नीलिकायां स्यादेलायां गवि योषिति । कृत्तिकासु स्त्रियां भूमि विहायसि
 नपुंसकम् । पुंस्यग्नौ कृष्णपक्षे च वाच्यवत्प्राज्यकृष्णयोरिति मेदिनी ।”
 विलासे क्रियायां च लीला । “लीलां विदुः केलिविलासखेलाशृंगारभाव-
 प्रभवक्रियास्त्रिति विश्वप्रकाशः ।” शर्कराः सिकताः खंडविकृतिर्वा ।
 अश्मनि पुंसि । उपलः प्रस्तरे रत्ने शर्करायां स्मृतोपला ॥ १९८ ॥ शोणिते
 रक्ते अभसि जले च कीलालं नाम । आद्ये शिफायां वृक्षजटायां ये नक्षत्र-
 विशेषे मूलम् । आद्ये यथा । मूलप्रकृतिः “मूलं पार्श्वार्द्ययोरुडौ । विकुंजशि-
 फयोः स्त्रीये शिलायां च वशीकृतौ । प्रतिष्ठायामिति हैमः ।” अर्थयोरिति
 पाठे मूलं धनम् । समूहे जालं यथा जनजालम् । आनायः शणमूत्रादिकृतो
 रज्जुसंघः । गवाक्षो वातायनम् । क्षारकोऽस्फुटकलिका । एतेषु जालम् ।
 “दंभेऽपि जालम्” ॥ १९९ ॥ स्वभावे प्रकृतौ सदृत्ते सचरिते शीलम् ।
 सस्ये “वृक्षादीनां फलं सस्यम्”-इत्युक्ते हेतुकृते हेतुना साधिते । यथा
 यागस्य फलं स्वर्गः । बाणाग्रेऽपि फलम् । “फलं हेतुकृते जातीफले फलक-
 सस्ययोः । त्रिफलायां च ककोले शस्त्राग्रे व्युष्टिलाभयोरिति हैमः ।” छदिश्च
 नेत्ररुक् च छदिर्नेत्ररुजौ तयोः । छदिषि गृहाच्छादने । समूहे न नेत्युक्ते
 पटलं पटलेति च । “अथ पटलं पिटके च परिच्छदे । छदिर्दृष्टोगतिलके
 क्लीबं वृंदे पुनर्न नेति मेदिनी” ॥ २०० ॥ अधो यथा । रसातलम् । स्वरूपे
 यथा । वक्षस्तलम् । “तलं स्वरूपाधरयोः खड्गमुष्टिचपेटयोरिति । “तलं स्वरूपे
 ऽनुध्वेऽस्त्री क्लीबं ज्याघातवारणे । कानने कार्यबीजे च पुंसि तालमहीरुहे ।
 चपेटे च त्सरौ तंत्रीघाते सव्येन पाणिनेति मेदिनी ।” पलमुन्मानमांसयोरिति

और्वानलेऽपि पातालं चैलं वस्त्रेऽधमे त्रिषु ॥ २०१ ॥

कुकूलं शंकुभिः कीर्णं श्वभ्रे ना तु तुषानले ॥

निर्णीते केवलमिति त्रिलिंगं त्वेककृत्स्नयोः ॥ २०२ ॥

पर्याप्तिक्षेमपुण्यषु कुशलं शिक्षिते त्रिषु ॥

प्रवालमंकुरेऽप्यस्त्री त्रिषु स्थूलं जडेऽपि च ॥ २०३ ॥

करालो दंतुरे तुंगे चारौ दक्षे च पेशलः ॥

मूर्खेऽर्भकेऽपि बालः स्याल्लोलश्चलसतृष्णयोः ॥ २०४ ॥

इति लांताः ॥ दवदावौ वनारण्यवह्नी जन्महरौ भवौ ॥

मंत्री सहायः सचिवौ पतिशाखिनरा धवाः ॥ २०५ ॥

अवयः शैलमेपाका आज्ञाह्वानाध्वरा हवाः ॥

रुद्रः । और्वानले वाडवाग्रौ । “विवरे पातालम् ।” पातालं नागलोके स्याद्विवरे वाडवानले । वस्त्रे चैलं क्लीबं अधमे त्रिषु । स्त्रीन्वे तु चैली । “चेलमि-
सपि पाठः” ॥ २०१ ॥ शंकुभिः कीर्णं कीलैर्व्याप्ति श्वभ्रे गते कुकूलम् ।
तुषाग्रौ कुकूलः । निर्णीते निश्चिते यथा । केवलं मूर्खः । एकस्मिन्यथा ।
केवलोऽयं व्रजति । कृत्स्ने यथा । केवला भिक्षवः । स्त्रीलिंगे केवली ।
“केवलः कुहने पुमानिति मेदिनी” ॥ २०२ ॥ पर्याप्तिः सामर्थ्यम् । शिक्षिते
कुशलं त्रिषु । यथा कुशला कुलवधूः । प्रवालोऽस्त्री किमलयं वीणादंडे च
विद्रुम इति मेदिनी । स्थूलं पीवरेऽपि त्रिषु । “स्थूलं कूटेऽथ निष्प्रज्ञे पीवरे
चान्यलिंगक इति मेदिनी” ॥ २०३ ॥ दंतुरे उन्नतदंतयुक्ते । यथा दंष्ट्राकरालः ।
तुंगे उन्नते । “करालो दंतुरे तुंगे भीषणे चाभिधेयवत् । स सर्जरसतैले ना क्लीबं
कृष्णकुठेरक इति मेदिनी ।” चारुदक्षयोः पेशलः । “बालोऽज्ञेऽश्वेभपुच्छयोः ।
शिशौ ह्रीविरकचयोरिति हैमः ।” सतृष्णः साकांक्षः ॥ २०४ ॥ इति लांताः ॥ अथ
वांतानाह । वनं काननम् । अरण्यवह्निः वनाग्निः । तत्र वांतौ दवदावौ । भवः क्षेमे च
संसारे सत्तायां प्राप्तजन्मनोरिति मेदिनी । मंत्री प्रधानम् । सहायः सखा एतयो-
रर्थे सचिवशब्दः । पतिर्भर्ता । शाखी वृक्षभेदः । नरो मनुष्यः एते धवाः । “धवो धूर्ते
नरे पतौ । दुभेद इति हैमः” ॥ २०५ ॥ “अविर्नाथे रवौ मेघे शैले मूषिककंबल
इति मेदिनी ।” आज्ञादयस्त्रयो हवसंज्ञाः । आह्वानं हूतिः । अध्वरो यज्ञः ।

भावः सत्तास्वभावाभिप्रायचेष्टात्मजन्मसु ॥ २०६ ॥

स्यादुत्पादे फले पुष्पे प्रसवो गर्भमोचने ॥

अविश्वासेऽपह्वेऽपि निकृतावपि निह्वः ॥ २०७ ॥

उत्सेकामर्षयोरिच्छाप्रसरे मह उत्सवः ॥

अनुभावः प्रभावे च सतां च मतिनिश्चये ॥ २०८ ॥

स्याज्जन्महेतुः प्रभवः स्थानं चाद्योपलब्धये ॥

शूद्रायां विप्रतनये शस्त्रे पाराशवो मत्तः ॥ २०९ ॥

ध्रुवो भभेदे क्लीबं तु निश्चिते शाश्वते त्रिषु ॥

स्वो ज्ञातावात्मनि स्वं त्रिष्वात्मीये स्वोऽस्त्रियां धने ॥ २१० ॥

सत्तादिषट्के भावः । सत्तायां यथा । घटभावः पटभावः । आत्मनि यथा । स्वभावं भावयेद्योगी । “ क्रियालीलापदार्थेषु विभूतिबुधजंतुषु । रसादौ च भावः । केचित् सत्तास्थाने स्वत्वमिति पठन्ति ” ॥ २०६ ॥ उत्पादे उत्पत्तौ । गर्भमोचने प्रसवौ प्रसवः । “ अपह्वे च प्रसवः । ” अपह्वे अप-
पि । निकृतौ शाक्ये ॥ २०७ ॥ उत्सेक उद्गतिः । अमर्षः कोपः । इच्छायाः प्रसरो वेगः । महः क्षण आनंदावसर इति यावत् । एतेषु उत्सवः । सतां मतेर्ज्ञानस्य निश्चये यथा । महानुभावा इति । “ भावमूचने चानुभावः ” ॥ २०८ ॥ आद्योपलब्धये प्रथमज्ञानाय यत्स्थानम् । “ यश्च जन्महेतुस्तत्र प्रभवः । जन्म-
हेतुः पित्रादिः । स्थानं यथा । गंगाप्रभवो हिमवान् । गंगाज्ञानस्य प्रथमस्थानं हिमवानित्यर्थः । जन्ममूलमपि प्रभवः । यथा वाल्मीकिः काव्यप्रभवः । ” प्रभवो जन्ममूले स्याज्जन्महेतौ पराक्रमे । ज्ञानस्य चादिमस्थान इति मेदिनी । शूद्रायां विप्रज्जाते तनये शस्त्रे परश्वधारणे पारशवः । पारशवः पुमानित्यपि पाठांतरम् ॥ २०९ ॥ भभेदे नक्षत्रविशेषे ध्रुवः पुंसि । निश्चिते अवधारिते ध्रुवं क्लीबम् । यथा ध्रुवं मूर्खः । शाश्वते नित्ये ध्रुवस्त्रिषु । यथा जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य चेति । “ ध्रुवः शंकौ हरे विष्णौ बटे चोत्तान-
पादजे । वसुयोगभिदाः पुंसि क्लीबं निश्चिततर्कयोरिति मेदिनी । ” सगोत्रे आत्मनि क्षेत्रज्ञे स्वः पुंसि । आत्मीये स्वसंबन्धिनि । “ स्वं त्रिलिंगम् । धने स्वः पुंनपुंसके ” ॥ २१० ॥ स्त्रीकट्यां यो वस्त्रस्य बंधस्तत्र । परिपणे

स्त्रीकटीवस्त्रबंधेऽपि नीवी परिपणेऽपि च ॥

शिवा गौरीफेरवयोर्द्वंद्वं कलहयुग्मयोः ॥ २११ ॥

द्रव्यासुव्यवसायेषु सत्त्वमस्त्री तु जंतुषु ॥

क्लीबं नपुंसकं पंढे वाच्यलिंगमविक्रमे ॥ २१२ ॥

इति वांताः ॥ द्वौ विशौ वैश्यमनुजौ द्वौ चराभिमरौ स्पर्शौ ॥

द्वौ राशी पुंजमेषाद्यौ द्वौ वंशौ कुलमस्करौ ॥ २१३ ॥

रहःप्रकाशौ वीकाशौ निर्वेशो भृतिभोगयोः ॥

कृतांतं पुंसि कीनाशः क्षुद्रकर्षकयोस्त्रिषु ॥ २१४ ॥

“ राजपुत्रादेर्वंधके । अपिना ” वणिजां मूलधने नीवी । “ नीवी स्त्रीकटी-
वस्त्रबंधने । मूलद्रव्ये परिपण इति हैमः । ” फेरवः सृगालः । “ शिवा
झाटामलोमयोः । फेरौ शम्भ्यां पथ्याधाज्योरिति हेमचंद्रः । ” युग्मे द्वये ।
“ द्वंद्वं रहस्ये कलहे तथा मिथुनयुग्मयोरिति विश्वः ” ॥ २११ ॥ द्रव्ये
वस्तुनि । असुषु प्राणेषु । व्यवसाये वीर्यातिशये । यथा सत्त्ववान् । जंतुषु
सत्त्वमस्त्रियाम् । “ मत्त्वं द्रव्ये गुणे चित्ते व्यवसायस्वभावयोः । पिशाचो
दावात्मभावे बले प्राणेषु जंतुष्विति हेमचंद्रः । पंढे तृतीयप्रकृतौ क्लीबमिति
बकारांतं नाम नपुंसकं नपुंसकलिङ्गे । ” अविक्रमेऽलमे क्लीबो “ वाच्य-
लिंगः । ” ववयोः मावर्ण्यादस्यात्र पाठः । “ अस्त्री नपुंसके क्लीबं वाच्य-
लिंगमविक्रम इति रुद्रः । क्लीबोऽपौरुषपदयोरिति हैमः । क्लीबं स्यात्पदके न
स्त्री वाच्यलिंगस्त्वविक्रम इति मेदिनी ” ॥ २१२ ॥ इति वांताः ॥ अथ
शांतानाह ॥ मनुजो मनुष्यः । “ विद् स्मृतो वैश्यमनुजप्रवेशेषु मनीषिभि-
रिति विश्वः । ” चरो गूढपुरुषः । अभिमरो युद्धं तत्र स्पर्शोऽदंतः । आद्य-
शब्दादृषभादिरपि राशिः । मस्करो वेणुः । “ वंशः संघेऽन्वये वेणौ पृष्ठा-
द्यवयवेऽपि चेति हैमः ” ॥ २१३ ॥ रहो विजनः । “ विकाश इत्यपि ।
विकाशो रहसि व्यक्त इति हैमः । ” भृतिर्वेतनम् । “ भोग उपभोगः ।
मूर्च्छने च निर्वेशः । ” कृतांतो यमः । क्षुद्रः कृपणः । कर्षकः कृषीबलः ।
“ कीनाशः कर्षकक्षुद्रोपांशुघातिषु वाच्यवत् । यमे नेति मेदिनी ” ॥ २१४ ॥
पदे व्याजे । अपदेशः स्मृतो लक्ष्ये निमित्तव्याजयोरपीति विश्वः । कुशो

पदे लक्ष्ये निमित्तेऽपदेशः स्यात्कुशमप्सु च ॥

दशाऽवस्थानेकविधाप्याशा तृष्णापि चायता ॥ २१५ ॥

वशा स्त्री करिणी च स्यात् दृग्ज्ञाने ज्ञातरि त्रिषु ॥

स्यात्कर्कशः साहसिकः कठोरामसृणावपि ॥ २१६ ॥

प्रकाशोऽतिप्रसिद्धेऽपि शिशावज्ञे च बालिशः ॥

कोशोऽस्त्री कुङ्गले खड्गपिधानेऽर्थौघदिव्ययोः ॥ २१७ ॥

इति शांताः ॥ सुरमत्स्यावनिमिषौ पुरुषावात्ममानवौ ॥

काकमत्स्यात्खगौ ध्वांक्षौ कक्षौ तु तृणवीरुधौ ॥ २१८ ॥

अभीषुः प्रग्रहे रश्मौ प्रैषः प्रेषणमर्दने ॥

रामसुते दर्भे । “योक्ते द्वीपे च” पुंसि । जले क्लीवम् । अनेकविधवाल्यादिरूपा दशा । अपिशब्दाद्वस्त्रांतेऽपि दशाः स्त्रियां बहुत्वे । दशा वर्नावस्थायां वस्त्रांते स्युर्दशा अपि । आयता दीर्घा या तृष्णा स्पृहा सा आशा । चकारादिगप्याशा ॥ २१५ ॥ योषाहस्तिन्योर्वशा । “वशा बंध्यामुतायोषास्त्रीगवीकरिणीषु चेति मेदिनी ।” ज्ञाने बुद्धौ । दृक् स्त्रियां दर्शने नेत्रे बुद्धौ च त्रिषु वीक्षक इति मेदिनी । साहसिको विवेकरहितः । अमसृणो दुःस्पर्शः । “कर्कशः परुषे क्रूरे कृपणे निर्दये दृढे । इक्षौ साहसिके कासमर्दकांपित्ययोरपीति विश्वः” ॥ २१६ ॥ अपिशब्दादातपेऽपि प्रकाशः । प्रकाशोऽतिप्रसिद्धे स्यात्प्रहासातपयोः स्फुट इति विश्वः । कुङ्गले मुकुले । खड्गस्य पिधाने आच्छादने । अर्थौघे धनसमूहे । दिव्ये शपथभेदे कोशः कोषश्च । “नाशः क्षये तिरोधाने जीवितेशः प्रिये यमे । नृशंसखड्गौ निस्त्रिंशावंशुः सूर्याशवः कराः ॥ १ ॥ आश्वाख्यशालिशीघ्रायै पाशो बंधनशस्त्रयोरिति सार्धश्लोकद्वयं पुस्तकांतरे क्षेपकं दृश्यते” ॥ २१७ ॥ इति शांताः ॥ अथ शांतानाह ॥ सुरमत्स्यावुभौ अनिमिषौ स्तः । आत्मा क्षेत्रज्ञः । “पुरुषश्चात्मनि नरे पुत्रागे चेति हेमचंद्रः ।” मत्स्यमच्चि खादति मत्स्यात् यो वकादिः खगः स च ध्वांक्षः । “ध्वांक्षस्तु काकवकयोस्तर्कुटे भिक्षुके गृह इति विश्वप्रकाशः । कार्पासबीजनिष्कासनयंत्रं तर्कुटम् ।” वीरुल्लता । “कक्षौ वीरुषि दोर्मूले कच्छे शुष्कतृणे वन इति हेमः” ॥ २१८ ॥ प्रग्रहेऽश्वादिरञ्जौ । रश्मौ किरणे । मर्दनं पीडा । प्रैषः प्रेषणपीडयोरिति “प्रैषः स्यात्प्रेषणे क्लेशो मर्दनाद्मादयो-

१ सार्धेति चिन्त्यम्, रामाश्रम्यां श्लोकद्वयस्यैव दर्शनात् ॥

पक्षः सहायेऽप्युष्णीषः शिरोवेष्टकिरीटयोः ॥ २१९ ॥

शुक्रले मुषिके श्रेष्ठे सुकृते वृषभे वृषः ॥

द्यूतेऽक्षे शारिफलकेऽप्याकर्षोऽथाक्षमिंद्रिये ॥ २२० ॥

ना द्यूतांगे कर्षचक्रे व्यवहारे कलिद्रुमे ॥

कर्षूर्वार्ता करीषाग्निः कर्षूः कुल्याभिधायिनी ॥ २२१ ॥

पुंभावे तत्क्रियायां च पौरुषं विषमप्सु च ॥

उपादानेऽप्यामिषं स्यादपराधेऽपि किल्मिषम् ॥ २२२ ॥

रपीति विश्वः । ” अपिशब्दान्मासार्थादौ पक्षः । “पक्षो मासार्थके पार्श्वे ग्रहे साध्यविरोधयोः । केशादेः परतो वृंदे बले सखिमहाययोः । चुल्लीरंध्रे पतत्रे च वाजिकुंजरपार्श्वयोरिति मेदिनी । ” वस्त्रकृतं शिरसो वेष्टनं शिरो-वेष्टः । किरीटं मुकुटम् । “उष्णीषं लक्षणांतरे । शिरोवेष्टे किरीटे स्यादिति हैमः ” ॥ २१९ ॥ शुक्रं लातीति शुक्रलो वृषणः । मूषिके उंदुरे सुकृते धर्मे । “वृषो गव्याखुधर्मयोः । पुंराशिभेदयोः शृंग्यां वासके शुक्रलेऽपि च । श्रेष्ठे स्यादुत्तरस्थे चेति हैमः । ” द्यूतादित्रये आकर्षः । अक्षे पाशके । शारिफलकं शारीणां द्यूतोपकरणानां फलकं पीठिका । “नाऽऽकर्षो द्यूत इंद्रिये । पाशे शारिफले चैव कोदंडाभ्यासवस्तुनि । आकर्षणेऽपि पुंसि स्यादिति मेदिनी । ” इंद्रियेऽक्षं क्लीबम् । “अक्षं सौवर्चले तुल्ये हृषीके इति हैमः । असौ ज्ञातार्थ-शकटव्यवहारेषु पाशके । रुद्राक्षेन्द्राक्षयोः सर्पे विभीतकतरावपि । चक्रे कर्षे पुमानिति मेदिनी । ” द्यूतांगादौ पुंसि ॥ २२० ॥ द्यूतांगे पाशके । कर्षे मानभेदे । चक्रे रथावयवे । कलिद्रुमे विभीतके । वार्ता जीविका । करीषाग्निः शुष्कगोमयानलः । करीषाग्निः पुमान्कर्षूः कुल्यायामपि च स्त्रियाम् । कुल्या नदीभेदः ॥ २२१ ॥ पुंभावे पुरुषस्य भावे तत्क्रियायां पुरुषस्य कर्मणि पौरु-षम् । “पौरुषं पुरुषस्य स्याद्भावे कर्मणि तेजसि । ऊर्ध्वविस्तृतदोःपाणिनृमाने त्वभिधेयवदिति मेदिनी । ” चकाराद्गरलेऽपि विषम् । उपादाने उत्कोचेऽ-प्यामिषम् । “आमिषं पुन्नपुंसकम् । भोग्यवस्तुनि संभोगेऽप्युत्कोचे पललेऽपि चेति मेदिनी । ” पापेऽपि किल्मिषं “रोगेऽपि च ” ॥ २२२ ॥ वृष्टौ मेघवर्षणे । लोकं धत्ते लोकधातुर्जबुद्धीपस्तस्यांशे भारतादिखंडे । वत्सरेऽब्दे वर्षशब्दः

स्यादृष्टौ लोकधात्वंशे वत्सरे वर्षमस्त्रियाम् ॥

प्रेक्षा नृत्येक्षणं प्रज्ञा भिक्षा सेवार्थना भृतिः ॥ २२३ ॥

त्विट् शोभापि त्रिषु परे न्यक्षं कात्स्न्यनिकृष्टयोः ॥

प्रत्यक्षेऽधिकृतेऽध्यक्षो रूक्षस्त्वमेष्ण्यचिक्रणे ॥ २२४ ॥

इति पांताः ॥ रविश्वेतच्छदौ हंसौ सूर्यवह्नी विभावसू ॥

वत्सौ तर्णकवर्षौ द्वौ सारंगाश्च दिवौकसः ॥ २२५ ॥

शृंगारादौ विषे वीर्ये गुणे रागे द्रवे रसः ॥

पुंस्युत्तंसावतंसौ द्वौ कर्णपूरे च शेखरे ॥ २२६ ॥

स्यात् । नृत्येक्षणं प्रज्ञा चेति द्वयं प्रेक्षासंज्ञम् । “प्रेक्षा वीरीक्षणं नृत्तमिति हैमादीक्षणं नृत्यं चेति पृथगपि ।” अर्थना याज्ञा । भृतिर्वेतनम् । “भिक्षितवस्तुनि च भिक्षा” ॥ २२३ ॥ अपिशब्दात्कांतौ । वाचि रुचौ त्विट् स्त्रीति रभसः । परे वक्ष्यमाणास्त्रयः शब्दास्त्रिषु वाच्यलिङ्गा इत्यर्थः । कात्स्न्ये साकल्ये । निकृष्टेऽधमे । परशुरामोऽपि न्यक्षः । न्यक्षः परशुरामे स्यात् न्याक्षः कात्स्न्यनिकृष्टयोरिति कोशांतरात् । “नियतानि अज्ञाणि दृषीकाणि यस्मिन् न्यक्षः ।” प्रत्यक्षे साक्षात्प्रमिते अधिकृते नियुक्तेऽध्यक्षः । “अधिकृतान्यक्षाण्यस्याध्यक्षः ।” अमेष्णि स्नेहाभावे । अचिक्रणे अमष्टगे ॥ २२४ ॥ इति पांताः ॥ अथ सांतानाह ॥ श्वेतच्छदो विहगभेदः । “हंसः स्यान्मानसौकसि । निर्लोभनृपविष्णवर्कपरमात्मन्यमत्सरे । योगिभेदे मन्त्रभेदे शरीरमरुदंतर इति मेदिनी ।” तर्णको गोवत्सः । “वत्सः पुत्रादिवर्षयोः । तर्णके नोरसि क्लीबमिति मेदिनी ।” सारंमाश्चातकाः । देवा अपि दिवौकसः । “दिवोकाश्च दिवौकाश्च पुंसि देवेच चातक इति द्विरूपकोशः” ॥ २२५ ॥ शृंगारादौ शृंगारवीरकरुणादौ नवविधे । विषे गरले । वीर्ये तेजसि । गुणे स्वाद्वस्त्रादौ । रागे द्रवे रसशब्दः स्यात् । यथा रागे । रसिको युवा । “रसो गंधरसे जले । शृंगारादौ विषे वीर्ये तिकतादौ द्रवरगयोः । देहधातुप्रभेदे च पारदस्वादयोः पुमानिति मेदिनी ।” उच्छंसश्चावतंसश्चेति सांतद्वयं कर्णपूरे कर्णाभरणविशेषे शेखरे शिरोभूषणे च वर्तते ॥ २२६ ॥ देवभेदे यथा । अष्टौ वसवः । धनरत्नयोर्वसु क्लीबम् । “वसुर्ना देवभेदाग्निभायोक्त्रवकराजमु । क्लीवं

देवभेदेऽनले रश्मौ वसू रत्ने धने वसु ॥
 विष्णौ च वेधाः स्त्री त्वाशीर्हिताशंसाहिदंष्ट्रयोः ॥ २२७ ॥
 लालसे प्रार्थनौसुवये हिंसा चौर्यादिकर्म च ॥
 प्रसूरश्चापि भूद्यावौ रोदस्यौ रोदसी च ते ॥ २२८ ॥
 ज्वालाभासौ न पुंस्यर्चिज्योतिर्भयोतदृष्टिषु ॥
 पापापराधयोरागः खगबाल्यादिनोर्वयः ॥ २२९ ॥
 तेजःपुरीषयोर्वर्चो महस्तूत्सवतेजसोः ॥
 रजो गुणे च स्त्रीपुष्पे राहौ ध्वांते गुणे तमः ॥ २३० ॥

वृद्धशौषधे श्यालरैरन्नमधुरे त्रिष्विति मेदिनी ।” चकाराद्विर्चोऽपि
 वेधाः । “वेधा धातृज्ञविष्णुष्विति हैमः ।” हितस्याशंसा हिताशंसा । अहेः
 सर्पस्य दंष्ट्रा च तयोराशीरिति सातं नाम वर्तते । “तत्स्त्रियाम् ।” आशीरु-
 रगदंष्ट्रायां प्रियवाक्याभिलाषयोरिति कोशांतरम् ॥ २२७ ॥ प्रार्थना याच्ना
 औत्सुक्यमुद्युक्तता । उभे लालसे । “तृष्णातिरेके च लालसा । लालसौ-
 त्सुक्यतृष्णातिरेकयाच्नासु च द्वयोरिति मेदिनी ।” चशब्दाद्वधेऽपि हिंसा ।
 आदिना वृत्तिनाशादिकर्म । अश्वा वडवा । जनन्यामपि प्रसूः । “प्रसूरश्चा-
 जनन्योश्च कंदलीवीरुधोः स्त्रियामिति मेदिनी ।” रोदसी रोदस्यौ इति सात-
 द्विवचनांते स्यातामेकयोक्त्वा भूमिद्यावौ द्वे अप्युच्यते । पृथगपि प्रयोगोऽस्ति ।
 यदुक्तम् । रोदश्च रोदसी चापि दिवि भूमौ पृथक् पृथक् । सहप्रयोगे
 ऽप्यनयो रोदस्यावपि रोदसी इति । “रोदसीत्यव्ययमप्यस्ति । यदुक्तम् ।
 द्यावापृथिव्यौ रोदस्यौ रोदसी रोदसीति चेति ” ॥ २२८ ॥ ज्वालायां
 भासि च दीप्तौ अर्चिः । भादित्रये ज्योतिः । भं नक्षत्रम् । द्योतः प्रकाशः ।
 दृष्टिः कनीनिकामध्यभागः । “अग्नौ दिवाकरे च ज्योतिः पुंसि ।” आगः
 पापेऽपराधे च । “आमः स्यादेनोवदधे मंताविति हैमः ।” आदिना यौवनादि
 वयः ॥ २२९ ॥ पुरीषं गूणम् “वर्चो नपुंसकं रूपे विष्ठायामपि तेजसि ।
 पुंसि चंद्रस्य तनय इति मेदिनी ।” उत्सवे तेजसि च महः । “गुणे
 गुणभेदे ।” स्त्रीणां पुष्पे आर्तवे च “रेणुपरागयोश्च रजः । अदंतो-
 ऽप्ययम् । रजोऽयं रजसा सार्धं स्त्रीपुष्पगुणधूलिष्वित्यजयः ।” राक्षादि-
 त्रये च तमः । “पापे शोके च ” ॥ २३० ॥ पद्ये गायत्र्यादिवृत्ते । अभिलाषे

छंदः पद्येऽभिलाषे च तपः कृच्छ्रादिकर्म च ॥
 सहो बलं सहा मार्गो नभः खं श्रावणो नभः ॥ २३१ ॥
 ओकः सन्नाश्रयश्चौकाः पयः क्षीरं पयोऽबु च ॥
 ओजो दीप्तौ बले स्रोत इन्द्रिये निम्नगारये ॥ २३२ ॥
 तेजः प्रभावे दीप्तौ च बले शुक्रेऽप्यतस्त्रिषु ॥
 विद्वान् विदंश्च बीभत्सो हिंसेऽप्यतिशये त्वमी ॥ २३३ ॥
 वृद्धप्रशस्ययोज्यायान् कनीयांस्तु युवाल्पयोः
 वरीयांस्तूरुवरयोः साधीयान्साधुबाढयोः ॥ २३४ ॥
 इति साताः ॥ दलेऽपि बह्वैर्निर्वधोपरागाकर्दयो ग्रहाः ॥

इच्छायाम् । “छंदः पद्ये च वेदे च स्वैराचाराभिलाषयोरिति मेदिनी ।”
 कृच्छ्रं सांतपनादिव्रतम् । आदिना चांद्रायणादि । तपो लोकांतरेऽपि च ।
 “धर्मे च तपः ।” बले सहः क्लीबम् । मार्गो मार्गशीर्षः । अत्र पुंसि । “सहो
 बले उयोतिषि च पुंसि हेमंतमार्गयोरिति कोशांतरम् ।” स्वपाकाशः । तत्र
 नभः क्लीबे । श्रावणे पुंसि । “नभो व्योम्नि नभो घ्राणे बिसतंतौ पतद्भे ।
 प्रावृषि श्रावणे इति हैमः ” ॥ २३१ ॥ सन्न गृहम् । “ओकः अदंतोऽप्ययम् ।
 ओक उचः क इति निपातनात् ।” आश्रय आश्रयपात्रम् । “ओकस्त्वाश्र-
 यमात्रे स्थादिति हैमः । ओजो दीप्तिप्रकाशयोः । अत्रष्टमे वळे धानुतेजसीति
 हैमः ।” इन्द्रियनदीवेगयोः स्रोतः ॥ २३२ ॥ प्रभावादिचतुष्के तेजः । “तेज-
 स्त्विद्वेत्सोर्वळे । नवनीते प्रभावेऽप्राविति हैमः ।” अतः परं सांतसमाप्तिप-
 र्यता वाच्यलिङ्गाः । विदन् ज्ञाता । चकारादात्मज्ञोऽपि विद्वान् । विद्वाना-
 त्मविदि प्राज्ञे पंडिते चाभिषेयवदिति विश्वः । हिंसे क्रूरे । अपिशद्वाद्रसभेदे-
 ऽपि बीभत्सः । “बीभत्सो विकृते क्रूरे रसे पार्थे घृणात्मनीति हैमः”
 ॥ २३३ ॥ अमी बक्ष्यमाणा ज्यायआदयः साधीयः पर्यताः सांता वृद्धा-
 दीनां बाढपर्यतानां अतिशये ज्ञेयाः । अतिशयेन वृद्धे प्रशस्ये स्तुत्ये च
 ज्यायान् । अतिशयितयोर्युवाल्पयोः कनीयान् । ऊरुर्महान् वरः श्रेष्ठस्तयोरति-
 शयितयोर्वरीयान् । अतिशयेन साधुः साधीयान् । अतिशयितं बाढं साधीयः ।
 अतिशायनेऽर्थे इष्टक्रीयमुन्भ्यां इमे शब्दाः साधवः ॥ २३४ ॥ इति सांताः ।
 अथ हांतानाह ॥ दले पत्रे अपिशद्वात्पिच्छेऽपि बह्वैम् । “बह्वै तर्णे परीवारे
 कलापे इति हैमः ।” निर्वधादयो ग्रहाः । निर्वध आग्रहविशेषः उपरागर्ध-

द्वार्यापीडे काथरसे निर्व्यूहो नागदंतके ॥ २३५ ॥

तुलामूत्रेऽश्वादिरश्मौ प्रग्राहः प्रग्रहोऽपि च ॥

पत्नीपीरजनादानमूलशापाः परिग्रहाः ॥ २३६ ॥

दारेषु च गृहाः श्रोण्यामप्यामरोहो वरस्त्रियाः ॥

व्यूहो वृन्देऽप्यहिर्वृत्रेऽप्यग्नीह्वकारितमोऽपहाः ॥ २३७ ॥

परिच्छदे नृपार्हेऽर्थे परिवर्हो ॥ इति हांताः ॥ २३८ ॥

आडीषदर्थेऽभिध्याप्तौ सीमार्थे धातुयोगजे ॥ २३८ ॥

द्राक्ग्रहणम् । ग्रहो निग्रहनिर्बधग्रहणेषु रणोद्यमे । सूर्यादौ पूतनादौ च सौहे-
केयोपरागयोरिति विश्वः ॥ द्वारि द्वारे । आपीडे शोस्त्रे । काथरसे कथितद्र-
व्यरसे । नागदंतके गृहादिभित्तिस्थकीलद्वये निर्व्यूहः ॥ २३५ ॥ हस्ते गृह-
हीत्वा तुलया द्रव्यमुन्मीयते तत्तुलामूत्रं तत्र । अश्ववृषादिरश्मौ च प्रग्राहप्र-
ग्रहौ । “प्रग्राहः स्यात्तुलामूत्रे दृषादीनां च बंधने । प्रग्रहः किरणे भुजे ।
तुलामूत्रेऽश्वादिरश्मौ सुवर्णे हरिपादपे । बंधे बंधामिति हैमः ।” परिजनः
परिवारः । आदानं स्वीकारः “परिग्रहः कलत्रे च मूलस्वीकारयोरपि ।
शपथे परिवारे च राहुववत्स्थभास्कर इत्यजयः” ॥ २३६ ॥ दारेषु पत्न्याम् ।
चकारात्स्त्रानि गृहाः पुंभूम्नि । या वरस्त्री उत्तमा स्त्री तस्याः श्रोण्यां कठ्या-
मारोहः । यथा वरारोहा । अपिशृङ्गादवारोहे गजारोहे च । “आरोहो
दैर्घ्यं उच्छ्राये स्त्रीकठ्यां मानभिद्यपि । आरोहणे गजारोहे इति हेमचंद्रः ।”
अपिशृङ्गाद्व्यूहः स्याद्वलविन्यासे । अहिर्वृत्रासुरे सर्वे “निर्माणतर्कयोश्च ।”
वह्निचंद्रसूर्यास्तमोपहाः । “जिने च तमोपहः” ॥ २३७ ॥ नृपार्हेऽर्थे राज-
योग्यद्रव्ये सितच्छत्रादौ । परिवर्हस्तु राजार्हवस्तुन्यपि परिच्छद इति । “परि-
वर्हः परिवारः ।” परेऽतउर्ध्वं वक्ष्यमाणा आकादिशब्दा अन्यया उच्यन्ते ।
अव्ययलक्षणं तु । सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु सर्वासु च विभक्तिषु ॥ वचनेषु च सर्वेषु
यश्च व्येति तदव्ययमिति । तेषामत्र वर्गे उपन्यासस्तु पूर्ववक्ष्यानार्थत्वात् ।
इति हांताः ॥ आडित्यव्ययं ईषदर्यादिचतुष्टके । तस्य ङकारोऽनुबन्धः ।
ईषदर्थे यथा । आपिगलः ईपत्पिगल इत्यर्थः । अभिध्याप्तौ यथा ।
आसत्यलोकादापातालात् । सीमार्थे यथा । आसमुद्रं राजदंडः । धातु-
योगजे क्रियायोगजेऽर्थे यथा । आहरति “आक्रामतीत्यादि” ॥ २३८ ॥

आ प्रगृह्यः स्मृतौ वाक्येऽप्यास्तु स्यात्कोपपीडयोः ॥

पापकुत्सेषदर्थे कु धिङ् निर्भर्त्सननिन्दयोः ॥ २३९ ॥

चान्वाचयसमाहारेतरेतरसमुच्चये ॥

स्वस्त्याशीःक्षेमपुण्यादौ प्रकर्षे लङघनेऽप्यति ॥ २४० ॥

स्वित्प्रश्ने च वितर्के च तु स्याद्देदेऽवधारणे ॥

यः प्रगृह्यसंज्ञकः आ इति निपातः सः स्मृतौ स्मरणे वाक्ये वाक्यपूरणे च वर्तते । प्रगृह्यस्त्वचि निस्सं प्रकृष्टा वर्तते । तत्र स्मृतौ यथा । आ एवं किल तत् । वाक्ये तु आ एवं मन्यसे । “आ प्रगृह्यः स्मृतौ वाक्येऽनुकंपायां समुच्चय इति मेदिनी ।” सविसर्गस्त्वा इति यो निपातः स पीडायां कोपे च वर्तते । तत्र पीडायां यथा । आः शीतम् । कोपे यथा । आः पाप किं विकृत्यसे । “आः स्मरणेऽपाकारणे कोपसंतापयोरपीति कोशांतरम् ।” पापाद्यर्थत्रये कुशब्दः । पापे यथा । कुकर्म । कुत्सायां यथा । कापथः । ईषदर्थे यथा । कवोष्णम् । कु पापीयसि कुत्सायामीषदर्थे निवारण इति हैमः । “कु कुत्सायां निवारण इति विश्वः ।” अपकारशब्दैर्भयोत्पादनं निर्भर्त्सनम् । दोषारूपानमात्रं निंदा । निर्भर्त्सने यथा । धिक् त्वां ताडना-हर्मनध्ययनशीलम् । निंदायां यथा । धिक् परस्त्रीगामिनं पुरुषम् ॥ २३९ ॥ अन्वाचयार्थचतुष्के चशब्दः । अन्यतरस्यानुषंगिकत्वेऽन्वाचयः । तत्र यथा । भिक्षामट गां चानय । समाहारः समूहः । तत्र यथा । संज्ञा च परिभाषा च संज्ञापरिभाषम् । मिलितानामन्वय इतरेतरयोगः । यथा धवश्च स्वदिरश्च धवस्वदिरौ । परस्परनिरपेक्षस्यानेकस्यैकस्मिन्नन्वयः समुच्चयः । तत्र यथा । ईश्वरं गुरुं च भजस्वेति । “च पादपूरणे पक्षांतरे हेतौ विनिश्चय इति त्रिकांडशेषः ।” आशीराशीर्वादः । तत्र यथा । स्वस्ति ते भूयात् । क्षेमे निरुपद्रवे यथा । स्वस्ति गच्छ । “पुण्ये यथा । स्वस्तिमान्स्वर्गमश्नुते । आदिना स्वस्ति स्यान्मंगले पुण्येऽप्याशंसायामपि कचिदिति मेदिनी ।” प्रकर्षे अति यथा । अत्युत्तमो विष्णुः । “अति प्रकर्षे लङघने भृशे स्तुतावसंभतिक्षेपेऽपीति हैमः ।” अतिवेलं जलधितलम् ॥ २४० ॥ प्रश्न-वितर्कयोः स्वित् । प्रश्ने यथा । किं स्वित्कुशलमस्ति । वितर्को नानापक्षवि-मर्शः । स यथा । सर्वेश्वरत्वं विष्णोराहोस्विच्छिवस्य । “स्वित्प्रश्ने च वितर्के च

सकृत्सहैकवारे चाप्यारादूरसमीपयोः ॥ २४१ ॥

प्रतीच्यां चरमे पश्चादुताप्यर्थविकल्पयोः ॥

पुनःसहार्थयोः शश्वत्साक्षात्प्रत्यक्षतुल्ययोः ॥ २४२ ॥

खेदानुकंपासंतोषविस्मयामंत्रणे बत ॥

हंत हर्षेऽनुकंपायां वाक्यारंभविषादयोः ॥ २४३ ॥

प्रति प्रतिनिधौ वीप्सालक्षणादौ प्रयोगतः ॥

तथैव पादपूरण इति मेदिनी । ” भेदावधारणयोस्तुशब्दो यथा । क्षीरान्मांसं तु पुष्टिच्छत् । शिष्टैर्मतं तु तद्युक्तम् । “तु पादपूरणे भेदे समुच्चयेऽवधारणे । पक्षांतरे नियोगे च प्रशंसायां विनिग्रह इति मेदिनी । ” सहार्थे एकवारे च सकृत् यथा । सकृद्यांति । सकृदापि कुर्याद्वियाश्राद्धम् । दूरे “आरात्” यथा । आराच्छत्रोः सदा वसेत् । समीपे तु सखायं स्थापयेदारात् ॥ २४१ ॥ प्रतीच्यां पश्चिमदिशि । चरमेऽस्ये च पश्चात् । यथा । “पश्चादस्तंगतो रविः । पश्चिमे वयसि नैमिषं वशी । ” अपिशब्दस्यार्थः समुच्चयस्तत्र विकल्पे चोत-शब्दो यथा । उत भीम उतार्जुनः । विष्णुरुत शिवः सेव्यः । “उत प्रभवि-तर्कयोः । समुच्चये विकल्पे चेति हैमः । अजयस्तु उतापी द्वौ च बाढार्था-विति । ” पुनरर्थे पौनःपुन्ये सहार्थे च शश्वत् । यथा शश्वद्विष्णुं स्मरेत् । शिष्यैः शश्वद्गतो गुरुः । “शश्वत्स्यादात्मप्रभे च मंगले । पुराकल्पे सदार्थे च पुनरर्थे च दृश्यत इति मेदिनी । अजयस्तु शश्वत्सहसदार्थयोरित्याह । शश्वत्सह पुनर्नित्य इति हैमश्च । ” प्रत्यक्षे तुल्ये च साक्षात् । यथा । साक्षात् दृष्टो मया हरिः । साक्षालक्ष्मीरियं वधूः ॥ २४२ ॥ खेदार्थपंचके बत । यथा । अहो बत महत्कष्टमिति । बत निःस्वोऽसि । बत पतिरालिंगितः । अहो बतायं ध्रुव आप देवम् । एहि बत सखे । “बतेत्यव्ययं दंत्योष्ठ्यादी-सजयः । ” हर्षादिचतुष्के हंतशब्दः । “हर्षे यथा । हंत लाभः शतगुणः । अनुकंपायां यथा । हंत दीनो रक्षितव्यः । ” वाक्यारंभे यथा । हंत ते कथयि-ष्यामि । “विषादे यथा । हंत जातमजातारेः प्रथमेन त्वयाऽरिणा । हंत दानेऽ-नुकंपायां वाक्यारंभविषादयोः । निश्चये च प्रमोदे चेति हैमः ” ॥ २४३ ॥ यो मुख्येन सदृशः प्रतिनिधिस्तत्र प्रतिशब्दो यथा । अभिमन्युं प्रति परीक्षित् । वीप्सा व्याप्तुमिच्छा तत्र यथा । तीर्थं तीर्थं प्रति गच्छति । लक्षणायां यथा । वृक्षशाखां प्रति विद्योतते विद्युत् । आदिना इत्थंभूताख्यानादौ । प्रयोगत इति शिष्टप्रयोगानु-

इति हेतुप्रकरणप्रकाशौदिसमाप्तिषु ॥ २४४ ॥

प्राच्यां पुरस्तात्प्रथमे पुरार्थेऽग्रत इत्यपि ॥

यावत्तावच्च साकल्येऽवधौ मानेऽवधारणे ॥ २४५ ॥

मंगलानंतरारंभप्रश्नकात्स्न्येऽवधौ अथ ॥

वृथा निरर्थकाविध्योर्नानाऽनेकोभयार्थयोः ॥ २४६ ॥

सारेण प्रतिशब्दस्य प्रक्षेपः “प्रतीत्यंभूतभागयोः । प्रतिदाने प्रतिनिधौ वीप्सालक्षणयोरपीति हैमः ।” हेत्वर्थे इतिशब्दो यथा । रामो हंतीति रावणः पलायते । प्रकरणं प्रकारः । यथा विप्रसन्नियविदूशूद्रा इति वर्णाः । प्रकाशे यथा । इति पाणिनिः । पाणिनिशब्दो लोके प्रकाशते इत्यर्थः । “प्रकर्ष इति पाठः ।” आदिशब्दादेवमर्थे । यथा । क्रमादमुं नारद इत्य-
बोधि । समाप्ताववसाने यथा । धर्ममाचरेदिति । “इति स्वरूपे सान्निध्ये विवक्षानियमेऽपि च । हेतौ प्रकारप्रत्यक्षप्रकर्षेऽवधारणे । एवमर्थे समाप्तौ स्यादिति हैमः” ॥ २४४ ॥ प्राच्याद्यर्थचतुष्के पुरस्तात् । प्राच्यां पूर्व-
दिशि । प्रथमे यथा । पुरस्तादुक्ते । पुरार्थेऽतीते यथा । पुरस्ताद्वासोऽभूत् । अग्रतोऽग्रे यथा । पुरस्तात्पुस्तकम् । यद्वाग्रत इत्यपि शब्दः प्राच्याद्यर्थे स्यात् । साकल्यादौ यावत्तावच्छब्दौ यथा । यावदत्तं तावदुक्तम् । अवधौ यथा । मूलाच्छाखां यावत्प्रकांडः । माने परिमाणे यथा । यावत्स्वर्णं तावद्रजतम् । अवधारणे निश्चये यथा । श्रोत्रियं तावदामंत्रयस्व । “यावत्कात्स्न्येऽवधारणे । प्रशंसायां परिच्छेदे मानाधिकारसंभ्रमे । पक्षांतरे चेति मेदिनी” ॥ २४५ ॥ अथो अथ इमौ शब्दौ मंगलादिषु । मंगले यथा । अथातो ब्रह्मजिज्ञासा । अनंतरे यथा । स्नानं कृत्वाऽथ भुंजीत । आरंभे यथा । अथ शब्दानुशासनं लिख्यते । प्रश्ने यथा । अथ वक्तुं समर्थोऽसि । कात्स्न्ये यथा । अथ घातू-
न्मूमः । “अथो अथ समुच्चये । मंगले संशयारंभाधिकारानंतरेषु च । अन्वा-
देशे प्रतिज्ञायां प्रश्नसाकल्ययोरपीति हैमः ।” निरर्थके वृथा । यथा । वृथा दुग्धोऽनद्वान् । अविधौ विधिहीने वृथा । यथा । वृथा दानम् । “वृथा निष्कारणे बंध्ये वृथा स्याद्विधिवर्जित इति विश्वः ।” अनेकार्थे नानाशब्दो यथा । नानाविधा जनाः । उभयार्थे यथा । नानाविधं न सज्जेत । “नानवि-
भोभयानेकार्थेऽपि हैमचंद्रः” ॥ २४६ ॥ पृच्छायां यथा । को नु धावति ।

नु पृच्छायां विकल्पे च पश्चात्सादृश्ययोरनु ॥

प्रश्नावधारणाऽनुज्ञानुनयामंत्रणे ननु ॥ २४७ ॥

गर्हासमुच्चयप्रश्नशंकासंभावनास्वपि ॥

उपमायां विकल्पे वा सामि त्वर्थे जुगुप्सिते ॥ २४८ ॥

अमा सह समीपे च कं वारिणि च मूर्धनि ॥

इवेत्थमर्थयोरेवं नूनं तर्केऽर्थनिश्चये ॥ २४९ ॥

तूष्णीमर्थे सुखे जोषं किं पृच्छायां जुगुप्सने ॥

विकल्पे यथा । अयं भीमो नु धर्मो नु । “नु प्रश्नेऽनुनयेऽतीतार्थे विकल्प-
वितर्कयोरिति हैमः । पश्चादर्थे सादृश्यार्थे चानु ।” पश्चादर्थे यथा । रथम-
नुगच्छति । सादृश्ये यथा । ज्येष्ठं अनुकरोति । “अनु लक्षणवीप्सेत्यंभूतभा-
गेषु सन्निधौ । सादृश्यायामहीनेषु पश्चादर्थसहार्थयोरिति हैमः ।” प्रश्नादिपं-
चके ननु । प्रश्ने यथा । ननु किमेतत् । अवधारणे यथा । नन्वयं योगी । अनुज्ञायां
यथा । ननु गच्छ । अनुनयः सांत्वनम् । ननु कोपं भुञ्च दयां कुरु । आमंत्रणं
संबोधनम् । ननु राजन् । “नन्वाक्षेपे परिप्रश्ने प्रत्युक्तावधारणे । वाक्यारंभे-
ऽप्यनुनयामंत्रणानुज्ञयोरपीति हैमः” ॥ २४७ ॥ गर्हादिपंचके क्रमादपिशब्दो
यथा । अपि सिचेत्पलांदुम् । स्त्रियं पालय पुत्रमपि । अपि जानासि किंचि-
त्त्वम् । अपि चोरो भवेत् । अपि स्थाणुं जयेद्रामः । युक्तपदार्थे कामचार-
क्रियासु च अपिशब्दः । उपमाविकल्पयोर्वाशब्दः स्यात् । उपमायां यथा ।
आशीविषो वा संक्रुद्धः । विकल्पे यथा । शिवं वा यदि वा विष्णुम् । “वा
स्याद्विकल्पोपमयोरेवार्थे च समुच्चय इति विश्वः ।” अर्थे सामि यथा ।
सामि संमिताक्षी । जुगुप्सिते यथा । सामि कृतमकल्याणकारि ॥ २४८ ॥
सहार्थेऽपि यथा । पुत्रेणामा भुञ्क्ते । समीपे यथा । अमात्यः समीपवर्ती-
त्यर्थः । अमांतिकसहार्थयोरिति कोशांतरे च । कं शिरःसुखवारिष्विति
मेदिनी । इवार्थे इत्थमर्थे च एवंशब्दो यथा । अग्निरिवं द्विजः अग्निरिवेत्यर्थः ।
इत्थमर्थे प्रकारे । एवंवादिनि देवर्षौ । “एवं प्रकारोपमयोरंगीकारेऽवधारणे इति
वरणिहेमचंद्रौ । तर्के नूनं यथा । नूनमयमतियज्वनां प्रियः । अर्थनिश्चये यथा ।
सुद्वेऽपि नूनं शरणं प्रपन्ने ।” नूनं निश्चिततर्कयोरिति विश्वः ॥ २४९ ॥ तूष्णी-
मर्थे मौने यथा । जोषं तिष्ठ । “सुखे यथा । जोषमासीत् वर्षासु । “जोषं सुखे

नाम प्राकाश्यसंभाव्यक्रोधोपगमकुत्सने ॥ २५० ॥

अलं भूषणपर्याप्तिशक्तिवारणवाचकम् ॥

हुं वितर्के परिप्रश्ने समयांतिकमध्ययोः ॥ २५१ ॥

पुनरप्रथमे भेदे निर्निश्चयनिषेधयोः ॥

स्यात्प्रबंधे चिरातीति निकटागामिके पुरा ॥ २५२ ॥

स्तुतौ । मौनलघनयोश्चापीति हैमः । ” पृच्छायां किम् । यथा । “ किमाद्रिये-
रन् रसिकाः कृतिं ते । ” जुगुप्सने किम् । यथा । स किं राजा यः प्रजां
न रक्षति । “ किं वितर्के परिप्रश्ने क्षेपनिदाप्रकारयोरिति विश्वः । ” प्राका-
श्यादिपंचके नामशब्दः । प्राकाश्यं प्रसिद्धिः । यथा हिमालयो नाम नगा-
धिराजः । संभाव्ये कथंचिदर्थे यथा । भविष्यति युद्धं नाम । क्रोधे यथा ।
मम वैरी रावणो नाम पापः । उपगमः सद्द्वेषांगीकारः । यथा । शत्रोः
सकाशादृद्भाति नाम । कुत्सने यथा । को नामायां प्रलपति मे विशतः सभा-
याम् । “ नाम कोपेऽभ्युपगमे विस्मये स्मरणेऽपि च । संभाव्यकुत्साप्राका-
श्यविकल्पेष्वपि दृश्यत इति मेदिनी ” ॥ २५० ॥ भूषणमलंकारः । पर्याप्तिः
परिपूर्णता । शक्तिः सामर्थ्यम् । वारणं चैतदर्थेऽलंशब्दः । क्रमेण यथा ।
अलंकृतः शिशुः । अलं भुक्तवान् । अलं मल्लो मल्लाय । अलं महीपाल तव
श्रमेण । “ अलं निरर्थके इति हैमः । ” वितर्कपरिप्रश्नयोर्हुंकारः । वितर्के हुं
जलं मृगतृष्णा हुम् । परिप्रश्ने हुं देवदत्तोऽयम् । “ हुं वितर्के चानुमताविति
त्रिकाण्डशेषः । ” हुं वितर्के परिप्रश्ने हुं रुषोक्त्यनुनीतिष्विति विश्वः ।
“ हुं वितर्के परिप्रश्ने हुं लज्जायां निवारणे इति हैमः । ” समीपमध्ययोः
समया । समीपे यथा । समया पत्तनं नदी । मध्ये यथा । समया शैल्यो-
ग्रायः ॥ २५१ ॥ प्रथमाभावे यथा । पुनरुक्तम् । भेदे यथा । किं पुनर्भा-
षणाः पुण्याः । “ पुनरप्रथमे मतम् । अधिकारे च भेदे च तथा पक्षांत-
रेऽपि चोति मेदिनी । ” निश्चये निर्यथा । निरुक्तम् । निषेधे निर्धनो
राजा । “ निर्निश्चये क्रांताद्यर्थे निःशेषप्रतिषेधयोरिति हैमः । ” प्रबंधा-
दिषु पुराशब्दः । प्रबंधे यथा । पुराणीति । अविरतमपाठीदित्यर्थः । चिरं-
तनम् । पुराणमिति यावत् । तत्र यथा । पुरातनम् । अतीतं भूतम् । निकटः
सन्निहितः । आगामिकं भावि । पुरा पुराणे निकटे प्रबंधातीतभाविष्विति
विश्वमेदिन्यौ ॥ २५२ ॥ ऊररीलेको दीर्घादिः शब्दः । ऊररीसपरो

ऊर्यूरी चोररी च विस्तारं ऽगीकृतौ त्रयम् ॥
 स्वर्गे परे च लोके स्ववार्तासंभाव्ययोः किल ॥ २५३ ॥
 निषेधवाक्यालंकारजिज्ञासानुनये खलु ॥
 समीपोभयतः शीघ्रसाकल्याभिमुखे ऽभितः ॥ २५४ ॥
 नामप्राकाश्ययोः प्रादुर्मिथो ऽन्योन्यं रहस्यपि ॥
 तिरोऽन्तर्धौ तिर्यगर्थे हा विषादशुगर्तिषु ॥ २५५ ॥
 अहहेत्यद्भुते खेदे हि हेतावधारणे ॥ इति नानार्थवर्गः ॥ ३ ॥

इस्वादिरिति भेदान्न द्विरुक्तिः । विस्तारं ऽगीकृतौ च ऊर्यादित्रयम् ।
 यथा ऊररी करोतीत्यादि । स्वः स्वर्गे यथा । स्वर्गं च स्नाति नारदः । परे
 इति लोकविशेषणम् । परे लोके यथा । स्वर्गतस्य क्रिया कार्या पुत्रैः
 परमभक्तितः । स्वः स्वर्गपरलोकायोरिति विश्वः । वार्तायां यथा । जवान
 कंसं किल वामुदेवः । संभाव्यं संभावनीयम् । तत्र यथा । गुरुन्किञ्चातिशेते
 शिष्यः । किलशब्दस्तु वार्तायां संभाव्यानुनयार्थयोरिति विश्वः । किल
 संभाव्यवार्तयोः । हेत्वर्थयोरलोके चेति हैमः ॥ २५३ ॥ निषेधे खलु यथा ।
 खलु रुदित्वा । वाक्यालंकारे वाक्यभूषायाम् । एतत्खल्वहः । जिज्ञासायां
 यथा । खलु जानामि । अनुनये यथा । देहि खलु वाचकम् । “खलु स्याद्वा-
 क्यभूषायां जिज्ञासायां च सांत्वने ॥ वीक्ष्यमाननिषेधेषु पूरणे पदवाक्ययो-
 रिति मेदिनी ।” समीपादिपंचके ऽभितः । समीपे यथा । वाराणसीभितः
 भागीरथी । उभयत इत्युभयार्थे यथा । अभितः कुरु चापरी । शीघ्रार्थे यथा ।
 अभितोऽधीश्व । साकल्ये यथा । अभितो वनदाहः । अभिमुखे यथा ।
 अभितो हिंस्रको हन्ति मामेव परिधावति ॥ २५४ ॥ नास्ति प्राकाश्ये च प्रादुः ।
 नास्ति यथा । प्रादुरासीच्चक्रपाणिः । प्राकाश्ये यथा । प्रादुर्बुद्धिर्भावेष्यति ।
 अन्योन्यार्थे मिथो यथा । वासिष्ठकौण्डिन्यमैत्रावरुणानां मिथो न विवाहः ।
 रहसि मिथो यथा । मिथो मंत्रयते । मिथो ऽन्योन्यं मिथो रह इति विश्वः ।
 अंतर्धाने तिर्यगर्थे च तिरः । अंतर्धाने यथा । तिरोभूयास्ते । तिर्यगर्थे
 यथा तिरोवर्तते चंद्रः । विषादाद्यर्थत्रये हाकारः । विषादे यथा । हा रमणीयो
 गतः कालः । शुचि शोके । यथा । हा राम वनं गतोऽसि । अर्तो पीडायां
 यथा । हा हतोऽस्मीति । “कुत्सार्थे च हा शब्दः” ॥ २५५ ॥ अद्भुते
 यथा । अहह बुद्धिमकर्षो राहः । खेदे यथा । अहह नीतो धूतेन मया

चिरायचिररात्रायचिरस्याद्याश्चिरार्थकाः ॥

मुहुः पुनःपुनः शश्वदभीक्ष्णमसकृत्समाः ॥ १ ॥

स्नाक् झटित्यंजसाहाय द्राक् मंक्षु सपदि द्रुते ।

बलवत्सुष्ठु किमुत स्वत्यतीव च निर्भरे ॥ २ ॥

पृथग्विनांतरेणर्ते हिरुक् नाना च वर्जने ॥

कालः । “अहहा दीर्घातमपि । अत्र क्विप् । अहहेत्यद्रुते खेदे परिक्लेशप्रकर्षयोः । संबोधनेऽपीति मेदिनी । ” हेतौ कारणे हि । यथा । अग्निरत्रास्ति धूमो हि दृश्यते । अवधारणे निश्चये यथा । चंद्रो हि शीतः । हि पादपूरणे हेतौ विशेषेऽप्यवधारणे । प्रश्ने हेत्वपदेशे च संभ्रमासुययोरपीति मेदिनी । दीर्घातपाठोऽप्यस्ति । ही दुःखहेतावाख्यातो विपादे विस्मयेऽपि चेति ॥ इति नानार्थवर्गः ॥ ३ ॥ चिराय चिररात्राय चिरस्य एते निपाता आद्या येषां ते तथा । आद्यशब्दाच्चिरेण चिरात् चिरं इति षट् चिरार्थकाः । दीर्घकालस्य वाचका इत्यर्थः । “क्रमेणोदाहरणानि । यथा । चिराय संतर्प्य समिद्धिरग्निम् । चिररात्राय संचितम् । चिरस्य दृष्टैव मृतोत्थितेव । चिरेण नाभि मथमोदविंदवः । चिरात्सुतस्पर्शरसगतां ययौ । स चिरं तपसि स्थितः । मुहुः पुनःपुनः शश्वत् अभीक्ष्णं असकृत् एते पंच समाः अर्थतस्तुल्याः । यथा । मुहुः पश्यसि कौतेय । आगच्छति पुनःपुनः । वन्यवृत्तिमिमां शश्वत् । अभीक्ष्णमक्षुण्णतयाऽतिदुर्गमम् । असकृज्जलपानाच्च सकृत्तांबूलचर्वणात् । अजयस्तु । अभीक्ष्णशब्दमनव्ययमप्याह । अभीक्ष्णं तु पौनःपुन्ये सर्वदार्थ्ये च दृश्यत इत्यनव्ययप्रकरणे पाठात् ॥ १ ॥ स्नाक् झटिबि अंजसा अहाय द्राक् मंक्षु सपदि एते सप्त द्रुते शीघ्रे । यथा । स्नाग् वयो याति देहिनाम् । वृक्षं झटित्यारुरोह । अंजसा याति तुरगः । अहाय सूर्येण तमो निरस्तम् । द्राक् भविष्याति सुखं तव प्रिये । मंक्षु ह्यपादि सरितः पटलैरलीनाम् । वचसस्तस्य सपदि क्रिया केवलमुत्तरम् । बलवत् सुष्ठु किमुत सु अति अतीव षट् निर्भरे अतिशये । यथा । पुनर्वशित्वा बलवन्निगृह्य । सुष्ठु पीतं मया मृतम् । किमुतावर्द्धत क्षेत्रम् । अतिवृष्टिः । अतीव शोभते राजा ॥ २ ॥ पृथक् विना अंतरेण ऋते हिरुक् नाना एते षट् वर्जने । यथा । किंचिद्वत्वा पृथक् क्रिया । क्षणमप्युत्सहते न मां विना । अंतरेण सुतं नास्ति सुखं संसा-

यत्तद्यतस्ततो हेतावसाकल्ये तु चिञ्चन ॥ ३ ॥
 कदाचिजातु सार्धं तु साकं सत्रा समं सह ॥
 आनुकूल्यार्थकं प्राध्वं व्यर्थके तु वृथा मुधा ॥ ४ ॥
 आहो उताहो किमुत विकल्पे किं किमुत च ॥
 तु हि च स्म ह वै पादपूरणे पूजने स्वति ॥ ५ ॥
 दिवाहीत्यथ दोषा च नक्तं च रजनाविति ॥
 तिर्यगर्थे साचि तिरोऽप्यथ संबोधनार्थकाः ॥ ६ ॥
 स्युः प्याद् पाडंग हे है भोः समया निकषा हिरूक् ॥

रिणां भुवि । ऋते पुण्यात्स्वर्गतिर्न । हिरूक् कर्म न मोक्षः स्यात् । विष्णुं
 नाना मोक्षदो नास्ति देवः । यत् तत् यतः ततः चत्वारि हेतौ कारणे ।
 यथा । यत्न रम्यं तरस्विभ्यः । तदिदं परिरक्ष शोभने । यतो गंगाभसि
 स्नातः । ततो निष्कल्मषो नरः । चित् चन द्वयं असाकल्ये । यथा कश्चित् ।
 कंचन ॥ ३ ॥ कदाचित् जातु द्वे कस्मिंश्चित्काले । स्मृतिः कदाचित् भवति ।
 ज्ञानं ते जातु सूक्ष्मम् । सार्धं साकं सत्रा समं सह पंचकं सहेत्यर्थे । यथा ।
 सार्धं दानववैरिणा । पत्न्या साकं षतिर्भुक्ते । सत्रा कलत्रेण सुखं समश्नुते ।
 समं वधूभिस्तरुणा रमते । निश्वासधूमं मह रत्नभाभिः । प्राध्वमित्येकमानु-
 कूल्ये । वृथा मुधा द्वे व्यर्थके । यथा । वृथा पुष्टः । बुधा मुधा भ्रमंलत्र
 ॥ ४ ॥ आहो उताहो किमुत किं किमु उत षद् विकल्पे । “यथा । देव
 आहो गंधर्वः । उताहो ब्रह्म चोच्यते । किमुत त्वं शिवो ब्रह्मा । स्याणुरयं
 किं पुरुषः । गृहं किमु वनं गतः । विष्णुरुत शिवः सेव्यः । ” तु हि च स्म
 ह वै षद् श्लोकचरणपूर्णतायाम् । “यथा । रामस्तु लक्ष्मणं प्राह । अहं हि
 यास्ये नगरम् । स च प्राह च राजानम् । मया स्म भुक्तम् । स ह तं प्राह
 लक्ष्मणः । तेन वै हतः । ” सु अति द्वे पूजने । “सु स्तुतम् । अत्युत्तमः ”
 ॥ ५ ॥ अहीत्यर्थे दिवाशब्दः । दोषा नक्तं द्वे रात्रावित्यर्थे । “यथा । चोराश्च
 दोषा ययुः । नक्तं गृहस्थो भुञ्जीत । ” साचि तिरः द्वे तिर्यगर्थे । “कृतं साचि
 धनुस्तेन । तिरो गत्वा समीक्षेत ” ॥ ६ ॥ प्याद् पाद् अंग हे है भोः एते षद् संबो-
 धनार्थकाः स्युः । “यथा । प्याद् भीम यज्ञं रक्षस्व । एवं पाडित्यादि । ” समया
 निकषा हिरूक् त्रयं सामीप्ये । यथा ग्रामं समया । विजृम्भ्य लंकां निकषा हनि

अतर्किते तु सहसा स्यात्पुरः पुरतोऽग्रतः ॥ ७ ॥

स्वाहा देवहविर्दाने श्रौषद् वौषद् वषद् स्वधा ॥

किञ्चिदीषन्मनागल्पे प्रेत्यामुत्र भवांतरे ॥ ८ ॥

व वा यथा तथैवैवं साम्येऽहो ही च विस्मये ॥

मौने तु तूष्णीं तूष्णीकां सद्यः सपदि तत्क्षणे ॥ ९ ॥

दिष्ट्या समुपजोषं चेत्यानंदेऽथांतरेऽंतरा ॥

अंतरेण च मध्ये स्युः प्रसह्य तु हठार्थकम् ॥ १० ॥

प्यति “पर्वतस्य हिरुक् नदी ।” सहसेत्येकमतर्किते । यथा । दिवः प्रसूनं सहसा पपात । सहसा विदधीत न क्रियाम् । पुरः पुरतः अग्रतः त्रयमग्रे इत्यर्थे । “यथा । पुरः पश्यसि किं बाले । पुरतः स्थाप्य सर्वेशम् । लेखः प्रत्यर्थिनोऽग्रतः” ॥ ७ ॥ स्वाहा श्रौषद् वौषद् वषद् स्वधा पंचैते देवेभ्यो हविर्दानविशेषे प्रयुज्यन्ते । तत्र पितृदाने स्वधाशब्दः प्रसिद्धः । किञ्चित् ईषत् मनाक् त्रयमल्पे । “यथा । किञ्चिद्विकसितं सुमम् । ईषदुष्णं पयः पिब । मनाक् विहस्य संतुष्टः ।” प्रेत्य अमुत्र द्वयं जन्मांतरे । “यथा । प्रेत्य स्वर्गे महीयते । इह चामुत्र च फलम्” ॥ ८ ॥ व वा यथा तथा इव एवं षद् साम्ये । तत्र वशब्दो यथा । शात्रवं व वपुर्यशः । “मणी वोष्टस्य लंबेते भियौ वत्सतरौ ममेत्यत्र इवार्थे वशब्दो वाशब्दो वा बोध्य इति कौमुद्यामुक्तम् । यथा बुभुक्षितस्यान्नं तथैवार्तस्य चैषधम् । इंदुरिंदुरिव श्रीमान् । अभिरेवं द्विजः । वं प्रचेतसि जानीयादिवार्थे तु तदव्ययमिति मेदिन्यादिः । अतो “व वा यथा तथा”-इत्यादिमनोरमोक्तः पाठः साधुः । “न तु वद्वायथेयादिः । अपत्यादिपर्यायमध्येऽण्फिजादीनामनुक्तेश्च । अहो ही द्वे विस्मये । यथा । अहो रूपमहो सन्धम् । ही विस्मयविषादयोरिति विश्वः । तूष्णीं तूष्णीकाम् । “यथा । तूष्णीं स्थित्वा क्षणं भूयः । तूष्णीकां जलमध्यगः ।” सद्यः सपदि द्वे तत्काले । “यथा । सद्यो हतः समुत्तस्थौ । शत्रुं जघान सपदि” ॥ ९ ॥ दिष्ट्या समुपजोषं द्वे आनंदे । यथा । दिष्ट्या ते दर्शनं कान्ते । समुपजोषं भूयात् । अंतरे अंतरा अंतरेण त्रीणि मध्ये स्युः । यथा । अनयोरंतरे तिष्ठ । त्वां मां चांतरा अंतरेण वा कर्मण्डलुः । प्रसह्येलेकं हठार्थकम् ॥ १० ॥

युक्ते द्वे सांप्रतं स्थानेऽभीक्षणं शश्वदनारते ॥

अभावे नह्यनो नापि मास्म मालं च वारणे ॥ ११ ॥

पक्षांतरे चेदीद च तत्त्वे त्वद्वांऽजसा द्वयम् ॥

प्राकाश्ये प्रादुराविः स्यादोमेवं परमं मते ॥ १२ ॥

समंततस्तु परितः सर्वतौ विष्वगित्यपि ॥

अकामानुमतौ काममसूयोपगमेऽस्तु च ॥ १३ ॥

सांप्रतं स्थाने द्वयं युक्ते । यथा । स्वयं छेत्तुमसांप्रतम् । न युक्तमित्यर्थः ।
 “क्रमशो वच्मि सांप्रतमिति वा ।” स्थाने हृषीकेश तत्र प्रकीर्त्या । अभीक्षणं
 शश्वत् द्वयं अनारते अजसे । “अभीक्षणमुष्णैरपि तस्य सोष्मणः । शश्व-
 त्कालः ।” नहि अ नो न चत्वारि अभावे । “यथा । नहि स्वात्मारामं विष-
 यमृगतृष्णा भ्रमयति । अ राजदैविकं नष्टम् । नो चक्री किं कुलालः । न मे
 किंचन दहति ।” अ स्यादभावे स्वल्पार्थे इति विश्वः । मास्म मा अलं
 त्रयं वारणे । यथा । मास्म कार्पोरिदं पुत्र । मा कुरु । अलं महीपाल तत्र
 श्रमेण ॥ ११ ॥ चेत् यदि द्वयं पक्षांतरे । “यथा । मसं चेत्तपसा च किं
 शुचि मनो यद्यस्ति तीर्थेन किम् ।” अद्धा अंजसा द्वे तत्त्वार्थे । यदि स्त्रैणं
 देवी यमनिरतदेहार्धघटनादवैति त्वामद्धा । “अंजसेति रुरुधुः कुचग्रहैः ।”
 प्रादुः आविः द्वयं प्राकाश्ये स्पष्टत्वे । यथा । प्रादुरासीत् । “आविर्बभूव ।” ओ
 एवं परमं त्रयं मते अंगीकारे । “यथा । ओमित्युक्तवतोऽथ शाङ्गिणः । एवं
 यदाह भगवान् । परमित्युक्त्वा ।” ओमित्यनुमते प्रोक्तं प्रवणे चाप्युपक्रमे
 इति विश्वः । एवं प्रकारोपमयोरंगीकारेऽवधारण इति च ॥ १२ ॥ समंततः
 परितः सर्वतः विष्वक् चत्वारि सर्वत इत्यर्थे । “समंततो वर्षति मेघः । आयांति
 परितः श्रियः । सर्वतो वाति पवनः । विष्वक् पतंति किरणाः ।” अका-
 मानुमतौ अनिच्छयानुमतौ काममित्येकम् । “त्वं हनिष्यासि चेत्कामम् । कामं
 कर्णातविश्रांति विशाले तस्य लोचने । कामं प्रकामेऽनुमतावसूयानुगमेऽपि
 चेति हैमविश्वप्रकाशौ ।” असूयापूर्वकस्वीकारे अस्त्वित्येकम् । यथा । तथा-
 विषस्तावदशेषमस्तु नः ।” चकारात्काममित्यपि । “अस्तु स्यादभ्यनुज्ञानेऽस्त्र-
 यांगीकारबोरपीति मेदिनी ” ॥ १३ ॥ नन्वित्येकं विरोधोक्तौ । “यथा ननु

ननु च स्याद्विरोधोक्तौ कञ्चित्कामप्रवेदने ॥
 निःषमं दुःषमं गर्ह्ये यथास्वं तु यथायथम् ॥ १४ ॥
 मृषा मिथ्या च वितथे यथार्थं तु यथातथम् ॥
 स्युरेवं तु पुनर्वैवेत्यवधारणवाचकाः ॥ १५ ॥
 प्रागतीतार्थकं नूनमवश्यं निश्चये द्वयम्
 संवद्वर्षेऽवरे त्वर्वागामेवं स्वयमात्मना ॥ १६ ॥
 अल्पे नीचैर्महत्युच्चैः प्रायो भूम्न्यद्भुते शनैः ॥
 सना नित्ये बहिर्बाह्ये स्मातीतेऽस्तमदर्शने ॥ १७ ॥

एवं मन्यसे तर्हि किमपि न स्यात् । ” कञ्चिदित्येकं कामप्रवेदने इष्टपरि-
 प्रश्ने । इच्छाया आख्याने वा । “ यथा कञ्चिज्जीवति मे माता । निःषमम्
 दुःषमम् द्वे निधे । यथा । निःषमं वक्ति मे मूर्खः । दुःषमं वर्तते बधूः । ”
 यथास्वं यथायथं द्वे यथायोग्यमित्यर्थे । “ यथास्वमाश्रमे च के । यथायथं
 फलायंते ” ॥ १४ ॥ मृषा मिथ्या द्वे वितथे असत्वे । “ उच्छ्रायसौंदर्यगुणा
 मृषोद्याः । मिथ्योक्तं त्वया । ” यथार्थं यथातथं द्वयं सत्वे । “ यथा । यथार्थ-
 मुक्तं नान्यत् । गुरुर्यथातथं वक्ति । तथाशब्दस्तथशब्दो वा सत्यार्थः । ”
 एवं तु पुनः वै वा पंच निश्चयार्थकाः स्युः । “ यथा । एवमेव यथा ग्राह ।
 रावणं तु दुरात्मानमवधीद्राघवः प्रभुः । ” पुनर्व्यासो वै धर्मज्ञः । वैवेक्षत्र
 वा एवेति वा छेदः ॥ १५ ॥ प्रागित्येकं अतीतार्थकम् । यथा प्राक्कर्म । नूनं
 अवश्यं द्वयं निश्चिते । नूनं शरणं प्रपन्ना । “ अवश्यं यातारश्चिरतरमुषित्वापि
 विषयाः । ” नूनं निश्चिततर्कयोरिति विश्वः । संवदित्येकं वर्षे । यथा प्रभ-
 वाख्या संवत् । अवगित्येकं अवरे । “ कुले ऋतुत्रयादर्वाक् मंडनाञ्च तु मुंड-
 नम् । ” आं एवं द्वयं अंगीकारे । यथा आं कुर्मः । “ एवं कुर्मः । ” स्वय-
 मित्येकं आत्मनेत्यर्थे ॥ १६ ॥ नीचैरित्येकमल्पे । “ तथापि नीचैर्विनयादद्भु-
 त्यत । ” उच्चैरित्येकं महति । “ यथा । शृंगारमुच्चैर्गिरेरिदम् । प्राय इति
 भूम्नि बाहुल्ये । यथा । प्रायो नवबधूः कांतम् । शनैरिति अद्भुते मांघ्रे ।
 यथा । शनैर्याति पिपीलिका । सनेत्येकं नित्ये । यथा सनातनः । बहिरिति
 बाह्ये । “ यथा निष्कासितो बहिर्ग्राप्तात् । ” स्मेयतीति । यथा वक्ति स्म
 व्यासः । अस्तमिति दर्शनाभावे । यथा । सायमस्तमितो रविः ॥ १७ ॥
 अस्तीति सत्त्वे । यथा । अस्ति परलोक इति मतिर्यस्य स आस्तिकः । “ रूपो-

अस्ति सत्त्वे रुषोक्तावुं प्रश्नेऽनुनये त्वयि ॥
 हुं तर्के स्यादुषा रात्रेरवसाने नमो नतौ ॥ १८ ॥
 पुनरर्थेऽगं निंदायां दुष्टु सुष्टु प्रशंसने ॥ (१)
 सायं साये प्रगे प्रातः प्रभाते निकषांऽतिके ॥ १९ ॥
 परुत्परार्येषमोऽब्दे पूर्वे पूर्वतरे यति ॥

क्तौ कोपेनोक्तौ उ । यथा । उ आगतः शत्रुः । उ संबोधनरोषोक्त्योरनुक-
 पानियोगयोः । पदपूरणे च पादपूरणेऽपि च दृश्यत इति मेदनी ।” ऊमिति
 प्रश्ने । ऊं गच्छसि बहिर्ध्व । इस्वपाठे ऊमित्यपि । रुषोक्तावुं उं प्रश्ने इति
 पाठांतरम् । हुं प्रश्ने इत्यपि पाठः । अयीऽनुनये सांत्वने । “यथा । अयि
 क्रियार्थं सुलभं समित्कुशम् । अयि वद राघव तध्यम् ।” हुमिति तर्के ।
 “स्याच्चेत्किं हुं प्रपद्यते ।” उषेति रात्रेरवसाने । यथा । उषातनो वायुः ।
 नमः प्रणामे । “नमो ब्रह्मण्यदेवाय ” ॥ १८ ॥ अंगेति पुनरर्थे । यथा ।
 मूर्खोऽपि नावमन्यते किमंगं विद्वान् । किं पुनरित्यर्थः । दुष्टु निंदयाम् ।
 यथा । दुष्टु खलत्वम् । सुष्टु प्रशंसने । यथा सुष्टु काव्यम् । सायमिति साये
 दिनांते । यथा । सायं संध्यामुपासिष्ये । प्रगे प्रातः द्वे प्रभाते । “यथा ।
 प्रगे नृपाणामथ तोरणाद्वहिः । यः पठेत्प्रातरुत्थाय ।” निकषेति समीपार्थे
 ॥ १९ ॥ पूर्वोऽब्दे गते वर्षे परुदित्येकम् । पूर्वतरे गतवर्षात्पूर्ववर्षे परारित्ये-
 कम् । यति वर्तमानेऽब्दे ऐषम इत्येकम् । “त्रयाणां यथा । परारि गतः
 कांतः । परुत्प्रातः ऐषमोऽपि नागतः ।” यतीति शत्रंतस्येणः सप्तम्या
 रूपम् । अत्राहि अस्मिन्नहनीत्यर्थे अद्यशब्दः । “यथा । अद्य गंतुं न शक्नोमि ।”
 अथ पूर्वोऽह्नीसादिशब्देन उत्तरेऽह्नीसादिषट्स्य ग्रहणम् । “पूर्वोऽह्नीत्याद्यर्थे
 पूर्वादिशब्देभ्य एद्युस्प्रत्यये पूर्व्युरित्यादयः सप्त शब्दा भवन्ति । क्रमेण
 यथा । पूर्वस्मिन्नहनीत्यर्थे पूर्व्युः । पूर्व्युरिष्यते प्रातः पूर्व्युः पूर्ववासर
 इति रुद्रः ।” उत्तरास्मिन्नहनि उत्तरेद्युः । “नांदीमुखादुत्तरेद्युर्विवाहः परि-
 कीर्तितः ।” अपरस्मिन्नहनि अपरेद्युः । “आगतानपरेद्युस्तान् ।” अध-
 रस्मिन्नहनि अधरेद्युः । “अधरेद्युः प्रसूता सा । अधरस्तु पुमानोष्ठे हीनेऽनूर्ध्वे
 च वाच्यम् ।” अन्यस्मिन्नहनि अन्येद्युः । “अन्येद्युरात्मानुचरस्य
 भावम् ।” अन्यतरस्मिन्नहनि अन्यतरेद्युः । “अन्यतरेद्युः पितरं द्रक्ष्यसि ।”

अद्यात्राह्वय पूर्वोऽङ्गीत्यादौ पूर्वोत्तरापरात् ॥ २० ॥
 तथाऽधरान्यान्यतरेतरात्पूर्वेद्युरादयः ॥
 उभयद्युश्चोभयेद्युः परे त्वहि परेद्यवि ॥ २१ ॥
 ह्यो गतेऽनागतेऽहि श्वः परश्वस्तु परेऽहनि ॥
 तदा तदानीं युगपदेकदा सर्वदा सदा ॥ २२ ॥
 एतर्हि संप्रतीदानीमधुना सांप्रतं तथा ॥
 दिग्देशकाले पूर्वादौ प्रागुदक्प्रत्यगादयः ॥ २३ ॥
 ॥ इत्यव्ययवर्गः ॥ ४ ॥

इतरस्मिन्नहनीतरेद्युः । कष्टदिनादितरेद्युः प्रियो द्रष्टव्यः ” ॥ २० ॥ उभ-
 यद्युः उभयेद्युः द्वे उभयस्मिन्नहनीत्यर्थे । युश्चोभयात् वक्तव्य इति वार्तिके-
 नोभयशब्दात् युः प्रत्ययः । चकारात् एद्युः प्रत्ययश्च । “उभययुरुपोषणम् ।”
 परेद्यवीत्येकं परेऽहनि । “मित्रं दृष्टं परेद्यवि” ॥ २१ ॥ ह्य इत्येकं गतेऽहनि ।
 “ह्यः सर्वमभक्तकार्यम् ।” श्व इत्येकमनागते आगामिन्यहनि । ततः परेऽहनि
 परश्व इत्येकम् । “श्वः परश्वश्च यथा । अद्य श्वो वा परश्वो वा सर्वं कर्म
 भविष्यति । परश्वस्तत्परेऽहनीति पाठांतरम् ।” तदा तदानीं द्वे तस्मिन्काले
 इत्यर्थे । “यथा । तदा चक्षुष्मतां प्रीतिः । यदा स्यान्निप्रयया संगस्तदानी-
 मेव मे सुखम् ।” युगपत् । एकदा एकस्मिन्काले इत्यर्थे । “यथा । शत्रुभि-
 जोदासीना युगपदाहूताः । गवां शतमेकदा दत्तम् ।” सर्वदा सदा द्वे सर्व-
 स्मिन्काले इत्यर्थे । यथा । “सर्वदा सर्वदोऽसीति । याचते याचकः सदा”
 ॥ २२ ॥ एतर्हि संप्रति इदानीं अधुना सांप्रतं पंचकमास्मिन् काले इत्यर्थे ।
 “यथा । एतर्हि क्रियते कार्यम् । संप्रत्यसौ गृहं याति । इदानीमस्मि संवृत्तः ।
 बलात्रलेपादधुना । तत्रास्ते सांप्रतं मुनिः ।” तथेति समुच्चये । पूर्वादौ दिशि
 पूर्वादौ देशे पूर्वादौ काले वा प्रागादयः स्युः । “दिशि प्राग्दिगित्यादि ।
 देशे प्राग्देश इत्यादि । काले प्राक्काल इत्यादि ॥” पूर्वादौ इत्यादिशब्देनो-
 चरपश्चिमदक्षिणाधरोर्ध्वादीनां ग्रहणम् । प्रत्यगादय इत्यादिशब्देन त्ववागि-
 त्वादिग्रहः । “उत्तरात् अधरात् दक्षिणात् उत्तरेण अधरेण दक्षिणेन दक्षिणा
 दक्षिणाहि दक्षिणतः उत्तरतश्च संयुज्यते ।” ऊर्ध्वं तूपरि उपरिष्ठादिति
 ॥ २३ ॥ इत्यव्ययवर्गः ॥ ४ ॥ अयं लिङ्गसंग्रहवर्गमाह ॥ सर्वाङ्गशास्त्रैः

सलिंगशास्त्रैः सन्नादिकृत्तद्धितसमासजैः ॥

अनुक्तैः संग्रहे लिंगं संकीर्णवदिहोन्नयेत् ॥ १ ॥

लिंगशेषविधिर्व्यापी विशेषैर्यद्यबाधितः ॥

स्त्रियामीदूद्विरामैकाच् सयोनिप्राणिनाम् च ॥ २ ॥

नाम् विद्युन्निशावल्लीवीणादिग्भूनदीह्रियाम् ॥

पाणिन्याद्युक्तलिंगानुशासनसहितैः सन्नादिप्रत्ययजैश्चिकीर्षादिशब्दैः कृज्जैः
अपाकादिभिः तद्धितप्रत्ययजैः अणाद्यैः समासजैरदंतोत्तरपदोद्विगुरित्या-
दिनोक्तैः बाहुल्येन पूर्वमनुक्तैः शब्दैरयं संग्रहः क्रियत इति शेषः । इहा-
स्मिन्संग्रहवर्गे लिंगमुन्नयेदूहेत् । कथमित्याकांक्षायां संकीर्णवदिति । यथा
संकीर्णवर्गे प्रकृत्यादिभिरुन्नेयं तथात्राप्युन्नयेत् । तत्र प्रकृत्यर्थेन यथा ।
अर्घर्चाः पुंसि चेति । प्रत्ययार्थेन यथा । स्त्रियां कितन् । प्रकृतिप्रत्ययार्था-
द्यैरित्याद्यशब्दात्क्रियाविशेषणानां नपुंसकत्वं एकत्वं च यथा । शोभनं
पचतीत्यादि ॥ १ ॥ सन्नादिकृत्तद्धितसमामजविषयं पूर्वोक्तशब्दलिंगादन्य-
लिंगं लिंगशेषः तस्य विधिः व्यापी स्वविषयस्य व्यापको भवति । प्रागुक्तै-
रिहोक्तैश्च विशेषविधिभिः न बाधितः स्यात् तर्ह्येव व्यापी भवेदित्यर्थः ।
एतेनास्य लिंगविशेषविधेरुत्सर्गभूतस्य स्वर्गादिवर्गा अपन्नादा वेदितव्याः ।
तत्र प्रागुक्तानां विशेषाणां पुनरुक्तदोषप्रसंगाद्विस्तरभयाच्च न पुनरिह
विधानम् । तथा हि । स्वर्गपर्याय इह पुंसि वक्ष्यते । तस्य द्योदिवौ द्वे स्त्रियां
ह्रीवे त्रिविष्टपमिति पूर्वोक्तमपवादः । नीप्रभृतीनां तु कृतः कर्तरीत्यादिना
वक्ष्यते । यद्यपि पूर्वलिङ्गमुक्तं तथाप्यप्राप्तप्रापणार्थतया लिंगानुशासनमिहापि
प्रधानमेव । स्त्रियामिसधिकारोऽयं मसीशब्दपर्यंतं ज्ञेयः । ईदूतौ ईकारोकारौ
विरामौ अवसानस्थौ यस्य तद्दीदूद्विरामं तच्च तदेकाच्च ईदूद्विरामैकाच् ।
ईदंतमूदंतं वा यदेकस्वरं शब्दरूपं तत्स्त्रियामिसर्थः । यथा । धीः श्रीः भूः
भ्रूः । नयतीति नीरिसादौ कृतः कर्तरीति बाधितत्वाद्वाच्यलिङ्गत्वम् । योनि-
र्भगं तत्सहितानां प्राणिनां नाम स्त्रियाम् । यथा । माता दुहिता धेनुरिसादि ।
दारशब्दादौ तु दाराः पुंभूमीति बाधकं प्रागुक्तम् । कलत्रशब्दस्य कलत्रं
श्रोणिभार्ययोरिति ह्रीवपाठो बाधकः । एवमुन्नेयमन्यत्रापि ॥ २ ॥ विद्यु-
दादिह्रीपर्यंतानां अष्टानां यन्नाम् तत्स्त्रियाम् । यथा । विद्युत् तडित् रात्रिः
रजनी वल्ली व्रततिः वीरुत् वीणा विपंचीयादि । “वीणादिग्भून-
दीधियामिति पाठः क्वचित् ।” अदंतैर्मूलादिशब्दैर्य एकार्थः समाहा-

अदंतैर्द्विगुरेकार्थो न स पात्रयुगादिभिः ॥ ३ ॥

तल्ल वृन्दे येनिकठ्यत्रा वैरमैथुनिकादिवुन्नं ॥

स्त्रीभावादावनिक्तिण्वुल्लणचण्वुचक्यव्युजिज्झिशाः ॥ ४ ॥

राथो द्विगुसमासः स स्त्रियां स्यात् । यथा । पंचानां मूलानां समाहारः पंच-
मूली । एवं त्रिलोकी षडध्यायीत्यादि । अदंतैरिति किम् । पंचानां कुमा-
रीणां समाहारः पंचकुमारि । पंचराजमित्यादौ टचि अदंतत्वे सत्यपि पात्रा-
दित्वाभ्रपुंसकत्वमित्येके । एकार्थ इति किम् । पंचसु कपालेषु संस्कृतः परो-
डाशः पंचकपालः । न स इति । पात्रयुगाद्युत्तरपदैः अदंतैः एकार्थो द्विगुः
स्त्रियां न स्यात् । यथा । पंचपात्रम् । चतुर्थ्यम् । त्रिभुवनम् ॥ ३ ॥ तल्ल
प्रत्ययः स्त्रियां स तु भावाद्यर्थे विहितः । तत्र भावे यथा । शुक्लता । कर्मणि
ब्राह्मणता । समूहे ग्रामता । स्वार्थे देवता । वृन्द इति । वृन्दे समूहे य इनि
कठ्यत्र एते चत्वारः प्रत्ययाः स्त्रियाम् । यथा । पाशादिभ्यो यः । पाशानां
समूहः पाश्या । वासा । खलादिभ्य इनिः । खलिनी पक्षिनी । रथादिभ्यः
कठ्यच् । रथकठ्या । एवं गोत्रा । वृन्दे किम् । मुखे भवो मुख्यः । दंढोऽ-
स्त्यस्य दंढी । वैरोते । मिथुनस्य कर्म मैथुनिका । वैरमैथुनादौ च यो वुन्प्र-
त्ययः स स्त्रियाम् । द्वंद्वान्वैरमैथुनिकयोरिति पाणिनिस्मृत्वात् । तत्र वैरे
विरोधार्थे यथा । अश्वमहिषिका । अश्वमहिषस्येदं वैरमित्यर्थः । एवं काको-
लूकिका । मैथुनिकायां यथा । अत्रिभरद्वाजिका । अत्रिभरद्वाजयोरियं मैथु-
निका । विवाहरूपसंबंध इत्यर्थः । एवं कुत्सश्च कुशिका च तयोर्मैथुनिका
कुत्सकुशिकिका । “वुन्ग्रहणं वुञ् उपलक्षणम् । यथा । काशिका मार्गिकया
श्लाघते । क्वचित् वैरमैथुनिकादिवुरिति पाठः ।” आदिना वीप्सादौ वुनो
ग्रहणम् । स्त्रियां भावादिः स्त्रीभावादिस्तास्मिन् । स्त्रियामित्यधिकृत्य भावादौ
ये विहिताः प्रत्यया अनिक्तिन्नादयस्ते स्त्रियां स्युरित्यर्थः । अनिर्यथा ।
आक्रोशे नञ्यनिः । अकरणिः अजीवनिः । कितन् यथा । कृतिः गतिः ।
ण्वुल्ल यथा । प्रच्छदिका प्रवाहिका आसिका । णच् यथा । व्यावक्रोशी ।
ण्वुच् यथा । शायिका इक्षुभक्षिका । क्यप् यथा । व्रज्या इज्या । “स्त्रीभा-
वादौ किम् । वदः सुपि क्यप् च । मृषोद्यं ब्रह्मभूयम् ।” युच् यथा । कारणा
आसना । इच् यथा । वापिः वासिः । कां कारिमकार्षीः । इञ् उपलक्षणा-
र्थत्वादिण् इक् च । यथा । आजिः कृषिः । अङ् यथा । पचा वपा भिदा ।
निर्यथा । ग्लानिः म्लानिः हानिः । शप्रत्ययो यथा । क्रिया इच्छा ॥ ४ ॥

उणादिषु निरूरीश्च ड्याबूडंतं चलं स्थिरम् ॥
 तत्क्रीडायां प्रहरणं चेन्मौष्टा पाल्लवा ण दिक् ॥ ५ ॥
 घञो जः सा क्रियाऽस्यां चेदांडपाता हि फाल्गुनी ॥
 झ्यैनंपाता च मृगया तैलंपाता स्वधेति दिक् ॥ ६ ॥
 स्त्री स्यात्काचिन्मृणाल्यादिर्विवक्षाऽपचये यदि ॥

उणादिषु ये निः ऊः ईः एते त्रयः स्त्रियां स्युः । तत्र न्यंतो यथा । श्रेणिः
 “श्रोणिः द्रोणिः । उणादिष्वनिरिति पाठे अनिर्यथा । धरणिः धमनिः
 सरणिः ।” उदंतो यथा । चमूः कर्षूः । ईदंतो यथा । तंत्रीः । “तरीः ।”
 ऊद्यंतं आबंतं ऊडंतं च यच्चलं जंगमं स्थिरं स्थावरं वा तत् स्त्रियां स्यात् ।
 जंगमं यथा । नारी शिवा ब्रह्मवधूः । स्थावरं यथा । कदली माला कर्कषूः ।
 तच्छब्देनात्र मुष्ट्यादिकं निर्दिश्यते । तेनायमर्थः । तन्मुष्ट्यादिकं प्रहरणं यदि
 क्रीडायां वर्तते तर्हि तस्मिन्नर्थे विहितो णप्रत्ययः स्त्रियाम् । तदस्यां प्रहरण-
 मिति क्रीडायां ण इति सूत्रात् । दिगित्यनेनोक्तोदाहरणोद्देशः । तेन दांडा
 पौसलेति चोदाहर्तव्यम् । मुष्टिः प्रहरणमस्यां क्रीडायां मौष्टा । पाल्लवः प्रह-
 रणमस्यां क्रीडायां पाल्लवा ॥ ५ ॥ सा घञंतवाच्या । दंडपातादिक्रियाऽस्यां
 फाल्गुन्यादिकायामित्यर्थे घञंतद्विहितो यो ञप्रत्ययः स स्त्रियां स्यात् । घञः
 साऽस्यां क्रियेति ज इति सूत्रात् । उदाहरति । दंडपातोऽस्यां फाल्गुन्यां
 दांडापाता फाल्गुनी । एवं झ्यैनंपातोऽस्यां झ्यैनंपाता मृगया । तिलपातोऽस्यां
 स्वधाक्रियायां तैलंपाता । झ्येनतिलस्येति मुम् । पितृदाने स्वधामतमित्यमर-
 माला । वररुचिना तु स्वधा क्रिया प्रवेणीति स्त्रीलिंगतोक्ता । इतिशब्देन मुस-
 लपातोऽस्यां मौसलपाता भूमिरित्यादिसिद्धिः । कचिद्देशे फाल्गुनपौर्णमास्यां
 दंडपातेन क्रीडा भवतीति । दिगित्यनेन दांडपातादिकं उदाहरणमिति सूचि-
 तम् ॥ ६ ॥ यदि अपचयेऽल्पत्वे विवक्षा वक्तुमिच्छा स्यात्तर्हि मृणाल्या-
 दयः स्त्रीलिंगाः स्युः । यथा । अल्पं मृणालं मृणाली । आदिशब्दाद्यथा ।
 इस्वो वंशो वंशी । गौरादित्वात् डीष् । एवं कुंभीमणालीछत्रीपटीतटीमटी-
 त्यादयः । इत्यर्थे कञ्प्रत्ययः स्त्रियाम् । यथा पेटिका । काचिदिति किम् ।
 अल्पो वृक्षो वृक्षक इत्यादि न स्त्रियाम् । अथ ऊद्याबूडंतमित्यादिनोक्तलिंगा-
 नामपि केषां चिन्नाम्नां सुखेन लिंगज्ञानाय पृथक् पाठं कान्तादिक्रमेणाह ।
 लंकेति । लंका राक्षसपुरी । शेफालिका पुष्पभेदः वृक्षभेदश्च । “स तु

लंका शेफालिका टीका धातकी पंजिकाऽऽढकी ॥ ७ ॥
 सिध्रका सारिका हिका प्राचिकोल्का पिपीलिका ॥
 तिंदुकी कणिका भंगिः सुरंगासूचिमाढयः ॥ ८ ॥
 पिच्छावितंडाकाकिण्यशूर्णिः शाणी द्रुणी दरत् ॥
 सातिः कंथा तथाऽऽसंदी नाभी राजसभाऽपि च ॥ ९ ॥

निगुंडी इति प्रसिद्धः । " टीका विषमपदव्याख्या । धातकी वृक्षभेदः
 " धायदी इति प्रसिद्धा । " पंजिका निःशेषपदव्याख्या । आढकी तुचरी
 " तूर इति प्रसिद्धा " ॥ ७ ॥ सिध्रका वृक्षभेदः । सारिका पक्षिभेदः
 " साळुंकी इति प्रसिद्धा । " हिका स्वरभेदः " ऊर्ध्ववातप्रवृत्तौ शब्दवि-
 शेषः उचकी इति प्रसिद्धः । " प्राचिका वनमक्षिका । " पक्षिभेद इति
 स्वामी । " उल्का तेजःपुंजः । पिपीलिका कीटभेदः मुंगी इति प्रसिद्धा ।
 शनैर्याति पिपीलिक इति पुंस्त्वमपीति स्वामी । " तिंदुकी वृक्षभेदः " टेंभु-
 रणी इति प्रसिद्धा । " कणिका परमाणुः । भंगिः कौटिल्यभेदः । " विच्छि-
 त्तिर्वा । व्याजच्छलनिभे भंगिवैदर्भातनमीलिकेति रभसः । " सुरंगा विव-
 रभेदः " सुरंग इति ख्यातः । " सूचिर्व्यधनी । स्त्री सूचिर्नृसभेदे च व्यध-
 नीशिखयोरपीति रत्नकोशः । " मादिः पत्रशिरा । " मादिर्देन्यं पत्रशिरोति
 हैमः ॥ ८ ॥ पिच्छा । " शाल्मलिनिर्यासः भक्तादिमंडश्च । पिच्छा शाल्मा-
 लिवेष्टके । पंक्तिपूगच्छटाकोशमंडेष्वश्वपदामये । मोचायां पिच्छल इति
 हैमः । " वितंडा वादभेदः । काकिणी पणचतुर्थांशः । " काकिणी पणतु-
 र्यांशे मानदंडे च दृश्यते । कृष्णलैकवराटयोः स्यादुन्मानस्यांशकेऽपि चेति
 मेदिनी । रभसस्तु नातेष्वप्याह । पणोदमानदंडानां तुर्यांशेऽपि च काकि-
 नीति । आढकस्य पंचाशत्तमो भाग उदमानम् । उक्तं च गणितावल्याम् ।
 कुल्या स्यादष्टभिद्रोणैर्द्रोणपादेन चाढकः । अतोऽर्धशतिको भाग उदमान-
 मुदाहृतमिति । चूर्णिः चूर्णिका । शाणी शणपटविशेषः । " निकष इति
 स्वामी । " द्रुणी कर्णजलौका । " द्रुणी कूर्म्यां जलद्रोण्यामिति हैमः ।
 दरत् म्लेच्छजातिः । सातिर्दानावसानयोः । कंथा प्रावरणांतरम् । " कंथा
 मृन्मयभित्तौ च तथा प्रावरणांतर इति मेदिनी । " आसंदी आसनभेदः
 " वेत्रासनमिति प्रसिद्धम् । " अंगविशेषो नाभिः । राज्ञां सभेति तत्पुरुषः ।
 सभाराजेश्वर राजपर्यायस्यैवेष्ट्यते इत्युक्तम् । तेन राजशब्दपूर्वकसभांतत्पु-
 रुषे लीबत्वस्य निषेधात् स्त्रीत्वम् ॥ ९ ॥ शलरी यभेदः । " शलरी शलरी

झल्लरी चर्चरी पारी होरा लट्वा च सिध्मला ॥

लाक्षा लिक्षा च गंडूषा गृध्रसी चमसी मसी ॥१०॥

॥ इति स्त्रीलिंगसंग्रहः ॥

पुंस्त्वे सभेदानुचराः सपर्यायाः सुरासुराः ॥

च द्वे हुडुके बालचक्रक इति मेदिनी । ” चर्चरी करशब्दः हर्षक्रीडा वा ।
 “ चर्चरी गीतभेदे च केशभित्करशब्दयोरिति कोशांतरम् । ” पारी इस्ति-
 पादरञ्जुः । “ पारी पूरापरागयोः । पाश्यां कर्पूरिकायां च पादबंधे च
 हस्तिनामिति हैमः । ” होरा लग्नार्थम् । “ होरा तु लग्ने राश्यर्द्धे शास्त्रेखा-
 प्रभेदयोरिति हैमः । ” लट्वा ग्रामचटकः । “ लट्वा करंजभेदे स्यात्फले वाद्ये
 स्रगांतर इति मेदिनी । ” सिध्मला मत्स्यविकृताविति मेदिनी । सिध्मला
 शुष्कमीने स्त्री त्रिलिङ्गां तु किलासिनीति त्रिकांडशेषः । ” लाक्षा जतु ।
 लिक्षा यूकांडम् । गंडूषा जलादिना मुखपूरणम् । “ पुंस्यपि । गंडूषो मुख-
 पूर्तो स्याद्गजहस्तांगुलावपि । प्रसृता प्रमितेऽपि स्यादिति हैमः । उन्नतना-
 भिस्तु गंडूषा नापि मुखपूर्तेरिति बोपालितः । गृध्रसी ” चातरोगभेदः । स
 तु उरुसंधौ भवति । चमसी यज्ञपात्रभेदः । “ प्रणीतेति प्रसिद्धा । ” माषपि-
 ष्टपोलिकाविशेष इति वैद्यकग्रंथे । चमसो यज्ञपात्रस्य भेदेऽस्त्री पिष्टके स्त्रिया-
 मिति मेदिनी । मसी कज्जलम् । “ मेला मसी जलं पत्रांजनं च स्यान्मसिर्द्वि-
 योरिति त्रिकांडशेषः ” ॥ १० ॥ इति स्त्रीलिंगसंग्रहः ॥ अथ पुंलिंगसंग्रहः ॥
 पुंस्त्वे इति पतद्गृहशब्दपर्यंतमधिकारः । भेदास्तुपितसाध्यादयः । अनुचराः
 सुनंदादयः तैः सहिताः सुरासुराः देवदैत्याः पर्यायैः सह पुंसि । सुरपर्याया
 यथा । अमरा निर्जरा देवा मरुत इत्यादयः । तद्भेदा यथा । तुपिताः साध्याः ।
 इंद्रो मरुत्वान्मयवा । सूरसूर्यार्यमा । हाहा हूहूः । तुंबुरुरित्यादिः । अनुचरा
 यथा । विष्णोरनुचरा जयविजयप्रभृतयः । रुद्रानुचरा नंदिकेश्वरादयः । एवं
 असुरपर्याया दैत्या दानवा इत्यादयः । तद्भेदा बालिनमुच्यादयः । असु-
 रानुचराः कूश्मांडमुंडादयः । एवमुन्नेयं सर्वत्र । एतेषामपि दैवतानि पुंसि
 वा देवताः स्त्रियामित्यादिबाधकं स्मारयिष्यति । अबाधिता इति वक्ष्य-
 माणेन । स्वर्गादयश्चोनविंशतिः सभेदाः सपर्यायाश्च पुंसि स्युः । स्वर्गप-
 र्यायो यथा । स्वर्गो नाकस्त्रिदिव इत्यादिः । णोदिवौ द्वे स्त्रियां क्लीबे

स्वर्गयागादिमेघाब्धिद्रुकालासिशरारयः ॥ ११ ॥

करगंडोष्ठदोर्दंतकंठकेशनखस्तनाः ॥

अह्माहंताः क्ष्वेडभेदा रात्रांताः प्रागसंख्यकाः ॥ १२ ॥

श्रीवेष्टाद्याश्च निर्यासा असन्नन्ता अबाधिताः ॥

त्रिविष्टपमिति बाधकं बलवत्तरं तद्विना पुंस्त्वम् । यागो यज्ञः । यस्तः
 क्रतुः । तद्भेदा अग्निष्टोमादयः । इष्ट्यादेर्बाधितत्वं वक्ष्यति । अद्रिः गिरिः
 पर्वतः । तद्भेदा मेरुसह्यादयः । एषां मध्येऽपवादः चेदुक्तः शैलवर्गे । मेघो
 घन इत्यादिः पर्यायः । भेदः पुष्करावर्तादिः । अभ्रस्य तु अभ्रं मेघ इति
 क्लीबपाठो बाधकः । अब्धिः समुद्र इत्यादयः समुद्रपर्यायाः । क्षीरोदादिर्भेदः ।
 द्रुर्वृक्षः । शाखीत्यादिः पर्यायः । वटादिर्भेदः । अत्रापि कचिद्रूपभेदादिना
 “पाटलाशिशपादौ” अपवादा उक्ताः । कालो दिष्टः समयः । एवं पर्यायः ।
 मासादयो भेदाः । असिः खड्गः । नंदकादयो भेदाः । “ईल्यादौ बाधः ।”
 शरो बाणः । भेदो नाराचादिः । इषुर्द्रुयोरिति विशेषो दर्शितः । अरिः
 शत्रुः । भेद आतताय्यादिः ॥ ११ ॥ करो राजग्राह्यभागो रश्मिः पाणिश्च ।
 दीधित्यादीनां तु पुंस्त्वं बाधितम् । गंडः कपोलः । ओष्ठो दंतच्छदः । दन्त-
 नवसनादि तु रूपभेदात् बाधितम् । दोः प्रवेष्टः । भुजबाहोस्तु द्वयोरिति
 विशेषः । दंतो रदः । दंतस्थाने दंड इत्यपि पाठः । कंठो गलः । “समीपग-
 लभेदेषु कंठं त्रिषु विदुर्बुधा इति शाश्वतः ।” केशः कचः । नखः कररुहः ।
 नखोऽस्त्रीत्यादिना बाधितम् । स्तनः कुचः । एते यथासंभवं सभेदपर्यायाः
 पुंसि । अहः अहश्च एतदंताः पुंसि स्युः । यथा । अहः पूर्वं पूर्वाह्नः । “अहः
 अपरं अपराह्नः ।” द्वे अहनी समाहृते अहः । क्ष्वेडभेदा विषविशेषाः
 पुंस्त्वे स्युः । यथा । सौराष्ट्रिकः । अत्र गरलं विषं पुंसि क्लीबे च । काकोलं
 इत्यादि बाधितम् । रात्रांता इति समासांतस्यैकदेशानुकरणम् । एवमुच्चर-
 त्रापि । रात्रशब्दोऽस्ते येषां ते यदि प्राक् असंख्यावाचकशब्दरहितास्तर्हि
 पुंसि । यथा । अहश्च रात्रिश्चाहोरात्रः सर्वरात्रः पूर्वरात्रः अपररात्रः । प्रागसं-
 ख्यका इति किम् । पंचरात्रम् । गणरात्रम् । पुण्यरात्रस्यार्धर्चादिपाठात्
 क्लीबत्वं च ॥ १२ ॥ श्रीवेष्टादयो ये निर्यासाः द्रवसारवाचकास्ते पुंसि स्युः ।
 श्रीवेष्टः सरलः । “श्रीपिष्टः इति कचित्पाठः ।” आद्येन श्रीवासवृक्षधूपा-
 दयः । चकाराहुगुलुसिद्धकादयः । अस् च अन् तावन्तौ येषां ते असन्नन्ताः

कशेरुजतुवस्तूनि हित्वा तुरुविरामकाः ॥ १३ ॥

कषणभमरोपांता यद्यदंता अमी अथ ॥

पथनयसटोपांता गोत्रारख्याश्चरणाह्वयाः ॥ १४ ॥

अचकमसिसुसन्नंतामित्यादिना वक्ष्यमाणेन अप्सरआदीनां पूर्वोक्तेन च बाधके-
नाबाधिताश्चेत्पुंसि स्युस्तत्र असंता यथा । अंगिराः वेधाः चंद्रमाः । अन्नंता
यथा । कृष्णवर्त्मा मघवा । अबाधिता इति किम् । इदं वयः । इदं लोम ।
तुश्च रुश्च तुरू तौ विरामे येषां ते तुरुविरामकाः । कशेरुजतुवस्तूनि हित्वा
तुशब्दांताश्च रुशब्दांताश्च पुंसि स्युरित्यर्थः । यथा । हेतुः मेटुः धातुः मंतुस्तंतुरि-
त्यादि । कुरुः मेरुः किंशारुरित्यादि । कसेरुर्वाद्युपलक्षणं दारुणमश्रुप्रभृतीनाम् ।
तत्र कसेरु अस्थिविशेषः । तृणविशेषो वा । जतु लासा ॥ १३ ॥ कषणादयः
षड्वर्णा उपांते अंत्यसमीपे येषां ते तथा । यदीति । यदि एते कादिवर्णषट्-
कोपांता अदंताः स्युस्तर्हि पुंसि भवंति । यथा । अंकः लोकः स्फटिकः ।
शुल्कवल्कादि तु बाधितं पूर्वम् । ओषधोषमाषप्रसादयः षोपांताः । वर्षाद-
वस्तु पूर्वं बाधिताः । पाषाणगुणकिरणादयो णोपांताः । विषाणादि बाधि-
तम् । कौस्तुभदर्भशलभादिर्भोपांतः । कुसुंभादि बाधितम् । होमग्रामगुल्म-
व्यामादयो मोपांताः । पद्मादेर्वा पुंसीत्यादिना बाधितत्वम् । झझरसीकरसी-
रप्रभृतिः रोपांतः । अजिरादेर्बाधः । पकारादिवर्णषट्कोपांता अबाधिताश्चे-
त्पुंसि स्युः । अत्र यद्यदंता इति पूर्वोक्तं न संबध्यते । अथादित्वात् । पका-
रोपांता यथा । यूपवाप्पकलापादयः । कुतपादिर्बाधितः । यकारोपांता वेप-
थुरोमंथादयः । नोपांता इनधनभान्वादयः । वनादिस्तु बाधितः । योपांता
आयव्ययजायुतंतुवायादयः । मृगयादिस्तु बाधितः । मोपांता रसहासादयः ।
विसादिर्बाधितः । टोपांताः पटादयः । किरीटादेर्बाधकमुक्तम् । गोत्रेति ।
गोत्रं वंशः तस्मिन्नाख्या संज्ञा येषां ते गोत्रारख्या ऋषिसंज्ञकाः गोत्रस्यादि-
पुरुषाः ये प्रवराध्यायपठिताः येऽप्यन्ये अपत्यप्रत्ययं विना गोत्रवाचित्वेन
लोके प्रसिद्धास्ते पुंसि स्युः । यथा । भरद्वाजः गोत्रमस्माकम् । एवं कश्यपव-
त्सप्रभृतयः । चरणस्य वेदशाखाया आह्वयाः संज्ञाः पुंसि स्युः । यथा । कठः
बहुच इत्यादि ॥ १४ ॥ नास्त्रि संज्ञायां अकर्तरि च कारके भावमात्रे च विहिता-
स्ते घञादयः सप्त प्रत्ययाः पुंसि स्युः । भावे चेति चकारादसंज्ञायां च घञ-
मृहीतः । घञंतता यथा । प्रास्यत इति प्रासः । विदंति अनेन वेदः । प्रपतत्य-
स्मात्प्रपातः । भावः माघः पाकः सागः । अच् यथा । जयः चयः नयः ।

नामन्यकर्तरि भावे च घञजबन्ङ्णघाथुचः ॥

ल्युः कर्तरीमनिजभावे को घोः किः प्रादितोऽन्यतः ॥ १५ ॥

द्वंद्वेऽश्ववडवावश्ववडवा न समाहृते ॥

कांतः सूर्येदुपर्यायपूर्वोऽयःपूर्वकोऽपि च ॥ १६ ॥

वटकश्चानुवाकश्च रल्लकश्च कुडंगकः ॥

अप् यथा । करः गरः लवः प्लवः । नङ् यथा । यङ्गः प्रश्नः । “याञ्जेत्यत्र तु पुंस्त्वं बाधितम् । नङ् उपलक्षणार्थत्वात् । स्वपो नन् । स्वप्नः । स्वप्नः संवेश इत्यपीति वा पुंस्त्वमिद्विर्बोध्या ।” णप्रत्ययो यथा । न्यादः । घम-
स्यो यथा । उरभ्रच्छदः । अथुच् यथा । वेपथुः । ल्युरिति । कर्तरि नञ्या
दिल्युः पुंसि स्यात् । यथा । नन्दनः रमणः मधुसूदनः । भावे पृथ्वादिभ्यो
य इमनिच् स पुंसि स्यात् । यथा । पृथोर्भावः प्रथिमा महिमा । भाव इति
किम् । वृणोतीति वरिमा पृथ्वी । अत्र भावे इति शब्दो देहलीदीपन्यायेन
पूर्वत्र परत्र च संवध्यते । “भावे को यथा । आखूत्यः प्रस्थः ।” प्रादितः
अन्यतश्च परो यो घुसंज्ञो धातुस्तस्माद्विहितः किप्रत्ययः पुंसि स्यात् । दापदैपौ
विना दारूपो धारूपश्च धातुर्घुसंज्ञकः । प्रादितो यथा । प्रधिः निधिः आदिः ।
अन्यतो यथा । जलधिः इषुधेस्तु द्वयोरिति बाधितत्वम् ॥ १५ ॥ द्वंद्वे समा-
हारादन्यत्र द्वंद्वसमासेऽश्ववडवौ पुंसि । स्वयमेवोदाहरति । अश्वाश्च वडवा-
श्चाश्ववडवाः । एवमश्ववडवान् । अश्ववडवैरित्यादिप्रयोगः । समाहारे त्वश्वव-
डवमिति ह्रीबम् । सूर्यचंद्रपर्यायपूर्वकः कांतशब्दः पुंसि । यथा । सूर्यकांतः
अर्ककांतः चंद्रकांतः इंदुकांतः सोमकांतः । अयोवाचकपूर्वकोऽपि कांतः
पुंसि । यथा । अयस्कांतः लोहकांतः ॥ १६ ॥ इदानीं पुंलिङ्गविशेषपर्यंतमनु-
क्तानां कांतादिक्रममनतिक्रम्याह । वटकः पिष्टकभेदः । अनुवाको वेदाव-
यवः । रल्लकः कंबलः । कुडंगको वृक्षलतागहनम् । “कुडंगक इत्यपि ।”
पुंस्तो बाणावयवः । न्यूलः सामवेदे निपातित ओंकारः । “न्युंल इति द्रस्वो-
कारोऽपि । न्यूलः सम्यक्कानोज्ञे च साम्नः षट्प्रवणेऽपि चेति मेदिनी ।”
समुद्रः संपुटकः । विटो धूर्तः । “विटो द्वौ लवणे षिङ्गे मूषिके खदिरेऽपि चेति
मेदिनी ।” पट्टः काष्ठादिरचित आसनविशेषः । “पट्टश्चतुष्पथे पीठे राजादेः
आसनांतरे । व्रणादिबंधने पेषाश्मनीति हैमः ।” घटस्तुला । “घटो दिव्ये
तुलायां स्याद्धटी चीरे च वासस इति मेदिनी ।” अंधकूपादयः खटाः ।

पुंखो न्यूंखः समुद्रश्च विटपट्टधटाः खटाः ॥ १७ ॥

कोट्टारघट्टहट्टाश्च पिङ्गोंडपिचंडवत् ॥

गडुः करंडो लगुडो वरंडश्च किणो घुणः ॥ १८ ॥

दृतिसीमंतहरितो रोमंथोद्रीथबुद्बुदाः ॥

कासमर्दोऽर्बुदः कुंदः फेनस्तूपौ सयूपकौ ॥ १९ ॥

“खटस्तृणे कफे । टंकेऽधकूपे प्रहार इति हैमः” ॥ १७ ॥ कोट्टो दुर्गपुरम् । अरघट्टः कूपभेदः । “अरैश्चक्रावयवसदृशैः काष्ठविशेषैर्घट्यते रच्यते सोऽर-
घट्टः । राहाट इति प्रसिद्ध इत्यन्ये ।” कस्यचिन्मते टकारांतेष्वपि भट्टग्राम
इति न्यायेन रेफांतोऽपि कोट्टार इति व्यक्षरो निबन्धः । “कोट्टारो नगरे
कूपे पुष्करिण्याश्च पाटक इति मेदिनी । घट्टः घाट इति प्रसिद्धः । हट्टः क्रय-
विक्रयस्थानम् । पिंडो मृदादिसंघातः । गोंडो नाभिः । गोंडः पामरजातौ च
वृद्धनाभौ च संमत इति रुद्रः ।” पिचंड उदरम् । “पिचिंड इत्यपि । शस्ते
पिचिंड उदरे पशोरवयवे पुमानिति मेदिनी ।” पिचंडवत् गड्गादयोऽपि पुंसि
स्युरिति वता निर्दिश्यते । गडुर्गलगंडः । “गडुः पृष्ठगुडे कुञ्ज इति विश्वः ।”
करंडो वंशादिकृतभांडभेदः । “करंडो मधुकोशासिकारंडेषु दलाढक इति
हैमः ।” लगुडो वंशादिदंडः । वरंडो मुखरोगः । “वरंडो वदनव्यथा । अंत-
रावेदिसंधौ चेति हैमः ।” किणो मांसघ्रांथिभेदः । स तु खनित्रदंडादिसंघ-
र्षणात्करतलादौ स्पष्टः । “व्रणजं चिह्नं च किणः ।” घुणः काष्ठकृमिः ।
“घुणः स्यात्काष्ठवेधक इति रत्नकोशः ।” ॥ १८ ॥ दृतिः चर्मपुटकः ।
“दृतिश्चर्मपुटे मत्स्ये नेति मेदिनी ।” सीमंतः केशवेशः । हरित्पालाशवर्णः ।
“हरिदिशि स्त्रियां पुंसि हयवर्णविशेषयोः । अस्त्रियां स्यात्तृणे चेति मेदिनी ।”
रोमंथः पशूनां चर्वितचर्वणम् । उद्रीथः सामभेदः । “उद्रीथः प्रवणः सामवे-
दध्वनिरित्यरुणः ।” बुद्बुदो जलविकारः । कासमर्दो गुल्मभेदः । “अर्बुदो
दशकोटयः । अर्बुदो मांसकीले स्यात्परूपे दशकोटिष्विति मेदिनी ।”
अर्दनिरिति पाठे अर्दनिरग्निः । कुंदः किल्पभांडम् । “कुंदोऽच्युते निबौ ।
चक्रभ्रमौ च माध्यं चेति हैमः ।” फेनो जलविकारः । स्तूपो वटकादिः ।
एतौ यूपश्च । “यूप इत्यपि” ॥ १९ ॥ आतपः सूर्यालोकः । सत्रिये नाभिः ।

आतपः क्षत्रिये नाभिः कुणपक्षुरकेदराः ॥

पूरक्षुरमचुक्राश्च गोलहिङ्गुलपुद्गलाः ॥ २० ॥

वेतालभल्लमल्लाश्च पुरोडाशोऽपि पट्टिशः ॥

कुल्माषो रभसश्चैव सकटाहः पतङ्ग्रहः ॥ २१ ॥

॥ इति पुंलिंगशेषः ॥

द्विहीनेऽन्यच्च खारण्यपर्णश्चभ्रहिमोदकम् ॥

क्षत्रियवाची नाभिःशब्दः पुंसीत्यर्थः । कुणपः शवभेदः । “कुणपः पूतिगंघा शवेऽपि चेति मेदिनी ।” क्षुरो वपनशस्त्रम् । क्षुरः स्याच्छेदनद्रव्ये कोकि-
लाक्षे च गोक्षुर इति मेदिनी । “केदरो व्यवहारपदार्थः । पूरो जलप्रवाहः
पूरः स्यादंभसां वृद्धौ व्रणसंशुद्धिस्वाद्ययोरिति हैमः ।” क्षुरप्रो बाणभेदः ।
“क्षुरम इति कवर्गद्वितीयादिरपि ।” चुक्रः शाकभेदः । “चुक्रस्त्वम्लेऽम्ल-
वेतस इति हैमः ।” गोलो वर्तुलपिण्डः । हिङ्गुलो रागद्रव्यभेदः । क्लीबे चोक्तो
वैश्यवर्गः । “हिङ्गुलो वर्णकद्रव्ये ना भंटाक्यां तु हिङ्गुलीति मेदिनी । हिङ्गुलः
स्यात्तु हिङ्गुलमिति मुकुटः ” पुद्गलः आत्मा । पुद्गलः सुंदराकारे त्रिषु पुंस्या-
त्मदेहयोरिति मेदिनी ” ॥ २० ॥ वेतालो भूताधिष्ठितशवः । भल्लः स्यात्पुंसि
भल्लूक इति मेदिनी । मल्लो बाहुयुद्धकुशलः । पुरोडाशो हविर्भेदः । “पुरो-
डाशो हविर्भेदे चमस्यां पिष्टकस्य च । रसे सोमलतायाश्च हुतशेषे च कीर्तित
इति विश्वः ।” पट्टिशोऽस्त्रभेदः “पट्टिस इति दंशसांत इति मुकुटः ।”
कुल्माषोऽर्धस्विन्नो यवः कुत्सितमाषो वा । कुल्माषं कांजिके यावके पुमा
निति मेदिनी । रभसः हर्षः । “रभसो हर्षवेगयोरिति विश्वः ।” सकटाहः
कटाहसहितः कटाहशब्दश्च पुंसीत्यर्थः । कटाहो वटकादिपाकपात्रम् । “कटाहो
घृततैलादिपाकपात्रेऽपि कर्परे । कटाहः कूर्मपृष्ठे च मूषे च महिषीशिशविति
विश्वः । कटाहः कूर्मकर्परे । द्रीपस्य च प्रभेदे चेति मेदिनी च ।” सनिष्ठी-
बतांबूलादिचर्वणनिक्षेपपात्रं पतङ्ग्रहः ॥ २१ ॥ इति पुंलिंगशेषः ॥ द्विहीने
द्वाभ्यां स्त्रीपुंसाभ्यां हीने नपुंसके । अधिकारोऽयमाबाहिकात् । श्लोकद्वये
प्राधान्येन निर्दिष्टा खादिशब्दषड्विंशतिः पर्यायैः सह क्लीबे । अत्रान्यदिति
बाधितात् यदन्यत्तदेव क्लीबमिति सावधानार्थमुक्तम् । चकाराद्वस्त्राभरणादि-

शीतोष्णमांसरुधिरमुखाक्षिद्रविणं बलम् ॥ २२ ॥

फलहेमशुल्बलोहसुखदुःखशुभाशुभम् ॥

जलपुष्पाणि लवणं व्यञ्जनान्यनुलेपनम् ॥ २३ ॥

कोट्याः शतादिसंख्याऽन्या वा लक्षा नियुतं च तत् ॥

संग्रहः । स्वर्माद्रियं व्योम च । तद्यथा । छिद्रं नभः वियत् इत्यादि । अरण्यं विपिनं काननमित्यादि । पर्णं पत्रं दलम् । “पर्णं पत्रे किंशुके चेति मेदिनी ।” श्वभ्रं तु पातालमित्यादि । हिमं तु प्रालेयमित्यादि । हिमं तुषारमलयोद्भवयोः स्यान्नपुंसकमिति मेदिनी । “उदकं तु जलं नीरम् । शीतं शीतलमित्यादि । उष्णं तिग्ममित्यादि । शीतोष्णं गुणे क्लीबं तद्वति त्रिषु । “शीतं हिमगुणे क्लीबं शीतलालसयोस्त्रिष्विति मेदिनी । उष्णो ग्रीष्मे पुमान्दक्षाशीतयोरन्यलिंगक इति मेदिनी ।” मांसं पिशितं तरसमित्यादि । रुधिरं शोणितं रक्तम् । “रुधिरौऽगारके पुंसि क्लीबं तु कुंकुमासृजोरिति मेदिनी ।” मुखं तु वदनं वक्त्रम् । “मुखं निःसरणे वक्त्रे प्रारंभोपाययोरपि । संध्यंतरे नाटकादेः शब्देऽपि च नपुंसकमिति मेदिनी ।” अक्षि तु नयनं नेत्रम् । द्रविणं धनमित्यादि । “द्रविणं कांचने धने । पराक्रमे बलेऽपि स्यादिति हैमः ।” बलशब्देन शक्तिसैन्यग्रहणम् । शत्रौ यथा । बलं शुष्पामेत्यादि । सैन्यं चक्रमित्यादि ॥ २२ ॥ फलं फलमात्रं कर्पित्यमित्यादि । “हलमित्यपि कचित्पाठः ।” हेम सुवर्णं कनकमित्यादि । शुल्बं ताम्रमित्यादि । “शुल्बं ताम्रे यज्ञकर्मण्याचारे जलसन्निधाविति मेदिनी ।” लोहं कालायसमित्यादि । सुखं शर्म शातमित्यादि । दुःखं तु कृच्छ्रं कष्टम् । शुभं कल्याणं कुशलमित्यादि । अशुभमकल्याणमित्यादि । जलपुष्पाणि । कुमुदकमलरुहारोत्पलादीनि । लवणं सैधवमित्यादि । व्यञ्जनं तेपनं निष्ठानमित्यादि । व्यञ्जनं श्मश्रुचिह्नयोः । तेपनेऽवयवेषुकादाविति हैमः ।” व्यञ्जनविशेषाणामपि दधितकादीनां ग्रहणम् । अनुलेपनं कुंकुमादि । अत्र बाधितादन्यत् इति किम् । आकाशो विहाया द्यौः । अटवी अरण्यानीत्यादिकम् । एवमन्यदप्युक्तम् ॥ २३ ॥ कोट्या अन्या कोटिशब्दं विना या शतादिसंख्या सा क्लीबे स्यात् । लक्षशब्दो वा क्लीबे । पक्षे स्त्रियाम् । “लक्षा न पुंसि संख्यायां क्लीबं व्याजशरव्ययोरिति मेदिनी ।” नदिति लक्षस्य पर्याया नियुतमित्यर्थः । उदाहरणं च । नियुतं शतं सहस्रमन्युतमित्यादि । “शतं सहस्रमन्युतं नियुतं प्रयुतं मतम् । स्त्री कोटिरर्बुदमिति

द्व्यङ्गमसिसुसन्नंतं यदनांतमकर्तरि ॥ २४ ॥

त्रांतं सलोपधं शिष्टं रात्रं प्राक्संख्ययान्वितम् ॥

पात्राद्यदंतैरेकार्थो द्विगुलक्ष्यानुसारतः ॥ २५ ॥

द्वंद्वैकत्वाव्ययीभावौ पथः संख्याव्ययात्परः ॥

क्रमाद्दशगुणोत्तरमिति रत्नकोशः । " असंतमिसंतमुसंतमन्नंतं च यत् शब्दं
द्विसंवरं तत् क्लीबे । असंतं यथा । पयः मनः । इसंतं यथा । सर्पिः ज्योतिः ।
उसंतं यथा । वपुः यजुरित्यादि । अन्नंतं यथा । चर्म शर्म सामेत्यादि । अने-
नैव क्लीबत्वे सिद्धे परतो यन्मर्मशब्दोपादानं तदस्यानित्यत्वज्ञापनार्थम् । तेन
गुणाधिकारशोकेषु तमो राहौ पुमानयमित्याद्यपि सिद्धम् । अकर्तरि कर्तुरन्यत्र
यदनांतं अनेत्यंते यस्य तत्क्लीबे । यथा । गमनम् । मरणम् । दानम् । करणम् ।
वरणम् । अकर्तरीति किम् । इध्मव्रश्चनः कुठारः । नंदयतीति नंदनः रमणः
॥ २४ ॥ त्रांतं क्लीबे यथा । पात्रं वहित्रं वस्त्रं गात्रमित्यादि । सकारो लकारो
वा उपधा अंत्यात्पूर्वो यस्य तत् सलोपधम् । सोपधं यथा । विसम् । अंचत-
मसम् । लोपधं यथा । कुलं मूलमित्यादि । शिष्टमिति । यदवशिष्टं प्रागुक्ताद-
न्यत् तच्च प्रागुक्तम् । यदबाधितं तदपि त्रांतादिकं क्लीबे इत्यर्थः । शिष्ट-
मिति किम् । पुत्रः वृत्रः हंसः कंसः पनसः शिला कालः गलः । संख्यापूर्वो
रात्रशब्दः क्लीबे । रात्राह्वाहाः पुंसीति पुंस्त्वभात्तेरपवादोऽयम् । संख्यापूर्वं
रात्रं क्लीबमिति वार्तिकं रात्राह्वाहा इत्यस्य बाधकम् । त्रिरात्रम् । पंचरात्रम् ।
संख्ययेति किम् । अर्धरात्रः मध्यरात्रः । पात्रादिभिरदंतैरेकार्थो यो द्विगुः
स क्लीबे । पंचरात्रम् । आदिना चतुर्युगम् । लक्ष्यानुसारतः शिष्टप्रयोगानुग-
मेनेत्यर्थः । अनेन पंचमूली त्रिलोकीत्यादिरपवादः । एकार्थः किम् । पंचक-
पालः पुरोडाशः । द्विगुरयं तद्वितार्थः ॥ २५ ॥ द्वंद्वसमासस्यैकत्वं अव्ययी-
भावश्च क्लीबे । द्वंद्वैक्यं यथा । पाणिपादम् । शिरोग्रीवम् । मार्दगिकपाणवि-
कम् । अव्ययीभावो यथा । अधिक्षि । उपगंगम् । संख्याया अव्ययाच्च पर-
पथः क्लीबे । यथा । द्विपथम् । त्रयाणां पथां समाहारस्त्रिपथम् । चतुष्पथम् ।
अव्ययाद्यथा । विपथम् । कापथम् । संख्याव्ययादिति किम् । धर्मपथः । योग-
पथः । पथ इति समासांतानुकरणम् । समासे षष्ठीविभक्त्यंतात्परा छाया क्लीबे ।
छाया बाहुल्ये इति पाणिनिस्त्रयम् । सा चेद्बहूनां संबन्धिनी तर्हि तदुदाहरति ।

षष्ठ्याश्छाया बहूनां चेद्विच्छायं संहतौ सभा ॥ २६ ॥

शालार्थापि पराराजामनुष्यार्थादराजकात् ॥

दासीसभं नृपसभं रक्षःसभमिमा दिशः ॥ २७ ॥

उपज्ञोपक्रमांतश्च तदादित्वप्रकाशने ॥

कोपज्ञकोपक्रमादिकंथोशीनरनामसु ॥ २८ ॥

वीनां पक्षिणां छाया विच्छायमिति । इच्छुच्छायम् । बहूनामिति किम् । कुञ्च-
छाया कुञ्चछायमिति वा । स्त्रियां तु वक्ष्यते । संहतौ समूहविषये सभाशब्दः
क्लीबे । अत्रापि षष्ठ्या इत्यनुवर्तते । यथा । दासीनां सभा दासीसभम् ।
स्त्रीसभमित्यादि । संहताविति किम् । दासीनां सभा दासीसभा दासीगृह-
मित्यर्थः ॥ २६ ॥ शालार्था गृहार्था अपिशब्दात्संहत्यर्था च या सभा सा
अराजकात् राजशब्दवर्जितात् राजामनुष्यार्थात् राजार्थात् राजपर्यायात्
अमनुष्यार्थात् रक्षआदिशब्दात्षष्ठ्यन्तात्परा चेत् क्लीबे । शाला गृहं अर्थोऽ-
भिधेयो यस्याः सा शालार्था । अराजकराजपर्यायात् यथा । इनमभम् । प्रभु-
सभम् । अमनुष्यार्थाद्यथा । रक्षःसभम् । पिशाचसभम् । अराजकात्किम् । राज-
सभा । “राजपर्यायग्रहणान्नेह चंद्रगुप्तसभा । राजविशेषोऽयम् ।” षष्ठ्या
इति किम् । नृपतिविषये सभा । नृपतिसभा । नृणां पतिर्यस्यां सा चासौ
सभा चेति वा नृपतिसभा । अमनुष्यार्थादिति किम् । दासीसभा । दासीनां
शालेत्यर्थः । इमा दिश इति दासीसभमित्यादीनि क्रमेण त्रीण्युदाहरणानी-
त्यर्थः । तत्र दासीसभमित्यादि तु संहतावित्यस्यैव । इतरे तु शालासंहति-
साधारणे ॥ २७ ॥ तयोरुपज्ञोपक्रमयोरादित्वं प्राथम्यं तस्य प्रकाशने द्योतने
उपज्ञांत उपक्रमांतश्च समासः क्लीबे स्यात् । उदाहरणमाह । उपज्ञायत इत्यु-
पज्ञा । को ब्रह्मा तस्योपज्ञा कोपज्ञं प्रजा । कस्योपक्रमः कोपक्रमं लोकः ।
प्रजापतिना प्रथमं सृष्टत्वात्तेनादाबुपज्ञाता प्रजेत्यर्थः । तदादित्वेति किम् । देव-
दत्तोपज्ञा । मृन्मयः प्रकारः । मृत्प्रकारस्यानेककारणत्वात् । देवदत्तेति सामा-
न्यशब्देन च तदादित्वप्रतिपादनाभावे क्लीबत्वाभावः । एवं देवदत्तोपक्रमो रथः ।
अत्रापि षष्ठ्या इत्यनुवर्तते । उशीनराणां नामसु मध्ये षष्ठ्यन्तात्परा कथा क्लीबे ।
सौशमीनां कथा सौशमिकंथम् । उशीनरादन्यत्र दाक्षिकंथा । नामसु इति किम् ।
वीरणकंथा ॥ २८ ॥ चकार इत् अनुबन्धो यस्य स चित् । नश्च णश्च कश्च चिश्च

भावे नणकचिद्भयोऽन्ये समूहे भावकर्मणोः ॥

अदंतप्रत्ययाः पुण्यसुदिनाभ्यां त्वहः परः ॥ २९ ॥

क्रियाव्ययानां भेदकान्येकत्वेऽप्युक्त्यतोऽटके ॥

चोचं पिच्छं गृहस्थूणं तिरीटं मर्म योजनम् ॥ ३० ॥

राजसूयं वाजपेयं गद्यपद्ये कृतौ कवेः ॥

नणकचितः । तेभ्योऽन्ये ये तव्यदादयोऽदंता धातुप्रत्ययाः भावे विहितास्ते
 क्लीबे । तत्र धातुप्रत्यया यथा । भवितव्यम् । भाव्यम् । सहितम् । भुक्तम् ।
 नणकचिद्भयोऽन्य इति किम् । प्रभः न्यादः आसूत्यः । वेपथुः । नणकेति घञ
 उपलक्षणम् । पाकः । भावे किम् । कर्तव्यो धर्मसंग्रहः । मृतो वैरी । समूहायै
 यथा । भिक्षाणां समूहो भैक्षम् । गार्भिणम् । औपगवकम् । काकमित्यादि ।
 भावे अदंता यथा । गोर्भावः गोत्वम् । शुचेर्भावः शौचम् । कर्मणि यथा ।
 शौक्यम् । राज्ञः कर्म राज्यम् । चौर्यम् । तलप्रत्ययस्य तु स्त्रीत्वमुक्तम् । पुण्य-
 सुदिनाभ्यां परो विहितसमासांतोऽहन्शब्दः क्लीबे । पुण्यसुदिनाभ्यामहः
 क्लीवतेष्टेति वार्तिकेनेत्यर्थः । अह्नाहंता इति पुंस्त्वस्यापवादोऽयम् । पुण्याहम् ।
 सुदिनाहम् । सुदिनशब्दः प्रशस्तार्थः ॥ २९ ॥ क्रियाणामव्ययानां च भेद-
 कानि विशेषणानि क्लीबे एकवचने च स्युः । क्रियाविशेषणं यथा । मंदं
 पचति । सुखं तिष्ठति योगिनः । सलीलं नृत्यति बाला । अव्ययविशेषणं
 यथा । रम्यं स्वः । सुखदं प्रातः । अथ कानिचित्कंठरवेणाह । उक्तं सामभेदः ।
 तोटकं वृत्तभेदः रूपकभेदश्च । चोचमुपभुक्तफलावशिष्टं तालफलं वा । कदल्याः
 फलमिति कश्चित् । पिच्छं बर्हम् । गृहस्थूणं गृहस्तंभः । तिरीटं वेष्टनम् ।
 “ शिरोभूषणमिति केचित् । मर्म संधिस्थानम् । योजनं क्रोशचतुष्टयम् ।
 योजनं परमात्मनि । चतुष्क्रोश्यां च योगे चेति मेदिनी ” ॥ ३० ॥ राजसू-
 यवाजपेये यागभेदौ । “ राज्ञा लतात्मकः सोमः सूयतेऽत्र राजसूयम् । वाजं
 पैष्टी सुरा पेयमत्र वाजपेयम् । ” कवेः कृतौ वर्तमानं गद्यं पदसमूहः । पद्यं
 श्लोकः । “ पद्यं श्लोके पुमान् शूद्रे पद्या वर्त्मनि कीर्तितेति मेदिनी । ” कवेः
 कृताविति किम् । गद्या वाक् । पद्या पद्यति । माणिक्यं रत्नभेदः । “ मणिके
 मणिपुरारूपे नगरे भवं माणिक्यम् । ” भाष्यं पदार्थविवृतिः । “ सूत्रार्थो
 वर्ण्यते यत्र वाक्यैः सूत्रानुकारिभिः । स्वपदानि च वर्ण्यते भाष्यं भाष्यविदो
 विदुरिति । ” सिद्धं रक्तचूर्णभेदः । “ सिद्धरस्तरुभेदे स्यात्सिद्धं रक्तचूर्णके ।

माणिक्यभाष्यसिंदूरचीरचीवरपिंजरम् ॥ ३१ ॥

लोकायतं हरितालं विदलस्थालबालिकम् ॥

इति नपुंसकसंग्रहः ॥

पुन्नपुंसकयोः शेषोऽर्धचर्चपिण्याककंटकाः ॥ ३२ ॥

मोदकस्तंडकष्टकः शाटकः कर्पटोऽर्बुदः ॥

सिंदूरी रोचना रक्तवेल्लिका धातकीषु चेति विश्वप्रकाशः । ” चीरं वस्त्र-
भेदः । “चीरी श्लिष्ट्यां नपुंसकम् । गोस्तने वस्त्रभेदे च रेखालेखनभेदयोरिति
मेदिनी । ” चीवरं मुनिवासः । “शाक्यभिष्ठुमावरणमिति सुभूतिः । ”
पिंजरं पक्ष्यादिवंधनागारम् । “पिंजरोऽश्वांतरे पीते क्लीबं स्वर्णे च पीतक
इति कोशांतरम् । पंजरमित्यपि पाठः ” ॥ ३१ ॥ लोकायतं चार्वाकशास्त्रम् ।
हरितालं धातुभेदः । “हरितालं धातुभेदे स्त्री दूर्वाकाशरेखयोरिति मेदिनी । ”
विदलं वंशदलकृतपात्रभेदः । स्थालं भांडभेदः । बालिकं कुंकुमादि ।
“बाहूकमिति च बाहूवमित्यपि । बहुदेशे भवं बाहूवम् ” ॥ इति नपुंसक-
संग्रहः ॥ अथ चिकमपर्यताः पुंस्ति क्लीबे च स्युः । उक्तादन्यः शेषः ।
यथा शंखपद्मौ निधिवाचकौ पुंसि । कंबुनलिनवाचिनौ तु पुन्नपुंसकयोः ।
तथाऽत्रसशब्दोऽपि यत्पर्याये बाधितस्तत्पर्यायाद्भिन्नश्चेत् पुन्नपुंसकयो-
रित्यर्थः । ऋचोऽर्धमर्धर्चः । पिण्याकं तिलकल्कम् । “पिण्याकोऽस्त्री
तिलकल्के हिंगुवाह्लीकसिह्मक इति मेदिनी । ” कंटकं रोमहर्षादि । “कंटकः
क्षुद्रशत्रौ च कर्मस्थानिकदोषयोः । रोमांचे च द्रुमांगे च कंटको मस्करेऽपि
चेति विश्वप्रकाशः । कंटको न स्त्रियां क्षुद्रशत्रौ मत्स्यादिकीकसे ।
नैयोगिकादिदोषोक्तौ स्याद्रोमांचद्रुमांगयोरिति मेदिनी ” ॥ ३२ ॥
मोदकं भक्ष्यभेदः । “मोदकाः स्वाद्यभेदेऽस्त्री हर्षके पुनरन्यवदिति
मेदिनी । मोदको हर्षुले स्वाद्य इति हैमः । ” तंडकः उपतापविशेषः ।
“तंडकः खंजने फेने समासप्रायवाचि च । गृहदारुतरुस्कंधमायाबहुलके-
ष्वपीति मेदिनी । दंडक इत्यपि । ” टंकोऽऽमदारणः । “टंको नीलक-
षित्ये च खनित्रे टंकेनेऽस्त्रियाम् । जंघायां स्त्री पुमान्कोपे कोशासिग्रावदा-
रण इति मेदिनी । ” शाटकः पटभेदः कर्पटं स्थानभेदः वस्त्रभेदो वा ।
“स्वर्बटमित्यपि । यत्रैकतो भवेद्ग्रामो नगरं चैकतः स्मृतम् ॥ मिश्रं तु स्वर्बटं
नाम नदीगिरिसमाश्रयमिति । ” अर्बुदं संख्याभेदः । पातकं ब्रह्महत्यादि ।
उद्योम उत्साहः । चक्रं वैद्यशास्त्रभेदः । “वरकमित्यपि पाठस्तत्र स्मृत-

पातकोद्योगचरकतमालामलका नडः ॥ ३३ ॥
 कुष्ठं मुंडं शीधु बुस्तं क्ष्वेडितं क्षेमकुट्टिमम् ॥
 संगमं शतमानार्मशंबलान्ययतांडवम् ॥ ३४ ॥
 कवियं कंदकार्पासं पारावारं युगंधरम् ॥
 यूपं प्रग्रीवपात्रीवे यूपं चमसचिक्सौ ॥ ३५ ॥
 अर्धर्चादौ घृतादीनां पुंस्त्वाद्यं वैदिकं ध्रुवम् ॥
 तन्नोक्तमिह लोकेऽपि तच्चेदस्त्यस्तु शेषवत् ॥ ३६ ॥
 ॥ इति पुत्रपुंसकसंग्रहवर्गः ॥

वस्त्रम् । ” तमालो वृक्षभेदः । “तमालस्तिलके खड्गे तापिच्छे वरुणद्रुम इति मेदिनी । ” आमलको धात्रीफलम् । नडोऽतर्धिवरं “तृणभेदश्च” ॥ ३३ ॥
 कुष्ठं रोगभेदः । कुष्ठं रोगे पुष्करेऽस्त्रीति मेदिनी । कुष्ठं भेषजरोगयोरिति हैमः । मुंडं शिरः । शीधु मद्यम् । बुस्तं भृष्टं मांसं पनसादिफलासारभागश्च । क्वचित्पुस्तमिति पाठः । क्वचित् श्वस्तमपि । क्ष्वेडितं वीरकृतांसहनादः । ”
 क्षेमं कुशलम् । “क्षेमोऽस्त्री लब्धरक्षणे । चंडायां ना शुभे न स्त्री कात्या-
 यन्यां तु योषितीति मेदिनी । ” मोक्षेऽपि क्षेमः । कुट्टिमं भिचिभेदः ।
 “कुट्टिमोऽस्त्री निबद्धा भूरिति कोशांतरम् । फरसवंदीति ख्यातायाः । ”
 संगमं संयोगः । शतमानं मानभेदः । अर्म अक्षिरोगभेदः । शंबलं वर्णभेदः ।
 “पाथेयं च । शबलोऽस्त्री संवलवत्कूलपाथेयमत्सर इति मेदिनी । ” अव्ययं
 स्वरादिनिपातवाचकम् । अव्ययोऽस्त्री शब्दभेदे ना विष्णौ निर्व्यये
 भिष्विति मेदिनी । ” तांडवं नृत्यभेदः ॥ ३४ ॥ कवियं महाराष्ट्रभाषया
 कवियालीति प्रसिद्धम् । लगाम इत्यपि । “नार्या कवी खलीनं कवियं
 वा ना तुरंगमुखभांडमिति बोपालितः । ” कंदं पद्मिनीमूलादि । “कंदो-
 ऽस्त्री सूरणे सस्यमूले जलधरे पुमानिति मेदिनी । क्वचित्कर्मेति पाठः । ”
 कार्पासं वस्त्रयोनिभेदः । पारावारः पयोराशौ पारावारं तटद्वयमिति हैमः ।
 युगंधरं कूबरम् । ” यूपं यज्ञांगभेदः । प्रग्रीवं द्रुमशीर्षकं “वातायनं मुख-
 शाला वा । ” पात्रीवं यज्ञपात्रभेदः । यूपं मुंड इति प्रसिद्धम् । मुद्रामल-
 कयूपस्तु ग्राही पिच्छकफे हित इत्युक्तं वैद्यके । ” चमसचिक्सौ पात्रभेदौ
 ॥ ३५ ॥ अर्धर्चादौ अस्मिन्वर्गे पुंसपुंसकाधिकारे इति यावत् । घृतादीनां
 पुंस्त्वाद्यं पाणिन्यादिभिरुक्तं तच्च वैदिकम् । वेदे प्रसिद्धमित्यर्थः । अत-

स्त्रीपुंसयोरपत्यांता द्विचतुःषट्पदोरगाः ॥

जातिभेदाः पुमाख्याश्च स्त्रीयोगैः सह मल्लकः ॥ ३७ ॥

ऊर्मिर्वराटकः स्वातिर्वर्णको झाटलिर्मनुः ॥

मूषा सृपाटी कर्कधूर्यष्टिः शाटी कटी कुटी ॥ ३८ ॥

॥ इति स्त्रीपुंसशेषसंग्रहवर्गः ॥

स्त्रीनपुंसकयोर्भावक्रिययोः व्यञ्ज कचिच्च बुञ्ज ॥

स्तादिह नोक्तम् । तल्लोकेऽप्यस्ति चेत् शेषवत् उक्तादन्यः शेषस्तद्वदस्तु
शिष्टप्रयोगतो ग्राह्यमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ इति पुन्नपुंसकसंग्रहवर्गः ॥ अपत्यांता
अपत्यप्रत्ययांताः स्त्रीपुंसयोः स्युः । यथा । उपगोः अपत्यं पुमान् औप-
गवः । उपगोरपत्यं स्त्री औपगवी । वैदेहः । वैदेही । गार्ग्यः गार्गी । द्विचतुःष-
ट्पदोरगाः द्विपदचतुष्पदषट्पदवाचिनो भुजगवाचिनश्च जातिभेदाः स्त्रीपुं-
सयोः । तत्र द्विपदजातिभेदो यथा । मानुषः पुमान् । मानुषी स्त्री ।
ब्राह्मणः ब्राह्मणी । ” शूद्रः शूद्रा अजादित्वाद्याप् । ” चतुष्पदभेदो यथा ।
मृगः मृगी । हयः हयी । षट्पदभेदो यथा । भृंगः भृंगी । उरगभेदो यथा ।
उरगः उरगी । नागः नागी । स्त्रीयोगैः सह पुमाख्याः पुन्नमानि स्त्रीपुं-
सयोः । यथा । इंद्रः । इंद्राणी । मानुभ्राता मानुलः । तस्य स्त्री मानुली ।
पुंसि वर्तमानो मानुलः । स्त्रीयोगात्स्त्रीत्वेऽपि वर्तते । शूद्रस्य स्त्री शूद्री ।
मल्लकादयश्च स्त्रीपुंसयोः । मल्लकः पुष्पवल्लीभेदः । स्त्रियां तु मल्लिका ॥ ३७ ॥
ऊर्मिस्तरंगः “ मुनिरिति पाठः । मुनिर्यतीगुदीबुद्धपिलायागस्तिकिशुक इति
विश्वप्रकाशः । ” वराटकः कपर्दकः । स्त्रियां तु वराटिका । स्वातिर्न-
क्षत्रम् । “ वर्णकश्चंदनम् । विलेपने चंदने च वर्णकं पुन्नपुंसकमिति रभसः ।
वर्णकश्चरणे स्त्री तु चंदने च विलेपने । द्वयोर्नोल्यादिषु स्त्री स्यादुत्कर्षे
कांचनस्य चेति मेदिनी । झाटलिः किशुकवृक्षसदृशः मोखा इति प्रसिद्धः ।
मनुः स्वायंभुवादिः मंत्रो वा । मूषा तैजसावर्तनी । सृपाटी परिमाणभेदः । ”
कर्कधूर्वदरी । यष्टिः लघुडः । काठीति महाराष्ट्रभाषायाम् । शाटी पटभेदः ।
कटी देहावयवः । कुटी ग्रहकोष्ठकः । अत्र मूषा नाकारांतः ॥ ३८ ॥ इति स्त्रीपुं-
ससंग्रहवर्गः ॥ भावक्रिययोः भावे कर्मणि च वर्तमानः व्यञ्जप्रत्ययो बुञ्जप्रत्ययश्च
कचित्स्त्रीनपुंसकयोर्वर्तते । तत्र व्यञ्जप्रत्ययमुदाहरति । उचितस्य भावः औचित्यं
औचित्यं च । मित्रस्य कर्म मैत्र्यं मैत्री वा । “ एवं सामग्र्यं सामग्री वा । आर्हस्यं

औचित्यमौचिती मैत्री मैत्र्यं वुञ् प्रागुदाहृतः ॥ ३९ ॥

षष्ठ्यंतप्राक्पदाः सेनाछायाशालासुरानिशाः ॥

स्याद्वा नृसेनं श्वनिशं गोशालमितरे च दिक् ॥ ४० ॥

आबन्तंतोत्तरपदो द्विगुश्चापुंसि नश्च लुप् ॥

त्रिखट्वं च त्रिखट्ठी च त्रितक्षं च त्रितक्ष्यपि ॥ ४१ ॥

॥ इति स्त्रीनपुंसकशेषः ॥

त्रिषु पात्री पुटी वाटी पेटी कुवलाडिमौ ॥

इति त्रिलिंगशेषसंग्रहः ॥

आर्हती ।” वुञ्मस्यस्तु वैरमैथुनिकादिवुन् । इत्थं प्रागुदाहृतः । तथा मिथु-
नस्य भावः कर्म वा मैथुनिका मैथुनकं च । मनोज्ञादित्वाहुञ् ॥ ३९ ॥
तत्पुरुषे षष्ठ्यंतं षष्ठीविभक्त्यंतं प्राक्पदं यासां ताः षष्ठ्यंतप्राक्पदाः सेनाद्याः
स्त्रियां स्त्रीष्वे च स्युः । उदाहरति । नृणां सेना नृसेनम् । वेति विकल्पावृत्ते-
नापि । इतर इति । एवमन्यत्राप्युदाहर्तव्यमित्यर्थः । यवसुरं यवसुरा ।
कुड्यस्य छाया कुड्यच्छायं कुड्यच्छाया वा । षष्ठीबहुवचनांतप्राक्पदा
चेच्छाया स्त्रीष्वेति प्राग्दर्शितम् ॥ ४० ॥ आबन्तंतोत्तरपदोऽन्नंतोत्तरपदश्च
द्विगुसमासः पुंसि न स्यात् । किंतु स्त्रीनपुंसकयोः । अन्नंतोत्तरपदस्य
योऽस्त्रनकारस्तस्य लुप् लोपश्च स्यात् । आबन्तांत्यपदमुदाहरति । त्रिखट्वमिति ।
तिस्रः खट्वाः समाहृताः त्रिखट्वम् । त्रिखट्ठी च । अन्नंतोत्तरपदो यथा ।
त्रयस्तक्ष्माणः समाहृतास्त्रितक्षम् । त्रितक्षी च । तक्षन्शब्दस्यांस्त्रनकारो लुप्तः
॥ ४१ ॥ इति स्त्रीनपुंसकसंग्रहः ॥ पात्रादयो दाडिमांतास्त्रिषु त्रिलिंगाः ।
पात्रं पात्रः इत्यादि । पात्र्यमत्रे त्रिष्विति मेदिनी । पात्रं तु कूलयोर्मध्ये
पर्णे नृपतिमंत्रिणि । योग्यभाजनयोर्यद्भांडे नाध्यानुकर्तरीति हैमः । वाटः
पथि वृत्तौ वाटं वरुं गात्रभेदयोः । वाटी वास्तौ गृहोद्यानकथोरिति हैमः ।”
कुवलं बदरीफलम् । “कुवलं चोत्पले मुक्ताफलेऽपि बदरीफले । कुड्मले
मुकुरे पुंसि न द्वयोर्नरकांतर इति मेदिनी ॥” इति त्रिलिंगशेषः ॥
द्वंद्वैकत्वस्याव्ययीभावस्य च लिंगं प्रागुक्तम् । स्वमघाने उभयपदमघाने
इतरेतराख्ये द्वंद्वसमासे च तत्पुरुषे च यत्परमग्निपदस्थं लिंगं तदेव लिंगं
स्यात् । तत्र परबल्लिंगं द्वंद्वतत्पुरुषयोरिति पाणिनिसूत्रम् । तत्र द्वंद्वे यथा ।

परं लिंगं स्वप्रधाने द्वंद्वे तत्पुरुषेऽपि तत् ॥ ४२ ॥

अर्थात्ताः प्राद्यलंप्राप्तापन्नपूर्वाः परोपगाः ॥

तद्धितार्थो द्विगुः संख्यासर्वनामतदंतकाः ॥ ४३ ॥

बहुव्रीहिरदिङ्नाम्नामुन्नेयं तदुदाहृतम् ॥

गुणद्रव्यक्रियायोगोपाधिभिः परगामिनः ॥ ४४ ॥

कुक्कुटमयूर्याविमे । मयूरीकुक्कुटाविमौ । तत्पुरुषे यथा । धान्येनार्थो धान्यार्थः । सर्पाद्वीतिः सर्पभीतिः । मर्षभयम् । वाप्यश्वः ॥ ४२ ॥ उक्तस्य तत्पुरुष-
लिंगस्यापवादमाह । अर्थेति । अर्थात्तद्विधाः परोपगाः परगामिनः वाच्य-
लिंगा इत्यर्थः । यथा । द्विजायां द्विजार्थः मूषः । द्विजार्था यवागूः ।
द्विजार्थं पयः । अर्थेन नित्यममासो विशेष्यलिंगता चेति वक्तव्यमिति
वार्तिकम् । प्रेति । प्राद्यलंप्राप्तापन्नपूर्वाः परोपगाः । “ परं विशेष्यमुपग-
च्छन्तीत्यर्थः । ” तत्र प्रादिपूर्वो यथा । अतिक्रान्तो मालामतिमालो हरः ।
अतिक्रान्ता मालामतिमालेयम् । अतिमालमिदम् । अवकुष्टः कोकिलया
अवकोकिलः । अलंपूर्वो यथा । अलंकुमार्ये इत्यलंकुमारिरियम् । अलंकुमा-
रिरियम् । अलंकुमारि इदम् । प्राप्तजीविको द्विजः । प्राप्तजीविका स्त्री ।
प्राप्तजीविकमिदम् । एवमापन्नजीविकः । तद्धितार्थो द्विगुर्वाच्यलिंगः । पंच-
कपालः पुरोडाशः । पंचकपालं हविः । संख्याशब्दाः सर्वनामसंज्ञकास्तदंत-
काश्च परलिंगभाजः । संख्या यथा । एकः पुमान् । एकं कुलम् । द्वौ
पुमांसौ । द्वे स्त्रियौ कुले च । “ त्रयः पुरुषाः । तिस्रः स्त्रियः । त्रीणि
कुलानि । एवं चत्वारः चतस्रः चत्वारि । ” पट्संज्ञकान्वक्ष्यति । विशत्या-
दीनां लिंगं द्वितीयकांडे उक्तम् । शतादिकानां तु नपुंसकसंग्रहे । सर्वनाम
यथा । सर्वो देशः । सर्वा नदी । सर्वं जलम् । एवं परः पुमान् । “ संख्या-
तको यथा । ऊनत्रयः । ऊनतिस्रः । ऊनत्रीणि । ” सर्वनामांतको यथा ।
परमसर्वः । परममर्वा । परमसर्वम् ॥ ४३ ॥ अदिङ्नाम्नां बहुव्रीहिरन्यलि-
गभाक् । तदुदाहरणं स्वयमुन्नेयम् । यथा । वृद्धा भार्या यस्य स वृद्धभार्यः ।
बहुधनः । बहुधना । “ बहुधनमित्यादि । ” अदिङ्नाम्नामिति किम् । दक्षि-
णस्याः पूर्वस्याश्च दिशोरंतरालं दिक् दक्षिणपूर्वा । दिङ्नामान्यंतराले
इत्यनेनात्र बहुव्रीहिः । गुणयोगेन द्रव्ययोगेन क्रियायोगेन च य उपधाविशेषणं
तने धर्मिणि प्रवृत्तास्ते धर्मिलिंगभाजः । गुणयोगेन यथा । गंधवती पृथ्वी ।

कृतः कर्तर्यसंज्ञायां कृत्याः कर्तरि कर्मणि ॥

अणाद्यन्तास्तेन रक्ताद्यर्थे नानार्थभेदकाः ॥ ४५ ॥

षट्संज्ञकास्त्रिषु समा युष्मदस्मत्तिङव्ययम् ॥

परं विरोधे शेषं तु ज्ञेयं शिष्टप्रयोगतः ॥ ४६ ॥

॥ इति लिंगादिसंग्रहवर्गः ॥ ५ ॥

गंधवानम्बा । गंधवत्कुसुमम् । द्रव्ययोगेन यथा । दंडिनी स्त्री । क्रियायोगेन यथा । पाचिका स्त्री । गुणद्रव्यक्रियायोगोपाधयः परगामिन इति पाठांतरम् ॥ ४४ ॥ असंज्ञायां कर्तरि कृत्प्रत्ययाः परोपगाः । यथा । करोतीति कर्त्री । कर्ता पुमान् । कर्तुं कलत्रम् । असंज्ञायां किम् । प्रजा । हरिः । कर्तरि किम् । कृतिः । कर्मणि कर्तरि च वर्तमानाः कृत्प्रत्ययाः परगामिनः । कर्मणि यथा । कर्तव्या भक्तिः । कर्तव्यो धर्मस्त्वया । कर्तरि यथा । वसतीति वास्तव्योऽयम् । वास्तव्या सा । वास्तव्यं तत् । कर्तरि कर्मणीति किम् । भावे तु एधितव्यं त्वया । तेन रक्तमिस्राद्यर्थे अणादितद्धितप्रत्ययांता नानार्थभेदका अनेकार्थविशेषणभूताः विशिष्टत्वाद्वाच्यलिंगा इत्यर्थः । यथा कुसुंभेन रक्ता शाटी कौसुंभी । कौसुंभः पटः । कौसुंभं वासः । तेन रक्तं रागादित्यण् । रक्ताद्यर्थे इत्यादिशब्दान्मथुराया आगतो माथुरोऽयम् । इयं माथुरी । अणाद्यन्ता इत्यादिशब्दाद्भामे भवा ग्राम्या स्त्री । ग्राम्यः पुमान् । अत्र यत्प्रत्ययः ॥ ४५ ॥ षट्संज्ञकाः षांतानांतसंख्या कतिशब्दश्च त्रिलिङ्यां समाः सरूपा नित्यं बहुषु वर्तमाना अतो बहुवचनांताश्चेत्यर्थः । यथा । षडिमे । षडिमाः । षडिमानि । पंचभिरेताभिः । कति पुमांसः । कति स्त्रियः । कति कुलानि । युष्मदस्मच्छब्दौ तिङन्तपदान्यव्ययानि च त्रिषु समानि लिंगकृतविशेषराहितानीत्यर्थः । युष्मच्छब्दो यथा । त्वं स्त्री । त्वं पुमान् । त्वं कलत्रम् । अस्मच्छब्दो यथा । आवां पुमांसौ । आवां स्त्रियौ । आवां कलत्रे । तिङ् यथा । स्थाली भवति । घटो भवति । पात्रं भवति । एवं दारा भवन्तीत्यादि । अव्ययं यथा । उच्चैः दाराः । उच्चैः स्त्री । उच्चैः कलत्रम् । उच्चैः प्रासाद इत्यादि । परमिति । विरोधे विप्रतिषेधे सति परं लिंगानुशासनं प्रवर्तते । यथा । मानुषशब्दस्य कषणभमरोपांता इति प्रागुक्तविधिना पुंस्त्वे एव प्राप्ते सति द्विचतुःषट्पदेत्यनेनोत्तरत्रोक्तेन स्त्रीपुंसविधिर्निश्चयः । यथा । मानुषीयम् । मानुषोऽयमिति । शेषमिति । शेषमत्रानुक्तम् अभिधा-

इत्यमरसिंहकृतौ नामलिङ्गानुशासने ॥

सामान्यकाण्डस्तृतीयः सांग एव समर्थितः ॥ ४७ ॥

नादिकं शिष्टानां महाकवीनां भाष्यकारादीनां प्रयोगतो ज्ञेयम् । यद्वा अनुक्तं शब्दलिङ्गं शिष्टप्रयोगतो बोद्धव्यम् । लिङ्गमशिष्यं लोकाश्रयत्वाल्लिङ्गस्येति भाष्योक्तेरित्यर्थः । तदशिष्यं संज्ञाप्रमाणत्वादित्यादिसूत्रप्रत्याख्यानावसरे भाष्यकारेणोक्तम् ॥ ४६ ॥ उक्तमुपसंहरति । इतीति । इत्येवंप्रकारेणामरसिंहस्य कृतौ नामलिङ्गशास्त्रे सामान्यनामा तृतीयः काण्डः प्रस्तावो वर्गसमूहो वा अंगैः सहितः समर्थितो निरूपित इत्यर्थः ॥ ४७ ॥ इंद्रश्रंद्रः काशकृत्स्नापि-
शलीशाकटायनः । पाणिन्यमरजैनेन्द्रा जयंत्यष्टौ च शाब्दिकाः ॥ ॥ श्रीमत्य-
मरविवेके महेश्वरेण विरचित इत्थं सामान्यकाण्ड एषोऽतिमः समाप्तः ॥
॥ अमरकोशः समाप्तः ॥

अमरकोशतृतीयकाण्डस्य वर्गानुक्रमेण श्लोकसंख्या.

वर्गिकाः	वर्गनामानि	मूलश्लोकाः	क्षेपकश्लोकाः
१	विशेष्यनिघ्नवर्गः	११२॥	०
२	संकीर्णवर्गः	४३	०
३	नानार्थवर्गः	२५५॥	७॥
४	अव्ययवर्गः	२३	०
५	लिङ्गादिसंग्रहवर्गः	४६	०

सटीकामरकोशस्य

अकारादिवर्णानुक्रमेण

शब्दानुक्रमणिका.

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
अ			अक्षीय	८०	२१	अपज	१४१	४३
अ	३५२	११	अक्षोड	८६	२१	अपजन्मन्	१६६	४
अंश	२३३	८९	अक्षोडि	८६	२१	अपतःसर	११०	७२
अंशु	२२	३३	अक्षोहिणी	२००	८१	अपतस्	३४५	२४५
अंशुक	१५९	११५	अखड	२६०	६५	अपमांस	१४०	६४
अंशुमती	१०५	१२५	अखात	६१	२०	अपसर	१९०	७२
अंशुमत्सना	१०५	११३	अखिल	२६०	६५	अपिथ	१४१	४३
अंस	१५०	७८	अग	२९१	१९	अपिथ	२६५	५८
अंसल	१४१	४४	अगव	१४३	५०	अपीथि	१४१	४३
अंशति	१०३	३०	अगर्कार	१४५	५०	अप्य	२६५	५८
अंशस्	२८	२३	अगम	८०	५	अपेक्षिषिषु	१३०	२३
अकरणि	२८५	३९	अगरी	१५	६९	अपेक्षिषु	१३०	२३
अकूपार	५४	१	अगस्ति	१९	२०	अपसर	१९०	७२
अकृष्णकर्मन्	२६३	४६	अगस्थ	१९	२०	अप्य	१६५	५८
अज	२३८	५८	अगाध	५८	१५	अप	२८	२३
अज	२३८	४४	अगार	७३	५	अप	२९३	२७
अज	२३८	८६	अगुरु	१४	६३	अपमर्षण	१००	४८
अज	२३८	४५	अगुरु	१६२	१२६	अप्या	२२०	६०
अजत	२२८	४०	अगुरुषिषापा	१४	६२	अंक	१८	१०
अजवर्षक	१८१	५	अग्रावी	१०१	२१	अंक	२८०	४
अजवर्षिन्	२४९	४४	अमि	१२	५६	अंकुर	८०	४
अजधूर्त	२४९	४४	अमिकण	१२	६०	अंकुश	१९०	४१
अजर	३२८	१८१	अमिषिन्	१६८	१२	अंकोट	८६	२९
अजरर्षिन्	१८३	१५	अमिषवाला	१००	१२४	अंकोर्त	८६	२९
अजरक्षण	१८३	१५	अमिष्य	१००	२०	अंकोर्त	८६	२९
अजरसंस्थान	१८३	१५	अमिभू	९	४२	अंक्ष	४२	५
अजरवती	२४९	४५	अमिमन्य	१५	६६	अंखोटि	८६	२९
अज्ञातकीलक	११४	५६	अमिमुखी	८९	४२	अंग	१४८	७०
अज्ञाति	४०	२४	अमिशिख	१६१	१२४	अंग	३५०	७
अज्ञि	१५४	९३	अमिशिखा	१०६	११८	अंग	३५४	१९
अज्ञि	१६६	२२	अमिशिखा	११०	११८	अंगण	७५	१३
अज्ञिकूटक	१८९	३८	अगन्धुत्पात	२५	१०	अंगव	१५०	१००
अज्ञिगत	२६२	४५	अग	३००	५८	अंगम	७५	१३
अज्ञिर्ष	२२०	४१	अम	२१५	५८	अंगना	१६	५
				३२८	१८३			

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
अंगविक्षेप	४५	१६	अजिनबोधि	१२०	८	अति	१४९	२
अंगसंस्कार	१६०	१२१	अजिर	७५	१३	अतिकर्म	२०३	१६
अंगहार	४५	१६	अजिह्व	२६८	७२	अतिक्रम	२८४	३३
अंगार	२१७	३०	अजिह्वग	२०१	८६	अतिचरा	११२	१४६
अंगारक	२०	२५	अङ्गुका	४३	११	अतिच्छन्न	११८	१६७
अंगारधानिका	२१७	२१	अङ्गुटा	१०८	१२०	अतिच्छन्ना	११४	१५२
अंगारवल्ली	११	४८	अज्ञ	२६१	३८	अतिजव	११७	७३
अंगारवल्ली	१००	१०	अज्ञान	३१	७	अतिधि	१७४	३४
अंगारशकटी	२१७	२१	अचित	२७४	१८	अतिनिर्हासिन्	३२	१०
अंगीकार	३१	५	अञ्ज	१६	३	अतिपथिन्	७१	१६
अङ्गीकृत	२५६	१०८	अञ्जन	१०९	१३०	अतिपात	१७५	३७
अङ्गुलिमान	२४१	८५	अञ्जनकेशी	१६	५	अतिप्रसिद्ध	३३७	२१७
अङ्गुलिमुद्रा	१५७	१०८	अञ्जनी	१६	५	अतिबले	१७७	७३
अङ्गुली	१५१	८२	अञ्जनावती	१६	५	अतिमात्र	१४	७१
अङ्गुलीयक	१५७	१०७	अञ्जलि	१५७	८५	अतिमुक्त	१६	७२
अङ्गुष्ठ	१५१	८२	अञ्जसा	१५७	१२	अनिमुक्तक	८६	२६
अङ्घ्रि	१४९	७१	अञ्जनी	३५७	२	अतिरिक्त	२६१	७५
अङ्घ्रिनामक	८२	१२	अञ्जसा	३५७	२	अतिवक्तृ	२६०	३५
अङ्घ्रिपणिका	१०१	९२	अञ्जनी	३५७	२	अतिवाद	३७	१४
अङ्घ्रिवलिका	१०१	९२	अञ्जनी	३५७	२	अतिविषा	१०२	१९
अचंडी	२२७	७०	अञ्जनी	३५७	२	अतिविल	१४	७०
अचल	७७	१	अञ्जनी	३५७	२	अतिशक्तिना	२०५	१०२
अचला	६७	३	अञ्जनी	३५७	२	अतिशय	१४	६९
अचिक्रण	३३९	२७४	अञ्जनी	३५७	२	अतिशान्त	२१७	४१
अच्छ	५८	१४	अञ्जनी	३५७	२	अतिशोभन	२६६	५८
अच्छु	१११	४	अञ्जनी	३५७	२	अतिसंस्कृत	३०५	८०
अच्छुभल	१११	४	अञ्जनी	३५७	२	अतिसंज्ञ	२८३	२८
अच्छुत	५	१९	अञ्जनी	३५७	२	अतिसारकिन्	१४६	५९
अच्छुतामज	६	२४	अञ्जनी	३५७	२	अतिसौरभ	८७	३३
अज	२२९	७६	अञ्जनी	३५७	२	अतीक्षण	३०८	१४
अजकव	२२४	२०	अञ्जनी	३५७	२	अतीत	३५३	१७
अजगंधिका	१११	१११	अञ्जनी	३५७	२	अतीतनीक	५८	१४
अजगर	५१	५	अञ्जनी	३५७	२	अतीतिद्वय	२००	७९
अजगव	८	३७	अञ्जनी	३५७	२	अतीव	३४९	२
अजन्य	२०६	१०९	अञ्जनी	३५७	२	अत्तिका	४४	१५
अजमोश	११२	१४५	अञ्जनी	३५७	२	अत्यंतकोपन	२५९	३२
अजशुंगी	१०६	११९	अञ्जनी	३५७	२	अत्यंतान	११८	७६
अजस	१४	६९	अञ्जनी	३५७	२	अत्यय	२०७	११६
अजहा	१९	८६	अञ्जनी	३५७	२	अत्यय	३२०	१४९
अजा	२२९	७६	अञ्जनी	३५७	२	अत्यय	१४	७०
अजाजी	२१९	३६	अञ्जनी	३५७	२			
अजाजीव	२४१	११	अञ्जनी	३५७	२			
अजित	३०१	६१	अञ्जनी	३५७	२			
अजिन	१७७	४७	अञ्जनी	३५७	२			
अजिनपत्रा	१२६	२६	अञ्जनी	३५७	२			

शब्दानुक्रमिका.

३

शब्दः	पृष्ठम् लोकः	शब्दः	पृष्ठम् लोकः	शब्दः	पृष्ठम् लोकः
अस्वल्प	२६६	अधुष्ट	२५८	अनामय	१४३ ५०
अस्वाहित	३०४	अधोक्षुक	१५१	अनामिका	१५१ ८२
अभि	२०	अधोक्षज	५	अनायासकृत ...	२७३ १४
अय	३४५	अधोभुवन	५०	अनारत	१४ ६९
अयो	३४५	अधोमुख	२६०	आनार्यतिकृत ...	११२ १४३
अवध	२६७	अधोरण	११४	अनाहत	१५८ ११२
अवधान	२८२	अध्यक्ष	१८१	अनिमिष	३३७ २१८
अवसिर्नहन	३	अध्यक्ष	३३९	अनिरुद्ध	७ २८
अवश	१४६	अध्यवसाय	४८	अनिल	३ १०
अवृष्ट	१८७	अध्यात्म	३१९	अनिल	१३ ६५
अवृष्टि	५०	अध्यापक	१६७	अनिश	१४ ६९
अज्ञा	३५२	अध्याहार	३०	अनीक	११८ ७८
अनुत	४५	अध्युदा	१३०	अनीक	२०५ १०४
अनुत	४५	अध्ययना	१७३	अनीकस्थ	१८१ ६
अचर	२५७	अध्यय	१८४	अनीकिनी	११८ ७८
अचर	३५५	अध्यय	७१	अनीकिनी	२०० ८१
अक्षि	७७	अध्यय	१८४	अनु	३४६ २४७
अक्षि	३२४	अध्यय	१८४	अनुक	२५७ २३
अक्षयवतिन्	४	अध्यय	१६९	अनुकंपा	४५ १८
अक्षय	३१९	अध्यय	१७०	अनुकर्ष	१९४ ५७
अक्षय	२६५	अध्यय	३१	अनुकल्प	१७६ ४०
अक्षय	२१०	अध्यय	५८	अनुकामीन	१९८ ७६
अक्षय	१५३	अध्यय	७०	अनुकार	२८१ १७
अक्षय	१३०	अध्यय	२७०	अनुक्रम	१७५ ३७
अक्षय	३५५	अध्यय	१५	अनुक्रांश	४५ १८
अक्षय	५०	अध्यय	५१	अनुग	२६१ ७८
अक्षय	१८०	अध्यय	६७	अनुग्रह	२८० १३
अक्षय	१९५	अध्यय	१००	अनुचर	१९७ ७१
अक्षय	१८७	अध्यय	१०५	अनुज	१४१ ४३
अक्षय	१८१	अध्यय	११०	अनुजीविन्	१८२ ९
अक्षय	२६२	अध्यय	११६	अनुतर्षण	२४९ ४३
अक्षय	७२	अध्यय	२७	अनुताप	४७ २५
अक्षय	२५४	अध्यय	२७०	अनुत्तम	२६५ ५७
अक्षय	१९५	अध्यय	३२०	अनुत्तर	३३१ १८९
अक्षय	२५४	अध्यय	३९	अनुनय	३५४ १८
अक्षय	७६	अध्यय	१२	अनुपद	२६९ ७८
अक्षय	१६४	अध्यय	४८	अनुपदीना	२४६ ३१
अक्षय	१३२	अध्यय	१४	अनुपमा	१६ ४
अक्षय	२१७	अध्यय	२६५	अनुप्रास	१९७ ७१
अक्षय	३१४	अध्यय	२६५	अनुबंध	३०९ ९८
अक्षय	२५६	अध्यय	१९३	अनुबोध	१६१ १२२
अक्षय	२५८	अध्यय	३१२	अनुभव	२८३ २७
अक्षय	३५५	अध्यय	४६	अनुभाव	४६ २१
अक्षय	३५५	अध्यय	४६	अनुभाव	३३५ २०८

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
अनुमति	२४	८	अंतावसाविन्	२४१	१०	अपत्य	१३०	२८
अनुयोग	३०	१०	अंतिक	२६०	६०	अपवसा	४६	२३
अनुरोध	१८३	१२	अंतिकतम	२६८	६८	अपवपित्यु	२५८	२८
अनुलाप	३८	१६	अंतिकी	४४	१५	अपय	७१	१०
अनुलेपन	३६६	२३	अंतिका	२१०	२१	अपयिन्	७१	१०
अनुवर्तन	१८३	१२	अंतेवासिन्	१६८	११	अपैतान	२०८	३
अनुवाक	३६३	१०	अंत्य	२४३	२०	अपेक्षतर	२६०	६८
अनुवाय	३२०	१४०	अंथ	२००	८१	अपेक्षा	१६	५
अनुष्ण	२४३	१८	अंध	१४०	६६	अपेक्षा	४१	३३
अनुहार	२८१	१०	अंधिकी	२१०	२१	अपेक्षा	३३०	२१५
अनुक	२८१	१३	अंधुक	११०	४१	अपेक्षस्त	२६१	३१
अनुचान	१६८	१०	अंधू	११०	४१	अपेक्षस्त	२०३	१४
अनूनक	२६०	६०	अंध	१४६	६१	अपेक्ष	३४	२
अनूप	६१	६०	अंध	३१०	१०२	अपेक्षान	२००	१११
अनूह	२१	३२	अंधकरिषु	८	३६	अपेक्ष	१८१	४०
अनृजु	२६३	४६	अंधकार	५१	३	अपेक्ष	२००	१
अनृत	३१	२१	अंधतमस	५१	३	अपेक्ष	१८१	४०
अनेकप	१८८	३४	अंधस	२२२	४८	अपेक्ष	१०३	१०४
अनेकमूक	२६३	३८	अंधु	६१	२६	अपेक्ष	११३	१४१
अनेकस	२२	१	अज	२२२	४८	अपेक्ष	११६	६८
अनोकह	८०	५	अज	२०६	१११	अपेक्ष	१८६	२६
अंत	२००	११६	अन्य	२००	८०	अपेक्ष	२३	३
अंतःपुर	७५	८१	अन्यतर	२००	८२	अपेक्ष	३५२	२०
अंतक	१३	६२	अन्यतरयुस्	३५५	२१	अपेक्ष	१	३१
अंतर	३२१	१८६	अन्येयुस्	३५५	२१	अपेक्ष	३८	१०
अंतरा	३५१	१०	अन्यक्	३५९	७८	अपेक्ष	३१	७
अंतरावसाव	३१६	१३२	अन्यक्ष	३५९	७८	अपेक्ष	१०३	३०
अंतराय	२८१	११	अन्यय	१६५	१	अपेक्ष	३०	१३
अंतराल	१०	६	अन्यथाय	१६५	१	अपेक्ष	३००	८८
अंतरिक्ष	१५	१	अन्याहाय	१०३	३१	अपेक्ष	१८	१२
अंतरीप	५६	८	अन्विष्ट	३०७	१८५	अपेक्ष	३१४	१२४
अंतरीव	१५१	११०	अन्वीक्ष्य	२८४	३०	अपेक्ष	३४	२
अंतरे	३५१	१०	अन्वीक्ष्य	३०४	३०	अपेक्ष	२०१	८४
अंतरेण	३५१	१०	अन्वीक्ष्य	३०४	३०	अपेक्ष	२४२	१६
अंतर्गत	२०१	८६	अन्वीक्ष्य	३०४	३०	अपेक्ष	१८३	१३
अंतर्गल	१०	७४	अन्वीक्ष्य	३०५	१०५	अपेक्ष	२०१	८४
अंतर्धा	१८	१२	अन्वीक्ष्य	३०५	१०५	अपेक्ष	१११	५५
अंतर्धि	१८	१२	अन्वीक्ष्य	३०५	१०५	अपेक्ष	२५६	११
अंतर्हार	७५	१४	अन्वीक्ष्य	३०५	१०५	अपेक्ष	२८१	१६
अंतर्मनस्	२५४	८	अन्वीक्ष्य	३०५	१०५	अपेक्ष	५४	२
अंतर्मन्वी	१३६	२२	अन्वीक्ष्य	३०५	१०५	अपेक्ष	१५४	१४
अंतर्वापि	२५३	६	अन्वीक्ष्य	३०५	१०५	अपेक्ष	२१२	२१
अंतर्वापिन्	१६८	११	अन्वीक्ष्य	३०५	१०५	अपेक्ष	१६	१
अंतर्वापि	१८२	८	अन्वीक्ष्य	३०५	१०५	अपेक्ष	१४१	७३
अंतर्वापि	१८२	८	अन्वीक्ष्य	३०५	१०५	अपेक्ष	१००	८८
अंतर्वापि	१८२	८	अन्वीक्ष्य	३०५	१०५	अपेक्ष	२५५	१५

शब्दानुक्रमिका.

६

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः		शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः		शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	
अपासन	२०७	११३	अभिजात	३०५	८१	अनीक	२५७	२४
अपि	३४६	२४८	अभिज्ञ	२५३	४	अनीक्यम्	{ ३४९ १	
अविधान	१८	१३	अभितन्	{ २६७ ३०४	२५४	अनीक्यत	{ ३५२ ११	
अपिपन्न	१९६	६५	अभिधान	३६	८	अनीक्यत	{ २६५ ५३	
अपृष	२२२	४८	अभिधा	४६	२४	अनीक	{ २०६ ११२	
अपोगंड	१४२	४६	अभिध्या	४६	२४	अनीक	२२४ ५७	
अप्यति	१३	६४	अभिनय	४८	१६	अनीक	१०२ १००	
अप्यित	१२	५९	अभिनय	२६९	७७	अनीक्यपी	१०२ १०१	
अप्रकांड	८९	९	अभिनयवोक्तिश्च	८०	४	अनीक्यंग	२७८ ६	
अप्रगुण	२६८	७२	अभिनयिमुक्त	१७९	५५	अनीक्य	३३७ २१९	
अप्रत्यक्ष	२७०	७९	अभिनयिर्वाण	२०३	१५	अनीक	२६५ ५३	
अप्रधान	२६६	६०	अभिनय	{ १८६ ३०५	२४	अभ्यस	२६७ ६७	
अप्रहत	६८	५	अभिनय	{ ३०५ ३०५	८०	अभ्यंतर	१७ ६	
अप्राप्य	२६६	६०	अभिपन्न	३१५	१२८	अभ्यनित	१४५ ५८	
अप्सरस्	४	११	अभिप्राय	२८२	२०	अभ्यमित्रीण	१९८ ७५	
अफल	८१	७	अभिपूत	२६१	४०	अभ्यमित्रीय	१९८ ७५	
अबद्ध	३९	७०	अभिपूत	३३६	२१३	अभ्यमित्रीय	१९८ ७५	
अबद्धमुख	२६०	३६	अभिपूत	२०६	१०५	अभ्यमित्रीय	२६७ ६७	
अबद्ध	८१	७	अभिमान	{ ४६ ३११	२२ ११०	अभ्यमित्रीय	३०६ ८३	
अबला	१३९	२	अभियाति	१८२	११	अभ्यवकर्षण	२८१ १७	
अबाध	२७०	८३	अभियाति	१८०	११	अभ्यवकर्षण	२०६ ११०	
अब्ज	१८	१४	अभियाति	२८०	१३	अभ्यवहृत	२०६ १११	
अब्ज	२९५	३०	अभियोग	३१६	१३१	अभ्याख्यान	३७ १०	
अब्जयानि	५	१७	अभिरूप	२८२	२४	अभ्यागम	२०६ १०५	
अब्ज	२७	२०	अभिदाय	४७	२८	अभ्यागारिक	२५५ १२	
अब्ज	३०७	८८	अभिलाष	२५७	२२	अभ्यागम	२८३ २६	
अब्ज	३२०	१४६	अभिलाषुक	२५८	२८	अभ्यागम	१४५ ५८	
अब्ज	७४	१	अभिलाषुक	१७६	४१	अभ्यामर्ष	२०६ १०५	
अब्ज	३०९	१००	अभिलाषुक	२७९	६	अभ्यामर्ष	२६७ ६७	
अब्जकफ	२३६	१०५	अभिलाषुक	१६२	४३	अभ्यामर्ष	२६७ ६७	
अब्जकण्य	४४	१४	अभिलाषुक	१७३	३२	अभ्यामर्ष	२०६ ११०	
अभय	११७	१६४	अभिलाषुक	३७	११	अभ्यामर्ष	१७४ ३४	
अभया	७३	५९	अभिलाषुक	२७८	६	अभ्यामर्ष	१७९ ५५	
अभाषण	१७४	३६	अभिलाषुक	२७८	६	अभ्यामर्ष	३१ ५	
अभिक	२५७	२४	अभिलाषुक	१७७	४७	अभ्यामर्ष	२८० १३	
अभिक्रम	२०३	१६	अभिलाषुक	२५९	४२	अभ्यामर्ष	२२२ ४७	
अभिक्रमो	१८	१७	अभिलाषुक	१७३	३१	अभ्यामर्ष	२२२ ४७	
अभिक्रम	३२२	१५५	अभिलाषुक	२१९	२१	अभ्यामर्ष	२२२ ४७	
अभिप्रेत	२८०	१३	अभिलाषुक	२०३	१५	अभ्यामर्ष	{ १५ १७	
अभिप्रेत	२८१	१७	अभिलाषुक	२०६	११०	अभ्यामर्ष	२३५ १००	
अभिप्रेत	१८२	११	अभिलाषुक	२०५	१०५	अभ्यामर्ष	८६ ३०	
अभिप्रेत	१९७	७१	अभिलाषुक	१३३	१०	अभ्यामर्ष	१० ४९	
अभिप्रेत	२८१	१९	अभिलाषुक	{ २८१ ३२५	१७ १६८	अभ्यामर्ष	१६ ४	
अभिप्रेत	{ १६५ ३११	१	अभिलाषुक	२७५	१०७	अभ्यामर्ष	१० ४९	
अभिप्रेत	३११	१०७	अभिलाषुक	२७५	१०७	अभ्यामर्ष	५७ १३	

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
अभिय	१७	८	अंबुवेतस	८७	३०	अरिष्टबुद्धि	२६२	४४
अभी	५७	१३	अंबुसरण	५७	११	अरुण	२१	२९
अभ्रेष	१८६	२४	अंबुकृत	३९	२०		२१	३२
अमघ	२१८	३३	अंभस्	५५	४		३३	१५
अमर	३	७	अंभोदह	६४	४१		२९८	४८
अमरावती	१०	४८	अम्भय	५५	५	अरुणा	१०२	९९
अमर्य	८	३	अर्वातक	८६	२७	अरुतुष	२७०	८३
अमर्य	४७	२६	अम्ल	३२	९	अरुकर	८९	४२
अमर्येण	२५९	३२	अम्ललोणिका	१११	१४०	अरुस्	१४४	५४
अमलौ	१०८	१२७	अम्ललोणिका	१११	१४०	अरांक	२७४	१००
अमा	३४६	२४९	अम्लवेतस	१११	१४१	अकं	२१	२९
अमांस	१४१	४४	अम्लान	९७	७३		२८७	४
अमास्य	१८१	४	अम्लिका	९०	४३	अकंपर्ण	९८	८१
अमानस्व	५४	३	अय	२९	२७	अकंबधु	४	१५
अमामासी	२४	८	अयन	२५	१३	अकोद	९८	८०
अमावसी	२४	८	अयन	७१	१८	अगल	७६	१७
अमावस्या	२४	८	अयस्	२३५	९८	अगली	७६	१७
अमावासी	७४	८	अयप्रतिमा	२४७	३८	अघ	२९३	२७
अनावास्या	२४	८	अयचित्त	२०९	३	अघ्य	१७३	३३
अमित्र	१८२	११	अयि	३८४	१८	अर्चा	१७४	३५
अमुत्र	३५१	८	अयोध	७१६	२८	अर्चा	२४७	३६
अमृणान	११७	१६४	अयोधन	२९६	३६	अर्चित	२७४	१०१
अमृत	५१	५१	अर	१४	६८	अर्चित	३०६	८५
	३१	६	अरक्थ	८५	७३	अर्चिस	१८	६०
	५८	३	अरपट	३६४	१८	अर्चिस	३४०	२२९
	१७८	३६	अरदु	९३	५७	अर्जक	९८	८०
	७०९	३	अरदु	९३	५७	अर्जुन	३३	१३
अमृता	३०४	७५	अरणि	१७०	१९	अर्जुन	१०	४५
	९३	५८	अरण्य	७९	१	अर्जनी	११८	१६७
	९३	५९	अरण्यानी	३६८	७७	अर्जनी	२२७	६७
अमृतांधस्	३	८	अरलि	७९	१	अर्जव	५४	१
अमोघा	१०३	५४	अरर	१०८	८६	अर्जस्	१००	५७
अमर	१८३	१०६	अरर	७६	१७	अर्जस्	५५	४
	१८३	१०६	अरर	७६	१७	अर्जन	२८४	३२
अमरीष	२१७	३०	अरन्	९३	५७	अर्ति	३०२	६७
अमर	२३९	७	अरवि	१८३	१९	अर्ध	२३३	१०
अमर	१८३	१०६	अरगति	१८३	१९	अर्ध	३०६	८५
	१८३	१०६	अराल	२६८	७९	अर्धना	१७३	३२
अमर	१८३	१०६	अरि	१८२	१०	अर्धना	२७९	६
अमर	१८३	१०६	अरि	१८२	१०	अर्धप्रयोग	२०९	४
अमर	१८३	१०६	अरि	१८२	१०	अर्धपात्र	३५	५
अमर	१८३	१०६	अरि	१८२	१०	अर्धिन्	१८२	१
अमर	१८३	१०६	अरि	१८२	१०	अर्धिन्	२६४	४९
अमर	१८३	१०६	अरि	१८२	१०	अर्ध	२३६	१०४
अमर	१८३	१०६	अरि	१८२	१०	अर्ध	३२३	१५९

शब्दानुक्रमिका.

७

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
अर्धना	२७१	६	अर्ज	२१७	३१	अवतमस	५१	३
अर्धेति	३६४	१९	अर्ज	३४७	२५१	अवलोका	२२७	६९
अर्धित	२७४	१७	अर्ज	३५२	११	अवस्था	२४८	४०
अर्ध	१८	१६	अर्क	१८	८१	अवशात	३३	१३
अर्धचंद्रा	१०४	१०९	अर्क	२४३	२२	अवशान	३०५	८०
अर्धनाव	५८	१४	अलवाल	६१	२९	अवशान	२७८	३
अर्धरात्र	२४	६	अलस	२४३	१८	अवसाह	११७	१६५
अर्धर्य	३७०	३२	अलात	२१७	३०	अवधारण	२१२	१२
अर्धरात्र	१५७	१०६	अलाह	११५	१५६	अवशीर्ष	२७२	८९
अर्धरात्र	१६०	११९	अलाह	११५	१५६	अवद्य	२६५	५४
अर्धरात्र	३६४	१९	अलि	१२२	१४	अवधारण	३२७	१७७
अर्धरात्र	३७०	३३	अलि	१२७	२१	अवधि	३०९	९९
अर्धक	१२९	३८	अलि	३२२	११७	अवधे	३९	२०
अर्ध	३७१	३४	अलिक	१५४	९२	अवध्वस्त	२७३	९४
अर्ध	२०८	१	अलिजर्	२१७	३१	अवन	२७८	४
अर्ध	३२०	२४६	अलिन्	१७७	२९	अवनत	२६८	७०
अर्धमन्	२९	२८	अलिद्	७५	१२	अवनाद	१४२	४५
अर्धा	१३४	१४	अलीक	१५४	९२	अवनाय	२८३	२७
अर्धाणी	१३४	१४	अलीक	२८९	१२	अवनि	६७	३
अर्धा	१३४	१५	अनु	२१७	३१	अवनी	६७	३
अर्धन्	२६५	५४	अल्प	२६६	६१	अवन्तिसोम	२११	३९
अर्धन्	१९०	४४	अल्पतन्	१४३	४६	अवध्य	८१	६
अर्धान्	५६	८	अल्पसरस्	११०	१३६	अवभृथ	१७२	२७
अर्धान्	३५३	१६	अल्पसरस्	६१	२८	अवभृथ	१४२	४५
अर्धास्	१४४	५४	अल्पिष्ठ	२६६	६२	अवम	२६५	५४
अर्धास्	१४६	५९	अल्पीयस्	२६६	६२	अवमल	२७५	१०६
अर्धास्	११५	१५७	अवकर	७६	१८	अवमल	२०६	१०९
अर्धारागयुग	१४६	५९	अवकीर्ण	१७९	५४	अवमानना	४६	२३
अर्धरा	१७४	३५	अवकृष्ट	२६१	३९	अवमानित	२७५	१०६
अर्धरा	२७४	१०१	अवकृष्ट	८१	७	अवयव	१४८	७०
अर्धरा	२७४	१०१	अवक्रय	२२१	७१	अवर	१८९	४०
अर्धरा	२७४	१०१	अवगणित	२७१	१०६	अवरज	१४१	४३
अर्धरा	२७४	१०१	अवगत	२७६	१०८	अवरानि	२८५	३८
अर्धरा	२७४	१०१	अवगीत	२७३	१३	अवरवर्ण	२३८	१
अर्धरा	२७४	१०१	अवगीत	३०५	७८	अवरीण	२७३	१४
अर्धरा	२७४	१०१	अवगीत	१७७	११	अवरोध	७५	१२
अर्धरा	२७४	१०१	अवगीत	१८९	३८	अवरोधन	७५	११
अर्धरा	२७४	१०१	अवगीत	१७७	११	अवरोह	८२	११
अर्धरा	२७४	१०१	अवगीत	२७३	१४	अवर्ण	३७	१३
अर्धरा	२७४	१०१	अवगीत	४६	२३	अवलभ	३३	१३
अर्धरा	२७४	१०१	अवगीत	२७५	१०६	अवलभ	१५१	७९
अर्धरा	२७४	१०१	अवगीत	५१	२	अवलभित	३१०	१०३
अर्धरा	२७४	१०१	अवगीत	५१	२	अवलम्ब	१०१	९५
अर्धरा	२७४	१०१	अवगीत	१४२	४५	अवर्ण	१८६	२५
अर्धरा	२७४	१०१	अवगीत	१५१	८८	अवर्ण	३०७	८६
अर्धरा	२७४	१०१	अवगीत	३३१	२२६	अवर्ण	३५३	१६
अर्धरा	२७४	१०१	अवगीत	३३१	२२६	अवर्ण	३९	१८

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
अवदृष्ट	३१०	१०४	अशिखी	१३३	११	असिधेयुका	२०२	१२
अवसरे	२८२	२४	अशुभ	३३६	२३	असिपुत्री	२०२	१२
अवसान	२८५	३१	अशेष	२६७	६५	असिहेति	११७	७०
	७३	४	अशोक	१४	६४	असु	२०८	१११
अवासित	२७४	१८	अशोकरोहिणी	११	८५	असुधारण	२०८	१११
	२७६	१०८	अशोका	११	८५	असुर	४	१२
	१४८	६७	अश्मगर्भ	२३३	१२	असृक्षण	४६	२३
अवस्कर	३२५	१६७	अश्मज	२३६	१०४	असूया	४७	२४
अवस्था	८१	२१	अश्मज	७८	४	असृग्धारा	१४६	६२
अवहार	८१	२१	अश्मज	२१७	२१	असृग्धरी	१४६	६२
अवहित्या	४१	३४	अश्मपुष्प	१०७	१२२	असृज	१४७	६४
अवहेलन	४६	३३	अश्मरी	१४५	५६	असृचनकी	२६४	५३
	२६०	३३	अश्मसार	२३५	१८	असौम्यस्वर	२६१	३७
अवाक्	२२५	१३	अश्व	१८४	१३		७७	२
अवाक्पुष्पी	११४	१५२	अश्वपै	१३	६२	अस्त	१७१	८७
अवाम	२६८	७०	अश्वान्त	१४	६१	अस्तम्	३५३	१७
अवाची	१६	१	अश्वि	२०३	१३	अस्ति	३८४	१८
अवाच्य	३१	२१	अश्वी	१०३	१३	अस्तु	३८२	१३
अवार	५६	८	अश्व	१८४	१३	अस्त्र	२००	८२
अवासस्	२६१	३१	अश्वीत	३१	११	अस्थि	१४८	६८
अवि	१३६	२०	अश्व	११०	४३	अस्थिर	२६२	४३
	३३४	२०६	अश्वकर्णक	१०	४४	अस्कृष्टवाक्	२६०	३७
अविम	१५	६७	अश्वरथ	८४	२१		७२	३३
अवित	२७५	१०६	अश्वयुग्	११	२१		१४७	६४
अविहृत्कपी	११	८४	अश्वयुज	३६३	१६	अल	१८४	१६४
अविद्या	३१	७	अश्व्या	१११	४६		३७४	१६४
अविनीत	२५७	२३	अश्व्याभरण	२१७	४३	अलप	१३	६२
अविरत	१४	६१	अश्व्यारोह	१०५	६०	अलु	१८४	१३
अविलम्बन	२७०	८३	अश्विन	११	८४	अल्वच्छत्र	२५६	१६
अविलम्बित	१४	६८	अश्विनी	११	२१	अल्वम	३	८
	२७०	८३	अश्विनीसुत	११	८४	अल्वर	२६१	३७
अविस्पष्ट	३१	२१	अश्विनीय	१११	४८	अल्व्याध्याय	१७१	५४
अश्वी	१३६	२०	अश्वडक्षीण	१८५	२२	अल्वयु	२६४	५०
अशीचि	५३	१	अष्टापद	२३४	१५	अल्वकार	४६	२२
अशीरा	१३३	११	अष्टापद	२५०	४६	अल्वकारवान्	२६४	५०
अवेक्षा	२८३	२८	अष्टीवत्	१४१	७२	अहन	२३	२
अव्यक्त	३०१	६१	असकृत्	३४५	१	अहमहमिका	२०५	१०१
अव्यक्तराग	३३	१५	असती	१३३	१०	अहंपूर्विका	२०५	१००
अव्यङ्ग	११	८६	असतीसुत	१३७	२६	अहंपति	३१	७
अव्यया	१३	८१	असन	१०	४४	अहंपति	२५	३०
	११२	१४६	असनपर्णी	११३	१४१	अहर्मुख	२३	२
अव्यय	३७१	३४	असमीक्ष्यकारिन्	२५६	१७	अहर्मुक्त	२१	२८
अव्यवहित	२६७	६८	असार	२६५	५६	अहह	३४८	२५६
अज्ञानाया	२७४	५४	असि	२०१	८१	अहाय	७७	१
अज्ञानायिन	२५७	२०	असिक्री	१३५	१८	अहि	५५	६
अज्ञान	१०	५०	असित	३३	१४		३४२	२३७
अचित	२७६	१११	असिधावक	२४०	७	अहित	१८२	११

शब्दानुक्रमिका.

9

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
अहिमुडिक	५३	११	आंगार	७३	५	आतपचक्र	१८८	३२
अहिभय	१८७	३०	आगू	३१	५	आतर	५७	११
अहिभुज	२१४	३०	आमीश्र	१७०	१७	आतापिन्	१२५	२१
अहै	१०२	१०१	आमहायनिक	२६	१४	आनिधेय	१०४	३३
अहो	३५१	९	आमहायणी	२०	२३	आतिथ्य	१०४	३३
अहोरात्र	२५	१२	आङ्	३४२	२३८	आतुर	१४५	५८
अन्हाय	३४९	२	आंशिक	४५	१६	आताथ	४२	५
आ			आंगिरस	२०	२४	आतगंध	२६१	४०
आ(आः)	३४३	२३९	आचमन	१७४	३६	आतगर्व	२६१	४०
आ	३५३	१६	आत्मान	२०२	४९	आत्मगुप्ता	१९	८६
आक्रोषित	२७१	८७	आचार्य	१६७	७	आत्मघोष	१२४	२०
आकर	७९	७	आचार्या	१३४	१४	आत्मज	१३७	२७
आकर्ष	३३१	२२०	आचार्यानी	१३४	१५	आत्मन्	२९	२९
आकल्प	१५६	१९	आच्यत	२३२	८७		३११	१०९
आकार	२८०	१८	आच्छादन	१८	१३	आत्मभू	५	१६
	३२३	१६३	आच्छादित	१७९	१४	आत्मभरि	२७७	२७
आकारगुप्ति	४९	३४	आच्छादन	२४४	२३	आत्मेयी	२१६	२०
आकारणा	३६	८	आजक	२०२	७७	आथर्वण	२८६	४३
आकाश	१८	३	आजानेय	१९०	१०६	आदर्श	१६५	१४०
आकीर्ण	२७१	८८	आजि	२०६	३२	आदि	२७०	८०
आकुल	२६८	७८	आजीय	२०९	१	आदिकारण	२१	२८
आकृति	३०३	१६३	आजु	७४	३	आदिनेय	३	८
आक्रिय	३०७	९०	आजा	१८६	२६	आदिष्य	३	८
आक्रीड	८०	३	आज्य	२०३	५३	आर्जनव	२८३	२१
आक्रोश	३८	१८	आदि	१८७	२८	आर्जुन	३८६	८५
आक्रोधान	२७८	६	आदि	१८७	२८	आद्य	२७०	८०
आभारण	३८	१८	आदि	१८७	२८	आद्यमाषक	२३५	८५
आभारणा	३८	१८	आदि	१८७	२८	आद्युत	२८९	२१
आभारित	२६२	४३	आडबर	२०६	१०८	आधार	६१	२९
आभवि	८७	३५	आडि	३८७	१६७	आधि	४७	२८
आभेप	३७	१३	आडि	१८७	२८	आधुन	३०९	८७
आभोट	८६	२९	आडि	१८७	२८	आधारण	१९४	५९
आभोट	८६	२९	आडि	१८७	२८	आध्यान	४७	२९
आभोट	८६	२९	आडि	१८७	२८	आनक	४२	६
आभोट	८६	२९	आडि	१८७	२८	आनककुम्भ	२८७	६
आभोट	८६	२९	आडि	१८७	२८	आनक	४२	६
आभोट	८६	२९	आडि	१८७	२८	आन		

४१

शब्दः	पृष्ठ सं. लोकः	शब्दः	पृष्ठ सं. लोकः	शब्दः	पृष्ठ सं. लोकः
आनन्दन	२७९	७ आमनस्य	५४	३ आरवत	८५ २४
आनर्त	३०२	६३ आमर्चण	२७९	७ आरोग्य	१४३ ५०
आनाय	५८	१६ आयय	१४३	५९ आरोह	१५९ ११४
आनाय्य	१७१	२१ आययाविन्	१४५	५८ आरोहण	३४२ २३७
आनाह	१४४	५५ आमलक	३७१	३३ आर्तगल	७६ १८
आनाह	१५९	११४ आमलकी	९३	५७ आर्तव	१७ ७४
आनुपूर्व	१७५	३७ आमिक्षा	१७१	२३ आर्ति	१३६ २१
आनुपूर्वा	१७५	३७ आमिष	१७१	६३ आर्ति	३०० ६७
आनुपूर्व्य	१७५	६६ आमिष	१७१	२२२ आर्ति	२७५ १०५
आञ्ज	१४७	२८ आमिषाशिन	२५६	१९ आर्द्रक	२१९ ३७
आञ्जसिक	२१६	२८ आमिषाशिन	२५६	५५ आर्य	१६६ ३
आन्वीक्षिकी	३५	४७ आमृक्त	१९६	२४ आर्या	४४ १४
आपक	२२२	३० आमोह	२८	१० आर्यावर्त	६९ ८
आपगा	६२	७८ आमोह	३०७	११ आर्य-य	२२६ ६२
आपण	७२	४२ आमोदिन	३२	३ आन	२३६ १०३
आपणिक	२०९	८२ आमनाय	३४	७ आनंभ	२०७ ११८
अपस्माप्त	२६२	२२ आष	८७	३३ आलय	७३ ८
आपद्	२००	४ आश्वानक	८६	२७ आलवाल	६१ २९
आपन्न	२६२	४३ आश्वेडित	३७	२० आलस	२४३ १८
आपन्नसत्त्वा	१३६	१३६ आश्विकी	९०	४३ आलस्य	२४३ १८
आपनित्यक	२०९	७३ आश्वीर्को	९०	४३ आन्तान	१८९ ४३
आपान	२४९	२८ आश्वत	२६८	६९ आलाप	३८ १८
आपीड	१६४	४० आश्वनन	७४	७ आलाप	११८ १५६
आपीन	२०८	१३ आश्वति	१८७	७ आलाप	११८ १५६
आपृषिक	२१६	८ आयत्त	३०३	७ आलाप	७० १४
आम	१८३	१२६ आयत्त	२०६	१६ आलि	१३४ १८
आप्य	८८	११५ आयाम	१८०	१४ आलि	१८२ १४
आप्य	१०८	७ आयुध	२००	८२ आलि	४२ ८
आप्यायन	३१२	११९ आयुध	१८६	६७ आलि	७८ १८
आप्रच्छन्न	२७९	११९ आयुधीय	१८६	६७ आली	७० १८
आप्रपद	१६०	१२१ आयुष्मन्	२८३	६ आली	३३२ १०७
आप्रपदीन	१६०	४३ आयुस्	२०८	१०३ आलीद	२०१ ८८
आप्रव	१६०	१२१ आयोधन	२०८	१०३ आली	२१७ ३१
आप्रवैत्रिन्	१७६	१२३ आरकूट	२३४	१०३ आली	२१७ ३१
आप्राप	१६०	१२३ आरग्वध	८८	१०३ आली	२१७ ३१
आप्राप	२१२	१०१ आरनालक	२१९	१०३ आली	२१७ ३१
आप्राप	४३	१२ आरति	२८८	१०३ आली	२१७ ३१
आभरण	१८६	१० आरंभ	२८३	१०३ आली	२१७ ३१
आभाषण	३८	७७ आरव	४०	१०३ आली	२१७ ३१
आभास्वर	३	२० आरा	२४७	१०३ आली	२१७ ३१
आभीर	२०४	२० आरा	२४७	१०३ आली	२१७ ३१
आभीरपद्मि	७७	२० आरा	२४७	१०३ आली	२१७ ३१
आभीरपद्मी	७७	२० आरा	२४७	१०३ आली	२१७ ३१
आभीरी	१३४	२३ आराधन	३१४	१०३ आली	२१७ ३१
आभील	७४	४ आराम	८०	१०३ आली	२१७ ३१
आभोग	१६४	१३७ आरालिक	२१६	१०३ आली	२१७ ३१
आमगंधिन्	३२	१२ आराव	४०	१०३ आली	२१७ ३१

शब्दानुक्रमिका.

११

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
आविम	१५	६० आश्विन	२६	१० आहो	३५० ५
आविज्ज	{ २६८ २७१	७१ आश्विनेय	११	५४ आहोपुष्पिका ...	२०५ १०१
आविध	२८५	८० आश्वीन	१११	४० आह्वय	३६ ७
आविल	५८	३६ आपाद	{ १७७ २६	४६ आह्ला	३६ ८
आविष्ट	२५४	१ आसक्त	२५४ ९	१६ आह्वान	३६ ८
आविस्	३५२	१० आसैन	९०		
आवुक	४३	१० आसन	{ १६५ १८४ १८९	४४ इ	
आवुत्त	४३	१२ आसन्न	{ १६५ १८४ १८९	इक्षु	{ ११७ १६३ १०२ १०४ १०४ ११७ ११७ ११७
आवृत्त	४३	१२ आसन्नपर्णी	११३	इक्षुगंधा	{ १०२ १०४ १०४ ११७ ११७ ११७
आवृत्त	१०५	३७ आसना	२८२	इक्षुर	१०३ १०४
आवृत्त	२७२	१० आसदी	३५९	इक्षुवाकु	११५ १५६
आवृत्त	११०	१३७ आसन्न	२६७	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आवेशन	७४	७ आसन्न	२४९	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आवेशन	१०४	३४ आसन्न	२७५	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आवेशन	२५८	२७ आसन्न	२७५	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशंसु	२५८	२७ आसन्न	२७५	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	२८०	११ आसन्न	२७५	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	२८०	२० आसन्न	२७५	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	१३	६० आसन्न	२७५	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	१६	१ आसन्न	२७५	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	३३७	२१५ आसन्न	२७५	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	२७५	५९ आसन्न	२७५	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	१३	६० आसन्न	२७५	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	५०	७ आसन्न	२७५	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	५०	७ आसन्न	२७५	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	३४०	२२७ आसन्न	२७५	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	१४	६८ आसन्न	२७५	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	२१३	१५ आसन्न	२७५	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	{ १३ २०१ २९१	६५ आसन्न	{ १०३ १०३ १०३	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	२१३	१९ आसन्न	१०३	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	१०	८८ आसन्न	१०३	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	४५	१९ आसन्न	१०३	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	१६६	४ आसन्न	१०३	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	{ १८४ २८०	१८ आसन्न	१०३	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	१२	५७ आसन्न	१०३	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	{ ३१ २५८	८ आसन्न	१०३	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	२८३	२९ आसन्न	१०३	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	२७६	१०८ आसन्न	१०३	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	१११	४८ आसन्न	१०३	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	८४	१८ आसन्न	१०३	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४
आशय	२६	१७ आसन्न	१०३	इक्षु	{ २८० २६९ १५ ७४

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
उत्पल.....	{ ६३ ३७ १०८ १२६	उत्पल.....	{ ८५ २२ २३४ ९७	उद्भासिन	२०७ ११५
उत्पलधारिणी	१०५ ११२	उत्पलपर्वी	११२ १४४	उद्भाह	१७९ ५७
उत्पलत.....	२०६ १०९	उत्पलल	२१६ २५	उद्भेगा.....	{ ११८ १६९ २८० १२
उत्पुङ्ग	८१ ७	उत्पलत	२७३ ९७	उद्बुह	१२२ १२
उत्पल	७८ ५	उत्पलनीय.....	१५८ ११२	उत्पलत	२६८ ७०
उत्पलजन	१७३ २९	उत्पल	१४ ७०	उत्पलानत.....	२६८ ६९
उत्पलप.....	{ ५० २९ ३३५ २०८	उत्पलत	१७० १७	उत्पलत	३०६ ८४
उत्पलान	१६० १२१	उत्पलय	२८५ ३७	उत्पलय	२८० १२
उत्पलह	{ ४८ २९ १८४ १९	उत्पलय	३६४ १९	उत्पलय	२८० १२
उत्पलान	३१२ ११४	उत्पल	२७२ ८९	उत्पलत	{ ९८ ७७ १४६ ६०
उत्पलहवर्धन.....	४५ १८	उत्पल	२८५ ३७	उत्पलत	२०७ ११५
उत्पलुक	२५४ १०७	उत्पल	२४५ २७	उत्पलत	२५७ २३
उत्पलह	२७५ १०७	उत्पल	२८३ २६	उत्पलत	२५४ ८
उत्पल	{ ८१ १० ३०८ ९५	उत्पल	१८६ २६	उत्पलत	{ २०७ ११५ २४४ २६
उत्पल	३५५ २३	उत्पल	८८ ३४	उत्पलत	४७ २६
उत्पल	{ ५५ ४ ३६५ २२	उत्पल	२७३ ९५	उत्पलत	२५७ २३
उत्पल	३३६ २१	उत्पल	२०७ १११	उत्पलत	१४६ ६०
उत्पल	२६८ ७०	उत्पल	५० ३८	उत्पलत	२६७ ६७
उत्पल	२८५ ३९	उत्पल	५० ३८	उत्पलत	७४ १०
उत्पल	५४ ७	उत्पल	२१७ २९	उत्पलत	७४ १०
उत्पल	३६ ७	उत्पल	२०९ ४	उत्पलत	{ १०८ १२५ २१९ ३७
उत्पल	२२४ ५५	उत्पल	२१७ २९	उत्पलत	१०९ १६
उत्पल	५४ ५	उत्पल	२७२ ९०	उत्पलत	{ १६९ १३ ३१८ १३९
उत्पल	६१ २६	उत्पल	२१७ २९	उत्पलत	२८३ २६
उत्पल	७७ २	उत्पल	२९ ३०	उत्पलत	३७ १३
उत्पल	१०० ७७	उत्पल	२६४ ८१	उत्पलत	२७६ १०९
उत्पल	१८७ २९	उत्पल	२६४ ५९	उत्पलत	२८४ ३०
उत्पल	७३ ४	उत्पल	२८० १२	उत्पलत	२०८ ११९
उत्पल	२२३ ५३	उत्पल	२८० ११	उत्पलत	१८७ २८
उत्पल	३५ ४	उत्पल	२८० ११	उत्पलत	२८१ १९
उत्पल	१४ ६७	उत्पल	{ ८० ३ ३१३ ११६	उत्पलत	२७५ १०२
उत्पल	{ २५४ ८ ३३९ १११	उत्पल	२८० ११	उत्पलत	१७० २०
उत्पल	१८२ १०	उत्पल	३७१ ३३	उत्पलत	२७२ ८९
उत्पल	३६ ९	उत्पल	५९ २०	उत्पलत	१०० ८७
उत्पल	२७२ १०७	उत्पल	१६० १२१	उत्पलत	१८५ २१
उत्पल	२७५ १०७	उत्पल	२७३ ९७	उत्पलत	१६९ १३
उत्पल	१६ २	उत्पल	१८८ ३६	उत्पलत	२८० १४
उत्पल	{ ६८ ७ १०७ १२२	उत्पल	{ २७३ ९७	उत्पलत	१४३ ५९

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
उपधा	३१८ ३३९	उपसर्ग्या	२२७ ७०	उन्ध	२१० ७
उपधान	१६४ ३३७	उपसृचक	२१ ३३	उरःसूचिका	१५७ १०४
उपधि	४८ ३०	उपस्कर	२१८ ३५	उरग	५२ ८
उपनाह	४२ ७	उपस्थ	१५ ७५	उरण	२२९ ७६
उपनिधि	२३० ८९	उपस्पर्श	१७४ ३६	उरणोक्ष	११३ १४७
उपनिषद्	३०८ १२	उपहार	{ १८७ २८ ३३१ १९४	उरणाख्य	११३ १४७
उपनिष्कर	७१ १८	उपहार	३२८ १८२	उरक्ष	२२९ ७६
उपन्यास	३६ ९	उपाक्ष	१८६ २३	उररी	३४८ २५३
उपपत्ति	१३९ ३७	उपाक्ष	१८६ २३	उररीकृत	२७६ १०८
उपबर्ह	१६४ १३७	उपाकरण	१७६ ४१	उररुद्ध	१९६ ६४
उपभृत्	१७२ २७	उपाकृत	१७२ २५	उरस्	१५० ७८
उपभोग	२८१ २०	उपास्य	{ १७७ ३७ २८४ ३३	उरसिल	१९८ ७६
उपमा	{ २४७ ३६ २४८ ३८	उपास्य	{ २८५ १६ ३३८ २२२	उरस्य	१९८ ७६
उपमातृ	३२७ १७६	उपाशन	{ ४७ २८ २८० १२	उरस्कान्	२७६ १०८
उपमान	२४७ ३६	उपाधि	{ ४७ २८ २८० १२	उरीकृते	२७६ १०८
उपयम	१७९ ८६	उपाध्याय	१६७ १५	उरुवृक	११ ५१
उपयाम	१७९ ८६	उपाध्याया	१३४ १५	उरुवा	६८ ४
उपरक्त	{ २६२ ४३ १८८ ३३	उपाध्यायानी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपरक्षण	१८८ ३३	उपाध्यायानी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपरमै	२८७ ३८	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपराग	२४ १	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपराम	२८७ ३८	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपरि	३८८ १८३	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपल	७८ ४	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपलब्धार्था	३५ ७	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपलब्धि	३० १	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपलभ	२८३ २७	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपला	३३३ १०८	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपवन	८० २	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपवर्तन	६९ ८	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपबर्ह	१६४ १३७	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपवर्तै	१७७ ३८	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपवास	१७७ ३८	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपादिपा	१०२ ९०	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपनिधि	१७८ ५०	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपशक्त्य	७७ २०	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपशाय	२८४ ३२	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपभृत्	२७६ १०९	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपसंस्थान	१८० ११७	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपसंयोज	{ १७२ २६ २८१ ४८	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपसर	२८२ २८	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपसर्ग	२०६ १०९	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१
उपसर्जन	२६६ ६०	उपाध्यायी	१३४ १५	उरुवा	११ ५१

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
उष्मरदिम	२१	२१	क			एकतर	२७०	८२
उष्मिका	२२२	५०				एकतान	२७०	७९
उष्णीष	३३८	२१९		२३३	१०	एकताल	४१	३
उष्णोपगम	२७	१९		१९	२१	एकवत	९	४१
उष्मक	२७	१८		१२	५७	एकवा	३५५	२२
उष	२२	२३		११९	४	एकधुर	२२६	६५
उसा	२२६	६६		११०	१३७	एकधुरावह	२२६	६५
				१०४	११०	एकधुरीण	२२६	६५
ऊ				३५	३	एकपरी	७१	१५
ऊर्ध्वरैपणी	११२	१४४		२१८	३२	एकपिंग	१५	७३
ऊत	२७४	१०१	ऊजीष	२१८	३२	एकयष्टिका	१५७	१०६
ऊर्ध्वरैपणी	११२	१४४	ऊजु	२६८	७२	एकसर्ग	२७०	८०
ऊर्ध्व	२२८	७३	ऊजुरोहित	१७	१०	एकहायनी	२२७	६८
ऊन	३१५	१२७	ऊण	२०९	३	एकाकिन्	२७०	८२
ऊम्	३५४	१८	ऊत	३९	२२			
ऊररी	३४८	२५३	ऊनीया	२०४	३२	एकाप	२७०	७९
ऊरय्य	२०८	१				३३०	१८९	
ऊरी	३४८	२५३	ऊन	२७	३०	एकाभ्य	२७०	८०
ऊरीकृत	२७६	१०८	ऊनु	३०१	१३	एकान	१४	७०
ऊरु	१४९	७३	ऊनुमती	१३६	६१	एकाव्हा	२७७	६८
ऊरुज	२०८	१	ऊतुमती	३४५	२१	एकायन	२७०	७९
ऊरुपर्वन	१४५	७३	ऊत	१७०	३	एकायनगत	२७०	८०
ऊरुहुक	०१	५५	ऊत्यज	२१८	१७	एकावनी	१८७	१०६
ऊर्ज	२६	१८	ऊट	१०८	२३	एकाप्रीत	१८	८९
ऊर्जम्भन	१९८	७५	ऊटि	१०८	११२	एकापील	१९	८५
ऊर्जस्विन	१९८	७५	ऊभु	३	८	एड	१४२	४८
ऊर्जनान	१२२	१३	ऊभुक्षिन्	१०	४७	एडक	२२९	७६
ऊर्णा	२०९	४९	ऊडय	१२१	१०	एडगज	११३	१४७
ऊर्णात्	२३९	१०९	ऊडयकेत	७	२८	एडमूक	२६१	३८
ऊर्धक	४०	५				एडुक	७३	४
ऊर्धक	४२	५	ऊषभ	१०६	११६	एडाक	७३	४
ऊर्ध्वजानु	१४०	४७		२०८	५९	एण	१२१	१०
ऊर्ध्वज	१४०	४७	कापि	१७६	५९	एन	३४	१७
ऊर्ध्वज	१४०	४७	काटि	२०१	८१	एवहि	३५०	२३
ऊर्ध्व	५५	५	कप्य	१२१	१०	एथ	८२	१३
ऊर्मि	३७२	३८	कप्यकेत	७	२८	एथस्	८२	१३
ऊर्मिका	१८७	१०७	कप्यगंधा	११०	१३७	एथा	२७९	१०
ऊर्मिमत	२६८	७१	कप्यमाक्ता	१००	८७	एथित	२६९	७६
ऊर्ध्व	२३	७		१०२	१०१	एनस्	२८	२३
ऊय	६८	४				एरड	११	५१
ऊयण	२१९	३६	ए			एर्याह	११०	१८५
ऊयणा	१०१	१७				एनगज	११३	१४७
ऊयर	६८	५	एक	२७०	८२	एला	१०८	१२५
ऊयवत	६८	५		२९०	१६	एलापणी	१११	१४०
ऊय्यागम	२७	१९	एकक	२७०	८२	एलावातुक	१०७	१२१
ऊर	३०	३	एकशुरु	१६८	१२			

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
एवम्	३४६	२४९	औरधक	२५७	२१	कखर	२६५	५५
	३५१	१	औरधर	२५४	१७	कखित्	३५३	१४
	३५२	१२	औपगवक	२८६	४०	कखछ	६९	१०
	३५३	१५	औपयिक	१८६	२४	कखछ	१०८	१२८
	३५३	१६	औपवस्त्र	१७५	३८	कखछप	५९	२१
एषणिक	२४६	३२	औपवस्त्र	१७५	३८	कखछपी	३१६	१३१
ऐ			औमीन	२१०	७	कखछु	१४४	५३
ऐकानागारिक	२४४	२४	औरधक	२२९	७७	कखछुर	१४५	५८
ऐगुह	८४	१८	औरस	१३८	२८	कखछुरा	१००	१२
ऐण	१२०	८	औरस्ये	१३८	२८	कंशुक	५२	९
ऐणय	१२०	८	औरवैदिक	१७३	३०	कंशुक	१९५	६३
ऐतिहा	१६९	१२	औरवैदिक	१७३	३०	कंशुकित्	१८२	८
ऐतिहायक	२७०	७९	और्व	१२	७९		१४९	७४
ऐरावण	१०	४९	और्ध्व	३२९	१८५	कट	२८९	३७
	१०	४९	और्ध्व	३२९	१८५	कट	२८९	३७
	१६	४९	और्ध्व	३२९	१८५	कट	२८९	३७
ऐरावत	८८	३८	और्ध्व	३२९	१८५	कट	२८९	३७
ऐरावती	१७	९	क			कटभी	७८	५
ऐरावत	१८	७३	क			कटवरी	१९७	१०७
ऐलेय	१०७	१०१	क	२८८	५	कटवरी	१९७	१०७
ऐलेय	८	३८	क	२८८	५	कटवरी	१९७	१०७
ऐषमम्	३५४	२०	कंस	२१८	३२	कटवरी	१९७	१०७
ओ			कंगाराति	७	२१	कटाक्ष	१५४	१४
ओकस्	३४१	२३२	ककन	३०७	१९	कटाक्ष	३६५	२१
	४३	९	ककुचपी	१४९	७४	कटि	१४९	७४
ओष	१२९	३९	ककुचरी	१४९	७८	कटि	१५०	७५
	२९३	२७	ककुच	१६	१	कटिप्रोथ	१५०	७५
ओकार	३५	४	ककुच	१८	७	कटिप्रोथ	१५४	१५४
ओजम्	३४१	२३२	ककुच	१८	४०	कटिप्रोथ	१५४	१५४
ओङ्गपुष्प	१७	७६	ककयट	२६०	७६	कटी	१५४	१५४
ओनु	१२०	६	कक	१८०	७९	कटी	१५४	१५४
ओवन	२७२	४८	कक	३३७	२१८	कटी	१५४	१५४
ओम्	३७७	१७	कक	३३७	२१८	कटी	१५४	१५४
ओष	२७९	९	कक	३३७	२१८	कटी	१५४	१५४
ओषधी	८१	६	कक	३३७	२१८	कटी	१५४	१५४
ओषधीश	१८	१४	कक	३३७	२१८	कटी	१५४	१५४
ओष्ठ	१८३	१०	कक	३३७	२१८	कटी	१५४	१५४
औ			कक	३३७	२१८	कटी	१५४	१५४
औक्षक	२२०	६०	कक	३३७	२१८	कटी	१५४	१५४
औचिति	३७३	३९	कक	३३७	२१८	कटी	१५४	१५४
औचित्य	३७३	३९	कक	३३७	२१८	कटी	१५४	१५४
औस्तानपाहि	१९	२०	कक	३३७	२१८	कटी	१५४	१५४
औस्तुक्य	३४०	७८	कक	३३७	२१८	कटी	१५४	१५४
औशनिक	२१६	२८	कक	३३७	२१८	कटी	१५४	१५४

शब्दानुक्रमणिका.

१७

शब्दः	पृष्ठ श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ श्लोकः
कडार.....	३३ १६	कनिष्ठ.....	१४१ ४३	कक.....	१४६ ६२
कण.....	२६६ ६२	कनिष्ठा.....	२१७ ४१	ककैणि.....	१५१ ८०
कपा.....	२१८ ४५	कनीनिका.....	१५१ ८२	ककिन्.....	१४६ ६०
कपा.....	१०१ १६	कनीयस्.....	१५४ १२	ककोणि.....	१५१ ८०
कपा.....	२११ ३६	कनीयस्.....	१४१ ४३	कबंध.....	५५ ४
कनिका.....	१९ ६६	कनीयस्.....	२६६ ६२	कबरी.....	२०८ ११८
कपा.....	३५१ ८	कनीयस्.....	३४१ २३४	कबरी.....	१११ १३१
कपिषा.....	२१४ २१	कपा.....	३५१ ९	कबरी.....	१५५ १७
कटक.....	३७० ३२	कपा.....	११५ १५७	कबरी.....	२२० ४०
कटकफल.....	१३ ६१	कपा.....	३७१ ३५	कबित्थ.....	८४ २१
कटकारिका.....	१०१ १३	कपा.....	७८ ६	कम्.....	३४६ २४९
कटकिफल.....	१३ ६१	कपा.....	८६ २१	कमट.....	५९ २१
कटोलवीणा.....	२४६ ३२	कपा.....	८९ ४३	कमडी.....	६० २४
कठ.....	१५३ ८८	कपा.....	८९ ४३	कमण्डलु.....	१७७ ४६
कठभूषा.....	१५६ १०४	कपा.....	८९ ४३	कमन.....	२५७ २४
कठु.....	१४४ ५३	कपा.....	१२१ ९	कमध.....	५५ ४
कठुरा.....	९९ ८६	कपा.....	२१७ ३०	कमल.....	५५ ३
कठु.....	१४४ ५३	कपा.....	१३५ १३८	कमल.....	६४ ४०
कठुया.....	१४४ ५३	कपा.....	१५३ ८८	कमल.....	३३१ १९३
कठुरी.....	९९ ८६	कपा.....	१३७ २४	कमला.....	७ २८
कठोल.....	२१६ २६	कपा.....	१३२ ८	कमलासन.....	५ १७
कठोलवीणा.....	२४६ ३२	कपा.....	४८ ३०	कमलोत्तर.....	२३७ १०६
कठोली.....	२४६ ३२	कपा.....	८ ३७	कमित्.....	२५७ २३
कण्ठ.....	२४९ ४२	कपा.....	८ ३४	कंप.....	५० ३८
कण्ठ.....	११७ १६६	कपा.....	७६ १७	कंपन.....	२६९ ७४
कपा.....	३५ ६	कपा.....	१४८ ६८	कंप.....	२६९ ७४
कपध्वन.....	७१ १६	कपा.....	४ ३४	कंबल.....	१५१ ११६
कपब.....	८९ ४२	कपा.....	१११ ३	कंबल.....	३३१ ११३
कपचक.....	१०१ ४०	कपा.....	१०० ८७	कंबलिवाहक.....	११३ ५२
कपचक.....	२१३ १७	कपा.....	१०० ८७	कंबि.....	२१८ ३४
कवर.....	११ ८०	कपा.....	८४ २१	कंबी.....	२१८ ३४
कवर्य.....	२६३ ४८	कपा.....	३३ १६	कंबु.....	६० २३
कवल.....	१०५ ११३	कपा.....	१६ ४	कंबु.....	३१६ १३३
कवली.....	१०५ ११३	कपा.....	१४ ६३	कंबुपीवा.....	१५३ ८८
कवलिन.....	१२१ ९	कपा.....	१०६ १८०	कव.....	२५७ २४
कवली.....	१०५ ११३	कपा.....	१०१ १७	कव.....	२२ ३३
कवली.....	१२६ ९	कपा.....	३३ १६	कव.....	१८६ २७
कशास्त्रिन.....	३५० ४	कपा.....	८६ ४३	कव.....	३२४ १६३
कशुण.....	२२ ३५	कपा.....	८९ ४३	कर.....	१८ १२
कशु.....	३३ १६	कपा.....	१४ ६३	करक.....	३७१ ३३
कश्व.....	२६० ३७	कपा.....	२६५ ५४	करक.....	१४ ६४
कनक.....	२३४ १४	कपा.....	१२३ १५	करक.....	२८८ ६
कनकाध्वज.....	१८१ ७	कपा.....	७६ १५	करकैटक.....	५१ २१
कनकालुका.....	१८८ ३२	कपा.....	१०८ १२१	करका.....	१८ १२
कनकाध्वज.....	९८ ७७	कपा.....	१५३ ९०		

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
करज	{ ११ ४० १०८ १२९	कर्कश	८८ ३६	कर्मकार	२५६ १९
करंजक	९१ ४०	कर्कश	{ ८८ ३६ ३७२ ३८	कर्मक्षम	२६६ १८
करट	{ १२४ २० २९५ ३४	कर्कराट्ट	१२४ १९	कर्मठ	२५६ १८
करट्ट	१२४ १९	कर्केरी	२१७ ३९	कर्मण्युज	१५६ १९
करण	{ २३९ २ ३०० ५४	कर्करेडु	१२४ १९	कर्मण्या	२४८ ३८
करंड	३६४ १८	कर्कश	{ ११३ ३४६ २६९ ७६ ३३७ २१६	कर्मन्	३७१ ३४
करतोया	६२ ३३	कर्कर	११५ १५५	कर्मदिन्	१७६ ४२
करपत्र	२४७ ३५	कर्कर	११४ १८४	कर्मशील	२५६ १८
करपौल	२०० ८९	कर्करक	११० १३५	कर्मसचिव	१८१ ४
करपौलिका	२०२ ९१	कर्क	१५४ ९४	कर्मार	११६ १६०
करभ	{ १५१ ८१ २२९ ७५	कर्कजलूका	१०० १३	कर्मार	३४ १७
करभूषण	१८७ १०८	कर्कजलीकम्	१०२ १३	कर्माद्वय	३१ ८
करमर्क	९८ ६७	कर्कजलीका	१०२ १३	कर्ष	२३२ ८६
करंब	२२२ ४८	कर्कधार	७७ १०	कर्षक	२१० ६
करंभ	२०२ ४८	कर्कपूर	३३९ २०५	कर्षफल	९३ ८८
कररुह	१५१ ८३	कर्कवेष्टन	१८६ १०३	कर्ष	३३८ २२१
करवाल	२०० ८१	कर्किका	{ १५६ १०३ ३९० १८	कर्ष	४१ २
करवालिका	२०२ ९१	कर्किकार	१३ ६०	कल	४० २५
करवीर	९७ ७७	कर्कौरध	१९३ ५०	कलकल	१८ १७
करशाखा	१८१ ८२	कर्कजप	२६३ ४७	कलक	२०७ ४
करशीकर	१८९ ३७	कर्करी	२४७ ३४	कलत्र	३२७ १७८
करहाट	६४ ४३	कर्कम	८६ ९	कलधौत	३०४ ७६
करहाटक	९० ५०	कर्कट	{ १०९ ११५ ३७० ३३	कलंब	२०९ १७
कराल	३३४ २०४	कर्पर	१४८ ६८	कलम	२१८ ३८
करिगजित	२०६ १०७	कर्पर	१८५ ८०	कलमी	११५ १८७
करिणी	१८८ ३६	कर्पर	३२६ १७७	कलत्र	१२३ १४
करिन्	१८८ ३४	कर्परश	८६ २०	कल	१४० ३८
करिपिप्पली	१०१ १७	कर्पराल	२३६ १०१	कलविक	१२४ १८
करिशावक	१८८ ३०	कर्परी	१८८ ११६	कलश	२१७ ३१
करीर	{ १७ ७७ ३०६ १७३	कर्परी	१६३ १३०	कलश	१०१ ९३
कराय	२०३ ७१	कर्पर	१३ ६३	कलशी	२०८ ७४
करण	४८ १७	कर्पर	१३ ६३	कलसी	२१७ ३१
करणा	४८ १८	कर्पर	३४ १७	कलस	१२५ २३
करेडु	१२४ १०	कर्पर	२३४ १४	कलस	२०५ १०४
करेणु	२०९ ५०	कर्पर	११४ १०४	कला	१८ १५
करोटि	१४८ ६९	कर्पर	११४ १०४	कला	२५ ११
कर्क	१०१ ४६	कर्पर	२३४ १४	कला	३३२ १९७
कर्कटक	५९ २९	कर्परक	११० २३५	कलाप	१८ १४
कर्कटि	११८ १०५	कर्मकर	२४२ १८	कलाप	३१५ १२८
कर्कटी	११५ १०५		२०६ १९	कलाय	२१३ १६

शब्दानुक्रमिका.

१९

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
कलि.....	२०५	१०५	कषेरुका.....	१४८	६९	कांक्षि.....	१५७	१०८
कलिका.....	४३	१६	कश्मल.....	२०६	१०९	कांक्षिक.....	२१९	३९
कलिकाकार.....	११	४८	कश्य.....	१११	४७	कांक्षी.....	१५७	१०८
कलिंग.....	१५	६७	कष.....	२४८	४०	कांजिक.....	२१९	३९
कलिभ्रम.....	१३	५८	कष.....	२६२	४४	कांड.....	२९७	४३
कलिमारक.....	११	४८	कष.....	२४६	३२	कांडपुष्ट.....	१९६	६७
कलिल.....	२७१	८५	कषाय.....	३२	९	कांडपृष्ठ.....	१९६	६७
कलुष.....	२८	२३	कष्ट.....	३२१	१५२	कांडवत्.....	१९७	६९
कलेवर.....	१४८	७०	कस्तूरी.....	५४	४	कांडीर.....	१९७	६९
कल्क.....	२१०	१४	कष्टार.....	२९६	३९	कांडिभु.....	१०३	१०४
कल्प.....	२७	२१	कष्टार.....	१६३	१२९	कातर.....	२५८	२६
कल्प.....	२८	२२	कष्टार.....	१७३	२२	कात्यायनी.....	८	३८
कल्पना.....	१९०	४०	कांस्थताल.....	४१	४	कात्यायनी.....	१३५	१७
कल्पवृक्ष.....	१९	५३	काक.....	१२४	२०	कांक्षि.....	१२५	२३
कल्पांत.....	२८	२२	काक.....	१०२	१८	कांक्षरी.....	२४८	४०
कल्मष.....	२८	२३	काक.....	१०२	१८	कांक्षिनी.....	१७	८
कल्माष.....	३४	१७	काक.....	१०२	१८	कांक्षिनी.....	२१३	१६
कल्प.....	२३	२	काक.....	१०२	१८	कांक्षिनी.....	५१	४
कल्या.....	१४८	७०	काक.....	१०२	१८	कांक्षिनी.....	७१	१
कल्या.....	३२३	१५९	काक.....	१०६	११८	कांक्षिनी.....	१३७	२४
कल्या.....	३८	१८	काक.....	१५५	१६	कांक्षिनी.....	२६४	५२
कल्याण.....	२८	२५	काक.....	८९	३९	कांक्षिनी.....	१०८	१२८
कल्लान्त.....	५५	६	काक.....	१५४	१५१	कांक्षिनी.....	१३९	३
कल्लार.....	६३	३६	काक.....	१०५	११३	कांक्षिनी.....	७१	१७
कवच.....	१९६	६४	काक.....	४१	८	कांक्षिनी.....	३२६	१७१
कवच.....	१११	१३१	काक.....	४१	८	कांक्षिनी.....	११७	१६३
कवच.....	१५८	१७	काक.....	४१	८	कांक्षिनी.....	१३३	१०
कवच.....	२२०	४०	काक.....	४१	८	कांक्षिनी.....	१८	१७
कवच.....	२०४	५४	काक.....	४१	८	कांक्षिनी.....	२७९	८
कवच.....	७६	१७	काक.....	४१	८	कांक्षिनी.....	२७९	८
कवि.....	२०	२५	काक.....	४१	८	कांक्षिनी.....	२७९	८
कवि.....	१६६	५	काक.....	४१	८	कांक्षिनी.....	२७९	८
कविका.....	१९२	४९	काक.....	४१	८	कांक्षिनी.....	२७९	८
कविय.....	३७१	३५	काक.....	४१	८	कांक्षिनी.....	२७९	८
कवोष्ण.....	२२	३५	काक.....	४१	८	कांक्षिनी.....	२७९	८
कव्य.....	१७१	२४	काक.....	४१	८	कांक्षिनी.....	२७९	८
कशा.....	२४६	३१	काक.....	४१	८	कांक्षिनी.....	२७९	८
कशार्ह.....	२६२	४४	काक.....	४१	८	कांक्षिनी.....	२७९	८
कशिपु.....	३१५	१३०	काक.....	४१	८	कांक्षिनी.....	२७९	८
कषेरु.....	३६२	१३	काक.....	४१	८	कांक्षिनी.....	२७९	८

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
कागिनी	१३१	३	कार्ष्णी	२१०	६	कावेरी	६३	३५
कामुक	११२	११२	कार्षापण	२३२	८८	काव्य	२०	२५
कामुका	२५७	२३	कार्षिक	२३२	८८	काश	११६	१६३
कामुकी	११३	९	कार्ष्णे	९०	४४	काश्मरी	८८	३५
कांपिल्य	११३	१४६	काल	१३	६२	काश्मर्य	८८	३६
कांपिल्ल	११३	१४६		२२	१	काश्मीर	११२	१४५
कांबल	११३	५४		३३	१४	काश्मीरजन्मन्	१६१	१२४
कांबविक	२४०	८	कालक	१४३	४१	काश्मिपि	२१	३२
कांबोज	१११	४५	कालकठक	१२४	२१	काश्मिपि	६७	२
कांबोजी	१११	१३८	कालकूट	५२	१०	काष्ठ	८२	३३
काम्बहान	२७८	३	कालखंड	१४७	६६	काष्ठकुहाल	५७	१३
काय	१४८	७१	कालधर्म	२०७	११६	काष्ठकुहाल	५७	१३
	१७८	५१	कालपृष्ठ	२००	८३	काष्ठतक्ष	२४०	९
कायस्या	१३	५१	कालमंशिका	१००	९०	काष्ठा	१६	१
कारण	२१	२८	कालमंशी	१०१	९६		२५	११
कारणा	५४	३	कालमंशिका	१००	९०		२९७	४०
कारणिक	२५४	७	कालमंशिका	१०४	१०९	काष्ठांशुगहिनी	५७	११
कारंडव	१२८	३४	कालमंशी	१०१	९६	काष्ठांशु	१०५	११३
कारंभा	१२	५६	कालशेय	२२३	५३	कास	११४	५२
कारवी	१०४	१११	कालसूत्र	५३	२	कास	११६	१६२
	११४	१५२	कालस्कंध	८८	३८	कासमर्द	३६४	१९
	२११	३७		९८	३८	कासर	११९	४
	२२०	४०	कालौ	८	३८	कामार	६१	२८
कारवल्ह	११४	१५४	कालौ	९२	५४	कामू	३०२	६६
कारा	२०८	१११	काला	१०१	१४	किचरंति	३६	७
कारिका	२०९	१५		१०४	१०९			
कारीष	२८६	४३		२११	३७	किचरंती	३६	७
काह	२३१	५	कालागुरु	१६२	१२७	किशाल	२१४	२१
कारणिक	२५५	१५	कालानुसार्य	१०७	१०२	किशुक	३२४	१६२
कारण्य	४८	१८		१६२	१२६		८६	२९
कारोत्तय	२४९	४३	कालाय	२१३	१६	किंकि	१२३	१६
कारोत्तर	२४९	४३	कालायास	२१५	१८	किंकिदिव	१२३	१६
कार्तस्वर	२३४	९८	कालिका	२१०	१५	किंकिदिवि	१२३	१६
कार्तोलिक	१८३	१४	कालिनी	६०	३२	किंकि	१२३	१६
कार्तिक	२६	१७	कालिभवन	६	२५	किंकिदिवि	१२३	१६
कार्तिकिक	२६	१८	काली	८	३८	किंकिदिवि	१२३	१६
कार्तिकेय	९	४१	कालीयक	१०२	१०१	किंकीदिवी	१२३	१६
कार्त्स्न्य	३०७	१७७		१६२	१२६	किंकीदिवी	१२३	१६
कार्पास	१८८	१११	काल्येक	१०२	१०१	किंकर	२४२	१७
	३७१	३८	काल्यक	११०	१३८	किंकीणि	१५८	११०
कार्पासी	१०५	११६	काल्य	२३	२	किंकिणी	१५८	११०
कार्म	२५६	१८	काल्येक	११०	१६५	किचिन्त	३५१	८
कार्मण	२७८	४	काल्या	३८	१८	किचिनिक्	५९	२२
कार्मुक	२००	८३	काल्या	२२७	७०	किचुलक	५९	२२
कार्द्व्य	९०	४४	कावचिक	११६	६६	किचुलुक	५९	२२

२१

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
कजस्क	६४	४४	कालित	२६२	४२	कुडर	२२८	७४			
कटि	११९	२	काश	११९	३	कुडर	२०२	९२			
कोट	१४०	६५	काशपैर्णी	१००	८९	कुडेरक	९८	७९			
किण	१६४	१८	कु	६७	३	कुडेरक	३६३	१७			
किणिरी	१००	८९	कु	३४३	२१९	कुडपै	२३२	८९			
किण्व	२४९	४२	कुके	१२८	२२	कुडव	२३२	८९			
कितव	१८	७७	कुकर	१४२	४८	कुडल	८३	१६			
	२४९	४४	कुकुवे	२८२	१४	कुड्य	७३	४			
किन्नर	४	११	कुकुवर	१४९	७५	कुपण	२०८	११८			
	१८	७४	कुकर	२४३	२१		३६५	२०			
किश	१८	७२	कुकुल	३३४	२०२	कुपि	१०८	१२८			
	३४५	२५०	कुकुड	१२३	१७		१४२	४८			
	३८०	८	कुकुभ	१२८	३८	कुड	२५६	१७			
	३८०	८	कुकर	१०९	१३२	कुड	१३९	३६			
किम	३४०	२		२४३	२१	कुडल	२१७	३१			
कपयान	२६३	४८	कुभि	१८०	७७	कुडलिन	१५६	१०३			
कपय	१८	७४	कुभिभरि	२०७	२१	कुडी	५२	७			
किर	११३	४	कुच	१६१	१२३	कुतप	१७३	३१			
किरण	२०	३३	कुच	१००	७७	कुतय	४८	३९			
किरान	२४३	२०	कुचन	१६३	१६२	कुतपै	१७३	२१			
किरानतिक्त	११०	१४३	कुचर	२६३	३७	कुतप	२१८	३३			
किरि	११८	८	कुचाप	१००	७७	कुत	२१८	३३			
किरीट	१०६	१००	कुज	२८	७१	कुतल	४८	३९			
किर्भर	३४	१७	कुचिन	२६८	७१	कुत्सा	३७	१३			
किन्न	३४८	२०३	कुज	७९	८	कुत्सित	२१५	५४			
किनास	१४४	५३	कुज	२१४	३१	कुथ	११७	१६६			
किनासिन	१४६	६१	कुज	१८८	३४		११०	४२			
किन्जक	२४६	२६	कुजराशन	२६६	५९	कुडल	८५	२२			
किन्निष	२८	२३	कुज	२१८	२०	कुनटी	२३७	१०८			
	३३८	२००	कुज	२१८	३९	कुनाशक	१००	९१			
किशलेय	८४	१४	कुड	८०	५	कुन	२०३	९३			
किशोर	११९	४६	कुडक	२१७	३०	कुतल	१५८	९८			
किष्क	२८८	७	कुडज	२१२	१३		१५८	९८			
किमनय	८३	१४	कुड	९८	६६	कुड	१६	७३			
कीकस	१४८	६८	कुडजट	१२	५७		१०७	१२१			
कीचक	११६	१६१	कुड	१०९	१३१	कुडर	३६४	१९			
कीनाश	१३६	२१४	कुडर	२२८	७४	कुड	१०७	१२१			
कीर	१२८	२१	कुडिल	१६८	७१	कुडरु	१०७	१२१			
कीर्ति	३७	११	कुडी	७३	३८	कुडरुकी	१०७	१२४			

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
कुबेरक	१०८ १२७	कुलश्रेष्ठिन्	२३९ ५	कुसुति	४८ ३०
कुबेराक्षी	१२ ५५	कुलसंभव	१६६ २	कुसुंबरी	२१९ ३८
कुब्ज	१४२ ४८	कुलस्त्री	१३२ ७	कुसुम्बुह	२१९ ३८
कुमार	{ १ ४३ १२	कुलाय	१२९ ३७	कुहना	१७९ ५३
कुमारक	८५ २५	कुलाल	२४० ६	कुहर	५० १
कुमारी	{ १७ ७३ १३२	कुलाली	२३६ १०२	कुहु	२४ १
कुमुद	{ १६ ३ ६३	कुलिक	२३९ ५	कुहू	२४ १
कुमुदप्राय	६९ १	कुलिश	१० ५०	कुहू	२५५ १४
कुमुदबांधव	१८ १३	कुली	१०९ १४	कुहू	{ ७८ ४ १३० ४२
कुसुमिका	८९ ४०	कुलीन	१६६ ३	कुट	{ २१६ २१२
कुसुमिनी	६४ ३९	कुलीर	५९ २९	कुटक	२१२ १८
कुसुम्ब	६९ १	कुल्माष	२१९ ३९	कुटयव	२४४ १०
कुसुमती	६३ ३८	कुल्माषाभिषुत	२१९ ३९	कुटशात्मनि	१० २६८
कुंभा	१७० १८	कुल्मास	२१४ १८	कुणि	१४२ ४
कुंभ	{ १८९ ३७ ३१७	कुल्य	१४८ ६८	कूप	६१ २-
कुंभकार	२४० ६	कुल्या	६३ ३४	कूपक	{ ८६ १० ५७ ३२ १४१ ७२
कुंभसंभव	१९ २०	कुश	३२ ३६	कुश	१९४ ५७
कुंभिका	६३ ३८	कुशल	३७३ ४२	कुर्व	१०४ १०
कुंभी	८९ ४०	कुशलय	६३ ३७	कुर्वशांश	१९२ १४२
कुंभीर	५९ २९	कुशवि	२४० ३७	कुर्विका	२२९ ४४
कुंभोलुप्तिकम्	८० ३४	कुशवर्णा	५८ १६	कुश्म	४९ ३३
कुश	१२० ८	कुश	{ ११७ ३३७ २१८	कुश	१८९ ८०
कुशक	२४४ २४	कुशान	{ २८ २६ ४ २०३	कुशासक	१६० ११८
कुशटक	{ ९७ ७४ ७८	कुशी	२३६ १९	कुम	५९ २१
कुशक	९७ ७८	कुशीव	२०९ ४	कुम्	५६ ८
कुशक	१२५ २३	कुशीलव	२४१ १२	कुम्पांडक	११५ १५८
कुशडक	९७ ७४	कुशाशय	६४ ४०	कुम्प	१०४ १९
कुशक	{ ९७ ७४	कुशीर	२०९ ४	कुम्पास	१२२ १८
कुशवि	११६ १५९	कुशीर	{ १०८ १२६ १४४ ३७९	कुम्पास	१२३ १८
कुशविस्त	२३२ ८६	कुश	{ १०८ १४४ ३७९	कुम्पास	१२२ १८
कुल	{ १३० ४१ १६५	कुसीर	२०९ ४	कुम्पास	१२२ १८
कुलक	{ ८९ ३९ ११४ १५५ २३९	कुसीर	२०९ ४	कुम्पास	१२२ १८
कुलदा	१३३ १०	कुसीर	२०९ ४	कुम्पास	१२२ १८
कुलस्थिका	२३६ १०२	कुसीर	२०९ ४	कुम्पास	१२२ १८
कुलापालिक	१३२ ७	कुसीर	२०९ ४	कुम्पास	१२२ १८

शब्दानुक्रमणिका.

२३

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
कृतांतः.....	{ १३ ६१	कृष्णसार.....	१२१ १०	करव.....	६३ ३७
कृताभिषेका.....	{ ३०२ ६४	कृष्णा.....	१०१ ९६	कैलास.....	१५ ७४
कृतित्.....	{ १६६ ५	कृष्णावैस.....	२३५ ९८	कैवर्त.....	५८ १५
कृत्.....	२७५ १०३	कृष्णिका.....	२१४ १९	कैवर्तमुस्तक.....	१०९ १३२
कृत्ति.....	१७७ ४७	कैकर.....	१४३ ४९	कैवर्तमुस्तक.....	१०९ १३२
कृत्तिवासस.....	८ ३३	कैका.....	१२७ ३१	कैवर्तमुस्तक.....	१०९ १३२
कृत्या.....	३२२ १५८	कैकिन्.....	१२७ ३०	कैवर्त्य.....	३९ ६
कृत्तिमधूपक.....	१६२ १२८	कैतकी.....	१२८ १७०	कैशिक.....	१५५ ९६
कृत्स्न.....	२६७ ६५	कैतन.....	{ २०४ १११	कैश्य.....	१५५ ९६
कृपण.....	२६३ ४८	कैतु.....	३०१ ६०	कोक.....	{ १२० ७
कृपा.....	४५ १८	कैसर.....	२६५ २०	कोकनर.....	{ १२५ २२
कृपाण.....	२०२ ८९	कैसार.....	२११ ११	कोकनरच्छवि.....	६४ ४२
कृपाणी.....	२४७ ३४	कैनिपातक.....	५७ १३	कोकिल.....	३३ १५
कृपानु.....	२५० १५	कैयूर.....	१५७ १०७	कोकिलाक्ष.....	१२४ ४९
कृपीटयोनि.....	१० ५६	कैलि.....	४९ ३२	कोटर.....	८२ १३
कृमि.....	१५२ १३	कैवल.....	३३४ २०२	कोटरी.....	१३५ १७
कृमिकोशोत्थ.....	१०८ १११	कैश.....	१५५ ५५	कोटि.....	{ २०० ८४
कृमिप्र.....	१०३ १०६	कैशपर्णी.....	१०० ८९	कोटि.....	{ २०३ ९३
कृमिज.....	१६२ १२६	कैशपाणी.....	१५५ ९७	कोटि.....	{ २०६ ३७
कृश.....	२६६ ६१	कैशर.....	{ ६४ ४३	कोटिबर्षा.....	१०९ १३३
कृशानु.....	१० ५७	कैशर.....	{ ८५ २५	कोटिषा.....	२१२ १२
कृशानुरेतम्.....	८ ३५	कैशरिन्.....	११८ १	कोटी.....	{ २०० ८४
कृशाश्विन्.....	२४१ १२	कैशरिन्.....	११८ १	कोटी.....	{ ३०३ ९३
कृषक.....	२१२ १३	कैशव.....	{ ५ १८	कोटीषा.....	२१२ १२
कृषि.....	२०९ २	कैशव.....	{ १४२ ४५	कोट्ट.....	३६४ १८
कृषिक.....	२१० ६	कैशवन्.....	१४२ ४५	कोट्टी.....	१३५ १७
कृषिक.....	२१० १३	कैशवेश.....	१५५ १७	कोट्टार.....	३६४ १८
कृषीपल.....	२१० ६	कैशाडुनाम.....	१०७ १२२	कोठ.....	१४४ ५४
कृष्ट.....	२११ ८	कैशिक.....	१४२ ४५	कोण.....	{ ४२ ६
कृष्टि.....	१६६ ६	कैशिन्.....	१४२ ४५	कोण.....	{ २०३ ९३
कृष्टि.....	{ २५ १२	कैशिनी.....	१०८ १२६	कोणप.....	१३ ६२
कृष्ण.....	{ ५ १८	कैसर.....	{ ६४ ४३	कोण्ड.....	२०० ८३
कृष्णकर्म.....	{ ३३ १४	कैसर.....	{ ८५ २५	कोण्डव.....	२१३ १६
कृष्णपाकफल.....	२१९ ३६	कैसर.....	{ ९४ ६४	कोप.....	४७ २६
कृष्णपाकफल.....	२६३ ४६	कैसरिन्.....	११८ १	कोपना.....	१३१ ४
कृष्णफला.....	९५ ६७	कैदभजिन्.....	६ २२	कोपनी.....	१३१ ४
कृष्णभेरी.....	१०१ ९६	कैदय.....	८९ ४०	कोपिन्.....	२५९ ३२
कृष्णभेरी.....	९९ ८६	कैतव.....	{ ४८ ३०	कोपिनी.....	१३१ ४
कृष्णभेरी.....	९९ ८६	कैतव.....	{ ४८ ३०	कोमल.....	२६९ ७८
कृष्णला.....	१०२ ९८	कैतव.....	{ ४८ ३०	कोयटिक.....	१२८ ३५
कृष्णलोहित.....	३३ १६	कैतव.....	{ ४८ ३०	कोरक.....	८३ १६
कृष्णवर्त्मन्.....	१२ ५७	कैतव.....	{ ४८ ३०	कोरक.....	१६३ १२९
कृष्णवर्त्मन्.....	१२ ५५	कैतव.....	{ ४८ ३०	कोरगी.....	१०८ १२५
कृष्णवर्त्मन्.....	१२ ५५	कैतव.....	{ ४८ ३०	कोरवृष.....	२१३ १६
कृष्णवर्त्मन्.....	१२ ५५	कैतव.....	{ ४८ ३०	कोरवृष.....	२१३ १६

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
कोल	{ ५७ ११ ८८ ३६ ११९ २	कौशिक	{ ८७ ३४ २८९ १० १५८ १११	कोधन	२५९ ३२
कोलक	{ १६३ १२९ २१९ ३६	कौशेय	७ १०	कोशयुग	७१ १८
कोलहल	१०९ १३०	कौस्तुभ	२४७ ३५	कोष्ट	१२० ५
कोलंबक	४२ ७	ककष	१७ ७७	कोष्टविज्ञा	१०१ ९३
कोलवल्ली	१०१ ९७	ककर	{ १२४ १९	कोष्टा	१०४ ११०
कोला	१०१ ९७	कतु	१६९ १३	कोष	१२५ २२
कोला	८८ ३६	कतुधत्तिन	८ ३६	कोचशरण	९ ४३
कोलाहल	४० ७५	कतुभुज	३ ९	क्रम	२७९ १०
कोलि	८८ ३६	कथन	२०७ ११९	क्रमथ	२७९ १०
कोल्मी	८८ ३६	कंदन	{ २०६ १०७ ३१४ १२३	क्रिज	२७५ १०५
कोविद	१६६ ८	कंदन	३९ ३८	क्रिजाक्ष	१४६ ६०
कोविदार	८८ २०	कनित	६९ ३८	क्रिजात	२७४ ९८
कोश	{ १२९ ३७ ३३३ ११ ३३७ ७१	कम	१७६ ४०	क्रिष्ट	{ ३९ १९ २७४ ९८
कोशफल	१६३ १३०	कमुक	{ ८९ ४१ ८९ ४१ ११८ १६९	क्रीतक	१०४ १०९
कोशानक्री	२४८ ८	क्रमलक	२०९ ७८	क्रीतक्रिका	१०९ ९४
कोष	{ १०५ ३७ २०३ ८१	क्रमविक्रयिक	२०९ ७८	क्रीव (व)	{ १४० २१ ३३६ ७१
कोष्ठ	२९६ ४०	क्रम्य	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कोष्ण	२० ३७	क्रय	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कोष्ठाटक	२०० १७	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कोषयक	२०० ८९	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कोषधारण	९ ४३	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौटिल्य	२४० ७	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौटिक	२४० १४	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौणप	१३ ६०	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौतुक	४८ ३१	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौतुहल	४८ ३१	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौटवीण	२१० ८	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौति	१०६ १२०	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौतिक	१०६ ७०	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौपीन	३१४ १०१	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौपीनकी	७ ३०	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौमुदी	१८ १६	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौमुदीकी	७ ३०	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौलटिनय	१३९ २७	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौलटय	{ १३७ २६ १३७ २७	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौलटेर	१३७ २६	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौलीन	३१२ ११६	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९
कौलियक	२४३ २१	क्रयिक	२०९ ७९	क्रीव	२०३ ७९

शब्दानुक्रमणिका.

२६

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
समिन्	२५९	३१	भुक्ता	१०१	१४	क्षेत्रा	२०६	१०७
संनृ	२५८	३१	भुक्ता	३२७	१७६	क्षेत्रित	२१७	४२
सव	१८५	१९	भुक्ताडनस्त्वसंघात.	५९	१९	क्षेत्रित	३७१	३४
सव	२८	२२	भुक्	२२४	५४	क्षेत्र	१५	१
सव	१४३	५९	भुक्ताभिजनन	२१४	१९	क्षेत्र	२१९	१८
सव	२७९	७	भुक्ता	२५७	२०	क्षेत्र	३६५	२२
सव	३१९	१४५	भुक्ता	८१	८	क्षेत्र	२६९	७६
सव	१४४	५२	क्षमा	२१४	२०	क्षेत्र	१२७	३२
सवयु	२१४	१२	क्षुर	१९२	४९	क्षेत्र	२०१	८६
क्षांत	२७३	९७	क्षुर	१०३	१०४	क्षेत्र	२१९	१९
क्षाति	४६	७४	क्षुर	३६५	२०	क्षेत्र	१२३	१९
क्षार	२३९	९९	क्षुरक	८९	४०	क्षेत्र	१२३	१९
क्षारक	८३	१६	क्षुरम	३६५	२०	क्षेत्र	१२३	१९
क्षारमुक्तिका	६८	४	क्षुरि	२४१	१०	क्षेत्र	१२३	१९
क्षारित	२६२	४३	क्षुरिन्	२४१	१०	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिति	६७	७	क्षुरिन्	२४२	१६	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिति	३०३	७०	क्षुरिन्	२८९	१०	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिति	२८०	११	क्षुरिन्	२६६	६१	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिति	२७१	८७	क्षेत्र	२११	११	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिति	२८२	३०	क्षेत्र	३२८	१७९	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिति	१४	६८	क्षेत्र	२१	२९	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिति	२७६	११७	क्षेत्र	२१८	३३	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिया	२७९	७	क्षेत्रजीव	२१०	६	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	२८९	३०	क्षेपण	२८०	११	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	२८७	७३	क्षेपणि	५३	१३	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	२८७	७३	क्षेपणी	५७	१३	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	२८३	७९	क्षेपिष्ठ	२७६	१११	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	३२८	१८१	क्षेप	२८	७५	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	२८१	४४	क्षेप	१०८	१०८	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	१०४	११०	क्षेप	३७१	३४	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	१०४	११०	क्षेप	६७	२	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	१०२	१००	क्षेप	६७	२	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	१०	४५	क्षेप	२०४	९९	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	५४	२	क्षेप	२७६	१११	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	७	२९	क्षेप	७५	२२	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	२५७	२३	क्षेप	२३७	१०७	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	१४४	५२	क्षेप	७५	१२	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	१४४	५२	क्षेप	१५९	११३	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	२१४	१९	क्षेप	२७२	९१	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	२६३	४८	क्षेप	६७	३	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	२७६	११२	क्षेप	१८०	१	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	३२७	१७७	क्षेप	७७	१	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	१५८	११०	क्षेप	१८०	१	क्षेत्र	१२३	१९
क्षिप्य	६०	२३	क्षेप	५२	९	क्षेत्र	१२३	१९

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
खर्जूरी	११८	१७०	गडक	५८	१७	गंधमूला	११४	१५४
खर्व	{ १४२	४६	गडु	३६४	१८	गंधमूली	११४	१५४
	{ २६८	७१	गडुर	१४२	४८	गंधरस	२३६	१०४
खल	२६३	४७	गडुल	१४२	४८		४	११
खलपू	२५६	१७	गण	१०८	१२८		११	५५
खलिनी	२८६	४०		{ १०९	४०	गंधर्व	{ १२१	११
खलीन	१९०	४९	गण	२००	८१		{ १९०	४४
खलु	३४८	२०४		{ १९८	४५		{ ३१६	१३२
खलेशह	२२३	१५	गणक	१८३	१४	गंधर्वहस्तक	९१	५०
खल्वा	२८६	४०	गणहेवमा	३	१०	गंधवह	१३	६५
खात	६१	३७	गणनीय	२६७	६४	गंधवहा	१५३	८९
खादित	२७६	११०	गणराज	२४	६	गंधवार	१३	६५
खार	२३२	८८	गणरूप	९८	८०	गंधसार	१६३	१३१
खौरि	२३२	८८	गणहासक	१८८	१२८	गंधाद्रम	२३६	१००
खारी	२३५	८८	गणाधिप	९	४०	गंधिक	२३६	१०२
खारीक	२११	१०		{ ९६	७१	गंधिनी	१०७	१२३
खारीवाप	२११	१०	गणिका	{ १३०	१०	गंधोत्तमा	२४८	४०
खिल	६८	२	गणकारिका	९०	६६	गंधोली	१२६	२७
			गणित	२६७	१४	गभस्ति	२०	३३
खुर	{ १०९	१३०	गणय	२६७	६४	गभीर	५८	१७
	{ १९०	४९				गम	२०३	१५
खुरणस	१४२	४७	गड	{ १०३	९०	गमन	२०३	१५
खुरणस	१४०	४७		{ १८०	६७	गभागी	१८	३९
खुरप्र	३६५	२०	गंडक	७८	१७	गभीर	५८	१७
खुल्लक	२४०	१६	गंडक	११०	४	गम्य	२६२	१०
खेट	२६०	७४	गंडकारी	१११	१४१	गरण	२८०	३७
खेय	६१	२९	गंडकाली	१११	१४१	गडल	५०	९
खेला	४९	३३	गंडहोल	७०	६	गरा	५५	६९
खोड	१४३	४९	गंडानी	११६	१०९	गरागरी	५५	६९
खार	१४३	४९	गंडीर	११७	१०७	गशिष्ठ	२७६	११०
खान	१४३	४९	गंडुपड	५७	२०	गरी	९५	६९
ख्यात	२०४	९	गंडुपरी	६०	७४	गरुड	९	३१
ख्यातगर्हण	२७३	९३	गंडुषा	३६०	१०	गरुड	७	३१
ख्याति	२७१	९	गननासिक	१४०	४६	गरुडभ्यज	७	१९
			गड	१४३	७१	गरुडामज	७१	३२
ग.			गद्य	३६९	३१	गरुत्	१०८	३६
गगन	१०	१	गङ्गी	११३	७०		७	३१
गंगा	६०	३१	गंध	३१	७	गरुम्भ	{ १०८	३४
गंगधर	८	३६	गंधक	२३६	१००		{ ३००	५७
गङ्गा	१८८	३४	गंधकुटी	१०७	१२३	गंगरी	२२८	७४
गङ्गता	१८८	३६	गंधन	३१२	११२			
गङ्गबंधनी	१९०	४३	गंधनाकुली	१०७	११४	गजित	{ १७	८
गजभक्षा	१८७	१२३	गंधफली	{ ९२	५६		{ १८८	३६
गजभक्ष्या	१८७	१२३		{ ९४	६४	गन	५१	२
गजानन	९	४१	गंधमावन	७८	३	गनी	५१	२
गंजा	७४	८	गंधमुखी	१२२	१२	गईभ	२२९	७७

शब्दानुक्रमिका.

२७

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
गर्भमांड	८९	४३	गांडिव	२००	८४	गुण.....	२९	२९
गर्भन	२५७	२२	गांडीवः	२००	८४		१८४	१९
गर्भ	{ १४०	३९	गात्र	{ १४८	७०		२०१	८५
	{ ३१७	१३५		{ १८९	४०		२१६	२८
गर्भक	१६४	१३५	गात्रानुलेपनी ...	१६४	१३३	गुणवृक्षक	२४५	२७
गर्भागार	७४	८	गान	४०	२५		२९८	४६
गर्भाशय	१४०	३८	गांधार	४०	१	गुणित	५७	१२
गर्भिणी	१३६	२२	गायत्री	{ ९१	४९	गुडित	२७२	८८
गर्भापघातिनी ...	२२७	६९	गार्हपत्य	{ १७१	२२	गुडित	२७२	८९
गर्भन	१९७	१६५		२३३	९२	गुह्य	१५७	१०५
गर्व	४६	२२	गार्भिण	१३६	२२	गुह्यसाध	१५७	१०५
गर्वित	३१०	१०३	गार्हपत्य	१७०	९९	गुह्य	१४९	७३
गर्हण	३७	१३	गालव	८७	३३	गुह्य	११६	१६२
गर्ह्य	२६५	५४	गिर	३४	१	गुह्य	{ ९२	५५
गर्ह्यवादिन्	२६०	३७	गिरौ	३४	१		{ ११६	१६०
गल	१८३	८८	गिरि	{ ७७	१	गुह्य	{ २७२	८९
गलकंबल	२२६	६३		{ २८०	११		{ २७५	१०६
गलंतिका	२१७	३१	गिरिकर्षी	१०३	१०४	गुह्यवाच	३२५	१६६
गलित	२७५	१०४	गिरिका	१२२	१०	गुह्य	३०४	७४
गल्लेश	१९१	४८	गिरिज	२३६	१०४	गुह्य	२७१	८६
गल्या	२८६	४३	गिरिजा	९	४०	गुह्य	२७१	८६
गवय	१२१	११	गिरिजामल	२३५	११०	गुह्य	२८०	११
गवल्	२३५	१००	गिरिमञ्जिका	१५	६६	गुह्य	{ २०	२४
गवाक्ष	७४	९	गिरिश	८	३३		{ १६७	७
गवाधी	११८	१५६	गिरिश	८	३३	गुह्य	३२३	१६१
गवाध्वर	२२५	५८	गिलित	२७६	११०	गुह्यिणी	११६	२२
गवेडु	२१५	२५	गीत	४०	२५	गुह्य	१४९	७२
गवेधु	२१५	२५	गीर्ण	२७६	११०	गुह्य	{ ८१	९
गवेधुका	२१५	२५	गीर्णि	२८०	११		{ १४७	६६
गवेधुण	२८४	३०	गीर्ण	३	९	गुह्य	२००	८१
गवेधुणा	१७३	३२	गीर्णपति	२०	२४	गुह्य	३१८	१४२
गवेधित	२७५	१०५	गुग्गुल	८७	३४	गुह्यिनी	८१	९
गव्य	२२३	५०	गुच्छ	{ १५७	१०५	गुवाक	११८	१६९
गव्या	२२५	६०		{ ११४	२१	गुह्य	९	४२
गव्युति	४१	१८	गुच्छक	८३	१६	गुह्य	{ ७४	६
गहन	{ ७९	१	गुच्छार्ध	१५७	१०५		{ १०१	९३
	{ २७१	८५	गुञ्जा	१०२	१८	गुह्य	३२१	१५३
गहर	{ ७९	६	गुड	२१७	४१	गुह्यक	४	११
	{ ३२८	१८२	गुडपुष्प	८६	२७	गुह्यकेश्वर	१४	७१
गांघेय	{ २३४	९४	गुडफल	८६	२८	गुह्य	२७२	८९
	{ ३२१	१५५	गुडा	१०३	१०५	गुह्यपाद	५२	७
गांघेहकी	१०६	११७	गुडी	१०३	१०५	गुह्यपुरुष	१८३	१३
गाढ	१४	७०	गुडूची	९९	८२	गुह्य	१४८	६८
गाणिक्य	१३६	२२	गुडूची	९९	८२	गुह्य	२७३	९६

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
गूर्ण	२८०	११	गोबभिक्ष	१०	४५	गोविद्ध	२२३	५०
गूर्वाक	११८	१६९	गोत्रा	६७	३	गोविद्ध	५	११
गृजन	११३	१४८	गोत्रा	२२५	६०	गोविद्ध	३०७	११
गृभ	२५७	२२	गोह	१४७	६५	गोपाल	२७३	४०
गृभ	१२५	२१	गोहारण	२१२	१४	गोपीर्ष	१६३	१३१
गृभ्रसी	३६०	१०	गोह	२२४	५७	गोष्ठ	७०	१३
गृष्टि	११४	१५१	गोह	३१५	१२९	गोष्ठपति	३१५	१२९
गृष्टि	११९	२	गोह	२२४	५७	गोष्ठी	१६९	१५
गृह	७३	४	गोह	२२४	५७	गोष्ठीन	७०	१३
गृह	७३	५	गोधन	२२५	५८	गोष्प	३८८	१३
गृह	३४२	७३७	गोधा	२००	८४	गोसंख्य	२२४	५७
गृहगोधिका	१२२	१२	गोधापरी	१०६	११९	गोस्तन	१५७	१०५
गृहगोदिका	१२२	१२	गोधि	१०४	९२	गोस्तनी	१०३	१०७
गृहपति	१८३	१८	गोधिका	५९	२२	गोस्तनी	१०३	१०७
गृहवानु	२५८	२७	गोधिकात्मज	१००	६	गोस्थानक	७०	१३
गृहस्थपुत्र	३६९	३०	गोधूम	२१४	१८	गोतम	४	१५
गृहागत	१७४	३४	गोनर्	१०९	१३२	गोधार	१००	६
गृहाराम	७९	१	गोनस	५१	४	गोधय	१२०	६
गृहावमहणी	७५	१३	गोप	१८१	७	गोधर	१००	६
गृह्ण	१६६	३	गोप	२०४	५७	गो	३३	१३
गृह्यक	१३०	४३	गोपति	३१५	१२९	गोर	३३	१४
गोदुर्क	१६५	१३८	गोपरस	२३६	१०४	गोरव	१७४	३४
गोदुर्क	१६५	१३८	गोपानसी	७६	१८	गोरी	८	३८
गोदुर्क	१६५	१३८	गोपायिन	२७०	१०६	गोरी	१३०	८
गोह	७३	४	गोपाल	२२४	५७	गोरीन	७०	१३
गोरिक	७५	८	गोपी	१०५	११०	गोथित	२७१	८६
गोरिक	२८९	१०	गोप	७६	१६	गोथ	३२७	१७०
गोरिय	२३६	१०४	गोपुर	१०९	१३०	गोथ	११६	२६२
गो	२००	६०	गोप्यक	२४०	१७	गोथिक	२३८	१५०
गो (गो)	२०६	६६	गोमत्	२०५	५८	गोथिपण	१०९	१३२
गो	२९३	२५	गोमय	२२३	५०	गोथिल	८८	३७
गोक्रटक	१००	०९	गोमाय	१००	५	गोथिल	९७	७७
गोकर्ण	१०१	१०	गोमिन	२०५	५८	गोथिल	३१	२०
गोकर्णी	१०१	८४	गोमिन	२०५	५८	गोथिल	२७६	१११
गोक्रुल	२०५	५८	गोमिन	२०५	५८	गोथिल	२४	९
गोक्षुरक	१००	१९	गोमिन	२०५	५८	गोथिल	२७९	८
गोक्षर	३१	८	गोमिन	२०५	५८	गोथिल	३४१	२३५
गोक्षिद्धा	१०६	१११	गोमिन	२०५	५८	गोथिल	१४४	५५
गोक्षुबा	११५	१०५	गोमिन	२०५	५८	गोथिल	२१	३०
गोड	३६४	१८	गोमिन	२०५	५८	गोथिल	२४४	५४
गोड	७७	१	गोमिन	२०५	५८	गोथिल	२५८	२७
गोड	१६५	१	गोमिन	२०५	५८	गोथिल	७७	१९
गोड	३२८	१८०	गोमिन	२०५	५८	गोथिल	३१८	१४०

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
घामणी	२९८	४१	घस्मर	२५७	२०	चक्रपाणि	५	२०
घामतप्त	२४०	१	घस्र	२३	२	चक्रमर्षक	११३	१४७
घामता	२८६	४३	घाटा	१५३	८८	चक्रयान	११२	५१
घामाधीन	२४०	१	घाटिक	२०४	१७	चक्रला	११६	१६०
घामांत	७७	२०	घात	२०७	११५	चक्रवर्तिन्	१८०	२
घामीणा	१०१	१४	घातुक	२६३	४७	चक्रवर्तिनी	११४	१५३
घाम्य	३१	१९	घातुक	२५९	२८	चक्रवाक	१२५	२२
घाम्यधर्म	१७९	५७	घात	११८	१६७	चक्रवर्द्ध	७७	२
घावन्	७७	१	घुटिका	१४९	७२	चक्रवाल	१७	६
घात	२२४	५४	घुग	३६४	१८	चक्रवाल	७७	२
घाह	५९	२३	घुषित	२५९	३२	चक्रांग	१२५	२३
घाहिन्	८४	२३	घृणा	४५	१८	चक्रांगी	११	८६
घीवा	१५३	८८	घृणि	२२	३३	चक्रिक	२०४	१७
घीष्म	२७	१८	घृत	२२३	५०	चक्रिन्	५२	७
घेवयक	१५६	१०४	घृष्टि	३०४	७५	चक्रीवत्	२२१	७७
ग्लस्त	२७६	११३	घृष्टि	१११	२	चक्षुःश्रवस्	५२	७
ग्लह	२४१	४१	घृष्टि	११४	१५१	चक्षुःश्रवस्	१५४	१३
ग्लान	१४२	५८	घोटक	११०	४३	चक्षुःश्रवस्	२३६	१०२
ग्लान्तु	१४५	५८	घोणा	१८३	८९	चंचल	२६१	७५
ग्लौ	१८	१४	घोणिन्	११९	२	चंचला	१७	९
घ			घोडा	८८	३७	चंचु	११	५१
घट	२१७	३२	घोर	११८	१६९	चंचु	१२८	३६
घटना	२०६	१०७	घोष	४५	२०	चटक	१२४	१८
घटा	२०६	१०७	घोष	७७	२०	चटका	१२४	१८
घटीयंभ	२४२	२७	घोषक	१०६	११७	चटकाशिरस्	२३८	११०
घट्ट	३६४	१८	घोषणा	३७	१०	चटिकाशिरस्	२३८	११०
घंटा	८९	३९	घ्राण	१५३	८९	चटुर्न	२६१	७५
चंटापथ	७१	१८	घ्राणतर्पण	२७२	१०	चणक	२१४	१८
चंटापादलि	८९	३९	घात	२७२	१०	चंड	२५९	३२
चंटाखा	१०३	१०७	घात	२७२	१०	चंडो	१००	८८
चंटीकौर्थक	२०४	१७	च			चंडा	१०८	१२८
घन	१७	७	च	३५०	५	चंडांशु	२१	३१
घन	४३	४	च	३४३	२४०	चंडांत	१७	७६
घन	२०२	११	च	१२८	३५	चंडांतक	१६०	११९
घन	२६७	६६	च	१२८	३५	चंडाल	२३९	४
घन	३११	११०	च	१२८	३५	चंडालवहनी	२४६	३२
घनरस	५५	८	च	१२८	३५	चंडालिका	२४६	३२
घनसार	१६३	१३०	च	१२८	३५	चंडिका	१	३१
चनाचन	३११	१०९	च	१२८	३५	चतुर्पाल	७३	६
चर्म	४९	३३	च	१२८	३५	चतुर	२४३	१९
चर्म	११८	१४१	च	१२८	३५	चतुर्मुख	८५	२३
			च	१२८	३५	चतुर्गुण	५	१६
			च	१२८	३५	चतुर्गुण	१८०	५८

शब्दानुक्रमणिका.

३२

[illegible]

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
अंघाल.....	१९७	७३	अंतु.....	२९	३०	अलधर.....	१७	७
अंघिल.....	१९७	७३	अंतुफल.....	८९	२२	अलनिधि.....	५४	२
अदा.....	८२	११	अन्मन्.....	२९	३०	अलनिर्गम.....	५६	७
	१५५	१७	अन्मिन्.....	२९	३०	अलनीली.....	६३	३८
	२९६	३७	अन्व.....	१८०	५८	अलपुष्प.....	३६६	२३
अदी.....	११०	१३४	अन्व.....	२०५	१०३	अलप्राय.....	६९	१०
अदाशुट.....	८	३७	अन्व.....	३२२	१५८	अनमुक्.....	१७	
अदामासी.....	११०	१३४	अन्व.....	२९	३०	अलप्याल.....	५३	५
अदि.....	८७	३२	अप.....	१७७	४७	अलशायिन्.....	६	२३
अदिन्.....	८७	३२	अपापुष्प.....	९७	७६	अलशक्ति.....	६०	२३
अदिला.....	११०	१३४	अपेन.....	२०४	५६	अलाधार.....	६०	२५
अटुल.....	१४३	४९	अपसी.....	१४०	३८	अलाशय.....	६०	२५
	१५०	७७	अबाल.....	५६	९		१७७	१६४
अडर.....	२६९	७६	अंबरे.....	८५	२४	अलोच्छास.....	५६	१०
	३३०	१८८	अंबरे.....	८५	२४	अलोक्तम्.....	६०	२२
	१९	१९	अंबरे.....	८५	२४	अलोका.....	६०	२२
अड.....	२६९	३८	अंबरे.....	८५	२४	अल्पाक.....	२६०	३६
अडुल.....	१४३	४९	अंबरे.....	८५	२४	अल्पम.....	२७५	१०७
अतु.....	१६१	१०७	अंबरे.....	८५	२४	अव.....	१४	६८
अतुक.....	२००	४०	अंबरे.....	८५	२४		१९८	७३
अतुका.....	१०६	२६	अंबरे.....	८५	२४	अवन.....	१९४	४७
अतुकी.....	११४	१०३	अंबरे.....	८५	२४		१९८	७३
अतुकुल.....	११४	१०३	अंबरे.....	८५	२४		२०८	६९
अतुका.....	११४	१०३	अंबरे.....	८५	२४	अवनिका.....	१६०	१२०
अतुकी.....	१०६	२६	अंबरे.....	८५	२४	अवापुष्प.....	९७	७६
अम्.....	१५०	७७	अंबरे.....	८५	२४	अनी.....	९९	८६
अनक.....	१३८	२८	अंबरे.....	८५	२४	अदुननथा.....	६२	३९
अनंगम.....	२४३	१९	अंबरे.....	८५	२४	अगर.....	१९६	६४
अनता.....	२८६	४३	अंबरे.....	८५	२४	अगरा.....	२८१	१९
	२९	३०	अंबरे.....	८५	२४	अगारिन्.....	२०९	३०
अनन.....	१६५	१	अंबरे.....	८५	२४	अगरुक.....	२०९	३०
अनेनि.....	१३८	२९	अंबरे.....	८५	२४	अगार्या.....	२८१	१९
अननी.....	१३८	२९	अंबरे.....	८५	२४	अगालिक.....	५३	११
अनपद.....	६९	८	अंबरे.....	८५	२४	अगोपिक.....	१९७	७३
अनविषी.....	१३८	२९	अंबरे.....	८५	२४	अान.....	२९	३९
अनभूति.....	३६	७	अंबरे.....	८५	२४		३०६	८४
अनारन.....	८	११	अंबरे.....	८५	२४	अानरूप.....	२३४	९५
अनाश्वय.....	७४	९	अंबरे.....	८५	२४	अानवत्स.....	१२	५६
अनि.....	२९	३०	अंबरे.....	८५	२४	अान्यापस्या.....	१३५	५६
अनि.....	११४	१०३	अंबरे.....	८५	२४	अानि.....	२९	३९
अनिधी.....	१३८	२९	अंबरे.....	८५	२४		१६	७२
	११४	१०३	अंबरे.....	८५	२४		३०२	६७
अनी.....	१३८	२९	अंबरे.....	८५	२४	अानिकोरी.....	१६३	१३२
	१३८	२९	अंबरे.....	८५	२४	अानिकर्तृ.....	१६३	१३२
अनु.....	२९	३०	अंबरे.....	८५	२४	आती.....	८४	१९

शब्दानुक्रमणिका.

३३

शब्दः	पृष्ठ	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ	श्लोकः
जौली	१६	७२	जीवक	१०	४४	ज्ञाति	१३९	३४
जालीकोष	१६३	१३२	जीवनी	११२	१४२	ज्ञातु	२५९	३०
जालीफल	१६३	१३२	जीवनीय	१२८	३५	ज्ञातेय	१३९	३५
जातु	३५०	४	जीवजीव	१२८	३५	ज्ञान	३१	६
जातुधान	१३	६३	जीवन	५५	३	ज्ञानिन्	१८३	१४
जातुप	२४५	२९	जीवनी	११२	१४२	ज्या	६७	२
जातोक्ष	२२५	६९	जीवनीया	११२	१४२	ज्याघातवारण	२००	८४
जानु	१४९	७२	जीवनौषध	२०८	१२०	ज्यानि	२७९	९
जाबाल	२४१	११	जीवतिर्क	२४२	१४	ज्यायस्	१४१	४३
जामातु	१३८	३२	जीवतिका	१११	८२	ज्यायस्	३४१	२३४
जामि	३१८	१४२	जीवतिका	१११	८३	ज्येष्ठ	२६	१६
जांबव	८४	१९	जीवती	११२	१४२	ज्येष्ठ	२१७	४१
जांबूनव	२१४	९८	जीवा	११२	१४२	ज्योतिरिगण	१२७	२८
जायक	१६१	१२५	जीवाजीव	१२८	३५	ज्योतिषिक	१८३	१४
जाया	१३२	६	जीवानु	२०८	१२०	ज्योतिष्मती	११३	१५०
जायाजीव	२४१	१२	जीवानक	२४२	१४	ज्योतिस्	३४०	२२९
जयापती	१४०	३८	जीविका	२०९	१	ज्योत्स्ना	१८	१६
जायु	१४३	५०	जीवितकाल	२०८	१२०	ज्योत्स्नौ	१०६	११८
जार	१३९	३०	जुगुप्सा	३७	१३	ज्योत्स्नी	२३	५
जाल	५८	१६	जुग	१११	१३७	ज्वर	१४५	५६
जालक	८३	१६	जुह	१७२	२८	ज्वर	२८५	३९
जालिक	२४७	१४	जुति	२८५	३९	ज्वलन	१२	५६
जाली	१०६	११८	जुति	२८५	३९	ज्वाल	१२	६०
जात्म	२४७	१६	जुभ	४३	३५			
	२५६	१७	जुभण	४९	३५			
जिघत्सु	२५७	२०	जुम्भ	११८	७४	संज्ञावात	१३	६६
जिगी	१००	९०	जुम्भ	११८	७७	संज्ञा	१०८	१२७
जिह्वर	१९८	७७	जुम्भ	२२४	५६	संज्ञामला	१०८	१२७
जिन	४	१३	जुम्भ	१९८	७४	संज्ञिति	३४९	२
जिष्णु	१०	४८	जुम्भ	१९८	७४	संज्ञर	७८	५
	१९८	७७	जुम्भ	१९८	७४	संज्ञर	४२	८
जिह्म	२६८	७१	जुम्भ	२५३	६	संज्ञरी	३६०	१०
	३१८	१४२	जुम्भ	२८९	११	संज्ञ	५८	१७
जिह्मग	५२	८	जुम्भ	१६२	१२६	संज्ञकेतु	७	२८
जिह्वा	१५४	११	जुम्भ	१०६	११८	संज्ञा	१०६	११७
जीन	१४१	४२	जुम्भ	३४६	२५०	संज्ञल	८९	३९
	१७	७	जुम्भ	१३१	२	संज्ञलि	३७२	३८
जीमूत	१५	५८	जुम्भ	१३१	२	संज्ञुक	८९	४०
	३००	५८	जुम्भ	१३१	२	संज्ञि	१७	७४
जीरक	२१९	३६	जुम्भ	१६६	५	संज्ञि	१७	७५
जीर्ण	१४१	४२	जुम्भ	२७४	९८	संज्ञिकौ	१२६	२८
जीर्णवस्त्र	१५९	११५	जुम्भ	२७४	९८	संज्ञिकौ	१२६	२८
जीर्ण	२७९	९	जुम्भ	३०	१	संज्ञिकौ	१२६	२८
जीव	२०८	११९	जुम्भ	१८३	१५	संज्ञिकौ	१२६	२८

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
क्षिप्रिका	१२६	२८	तत	४१	४	तपनीय	२३४	१४
क्षिप्रिका	१२६	२८	ततस्	२७१	८६	तपस्	२६	१५
क्षिप्रिका	१२६	२८	तत्काल	३५०	३	तपस्वि	३४१	२३१
क्षिप्रिका	१२६	२८	तत्त्व	१८७	२९	तपस्विन्	२६	१५
ट			तत्पर	४३	९	तपस्विनी	१७६	४२
टंक	२४७	३४	तथा	२५४	९	तपस्विनी	११०	१३४
टिडिर्भक	३७०	३३	तथागत	३५१	९	तप	२०	२६
टिडिभ	१२८	३५	तथ्य	४	१३	तमस्	२९	२९
टीका	१२८	३५	तद्	३९	२२	तमस्	५१	३
टुंडुक	३५९	७	तद्	३५०	६	तमस्विनी	३४०	२३०
ड			तद्वा	३५५	२२	तमस्विनी	२३	४
डमर	१२	५६	तदास्व	१८७	२९	तमो	२३	४
डमरु	२८०	३४	तदानीम्	३५५	२२	तमाल	९५	६८
डयन	४०	८	तनय	१३७	२७	तमालपत्र	३७१	३३
डर	१९३	६०	तनु	१४८	७१	तमालपत्र	३६१	१२३
डरु	९३	६०	तनु	२६६	६१	तमि	२३	४
डरु	९३	६०	तनुव	२६७	६६	तमिस	२३	४
डारिम	९४	६४	तनुव	३१२	११०	तमिस	५१	३
डिडिम	४०	८	तनु	१३६	६४	तमिसा	२३	४
डिडीर	२३६	१००	तनुकृत	१४८	७१	तमी	२३	४
डिब	२८०	१४	तनुकृत	२७२	९९	तमानु	३०९	८९
डिभ	१२९	३८	तनुनपात्र	१२	५६	तमापत्र	३४२	२३७
डिभ	३४१	१३४	तनुरुह	१०८	३६	तम्भ	१९९	१
डिभा	१४९	४१	तनु	१०८	३९	तम्भ	१९९	१
डिभ	५१	८	तनु	२०३	१७	तम्भ	५०	८
डानि	६०	२४	तनु	२४८	२८	तम्भ	६०	३०
ड			तनु	२०३	१७	तम्भ	५०	३०
डका	४०	६	तनु	१०३	१०६	तम्भ	५०	३०
न			तनु	१०३	१०६	तम्भ	५०	३०
नक	२०३	५३	तनु	१०३	१०६	तम्भ	५०	३०
नभक	२०३	५३	तनु	१०३	१०६	तम्भ	५०	३०
नभन	२४०	९	तनु	२४०	९	तम्भ	२००	५०
नक	२४९	३४	तनु	२४०	९	तम्भ	२४९	६३
नद	५६	७	तनु	२४०	९	तम्भ	२४९	६३
नद	७८	४	तनु	२४०	९	तम्भ	२४९	६३
नदाक	६१	२८	तनु	२४०	९	तम्भ	२४९	६३
नदिनी	६२	३०	तनु	२४०	९	तम्भ	२४९	६३
नडाग	६१	२८	तनु	२४०	९	तम्भ	२४९	६३
नडिन्	१७	९	तनु	२४०	९	तम्भ	२४९	६३
नडिस्व	१७	९	तनु	२४०	९	तम्भ	२४९	६३
नडक	३७०	३३	तनु	२४०	९	तम्भ	२४९	६३
नडु	१०३	१०६	तनु	२४०	९	तम्भ	२४९	६३
नडुनीचक	११०	१३६	तनु	२४०	९	तम्भ	२४९	६३

शब्दानुक्रमिका.

३८

शब्दः	पृष्ठ लोकः	शब्दः	पृष्ठ लोकः	शब्दः	पृष्ठ लोकः
सर्कारी	१४ ६५	तार्क्ष्य	{ ७ ३११ १४५	तिरीर	{ ८७ ३३
सर्जनी	१५१ ८१	तार्क्ष्यशैल	२३६ १०२	तिरोधान	१८ १३
सर्पक	२२५ ६१	ताल	{ ४३ ११८ १५८ १५२ २३६ १०३	तिरोहित	२०७ ११२
सर्पु	२१८ ३४	तालपत्र	१५६ १०३	तिर्यञ्च	२६० ३४
सर्पण	{ १६१ १४ २२४ ५६ २७८ ४	तालपत्री	१०७ २२३	तिलक	{ ८९ ४० १४३ ४९ १४७ ६५ १६१ १२३ २२० ४३
सर्मन्	१७० १९	तालमुलिका	१०६ ११९	तिलकालक	१४३ ४९
सर्ष	{ ४७ २८ २२४ ५५	तालवृत्तक	१६५ १४०	तिलपणी	१६३ १३२
सल	{ २०० २३३ २०१	तालका	६ २५	तिलपिञ्ज	२१४ १९
सलिन	३१५ १२६	तानी	{ १०८ १२७ ११८ १७०	तिलपेज	२१४ १९
सैलुनी	१३३ ८	तानु	१८३ ११	तिलिस्त	५१ ५
सरूप	३१६ १३०	तावत्	३४८ २४८	नित्य	२१० ७
सहज	२८ २७	निकत	३३ ९	नित्य	८७ ३३
सष्ट	२७४ १९	निकतक	{ ३२ ११४ १५८	तिष्य	{ १९ २२ ६२० १४६
ससैर	२८२ २४	निकतशाक	८८ २५	तिष्यकला	१३ ५७
सस्कर	२४४ २४	निगम	२२ ३८	तीक्ष्ण	{ २२ ३५ २३५ ५३ २९९ ५३
साडपर्व	१८६ १०३	निडसुबन्तचय	३४ २	तीक्ष्णगन्धक	८७ ३९
साडय	{ ४३ ३७१ ३४	मितउ	२१६ २६	तीर	५६ ७
सात	१३८ ३८	मितिशा	४६ २४	तीक्ष्णगन्धक	८७ ३९
सात्रिक	१८३ १५	मितिधु	२५९ ३१	तीर	५६ ७
सापेन	२१ ३१	मितिडाक	२१८ ३५	तीर्थ	{ १७८ ५१ ३०६ ८६
सापस	१७६ ४२	मितिरे	१२८ ३५	नीत्र	१४ ७०
सापसतरु	९० ४६	मितिरे	१२८ ३५	तीक्ष्णवेष्टना	५४ ३
सापिच्छ	१८ ६८	मितिरे	१२८ ३५	न	{ ३४३ २४१ ३५० ५ ३५३ १५
सापिञ्ज	५८ ६८	मितिरे	१२८ ३५	न	{ ८५ २८ २६८ ७०
सामरस	६४ ४०	मितिरे	१२८ ३५	न	{ १११ १३९ २६६ ५६ १०८ १२८ १५३ ८९
सामरकी	१०८ १२७	मितिरे	१२८ ३५	न	{ १०५ ११६ १११ १३९ १४१ ४१ १४६ ६४ १४१ ४१ १४६ ६४
सामसी	२३ ५	मितिरे	१२८ ३५	न	{ १०५ ११६ १११ १३९ १४१ ४१ १४६ ६४ १४१ ४१ १४६ ६४
साबुलवल्ली	१०६ १२०	मितिरे	१२८ ३५	न	{ १०५ ११६ १११ १३९ १४१ ४१ १४६ ६४ १४१ ४१ १४६ ६४
साबुनी	१०६ १२०	मितिरे	१२८ ३५	न	{ १०५ ११६ १११ १३९ १४१ ४१ १४६ ६४ १४१ ४१ १४६ ६४
साधक	२३४ ९७	मितिरे	१२८ ३५	न	{ १०५ ११६ १११ १३९ १४१ ४१ १४६ ६४ १४१ ४१ १४६ ६४
साधकणी	१६ ५	मितिरे	१२८ ३५	न	{ १०५ ११६ १११ १३९ १४१ ४१ १४६ ६४ १४१ ४१ १४६ ६४
साधकहक	२४० ८	मितिरे	१२८ ३५	न	{ १०५ ११६ १११ १३९ १४१ ४१ १४६ ६४ १४१ ४१ १४६ ६४
साधचूड	१२३ १७	मितिरे	१२८ ३५	न	{ १०५ ११६ १११ १३९ १४१ ४१ १४६ ६४ १४१ ४१ १४६ ६४
सार	{ ४१ ३२४ १६५	मितिरे	१२८ ३५	न	{ १०५ ११६ १११ १३९ १४१ ४१ १४६ ६४ १४१ ४१ १४६ ६४
सारकजित्	९ ४२	मितिरे	१२८ ३५	न	{ १०५ ११६ १११ १३९ १४१ ४१ १४६ ६४ १४१ ४१ १४६ ६४
सारका	१९ २१	मितिरे	१२८ ३५	न	{ १०५ ११६ १११ १३९ १४१ ४१ १४६ ६४ १४१ ४१ १४६ ६४
सारकी	१५४ ९२	मितिरे	१२८ ३५	न	{ १०५ ११६ १११ १३९ १४१ ४१ १४६ ६४ १४१ ४१ १४६ ६४
सारा	१९ २१	मितिरे	१२८ ३५	न	{ १०५ ११६ १११ १३९ १४१ ४१ १४६ ६४ १४१ ४१ १४६ ६४
साहण्य	१४० ४०	मितिरे	१२८ ३५	न	{ १०५ ११६ १११ १३९ १४१ ४१ १४६ ६४ १४१ ४१ १४६ ६४

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
मुञ्चि	१४१ ४४	मुञ्चि	१०१ १५	मेलपात	१५८ ६
मुञ्चि (व)	१ ४३	मुञ्चि	२०१ ८९	मैलीनवह	२१० ७
मुल्या	{ १०१ १५ १०८ १२५	मुञ्चि	२०१ ८८	मैष	२६ १५
मुल्याञ्जन	२३६ १०१	मुञ्चि	८९ ४१	मोक	१३७ २८
मुमुने	२१३ १७	मुञ्चि	१४ ६८	मोकक	१२३ १७
मुह	१५० ७७	मुञ्चि	{ ८९ ४२ २१७ १०६	मोकम	२१३ १६
मुहपरिचार्ज	२४३ १८	मुञ्चि	२४६ ३३	मोदक	३६९ ३०
मुहपरिमृज	२४३ १८	मुञ्चि	३२ १	मोष	{ १८९ ४९ २१२ १२
मुहिक	१४९ ४४	मुञ्चि	३२४ १६४	मोदन	२१२ १२
मुहिल	१४९ ४४	मुञ्चि	१०९ १३०	मोमर	२०३ १३
मुहिन	१४९ ४४	मुञ्चि	२६९ ३९	मोय	५५ ४
मुहिम	{ १४९ ४४ १४६ ६९	मुञ्चि	२६९ ३९	मोयपिप्पली	१०४ १११
मुहिल	{ १४९ ४४ १४६ ६९	मुञ्चि	३५९ १	मोरण	७६ १६
मुह	१०८ १२७	मुञ्चि	३५९ १	मौर्यजिक	४३ १०
मुहवाय	२४० ६	मुञ्चि	११८ ११७	मयकत	२७५ १०७
मुहिका (व)	१०९ १३१	मुञ्चि	११८ १७०	मयाय	१७३ २९
मुह	२२९ ७६	मुञ्चि	२१५ २५	मपा	४६ २३
मुमुन	२०६ १०६	मुञ्चि	११६ १६०	मप	२३७ १०५
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	३४ ३
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	३५ ३
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	२६९ ७४
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	२८२ २४
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	२८८ २६
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	२५८ २६
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	२७५ १०६
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	२७९ ८
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	२७५ १०६
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	२४५ २९
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	२१३ १५०
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	२१३ १५०
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	४६ २१
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	४३ १०
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	१५० ७६
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	७७ २
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	२३८ १११
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	६१ २७
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	७७ २
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	३०३ ४१
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	३०३ ४१
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	२११ ९
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	३०३ ४१
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	३०३ ४१
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	३ ७
मुह	११८ १८६	मुञ्चि	११८ १६८	मप	२ ६

शब्दानुक्रमणिका.

39

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
विशिव	२	६	स्वरित	१४	६८	वधिसक्त	२२२	४८			
विशिवेश	३	७		११८	७३	वनुज	४	१२			
विषयगा	६२	३१	स्वसितोदित	३१	२०	वैत	१५३	११			
			स्वष्ट	३७४	११	वैतधावन	११	४९			
विपुटा	१०४	१०८		२४०	१	वैतभाग	१८९	४०			
	१०८	१२५	स्वष्ट	२९५	३५						
विपुटी	१०४	१०८				वैतशठ	८५	२१			
विपुरांतक	८	३५	स्विन् (घ)	२२	३४		८५	२४			
विफला	२३८	१११		३३९	२२४	वैतशठा	१११	१४०			
विभंडी	१०४	१०८	स्विषांपति	२१	३०	वैतावल	१८८	३४			
विद्यामा	२३	४	स्सरु	२०२	१०	वैतिका	११२	१४४			
विलोचन	८	३४				वैतिका	११२	१४४			
						वैतिका	१८८	३४			
विवर्ग	१८०	५८				वैतिका	१८८	३४			
	१८५	११				वैतिका	१८८	३४			
विविक्रम	५	२०	वंधा	१२६	२७	वैतिका	५२	८			
विविष्टप	२	६	वंधान	१९६	६४	वैतिका	२६६	६१			
विहृत्	१०४	१०८	वंधित	१९६	६५	वैतिका	१८५	२१			
विहृता	१०४	१०८	वंधी	१२६	२७	वैतिका	२७८	३			
विसंध्य	२३	३	वन्दिन्	१९९	२	वैतिका	२७८	१७			
विसंध्या	२३	३	वैक	५५	४	वैतिका	२७८	१७			
विसीत्य	२३१	१	वज्र	२४३	११	वैतिका	११२	१४४			
विसानम्	६२	३१	वक्षिण	२५४	८	वैतिका	१४०	३८			
विहन्य	२३१	१	वक्षिणस्थ	१९५	६०	वैतिका	४८	३०			
विहायणी	२०७	६५	वक्षिणा	१६	१	वैतिका	१०	५०			
			वक्षिणामि	१७०	११	वैतिका	२२५	६२			
	१०८	१०८	वक्षिणाह	२४४	२४	वैतिका	४५	१८			
वि	२६६	६०	वक्षिणार्ह	२५३	५	वैतिका	२५५	१५			
	२१६	३७	वक्षिणीय	२५३	५	वैतिका	२६५	५३			
विटी	१०८	१२५	वक्षिणमन्	२४४	२४	वैतिका	४६	२१			
	२६६	६०	वक्षिण्य	२५३	५	वैतिका	३२१	१८४			
विता	१७०	२०	वक्षिण्य	२५३	५	वैतिका	३५९	१			
विटि	३०३	६८	वक्षिण्य	२५३	५	वैतिका	२६३	४१			
	१२८	३६	वक्षिण्य	२५३	५	वैतिका	७८	६			
विश्वक	८	३५	वक्षिण्य	२५३	५	वैतिका	५०	२४			
विश्वकसख	१४	७२	वक्षिण्य	२५३	५	वैतिका	५	२६			
विश्वेण	२३८	१११	वक्षिण्य	२५३	५	वैतिका	१६५	१४०			
विश्वण	२३८	१११	वक्षिण्य	२५३	५	वैतिका	११७	१६६			
विव	२७०	८२	वक्षिण्य	२५३	५	वैतिका	२१८	३४			
विवक्षीरी	२३८	१०९	वक्षिण्य	२५३	५	वैतिका	१०६	११९			
विवक्ष्य	११०	१३४	वक्षिण्य			वैतिका	२३६	१०१			
विवक्षणी	२२०	४०	वंडाहस	२२३	५३	वैकी	२१८	३४			
विवक्षार	११६	१६०	वडुम	११३	१४७	वैकीकर	५२	८			
	८२	१२	वडुण	१४६	५९	वैकी	२४	८			
विव	१४६	६२	वडुगोगिन्	१४६	५९	वैकी	१७७	४८			
विव	११०	१३४	वडुम	११३	१४७	वैकीकर	१८१	६			
विवक्षार	११६	१६०	वडुम	८४	२१	वैकी	२८४	३१			
विव	२८३	२६	वडुम	८५	२१	वैकी	८३	१४			

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
रघु.....	३३४	२०५	वारव.....	५२	११	विवाकम्.....	{ ३	७
रविष्ठ.....	२६८	६९	वारा.....	१३२	६	विषयगायन.....	३३९	२२५
रवीयस्.....	२६८	६९	वारित.....	२७४	१००	विष्वापपातुक.....	३६४	५०
रवान.....	१५३	९१	वारह.....	{ ८२	१३	विश.....	१६	१
रवानवासस्.....	१५३	९०	वारुण.....	{ ९०	५३	विश्य.....	१६	२
रवापुर.....	१०९	१३१	वारुह.....	४५	२०	विष्ट.....	{ २२	१
रवापुर.....	१०९	१३१	वारुहस्तक.....	१०२	१०२	विष्ट.....	{ २९	२८
रवाबल.....	४	१४	वारुहस्तक.....	२१८	३४	विष्ट.....	{ २९५	३५
रवाभिन्.....	१४१	४३	वारुहस्तक.....	१२३	१७	विष्टांत.....	२०७	११६
रवामीत्य.....	३०६	८७	वारुहस्तक.....	१०६	११९	विष्टांत.....	३५१	१०
रवा.....	{ १५०	११४	वारुहस्तक.....	१०२	१०२	वीक्षान.....	१७२	२७
रवा.....	{ ३३७	२१०	वारुहस्तक.....	१४	३४	वीक्षित.....	१६७	८
रवानाकिनी.....	२००	८१	वारुहस्तक.....	३३४	२०५	वीक्षित.....	२२२	४८
रस्यु.....	{ १८२	११	वारुहस्तक.....	६३	३६	वीक्षित.....	२२	३३
रस्यु.....	{ २४४	२४	वारुहस्तक.....	५८	१५	वीक्षित.....	२६३	४९
रस.....	११	७४	वारुहस्तक.....	२४२	१७	वीक्षित.....	२००	१४
रसन.....	१२	७८	वारुहस्तक.....	१०९	१३१	वीक्षित.....	२६५	११८
राक्षायणी.....	{ ०	४०	वारुहस्तक.....	१०९	१३१	वीक्षित.....	२८९	११
राक्षायणी.....	{ १९	२१	वारुहस्तक.....	२४२	१७	वीक्षित.....	२२	३४
राक्षाय्य.....	१२८	७१	वारुहस्तक.....	१७	७४	वीक्षित.....	१०४	१११
राक्षिण्य.....	७७३	८	वारुहस्तक.....	३६८	२७	वीक्षित.....	२६८	६९
राक्षिण्य.....	{ ७४	६४	वारुहस्तक.....	२४२	१७	वीक्षित.....	६०	२५
राक्षिण्य.....	{ ३७३	४०	वारुहस्तक.....	२४२	१७	वीक्षित.....	१०२	१२
राक्षिण्य.....	७१	४१	वारुहस्तक.....	२६१	३९	वीक्षित.....	१६६	६
राक्षिण्य.....	३८८	६	वारुहस्तक.....	१६	४	वीक्षित.....	७२	८
राक्षिण्य.....	२७५	१०३	वारुहस्तक.....	२०१	८८	वीक्षित.....	९०	५७
राक्षिण्य.....	१०४	७१	वारुहस्तक.....	२७२	१०	वीक्षित.....	२७८	१७
राक्षिण्य.....	१०४	७१	वारुहस्तक.....	२७५	१०३	वीक्षित.....	६१	२८
राक्षिण्य.....	२१०	१३	वारुहस्तक.....	४	१२	वीक्षित.....	{ ५४	३
राक्षिण्य.....	{ १७३	७१	वारुहस्तक.....	१३६	२३	वीक्षित.....	{ ३६६	२३
राक्षिण्य.....	{ १८९	७१	वारुहस्तक.....	१३६	२३	वीक्षित.....	१०५	११४
राक्षिण्य.....	४	१२	वारुहस्तक.....	२३	२	वीक्षित.....	३०३	१४
राक्षिण्य.....	३	९	वारुहस्तक.....	२३	३	वीक्षित.....	१००	९१
राक्षिण्य.....	२५३	६	वारुहस्तक.....	२३	३	वीक्षित.....	१०१	९४
राक्षिण्य.....	{ १७६	४३	वारुहस्तक.....	{ ७	१८	वीक्षित.....	१५९	११३
राक्षिण्य.....	{ ७४	९७	वारुहस्तक.....	१०३	१६	वीक्षित.....	२२३	५१
राक्षिण्य.....	७७८	३	वारुहस्तक.....	२३	२	वीक्षित.....	१०२	१००
राक्षिण्य.....	७७९	४०	वारुहस्तक.....	१०	४५	वीक्षित.....	५१	५
राक्षिण्य.....	७७९	७३	वारुहस्तक.....	३५०	६	वीक्षित.....	११३	१४८
राक्षिण्य.....	२०८	७३	वारुहस्तक.....	२१	२८	वीक्षित.....	{ ४२	६
राक्षिण्य.....	७	१८	वारुहस्तक.....	{ २४१	१०	वीक्षित.....	{ ३१७	११५
राक्षिण्य.....	२९०	१३	वारुहस्तक.....	{ २४३	११	वीक्षित.....	७१	१६
राक्षिण्य.....	३०७	८८	वारुहस्तक.....	१२२	१२	वीक्षित.....	१००	९२
राक्षिण्य.....	२६१	४०	वारुहस्तक.....	३	८	वीक्षित.....	२८	२३

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
पुरोवर	३२६	१७१	वृषद्	७८	४	वैद्य	४	१२
पुरा	१८४	१७	वृष्ट	१८७	३०	वैद्यगुरु	२०	२५
पुरात	२६३	४९	वृष्टजस	१३३	८	वैद्या	१०७	१२३
पुराति	५३	१	वृष्टांत	३०१	६२	वैद्यारि	५	१९
पुरोध	३२	१२	वृष्टि	१५४	१३	वैद्य	३२१	१५३
पुरासंघर	२८३	२५	वृष्टि	२९६	३८	वैद्य	१५९	११४
पुरासंघर	२८३	२५	वृष्टि	२४	९			
पुरा	९	३९	वृष्टि	३	७	वैद्य	२९	२८
पुराज	२६३	४७	वृष्टि	४४	१३	वैद्य	१७१	२४
पुराज	१८	१०	वृष्टि	५४	१३	वैद्य	१७८	५१
पुराज	१४४	५४	वृष्टि	१६१	१०५	वैद्य	१८३	१४
पुराज	६०	२७	वृष्टि	६१	२७	वैद्य	११५	२०
पुराज	६०	२७	वृष्टि	७८	६	वैद्य	३	९
पुराज	१४१	४४	वृष्टि	१८७	१०५	वैद्य	२७	२१
पुराज	२८४	८	वृष्टि	११७	१६६	वैद्य	१०१	१५
पुराज	२६०	३६	वृष्टि	११	५३	वैद्य	१९३	५३
पुराज	२६४	९६	वृष्टि	३	७	वैद्य	१९३	५३
पुराज	२६३	४९	वृष्टि	९५	६९	वैद्य	१६६	५
पुराज	१८१	१०	वृष्टि	१७८	५२	वैद्य	३५०	६
पुराज	१०	४७	वृष्टि	९२	५४	वैद्य	२६३	४६
पुराज	२८	२३	वृष्टि	२६०	३४	वैद्य	१५१	८०
पुराज	३५४	१९	वृष्टि	२४९	४८	वैद्य	४७	२७
पुराज	१०८	१८	वृष्टि	२४३	११७	वैद्य	१३६	२१
पुराज	१३७	२८	वृष्टि	८५	२५	वैद्य	१८४	१६
पुराज	१८४	१६	वृष्टि	१७८	५२	वैद्य	१५	२
पुराज	१३७	१७	वृष्टि	७०	१२	वैद्य	१८	१७
पुराज	१३५	१७	वृष्टि	१६९	१४	वैद्य	२२	३४
पुराज	१८४	१६	वृष्टि	४	११	वैद्य	२१	३०
पुराज	२७७	१०२	वृष्टि	१३८	३२	वैद्य	२३३	१०
पुराज	२६८	६८	वृष्टि	२४१	११	वैद्य	२४९	४५
पुराज	१६६	६	वृष्टि	२९५	३५	वैद्य	२४९	४४
पुराज	११५	१८८	वृष्टि	११	५१	वैद्य	२४९	४४
पुराज	१६०	१००	वृष्टि	१७८	५२	वैद्य	२	६
पुराज	१४८	६७	वृष्टि	२४१	११	वैद्य	१५	१
पुराज	१४८	६७	वृष्टि	२४१	११	वैद्य	२२	३४
पुराज	१६०	१२०	वृष्टि	२४१	११	वैद्य	२२३	५१
पुराज	१९०	४२	वृष्टि	४४	१३	वैद्य	४९	३२
पुराज	१४	७०	वृष्टि	१९	८३	वैद्य	२०७	१११
पुराज	२६९	७६	वृष्टि	१०९	१३३	वैद्य	१००	८५
पुराज	२९७	४४	वृष्टि	१३८	३२	वैद्य	२०५	१०२
पुराज	२६९	७७	वृष्टि	६९	८	वैद्य	२३३	१०
पुराज	३६४	१९	वृष्टि	१८६	२४	वैद्य	२९९	५२
पुराज	२७१	८६	वृष्टि	१४८	७१	वैद्य	३६६	२२
पुराज	१५४	१३	वृष्टि	७५	१३	वैद्य	२३३	१०
पुराज	३३७	२१६	वृष्टि	४	१२	वैद्य	३२१	१५४

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
ब्रह्म	३४२ २	ब्रह्मपाल	१८१ ६	धनुर्बास	१०० ११
ब्रह्मा	१०३ १०७	ब्रह्मस्थ	१८१ ६	धनुर्धाम्	११७ ६९
ब्रह्मविष्ट	२७६ ११२	ब्रह्मस्थित	१८१ ६	धनुस्	२०० ८३
ब्रह्मविष्टक	११० १३५	ब्रह्मस्थितवर्षाक	१८१ ६	धन्य	२५३ ३
हु	८० ५	द्विगुणाकृत	२११ १	धन्यौक	२११ ३८
हुकिलिम	१२ ५३	द्विज	१२७ ३०	धन्व	२०० ८३
हुषण	२०२ ११	द्विजराज	२१४ ३०	धन्वन्	६८ ५
हुषणै	२०२ ११	द्विजराज	१८ १५	धन्वयास	१०० ११
हुष	१२२ १४	द्विजा	१०६ १२०	धन्विन्	११७ ६९
हुषि	८७ ११	द्विजाति	१६६ ४	धमन	११६ १६२
हुषी	३५९ १	द्विजिह्व	३१६ १३३	धमनि	१४७ ६५
हुत	१४ ६८	द्वितीया	१३२ ८	धमनी	१०९ ११०
	२७२ ८९	द्वितीयाकृत	२११ ९	धमनी	१४७ ६५
	२७४ १००	द्विप	२८८ ३४	धम्मिह	१५५ १७
	३४९ २	द्विपाय	१८६ २७	धर	७७ १
हुम	८० ५	द्विरद	१८८ ३४	धरणि	६७ ०
हुमामय	१६३ १०५	द्विरक	१२७ ०९	धरा	६७ २
हुमोत्पल	१३ ६०	द्विप	१८२ ११	धरित्रा	६७ २
हुवय	२३१ ८०	द्विपत	१८२ १०	धर्म	०८ २४
हुषण	८ १३	द्विष्ट	२३४ ०७	धर्म	३४ ३
हुषिण	८ १३	द्विसौल्य	२११ १	धर्म	३१८ १३८
द्रोण	१०२ १४	द्विहल्य	२११ १	धर्मविना	४७ २८
	२३२ ८८	द्विहायनी	२३७ ६८	धर्मध्वजन	१७७ ५४
	२७८ ४८	द्रोण	८६ ८	धर्मपत्तन	२१९ ३६
द्रोणकाक	१०४ २१	द्रोणवर्मा	६० ६०	धर्मराज	४ १३
द्रोणधीरा	२०८ ७०	द्रोणिन	११० १	धर्मराज	१३ ६१
द्रोणवर्ध	२०८ ७०	द्रोण	१८२ १०	धर्मसंहिता	२९४ ३१
द्रोणि	८७ ११	द्रोण्य	२६० ४५	धर्मसंहिता	५६ ३
द्रोणी	८७ ११	द्रुध	१८४ १८	धर्मोप	१३३ १०
	१०१ १५	द्रुप	१०३ ५३	धर्मोप	१३३ १०
द्रोणवित्तन	६० ४	द्रुमातुर	१ ४०	धर्मोप	१३३ १०
द्रोणिक	२११ १०	द्रुपट	२३४ १७	धर्मोप	१३३ १०
दृष्ट	१२१ ३८	ध		धर्मोप	१३३ १०
	३३६ २११	धट	३६४ १७	धर्मोप	१३३ १०
द्वयातिग	१७७ ४५	धन	१८ ७७	धर्मोप	१३३ १०
द्वारस्थ	१८१ ६	धन	२३३ १०	धर्मोप	१३३ १०
द्वारस्थित	१८१ ६	धनजय	१० ८६	धर्मोप	१३३ १०
द्वारशालु	१५० ८४	धनद	१५ ७२	धर्मोप	१३३ १०
द्वारशालुन्	२१ २८	धनहरी	१०८ १२८	धर्मोप	१३३ १०
द्वार		धनाधिप	१५ ७२	धर्मोप	१३३ १०
		धनिन्	२५४ १०	धर्मोप	१३३ १०
द्वारपर	३० १२३	धनिष्ठा	१९ २२	धर्मोप	१३३ १०
द्वार	७६ १६	धनु	८८ ३५	धर्मोप	१३३ १०
द्वार	७६ १६	धनुपट	८८ ३५	धर्मोप	१३३ १०
		धनुर्धर	२१७ ६९	धर्मोप	१३३ १०

शब्दानुक्रमिका.

४१.

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
धाना	२२२ ४०	धूपायित	२७५ १०२	ध्वनित	२७३ ९४
धानुष्क	१९७ ६९	धूपित	२७५ १०२	ध्वस्त	३७५ १०४
धान्य	२१४ २१	धूमकेतु	१०० ५८	ध्वाक्ष	{ १२४ २० ३३७ २९८
धान्यम्बु	२९५ २२	धूमवानि	१७ ७	ध्वान	४० २२
धान्याक	२९९ ३८	धूमल	३३ १६	ध्वान्त	५१ ३
धान्यांश	२९८ ४५	धूमशा	२८६ ४३	न	
धान्याम्ल	२९९ ३९	धूमशाट	१२३ १६	न	
धामन्	३१४ १२३	धूम	३३ २६	न	
धामार्गव	{ १०० ८८ १०६ १९७	धूर्जटि	८ ३७	नकुलेष्टा	१५२ ११
धाट्या	१७१ २२	धूर्त	१८ ७७	नकुलक	१५५ ११५
धारणा	१८६ २६	धूर्त	२४९ ४४	नक्तम	१५० ६
धारा	११२ १९	धूर्त	२६३ ४७	नक्तमाल	९१ ४७
धाराधर	१७ ७	धूर्त	२२६ ६५	नक्त	५९ २१
धारासपान	१७ ४१	धूलि	२०४ ९८	नक्षत्र	१२ २१
धोर्त	२४५ ४४	धुली	२०४ ९८	नक्षत्रमाला	१५७ १०६
धोर्मगद्	१२५ २४	धुमर	३३ १३	नक्षत्रेश	१८ १५
धोयानि	१०१ ९३	धुस्नूर	९८ ७७	नख	{ १०९ १३० १५१ ८३
धोयनी	१०१ ९३	धुति	३०४ ७४	नखर	१५१ ८३
धिक्	३४३ २३७	धृष्ट	२५८ २५	नखी	१०९ १३०
धिकृत	{ २६१ ३९ २७३ ९४	धृष्णज्	२५८ २५	नग	१०९ ११
धिषण	२० २४	धृष्टिण	२२ ३३	नगरी	७२ १
धिषणा	३० १	धृष्ट्यु	२५८ २५	नगौकस्	१२८ ३३
धिष्य	३२१ १५४	धनु	२२८ ७१	नग	२६१ ३९
धी	३० १	धनुका	{ १८८ ३६ २९० १५	नगह	२४९ ४२
धीक्षिय	३१ ८	धनुष्या	२२८ ७२	नमिका	१३२ ८
धीमत	१६६ ६	धनुक	२२५ ६०	नट	{ १२ ५६ २४९ १२
धामती	१३४ १२	धेवन	४० १	नटन	४३ १०
धीर	{ १६९ १२४ १६६ ५	धीरण	१९४ ५८	नटी	१०८ १२९
धीवर	५८ १५	धीरितक	१९२ ४८	नड	{ ११७ १६५ ११६ १६२ ३७१ ३३
धीराकिन	२८३ २५	धीतकौशेय	१५८ ११३	नडमाद्य	६९ १
धीसाक्षि	१८६ ४	धीरितक	१९२ ४८	नडमीन	५८ १८
धुत	२७१ ८७	धीरेय	२२६ ६५	नडसंहति	११८ १६८
धुतुर	९८ ७७	ध्याम	११७ १६६	नडिनी	६४ ३९
धुनी	६२ ३०	ध्रुव	{ १९ २० ८१ ८	नड्या	११८ १६८
धुर	१९३ ५५	ध्रुव	२६८ ७२	नड्यु	६९ १
धुरंधर	२२६ ६५	ध्रुव	{ ३३५ २१० १०५ ११५	नड्युल	६९ १
धुरीण	२२६ ६५	ध्रुवा	{ १०५ ११५ १७२ २५	नत	२६८ ७१
धुर्य	२२६ ६५	ध्रुज	२०४ १९	नतनासिक	१४२ ४५
धुरिच	१७१ २३	ध्रुजिनी	१९८ ७८	नद	३०० ५७
धुस्नूर	९८ ७७	ध्वनि	४० २२	नदी	६९ २१
धुस्नूर	९८ ७७				
धुत	२७५ १०७				

शब्दः	पृष्ठ सं. लोकः	शब्दः	पृष्ठ सं. लोकः	शब्दः	पृष्ठ सं. लोकः
महीमातृक	७० १२	मलिनी	६४ ३१	मात्स्य	४३ १०
महीसज	१० ४५	मली	१०८ १२१	माडिकर	११८ १६८
मभी	२४६ ३१	मम्य	७१ १८	माडिधन	२४० ८
ममाह	१३८ २१	मव	२६१ ७०	माडी	१४० ६५ २१५ २२ २१७ ४२
ममु	३४६ २४० ३५३ १४	मवहल	६५ ४३	माडीक्षण	१४४ ५४
मंवक	७ ३०	मवनीत	२२३ ५२	मायवत्	२५६ १६
मंवन	१० ४८	मवमलिकी	१६ ७२	माय	४० २३
मंविक	१ ४३	मवमालिका	१६ ७२	मायेवी	८८ ३८ १४ ६५ १०६ ११८
मंविकेभ्य	१ ४३	मंवसूतिका	२२८ ७१	माना	३४५ २४६ ३४९ ३
मंविवृष	१०८ १२८	मवाबर	१५८ ११२	मानाकप	२७३ १३
मंवोवृष	१०८ १२८	मवान	२६१ ७०	मांकीकर	२६१ ३८
मंवावत्	७४ १०	मवाछूत	२२३ ५२	मांकीवादिन्	२६१ ३८
मचुसक	१४० ३१	मध्य	२६१ ७०	मापित	२४१ १०
मधी	१३८ २१	मह	२०७ ११०	नाभि	३६५ २० ११४ ७६ ३१७ १३६ ३५१ १
मभस्	१५ १ २६ १६ ३४१ २३१	महचेटता	४९ ३३	नाभी	१९४ ५६
मभसंगम	१२८ ३४	महामि	१७१ ५३	नाम	३६ ८ ३४७ २८०
मभस्व	२६ १७	महेतुकला	२४ १	नामधेय	३६ ८
मभस्वत्	१३ ६६	महा	१५३ ८१	नामन्	३३ ८
मभस्	३५४ १८	नस्ति	२२६ ६३	नाम	२७१ १
मभसित	२७४ १०१	नस्तोते	२२६ ६३	नायक	२५४ ५१
मभस्कारी	१११ १४१	नस्योते	२२६ ६३	नार	५८ ४
मभस्वा	१०४ ३५	नहि	३०० ११	नारक	५३ १
मभस्थित	२७४ १०१	ना	३५० ११	नारव	११ ५१
ममुचिसुवन	१० ४६	नाक	२८७ ७	नाराय	२०१ ८७
मय	२७१ १	नाकु	७० १४	नाराची	२४६ ३२
मयम	१५४ १३	नाकुली	१०८ ११४	नारायण	५ १८
मर	१३० १	नाकुली	१०८ ११४	नारायणी	१०० १०१
मरक	५३ १	नाक	१८८ ३४	नारिकर	११८ १६८
मरकानक	६ २२	नाग	२३७ ५१	नारिकेल	११८ १६८
मरवाहन	१५ ७२	नाग	२३७ ५१	नारिकेल	११८ १६८
मर्तक	४३ ११	नाग	२३७ ५१	नारिकेल	११८ १६८
मर्तकी	४३ ८	नागकेसर	१२ ६५	नारिकेल	११८ १६८
मर्तकी	४३ ८	नागाजिह्वा	२३७ १०८	नारी	१३१ २
मर्त्य	४३ १०	नागाबला	१०६ ११७	नारीकल	११८ १६८
मर्षा	६२ ३६	नागर	२११ ३८	नारीकली	११८ १६८
मर्षन्	४१ ३२	नागर	३३० १८०	नारीकली	११८ १६८
मर्ल	११६ १६२ ११७ १६५	नागर	८८ ३८	नारी	१३१ २
मलकृषर	१८ ७३	नागलोक	५० १	नारीकल	११८ १६८
मलव	११० १६४	नागवल्ली	१०६ १२०	नारीकली	११८ १६८
मलनीन	५८ १८	नागसंगम	२३६ १०५	नाल	६४ ४२ ६४ ४२ २१५ २२
मनिम	६४ ३१	नागसुगंध	१०५ ११४		
		मगातक	७ ३१		

शब्दानुक्रमिका.

४३

शब्दः	पृष्ठ लोकः	शब्दः	पृष्ठ लोकः	शब्दः	पृष्ठ लोकः
मार्गः	६४ ४९	मिश्रिक	२६० ६५	मिवा	६० १३
मानिकेर	२१८ १६८	मिगड	११० ४१	मिष	२१० ३२
मार्गी	६४ ४९	मिगद	२८० १२	मिपट	२८३ २९
मार्गिक	५० १२	मिगेन	२२९ ७८	मिपाट	२८३ २९
मार्ग्य	५० १०	मिगम	७२ १	मिपातव	२८३ २०
मार्ग	२०० ११६	मिगार	३१८ १३९	मिपान	६० २६
मार्गत्व	११ ५४	मिगार	२८० १२	मिपुण	२५३ ४
मार्गा	७५ ११३	मिगार	२८२ ३०	मिबंध	१४४ ५५
मार्गिका	१५३ ८९	मिगाल	१९१ ४८	मिबंधन	४२ ७
मार्गिकावा	३० ४	मिगह	२८० १३	मिबर्हण	२०० ११२
मार्गिकावा	१८५ २२	मिघ	२८५ ३६	मिभ	२४८ ३८
मार्गिक	२६० ६५	मिघस	२२४ ५६	मिभृत	२५८ २५
मार्गिक	२६५ ५६	मिघास	२२४ ५६	मिभय	२३० ८०
मार्गिक	७६ १८	मिघ	२५६ १६	मिमिस	३०४ ७६
मार्गिक	३१ ६	मिघिकी	२२० ६०	मिमेष	२५ ११
मार्गिक	१५३ १४	मिघुल	१५९ ११६	मिम	५८ १४
मार्गिक	७० ११	मिघुल	९३ ६१	मिमगा	६२ ३०
मार्गिक	२६३ ४९	मिघाल	१५९ ११६	मिम	१४ ६२
निकट	२६० ६६	मिघ	२१५ ३२	मिमतर	८६ २६
निकर	१२१ ३९	मिघ	७८ ५	मिवात	२९ २८
निकर्षण	७० ११	मिघ	१४९ ७४	मिवात	११४ ५९
निकष	२४६ ३२	मिघ	१३१ ३	मिम	३१ ५
निकषा	३५४ ११	मिघ	१४ ७०	मिम	१०५ ३८
निकषाल	३५० ७	मिघ	१४ ७०	मिम	१०८ ४९
निकषाल	१३ ६३	मिघ	२६८ ६९	मिवातने	२८३ २०
निकाम	२२४ ५०	मिघ	७२ ७२	मिमामक	५० १२
निकाय	१३० ४२	मिघ	२० ११	मिम	३६६ २४
निकाय	७३ ५	मिघ	४९ ३३	मिम	२०६ १०६
निकार	२८० १५	मिघ	२९ २८	मिम	२४२ १०
निकार	२८५ ३६	मिघ	२०२ ८९	मिम	३४० २५२
निकार	२०० ११२	मिघ	१०१ ९३	मिम	२६० ६६
निकुचक	२३२ ८८	मिघ	१८६ २५	मिम	५३ १
निकुच	७९ ८	मिघ	३२० १०९	मिम	२०० ८३
निकुच	११२ १४४	मिघ	५० ३६	मिम	२०० ८३
निकुच	१२९ ४०	मिघ	२५९ ३३	मिम	२५५ १५
निकुच	२६२ ४९	मिघ	२५९ ३३	मिम	२८४ ३३
निकुच	२६३ ४६	मिघ	२०० ११६	मिम	३१ २०
निकुच	४८ ३०	मिघ	३१४ १२२	मिम	२०१ ८८
निकुच	२६५ ५४	मिघ	१५ ७५	मिम	२६१ ४०
निकुच	७३ ४	मिघ	१०९ ५०	मिम	२६१ ४०
निकुच	८६ २९	मिघ	२०४ ४	मिम	१०९ ५४
निकुच	८६ २९	मिघ	२८४ ३१	मिम	२८४ ३१
निकुच	४० २४	मिघ	४० २२	मिम	१४५ ५०
निकुच	४० २४	मिघ	४० २२	मिम	२१२ १३

शब्दः	पृष्ठ श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ श्लोकः
निरीक्ष	२१२	११ मिह्राव	४०	२१ मिहुर	३९ १९
निर्द्धति	५३	२ निलय	७१	२२ निहुर	२६९ ७६
निरीष	२८०	१३ निवह	१२९	३१ निहृते	२७१ ८०
निरीधन	२०७	११३ निवात	३०६	८४ निहृत	२३१ ८०
निरीडी	९८	६८ निवाप	१७३	३१ निहृति	२८५ ३८
निरीडी	{ ९५ ९६	६८ निवीत	{ १५९ १७८	११३ निहृव	२८५ ३८
निरीधन	२०७	११३ निवृत्त	२७१	५० निहृवन	२८५ ३८
निरीष	४०	७३ निवेश	१८८	८८ निष्पात	२५३ ४
निरीर	३	७ निशा	२३	३३ निष्पक	२७३ ९५
निरीतिविषयधाम	१७६	४४ निशाखडा	२२०	४ निष्पलिसुता	१३३ ११
निरीर	७८	५ निशांत	२७२	४१ निष्पल	२७४ १००
निरीय	३०	३ निशांत	७३	९१ निष्पाव	२८२ २४
निरीकन	२६५	५६ निशापति	१८	५ निष्पभ	२७४ १००
निरीजक	२४१	१० निशाँरण	२०७	१४ निष्पवापि	१५८ ११२
निरीष	१८६	२५ निशित	२७७	११२ निमर्ग	५० ३८
निरीर्य	२५८	१३ निशीथ	२४	९१ निमूर्त्त	२०७ ११३
निरीर्य	२०७	१२२ निशीथिनी	२३	६ निमृष्ट	२७७ ८८
निरीर	{ १४ ३४९	७० निशय	३०	४ निमृत्त	२६८ ६९
निरीर	३४९	२ निश्रंषि	७६	३ निस्तर्हण	२०७ ११४
निरीर	१८८	३६ निश्रंषी	७६	१८ निस्त्रिंश	२०१ ८९
निरीरुक्त	५१	६ निश्रंष	२०१	१८ निश्रव	२०२ ४९
निरीरुक्त	५२	९ निश्रंषिन्	११७	८८ निश्वन	४० ७१
निरीरुण	१८९	३८ निश्रया	७२	६१ निश्वान	४० ७१
निरीरुतन	३१३	१९ निश्रर	५६	२ निश्वन	२०७ ११४
निरीरुत	३०१	१२२ निश्रथ	७८	९ निश्रका	५९ ७१
निरीरुत	१७३	३० निश्रव	{ ४० २४३	३ निश्रसन	२०७ ११३
निरीरुत	२८४	३१ निश्रव	{ ४० २४३	१ निश्रिन	२४७ १६
निरीरुत	४४	१५ निश्रव	२७४	२० निश्रव	{ ३८ १७ २३८ २०७
निरीरुत	{ ३१ २७३	६ निश्रव	२०७	११३ निश्रव	२४८ ३८
निरीरुत	२७३	१६ निश्रक	२७०	१४ निश्रव	२४८ ३८
निरीरुत	२७३	१६ निश्रका	१३६	२१ निश्रव	{ २४२ १६ २६८ ७०
निरीरुत	{ ३७ ३०७	१३ निश्रक्री	१३६	२१ निश्रव	२२७ ६७
निरीरुत	३०७	८९ निश्रकामिन	२६१	३९ निश्रव	२२७ ६७
निरीरुत	२०७	११४ निश्रकामिन	२६१	३९ निश्रव	२२७ ६७
निरीरुत	२५८	१३ निश्रकट	७९	१ निश्रव	३५३ १७
निरीरुत	२०७	११३ निश्रकटि	१०८	१०५ निश्रव	१२९ ३७
निरीरुत	२७४	१०० निश्रकुटी	१०८	१०५ निश्रव	१२८ ३४
निरीरुत	२४८	३१ निश्रकुह	८७	१३ निश्रव	७५ १४
निरीरुत	२८९	७० निश्रकन	२८३	२५ निश्रव	८९ ४२
निरीरुत	३३६	२१४ निश्रव	४४	१५ निश्रव	५५ ४
निरीरुत	५०	२ निश्रव	२९७	४० निश्रव	३३ १४
निरीरुत	३४७	२३५ निश्रव	२२१	४४ निश्रव	१२७ ३०
निरीरुत	२८९	१७ निश्रव	३१७	११५ निश्रव	२९६ ३९
निरीरुत	३२	११ निश्रव	२८५	३८ निश्रव	१२२ १३

शब्दानुक्रमणिका.

४६

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
नीलैर्हिमैः.....	१०	७४	नेमि	६१	२०	पक्षक	७५	१४
नीललोहित	८	३५	नेमी	११४	५६	पक्षति.....	२२	१
नीलो	१०	७४	नेमी	८६	२६	पक्षति.....	१२८	३६
नीला	१२६	२६	नेमी	११४	५६	पक्षति.....	३०३	७२
नीलांशु	१२२	१३	नेकभेद	२००	८३	पक्षहार	७५	१४
नीलांबर	६	२५	नेगम	२२९	७८	पक्षभाग	१८९	४०
नीलांशुजन्मन्	६३	३७	नेषिकी	३१८	१४०	पक्षमूल	१२८	३६
नीलिका	९६	७०	नेषिकी	२२७	६७	पक्षाति.....	३४	७
नीलिनी	१०१	९५	नेषाली	२३७	१०८	पक्षिन्.....	१२०	३२
नीली	१०१	९४	नेमय	२३०	८०	पक्षिणी	२३	५
नीवाक	२८२	२१	नेमघोध	८४	१८	पक्षिन्.....	३१३	१२०
नीवार	२१५	२५	नेरुत	१३	६३	पक्ष	२८	२३
नीवि	२३०	८०	नेरुत	१६	२	पक्ष	५६	९
नीवी	२३०	८०	नेरुत	१८१	७	पक्षिन्.....	६९	१०
नीवृत्	६१	८	नेरुत	१९७	७०	पक्षिन्.....	६४	४०
नीशार	१६०	११८	नेरुत	३५२	११	पक्षिन्.....	८०	४
नीशार	११	१८	नेरुत	५७	१०	पक्षिन्.....	२३१	८४
नीशार	३४६	२४७	नेरुत	५७	१३	पक्षिन्.....	३०३	७१
नीति	३७	११	नेरुत	३३१	२२४	पक्षिणी	८०	४
नीति	२७१	८७	नेरुत	८७	३२	पक्षिणी	१४३	४८
नीति	२७१	८७	नेरुत	३०८	१८	पक्षिणी	१०२	१०२
नीति	२७१	८७	नेरुत	१००	८७	पक्षिणी	१०२	१०२
नीति	२६९	७७	नेरुत	२६८	७०	पक्षिणी	२७९	८
नीति	२६९	७८	नेरुत	१२१	१०	पक्षिणी	१३०	९
नीति	८९	४१	नेरुत	२७२	८८	पक्षिणी	२०७	११६
नीति	३४६	२४९	नेरुत	२२४	५६	पक्षिणी	२०७	११६
नीति	३५३	१६	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	२४	७
नीति	१५८	१०९	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१
नीति	१३०	१	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१
नीति	४३	१०	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१
नीति	४३	१०	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१
नीति	१८०	१	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१
नीति	१८८	३२	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१
नीति	३६८	२	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१
नीति	१८७	३१	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१
नीति	२६३	४७	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१
नीति	३७३	४०	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१
नीति	२५४	११	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१
नीति	१५४	१३	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१
नीति	३२८	१७९	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१
नीति	१५४	१३	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१
नीति	२६८	६८	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१
नीति	१५६	११	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१
नीति	८६	२६	नेरुत	१८६	२४	पक्षिणी	४०	१

शब्दानुक्रमिका.

४७

शब्दः	पृष्ठ नं. श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ नं. श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ नं. श्लोकः
पराग	८४ २१२	परिधिस्थ	११५ ६२	परिस्थि	१६४ ११७
पराङ्मुख	२६०	परिपन्	२१० ८०	परिमुन्	२४८ ३९
पराचिन	२४२	परिपन्धिन्	१८२ ११	परिमुना	२४८ ४०
पराधीन	२६०	परिपोहि	१७५ ३७	परिहोत	४९ १२
पराजय	२०७	परिपाटी	१७५ ३७	परीक्षक	२५४ ७
पराजित	२०७	परिपूर्वता	१६४ १३७	परीभाव	४६ २२
पराजितै	२४२	परिपेलव	१०९ १३१	परीभ	२८४ ३०
पराधीन	२५६	परिप्लव	२६९ ७५	परीवर्त	२३० ८०
पराज	२५७	परिप्लव	३४२ २३८	परीवाह	३७ १३
पराभूत	२०७	परिभव	४६ २२	परीवाप	३२५ १२९
परायण	२७७	परिभाषण	३७ १४	परीवार	३२५ १६८
परारि	३५४	परिभुत	७७५ १०६	परीवाह	५६ १०
पराध्व	२६५	परिमल	३७ १०	परीष्टि	१७३ ३२
परासन	२०७	परिमल	७८० १३	परीमार	२८२ २१
परामु	२०७	परिभ	२८४ ३०	परीहास	४२ ३२
परास्कावेन्	२४४	परिवर्जन	२०७ १२४	परुन्	३५४ २०
परिकर	३२४	परिवर्तन	२३० ८०	परुष	३९ १९
परिकर्मन्	१६०	परिवर्त	३७ १३	परुस्	११६ १६२
परिकम	२८१	परिवर्तिनी	४१ ३	परुत	२०७ ११७
परिक्रिया	२८१	परिवापित	२७१ ८५	परुतराज	१३ ६१
परिक्षिप्त	२७१	परिपिति	१७९ ५६	परुद्यति	३५७ २१
परिख्या	६१	परिवृष्ट	२५४ ११	परुष्टका	२२७ ७०
परिग्रह	३४२	परिवृत्त	१७९ ५६	परुधिन	२४२ १८
परिग्रह	१९९	परिवेश	२१ ३२	परुण्णी	१२६ २६
परिग्र	२०२	परिवेष	२१ ३२	परुण्टि	८७ ३२
परिग्रानिन	२०२	परिव्याध	८७ ३०	परुण्टी	८७ ३२
परिग्रह	२८२	परिव्याध	१३ ३०	परुणी	१०२ १०२
परिग्र	१९५	परिव्याध	१३ ३०	परुण्व	३२० १४६
परिग्रह	१७४	परिव्याध	१७६ ४२	परुण्व	३२० १४६
परिग्रह	१७०	परिव्याध	१७६ ४२	परुण्व	३२० १४६
परिग्रह	१४२	परिव्याध	१७६ ४२	परुण्व	३२० १४६
परिग्रह	२७३	परिव्याध	१७६ ४२	परुण्व	३२० १४६
परिग्रह	१७९	परिव्याध	१७६ ४२	परुण्व	३२० १४६
परिग्रह	२८१	परिव्याध	१७६ ४२	परुण्व	३२० १४६
परिग्रह	२५०	परिव्याध	१७६ ४२	परुण्व	३२० १४६
परिग्रह	१५९	परिव्याध	१७६ ४२	परुण्व	३२० १४६
परिग्रह	३५२	परिव्याध	१७६ ४२	परुण्व	३२० १४६
परिग्रह	२७८	परिव्याध	१७६ ४२	परुण्व	३२० १४६
परिग्रह	२३०	परिव्याध	१७६ ४२	परुण्व	३२० १४६
परिग्रह	३८	परिव्याध	१७६ ४२	परुण्व	३२० १४६
परिग्रह	१९९	परिव्याध	१७६ ४२	परुण्व	३२० १४६
परिधि	२१ ३०८	परिस्थि	११५ ६२	परिस्थि	१६४ ११७

शब्दः	पृष्ठ सं. श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ सं. श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ सं. श्लोकः
पर्युत्थन	२०१ ३	पल्लव	७३ ५	पाच	{ ५६ ८ १०१ २४ २१८ ३३ ३२७ १०८
पर्येषणा	१०३ ३२	पांशु	२०४ १८	पाणी	३०३ ४२
पर्वत	७७ १	पांशुला	१३३ ३१	पाणीव	३०१ ३५
पर्वन्	{ ११६ १६२ ३१३ १२१	पांशुः	२०४ १८	पायस	५५ ४
पर्वसंधि	२४ ७	पासुला	१३३ ३१	पायस	{ ७९ ७ १४९ ७१ २३३ ८९ ३०७ ८९
पर्युक्ता	१४८ ६९	पाक	{ १२९ ३१ २७९ ८	पायस	५५ ४
पल	{ २३२ ८६ ३३२ २०१	पाकल	१०८ १२६	पाय	{ ७९ ७ १४९ ७१ २३३ ८९ ३०७ ८९
पलमंड	२४० ६	पाकशासन	१ ४४	पायकटक	१०८ ११०
पलंकपा	१०२ १८	पाकशासनि	१० ४९	पायमरण	१७६ ४९
पलन	१४७ ६३	पाकस्थान	२१६ २७	पायन	८० ८
पलांडु	११३ १४७	पाक्य	{ २२० ४२ २३७ १०९	पायन	८० ८
पलाल	२१८ २०	पालंड	१६७ ४५	पायन	२२५ ८८
पलाश	{ ८६ १४ ८६ २९ ११४ १५४	पांचजन्य	७ २९	पायस्कंद	१४४ ५०
पलाश	३३ १४	पांचालिका	२४८ २९	पाकाय	१४९ ७१
पलाशिन	८० ५	पाट	३८० ७	पाकांगुष्ठ	१०८ १०९
पलिकी	१३४ १०	पाटकर	२४४ २५	पाकात	१९६ ६७
पलिन	१४९ ४९	पाटन	{ ३३ १८ २५३ १५	पाकानि	१९६ ६६
पल्यंक	१६८ १३८	पाटला	८४ २०	पाकानिक	१९६ ६६
पल्लव	८६ १४	पाटला	५२ ५४	पाकानिग	१९६ ६६
पल्लव	६९ २८	पाटलि	८० ३९	पायुका	२१६ ६०
पल	२८० २४	पाटलि	९० ५४	पाउ	२४६ ३९
पवन	{ १३ ६६ २८० २४	पाटलि	२१३ १८	पाउकृत	२४० ७
पवनाशन	५० ८	पाठ	{ १६९ १४ २८३ २७	पाथ	१०३ ३३
पवमान	१३ ६६	पाठा	९९ ८४	पाथगोष्ठिका	२१९ ४३
पवि	१० ५०	पाठिन	५८ ८०	पाथपाथ	२४९ ४३
पविष	{ ११३ १६६ १७९ ४५ २६८ ८५	पाठिन	५८ ८०	पाथभाजन	२१८ ३२
पविषक	५८ १६	पाठिन	५८ ८०	पाथीय	५८ ४
पशुपति	७ ३०	पाठिन	५८ ८०	पाथीयशान्तिका	७४ ७
पशुमेरु	२८० ३९	पाठिन	५८ ८०	पाथ	२८ २३
पशुरज्जु	२२८ ७३	पाठिन	५८ ८०	पाथ	२६३ ४७
पशुद	३४४ २४०	पाठिन	५८ ८०	पाथ	२८ २३
पशुनाथ	२७ ८०	पाठिन	५८ ८०	पाथ	२४४ २३
पशुन	२७० ८९	पाठिन	५८ ८०	पाथ	१२५ ८८
पशुमा	१६ १	पाठिन	५८ ८०	पाथ	२४२ १६
पशुमोक्ष	६८ ७	पाठिन	५८ ८०	पाथ	१४४ ५१
पशुद	२०६ ६३	पाठिन	५८ ८०	पाथ	{ १६२ १२८ १७१ २४
पशुदी	२०७ ७०	पाठिन	५८ ८०	पाथ	१४९ ७३

शब्दानुक्रमिका.

४९

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
वार	५६	८	पालिनी	१०४	१०८	पिटक	१४४	५३
वारस	२३५	११	पानिनी	१०४	१०८		२४५	३०
वारह	२३५	११	पाली	२०३	१३	पिडर	२१०	३१
वारपर्वोपदेश	१६९	१२	पाणिना	३५८	५		३३०	१८०
वारधन	३३५	२०९	पात्रक	१२	५०		१८९	३०
वारम्भधिक	१९०	७०	पाश	१५५	१८	पिड	२३६	१०४
वारसीक	१९१	४५		२४९	४५		२३५	१८
वारस्त्रोपदेश	१३०	२४	पाशक	२४९	४५	पिड	२३६	२६
वारपत	१२३	१४	पाशिन	१३	६४	पिडक	१६२	१२८
वारपण	२००	२	पाशुपत	१८	८१	पिडिका	१९४	५६
वारपन	१२३	१४	पाशुपाल	२०९	२	पिडी	१९४	५६
वारपताग्रि	१९३	१५०	पाश्या	२००	८१	पिडीलक	८२	५२
वारपताग्री	१९३	१५०	पाश्या	२८६	४३			
वारवार	५४	३७२	पाषाण	७८	४	पिण्याक	२८९	९
	३७२	३५	पाषाणहारण	२४०	३४		३३०	३२
वारपारिन्	१७६	४२	पिक	१२४	१९	पितरौ	१३९	३०
पारिकाशिन	१७६	४२	पिग	३३	१६	पितामह	१३८	३३
	१९३	५३						
पारिजातक	८६	२६	पिगल	२१	३१	पिन्	१३८	२८
				३३	१६	पिन्वान	२०३	३१
पारिगुथा	१५६	१०३	पिगला	१६	४	पिन्पति	१३	६१
पारिपार्थक	२९	३१		१५०	७०		१६	२
पारिग्न	२६९	७०	पिचंड	३६४	१८	पिन्पिन्	१३८	३३
पारिभट्ट	८६	२६	पिचंडिल	१४१	४४	पिन्पिन्	२३	३
पारिभट्टक	९२	५३				पिन्पिन्	१६९	१४
पारिभाष्य	१०८	१२६	पिचंड	३६४	१८	पिन्पिन्	२०८	११८
पारियायिक	७८	३	पिचंडले	१४१	४४	पिन्पिन्	२३८	३१
पारियायिक	७८	३	पिचु	२३३	१०६	पितलजिभ	२५५	३३
पारिपद	८	३३	पिचुमंद	१४	६२	पिक्त	१४६	६२
पारिपेय	८	३३	पिचुवैर	१४	६२			
पारिहार्य	१५०	१००	पिचुन	८९	४०	पिच्य	१७१	५४
पारी	३६०	१०					१७८	५१
पारुष्य	३७	१४	पिचुद	१५०	७०	पिस्त	१२८	३४
पारिप	१८०	१		२३३	१०५	पिधाम	१८	१३
पार्वती	९	३९	पिच्छ	१२३	३१	पिन्ज	१९६	६५
पार्वतीनंदन	९	४२		३६९	३०			
			पिच्छा	९०	४०	पिनाक	८	३०
पार्थ	१५०	७९		३५९	९		२९०	१४
	२८६	४२	पिच्छिल	२२१	४६	पिनाकिन्	८	३३
पार्थभाग	१८९	४०				विपासा	२०४	५५
पार्थान्धि	१४८	६९	पिच्छिला	१०	४६	विपालिका	३५९	८
पार्थि	१४९	७२		१४	६२	विपल	८४	२०
पार्थिग्राह	१८२	१०	पिज	२०७	११५	विपलि	१०१	१७
पालन	११८	१६७	पिज	१३०	४२	विपली	१०१	१७
पालकी	१०७	१२१	पिजर	२३६	१०३	विपलीमूल	२३८	११०
पालाश	३३	१४		३७०	३१	पिपु	११३	४९
			पिजल	२०४	९९	पिबल	८८	३५
पालि	२०३	१९६	पिट	२१६	२६	पिह	१४६	६०

शब्दः	पृष्ठ लोकः	शब्दः	पृष्ठ लोकः	शब्दः	पृष्ठ लोकः
विद्यमानः.....	३३ १६	पुत्रभेदः.....	५६ ७	पुत्राणः.....	३५ ५
विद्यापः.....	४ ११	पुत्रभेदनः.....	७२ १	पुत्राणपुत्रः.....	२६१ ७०
विद्युतः.....	१४० ६३	पुत्री.....	३०३ ४२	पुत्राणपुत्रः.....	६ २२
विद्युतः.....	१६१ १२४	पुत्रीका.....	१६ १	पुत्राणः.....	२६१ ७०
विद्युतः.....	२६३ ४०	पुत्रीका.....	६४ ४१	पुत्राणः.....	३५ ४
विद्युतः.....	३१५ १२०	पुत्रीका.....	२८९ ११	पुत्री.....	७२ १
विद्युता.....	१०९ १३३	पुत्रीकास्तः.....	५ १९	पुत्रीतः.....	१४० ६६
विद्युतः.....	२२२ ४८	पुत्रीका.....	१०८ २०	पुत्रीतः.....	१४८ ६८
विद्युतः.....	६८ ६	पुत्रीका.....	११७ १६३	पुत्रीतः.....	२६७ ६३
विद्युतः.....	२१८ ३२	पुत्रीका.....	१६ ७२	पुत्रीतः.....	२९ २९
विद्युतः.....	१६५ १३९	पुत्रीका.....	२८ ७४	पुत्रीतः.....	८५ २५
विद्युतः.....	१६५ १३८	पुत्रीका.....	३२३ १५९	पुत्रीतः.....	१३० १
विद्युतः.....	२०६ १०९	पुत्रीका.....	१०८ १८	पुत्रीतः.....	३३० २१८
विद्युतः.....	५४ ३	पुत्रीका.....	१३ ६३	पुत्रीतः.....	५ २१
विद्युतः.....	३३ १४	पुत्रीका.....	१८ ७३	पुत्रीतः.....	२६७ ६३
विद्युतः.....	९० ५३	पुत्रीका.....	६९ ८	पुत्रीतः.....	९ ४४
विद्युतः.....	९३ ६०	पुत्रीका.....	७५३ ३	पुत्रीतः.....	११७ ७२
विद्युतः.....	१०० १०१	पुत्रीका.....	१०६ ७७	पुत्रीतः.....	११७ ७२
विद्युतः.....	८६ ७७	पुत्रीका.....	१३७ ७७	पुत्रीतः.....	११७ ७२
विद्युतः.....	१६३ १२४	पुत्रीका.....	७४० ७७	पुत्रीतः.....	३६५ ७१
विद्युतः.....	२३६ १०३	पुत्रीका.....	१४० ३७	पुत्रीतः.....	१८१ ८
विद्युतः.....	९० ४३	पुत्रीका.....	३६५ ७०	पुत्रीतः.....	२६३ ४६
विद्युतः.....	७० ४१	पुत्रीका.....	३४९ १	पुत्रीतः.....	१८१ ८
विद्युतः.....	८ १०	पुत्रीका.....	३४७ ७०	पुत्रीतः.....	७८८ ८
विद्युतः.....	१०० ४३	पुत्रीका.....	३५३ १०	पुत्रीतः.....	७६ ९
विद्युतः.....	२६६ ६१	पुत्रीका.....	१०९ ८३	पुत्रीतः.....	७४३ ७०
विद्युतः.....	१४३ ७१	पुत्रीका.....	११३ १२०	पुत्रीतः.....	१० ४८
विद्युतः.....	७२८ ७१	पुत्रीका.....	१०९ ८३	पुत्रीतः.....	७७३ ७०
विद्युतः.....	११ ७१	पुत्रीका.....	१३६ २३	पुत्रीतः.....	१५ १
विद्युतः.....	७०४ ५४	पुत्रीका.....	८० ७०	पुत्रीतः.....	७५ ४
विद्युतः.....	८६ ७८	पुत्रीका.....	१३० १	पुत्रीतः.....	६४ ४१
विद्युतः.....	३३१ ११२	पुत्रीका.....	८७ ३४	पुत्रीतः.....	११२ १४५
विद्युतः.....	११ ८४	पुत्रीका.....	३२८ १८३	पुत्रीतः.....	३२९ १८५
विद्युतः.....	१११ १३९	पुत्रीका.....	१०७ ७०	पुत्रीतः.....	६१ ७०
विद्युतः.....	२६६ ६१	पुत्रीका.....	३५१ ७	पुत्रीतः.....	२६६ ७८
विद्युतः.....	२६६ ६१	पुत्रीका.....	७६ १६	पुत्रीतः.....	२७३ १७
विद्युतः.....	२७६ ११२	पुत्रीका.....	९ ४४	पुत्रीतः.....	८३ १७
विद्युतः.....	७०८ ७१	पुत्रीका.....	१३० ६	पुत्रीतः.....	१३३ २१
विद्युतः.....	१३३ १०	पुत्रीका.....	१३२ ६	पुत्रीतः.....	३६६ २३
विद्युतः.....	१३० १	पुत्रीका.....	३७१ ७	पुत्रीतः.....	१०९ १३७
विद्युतः.....	२४३ २०	पुत्रीका.....	३२८ १८१	पुत्रीतः.....	१८ ७४
विद्युतः.....	१६४ १७	पुत्रीका.....	३०६ ८३	पुत्रीतः.....	२३६ १०३
विद्युतः.....	२६६ ५९	पुत्रीका.....	३४५ २४५	पुत्रीतः.....	२३६ १०३
विद्युतः.....	११२ ५०	पुत्रीका.....	२६७ ६३	पुत्रीतः.....	१६ ४
विद्युतः.....	१३० ४२	पुत्रीका.....	३४७ २५२	पुत्रीतः.....	६ २७

शब्दसमुच्चयिका.

८१

शब्दः	पृष्ठश्लोकः	शब्दः	पृष्ठश्लोकः	शब्दः	पृष्ठश्लोकः
पुष्पफल	८५ २१	पुष्प	२०० ८०	पुष्पदन्ध	११ ६५
पुष्परस	११२ ५१	पुष्प	११६ ११३	पुष्पवाञ्छ	१०१ २४
पुष्पमाला	८४ १०	पुष्प	२६० ६५	पुष्पतक	१०१ २४
पुष्पमाला	१२० २१	पुष्प	१४१ ४३	पुष्प	१५० ७८
पुष्पमाला	११६ २०	पुष्प	४ १२	पुष्पवाध	१५० ७६
पुष्पमाला	२५ १०	पुष्प	७७ २	पुष्पास्थि	१४८ ६९
पुष्पमाला	२० १८	पुष्प	१६ १	पुष्प	१९१ ४६
पुष्प	११ २०	पुष्प	१५५ २१	पुष्प	२८६ ४२
पुष्प	११२ ५१	पुष्प	२१ २१	पुष्प	१४३ ४८
पुष्प	२४५ २८	पुष्प	१०१ १३३	पुष्पक	१२३ १५
पुष्प	१०१ ३४	पुष्प	२७९ ९	पुष्पक	२८८ ६
पुष्प	११८ १६९	पुष्प	३७ १०	पुष्पक	२४५ ३०
पुष्प	२५१ २०	पुष्प	१९८ ७८	पुष्प	२४५ ३०
पुष्प	३२२ १५६	पुष्प	२०० ८१	पुष्प	३०३ ४२
पुष्प	१०४ ३५	पुष्प	३४९ ३	पुष्प	२४८ ३०
पुष्प	२०४ ९८	पुष्प	१०१ १२	पुष्प	११ ५१
पुष्प	२५३ ५	पुष्प	२९ ३१	पुष्प	२६७ ६६
पुष्प	३२० १५०	पुष्प	१७५ ३८	पुष्प	२४३ ११
पुष्प	१७७ ४५	पुष्प	२४२ १६	पुष्प	२६७ ६६
पुष्प	२१० २३	पुष्प	३१० १०५	पुष्प	३३४ २०४
पुष्प	२६५ ५०	पुष्प	२७३ ९३	पुष्प	१२९ ३७
पुष्प	१३ ५१	पुष्प	६७ ३	पुष्प	१२९ ३७
पुष्प	११ ४८	पुष्प	६७ ३	पुष्प	२२२ ४५
पुष्प	११ ४८	पुष्प	६७ ३	पुष्प	१३७ २८
पुष्प	१२ ५४	पुष्प	२६९ ३७	पुष्प	१३७ २८
पुष्प	१३ ६०	पुष्प	२२० ४०	पुष्प	२७ २१
पुष्प	१२ ५४	पुष्प	२६६ ६०	पुष्प	१७८ ५१
पुष्प	१३ ६०	पुष्प	२७६ ११२	पुष्प	१७८ ५१
पुष्प	३२ १२	पुष्प	१२९ १८	पुष्प	११६ १६२
पुष्प	१०१ ९६	पुष्प	२०२ ४०	पुष्प	११७ १६३
पुष्प	११ ४८	पुष्प	२८७ ३	पुष्प	११४ १५
पुष्प	११ ४८	पुष्प	५८ १७	पुष्प	१२९ ३८
पुष्प	११ ४८	पुष्प	२६६ ६०	पुष्प	३०१ ५९
पुष्प	२२२ ४८	पुष्प	६७ ३	पुष्प	५७ १२
पुष्प	३६४ ११	पुष्प	२१९ ३७	पुष्प	५७ १२
पुष्प	७२ १	पुष्प	२२० ४०	पुष्प	५९ ११
पुष्प	३६५ २०	पुष्प	१०८ १२५	पुष्प	३२८ १८०
पुष्प	१० ४६	पुष्प	५९ ६	पुष्प	११९ २
पुष्प	२०४ १८	पुष्प	२२ ३३	पुष्प	३०१ ५९
पुष्प	११० १	पुष्प	१४३ ४८	पुष्प	१४२ ४६
पुष्प	२०४ १८	पुष्प	१०१ १२	पुष्प	१०८ १२७
पुष्प	२६७ ६५	पुष्प	५५ ६	पुष्प	१३८ २१
पुष्प	१८८ ३२	पुष्प	५५ ६	पुष्प	११७ १६६
पुष्प	२४ ७	पुष्प	१२१ १०	पुष्प	२७० ८०
पुष्प	१०२ ५८	पुष्प	२०१ ८६	पुष्प	१५१ ८७

शब्दः	पृष्ठम् लोकः	शब्दः	पृष्ठम् लोकः	शब्दः	पृष्ठम् लोकः
बीरोगव	२१६ २७	मच्छद्वय	१५१ ११६	मतिच्छाया	२४७ ३६
बीर्षमास	१७७ ४८	मच्छज	७५ १४	मतिज्ञागर	२८३ २८
बीर्षमासी	२४ ७	मच्छर्विका	१४५ ५५	मतिज्ञात	२७६ १०८
बीमस्त्व	१५ ७२	मज्जन	२८२ २५	मतिज्ञान	३१ ५
बीलि	२२२ ४७	मज्जिन्	१९८ ७३	मतिज्ञान	२१० ८०
बीष	२६ १५	मज्जा	२९५ ३२	मतिज्ञान	२१० ८१
बीष्यके	२३६ १०३	मजाता	१३५ १६	मतिज्ञान	४० २५
ब्बाद	३५० ७	मजापति	५ १७	मतिमिधि	२४७ ३६
मकपन	१३ ६६	मजावती	१३८ ३०	मतिपन्	२२ १
मकपं	२७६ ११२	मज्ज	१४२ ४७	मतिपक्ष	३० १
मकांड	२८ २७	मज्जा	१६६ ५	मतिपावन	२७६ १०८
मकामम्	२२४ ५७	मज्जा	३० १	मतिपावन	१७३ २९
मकार	३२३ १६२	मज्जा	१४४ १२	मतिपाव	२६२ ४१
मकाष	२० ३४	मज्जा	१४२ ४७	मतिबंध	२८३ २७
मकाष	३३७ २१७	मज्जा	१२९ ३७	मतिबंध	२४७ ३६
मकीर्षक	१८७ ३१	मज्जा	२८२ २५	मतिमान्वित	२८८ २७
मकीर्ष	९१ ४८	मज्जा	३०१ १५१	मतिभू	२४९ ४४
मकृति	२९ २९	मज्जा	३० ४	मतिमा	२४७ ३६
मकृति	५० ३९	मज्जा	३७ ११	मतिमान	१८९ ३९
मकृति	१८४ १८	मज्जा	६३ ३०	मतिमान	२४७ ३६
मकृति	३०३ ७०	मज्जा	१८३ १३	मतिमुक्त	१९६ ६५
मकोष्ठ	१५१ ८०	मज्जा	३०१ १९	मतिग्रह	३११ १०६
मकन	२८३ २६	मज्जा	२७१ ८६	मतिग्रह	२४७ ३६
मक्रिया	१८७ ३१	मज्जा	१७० २०	मतिग्रह	२४४ २५
मकण	४० २४	मज्जा	२०१ ४७	मतिग्रह	३७ १०
मकाण	४० २४	मज्जा	२७६ १०९	मतिग्रह	३७ १०
मकैडन	२०१ ८७	मज्जा	२८८ २०	मतिग्रह	१०७ १९
मगंड	१५१ ८०	मज्जा	८१ ७	मतिग्रह	२८४ ३४
मगतानुक	१४० ४७	मज्जा	२६९ ७७	मतिग्रह	१४३ ७१
मगल्प	२७८ २५	मज्जा	१८० ८४	मतिग्रह	३२१ १५२
मगाठ	२९७ ४४	मज्जा	१५० ८०	मतिग्रह	३१ ५
मगुण	२६८ ७०	मज्जा	१८० २०	मतिग्रह	४० २५
मगे	३०४ १९	मज्जा	९८ ८१	मतिग्रह	२७६ १०९
मग्रह	२०८ ११९	मज्जा	३४४ २४४	मतिग्रह	२८३ २७
मग्रह	३४० २३६	मज्जा	१८५ ९९	मतिग्रह	३२६ १७३
मग्रह	३४० २३६	मज्जा	१६० १२१	मतिग्रह	१६० १२०
मग्रह	३४० २३६	मज्जा	२७१ ८४	मतिग्रह	२६२ ४१
मग्रह	३४० २३६	मज्जा	२४७ ६६	मतिग्रह	१८१ ६
मग्रह	३४० २३६	मज्जा	२६५ २४	मतिग्रह	२४१ ११
मग्रह	३४० २३६	मज्जा	२६० ४०	मतिग्रह	२४१ ११
मग्रह	३४० २३६	मज्जा	२८३ २८	मतिग्रह	१७ ७६
मग्रह	३४० २३६	मज्जा	१९९ ७५	मतिग्रह	१४८ ७०
मग्रह	३४० २३६	मज्जा	१६५ १११	मतिग्रह	२८८ ७
मग्रह	३४० २३६	मज्जा	४७ २६	मतिग्रह	२०६ ११०
मग्रह	३४० २३६	मज्जा	२०७ ११४	मतिग्रह	२४८ ३८

शब्दानुक्रमिका.

५३

शब्दः	पृष्ठ श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ श्लोकः
प्रतीक	२५३ ५	प्रवर	३२४ १६४	प्रवह	२८ २४
प्रतीची	१६ १	प्रवीप	१६५ १३८	प्रमद्वन	८० ३
प्रतीत	{ २५४ १ ३०५ ८१	प्रवीपन	५२ १०	प्रमदा	१३१ ३
प्रतीप	३१९ १४४	प्रवसा	१५२ ८३	प्रमनस्	२५४ ७
प्रनीपवर्णिनी	१३१ २	प्रवसान	१८७ २७	प्रमा	२७९ १०
प्रनीर	५६ ७	प्रवसानी	१५१ ८१	प्रमाण	२९९ ५३
प्रनीवाप	३१२ ११५	प्रवीप	२४ ६	प्रमाह	४८ ३०
प्रनीहार	{ ७६ १६ १८१ ६ ३२५ १६९	प्रवृत्त	६ २६	प्रमापण	२०७ ११२
प्रतीहारो	३२५ १६९	प्रवाव	२०७ १११	प्रवीपन	२०७ ११२
प्रतीहारित	१७ ७६	प्रधन	२०५ १०३	प्रमिति	२७९ १०
प्रतीलो	७३ ३	प्रधान	{ २९ २९ १८१ ८ २६५ ५७ ३१४ १२०	प्रमीत	{ १०२ २६ २०८ ११७
प्रन्न	२६९ ७७	प्रधि	१९४ ५६	प्रमीला	{ ५० ३७ ३३७ १७५
प्रत्यक	३५८ २३	प्रनते	२०९ २	प्रमुच्य	२६५ ५७
प्रत्यकपर्णा	१०० ८९	प्रपंच	२९४ २८	प्रमुदित	२७५ १०३
प्रत्यकभ्रेणी	{ १०० ८८ ११० १४४	प्रपद	१४९ ७१	प्रमोह	२८ २४
प्रत्यक्ष	२७० ७९	प्रपा	७४ ७	प्रयन	१७७ ४५
प्रत्यक्ष	२६९ ७७	प्रपात	७८ ४	प्रयस्त	२२१ ४५
प्रत्येत	६० ७	प्रपितामह	१३८ ३३	प्रयाम	२८२ २३
प्रत्येनपयत	७९ ७	प्रपुनाड	११३ १४७	प्रयद्वीप	२८३ २६
प्रत्यय	३२० १४७	प्रपुनाल	११३ १४७	प्रयोगार्थ	२८३ २६
प्रत्यायन	१८३ १३	प्रपुजड	११३ १४७	प्रलंब	{ २८ २२ ४९ ३३ २०७ ११६
प्रत्याधन	१८२ ११	प्रपुजाड	११३ १४७	प्रलय	{ २८ २२ ४९ ३३ २०७ ११६
प्रत्ययसित	२७६ ११०	प्रपुजाल	११३ १४७	प्रनाप	३८ १५
प्रत्यावधान	२६१ ४०	प्रपुडिक	१०८ १२७	प्रवण	३०० ५६
प्रत्यावधान	२४४ ३१	प्रफुल्ल	८९ ७	प्रवयस्	१४१ ४०
प्रत्यावृष्ट	२६१ ४०	प्रबंधकल्पना	३५ ६	प्रवह	२६५ ५७
प्रत्यावृष्टा	२८४ ३१	प्रवहिका	३५ ६	प्रवह	२८१ १८
प्रत्यानाड	२०१ ८५	प्रबोधन	१६१ १२२	प्रवहण	१९३ ५२
प्रत्यासतर	१९९ ७९	प्रबंधन	१३ ६६	प्रवहिका	३५ ६
प्रत्यासार	१९९ ७९	प्रभव	३३५ २०९	प्रवारण	२७८ ३
प्रत्याहार	२८१ १६	प्रभा	२२ ३४	प्रवाल	{ ४२ ७ २३३ १३ ३३४ २०३
प्रत्युत्क्रम	२८३ २६	प्रभाकर	२१ २८	प्रवाह	२८१ १८
प्रत्युत्क्रांति	२८३ २६	प्रभात	२३ ३	प्रवाहन	२०७ ११३
प्रत्युत्तर	२३ २	प्रभाव	{ १८४ १९ १८५ २०	प्रवाहिका	१४४ ५५
प्रत्युत्तर	२३ २	प्रमिज	१८८ ३६	प्रवह्ययाति	२८३ २८
प्रत्युत्तर	२३ २	प्रभु	२५४ ११	प्रवहारण	२०५ १०३
प्रत्युत्तर	२८१ १९	प्रभुत	२६७ ६३	प्रवहिव	२८२ २०
प्रयन	{ २७० ८० ३१९ १४४	प्रभटक	१६४ ११५	प्रवीण	२५३ ४
प्रया	२७९ ९	प्रमय	८ ३७	प्रवृत्ति	{ ३६ ७ २८१ १८
प्रयित	२५४ ९	प्रमयन	२०७ ११५		
		प्रमयाधिव	८ ३३		

शब्दः	पृष्ठं लोकः	शब्दः	पृष्ठं लोकः	शब्दः	पृष्ठं लोकः
प्रहृष्ट	{ २६१ ७६ २७२ ८८ ३०६ ८४	प्रसून	{ ६३ १७ ३१४ १२२	प्रोच्य	{ ७१ ३ ६८ ७
प्रवेक	२६५ ५७	प्रसूज्यवितारी	३१९ ३७	प्रोजन	२१२ १२
प्रवेपी	{ १५५ १८ ११० ४२	प्रसृत	२७२ ८८	प्रोचि	११४ ५९
प्रवेष्ट	१५१ ८०	प्रसूत	१५२ ८५	प्रोक्त	१६६ ५
प्रवेकस	३७० ८१	प्रसूति	१४९ ७२	प्रोक्ता	१३४ १२
प्रभ	३० १०	प्रसूति	१५२ ८५	प्रोक्ता	१३४ १२
प्रभव	२८२ २५	प्रसूति	२१६ २६	प्रोक्त	२६० ६३
प्रभित	२५८ २५	प्रसूति	४२ ७	प्रोक्ता	१८१ ५
प्रभ	११० ७२	प्रस्तार	{ ७८ ४ ३२३ १६१	प्रोक्त	{ १४ ६७ २०५ १०२ २०८ ११९ २३६ १०४
प्रभवाह	२२६ ६३	प्रस्थाप	{ ७८ ५ २३२ ८९	प्रोक्त	२९ ३०
प्रभोही	२२७ ७०	प्रस्थ	{ २३२ ८९ ३०७ ८७	प्रोक्त	३५४ १९
प्रसक्त	५८ १४	प्रस्थपुष्प	१८ ७९	प्रोक्त	२४१ ११
प्रसक्तता	१८ १६	प्रस्थमान	२३१ ८५	प्रोक्त	१६८ ११
प्रसक्ता	२४८ ४०	प्रस्थान	२०३ ९५	प्रोक्त	{ ३४८ २५५ ३५२ ३३
प्रसक्त	२०६ १०८	प्रस्थोदन	२३६ २६	प्रोक्त	१५२ ८३
प्रसक्त	२८२ २३	प्रस्थान	७८ ५	प्रोक्त	१७३ ३०
प्रसक्त	२८२ २५	प्रस्थान	१४८ ६७	प्रोक्त	३५० ४
प्रसक्त	२०३ १६	प्रस्थान	२४ ८२	प्रोक्त	७१ १७
प्रसक्त	३०३ १६	प्रस्थान	२०० ८४	प्रोक्त	{ २७५ १०४ ३०१ ८६
प्रसक्त	{ २७९ १० ३३५ ३०७	प्रस्थान	१५२ ८४	प्रोक्त	२०७ ११७
प्रसक्त	८३ १८	प्रस्थान	३० ६	प्रोक्त	३३६ १३१
प्रसक्त	३७१ ८४	प्रस्थान	२७० १०३	प्रोक्त	३०३ ६८
प्रसक्त	३५१ १०	प्रस्थान	२६८ ७०	प्रोक्त	२७२ १२
प्रसक्त	{ १८ ३६ ३०७ १०	प्रस्थान	{ ३५३ १६ ३५७ २३	प्रोक्त	{ १८७ २७ ३७९ ५३ ३८१ १५३
प्रसक्त	१५६ ९९	प्रस्थान	७३ ३	प्रोक्त	३५३ १७
प्रसक्त	१६८ १३९	प्रस्थान	२४२ १६	प्रोक्त	२७४ १०
प्रसक्त	१५६ १००	प्रस्थान	६८ ७	प्रोक्त	१६४ १३६
प्रसक्त	११४ १५२	प्रस्थान	१६९ १६	प्रोक्त	१५७ १०४
प्रसक्त	२५९ ३९	प्रस्थान	२६५ ५८	प्रोक्त	१९ १८
प्रसक्त	२५४ ९	प्रस्थान	२६५ ५८	प्रोक्त	१६० १३७
प्रसक्त	२८० १४	प्रस्थान	२७९ १०	प्रोक्त	१६० १३८
प्रसक्त	३२० १०४	प्रस्थान	१७४ ३४	प्रोक्त	१६० १३७
प्रसक्त	{ १३८ २९ ३४० २२८	प्रस्थान	३५९ ६	प्रोक्त	१५९ १३३
प्रसक्त	१३५ १६	प्रस्थान	१६ १	प्रोक्त	२७ १९
प्रसक्त	२७९ १०	प्रस्थान	७३ ३	प्रोक्त	१९ ८६
प्रसक्त	१३५ १६	प्रस्थान	१९ ८५	प्रोक्त	२०३ १६
प्रसक्त	५४ ३	प्रस्थान	१०८ ५०	प्रोक्त	१९४ ५७

शब्दावुक्तमणिका.

५५

शब्दः	पृष्ठ क्रमः	शब्दः	पृष्ठ क्रमः	शब्दः	पृष्ठ क्रमः	शब्दः	पृष्ठ क्रमः		
मासंग	२२६	६४	५०	११	काचित	२२१	४३		
मासाद	७४	९	६०	२४	काट	२०३	९४		
मासिक	११०	७०	१०१	१३२	काल	१५८	१०१		
माह	२३	३	१२८	३४		२१२	१३		
मिथ	१३९	३५	२४३	१९	काल्पुन	२६	१५		
	२६५	५३	११९	३	काल्पुनिक	२६	१५		
	८९	४०	११२	२४	काल्पुनी	३५८	६		
मिथक	१०	४४	११९	३	कृष्ण	८१	८		
	१२	५६	३१७	१३०	कन	२३६	१०५		
	१२१	९	८४	१८		३६४	२९		
मिथगु	१२	५५	१४०	६६	केनिल	८०	३१		
	२१४	२०	११	४९		८८	३६		
मिथता	४०	२०	११०	४८	केरव	१२०	५		
मिथवर	२६०	३६	२०४	१९	केरु	१२०	५		
मिथाल	८८	३५	२०९	९	केला	२२४	५६		
मीनम	२०८	४	२०६	११०	व				
मीन	२०५	१०३							
मीति	२८	७४	फ		वक्र	९८	८३		
मुष्ट	२०४	११	कजिकौ	१००	८९	वक्र	१२५	२२	
मेधा	३०	१	कटी	५२	९	वकुल	१४	६४	
	३३९	२२३	कपा	५२	९	वदित	५८	१६	
मेला	११३	५३	कपिजक	९८	७९	वदिष्ठा	५८	१६	
मेखित	२०३	८०	कपिन्	५२	७	वदिषी	५८	१६	
मेत	२०७	११०			२०२	१०	३४४	२४३	
	३०१	५९			२१२	१३	८८	३०	
मेता	५३	२	फल	३६६	२३	वरा	१०५	११६	
मेथ	३५१	८			३३३	२००	११४	१५१	
मेपन्	४०	२०	फलक	२०२	१०	वरी	८८	३६	
	४७	२०	फलकपाणि	११०	७१	वज्र	२६२	४२	
मेपप	२८४	३४	फलबिक	२३८	१११		२०३	९५	
मेप्य	२४०	१०	फलपाकाता	८१	६	वधिर	१४२	४८	
मेष्ट	२०६	१११	फलपूर	१८	७८	वदिन्	२०४	९७	
मेथ	३३०	५११	फलवत्	८१	७	वन्दी	२०८	११९	
मेप्य	२४२	१०	फलसे	९३	६१	वरकी	१३३	१०	
मोक्षप	१०२	२६	फलाध्वज	१०	४५	वधन	१८६	२६	
मोक्षित	१७२	२६	कलिन्	८१	७		२८०	१४	
मोक्षे	१५०	७५	कलिन	८१	७	वधनालय	२०८	११९	
मोक्ष	११२	४९	कलिनी	१२	५५	वधेनी	२२८	७३	
मोक्षल	३०६	८५			११०	१३६	वधस्तंभ	१८९	४१
मोक्षे	२०९	९	कली	९२	५५	वधु	१३१	३४	
मोक्षपरा	१९	२२	कली	२२४	५६	वधुकी	१६	७३	
मोक्षी	५८	१८	कमिषहि	८१	६	वधुजीवक	१६	७३	
मोक्षपर	२६	१०	कलेरहा	९२	५४	वधुता	१३१	३५	
मीष्ट	२६१	७६			२६	१५	वधुर	२६८	६
	८०	३२	कल्लु	१३	६१	५६	वधुन	१३०	२६
मम	९०	४३			२६५	५६	वधुक	१६	७३

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
बध्नुकपुष्प	१०	४४ बलितबन्	५०	१ बालतनय	११ ४५
बधुरे	२६८	६९ बन्धुस्य	१११	३ बालतृण	११८ ११७
बधु	३२५	१७० बन्धीवर्ध	२२५	५९ बालभूषिका	१२२ १३
बन्धीवर्ध	२२५	५९ बन्धव	२१६	२७ बाला	४४ १४
बन्धर	१००	१० बन्धव	२२४	५७ बालिता	२६३ ४८
बन्धरा	१११	१३९ बन्धवज	११७	१६३ बालित	३३७ २१७
बन्धना	१२६	२६ बन्धवनी	२२८	७१ बालिष	२२९ ७७
बन्ध	१०९	१३२ बन्धवनी	२२८	७१ बालयथाक	१०० १०
बन्ध	१२७	३१ बन्ध	२२९	७६ बाल्य	१४० ४०
बन्ध	३४१	२३५ बन्ध	२५९	७३ बाल्य	३१५ ११०
बन्धपुष्प	१०९	१३२ बन्धव	७६	१६ बाल्यिका	२२० ४०
बन्धिः	१०	५७ बन्धि	२७६	११९ बाल्यिका	२२० ४०
बन्धिः	१०९	१३२ बन्धि	३५३	१७ बन्धि	१५१ ८०
बन्धिप	१०९	३० बन्धि	२६७	६३ बन्धि	१५१ ८०
बन्धिन्	१०७	३० बन्धि	२६७	१७ बन्धि	१८० १
बन्धिपुष्प	१०९	१३० बन्धि	२६७	३६ बन्धि	६२ ३३
बन्धिमुल	३	१ बन्धि	२७३	६ बन्धि	१८० ७९
बन्धि	१०७	१२० बन्धि	१८८	११६ बन्धि	२०६ १०६
बन्धि	६	२५ बन्धि	१६०	१२८ बन्धि	२६ १८
बन्धि	१०८	७८ बन्धि	२७६	११० बन्धि	१ ४२
बन्धि	३६६	२२ बन्धि	२६७	६३ बन्धि	३७० ३०
बन्धि	३०५	१०२ बन्धि	३३३	१०८ बन्धि	३७० ३०
बन्धि	३३०	१९४ बन्धि	१०८	१२० बन्धि	१५१ १२४
बन्धव	६	२४ बन्धि	३३३	१२८ बन्धि	२०० ४०
बन्धव	६	२४ बन्धि	२७८	२३ बन्धि	१९९ ४८
बन्धविका	११३	१५० बन्धि	८८	३४ बन्धि	३७० ३०
बन्धव	१४१	४४ बन्धि	२७३	९३ बन्धि	१६१ १२४
बन्धव	३४५	७ बन्धि	६९	९ बन्धि	२०० ४०
बन्धविन्वास	१९९	७९ बन्धि	१०२	१०० बन्धि	२८९ १
बन्धा	१०३	१०७ बन्धि	२२७	७० बन्धि	३५३ १७
बन्धाका	१०७	२५ बन्धि	१०९	१६ बन्धि	२०० ४२
बन्धाकार	२०६	१०८ बन्धि	१९५	६३ बन्धि	१२० ६
बन्धासति	१०	४६ बन्धि	१४	७० बन्धि	१ ४४
बन्धाक	१०	६ बन्धि	२९७	४४ बन्धि	५५ ६
बन्धि	१६९	१४ बन्धि	२०१	८६ बन्धि	१८९ ३९
बन्धि	१८६	२७ बन्धि	२९८	४५ बन्धि	१८ १८
बन्धि	२३१	१९४ बन्धि	१७	७४ बन्धि	१९९ ११९
बन्धि	५	२९ बन्धि	१०८	१११ बन्धि	५० १
बन्धि	१४२	४८ बन्धि	५४	३ बन्धि	५२ ८
बन्धि	१२४	२० बन्धि	१३७	२६ बन्धि	८७ ३२
बन्धि	१४२	४८ बन्धि	१३९	३४ बन्धि	६४ ४२
बन्धि	१२४	२० बन्धि	८४	१९ बन्धि	१२५ २५
बन्धि	११९	३ बन्धि	१०७	१२२ बन्धि	६४ ४१
बन्धि	१४३	४९ बन्धि	१४१	४२ बन्धि	६४ ३९
बन्धि	५८	१६ बन्धि	३३४	२०४ बन्धि	२९ २८
बन्धि	५८	१६ बन्धि	२२७	७० बन्धि	१४६ ६२

शब्दानुक्रमिका.

५७

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः			
बीजकोश	६५	४३	ब्रह्मरर्भा	११२	१४५	भहारक	४४	१३
बीजपुर	९८	७८	ब्रह्मराह	८९	४१	भहिनी	४४	१३
बीजाकृत	२११	८	ब्रह्मन्	३१२	११४	भंदाकी	१०५	११४
बीज्य	१६६	२	ब्रह्मपुत्र	५२	१०	भंडिन	१४	६३
बीमन्त	४५	१७	ब्रह्मवधु	३१०	१०३	भंडी	१००	११
	४५	१९	ब्रह्मविदु	१७८	३९	भंडीरि	१४	६३
	३४१	२३३	ब्रह्मभूय	१७८	५२	भंडीलि	१४	६३
बुक	९८	८९	ब्रह्मयज्ञ	१६९	१४	भद्र	२८	२५
बुका	१४७	६४	ब्रह्मवर्चस	१७५	३९		१२५	४९
बुकाप्रमांस	१४७	६४	ब्रह्मसायुज्य	१७८	५२	भद्रकुम्भ	१८८	३२
बुद्ध	४	१३	ब्रह्मसू	७	२८	भद्रशर	९२	५३
	२७६	१०८	ब्रह्मसूत्र	१७८	५०	भद्राणी	८८	३६
बुद्धि	३०	९	ब्रह्माजनी	१७५	३९	भद्रवत्ता	११४	१५३
बुद्धिबुद्ध	३६४	१९	ब्रह्मानन	१७६	४०	भद्रमुष्क	११६	१६०
बुध	८०	२६	ब्राह्म	२७	२९	भद्रयव	९५	६७
	१६६	८		१७८	५१	भद्रधी	१६३	१३१
	३५२	१००	ब्राह्मण	१६६	४	भद्रासन	१८७	३१
बुधित	२७६	१०८	ब्राह्मणयष्टिका	१८०	८९	भय	४६	२१
बुध	८२	१०	ब्राह्मणी	१८०	८९	भयंकर	४६	२०
बुधभा	२०४	५४	ब्राह्मण्य	२८६	४१	भयहृत्	२६२	४२
बुधभित	२५७	२०		८	३७	भयानक	४८	१७
बुध	२१०	२०	ब्राह्मी	३४	१		४८	२०
बुध	२१५	२०		१११	१३७	भर	१४	६०
बुधन	३७१	३४				भरण	२४८	३९
बुधो	१४७	६४				भरण्य	२४८	३९
बुधन	२०६	१०७	भ	१९	२१	भरण्यभुज	२५६	१९
बुधो	१७७	४६	भक्त	२०२	४८	भरण्यो	२४८	३९
बुधो	१७७	४६	भक्त	२५७	२०	भरन	२४१	१२
बुधल	२६६	६०	भक्तार	२१६	२८	भरहाज	१२३	१५
बुधनिका	१६०	११७	भक्ति	२७६	११०	भर्ग	८	३५
बुधनी	१०९	१३	भक्त्यकार	२१६	२८	भर्ग्य	८	३५
	३०४	७४	भक्त्यकार	२१६	२८			
बुधकुक्षि	१४१	४४	भग	१५०	७६	भर्तु	१३१	३५
बुधानु	१२	५७	भग	२९३	२६		३०१	५९
बुधस्वपि	२०	२४	भगवर	१४५	५६	भर्तुवारक	४३	१२
बोधकर	२०४	९७	भगवन्	४	१३	भर्तुवारिका	४४	१३
बोधिदुम	८४	२०	भगिनी	१३८	२९	भर्तुस्तन	३७	१४
बोन	२३६	१०४	भंग	५५	५	भर्मन्	२३४	१४
ब्रह्म	२१	२८	भंगा	२१४	२०		२४८	३८
ब्रह्म	८२	१२	भंगी	३५९	८	भक्त	३६५	२१
ब्रह्मचारिन्	१६६	३	भंग्य	२१०	७	भक्त	११९	४
	१७६	४३	भजमान	१८६	२४	भक्तार	८९	४२
ब्रह्मण्य	८९	४१	भट	१९५	६१	भक्तिक	११९	३
	१७८	५२	भविष्य	२२१	४५	भक्तिक	११९	४

शब्दः	पृष्ठं लोकः	शब्दः	पृष्ठं लोकः	शब्दः	पृष्ठं लोकः
भव.....	८ ३६ ३३४ २०५	भातुक.....	११९ ४	भीकै.....	१३१ ३
भवन.....	७३ ५	भातुक.....	११९ ४	भीलै.....	१३१ ३
भवानी.....	९ ३९	भाव.....	४३ १२	भीलुक.....	१५८ २६
भविक.....	२८ २६	भाव.....	४६ २१	भीलु.....	१३१ ३
भवितु.....	२५९ २९	भावार्थीन.....	२९० १७	भीषण.....	४५ २०
भविष्य.....	२५९ २९	भावबोधक.....	४६ २१	भीष्य.....	४५ २०
भव्य.....	२८ २६	भावित.....	१६४ १३४	भीष्यन्.....	६२ ३१
भषक.....	२४३ २२	भावित.....	२२१ ४६	भुक्तभुजिस्त.....	२२४ ५६
भक्षा.....	२४६ ३३	भावित.....	२७५ १०४	भुक्त.....	२६८ ७१
भस्मगांधिनी.....	१०५ १२०	भावुक.....	२८ २६	भुज.....	२७२ ९१
भस्मगर्भा.....	९४ ६३	भाषा.....	३४ १	भुज.....	१५१ ८०
भा.....	२२ ३४	भाषित.....	३४ १	भुजग.....	५१ ६
भाग.....	१३३ ८९	भाषित.....	२७५ १०७	भुजग.....	५१ ६
भागधेय.....	२९ २८	भाष्य.....	३७० ३१	भुजगभुज.....	१०७ ३०
भागिनेय.....	१८६ २७	भास.....	७० ३४	भुजगम.....	५१ ६
भागीरथी.....	१३८ ३०	भास.....	३०० ५७	भुजगाक्षी.....	१०७ ११५
भागीरथी.....	६२ ३१	भास्कर.....	७१ २८	भुजगारम्.....	१५० ७८
भाग्य.....	२९ २८	भास्वत.....	७१ २९	भुजांतर.....	१५० ७७
भाग्य.....	३०१ १५४	भास्वत.....	७१ २९	भुजाव्य.....	२७० १७
भांगीन.....	१०० ७	भिभा.....	२७९ ६	भुजव्य.....	७० १
भाजन.....	२१८ २३	भिभा.....	३३७ २०३	भुवन.....	५५ ३
भांड.....	२१८ ३३	भिभु.....	१६६ ४०	भुवन.....	६८ ६
भांड.....	२०७ ४३	भिन्न.....	१८ १६	भुव.....	६७ २
भाङ्ग.....	२६ १७	भिन्ती.....	७३ ४	भुव.....	४ ११
भाङ्गपर्व.....	२६ १७	भिडा.....	२७८ ७	भुव.....	२७७ १०४
भाङ्गपरा.....	११ २०	भिडिरे.....	१० ५०	भुव.....	३०४ ७७
भानु.....	२१ ३१	भिडर.....	१० ५०	भुतकथा.....	३३८ १११
भानु.....	२७ ३३	भिदिपाल.....	२०० ९१	भुतकथा.....	१६९ १४
भानु.....	३१० १०४	भिज.....	२७० ८०	भुतकथा.....	१६ ७१
भामिनी.....	१३१ ४	भिजा.....	२७४ १००	भुतात्मन्.....	३१० १०५
भार.....	२३२ ८७	भिजा.....	४६ २१	भुतावास.....	१३ ५८
भारत.....	६८ ६	भिषज.....	१४७ ५७	भुनि.....	८ ३८
भारत.....	२४१ १०	भिस्तदा.....	२०० ४९	भुनि.....	३०३ ६९
भारती.....	३४ १	भिस्ता.....	२०० ४८	भुनिक.....	२८८ ८
भारद्वाजी.....	१०६ ११६	भी.....	४६ २१	भुनेरा.....	८ ३३
भारद्वि.....	२४६ ३०	भीकै.....	२८८ २६	भुनेरा.....	१११ २
भारदार.....	२४० १५	भीति.....	४६ २१	भुनेरा.....	१६६ ४
भारिक.....	२४० १५	भीति.....	४६ २१	भुनेरा.....	११२ १४३
भार्गव.....	२० २५	भीति.....	४६ २१	भुनेरा.....	१८० १
भार्गवी.....	११६ १५८	भीति.....	४६ २१	भुनेरा.....	१६ ७०
भार्गी.....	१०० ८९	भीति.....	१३१ ३	भुनेरा.....	३०१ ६०
भार्गी.....	१३२ ६	भीति.....	२५८ २६	भुनेरा.....	३५३ १७
भार्गीपत्नी.....	१४० ३८	भीति.....	२५८ २६	भुनेरा.....	३७ २

शब्दानुक्रमणिका.

५९

शब्दः	पृष्ठं लोकः	शब्दः	पृष्ठं लोकः	शब्दः	पृष्ठं लोकः
भूमिअणुका	८८	भोगिन्	५२	मकुटक	२१३ १७
भूमिधर	१०६	भोगिनी	१३१	मकुलक	११२ १४४
भूमिस्पर्क	३०१	भोजन	२०४	मकुटक	२१३ १७
भूयस्	२०८	भोम्	३५०	मक्षिका	१२६ २६
भूयस्	२६७	भोष	२०	मक्षीका	१०६ २६
भूयिष्ठ	२६७	भौरिक	१८१	मख	१६१ १३
भुरि	२६७	भ्रश	१८६	मगध	२०४ १७
भुरिकिना	११२	भ्रकुस	४३	मघवत्	१ ४४
भुरिमाव	१२०	भ्रकुटि	५०	मङ्कुरे	१६५ १४०
भृङ्गडी	१५	भ्रन	३०	मधु	३४१ २
भृज	१०	भ्रम	८६	मंगल	३८ २५
भृषण	१५६	भ्रम	२७९	मंगल्यक	२१३ ३७
भृषित	१५६	भ्रमा	१०७	मंगस्था	१६२ १२७
भृषण	२५९	भ्रमरक	१८५	मघासिका	२८ २७
भृसृण	११८	भ्रमि	२७९	मङ्गा	८२ ३२
भृकुटी	५०	भट	२७५	मंच	१६५ १३८
भृगु	७८	भट्टयव	२२०	मंजरी	८२ ३३
भृग	११०	भ्राजिष्णु	१८६	मंजरी	८२ ३३
भृगराज	१०३	भ्रातरी	१६९	मंजिष्टा	१०० १०
भृङ्गराजस्	१०७	भ्रातृज	१४९	मंजीर	१८८ १०९
भृङ्गार	११४	भ्रातृजाया	१३८	मंजील	१८८ १०९
भृङ्गारी	११४	भ्रातृभगिन्या	१३९	मंजु	२६४ ५२
भृङ्गी	१८८	भ्रातृव्य	३१९	मंजुन	२६४ ५२
भृङ्गरी	१२६	भ्रातृव्य	३१९	मंजुषा	२४५ ३०
भृङ्गी	१	भ्रातृव्य	३१९	मठ	७४ ८
भृनक	२४०	भ्रातृव्य	३०	मड्ड	४० ८
भृति	२४८	भ्रातृव्य	२१७	मणि	७ ३०
भृतिभृज	२४०	भ्रातृव्य	४३	मणि	२३४ १३
भृत्थ	१४०	भ्रातृव्य	५०	मणिक	२१७ ३१
भृथा	२४८	भ्रातृव्य	१५४	मणिबंध	१५१ ८१
भृषण	१४	भ्रातृव्य	४३	मणिबंध	२२० ४२
भेक	६०	भ्रातृव्य	५०	मणी	२३४ ९३
भेकी	६०	भ्रातृव्य	२४	मंड	११ ५१
भेष	१८५	भ्रातृव्य	२१	मंडन	२२२ ४९
भेष	१८५	भ्रातृव्य	१८६	मंडन	१५६ १०२
भेषित	२७४	भ्रातृव्य	२१	मंडप	२५९ २९
भेरि	४२	भ्रातृव्य	१८६	मंडप	७४ ९
भेरी	४२	भ्रातृव्य	१८६	मंडल	१७ ६
भेषज	१४३	भ्रातृव्य	१८६	मंडल	१८ १५
भेष	१०७	भ्रातृव्य	१८६	मंडल	२१ ३२
भेष	४५	भ्रातृव्य	१८६	मंडलक	१४४ ५४
भेषव	१४३	भ्रातृव्य	१८६	मंडलाग्र	२०२ ७९
भेषव	२१२	भ्रातृव्य	१८६	मंडलेश्वर	१८० २
भोगवती	३०३	भ्रातृव्य	१८६	मंडहारक	२४१ १०
		भ्रातृव्य	१८६	मंडित	१५६ १००

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
मंजीरी.....	१००	११	मधुह्रम	८६	२७	मनीषा	१०	१
मंजूक.....	६०	२४	मधुप	१२७	२१	मनीषिन्	१६६	५
मंजूकपर्ण.....	१२	५६	मधुपर्णिका	८८	३५	मनु.....	३८७	३८
मंजूकपर्णी	१००	११	मधुपर्णी	१०१	१४	मनुज	१३०	१
मंजूर.....	२३५	१८	मधुपर्णी	११	८३	मनुष्य	१३०	१
मत्तगज	१८८	३४	मधुमक्षिका	१२६	२६	मनुष्यधनेन	१८	७२
मत्तलिका	२८	२७	मधुमक्षिका	१०४	१०१	मनुष्ययज्ञ	१६१	१४
मत्ति	३०	१	मधुर	६०	१	मनागमा	२३७	१०८
मत्त	१८८	३६	मधुरा	३३१	११०	मनाजबल	२५५	१३
	७८७	७३	मधुरक	११२	१४२	मनाज्ञ	२६४	५२
	७७५	१०३	मधुरसा	११	८३	मनाभव	३१७	१३८
मत्तकाशिनी.....	१३१	४	मधुरा	११४	१०२	मनारथ	४७	२७
मत्तकाशिनी.....	१३१	४	मधुरिका	१०३	१०७	मनोरम	२६४	५२
मत्सर	३२६	१७७	मधुरिपु	११४	१०२	मनोहत	२६७	४७
मत्स्य	५८	१७	मधुरिपु	१०३	१०५	मनोहर	२६४	५२
मत्स्यंटी	७३१	४३	मधुरिपु	७	७०	मनीहा	२३७	१०८
मत्स्यपिता	११	८६	मधुरिपु	१२७	२१	मनु.....	१८६	७६
मत्स्यवधन	५८	१६	मधुरिपु	२४८	४१	मन्त्र.....	३७५	१६६
मत्स्याधी	१११	१३७	मधुरिपु	१०७	२१	मन्त्रव्याख्याकृत.....	१६७	७
मत्स्यात्वयम	३३७	२१८	मधुरिपु	८७	३१	मन्त्रिन्	१८१	४
मत्स्याधानी	५८	१६	मधुरिपु	११	८४	मन्त्र	७७८	७४
मायेत	७७३	५३	मधुरिपु	८६	२८	मन्त्रमुद्रक	७७८	७४
	१८१	३७	मधुरिपु	११७	१४७	मन्त्रन	७७८	७४
मठ	७८०	१७	मधुरिपु	४६	७७	मन्त्रनी	७७८	७४
	३०७	११	मधुरिपु	२३७	१०७	मन्त्र	११७	७२
मठकल	१८८	३५	मधुरिपु	८६	२७	मन्त्रान	७७८	७४
	६	२६	मधुरिपु	८६	२८	मन्त्र	७७३	१८
मदन	१७	५३	मधुरिपु	१८	८४	मन्त्र	३०८	१४
	१८	७८	मधुरिपु	१०१	७१	मन्त्रगामिन्	११७	७७
मदध्यान	७४८	४१	मधुरिपु	३०३	१६०	मन्त्राकिनी	११	५२
मदिरा	७४८	४०	मधुरिपु	६०	७	मन्त्राल	४६	२६
मदिरागृह	७४	८	मधुरिपु	४०	१	मन्त्र	११	५३
मदोत्कट	१८८	३७	मधुरिपु	६०	७	मन्त्र	८६	७६
मद	१२८	३४	मधुरिपु	१७१	७१	मन्त्र	१८	२१
मदुर	५१	११	मधुरिपु	१३३	८	मन्त्रि	७३	८
मद्य	७४८	४०	मधुरिपु	१०१	८२	मन्त्रि	१२१	१८३
	२६	१८	मधुरिपु	७३	१	मन्त्रा	७४	७
मधु	२३७	१०७	मधुरिपु	७४८	४१	मन्त्रा	७७	३५
	२४८	४१	मधुरिपु	२३७	१०८	मन्त्र	४१	२
	३१०	१०७	मधुरिपु	२३७	१०८	मन्त्र	४१	२
मधु	११२	१४२	मधुरिपु	२१	३१	मन्त्रय	८	२६
मधुकी	२०४	१७	मधुरिपु	६	७७	मन्त्रा	१४७	६५
मधुक	१०४	१०१	मधुरिपु	३०	२	मन्त्र	४७	२५
मधुकर	१२७	२१	मधुरिपु	३५१	८	मन्त्र	३२१	१५३
मधुकन	२४८	४१	मधुरिपु	२७६	१०८	मन्त्रतर	२७	२५

शब्दानुक्रमणिका.

६१

शब्दः	पृष्ठ	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ	श्लोकः
मघट्टक.....	२१३	१७	मलय.....	९३	६१	महारौरव.....	५३	१
मघ.....	२२९	७५	मलिनः.....	२६५	५५	महाशय.....	२५३	३
मघैटक.....	२१३	१७	मलिनी.....	१३६	२०	महाशुद्धी.....	१३४	१३
मघु.....	१५	७४	मलिमुच.....	२४४	२५	महाश्वता.....	१०४	११०
मघुटक.....	२१३	१७	मलीमस.....	२६५	५५	महासहा.....	१७	७३
मघुल.....	२२	३३	मल्ल.....	३६५	२१	महासेन.....	१११	१३८
मघुल.....	२११	१८	मल्लक.....	३७२	३७	महासेन.....	९	४१
मघुर.....	१०४	१११	मल्लिका.....	१५	६१	महि.....	६७	३
मघुर.....	१२७	३०	मल्लिकाक्ष.....	१२५	२४	महिका.....	११	१८
मघुरक.....	१००	८८	मल्लिकाक्षय.....	१२५	२४	महिर.....	२१	२९
मरकत.....	२३३	१०१	मल्लिगंधिन्.....	१६२	१२७	महिला.....	१३१	२
मरण.....	२०७	११६	मोष.....	११०	१३४	महिलोद्धया.....	९२	५४
मारिच.....	२१९	३६	मोषी.....	११०	१३४	महिष.....	११९	४
मरीच.....	२१९	३६	मोसि.....	११०	१३४	महिषी.....	१३१	५
मरीचि.....	२०	७७	मोसी.....	११०	१३४	मही.....	६७	३
मरीचिका.....	२२	३३	मोसी.....	३६०	१०	महोक्षिन्.....	१८०	१
मरु.....	६८	८	मपुत्र.....	२१३	१७	महीध.....	७७	१
मरु.....	३२४	१६२	मसूर.....	२१३	१७	महोरह.....	८०	५
मरुत.....	१३	६८	मसूरविहला.....	१०४	१०९	महीलता.....	५९	२१
मरुने.....	१०९	१३३	मसुरी.....	२१३	१७	महीमुत.....	२०	२५
मरुत.....	३०१	५८	मसुग.....	२२१	४६	महोच्छ.....	२५३	३
मरुतवन्.....	९	४४	मस्कर.....	१३६	१६१	महोरणा.....	१०७	१२४
मरुन्माना.....	१०९	१३३	मस्करिन्.....	१७६	४२	महोरणा.....	१०७	१२४
मरुवक.....	९२	५०	मस्नक.....	१५४	९५	महोरणा.....	१३१	२
मरुवक.....	९८	७३	मस्नको.....	१४७	६५	महोरणा.....	७	३२
मरुट.....	११९	३	मस्निष्क.....	१४७	६५	महोक्ष.....	२२५	६१
मरुटक.....	१२२	१३	मस्न.....	२२४	७४	महोक्ष.....	६१	३९
मरुटी.....	९१	४८	मह.....	८०	३८	महोक्ष.....	२५३	३
मरुटी.....	१००	८७	महत्.....	२६६	६९	महोक्ष.....	१००	१००
मरुथ.....	१३०	१	महतो.....	३०३	२	महाक्ष.....	१४३	१४८
मरुन.....	२८२	२२	महानो.....	१३१	२३०	महाक्ष.....	२३९	३८
मरुल.....	४३	८	महान्.....	३४०	१४८	मा.....	७	२९
मरुन्.....	२६९	३०	महाकव.....	११३	३	मा.....	३५२	११
मरुन्.....	४०	२३	महाकुल.....	११६	७५	मांस.....	१४७	६३
मरुस्पृष्ट.....	२७०	८३	महाग.....	२२९	११७	मांस.....	३६६	२२
मरुषा.....	१८६	२६	महागाली.....	१०६	३४	मांसल.....	१४१	४४
मल.....	१४७	६५	महारव.....	८	३४	मांसावयु.....	२९७	४२
मल.....	३३२	१९६	महाधन.....	१५८	११३	मांसिक.....	२४२	१४
मलमुचित.....	२६५	५५	महानस.....	२१६	२७	मांसी.....	११०	१३४
मली.....	९३	६१	महामात्र.....	१८१	५	मांसिक.....	२३७	१००
मलयज.....	१६३	१३१	महाभज.....	१६९	१४	मांसिक.....	२०४	१०
			महाभजन.....	२३४	१०६	मांसिक.....	२३९	२
			महारण्य.....	७१	१	मांसिक.....	१६	७१
			महाराजिक.....	३	१०	मांसिक.....	१०१	१६

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
आद्य	२६	आनसौक्य	१२५	माध्य	२१०
आप्य	१६	आनिनी	१११	मास	२५
आठर	२१	आनुष	११०	मासर	२२२
आठि	१५१	आनुष्यक	२८६	मास्तिक	१०१
आपवक	१४१	माया	२४१	मास्न	१५२
	१५०	मायाकार	२४१	माहाकुल	१६६
आपव्य	२८६	मायाविस्तृत	४	माहाकुल	१६६
आपिक्य	१००	मायु	१४६	माहिष	२३१
आपिसंय	२२०	मायूर	१३०	माहिष्य	२३१
आसंग	२४३	मार	६	माहिषी	२२६
	२९२	मारजित्	४	मितंषय	२६३
आसरपितरौ	१३१	मारण	२०७		२१
आसरिधन्	१३	मारिष	४४	मित्र	१८२
आसलि	१०	मारुत	१३		१८२
आसापितरौ	१३१	मार्कव	११४		२६६
आसामह	१३१	मार्ग	२६	मियस्	१४८
	१८		७०	मिथुन	१८०
आतुल	१३८	मार्गण	२०१	मिथ्या	१५३
आतुलपुत्रक	१८		२८४	मिथ्याहाटि	३०
आतुला	१३८		२८४	मिथ्याभियोग	३०
आतुलानी	१३८	मार्गशीर्ष	२६	मिथ्याभिधान	३०
	२९४	मार्गेश	२०५	मिथ्यामाति	३०
आतुलाहि	८१	मार्जन	८७	मिथ्या	१०३
आतुली	१३८	मार्जना	१६०	मिथ्या	१०३
आतुलशक	१८	मार्जार	१८०	मिथ्या	१०३
		मार्जिना	२०१	मिथ्या	१०३
आतृ	४४	मार्तेड	२९	मिथ्या	१०३
	१३८	मार्तेड	२९	मिथ्या	१०३
	२०६	मार्तेडक	२४१	मिथ्या	१०३
आतृपुत्रसंय	१३७	मार्तेडिक	२४८	मिथ्या	१०३
आतृपुत्रसंय	१३७	मार्तेडिक	४४	मिथ्या	१०३
आद्य	३०७	मार्तेडिक	१६०	मिथ्या	१०३
आद्या	२५६	मार्तेडिक	१४	मिथ्या	१०३
	३०७	मार्तेडिक	१६	मिथ्या	१०३
आद्या	२८०	मार्तेडिक	१६४	मिथ्या	१०३
आद्या	८	मार्तेडिक	१०९	मिथ्या	१०३
आद्या	२६	मार्तेडिक	२३९	मिथ्या	१०३
आद्या	२६	मार्तेडिक	३१८	मिथ्या	१०३
आद्या	२४८	मार्तेडिक	२३९	मिथ्या	१०३
आद्या	१६	मार्तेडिक	५९	मिथ्या	१०३
आद्या	२४८	मार्तेडिक	८७	मिथ्या	१०३
आद्या	४६	मार्तेडिक	१६४	मिथ्या	१०३
आद्या	२३१	मार्तेडिक	७८	मिथ्या	१०३
आद्या	१३०	मार्तेडिक	१११	मिथ्या	१०३
आद्या	२९	मार्तेडिक	२१०	मिथ्या	१०३

शब्दानुक्रमणिका.

४३

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
मुक्ता	२३३	१३	मुमुः	३४९	१	मृगधूर्तक	१२०	५
मुक्तावली	१५७	१०५	मुमुर्वाषा	३८	१६	मृगनाभि	१६३	१२९
मुक्तास्फोट	६०	२३	मुहूर्त	२५	१९	मृगवधाजीव	२४३	२९
मुक्ति	३१	६	मुक्त	२५०	१३	मृगबंधनी	२४६	२६
मुक्त	७७	१९	मुह	२६३	४८	मृगमह	१६३	१२९
मुक्तर	२६०	८९	मुत	२७३	९५	मृगया	२४४	२३
मुष्णवासन	३२	३६	मुव	१४८	६७	मृगयु	२४३	२१
मुख्य	१७६	४०	मुवकच्छ	१४८	५६	मृगगोमज	१५८	१११
मुख्य	२६५	५७	मुचित	२७३	९६	मृगव्य	२४४	२३
मुख्य	३६६	२२	मुख्य	२६३	४८	मृगाशिरस्	२०	२३
मुख्य	२६३	४८	मुख्य	२०६	१०९	मृगशीर्ष	२०	२३
मुंड	१४३	४८	मुळनि	१४६	६१	मृगांक	१८	१४
मुंडि	३७१	३४	मुळित	१४६	६१	मृगाग्न	११९	१
मुंडित	२४१	१०	मुळित	३०५	८२	मृगित	२७५	१०५
मुंडित	१४३	४८	मुर्ण	२७३	९५	मृगेह	११८	१
मुंडित	२७१	८५	मुर्त	१४६	६१	मृजा	१६०	१२१
मुंडित	१४१	१०	मुर्त	२६९	७६	मुड	८	३३
मुव	२८	७४	मुर्न	१४८	७१	मुडानी	९	३२
मुविर	१७	७	मुर्न	३०२	६६	मुणान	६४	४२
मुहपर्णी	१०५	११३	मुर्तमन	२६९	७६	मुणानी	३५८	७
मुहुर	३०२	९१	मुहुर	१५४	९५	मुन	६८	४
मुधा	३५०	४	मुर्भाभिषिक्त	१८०	१	मुत	२०८	११७
मुनि	१७६	४०	मुर्भाभिषिक्त	३०१	६१	मुत	२०९	३
मुनीह	४	१४	मुर्वा	२०	८३	मुतस्नात	२५६	१९
मुरज	४२	७	मुर्वा	१९	८३	मुत्तालिक	१०९	१३०
मुरमर्दन	६	२३	मुर्वा	१९	८३	मुत्तालिक	१०९	१३१
मुरा	१०७	१२३	मुन	१८२	१२	मुत्तिका	६८	४
मुशीली	१०२	१२	मुन	३३३	१९९	मुत्तु	२७०	११६
मुषक	१२२	१२	मुनक	११५	१०७	मुत्तुजय	८	३३
मुषा	२४६	३३	मुनकर्मन्	२७८	४	मुत्ता	६८	४
मुषित	२७१	८८	मुनधन	२३०	८०	मुत्तना	६८	४
मुषी	२४६	३३	मुन्य	१२९	७१	मुत्तना	१०९	१३१
मुष्क	१५०	७६	मुष्क	१२२	१०	मुत्तगा	४२	५
मुष्कक	८९	३९	मुष्क	२४६	३३	मुत्तु	२६९	७८
मुष्टिबंध	२८०	१४	मुष्क	३७२	३८	मुत्तुवच्	१०	४६
मुसल	२१६	२५	मुष्कपर्णी	१००	८८	मुत्तुल	२६९	७८
मुसलिन	६	२५	मुषित	२७१	८८	मुत्तुका	१०३	१०७
मुसली	१०६	११९	मृग	१२०	८	मुष	२०५	१०४
मुसली	१२२	१२	मृग	२८४	३०	मुषा	३५३	१५
मुसल्य	२६३	४५	मृगणा	२८४	३०	मुषार्थक	३९	२१
मुस्तक	११६	१५९	मृगवृणा	२२	३५	मुष्ट	२३५	५६
मुस्ता	११६	१५९	मृगवृणा	२४३	२१	मकनकन्यका	६२	३२
						मखलकन्यका	६०	३२

शब्दानुक्रमणिका.

[illegible]

शब्दानुक्रमणिका.

६५

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
यानु	१३	युवराज	४३	रक्तानां	११३ १४६
यानुधान	१३	यूप	१३०	रक्तोत्पल	६४ ४२
यानु	१३८	युपनाथ	१८८	रक्तःसम	३६८ २७
याना	{ २०१ ३२६	युपप	१८८	रक्तस्	{ ४ ११ १३ ६३
यारःपति	५४	युथिका	९६	रक्षा	३१ १
यारस्	५९	यूप	{ ८९ ३७१	रक्षा	२७९ ८
यारसापति	१३	यूपक	३६४	रक्षित	२७५ १०६
यान	{ १८४ १९४	यूपकटक	१७०	रक्षितव्र	१८१ ६
यानमुख	१९३	युपखंड	३२५	रक्षण	२७९ ८
याप्य	२६५	युपाय	१७०	रक्त	१२१ १०
याध्ययान	१९३	युष	३७१	रक्त	२३७ १०६
याम	{ २४ २८१	याक्य	२१२	रंगाजीव	२४० ७
यामि	३१८	योग	२९२	रचना	१६४ १३७
यामिनी	२३	योगष्ट	२३७	रजक	२४१ १०
यामुन	२३५	योग्य	१०५	रजत	{ २३४ १६ ३०५ ७१
यायजूक	१६८	योजन	३६९	रजत	{ २३४ १६ ३०५ ७१
याव	१६१	योजनपैथी	१००	रजनि	{ २३ ४ ११४ १५३
यावक	२१४	योजनवर्णा	१००	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
यावन्	३४५	योज	२९२	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
यावन	१६२	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
याटीक	१९७	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
यास	१००	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युक्त	१८६	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युक्तरसा	१११	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युग	{ १२९ २९३	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युगकीलक	२१२	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युगंधर	{ १५४ ३७१	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युगपत्	३५५	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युगपदक	८०	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युगपार्धग	२२६	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युगल	१२९	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युगाद्युग	१९४	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युग्म	१२९	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युग्य	{ १९४ २२६	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युज	२०५	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युध	२०६	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युधति	१३३	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युधती	१३३	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३
युधस्	१४१	योज्य	१९५	रजनी	{ २३ ४ ११४ १५३

शब्दानुक्रमणिका.

शब्दः	पृष्ठं लोकः	शब्दः	पृष्ठं लोकः	शब्दः	पृष्ठं लोकः
रयकक्षा	१९३	२५ रसवती	२१६	२७ राजीव	५९ १९
रयकार	२४०	१ रसा	६७	२८ राज्यांग	६४ ४१
२३९	४	२ रसांजन	१०७	१२३	१८४ १८
रयशुति	१९४	५७	२३६	१०१	२३ ४
रयहु	८६	२६ रसातल	५०	१	२२० ४१
१९३	५५	८७	३३	१	१३ ६३
१९४	५६	१३७	१६३	१३	६३
रयांगाह्वयनामक	१२५	२२ रसाल	२२१	४४	३० ४
रयिक	१९८	७६ रसित	१७	८	२६ १६
१९५	६०	११३ रसनक	११३	१४८	१९ २२
१९८	७६	१८६	२३	१	६ २४
रयिन	१९८	७६ रहम्	१८५	२२	१२१ १९
१९८	७६	१८६	२३	१	३९८ १४०
रयिन	१९८	७६ रहन्य	१८६	२३	२३० ४०
१९९	४६	२४	८	६२	२३१ ४
रय्या	७३	३ राका	७४	१२८	१७७ ४६
१९३	५५	५५ राक्षस	१३	१२५	१६७ १०७
रय	१५३	११ राक्षसी	१०८	१२५	१६७ १०७
रयन	१५३	११ राभा	१६१	१२५	१६७ १०७
रयनच्छद	१५३	११ रांकव	१५८	१२५	१६७ १०७
रभ	७०	१० राञ्ज	१८०	१२५	१६७ १०७
रभस	३६८	२ राञ्जक	१८०	१	३० २७
रमणी	१३१	४ राञ्जकशेखर	३३०	१८७	१३० ४२
रमणी	१३१	४ राञ्जन्	१८०	१	३३६ २१३
रमा	७	४ राञ्जन्	१८०	१	३३६ २१३
रभा	१०५	२१ राञ्जन्य	१८०	१	३३६ २१३
रय	१४	६० राञ्जन्यक	१८०	४	३३६ २१३
१५	६०	३० राञ्जन्यत	३०	१३	१०७ ११४
१५०	११६	११४ राञ्जना	११४	१५३	११४ १४०
१६३	१७	१६६ राञ्जनीञ्जिन	१६६	७	३० २६
रय	४०	७२ राञ्जराज	१८०	७२	३० २६
रयण	२६१	३८ राञ्जलिग	३०७	११	३० २६
रवि	७१	३८ राञ्जवहय	१६६	७	३० २६
रवाना	१५७	३१ राञ्जवन्	७०	१३	३० २६
१५४	१०८	१०८ राञ्जवृक्ष	८५	७३	३० २६
१५४	११	११ राञ्जसदन	७४	१०	३० २६
रविम	७०	२३ राञ्जसभा	३८०	१	३० २६
३१७	१३०	१३० राञ्जसूय	३६९	३१	३० २६
३१	७	७ राञ्जसूय	३८५	२४	३० २६
३२	१	१ राञ्जानन	८८	३५	३० २६
रस	४८	१० राञ्जानन	८८	३५	३० २६
२३५	२०	२० राञ्जानन	८८	३५	३० २६
३२९	२०६	२०६ राञ्जानन	८८	३५	३० २६
रसगर्भ	२३६	१०२ राञ्ज	८०	१२६	२३६ १०३
रसज्ञा	१५४	११ राञ्जिका	२१४	४	२३६ १०३
रसना	१५४	११ राञ्जिन	८९	१९	१४३ ५०
१५७	१०८	१०८ राञ्जिने	८९	५	२३४ १८
१५७	१०८	१०८ राञ्जिने	८९	५	२३४ १८

शब्दानुक्रमिका.

६७

शब्दः	पृष्ठ-सूचकः	शब्दः	पृष्ठ-सूचकः	शब्दः	पृष्ठ-सूचकः
कल	३३१ २२४	रे (राः)	३३३ १०	लक्षण	१८ १७
कल्प	२७२ ११	रोक	३२४ १६५	लक्षण्य	२५४ ३१
कच्	२२ ३४	रोक	५० २	लक्षण्यौ	१२६ २५
कचक	११ ५१	रोम	१४३ ५१	लक्ष्मण	२५५ १४
	१८ ७८	रोमहासिन्	१४५ ५७	लक्ष्मणा	१२६ २५
	२३८ १०९	रोचन	१० ४७	लक्ष्मन्	१८ १७
	२२० ४३	रोचनी	१०४ १०८	लक्ष्मी	३१४ १२४
कचि	२२ ३४	रोचिष्णु	११३ १४६	लक्ष्मीक	७ २८
	२१४ २९	रोचिस्	१५६ १०१	लक्ष्मीवत्	१०५ ११२
कचिर	२६४ ५२	रोचन	२२ ३४	लक्ष्मीवत्	२५५ १४
कच्य	२६४ ५२	रोचनी	१५४ १३	लक्ष्य	४९ ३३
कच्	१४३ ५१	रोचनी	१०० १२	लक्ष्य	२०१ ८६
कजा	१४३ ५१	रोचनी	३४० २२८	लक्ष्मण	३६४ १८
कल	४० २५	रोच्यो	३४० २२८	लक्ष्मण	२० २७
कलित	४९ ३५	रोच्य	५६ ७	लक्ष्मण	२४९ ४४
कल	२७२ १०	रोच्य	५६ ७	लक्ष्मण	१४ ६८
कल	३ १०	रोच्य	७०१ ८७	लक्ष्मण	१०९ १३३
	८ ३६	रोच्य	१५५ २९	लक्ष्मण	२९३ २८
कलापी	१ ३९	रोच्य	३६४ २९	लक्ष्मण	५१७ १६५
कलिर	१४७ ६४	रोच्य	४९ ३५	लक्ष्मण	३५९ ७
	३६६ २२	रोच्य	४९ ३५	लक्ष्मण	१०९ १३३
कल	१२१ १०	रोच्य	४७ २६	लक्ष्मण	४६ २३
कलाती	३८ १८	रोच्य	१९ ८७	लक्ष्मण	२५८ २८
कल	४७ २६	रोच्य	७७ ६७	लक्ष्मण	२७२ ११
कला	११६ १५८	रोच्य	३३ १५	लक्ष्मण	३६० १०
कल	३१ ७	रोच्य	८९ १९	लक्ष्मण	८९ १
कलाजीवा	१३५ १९	रोच्य	१२१ ४९	लक्ष्मण	८२ ११
कल्य	३२३ १६०	रोच्य	१२ ५८	लक्ष्मण	९० ५५
	२३३ ११	रोच्य	११ ४९	लक्ष्मण	९६ ७२
	२३४ १६	रोच्य	१२१ १०	लक्ष्मण	१०९ १३३
	२३४ १६	रोच्य	१२१ १०	लक्ष्मण	११३ १५०
कल्यायक	१८१ ७	रोच्य	४५ १७	लक्ष्मण	११३ १४८
कलिन	२७२ ८९	रोच्य	४६ २०	लक्ष्मण	१५३ ८९
कला	८० ४	रोच्य	२२० ४२	लक्ष्मण	३४ १
कलाती	१०४ १०८	रोच्य	५३ १	लक्ष्मण	२७५ १०७
	११३ १४६	रोच्य	२० २६	लक्ष्मण	२७५ १०४
कलित	११२ ४८	रोच्य	११७ १६६	लक्ष्मण	१६६ ६
कल	२०४ १८	रोच्य	१२१ १०	लक्ष्मण	१६८ १०
कल	२१३ १६	रोच्य	१२१ १०	लक्ष्मण	१६८ २४
कलका	१०६ १२०	रोच्य	१२१ १०	लक्ष्मण	१५६ १०४
कलस्	१४६ ६२	रोच्य	१२१ १०	लक्ष्मण	१ ४१
कल	२६५ ५४	रोच्य	१२१ १०	लक्ष्मण	४३ ९
कल	२६५ ५४	रोच्य	१२१ १०	लक्ष्मण	१३१ ३
	३१६ १३२	रोच्य	१२१ १०	लक्ष्मण	१५६ १०४
कलतीरन	६ २४	रोच्य	१२१ १०	लक्ष्मण	१५४ १२
कला	६२ ३२	रोच्य	१२१ १०	लक्ष्मण	१५४ १२

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
ललाटिका.....	१५६	१०३	लिखित	१८३	१६	लोचै	२४४	२५
ललाम	३१९	१४३	लिखित्ति	१७९	५४	लोभ	८७	३३
ललामक	१६४	१३५	लिपि	१८३	१६	लोपासुहा	१९	२०
ललित	४८	३१	लिपिकार	१८३	१५	लोप्य	२४४	२५
लव	२८२	२४	लिपिकारै	१८३	१५	लोमन्	१५५	१९
लव	२६६	६२	लिपिकारै	१८३	१५	लोमहा	११०	१३४
लवण	१६१	१२५	लिपी	१८३	१५	लोल	२६९	७४
लवण	३२	९	लिप्त	२७२	९०	लोलुप	३३४	२०४
लवण	२२०	४१	लिप्त	२७६	११०	लोलुप	२५७	२२
लवण	३६६	२३	लिप्तक	२०१	८८	लोलुभ	२५७	१२
लवणोर	५४	२	लिप्ता	४७	२७	लोह	२१२	१२
लवन	२८२	२४	लिबि	१८३	१६	लोहभवन	२१२	१२
लवित्र	२१२	१३	लिबिकर	१८३	१५	लोह	२१२	१२
लघुन	११३	१४८	लिबिकरै	१८३	१५	लोह	१६२	१२६
लघुन	११३	१४८	लीढ	२७६	११०	लोह	२३५	९८
लस्तक	२०१	८५	लीढ	४८	३२	लोह	२३५	९९
लाक्षा	१६१	१२५	लीला	४९	३२	लोहकारक	२४०	७
लाक्षा	३६०	१०	लीला	३३३	११८	लोहपृष्ठ	१२३	१६
लाक्षाप्रसादन	८९	४१	लुठित	१९०	७०	लोहन	२६०	३७
लांगन	२१२	१३	लुब्ध	२५७	२२	लोहाभिसार	२०३	१४
लांगनवर्ण	२१२	१४	लुब्धक	२४३	२१	लोहित	३३	१५
लांगनपद्धति	२१२	१४	लुगार	१५९	४	लोहित	१४७	६४
लांगनिकी	१०६	११८	लुगाय	११९	४	लोहिते	१२१	१०
लांगनित्	११८	१६८	लुना	१३०	१३	लोहितक	२३३	१२
लांगनी	१०४	१११	लुव	२७५	१०३	लोहितचन्दन	१६१	१२४
लांगनी	११८	१६८	लुव	१९०	५०	लोहितान्न	२०	२५
लांगुले	११२	७०	लेख	३	८	लोहि	२३५	११
लांगुन	११२	७०	लेखक	१८३	१५			
लाजा	२२०	४७	लेखयंत्र	१०	४५			
लाछन	१८	१७	लेखा	८०	४			
लाबु	११५	१५६	लेव	२०४	५६			
लाबु	११५	१५६	लेपक	२४०	६			
लाभ	२३०	८०	लेषा	२६६	६२			
लाभञ्जक	११७	१६५	लेटु	२१२	१०			
लाभसा	४७	२८	लेह	२२४	५६			
लाभसा	३४०	२२८	लोक	६८	६			
लाला	१४८	६७	लोक	२८७	२			
लालाटिक	२१०	१७	लोकान्न	४	१३			
लाव	१२८	३५	लोकपात	७	२९			
लामक	४३	८	लोकयत	१००	३२			
लासिका	४३	८	लोकलोक	७७	२			
लास्कोर्टनी	२४७	३४	लोकेश	५	१६			
लास्य	४३	१०	लोचन	१५४	१३			
लिकुच	९३	१०	लोचनवर्कट	१०४	१११			
लिता	३६०	१०	लोचनस्तक	१०४	११			

शब्दानुक्रमिका.

६९

शब्दः	पृष्ठ सं. श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ सं. श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ सं. श्लोकः
वचनेस्थित	२५८ २४	वध	२०७ ११५	वयस्यो	१३ ८९
वचस्	३४ १	वध्य	२६२ ४५	वयस्य	१३ ५८
वचा	१०२ १०२	वध्या	८१ ७	वयस्या	१११ १३७
					११२ १४४
वज्र	१० ५०	वध्या	२२७ ६९	वयस्य	१४१ ४२
	३२९ १८४	वध्री	२४६ ३१	वयस्य	१८३ १२
वज्रनिर्घोष	१७ १०	वधू	१०९ २३३	वयस्या	१३४ १२
वज्रनिर्घोष	१७ १०		१३१ २		१६९ १२४
वज्रपुष्प	१७ ७६		१३३ १	वर	२७९ ८
वज्रिन्	१० ४५		३१० १०१		३२६ १७२
वचक	१०० ५	वन	५५ ३	वरटा	१२६ २५
वचक	२६३ ४७		७९ १		१२६ २७
वचिन	२६३ ४९	वनतक्तिका	११ ८५	वरटी	१२६ २७
वचुक	१०० ८	वनपिय	१०४ १९	वरण	१३ ६४
		वनमक्षिका	१०६ २७	वरण	७३ ३
वञ्जल	८६ २७	वनमानिन्	५ २१	वरण	८८ २५
	८६ ३०	वनमुद्र	१०३ ९९	वरड	३६४ १८
	१४ ६४		२१३ १७	वरजा	१९० ४२
वट	८७ ३०	वनशृगाट	१०३ ९९	वरड	२४६ ३१
वटक	३६३ १७	वनसमूह	८० ४	वरड	२४४ ७
वटी	३४५ २७	वनस्पति	८० ६	वरवाणिनी	१३१ ४
वडपा	१०१ ४६	वनायु	१०० ८		२२० ४१
वडवानल	१० ८०	वनायुज	१०५ ४८	वरांग	२०३ २६
वडू	२६६ ६१			वरांगक	११० १३४
वणिक	२०९ ४८	वनिता	१३१ ७३	वराटक	६८ ४३
वणिकपथ	२२९ ५१	वनीपक	२६४ ४९		२८ २७
वणिज्या	२०० ७९	वनीयक	२६४ ४९		३०२ ३८
वटक	२३३ ८९	वनौकस्	११० ३	वरागोला	१३१ ४
वर्त	३४४ २४३	ववा	९९ ८२	वराशि	१५९ १९६
		ववाह	२५८ २८	वरासि	१५९ १९६
वस्म	१८० ७८	वन्या	८० ४	वराह	१९९ २
	२०५ ६२			वरिवसित	२७५ १०२
	३३९ २०५				
वस्तक	९५ ६६	वपा	५० २	वरिवस्या	१७४ ३५
वस्तमर	२२५ ६२		१४८ ६४	वरिवस्थित	२७५ १०२
वस्तनाभ	५२ ११	वपस्	१४८ ७०	वरिट	२३४ ९७
				वरिष्ठ	२७६ १११
वस्तर	२५ १३	वप्र	७३ ३	वरी	१०२ १००
	२७ २०		२११ ११	वरीयस्	३४१ २३४
वस्तल	२५५ १४		२३७ १०५		
वस्तादनी	१९ ८२	वम	१४५ ५५		१३ ६४
वह	२६० ३५	वमथु	१४५ ५५	वरुण	१६ २
वहन	१८३ ८९		१८९ ३७		८५ २५
वहन्य	२५३ ६	वनि	१४५ ५५	वरुणात्मजा	२४८ ३९
		वनी	१४५ ५५	वरुय	१९४ ५७
वहान्य	२५३ ६	ववस्	३४० २२१	वरुयिनी	१९८ ७८
	३२३ १६०	ववस्य	३४१ ४२	वरुण्य	२६५ ५७
ववावह	२६० ३५				

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
वर्कः	२४४	वर्षावत	१४१	वसु	१८ ८०
वर्गः	२३०	वर्षापल	१८	वसु	२२० ४२
वर्षत्	३४०	वर्षान्	१४८	वसुवैष	६ २३
वर्षत्क	१४८	वर्षान्	३१४	वसुधा	६० ३
वर्षः	१६५	वर्षा	३३	वसुधारा	६० ३
	१९०	वर्षा	२९४	वसुमती	६० ३
	२९८	वर्षा	२९४	वसुके	१८ ८०
वर्षक	१६४	वर्षा	७६	वसुके	२२० ४२
	३०२	वर्षा	७६	वसि	१५९ ११४
वर्षित	२०६	वर्षा	१५०	वसु	३६२ १३
वर्षित्	१०६	वर्षा	२०२	वसु	७३ ५
वर्षक	१२८	वर्षा	७५	वसु	१५९ ११५
	२८९	वर्षा	११९	वसु	१५८ ११०
वर्षन	२०९	वर्षा	८२	वसुवदमन्	१६० १२०
	२०९	वर्षा	८२	वसु	२२९ ७९
वर्षानि	७९	वर्षा	११२	वसुसा	१४७ ६६
वर्षानी	७९	वर्षा	३१९	वसु	२२६ ६३
वर्षि	१६४	वर्षा	७०	वसु	१८ ७६
वर्षिका	१२८	वर्षा	४१	वसु	१६ २
वर्षिष्ठा	२५९	वर्षा	२६५	वसु	२३७ १०६
वर्षुल	२६८	वर्षा	१३७	वसु	१८ ८०
वर्षन्	७९	वर्षा	८२	वसु	३४६ २४८
	३०३	वर्षा	८२	वसु	३५९ ९
वर्षानि	७९	वर्षा	८१	वसु	३५३ १५
वर्षः	२३७	वर्षा	१४७	वसु	१६० ३५
वर्षक	१००	वर्षा	१४७	वसु	३४ २
वर्षकि	२४०	वर्षा	२०९	वसु	२६० ३५
वर्षन	२०९	वर्षा	२३८	वसु	१०१ ९६
	२०९	वर्षा	१८८	वसु	२४४ ७६
वर्षमान	९९	वर्षा	२२७	वसु	२४२ १४
वर्षमानक	२१०	वर्षा	२६५	वसु	२६० ३५
वर्षिष्ठा	२०९	वर्षा	१०१	वसु	३६ ९
वर्षी	११३	वर्षा	२००	वसु	३४ ९
वर्षन्	१९५	वर्षा	२५८	वसु	१०६ ४२
वर्षित	१९६	वर्षा	३५९	वसु	३४ २
वर्षः	२६५	वर्षा	१०२	वसु	२० २४
वर्षा	१३०	वर्षा	३००	वसु	२६० ३६
वर्षा	१०६	वर्षा	१५९	वसु	२६० ३६
वर्षी	११३	वर्षा	२०	वसु	१८ १०
वर्षी	१०	वर्षा	१४०	वसु	२६० ३५
वर्षी	६८	वर्षा	१०१	वसु	२०९ ८०
वर्षी	३३९	वर्षा	२००	वसु	३६९ ३९
वर्षवर	१८२	वर्षा	३	वसु	१०३ १०३
वर्षा	२०	वर्षा	१८	वसु	१२८ ३३
वर्षा	६०	वर्षा	२३३	वसु	१९० ४४
वर्षा	६०	वर्षा	३४०	वसु	३१९ १००

शब्दानुक्रमिका.

७१

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
वाग्विशाला	७४ ७	वामन	१६ ३	वाचिक	११३ १५०
वाङ्मय	४७ २७	वामन	१४२ ४६	वाल	१५५ १५
वाटी	३७३ ४२	वामन	२६८ ७०	वालधि	११२ ५०
वात्पालका	१०३ १०७	वामन	७० १४	वालपत्र	११ ४५
वाडव	१२ ५९	वामलोचना	१३१ ३	वालपादवा	१५६ १०३
वाडव	१६६ ४	वामा	१३१ २	वालहस्त	११२ ५०
वाडवानल	१२ ५९	वामी	१११ ४६	वालुक	१०७ १२१
वाडव	२८६ ४१	वायवंड	२४५ २८	वालुका	३०३ ७३
वापि	२४५ २८	वायस	१२४ २०	वालुक	१५८ १११
वापि	२२९ ७८	वायसाराति	१२३ १५	वालुक	२६० ३५
वापि	२०९ २	वायसी	११४ १५१	वालुक	२७२ १२
वापि	२२९ ७९	वायसोनी	११२ १४४	वाशिका	१०२ १०३
वापिनी	३१२ १११	वालु	१३ ६४	वाशित	४० २५
वापी	३४ १	वायुसख	१० ५८	वाशितो	३०४ ७५
वात	१३ ६६	वार	५५ ३	वास	७३ ६
वातक	११३ १४०	वार	५५ ३	वासक	१०३ १०३
वातकिन्	१४६ ५९	वार	१०१ ३९	वासक	१०३ १०३
वातपोय	८६ २९	वार	१६१ १६१	वासक	७४ ८
वातप्रमी	१२० ७	वारण	१८८ ३४	वासक	१६४ ७२
वातप्रग	१२० ७	वारणमुषा	१०५ ११३	वासक	१३४ १३४
वातरोगिन्	१४६ ५९	वारणमुसा	१ ५	वासक	२३ २
वातावन	७४ १	वारवाण	१ ५	वासक	१० ४५
वातायु	१०० ८	वारमुखा	११५ ११	वासक	१५९ ११५
वाति	१३ ६६	वारम्बा	११५ ११	वासक	१०२ १०३
वातुन	३३२ ११५	वाराही	११४ १५१	वासक	१६४ १३४
वातुल	३३२ ११५	वारि	५५ ३	वासक	२२१ ४६
वात्या	३३२ ११५	वारि	१० ७	वासक	३४ ७५
वास्तक	२२५ ६०	वारिपणी	६३ ३८	वासक	५१ ४
वाहि	४२ ५	वारिप्रवाह	७८ ५	वासक	५१ ४
वाद्य	४० ५	वारिवाह	१० ६	वासक	५१ ४
वान	८३ १५	वारी	११० ४३	वासक	५१ ४
वानप्रस्थ	८६ २८	वारुणी	२९९ ५१	वासक	५१ ४
वान	१६६ ३	वार्त	१४५ ५०	वासक	५१ ४
वान	११९ ३	वार्त	३०४ ७५	वासक	५१ ४
वानस्पत्य	८० ६	वार्ता	३०४ ७५	वासक	५१ ४
वार्नीव	१२० ८	वार्ता	३०४ ७५	वासक	५१ ४
वानीर	८६ ३०	वार्ता	३०४ ७५	वासक	५१ ४
वानेव	१०९ १११	वार्ता	३०४ ७५	वासक	५१ ४
वार्यवंड	२४५ २८	वार्ता	३०४ ७५	वासक	५१ ४
वॉवि	६१ २८	वार्ता	३०४ ७५	वासक	५१ ४
वापी	६१ २८	वार्ता	३०४ ७५	वासक	५१ ४
वाप्य	१०८ २२६	वार्ता	३०४ ७५	वासक	५१ ४
वान	३११ १४४	वार्ता	३०४ ७५	वासक	५१ ४
वानेव	८ ३४	वार्ता	३०४ ७५	वासक	५१ ४

[illegible]

शब्दानुक्रमिका.

७३

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
विधेय	२५८	२४	विमलाप	१८	१६	विलंबित	४३	९
विनयमादिन्	२५८	२४	विमलिका	११५	२०	विलम्ब	२८३	२८
विना	३४९	३	विमुष्	५५	६	विलाप	४८	१६
विनायक	४	१४	विभन	२८०	१४	विलास	४८	३१
	१	४०	विभुर्	१७५	३९	विलीन	२७४	१००
	२८८	६	विभुध	३	७	विलेपन	१६४	१३३
विनाश	२८२	२२	विभव	२३३	९०		२८३	२७
विनाशोन्मुख	२७२	९१	विभाकर	२१	२८	विलेपी	२२२	५०
विनीत	१९०	४४	विभावरी	२३	४	विषय	३०८	१६
	२५८	२५		१२	५९	विषयिक	२४२	१५
विनीतक	१९४	५८	विभावसु	२१	३०	विषय	५०	१
विपु	१५९	३०	विभीतक	३३९	२२५	विषय	२४२	१६
विषय	७८	३	विभीत	१३	८८	विषय	२६२	४४
			विभूत	८	३८			
विष	२७४	९९	विभूषण	१५६	१०९	विषयन्	२१	२९
	२७५	१०४		४८	३१		३००	५७
विन्यस्त	२९७	४४	विभ्रम	३१८	४४१	विवाह	३६	९
विपक्ष	१८२	११	विभाज	१८६	१०१	विवाह	१७९	५६
विपक्षी	४१	३	विमनस्	२७४	८	विविक्त	१८५	२२
विषण	२३०	८३	विमर्ष	२३०	८०		३०५	८२
			विमर्षन	२८०	१३	विविध	२७३	९३
विपणि	७२	२	विमला	११०	१४३	विवेक	१७५	३८
	२५९	५९	विमानुज	१३७	२५	विषयक	४८	३१
विपपी	७२	२	विमान	११	५९	विश्व	१६६	२
विपत्ति	२००	८०	विद्यन्	१५	२	विश्व	३३६	२१३
विषय	७१	१६	विद्यहंगा	११	५२	विश्वकट	२६६	६०
विषय	२००	८२	विद्यम	२८१	१८	विश्व	३२	१२
विषययै	२८४	३३	विद्यात	२५८	२५	विश्व	२०७	११५
विषयय	२८४	३३	विद्याम	२८१	१८	विश्वान्वा	११९	८३
विषयार्थ	२८४	३३	विश्रुतमस्	१७७	४५		११०	१३६
विपश्चिन्	१६६	५	विरति	२८५	३८		३२१	१५५
विषाद	६२	३३	विरल	२६७	६६	विशसन	२०७	११४
विषादिका	१४४	५२	विराज	१८०	१	विशाल	९	४२
विषादा	६२	३३	विराव	४०	२३	विशाखा	१९	२२
विपिन	७९	१	विरिच	५	१७	विशाय	२८४	३२
विपुल	२६६	६१	विरिचि	५	१७	विशारण	२०७	११२
			विरिचि	५	१७	विशारद	३०८	१५
विप्र	१६६	२	विरिचि	३००	५६	विशाल	२६६	६०
	१६६	४	विरूपाक्ष	८	३४	विशालता	१५९	११४
विप्रकार	२८०	१५	विरोचन	२१	३०	विशालत्व	८५	२३
विप्रकृत	२६२	४१	विरोध	३११	१०८	विशाला	११५	१५६
विप्रकृतक	२६८	६८	विरोध	२८०	१३			
विप्रतीसार	४०	२५	विरोध	४०	२५	विशिल	७१	३
विप्रयोग	२८३	२८	विरोधन	२८२	२१		२०१	८६
विप्रलब्ध	२६२	४१	विरोधोक्ति	३८	१६	विशिला	७१	३
			विलस	२५८	२६	विशेषक	१६१	१२३
विप्रलेन	५०	३६	विलसण	२७८	२	विशेष	१८६	२६
	२८३	२८						

शब्दः	पृष्ठ सं. श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ सं. श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ सं. श्लोकः
विभ्राणन	१७३ २९	विष्णु	५ १८	विहायस	{ १५ २
विभ्राव	२८३ २८	विष्णुकाता	१०३ १०४	विहायस	{ १२७ ३२
विभ्रुत	२५४ ९	विष्णुपद	१५ २	विहायस	१५ २
	३ १०	विष्णुपदी	६२ ३१	विहायस	२८१ १६
विभ्र	{ २१९ ३८	विष्णुरथ	७ ३१	विहायस	२६२ ४४
	{ २६७ ६५	विष्णु	२६३ ४५	विहायस	३३६ २१४
विभ्रक	२४३ २२	विष्णुक	३५२ १३	विहायस	५५ ५
विभ्रकर्म	३११ १०८	विष्णुकसेन	५ १९	विहायस	४१ ३
विभ्रकेतु	७ २८	विष्णुकसेनप्रिया	११४ १८१	विहायस	४२ ३
विभ्रकृत	२६० ३९	विष्णुकसेना	९२ ५६	विहायस	२४१ १३
विभ्रकृतज	२१९ ३८	विष्णुकृत	२६० ३४	विहायस	१९० ४३
विभ्रकृत	६ १२	विष्णुकृत	८० ३६	विहायस	२४४ २६
विभ्रकृत	६७ २	विष्णुकृत	१२९ ३२	विहायस	१९० ४३
विभ्रकृत	६ २३	विष्णुकृत	१७३ २१	विहायस	१० ५६
विभ्रकृत	३ १०	विष्णुकृत	१८२ २३	विहायस	{ १० ४
विभ्रकृत	५ १७	विष्णुकृत	१८२ २३	विहायस	{ ३०६ ८७
विभ्रकृत	१३३ ११	विष्णुकृत	२५९ ३१	विहायस	२६५ ८८
विभ्रकृत	१०२ ११	विष्णुकृत	२७१ ८६	विहायस	६१ ७७
विभ्रकृत	१८६ २३	विष्णुकृत	२८९ ३१	विहायस	४५ १७
विभ्रकृत	१४८ ६८	विष्णुकृत	२८९ ३१	विहायस	४५ १८
विभ्रकृत	५७ ९	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ ७७
विभ्रकृत	{ ३३८ ३२७	विष्णुकृत	८३ १८	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	५७ ७	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	८० २३	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	{ ३१ ७	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	{ ६१ ८	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	{ २८० १९	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	{ ३२१ १०२	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	४६ २४	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	३१ ८	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	५३ ११	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	१०२ ११	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	२०१ ८८	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	३०० ८०	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	१०६ ११९	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	२६ १४	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	२६ १४	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	१२८ ३३	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	७६ १७	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	६८ ६	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	३२५ १६१	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	५ १८	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	५४ ३	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४
विभ्रकृत	१४८ ६८	विष्णुकृत	२८७ २७	विहायस	१९७ १६४

शब्दानुक्रमणिका.

७२

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
वृक्षवाटिका	८०	२	वृष	२०	२७	वेल	३३२	११७
वृक्षावनी	१११	८२	वृष	२८	२४	वेल	१०३	१०६
वृक्षाम्ल	२४७	३४	वृष	१०३	१०३	वेलज	२१८	३५
वृजिन	२१८	३५	वृष	१०६	११६	वेलि	८९	९
वृज	२८८	७१	वृषण	२२५	८९	वेलित	२६८	७१
वृति	३११	१०८	वृषण	३३८	२२०	वेलित	२७१	८७
वृत्	२७२	९२	वृषरंशक	१५०	७६	वेष	७२	२
वृति	७३	८	वृषध्वज	१२०	६	वेष	१५६	१९
वृत्	२७९	८	वृषध्वज	८	३६	वेष	६९	२८
वृत्	२६८	६९	वृषध्वज	१०	४५	वेष	२१८	३५
वृत्	२७२	९२	वृषध्वज	२२५	८९	वेष	७३	४
वृत्	३०५	७८	वृषध्वज	२३८	९	वेष	७७	१९
वृत्त	३६	७	वृषध्वज	१३३	९	वेष	१३५	१९
वृत्त	३०९	६३	वृषध्वज	१००	८७	वेष	७२	२
वृत्ति	२०९	७	वृषध्वज	३२२	१५८	वेष	१५६	१९
वृत्ति	३०९	७	वृषध्वज	३३५	१२९	वेष	२१८	३५
वृत्ति	३०३	७२	वृषध्वज	१७७	४६	वेष	२७२	१०
वृत्ति	३२४	१६३	वृषध्वज	१७	११	वेष	१३५	१९
वृत्ति	१०	४५	वृषध्वज	२२	३३	वेष	२१८	३५
वृत्ति	३४५	२४६	वृषध्वज	२२९	७६	वेष	२२७	६९
वृत्ति	३८०	४	वृषध्वज	२९२	२०	वेष	३५०	५
वृत्ति	१०७	१२०	वृषध्वज	१९८	७३	वेष	३५३	८
वृत्ति	१४१	४२	वृषध्वज	१५८	९८	वेष	१६४	१३६
वृत्ति	३०९	१००	वृषध्वज	९८	६९	वेष	१६४	१३६
वृत्ति	१४०	४०	वृषध्वज	११६	१६१	वेष	८८	३७
वृत्ति	११०	१३७	वृषध्वज	१८९	४१	वेष	८	१८
वृत्ति	१४६	६१	वृषध्वज	२४१	१३	वेष	४८	१९
वृत्ति	९	४४	वृषध्वज	२४८	३८	वेष	१४०	३९
वृत्ति	१४०	४०	वृषध्वज	८६	८९	वेष	१०	४९
वृत्ति	१३४	१०	वृषध्वज	६९	९	वेष	१९७	७१
वृत्ति	१८५	१९	वृषध्वज	३६५	२१	वेष	१४	६५
वृत्ति	२७९	९	वृषध्वज	६३	६४	वेष	२०४	१९
वृत्ति	२०९	४	वृषध्वज	३४	३	वेष	२५३	४
वृत्ति	३०६	८५	वृषध्वज	२७८	६	वेष	८४	१८
वृत्ति	२२५	६१	वृषध्वज	१७०	१८	वेष	१७७	४६
वृत्ति	२१०	५	वृषध्वज	७६	१६	वेष	२४१	१३
वृत्ति	८३	१५	वृषध्वज	१७०	१८	वेष	२४१	१३
वृत्ति	१२९	४०	वृषध्वज	२७९	८	वेष	१८९	४९
वृत्ति	१३०	४१	वृषध्वज	२४७	३४	वेष	२४२	१४
वृत्ति	३	९	वृषध्वज	११०	१३५	वेष	२४२	१५
वृत्ति	२९०	१६	वृषध्वज	५	१७	वेष	५३	८
वृत्ति	२७६	११२	वृषध्वज	३४०	२२७	वेष	२०४	१७
वृत्ति	१२२	१४	वृषध्वज	२७४	९९	वेष	२३९	३
वृत्ति	१२२	१४	वृषध्वज	५०	३८	वेष	२२९	७८
वृत्ति	२८८	७	वृषध्वज	२४५	२८	वेष	१०१	९६

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
वैद्य	१४५	५७	व्यसनार्त	२६२	४३	व्योमम्	१५	१	वैद्यनाम्	१०२	१०३
वैद्यनाम्	१०२	१०३	व्यस्त	२६८	४२	व्योमयान	११	५१	वैधाप	११	५४
वैधाप	११	५४	व्याकुल	२६२	४२	व्योष	२३८	१११	वैधेय	३६३	४८
वैधेय	३६३	४८	व्याक्रोश	८१	७	व्यज	१२९	३९	वैनतेय	७	३१
वैनतेय	७	३१	व्याक्रोष	८१	७	व्यज्या	२९४	३०	वैनीतक	१९४	५८
वैनीतक	१९४	५८	व्याघ्र	११९	१	व्यज्या	१०४	३६	वैमावेय	१३७	२५
वैमावेय	१३७	२५	व्याघ्रनख	२६६	५९	व्यज्या	२०३	९८	वैमेय	२३०	८०
वैमेय	२३०	८०	व्याघ्रनख	१०८	१२९	व्यज्या	१४४	५४	वैव्याघ्र	१९३	५३
वैव्याघ्र	१९३	५३	व्याघ्रपाद	८८	३७	व्यज्या	३३०	१८८	वैर	४७	२५
वैर	४७	२५	व्याघ्रपुच्छ	९१	५०	व्यज्या	१०५	३८	वैरै	२५२	१५
वैरै	२५२	१५	व्याघ्राट	१२३	१५	व्यज्या	८१	९	वैरनिर्यातिन	३०६	११०
वैरनिर्यातिन	३०६	११०	व्याघ्री	१०१	१३	व्यज्या	३०२	६६	वैरशुद्धि	२०६	११०
वैरशुद्धि	२०६	११०	व्याज	४८	३०	व्यज्या	१६७	७	वैरिन्	१८२	१०
वैरिन्	१८२	१०	व्याज	४९	३३	व्यज्या	२४६	३३	वैवधिक	२४२	१५
वैवधिक	२४२	१५	व्याड	५२	३३	व्यज्या	१२९	३९	वैवस्वन	१६	६२
वैवस्वन	१६	६२	व्याड	२९७	४२	व्यज्या	१७२	८४	वैशाख	२२८	७४
वैशाख	२२८	७४	व्याडायुध	१०८	८२९	व्यज्या	४६	२३	वैद्य	२०८	१
वैद्य	२०८	१	व्याड	१०८	८२९	व्यज्या	८४	२९	वैद्यवप	१५	७२
वैद्यवप	१५	७२	व्याधि	१०८	८२९	व्यज्या	२२३	१५	वैध्यानर	१०	५६
वैध्यानर	१०	५६	व्याधि	१०८	८२९	व्यज्या	२१४	२१	वैसारिण	५८	१७
वैसारिण	५८	१७	व्याधिपान	८५	२४	व्यज्या	३१४	३०	वैषाख	३५९	८
वैषाख	३५९	८	व्याधित	१४५	५८	व्यज्या	२१०	६	व्यक्त	३०१	३०१
व्यक्त	३०१	३०१	व्याधित	१४५	५८	व्यज्या	२१०	६	व्यक्ति	२९	३१
व्यक्ति	२९	३१	व्याधित	१४५	५८	व्यज्या	२१०	६	व्यम	३३०	२८९
व्यम	३३०	२८९	व्याधित	१४५	५८	व्यज्या	२१०	६	व्यंगा	३२७	२७६
व्यंगा	३२७	२७६	व्याधित	१४५	५८	व्यज्या	२१०	६	व्यजन	१६५	१४०
व्यजन	१६५	१४०	व्याधित	१४५	५८	व्यज्या	२१०	६	व्यञ्जक	४५	२६
व्यञ्जक	४५	२६	व्याधित	१४५	५८	व्यज्या	२१०	६	व्यञ्जन	३१२	३१५
व्यञ्जन	३१२	३१५	व्याधित	१४५	५८	व्यज्या	२१०	६	व्यङ्गक	११	५२
व्यङ्गक	११	५२	व्याधित	१४५	५८	व्यज्या	२१०	६	व्यङ्गम	११	५२
व्यङ्गम	११	५२	व्याधित	१४५	५८	व्यज्या	२१०	६	व्यङ्गय	२८१	३३
व्यङ्गय	२८१	३३	व्याधित	१४५	५८	व्यज्या	२१०	६	व्यङ्गान	२८४	३३

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
शक्तिधर.....	१ ४४	शतमन्त्र.....	१० ४५	शंकरारि.....	६ २७
शक्तिहेतिक.....	१९७ ६९	शतमान.....	३७१ ३४	शंखरी.....	१०० ८७
शक्ति.....	२६० ३६	शतमूली.....	१०२ १००	शंखल.....	३७१ ३४
शक्त ४.....	{ १० ४५	शतयष्टिका.....	१५७ १०५	शंखाकृत.....	२११ १
शक्तधनुस्.....	१७ ६६	शतवीर्यी.....	११६ १५९	शंखुक.....	६० २३
शक्तपादप.....	९२ १०	शतवेधिन.....	१११ १४१	शंखुक.....	६० २३
शक्तपुष्पिका.....	११० १३६	शतवृक्षा.....	१७ १	शंभली.....	१३५ १९
शक्त.....	२६० ३६	शतान्न.....	११२ ५९	शंभु.....	{ ७ ३२
शंकर.....	७ ३२	शतावरी.....	१०२ १०१	शंभु.....	{ ३१७ १३४
शंकु.....	{ ५९ ८९	शानु.....	{ १८२ १८२	शम्भ्या.....	२१२ १४
शंख.....	{ २०३ ९३	शानेधर.....	२० २६	शम्भ्याक.....	८५ २३
शंख.....	{ १५ ७५	शानेस्.....	३५३ १७	शय.....	१५१ ८९
शंख.....	{ ६० २३	शाय.....	३६ १	शयन.....	{ ५० ३६
शंख.....	{ १०९ १३०	शपन.....	३६ १	शयनीय.....	{ १६५ १३८
शंख.....	{ २९१ १८	शफ.....	१९२ ४९	शयनीय.....	१६४ १३७
शंखनेक.....	६० २३	शफरी.....	५८ १८	शयालु.....	२५९ ३३
शंखनख.....	६० २३	शबर.....	२४३ २०	शयित.....	२५९ ३३
शंखिनी.....	१०८ १२६	शबरालय.....	७७ २०	शयु.....	५१ ५
शम्बी.....	१० ४८	शबल.....	३४ १७	शय्या.....	{ १६६ १३७
शम्बीपति.....	१० ४६	शबल.....	३४ ३४	शय्या.....	{ २०३ ८७
शम्बी.....	११४ १५४	शबली.....	२२७ ६७	शर.....	१
शम्बी.....	२६३ ४६	शबली.....	२२७ ६७	शर.....	१
शम्बी.....	११३ १४९	शब्द.....	{ ३१ ३४	शर.....	१
शम्बी.....	१०३ १०७	शब्द.....	{ ४० २२	शर.....	१
शम्बी.....	५८ १६	शब्द.....	१५४ १४	शर.....	१
शम्बी.....	{ ६४ ४२	शब्द.....	२६१ ३८	शर.....	१
शम्बी.....	{ १८२ १	शब्द.....	१५१ ८९	शर.....	१
शम्बी.....	{ १४० ३९	शब्द.....	२७८ ३	शर.....	१
शम्बी.....	{ १८२ १	शब्द.....	२७८ ३	शर.....	१
शम्बी.....	{ २२६ ६२	शब्द.....	२७८ ३	शर.....	१
शत.....	२३१ ८४	शब्द.....	{ १३ ६१	शर.....	१
शतकोटि.....	१० ५०	शब्द.....	{ १७२ २६	शर.....	१
शतसु.....	६२ ३३	शब्द.....	६२ ३२	शर.....	१
शतपत्र.....	६४ ४०	शब्द.....	१४८ ६७	शर.....	१
शतपत्रक.....	१२३ १६	शब्द.....	२७४ १७	शर.....	१
शतपत्री.....	१२२ १३	शब्द.....	{ ९२ ५२	शर.....	१
शतपत्रिका.....	११५ १५८	शब्द.....	{ २१५ २३	शर.....	१
शतपत्रिका.....	११६ १६१	शब्द.....	२१५ २४	शर.....	१
शतपत्रिका.....	{ १०२ १०२	शब्द.....	१२ ५२	शर.....	१
शतपत्रिका.....	{ ११५ १५८	शब्द.....	८५ २३	शर.....	१
शतपत्रिका.....	११४ १५२	शब्द.....	१० ५०	शर.....	१
शतपत्रिका.....	१० ७६	शब्द.....	{ ५५ १०	शर.....	१
शतपत्रिका.....	१५ ७०	शब्द.....	{ १२१ १०	शर.....	१

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
शर्करावत्	७०	११	शाखा ५	८२	१९	शाल	७३	३
शर्करिल	७०	११	शाखानगर	७२	२	शालपत्री	१०५	११५
शर्मन्	२८	२५	शाखामृग	११९	३	शाला ५	{ ७३	६
शर्व	७	३२	शाखाशिका	८२	११	८२	११	
शर्वरी	२३	३	शाखिन् ५	८०	५	शालावृक्ष	२८९	१२
शर्वाणी	९	३९	शाखिक	२४०	८	शालि	२९५	२४
शाल	१२०	७	शाटक ५	३७०	३३	शालीन	२५८	२६
शालभ	१२७	२८	शात्री	३७२	३८	शालुक	६३	३८
शालल	१२०	७	शाटय	४८	३०	शालूर	६०	२४
शालली	१२०	७	शाङ्गल	६९	१०	शालेय	{ १०३	१०५
शालाद्रु	८३	१५	शाण्य	२४६	३२	२९०	६	
शालक	२८९	१३	शाणी	३५९	१	शाल्मल	९०	४६
शाल्य	{ १२	५३	शाङ्गिल्य	८७	३२	शाल्मलि	९०	४६
	१२०	७	शांत	१४१	४४	शाल्मलीवेष्ट	९०	४७
	२०३	१३	शात	{ २८	२५	शावक	१२९	३८
शाल्की	१०३	१२४	शातकम्	२७२	११	शावर	८७	३३
शाय	२०८	११८	शातकोभ	२३४	१४	शाश्वत	२६८	७२
शाय	१२१	११	शातला	११०	१४	शाष्कलक	२५६	१९
शायधर	१८	१५	शाश्व	१८२	१४३	शाष्कलिक	२८६	४०
शालोमन्	२३७	१०७	शाश्वव	१८२	११	शासन	१८६	२५
शालाइन	१२३	१४	शाव	{ ५६	१	शास्तृ	४	१४
शालोर्ण	२३७	१०७	शाव	३०७	८९	शास्त्र	३२७	१७९
शाल्य	{ २२५	६२	शापरलिन	६९	१०	शास्त्रविद्	२८३	६
	२४९	१	शाङ्गल	६९	१०	शास्त्रिया	९४	६३
शाल्य	{ ३४४	२४२	शानि	२७४	१०	शास्त्र्य	२४६	३०
	३५२	११	शानि	२७८	३	शास्त्रियत	२७०	८९
शाण्य	११८	१६७	शाबर	८७	३३	शास्त्रा	३५	४
शासन	१७०	२६	शासरी	२४१	११	शास्त्रित	२०३	४
शास्त	{ २८	२६	शार	३०४	१६५	शास्त्रेड	१०७	३१
	२७६	१०९	शारग	१२३	१७	शास्त्रेडक	१५८	१६
शास्त्र	{ २००	८०	शारव	{ ८५	२३	शास्त्र	{ ७८	४
	३२७	१७३	शारव	३०८	१४	शास्त्र	८२	१२
शास्त्रक	२३५	१८	शार्वी	८५	२३	शास्त्रिन्	{ ७७	१
शास्त्रमार्ज	२४०	७	शारत्री	१०४	११२	३१०	१०६	
शास्त्राजीव	१९६	६७	शास्त्रिक	२५०	४६	शास्त्रा	{ १२	६०
शास्त्री	२००	१२	शास्त्रिया	१०५	१५२	१२७	३१	
शास्त्र्य	८३	१५	शास्त्रर	७०	११	१५५	९७	
शास्त्र्यसंवर	९०	४४	शास्त्रं	७	३०	२९१	१९	
शाक	{ ११०	१६६	शास्त्रिन्	५	११	शास्त्राईक	१५५	९६
	२१८	३४	शास्त्रुन्	{ ११९	२	शास्त्रायन्	१२	५८
शाकट	२२६	६४	२६६	५९	१२७	शास्त्राकन	१२७	६०
शाकूनिक	२४२	१४	शाबर	३३०	१८७	शास्त्रिपीव	२३६	१०१
शाकतीक	११७	६९	शाबरी	२३	३	शास्त्रिन्	{ १५७	३०
शाक्यमानि	४	१४	शाल	{ ५९	११	३१०	१०६	
शाक्यासह	४	१५	८०	५	११	शास्त्रिवाहन	१	४२

शब्दानुक्रमिका.

७९

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
शिशु { ८७ ३१		शिशु { १ ३१		शुक् ४७ २७	
शिशुज २३८ ११०		शिशु { १२ ५२		शुक् { १०९ १३२	
शिशित ४० २४		शिशु { ११ ५९		शुक् { १२५ २१	
शिशिनी २०१ ८५		शिशु { १०८ १२७		शुकनास १२ ५७	
शितशुक २१३ १५		शिशु { १२० २११		शुकवर्ह १०९ १३२	
शिति १०६ ८२		शिशु २१५ ३४		शुक्त ३०६ ८२	
शितिकंड ८ ३४		शिशु १ २१		शुक्ति { ६० २३	
शितिसारक ८८ ३८		शिशु { ११ १९		शुक्ति { १०९ १३०	
शिशिविष्ट २१५ ३४		शिशु { २६ १८		शुक { १२ ५९	
शिशिविष्ट २१५ ३४		शिशु १२९ ३८		शुक { २० २५	
शिक्षा ८२ ११		शिशु ५८ १८		शुक { २६ १६	
शिक्षाकंठ ६४ ४३		शिशु १४० ४०		शुक { १४६ ६२	
शिक्षिका १९३ ५३		शिशु ५९ २०		शुकल ३३८ २१९	
शिक्षिर १८८ ३३		शिशु १५० ७६		शुकाशेष्य ४ १२	
शिक्षा २१५ २३		शिशु २६३ ४६		शुक्र { २५ १२	
शिरस् १५४ १८		शिशु १८६ २६		शुक्र { ३२ १२	
शिरस् १९६ ६४		शिशु १६८ ११		शुच् ४७ २५	
शिरस्य १५५ १८		शिशु १७ ११		शुचि { १२ ५९	
शिरा १४७ ६५		शिशु १४ ६८		शुचि { २६ १६	
शरीय १४ ६३		शिशु { १९ १९		शुचि { ३२ १२	
शरीय ८२ १२		शिशु { १९ १९		शुचि { ४५ १७	
शरीय १५३ ८८		शिशु { ८६ ३०		शुचि { २१४ २६	
शरीय १५६ १०२		शिशु { ८८ ३४		शुक्ति २१९ ३८	
शरीय १५५ ११		शिशु { ३६६ ३२		शुक्ति २१९ ३८	
शरीय १४८ ६९		शिशु २४३ १८		शुडापान २४८ ४१	
शरीय २०९ २		शिशु १६ ७०		शुनुक्ति ६२ ३३	
शरीय { ७२ ५३		शिशु { १९ १९		शुद्धांत { ७५ १२	
शरीय { ७८ ४		शिशु { १९३ १४९		शुद्धांत { ३०२ १५	
शरीय २३६ १४		शिशु { १०३ १०५		शुनक २४३ २२	
शरीय ६० २४		शिशु { १०७ १२०		शुनाशिर ९ ४४	
शरीय ७५ १३		शिशु { २२० ४२		शुनाशिर ९ ४४	
शरीय २११ १८		शिशु २१२ १४		शुनी २४३ २२	
शरीय ७७ १		शिशु ८		शुन्य २६५ ५६	
शरीय २४७ ३५		शिशु ४२ ४२		शुभ { २८ २५	
शरीय ७४ ७		शिशु १६ ७०		शुभ { २०९ ७६	
शरीय २३९ ५		शिशु १४ ७०		शुभ { ३६६ २३	
शरीय ७४ ७		शिशु १९५ ६३		शुभय २६४ ५०	
शरीय { ७ ३२		शिशु ४५ ४५		शुभयती १६ ५	
शरीय { २८ २५		शिशु { १५५ १५५		शुभयती २६४ ५०	
शरीय २२८ ७३		शिशु { १९६ १९६		शुभयती { ३२ १२	
शरीय १८ ८१		शिशु { ४७ २६		शुभयती { ३३१ १९१	
शरीय २२८ ७३		शिशु { ४७ २६		शुभयती १६ ५	
शरीय १८ ८१		शिशु { ४७ २६		शुभयती १८ १४	
शरीय २२८ ७३		शिशु { ४७ २६		शुभयती १८७ २७	
शरीय १८ ८१		शिशु { ४७ २६			

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
शुक्ल	२३४	१७	शुङ्गीकनक	२३४	१६	शौकल्य	१४१	४१
	२४५	२७	शुनि	११०	४१	शौड	२५७	२३
	३६६	२३	शुत	२७३	१५	शौडिक	२४१	१०
शुक्लो	२४५	२७	शेखर	१६४	१३६	शौडी	१०१	१७
शुक्ली	२४५	२७	शेखरी	१५०	७६	शौडीशनि	४	१५
शुभ्रवा	२७४	३५	शेकस्	१५०	७६	शौरि	५	२१
शुषि	५०	२						
शुषिरे	४१	४	शेकालिका	१६	७०	शौरि	२०	२६
	५०	१		३५१	७	शौर्य	२०५	१०२
शुष्कमांस	१४७	६३	शेमुषी	३०	२	शौत्स्विक	२४०	८
शुष्म	२०५	१०२	शेमु	८८	३४	शौत्स्वल	२५६	११
शुष्मन्	१२	८७	शेवधि	१५	७५	श्वेत	२७१	१०
शुक	२१९	२३	शेवाल	६३	३८	श्वशान	२०८	११८
शुकक्रीट	१२२	१४	शेव	५१	४	श्वशु	१५५	११
शुकधान्य	२१९	२४	शेव	१६८	११		३३	१४
शुकर	१११	२	शेखरिक	१००	८८	श्याम	३११	१४३
शुकाश्वो	१००	८७	शेल	७७	१	श्यामक	११७	१६५
शुकशिवि	१००	८७	शेलालिन्	२४१	१२	श्यामल	६३	१४
शुद्ध	२३८	१	शेलुष	२४१	१२		९२	५७
शुद्धा	१३४	१३				श्यामा	१०४	१०८
शुद्धी	१३४	१३	शेलिय	१०७	१२३		१०५	११२
शून्य	२६५	५६	शेदन	६३	३८		३११	१४३
शूर	२१	२८	शेदलिनी	६२	३०	श्यामाक	११७	१६५
शूर	११८	७७	शेदोल	६२	३८	श्यामो	१०	४४
शूर्य	११८	७७	शेदव	१४०	४०	श्यामल	१३८	३२
शूर्प	२१६	२६	शोक	४७	८५	श्याव	६३	१६
शूल	३३२	११६	शोन्विक्केश	१०	५३	श्येन	७२	१२
शूलकृत	२२१	४५	शोन्विस्	७२	३४	श्येन	१०३	१५
शूलिन्	७	३२	शोण	६३	३४	श्येनपाना	३०८	६
शून्य	२२१	४५	शोणक	१३	५७	श्येनोक्त	१०	५७
शुगाल	१२०	५	शोणरसन	२३३	१२	श्रद्धा	३१०	५०२
शुखल	१५७	१०१	शोणोक्त	१२	५७	श्रद्धालु	१३६	२१
	१८९	४१	शोभिम	१४७	६४		३५८	२७
शुखलक	२२१	७५	शोय	१४४	५७	श्रवण	२८०	१२
शुंग	७८	४	शोयप्री	११३	१४९	श्रवण	१५४	१४
	११२	१४७	शोधनी	७६	१८	श्रवन्	१५४	१४
	२१३	२६	शोधित	२२१	४६	श्रविष्ठा	११	२२
शुंगवेर	२११	३७		२६५	५६	श्राप्ता	२२०	५०
शुंगाटक	७१	१७	शोनक	१३	५७	श्राद्ध	१७३	३१
शुंगार	४५	१७	शोभन	१४४	५७	श्राद्धेष	१३	६२
शुमिष्ठी	२२६	६६	शोभन	२६४	५७	श्राव	२८०	१२
			शोभा	१८	१७	श्रावण	२६	१६
	१	४३	शोष	१४३	५१	श्रावणिक	२६	१६
शुंगी	६०	२५	शौक	१३०	४३	श्री	७	२८
	१०२	१००	शौकिक	१३०	४३		२००	८२
	१०६	११६	शौकिकय	५२	१०	श्रीकंड	८	१४

शब्दानुक्रमणिका.

८१

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
मीचन	४	१४	अभ्रमल	१४६	६०	बंढ	२२६	६२
मीह	१५	७३	अभ्यासक	८८	३४	पंढ	१४०	३९
मीपति	५	२१	लोक	२८७	२	१८२	९	
मीपर्ण	१५	६६	शः श्रेयस	२८	२५	पाटिक	२१५	२४
मीपर्णिका	२१९	५२	भवंद्रा	१०२	१८	पटिक्य	२१०	७
मीपर्णिका	८९	४०	भन्	२४३	२२	पाष्मानुर	९	४३
मीपर्णी	८८	३६	भनिशा	३७३	४०	स		
मीपिष्ट	१६२	१२९	भपय	२४३	२०	सपाकी	८५	२३
मीफल	८७	३२	भपाकी	२४३	२०	सभली	१३५	१९
मीफली	१०१	१५	भ	८०	२	सयन्	२०६	१०६
मीमान्	२५५	१४	भभ	३२९	१८४	सयत	२६२	४२
मीमान्	८९	४०	भयय	३६५	२२	सयम	२८१	१८
मील	२५५	१४	भयय	३४४	५२	सयाम	२८१	१८
मीवत्स	७	३०	भयति	२०९	२	सयुग	२०५	१०५
मीवत्सलाछन	६	३२	भयूर	१३८	३१	सयोगिते	२७२	१२
मीवास	१६२	१२९	भयुरी	१४०	३७	सयोजित	२७२	१२
मीवेष्ट	१६२	१२९	भयुर्य	३१९	१४५	सराध	४०	२३
मीसंत	१६१	१२५	भयभू	१३८	३१	सलाप	३८	१६
मीहस्तिनी	१५	६९	भयभयुरी	१४०	३७	सवन्	३५३	१६
भुत	३०४	७६	भयस्	३५५	२२	सवत्सर	२७	२०
भुति	३४	३	भयसन	१३	६४	सर्वतन	२७८	४
भुति	१५४	९४	भयस्ति	१२	५२	सवनन	२७८	४
भुति	३०३	७३	भयस्ति	३७१	३४	सर्वत	१२१	१०
भुति	८०	४	भयस्ति	१२०	७	सर्वत	२८	२२
भुति	१४९	७४	भयस्ति	१४४	५४	सर्वतिका	६५	४३
भुति	८०	४	भयस्ति	३२	१२	सर्वतय	७७	१९
भुति	२३९	५	भयस्ति	२३४	१६	सर्वतहन	२८२	२२
भुति	३८	२४	भयस्ति	३०५	७९	सर्वत	३०	१
भुति	३१	६	भयस्ति	३०५	२३	सर्वत	३१	१
भुति	२६६	५८	भयस्ति	३०५	२३	सर्वत	३०८	१२
भुति	२३	५९	भयस्ति	३३९	२२५	सर्वत	२७६	१०९
भुति	१९	८४	भयस्ति	२३८	११०	सर्वत	२८४	३०
भुति	१०१	१७	भयस्ति	३३	१५	सर्वत	२७२	१०
भुति	२६६	८८	भयस्ति	९६	७१	सर्वत	४९	३४
भुति	१४३	४८	भयस्ति	१६६	४	सर्वत	२७८	२७
भुति	१४९	७४	भयस्ति	१२७	२९	सर्वत	१६०	११८
भुति	१४९	७४	भयस्ति	४	१४	सर्वत	२०४	१८
भुति	१४९	७४	भयस्ति	११	४१	सर्वत	३०	३
भुति	१४९	७४	भयस्ति	११	४८	सर्वत	२५३	५
भुति	२६६	६९	भयस्ति	१०२	१०२	सर्वत	३१	५
भुति	२५५	१४	भयस्ति	११४	१५४	सर्वत	२७६	१०९
भुति	२८०	११	भयस्ति	४०	१	सर्वत	२८४	३०
भुति	१४६	६०	भयस्ति	६४	४२	सर्वत	२६७	६८
भुति	१४६	६२	भयस्ति	१८२	१	सर्वत	३६१	१८

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
संस्मरण	{ ७१ १८ ३०० ५४	संकुल	{ ३९ १९ २७१ ८५	सततं	१४ ६९
संसाधि	५० ३७	संकोच	१६१ १२४	सती	१३२ ६
संस्कार	१६४ १३४	संकल्प	१० ४७	सतीनक	२१३ १६
संस्कारहीन	१७९ ५४	संक्षेप	२८३ २५	सतीर्ष्य	१६८ १२
संस्कृत	३०५ ८०	संक्षेपण	२८२ २१	सत्तम	२६६ ५८
संस्तर	३२३ १६१	संक्षय	२०५ १०४	सत्त्व	{ २९ २९ ३३६ २१२
संस्तव	२८२ २३	संख्या	३० २	सत्पथ	७१ १६
संस्ताव	२८४ ३४	संख्यात	२६७ ६४	सत्य	{ ३९ २२ ३२९ १५३
संस्थाय	३२१ १५१	संख्यावत्	१६६ ८	सत्यकार	२३० ८२
संस्था	१८६ २६	संख्येय	२३१ ८३	सत्यवत्स	१७६ ४३
संस्थान	३१४ १२४	संग	२८३ २९	सत्याकृति	२३० ८२
संस्थित	२०७ ११७	संगत	३८ १८	सत्यान्त	२०९ ३
संस्पर्शा	११४ १५४	संगम	{ २८३ २९ ३७१ ३४	सत्यापन	२३० ८२
संस्फोट	२०८ १०८	सगर	३२० १६६	सत्यापना	२३० ८२
संस्फोट	२०८ १०८	संगीर्ण	२७६ १०९	सत्त्व	३२८ १८०
संहत	२६९ ७८	संग्रह	३६ ६	सत्त्वा	३५० ४
संहतज्ञानुक	१४२ ४७	संग्रह	{ ३६ ६ २७३ १३	सत्त्व	१८३ १५
संहतल	१५२ ८५	संग्रह	३६ ६	सत्त्व	१४ ६८
संहति	१८९ ४०	संग्रह	२०६ १०५	सत्त्व	१७१ २४
संहनन	१४८ ७०	संग्रह	{ २०२ १० २८० १४	सत्त्व	७३ ५
संहति	३६ ८	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	१६९ १५
संकल	२६७ ६५	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	१६९ १६
संकृत	३४४ २४१	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	३५० २०
संकृत्यज	१२४ ३०	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	१३ ६४
संकृत्यकला	१८ ८८	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	२५८ ३७
संकृत्यकली	१८ ८८	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	२४७ ३७
संस्थि	१४९ ७३	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	२४७ ३७
संस्थि	१८३ १२	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	२६७ ६७
संस्थि	१३४ १८	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	७३ ४
संस्थि	१८३ १२	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	७३ ४
संस्थि	१३९ ३४	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	७३ ४
संस्थि	१३९ ३४	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	७३ ४
संस्थि	२०४ ८५	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	७३ ४
संकट	२७१ ८५	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	७३ ४
संकर	७६ १८	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	७३ ४
संकर	६ २५	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	७३ ४
संकर	२७३ १३	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	७३ ४
संकर	३० ८	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	७३ ४
संकल	२६८ ४३	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	७३ ४
संकल	७६ १८	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	७३ ४
संकाश	२४८ १८	संग्रह	२०२ १०	सत्त्व	७३ ४
संकीर्ण	{ २४८ १ २७१ ८५ ३०० ५६	संग्रह	{ २४८ १ २७१ ८५ ३०० ५६	सत्त्व	{ २४८ १ २७१ ८५ ३०० ५६

शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम् श्लोकः
सनीह	२६० ६६	समसा	{ १६ ७२	समसन	२८२ २१
संसर्ग	१४ ६९	समाधि	{ ११२ १४३	समस्त	२६७ ६५
संताप	१६५ १	समाधि	११ ५९	समस्या	३६ ७
संनत	२७५ १०२	समाधि	२१ २१	समाः	२७ २०
संनत	५१ ४	सति	१९० ४४	समासमीना	२२८ ७२
संतान	{ ११ ५१	सब्रह्मचारिन्	१६८ ११	समाकषिन्	३२ ११
संताप	{ १६५ १	सभर्तृका	१३४ १२	समापात	२०६ १०५
संताप	१२ ६०	समा	{ ७३ ६	समाज	११० ४२
संतापित	२७५ १०२	समा	{ १६९ १५	समाज्ञा	३७ ११
संदान	२२८ ७३	समा	{ ३२७ १३७	समाधि	{ ३११ ५
संदानित	२०३ १५	समाजन	२७९ ३	समाधि	{ ३०९ १७
संशय	२०७ १११	समासह	१७० १६	समान	{ १४ ६७
संशय	२०७ १११	समास्तार	१७० १६	समान	{ २४७ ३७
संशय	{ २०३ १५	समिक	२४९ ४४	समान	{ ३१५ १२७
संशय	{ २०३ १५	सम्य	{ १६६ ३	समानोदय	११९ ३४
संशय	३८ १७	सम्य	{ १७० १६	समालंभ	२८३ २७
संशय	१८४ ३६	सम	{ २४७ ३७	समावृत्त	१६८ १०
संशय	३० ३	सम	{ २६७ ६४	समासाद्य	२७२ १२
संशय	१२९ ३९	समक्ष	२७० ७९	समासाध्या	३६ ७
संशय	२०७ १११	समय	२६७ ६५	समाहार	२८१ १६
संधा	३१० १०२	समय	{ १०० ९०	समाहिन	२७६ १०९
संधान	२४० ४०	समय	{ १११ १४१	समाहिति	३६ ६
संधि	{ १८४ १८	समज	१३० ४२	समाहृत्य	२५० ४६
संधि	{ २८० ११	समज्ञा	३७ ११	समिति	{ १६९ १५
संधिनी	२२७ ६९	समज्ञा	३७ ११	समिति	{ २०६ १०६
संध्या	२३ ३	समज्ञा	३७ ११	समिति	{ ३०३ ७०
संज्ञक	८८ ३५	समज्ञा	१६९ १५	समित्	२०६ १०६
संज्ञक	१९६ ६५	समज्ञा	१८६ २४	समिध्	८२ १३
संज्ञक	३२१ १५०	समज्ञा	२६९ ७५	समीक	२०५ १०४
संज्ञा	२८२ २३	समज्ञा	३५२ १०६	समीप	२६७ ६६
संज्ञा	२८२ २३	समज्ञा	१०३ ४	समीर	१३ ६५
संज्ञा	२८२ २३	समज्ञा	४१ ३	समीर	१३ ६५
संज्ञा	२८२ २३	समज्ञा	३५० ४	समीर	{ १३ ६५
संज्ञा	७३ २१	समय	{ २२ १	समुच्चय	२८१ १६
संज्ञा	१८२ १०	समय	{ ३२० १४८	समुच्चय	३२१ १५१
संज्ञा	३५१ १	समय	{ ३४७ २५१	समुच्चय	२७५ १०७
संज्ञा	{ ३४९ २	समय	{ ३५० ७	समुच्चय	२०४ १९
संज्ञा	{ १६९ १४	समय	२०५ १०४	समुच्चय	२७२ १०
संज्ञा	{ १७४ ३५	समय	३०६ ८६	समुच्चय	१२९ ४०
संज्ञा	१३९ ३३	समय	१८६ २५	समुच्चय	{ १२९ ४०
संज्ञा	२२४ ५५	समय	२५४ ७	समुच्चय	{ २०६ १०६
संज्ञा	१५७ १०८	समय	२६७ ६७	समुच्चय	३६४ १७
संज्ञा	१६९ १३	समय	१३ ६१	समुच्चय	१६५ १३९
संज्ञा	८५ २३	समय	१३९ ४०	समुच्चय	३०० ५५
संज्ञा	२० २७	समय	११५ १५७	समुच्चय	२५७ २३

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
समुद्रः	५४	१	सर्पणा	१०४	१०८	सर्वाला	२०३	१३
समुद्रांत	१०५	११६	सर्पणा	११४	१५२	सर्वालिनिम्	१०७	४५
समुद्रांता	१००	१२	सर्पि	७१	१५	सर्ववेष्ट	१६८	९
	१०५	११६	सर्पिणी	११४	१५२	सर्वसमहन	२०३	१४
	१०९	१३३	सर्पिन	१५२	८४	सर्वाभुति	१०४	१०८
समुद्रन	२८३	२९	सर्पमा	२४६	२२	सर्वाभोजिन्	२५७	२२
समुद्र	२७५	१०५	सर्पल	१३	६०	सर्वाग्नी	२५७	२२
समुद्रज	३१०	१०३	सर्पल	२५४	८	सर्वाभिसार	२०३	१४
समुद्रजोषम्	३५१	१०	सर्पलज्ज	१६२	१२९	सर्वायसिद्ध	४	१५
समुद्र	१२१	९	सर्पला	१०४	१०८	सर्वाय	२०३	१४
समुद्र	१२१	३९	सर्पम्	६१	२८	सर्वप	२१३	१७
समुद्र	१७०	१०	सर्पसी	६१	२८	सर्पिल	५५	३
समुद्र	२५५	१३	सर्पसीह	६४	४०	सर्पकी	१०७	१२४
समुद्रि	२७९	१०	सर्पस्व	५४	१	सर्व	१६९	१३
संपत्ति	२००	८२	सर्पस्व	१००	५७	सर्वन	१०७	४७
संपद्	२००	८१	सर्पस्वती	३४	१	सर्वयस्	१८३	१२
संपराय	३२०	१५०	सर्पस्व	६३	३४	सर्विन्	२३	३१
संपरायिक	२०५	१०४	सर्पव	२१७	३२	सर्विथ	२६७	६७
संपिधान	३१४	१२४	सर्पिन्	६१	२९	सर्वेषा	२६७	६७
संपुटक	१६५	१३१	सर्पिस्थिति	५४	१	सर्प्य	२७१	८४
संप्रति	३५५	२३	सर्पिलै	५५	३	सर्प्येष्ट	१९५	६०
संप्रवाय	२७९	७	सर्पिस्प	५२	७	सर्पेन	१७२	२६
संप्रधारण	३२२	१२६	सर्ग	२१२	२२	सर्प	८३	१५
संप्रधारणा	१८६	२५	सर्ग	१०	४४	सर्पमंजरी	२१४	२१
संप्रहार	२०५	१०५	सर्गक	१०	४४	सर्प्यपुक्	२१४	२१
संपुल	८१	७	सर्गस	१६२	१२७	सर्प्यसंहर	१०	४४
संघ	१०	५०	सर्गिकाभार	२३७	१०९	सर्ग	३५०	४
संघर्ष	५५	४	सर्ग	५१	६	सर्गकार	८७	३३
संघर्षारि	६	२७	सर्गराज	५१	४	सर्गचरी	१७	७५
संघाकृत	२११	९	सर्पिस्	२२३	५२	सर्गज	१३९	३४
संघाध	२७१	८५	सर्ग	७	३२	सर्गधर्मिणी	१३२	५
संघाधन	३५०	७	सर्ग	२६७	६४	सर्गन	२५९	३१
संघे	६३	३५	सर्गसहा	६७	३	सर्गभोजन	२२४	५५
संघन	४९	३४	सर्गज	४	१३	सर्ग	२६	१४
	२८३	२६	सर्ग	८	३५	सर्ग	२०५	१०२
संघ	२८	२४	सर्गस	३५२	१३	सर्ग	३५१	२३१
संघावनी	७६	१८	सर्गताम्र	७४	१०	सर्ग	२६	१५
संघुलन	२७९	६	सर्गताम्र	१४	६२	सर्ग	२३१	८४
संघु	२२१	४६	सर्गताम्र	८८	३५	सर्गसर्प	५८	१८
संघस्य	३२१	२२	सर्गताम्र	५५	४	सर्गसर्प	६४	४०
संघाज्	१८०	३	सर्गता	३५५	२२	सर्गसर्प	१३६	१५८
सर्ग	११६	१६२	सर्गधुपवह	२२६	६६	सर्गसर्प	२२०	४०
सर्ग	२४९	४२	सर्गधुप	२२६	६६	सर्गसर्प	१११	१४१
सर्ग	१२६	२६	सर्गनगला	९	३९	सर्गसर्प	२१	३१
सर्ग	१२२	१३	सर्गस	१६२	१२७	सर्गसर्प	११	४७

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
कलकित्	११५	६२	सामाज्य	१७२	२७	सालपर्णी	१०५	११५
कला	१७	७३	सामपरीन	१८३	१२	सालूर	६०	२४
कहाय	११७	७१	साबर	८७	३३	साल्ना	२२६	६३
कहायना	२८६	४१	साम	१८५	२०	साहस	१८५	२१
कठिण	२५१	३१	सामन्	३५	३	साहस	११५	६२
कटर्ष	२५३	३	सामाजिक	१८५	२१	साहस	२८६	४३
सांख्यिक	५७	१२	सामान्य	१७०	१६	सिंह	११८	१
सांयुगीन	११८	७७	सामि	२१	३१	सिंह	२६६	५१
सांख्यिक	१८३	१४	सामिधेनी	२००	८२	सिंहतल	१५२	८५
सांख्यिक	२५३	५	सामुद्र	३४६	२४८	सिंहनाइ	२०६	१०७
साकम्	३५०	४	सांयुगीन	१७१	२२	सिंहपुष्पी	१०१	१३
साकल्य	२७७	२	सांयुगीन	२२०	४१	सिंहसहनन	२५५	१२
साक्षान्	३४४	२४२	सांयुगीन	२०५	१०४	सिंहान	२३५	१८
सागर	५४	१	सांयुगीन	३५५	२३	सिंहान	२३५	१८
सावि	३५०	६	सांयुगीन	३५२	११	सिंहान	२८७	३१
सान्ना	११२	१४३	सायक	२८७	२	सिंहान	१०३	१०३
साति	२८५	३१	सायम्	२३	३	सिंहान	१०३	१०३
साति	३०२	६०	सायम्	३५४	११	सिंहान	१०५	११४
साति	३५१	१	साय	८२	१२	सिंहान	३०३	७३
सानिसार	१४६	५१	साय	३५५	१००	सिंहान	५६	१
सान्ना	२१३	१६	साय	१२३	१७	सिंहान	७०	११
सांख्यिक	४५	१६	साय	२१२	२३	सिंहान	२३७	१०७
सादिन्	११५	६०	साय	३३१	२२५	सिंहान	२८८	५
साधन	३११	१०६	साय	११४	१५२	सिंहान	२३५	१८
साधन	३१३	१११	साय	११४	५१	सिंहान	३३	१३
साधारण	२४७	३७	साय	२४३	२१	सिंहान	१७३	१५
साधन	२७०	८२	साय	६३	३६	सिंहान	२७४	१८
साधन	२६१	४०	साय	६४	४०	सिंहान	३०५	८०
साधन	२७६	११२	साय	१२५	२२	सिंहान	११४	१५२
साधन	३४१	२३४	साय	१५७	१०१	सिंहान	५२०	४२
साधन	१६६	३	साय	११५	६३	सिंहान	१६	७१
साधन	२६४	५२	साय	३५१	८	सिंहान	२२१	४३
साधन	३०१	१०१	साय	१०५	११२	सिंहान	१६३	१३०
साधन	११०	४४	साय	५०	१०	सिंहान	१६३	१३०
साधन	३	१०	साय	१३०	४१	सिंहान	६४	४१
साधन	४६	२१	साय	२२१	७८	सिंहान	४	११
साधन	१३२	६	साय	२७५	१०५	सिंहान	२७४	१००
सानु	७८	५	साय	३५०	४	सिंहान	३०	४
सातपन	१७८	५२	साय	३५०	४	सिंहान	२१४	१८
सातपन	३८	१८	साय	३५०	४	सिंहान	१०५	११२
सातपन	१८५	२१	साय	३५०	४	सिंहान	१४४	५३
सातपन	१८७	२१	साय	३५०	४	सिंहान	१४६	६१
सातपन	२६७	६६	साय	३५०	४	सिंहान	२१४	१८
सातपन	२५१	३०	साय	३५०	४	सिंहान	११	२२
सातपन	२५१	३०	साय	३५०	४	सिंहान	३५१	८

शब्दः	पृष्ठ श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ श्लोकः
सिनीशाली	२४	१ सत्परिचा	१३२	६ सूरपति	१० ४६
सिधुक	१५	६८ सुषेतक	१५१ ११६	७ सुरभि	२७ १८
सिधुवार	१५	६८ सुत	११७ २७	८ सुरभि	३२ ११
सिधुर	२३६ १०८	३०१ सुतश्रेणि	३०१ ६०	९ सुरभि	३१७ १३६
सिधु	५३ २	१०० सुताश्रया	१०० ८८	१० सुरभी	१०७ १२३
सिधुक्रै	५१ १	१३८ सुतामन्	१३८ २९	११ सुरभीरसा	१०७ १२३
सिधुज	३०९ १००	१०७ सुग्या	१०७ ४७	१२ सुरभि	११ ५१
सिधुवार	१५	६८ सुगन्	१६८ १०	१३ सुरलोक	२ ६
सिधुसंगम	२२०	४२ सुहसन	४२ ७	१४ सुरवर्त्मन्	१५ १
सिधुवार	१५	६८ सुशय	१८७ २८	१५ सुरसा	१०६ ११४
सिधुसंगम	६३	३५ सुदूर	२६८ ६९	१६ सुरा	२४८ ३१
सिरा	१४७	६५ सुधर्मा	११ ५१	१७ सुराचार्य	२० २४
सिद्धकौ	१०७	१२४ सुधा	११ ५१	१८ सुरामंड	२४९ ४३
सिद्ध	१६२ १२८	३१० सुधा	३१० १०१	१९ सुरानय	११ ५२
सीकरे	१७	११ सुधांशु	१८ १४	२० सुराष्ट्र	१०९ १३१
सीता	११२	१४ सुधी	१६६ ५	२१ सुवचन	१८ १७
सीर्य	२११	८ सुनासीर	९ ४४	२२ सुवर्ण	२३४ १४
सीधु	२४९	४२ सुनिष्पन्नक	११३ १४१	२३ सुवर्णक	२३२ ८६
सीमन्	७७	२० सुंदर	२६४ ५०	२४ सुवर्णि	१०१ ९८
सीमन्त	३६४	१९ सुंदरी	१३१ ४	२५ सुवर्णि	५६ ७०
सीमन्तिनी	१३१	२ सुंदरी	१३१ ४	२६ सुवर्णि	१०८ ११८
सीमा	७७	२० सुपपिन्	७१ १६	२७ सुवर्णि	१०७ ११९
सीर	११०	१४ सुपर्ण	७ ३	२८ सुवर्णि	१०७ १२३
सीरपाणि	६	२० सुपर्णक	८० २४	२९ सुवर्णि	१११ १४०
सीवन	२७८	५ सुपर्ण	३ ७	३० सुवर्णिनी	१३३ ९
सीसक	२३७	१०५ सुपार्थक	८५ ४३	३१ सुवर्णा	२०८ ७१
सीहण्ड	१०३	१८० सुप्रतीक	१६ ४	३२ सुवर्णा	२१४ १५५
सु	३४९	८ सुप्रयोगविशेष	१९६ ६८	३३ सुवर्ण	२६४ ५०
सु	३८८	५ सुप्रजाप	३८ १७	३४ सुवर्णा	१८ १७
सुकरक	१३३	१४७ सुभगासुन	१३७ २४	३५ सुवर्णा	११४ १८८
सुकरा	२०७	७० सुभिक्षा	१०७ १०४	३६ सुवर्णा	२११ ३०
सुकल	७८४	८ सुम	८३ १७	३७ सुवि	५० २
सुकुमार	२६१	७८ सुमन	२१४ १८	३८ सुविमे	११ ११
सुकृत	७८	२४ सुमनस	३ ७	३९ सुविमे	४१ ४
सुकृतिन्	२५३	३ सुमनसः	८३ १७	४० सुविमे	५० १
सुख	२८	२५ सुमना	१६ १७	४१ सुविमे	५० २
सुख	३६६	२३ सुमनोरजस	८४ १७	४२ सुविमे	१०८ १२१
सुखवर्धक	२३७	१०९ सुमेद	११ ५२	४३ सुविमे	१०८ १२१
सुखसंशोभा	२२८	७१ सुर	३ ७	४४ सुविमे	११ ११
सुखसंशोभा	२२८	७१ सुरंगा	३५९ ८	४५ सुविमे	१५ ६७
सुगम	४	१३ सुराष्ट्रे	५ १६	४६ सुविमे	१०४ १०८
सुगंधा	१०५	११४ सुरत	२०५ १५	४७ सुविमे	३४९ २
सुगंधि	३२	११ सुराष्ट्रिका	११ ५२	४८ सुविमे	३५४ ११
सुगंधि	१७७	१०९ सुराष्ट्र	४ १०	४९ सुविमे	२०१ ८५
सुगंधि	१७७	१०९ सुरनिष्पत्त्या	६८ ७१	५० सुविमे	२०१ ८५

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
खर्चनी	११४	१५५	खपादी	३७२	३८	सोमवह्नि	१११	११७
खट्व	१८३	१२	खपर	१२१	११	सोमवल्ली	१११	११७
खट्वय	२५	३३	खट	२९६	३८	सोमवह्निका	१०१	१५
खकर	१११	२	खटि	२९६	३८	सोमवली	९९	८३
खरभ	२२६	६१	खकपात्र	५७	१३	सोमोद्भवा	६२	३२
खचक्र	३१९	१४४	खचन	५७	१३	सौगंधिक	६३	३६
खचन	२६३	४७	खचु	७०	१४	सौगंधिक	११७	१६६
खचि	३५९	८	खना	८५	२५	सौचिक	२३६	१०२
खुत	११४	५९	खनांग	१८८	३३	सौशमनी	२४०	६
खुत	२३९	३	खनानी	१	४२	सौशमिनी	१७	९
खुत	३०१	९९	खनामुख	१९५	६२	सौध	७४	१०
खुतकागृह	७४	८	खनारक्ष	२००	८१	सौभागिनेय	१३७	२४
खुतिकागृह	७४	८	खनारक्ष	१९५	६१	सौभाजन	८७	३१
खुतिमास	१४०	३९	खै	२७८	६	सौभ्य	२०	२६
खुत्थान	२४३	१९	खैवक	१८२	९	सौभ्य	१३३	१६०
खुत्र	२४५	२८	खैवन	२७८	५	सौर	२०	२६
खुत्रवेष्टन	२८२	२४	खैवा	२०९	२	सौभ्य	२२५	६०
खुत्र	२१६	२८	खैव्य	११७	१६४	सौरभेयी	२२६	६६
खुत्र	३०७	९०	खैव्य	२०	२६	सौराष्ट्रिक	५२	१०
खुना	३१०	११०	खैक्य	५६	९	सौरि	२०	२६
खुनु	१३९	७७	खैक्य	६२	३३	सौरि	२२०	४३
खुनुन	३९	१०	खैक्य	११५	६१	सौरि	२३८	१०९
खुन्नाव	२५७	२६	खैक्य	११०	४४	सौरि	१८२	८
खुपकार	२१६	२७	खैक्य	२००	४७	सौरि	१८२	८
खुर	२१	२८	खैक्य	१९५	६१	सौरि	८८	३७
खुरण	११५	१५७	खैक्य	१९८	७८	सौरि	२१९	३९
खुरत	२०५	१५	खैक्य	२०६	६४	सौरि	२३५	१००
खुरसूत	२१	३०	खैक्य	१३५	१८	सौरि	८८	३७
खुरि	१६६	६	खैक्य	११९	४	सौरि	२१९	३९
खुरप	२१६	२०	खैक्य	१७	७०	सौरि	२३५	१००
खुरि	२४७	३५	खैक्य	१७	७०	सौरि	८८	३७
खुरी	२४७	३५	खैक्य	२७३	१७	सौरि	२१९	३९
खुर्य	२१	२८	खैक्य	१३९	३४	सौरि	२३५	१००
खुर्यनथा	६२	३०	खैक्य	२५७	२३	सौरि	८८	३७
खुर्यमिथा	३२२	१२७	खैक्य	२५	१०	सौरि	२३५	१००
खुर्यसंगम	२४	८	खैक्य	७६	१८	सौरि	२३५	१००
खुरि	१५४	११	खैक्य	८७	३१	सौरि	२३५	१००
खुरिणी	१५४	११	खैक्य	१८	१४	सौरि	२३५	१००
खुरि	१५४	११	खैक्य	१६८	१	सौरि	२३५	१००
खुर	२०२	११	खैक्य	१६८	१	सौरि	२३५	१००
खुराल	१२०	५	खैक्य	१६८	१	सौरि	२३५	१००
खुरि	११०	४१	खैक्य	१६८	१	सौरि	२३५	१००
खुरिका	१४८	६७	खैक्य	१०१	१५	सौरि	२३५	१००
खुरीको	१४८	६७	खैक्य	१०१	१५	सौरि	२३५	१००
खुरि	७०	१५	खैक्य	१०१	१५	सौरि	२३५	१००

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
स्तम्भकरि	२१४	२१	स्थावरः	२६८	७३	स्तुका	१०१	१३३
स्तम्भयन	२८५	३५	स्थाविर	१४०	४०	स्तुषी	१०१	१३
स्तम्भप्र	२८५	३५	स्थासक	१६१	१२२	स्तुष्टि	२७९	९
स्तम्भरम	१८८	३५	स्थास्तु	२६८	७३	स्तुष्टा	४७	२७
स्तम्भ	३१७	१३४	स्थिति	१८६	२६	स्तुष्ट	२८०	१४
स्तम्भ	३७	११	स्थिति	२८२	२१	स्तुष्टा	५२	९
स्तिमित	२७५	१०५	स्थिरतर	२६८	७३	स्तुष्टि	२७९	१०
स्तुत	२७६	११०	स्थिरा	६७	२	स्तुष्टि	२७९	९
स्तुति	३७	११	स्थिरा	१०५	११५	स्तुष्टि	२६७	६३
स्तुतिपाठक	२०४	९७	स्थिराद्य	९०	४६	स्तुष्टि	२७९	१०
स्तुभ	२२९	७६	स्तुष्टा	२४७	३५	स्तुष्टि	१५०	७५
स्तूप	३६४	१९	स्तुष्टि	२५९	५०	स्तुष्टि	२६७	६३
स्तन	२६४	२४	स्तूल	२६६	६१	स्तुष्ट	८९	७
स्तन	२८३	२९	स्तूल	३३४	२०३	स्तुष्ट	२७०	८९
स्तन्य	२४४	२५	स्तूलक्ष	२५३	६	स्तुष्टन	२७८	५
स्तन्य	२४४	२५	स्तूलक्षय	२५३	६	स्तुष्टन	२७९	१०
स्तोक	२६६	६१	स्तूलक्षक	१५९	११६	स्तुष्टन	२७९	१०
स्तोत्र	३७	११	स्तूलक्षय	३२०	१४८	स्तुष्टन	२७९	१०
स्तोम	१२९	३९	स्तुष्टि	२६८	७३	स्तुष्टि	१२	६०
स्तोम	३१८	१४१	स्तुष्टि	१०९	१३०	स्तुष्टि	८८	३८
स्त्री	१३१	२	स्तुष्टि	२९१	१४६	स्तुष्टि	१७	१८
स्त्रीधर्मिणी	१३६	२०	स्तुष्टि	३३२	१४६	स्तुष्टि	१७	१८
स्त्रीपुंस	१२९	३८	स्तुष्टि	२७९	१	स्तुष्टि	२७८	५
स्त्यगार	७५	११	स्तुष्टि	२७६	४३	स्तुष्टि	२७९	१०
स्त्यङ्गिल	१७०	१८	स्तुष्टि	१८३	१२	स्तुष्टि	३५०	५
स्त्यङ्गिलशायिन्	१७७	४४	स्तुष्टि	२७१	४६	स्तुष्टि	३५३	१७
स्त्यपति	१६८	९	स्तुष्टि	२७५	१४	स्तुष्टि	७	२६
स्त्यपति	३०१	६०	स्तुष्टि	२७५	१४	स्तुष्टि	८	३५
स्त्यपति	६८	५	स्तुष्टि	७८	५	स्तुष्टि	४१	३४
स्त्यपति	१४१	४२	स्तुष्टि	१०३	१०५	स्तुष्टि	३६	६
स्त्यपति	२७६	१११	स्तुष्टि	२७२	१२	स्तुष्टि	४७	२९
स्त्यपति	८	३६	स्तुष्टि	१३३	९	स्तुष्टि	१४	६७
स्त्यपति	२९८	४८	स्तुष्टि	१३३	१०५	स्तुष्टि	८६	२६
स्त्यपति	१७७	४५	स्तुष्टि	१०३	१०५	स्तुष्टि	१९२	५१
स्त्यपति	१८५	११	स्तुष्टि	१०३	१०५	स्तुष्टि	१९५	६०
स्त्यपति	३१३	११७	स्तुष्टि	४७	२७	स्तुष्टि	१४८	६७
स्त्यानीय	७२	१	स्तुष्टि	३१	७	स्तुष्टि	२७२	१२
स्त्याने	३५२	११	स्तुष्टि	२८०	१४	स्तुष्टि	१३८	३२
स्त्यापत्य	२८२	८	स्तुष्टि	१३	६४	स्तुष्टि	२१६	२६
स्त्यापनी	१९	८४	स्तुष्टि	१७३	२९	स्तुष्टि	२७४	१०१
स्त्यामन्	२०५	१०२	स्तुष्टि	१८३	१३	स्तुष्टि	२१६	२६
स्त्यायुक्त	१८१	७	स्तुष्टि	३३६	२१३	स्तुष्टि	१२	५७
स्त्याल	३००	३२	स्तुष्टि	२८०	१४	स्तुष्टि	८६	२८
स्त्याली	१२	५४	स्तुष्टि	२७०	८९	स्तुष्टि	१६४	१३५
स्त्याली	२१७	३१	स्तुष्टि	२८०	१४	स्तुष्टि	२७९	९
			स्तुष्टि	२८०	१४	स्तुष्टि	२२७	६९

शब्दानुक्रमणिका.

८९

शब्दः	पृष्ठ श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ श्लोकः	शब्दः	पृष्ठ श्लोकः
अवती.....	६२ ३०	स्वरूप.....	{ ५० ३८	हजिका.....	१०० ८९
अवा.....	११ ८३	स्वर्ग.....	{ ११६ १११	हजो.....	४४ १५
अवा.....	११२ १४२	स्वर्ण.....	२	हज.....	३६४ १८
अवृ.....	५ १०	स्वर्णकार.....	२४४ १४	हजविलासिनी.....	१०९ १३०
अस्त.....	२७५ १०४	स्वर्णक्षीरी.....	१११ १३८	हज.....	२०६ १०८
आह.....	३४९ २	स्वर्णसी.....	११ ५२	हज.....	४४ १५
आक.....	१०२ २५	स्वर्णानु.....	२० २६	हत.....	२६२ ४९
आत.....	२७२ १२	स्वर्णव्या.....	११ ५५	हनु.....	{ १०९ १३०
आव.....	१०१ २४	स्वर्णव्य.....	११ ५४	हनु.....	{ १५३ ९०
आव.....	१०२ २५	स्वस्.....	१३८ २९	हत.....	३४४ २४३
आवो.....	११ ८३	स्वस्ति.....	३४३ २४०	हज.....	२७३ ९६
आवाहृभ.....	८८ ३०	स्वस्तिक.....	७४ १०	हज.....	१९० ४४
आतस्.....	{ ५७ ११	स्वस्तीय.....	१३८ ३२	हजपुच्छी.....	१११ १३८
आतस्वती.....	३४१ २३२	स्वस्तीव.....	१३८ ३२	हजमारक.....	९७ ७६
आतस्वती.....	६२ ३०	स्वाति.....	३७२ ३८	हर.....	८ ३५
आतस्वती.....	६२ ३०	स्वातु.....	३०८ १४	हरण.....	१८७ २८
आतोजन.....	२३५ १००	श्वानुकुटक.....	{ ८८ ६७	हरि.....	{ ११८ १
अव.....	{ १३० ३४	श्वानुरसा.....	{ १०२ ११२	हरि.....	{ ३२६ ५७४
अव.....	{ ३३५ २१०	श्वानुरी.....	{ १०३ १०७	हरिचंदन.....	{ १११ ५३
अवकुटुब.....	{ २५५ १५	श्वानुराय.....	{ १०७ ४७	हरिचंदन.....	{ १६३ १६९
अवकुटुब.....	{ २५६ १६	श्वानु.....	{ ४० २३	हरिचंदन.....	{ ३३३ ५३
अवजन.....	१३९ ३४	श्वानु.....	{ २९ ३१	हरिचंदन.....	{ १२० ८
अवसंख.....	२७५ १५	श्वानु.....	{ ५० ३६	हरिचंदन.....	{ २०९ ५०
अवधा.....	३५१ ८	श्वानु.....	{ २३३ १०	हरिचंदन.....	{ २१९ ५०
अवधिति.....	२०२ ९०	श्वानु.....	{ १८४ १७	हरिचंदन.....	{ १६ १
अवधिति.....	१९७ ७०	श्वानु.....	{ २५४ १०	हरिचंदन.....	{ ३३ १४
अवन.....	४० २२	श्वाराज.....	{ १० ४६	हरिचंदन.....	{ ३३ १४
अवनित.....	२७३ १४	श्वाराज.....	{ १०१ २१	हरिचंदन.....	{ ३३ १४
अवम.....	५० ३६	श्वाराज.....	{ ३५१ ८	हरिचंदन.....	{ ३६४ १९
अवमज.....	२५९ ३३	श्वाराज.....	{ ३४३ २४९	हरिचंदन.....	{ ३३ १४
अवमजजन.....	२७१ ७	श्वाराज.....	{ ४९ ३३	हरिचंदन.....	{ २१८ ३४
अवभाव.....	५० ३८	श्वाराज.....	{ २६४ ५९	हरिचंदन.....	{ २७० ३२
अवभू.....	८ १८	श्वाराज.....	{ २१७ ३०	हरिचंदन.....	{ २३६ १०३
अवयवरा.....	१३० ७	श्वाराज.....	{ १११ १११	हरिचंदन.....	{ २१ २९
अवयवम.....	३०३ २६	श्वाराज.....	{ १११ १११	हरिचंदन.....	{ २२० ४९
अवयवभू.....	८ १६	श्वाराज.....	{ २७८ १५	हरिचंदन.....	{ ३३ १४
अवर.....	{ २ ६	श्वाराज.....	{ २५५ १५	हरिचंदन.....	{ १०० १०९
अवर.....	{ ३४८ २५३	श्वाराज.....	{ ३५० ५	हरिचंदन.....	{ २३३ ९२
अवर.....	{ ३५ ४	श्वाराज.....	{ ३५० ५	हरिचंदन.....	{ ८९ ४२
अवर.....	{ ४० १	श्वाराज.....	{ ३५० ५	हरिचंदन.....	{ ८९ ४२
अवगज (ह).....	१० ४६	श्वाराज.....	{ २१ ३१	हरिचंदन.....	{ २१४ १८
अवठ.....	{ १० ५०	श्वाराज.....	{ १२५ २३	हरिचंदन.....	{ २१४ १८
अवठ.....	{ ३२८ १६७	श्वाराज.....	{ ३३९ २२५	हरिचंदन.....	{ १०७ १२१
		श्वाराज.....	{ १५८ ११०	हरिचंदन.....	{ १० ४६

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
हरीतकी	१३	५९	हार्द	४०	२०	ही	३५१	९
हरेणु	१०६	१२०	हाल	२१२	१३	हीन	२०५	१००
हर्ष	२१३	१६	हाला	२४८	३९	हीन	३१५	१२०
हर्ष	७४	९	हालिक	२२६	६४	हीर	८	३५
हर्षस	११८	१	हाव	४८	३२	हस्तमुद्रिया	१०१	२१
हर्ष	१८	२४	हास	४५	१९	हस्तमुद्र	१२	५८
हर्षमाण	२५४	७	हासक	१०८	१२८	हृ	३५४	१८
हल	२१२	१३	हास्तिक	१८८	३६	हृ	३४०	२५१
हल	३६६	२३	हात्य	४५	१०	हृ	११	५५
हला	४४	१५	हाहा	११	५५	हृति	३६	८
हलाबुध	६	२४	हाहा	११	५५	हृति	२०९	८
हलाहल	५२	१०	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हलिन्	६	२५	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हलिप्रिवि	८९	४२	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हलिप्रिया	२४८	३९	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हल्य	२११	८	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हल्या	२८६	४९	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हलक	६३	३६	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हव	२०९	८	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हव	३३४	२०६	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हविस्	१०२	२०	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हव्य	१०१	५२	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हव्यपाक	१०१	२४	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हव्यवाहन	१०	५८	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हस	४५	१८	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हसनी	२१०	३०	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हसती	२१०	३०	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हस्त	१८०	८६	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हस्त	१८५	९८	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हस्त	३०१	७८	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हस्तधारण	२०८	८	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हस्तधारण	२०८	८	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हस्तिन्	१८८	३४	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हस्तिनस्य	७६	१०	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हस्तिपक	१०४	५५	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हस्त्यारोह	१०४	५९	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हर्ष	११	५५	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हा	३४८	२५५	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हाटक	२३४	१४	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हाथन	२०	२०	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हार	१८०	१०८	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हारिर्	१८८	३४	हाहा	११	५५	हृति	११	५५
हारीत	१२८	३४	हाहा	११	५५	हृति	११	५५

शब्दानुक्रमणिका.

९१

शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः	शब्दः	पृष्ठम्	श्लोकः
हेमवती	१४	६८	शसिह	२०६	११२	शशिनी	१००	१२४
हेमवती	१०२	१०६	शस्व	१४२	४६	शी	४६	२६
हेमवती	१११	११८	शस्व	२६८	७०	शीघ्र	२०२	११
हेमवती	२२३	५२	शस्वगवेषुका	१०६	११०	शीत	२०२	११
होतु	१००	१०	शस्वांग	११२	१४२	शीघ्र	१००	१२२
होम	१६१	१४	शशिनी	१०	५०	शेषा	१११	४०
होरा	३६०	१०	शशिनी	१७	१	शशिनी	१००	१२४
हस्त	३५५	२२	शशिनी	३१२	११२			
हर	६०	२५						

क्षेपकश्लोकशब्दानुक्रमणिका.

शब्दः	पृष्ठम्	शब्दः	पृष्ठम्	शब्दः	पृष्ठम्
अ		आक्षेप	३८	कंठुकिम्	५२
अंशुमालिन्	२१	आशिकवि	१०४	कटक	२१०
अक्षपाह	१६०	आर्क	१६०	कटक	२१०
अंउज	५	आशिस	५२	कंठीरव	१११
अच्छ	२१४	इ		कमलोद्भव	५
अधोगन्तु	१२२	इन	२१	कर्ममोटी	१
अनेउल्लूक	२११	इन्द्रलुप्तक	१४५	कर्मसाक्षिन्	२१
अंतरिक्ष	१५	इला	६०	कापिल	१६०
अभिप्रेतनीपति	२१	उ		किञ्चल	२११
अभ्यञ्जन	२२३	उत्कलिका	२११	कुडिम	७४
अभियोग	३८	उदग्भव	१६	कुत्तप	११६
अवधान	३०	उदीचीन	१६	कुंभिनी	६०
अवलप	४६	उद्धव	७	कुंभीनस	५२
अवहृन्	४६	उदुर	१२२	कुलंकषा	६२
अवाकृभव	१६	उल्का	१३	कुसर	२२३
अवाचीन	१६	ए		केशप्र	१४५
अष्टमूर्ति	८	एकवृष्टि	१२४	कौशिक	१२३
अष्टिद्विका	५२	औ		कौशिक	१०५
अष्टिद्विभ्य	८	औतुक्य	१६०	क्षमा	६०
आ		क		क्षार	१३
आक्रोश	३८	कच्छ	२१४		
आक्षपाह	१६०				

शब्दः	पृष्ठम्	शब्दः	पृष्ठम्	शब्दः	पृष्ठम्
कीरसागरकान्तिका	७	झ		वप्राप्त	२१
कीर	१७८	झजायात	१३	वर्षक	२११
ख		ट		पाक	२०१
खद्योत	२१	टंक	२११	पादवल्लीक	१४५
खनक	१२२	त		पाशाशर्क	१७५
खेटक	२११	तमिसहन	२१	पिञ्जव	१४८
ग		तार	४१	पुंरीक	११९
गजारि	८	तारपथ	१५	पुंभज	१२२
गंजा	७२	तिलौदन	२२३	पुराणपुरव	६
गणिका	२११	तेजसां राशि	२१	पूर्व	५
गव	७	बन्धीतनु	२१	पेटक	२११
गह्वरी	६७	द		पीप	२६
गधिव	१७५	दंतक	७१	पीपी	२६
गुच्छ	२१४	द्वय	४६	मकंपन	१३
गो	६७	द्वय	११	मकटोदित	११
गोकार्क	५२	द्वय	२११	मणिधान	३०
गोसर्ग	२३	द्वय	७	मत्स्यभव	१६
गौरिला	६७	द्वय	११	मतीचीन	१६
ग्रय	३०७	द्वय	२१	मद्योतन	२१
घ		द्वय	२१	प्रभात	२३
घूक	१२१	द्वय	७२	प्रभव	१६
च		द्वय	१२३	प्राचीन	१६
चंद्रशाना	७४	द्वय	१३३	प्राग्नेतस	१७४
चर्चिका	१	द्वय	३८	फ	
चर्ममुंडा	१	द्वय	२११	कणधर	५२
चदु	१८	द्वय	५२	ब	
चादु	१८	द्वय	१७५	बलाइक	७
चाहुंडा	१	द्वय	७२	बुध	१६
चाबाक	१६७	द्वय	७२	बृहस्पति	१६
चिसोत्रेक	४६	द्वय	२१	ब्रह्मवादिन्	१६७
चिचकाय	१११	द्वय	६७	भ	
चिरंजीविन्	१२४	द्वय	२१	भग	२१
चोद्य	३८	द्वय	५	भमित	३१
छ		द्वय	२११	भङ्गाकरण	१७८
छावानाय	२१	द्वय	१४८	भसित	१३
ज		द्वय	५	भस्मन्	१३
जगज्जुष्ट	२१	द्वय	७४	भामुज	१६
जगती	६७	द्वय	६२	भार्गवी	७
जलशायिन्	६	द्वय	१२३	भावना	३०
जालिक	२११	द्वय	११७	भूतधात्री	६७
जैमिनीय	१६७	द्वय	१११	भूति	१३
		द्वय	१११	भोग	५२
		द्वय	१११	भोगधर	५२

क्षेपकश्लोकशब्दानुक्रमणिका.

१३

शब्दः	पृष्ठम्	शब्दः	पृष्ठम्	शब्दः	पृष्ठम्
म		रोधोवक्त्रा	६२	शाकशाकिन्	२११
मणिते	३९	ल		शाप	३८
मद्	४६	लवणाकर	७२	शिरोमूह	७४
मनोहारिन्	३९	लुब्धक	२९१	शुक	१६
मन्त्र	४१	लेनिहान	५२	शुल्क	२११
महानट	८	लोकजननी	७	शून्यवादिन्	१६७
महाबलि	१५	लोकबंधु	२१	शब्द	७
महावात	१३	लोकबंधव	२१	श्राव्य	३९
महीसूनु	१६	लोकायतिक	१६७	श्राषा	३८
मीमांसक	१६७	व		श्रीपद	१४५
मुंडन	१७८	वनहताशन	१३	स	
मृगादिष	११९	वरन	१७८	सत्यक	५
मृगाकृष्ट	११९	वरण	३००	सत्यवतीसुत	१७५
मृगारिण	११९	वल्गिक	१७५	नशानं	५
मृगाशन	११९	वल्गिक	१७५	समाधान	३०
मृग	३०७	वल्गीक	१७५	सरस्वती	६२
मेघपुष्प	७	वार्धक	२९१	सांख्य	१६७
मेघाश्वन्	१५	वाल्मीकि	१७५	सायाचरा	६७
मेघावरुण	१७४	वासना	३०	सिंहान	१४८
मेघावरुणि	१७४	विधु	१६	सिंहान	१४८
मौकैलि	१२४	विपुला	६७	सिंघान	१४८
मौकलि	१२४	विमर्श	३०	मुर्ध्वा	७
मक्षप	२२३	विश्वामित्र	१७५	सांख्य	३९
र		विस्मय	३९	संमुंडन	३९
रक्षा	१३	वृक	१२२	मौशन	१६७
रजोमूर्ति	५	वर्ण	३००	स्मय	४६
रत्नगर्भा	६७	वदन्तिन्	१६७	स्वर्मानु	१३
रतिकृञ्जित	४०	वैशेषिक	१६७	स्याद्वादि	१६७
रदि	१६	व्याप	१७५	ह	
रुमा	७२	शुष्ट	२३	हंसवाहन	५
रोहसी	७२	श		हरि	५२
रोहसी	७२	शाकशाकट	२११	हय	३९

१ इदमेवोदाहरणं क्षीरत्सामिकतामरोद्धाटने, रायमुकुटकृतपदचन्द्रिकायाम्, दीक्षितरामकृष्णकृतपीयूषाख्यव्याख्यायाम्, भानुदीक्षितकृतव्याख्यासुधाख्यायाम्, (रामाश्रम्याम्) च दत्तम् । परं त्वेतन्न संगच्छते, “नभोऽन्तरिक्षं गगनम्” “नभाः श्रावणिकश्च सः”—इति स्वपर्याये लिङ्गभेदस्य ज्ञापितत्वेन “मातापितरौ पितरौ”—इत्यतो वैलक्षण्यभावादकशेषेऽपि दोषाभावात् । तस्मात् “ओकः सद्माश्रयश्चोकाः”—इत्युदाहर्तव्यमिति भानुदीक्षितकृतव्याख्यासुधाख्यायाः टिप्पणे शिवदत्तपण्डितेन स्पष्टीकृतम्—(इदं हि टिप्पणं २ पृष्ठस्थमिति मन्तव्यम्) ॥

अमरकोशस्य शुद्धिपत्रम्.

अशुद्धम्.	शुद्धम्.	पृष्ठम्.	पंक्तिः.
बद्धिश्चति नामानि	बद्धिशतिर्नामानि	३	१९
हाहान् हाहाभ्याम्	हाहान् हाहा हाहाभ्याम्	११	२४
वीति भक्ष्यं	वीतिर्भक्ष्यं	१२	११
वसुः	वसु	१२	२०
विशति नामानि	विशतिर्नामानि	१८	२२
सप्तविशतिर्नामानि	सप्तविशतिर्नामानि	१९	२५
पुस्तकेऽयम्	पुस्तकेऽस्ति	२६	२६
हाय रांता	हायनः	२७	१८
वित्यर्थ	वित्यर्थः	२७	२६
पिशाङ्गस्त्वसिता	पिशाङ्गस्त्वसिता	३३	२५
पिंशो	पिंशो	३३	२६
पुरुष	पुरुष	३७	२०
चासुः	चासुः	४४	२७
भयकरं	भयकरं	४६	१
लेलिहानो	लेलिहानो	५०	८
व्याघ्राल	व्याघ्राल	५३	१
नपवना	नपवना	५३	४
न्यात्कृष्टं	न्यात्कृष्टं	५४	३
रपापतिः	रपापतिः	५४	७
भृद्गड	भृद्गड	५९	१
पत्तले	पत्तले	६१	८
विदुर	विदुर	६६	९
विदुरः	विदुरः	६६	२७
संतानं	संतानः	१२९	१४
जान्त्रो	जान्त्रो	१४०	२२
क्षत्रियवर्गः	क्षत्रियवर्गः	१८०	हेडिंगे (एव सर्वत्र)
क्षत्रियो	क्षत्रियो	१८०	४
क्षत्रिय	क्षत्रियः	१८०	१७
क्षत्रियस्य	क्षत्रियस्य	१८०	१७
अद्यते	अद्यते	१९०	८
नक्षत्रेण दशानीकिनी तच्चयेण	दशानीकिन्दः	१९९	२४
दशानीकिन्य	दशानीकिन्योऽ	२००	२
भृष्ट	भृष्ट	२२२	२
भृष्ट	भृष्ट	२२२	१६
भृष्ट	भृष्ट	२२२	१६
विरप्रसूता	विरप्रसूता	२२७	२७
विरप्रसूता	विरप्रसूता	२२८	१
रैरस्ते	रैरस्ते	३४०	१

BOMBAY SANSKRIT SERIES.

Edited under the superintendence of Dr. P. Petersen and Dr. R. G. Bhandarkar.

	Rs. a. p.
No. I.—Pañchatantra, Books IV. and V. Edited, with Notes, by Dr. G. Bühler	0 4 0
No. II.—Nāgajibhatta's Paribhāṣhendusekhara. Edited and explained by Dr. F. Kielhorn. The Sanskrit Text and various Readings, Part I.	0 8 0
No. III.—Pañchatantra, Books II. and III. Edited, with Notes, by Dr. G. Bühler	0 4 0
No. IV.—Pañchatantra, Book I. Edited, with Notes, by Dr. F. Kielhorn. (In the press.)	
No. V.—The Raghuvainśa of Kālidāsa, with the Commentary of Mallinātha. Edited, with Notes, by S. P. Pandit, M.A., Part I., Cantos I.—VI. (In the press.)	
No. VI.—Mālavikāgnimitra: a Sanskrit Play by Kālidāsa. Edited, with Notes, by Shankar P. Pandit, M.A.	2 2 0
No. VII.—Nāgajibhatta's Paribhāṣhendusekhara, Edited and explained by Dr. F. Kielhorn. Part II. (Translation and Notes), Paribhāṣhās I.—XXXVII.	0 8 0
No. VIII.—The Raghuvainśa of Kālidāsa, with the Commentary of Mallinātha. Edited, with Notes, by S. P. Pandit, M.A. Part II., Cantos VII.—XIII.	0 12 0
No. IX.—Nāgajibhatta's Paribhāṣhendusekhara. Edited and explained by Dr. F. Kielhorn. Part II. (Translation and Notes), Paribhāṣhās XXXVIII.—LXIX.	0 8 0
No. X.—The Daśakumāracharita of Daṇḍin, Part I. Edited, with Critical and explanatory Notes, by Dr. G. Bühler	0 8 0
No. XI.—The Nitiśataka and Vairagyaśataka of Bhartṛhari, with extracts from two Sanskrit Commentaries. Edited, with Notes, by Kāshināth Trimbak Telang, M.A. (copies not available.)	
No. XII.—Nāgajibhatta's Paribhāṣhendusekhara. Edited and explained by Dr. F. Kielhorn. Part II. (Translation and Notes), Paribhāṣhās LXX.—CXXII.	0 8 0
No. XIII.—The Raghuvainśa of Kālidāsa, with the Commentary of Mallinātha. Edited, with Notes, by S. P. Pandit, M. A. Part III., Cantos XIV.—XIX.	0 8 0
No. XIV.—Vikramāṅkadeva-Charita. Life of king Vikramāditya Tribhuvanamalla of Kalyāṇa, composed by his Vidyapati Bilhana. Edited, with an Introduction, by Dr.G.Bühler (copies not available.)	
No. XV.—Mālatī-Mādhava: a Drama by Bhavabhūti. Edited, with Critical and Explanatory Notes, by Dr. R. G. Bhandarkar, M. A. (Second edition in the press.)	
No. XVI.—Vikramorvaśī: a Drama by Kālidāsa. Edited with Notes, by Shankar P. Pandit, M. A. (under revision.)	

No. XVII.—Hemachandra's <i>Deśināmamālā</i> . Edited, with Critical Notes, a Glossary and a Historical Introduction, by Professor R. Pischel and Dr. G. Bühler, Part I. Text and Critical Notes by Professor Pischel	1	0	0
No. XVIII.— <i>Vyākaraṇa-Mahābhāṣya</i> of Patañjali. Edited by Dr. F. Kielhorn. Vol. I. complete, Parts I. II. and III.	9	0	0
No. XIX. Ditto ditto by ditto. Vol. I. Part II.	1	0	0
No. XX. Ditto ditto by ditto. Vol. I. Part III.	1	0	0
No. XXI. Ditto ditto by ditto. Vol. II. Part I.	1	0	0
No. XXII. Ditto ditto by ditto. Vol. II. Part II.	1	0	0
No. XXIII. <i>Vāsiṣṭhadharmaśāstram</i> . Edited, with Notes, by Dr. A. A. Führer	0	8	0
No. XXIV.— <i>Kādambari</i> by Bāṇa and his son. Vol. I. Sanskrit Text, complete. Edited by Dr. P. Peterson (copies not available.) Ditto Vol. II. Introduction and Notes, by do.	2	0	0
No. XXV.— <i>Kīrti-Kaumudī</i> . Edited, with Notes, by Prof. A. V. Kathavatē. (copies not available.)			
No. XXVI.— <i>Vyākaraṇa-Mahābhāṣya</i> of Patañjali. Edited by Dr. F. Kielhorn. Vol. II. Part III.	1	0	0
No. XXVII.— <i>Mudrārākṣhaśa</i> , by Viśākhadatta, with the Commentary of Dhundhirāja. Edited, with Notes, by K. T. Telang (copies not available.)			
No. XXVIII.— <i>Vyākaraṇa-Mahābhāṣya</i> of Patañjali. Edited by Dr. F. Kielhorn. Vol. III. Part I.	1	0	0
No. XXIX.—Ditto do. of do. by do. Vol. III. Part II.	1	0	0
No. XXX.—Ditto do. of do. by do. Vol. III. Part III.	1	0	0
No. XXXI.— <i>Subhāṣitāvalī</i> of Vallabhadeva. Edited by Dr. P. Peterson and Pandit Durgāprasād	2	8	0
No. XXXII.— <i>Tarka-Kaumudī</i> of Laṅkākeśi Bhāskara. Edited by Professor M. N. Dvivedi	0	12	0
No. XXXIII.— <i>Hitopadeśa</i> of Nārāyaṇa. Edited by Dr. P. Peterson	0	14	0
No. XXXIV.— <i>The Gaudavaho</i> , by Vākpati. Edited by Shaukar P. Pandit.	3	0	0
No. XXXV.— <i>Mahānārāyaṇa Upanishad</i> . Edited by Colonel G. A. Jacob.	0	7	0
No. XXXVI.—University Selections of Hymns from the <i>Rigveda</i> . Edited by Dr. P. Peterson	4	0	0
No. XXXVII.— <i>Sārīgadhara paddhati</i> . Edited by Dr. P. Peterson. Vol. I.	3	0	0
No. XXXVIII.— <i>Naishakarmyasiddhi</i> . Edited by Col. G. A. Jacob...	2	0	0
No. XXXIX.—A Concordance to the principal Upanishads and <i>Bhagavadgītā</i> , by the same author... ..	8	0	0
No. XL.—Eleven <i>Atharvaṇa Upanishads</i> , with <i>Dīpikās</i> , by the same author	2	8	0

No. XLI.—Handbook to the Study of the <i>Rigveda</i> , by Dr. P. Peterson. Part I	Rs.	a.	p.
	3	0	
No. XLII.—The <i>Daśakumaracharita</i> of Daṇḍin, Part II. (completing Dr. Bühler's Edition). Edited with Critical and Explanatory Notes by Dr. P. Peterson	0	8	0
No. XLIII.—Handbook to the Study of the <i>Rigveda</i> , by Dr. P. Peterson. Part II. comprising the Seventh Maṇḍala with the Commentary of Sāyana	5	0	0
No. XLIV.—Aphorisms of the Sacred Law of the Hindus, an Index of the Sūtras and the various Readings of the <i>Hiranyakeshi-Dharma-sūtra</i> , by Dr. G. Bühler, Part I.	2	12	0
No. XLV.— <i>Rājatarāṅgiṇī</i> . Edited by Pandit Durgāprasād, Part I. containing the first 7 (seven) Tarāṅgas	3	0	0
No. XLVI.—Patañjali's <i>Yogasūtras</i> , Edited with the Scholium of Vyāsa and the Commentary of Vāchāspati, by Mahāmahopādhyāya Rājārām Shāstri Bodas	3	4	0
No. XLVII.— <i>Pārāśara Dharma Samhitā</i> with the Commentary of Sāyana Mādhavācharya, Vol I. Part I. Edited by Pandit Vāman Shāstri Islāmpurkar	4	4	0
No. XLVIII.—Ditto do. of do. by do. Vol. I. Part II.	4	0	0
No. XLIX.— <i>Nyāyakośa</i> , 2nd Edition. Edited by Mahāmahopādhyāya Bhīmācharya Zalkikar	12	0	0
No. L.— <i>Āpastamba Dharmasūtra</i> , Part II. Edited by Dr. G. Bühler ...	1	8	0
No. LI.— <i>Rājatarāṅgiṇī</i> . Edited by Pandit Durgāprasād, Vol. II. Tarāṅgas VIII.	2	8	0
No. LII.— <i>Mricchakatika</i> . Edited with two commentaries & various readings, by Mr. N. B. Godbole	3	8	0
No. LIII.— <i>Navasāhasāṅkacarita</i> , Part I. Edited by Pandit Vāman Shāstri Islāmpurkar	3	4	0

